Trøndelag Telegrafinspektorat

NORSK LOVTIDENDE

2NEN AVDELING

Samling av lover, resolusjoner m. m.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

1932

Utgiver:
Byråchef M. Hofgaard

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI
OSLO

let [illegible] ta
ge pulver, be-

Trøndelag Telegrafinspektorat

NORSK LOVTIDENDE

2nen avdeling

1932

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 2 janr.

Blåsyregass har også her i landet funnet anvendelse til å utrydde møll i korn og mel, samt kakerlakker, veggedyr o. lign.

Gassen er meget giftig, og det er derfor nødvendig, at slik anvendelse om den skal tillates blir omgjerdet med strenge forsiktighetsregler.

Efter forslag av medisinaldirektøren rettet departementet i rundskrivelse av 1 mars 1927 en anmodning til fylkesmennene om å henstille til helserådene i henhold til sundhetsloven av 16 mai 1860 å utferdige forbud mot utgassing med blåsyre eller blåsyrepreparater ved andre enn dem, som helserådet godkjenner til å foreta slik utgassing. Departementet gjorde samtidig opmerksom på, at medisinaldirektøren den 4 og 19 januar 1927 hadde utferdiget nærmere forskrifter for utgassingen, særlig beregnet på bygninger og beboelsesrum. Den 25 juni 1930 utferdiget han tilsvarende forskrifter for utgassing av skib efter zyklonmetoden og av drivhus ved calciumcyanidholdige pulver.

I medfør av et tillegg som sundhetsloven av 1860 fikk ifjor, kan Kongen, når særlige forhold krever det, gi forskrifter for alle, flere eller en enkelt av rikets kommuner.

Da det antas mest hensiktsmessig og betryggende å ha felles bestemmelser om blåsyreutgassingen for det hele land, [illegible] kongelig resolusjon av 1 mai 1931 bestemt:

Vestfold fylkd til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 [illegible] 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, gis bestemmelser om utgassing av bygning, skib, drivhus og lignende rum med blåsyregass eller annen farlig gass i samhøve med et fremlagt utkast sålydende:

1. Utgassing av bygning og skib med blåsyregass kan bare foretas av dem som er godkjent til det av medisinaldirektøren. Han kan når som helst kalle godkjennelsen tilbake, når han finner det påkrevd.
2. Utgassing av drivhus og lignende rum med blåsyregass ved calciumcyanidholdige pulver kan bare foretas av dem som er godkjent til det av helserådet. For å bli godkjent må vedkommende være kjent som pålitelig og ha

2 janr. fått undervisning i slik utgassing og om de farer som bruken av midlene kan utsette for. Undervisningen må være gitt av nogen som medisinaldirektøren har godkjent til å undervise i slik utgassing.

Helserådet kan når som helst kalle godkjennelsen tilbake, når rådet finner det påkrevd.

3. Ved utgassing med blåsyregass må de forskrifter nøie følges som Socialdepartementet til enhver tid har gitt for slik utgassing.
4. Socialdepartementet kan bestemme at utgassing også med andre metoder enn de som er nevnt ovenfor, skal utføres efter særskilte forskrifter som departementet gir, og av personer som er godkjent til det. Departementet avgjør for hver enkelt metode hvem skal meddele godkjennelse.»

Som det vil sees av punkt 1 må de som herefter ønsker å foreta utgassing av bygning og skib med blåsyregass, godkjennes av medisinaldirektøren, og søknad om slik godkjennelse må derfor sendes til ham. Dette gjelder også dem som hittil i henhold til departementets rundskrivelse av 1 mars 1927 er godkjent av helserådene. Søknad må foruten fullt navn inneholde oplysning om søkerens alder, bopel, utdannelse og stilling samt om den oplæring i utgassing med blåsyre som han har mottatt.

Utgassing av drivhus og lignende rum kan — når den skjer med calciumcyanidholdige pulver — i henhold til punkt 2 foretas av dem som blir godkjent til det av helserådet. For å få slik godkjennelse må vedkommende være kjent som pålitelig og ha fått undervisning i utgassing av nogen som medisinaldirektøren har godkjent til å undervise. Med helserådet siktes til helserådet på det sted, hvor drivhuset ligger. Personer som i henhold til medisinaldirektørens forskrifter av 25 juni 1930 allerede er godkjent av helserådet til å foreta utgassing av drivhus med calciumcyanidholdige pulver, behøver ikke ny godkjennelse, men helserådet kan kalle godkjennelsen tilbake, om rådet finner det påkrevd, jfr. punkt 2, siste punktum. Heller ikke behøver de personer som Socialdepartementet allerede har godkjent til å undervise i utgassing av drivhus med cyanidholdige pulver, å søke ny godkjennelse av medisinaldirektøren, men han kan kalle godkjennelsen tilbake, om han finner det påkrevd.

I henhold til punkt 3 i resolusjonen har departementet idag utferdiget forskrifter for utgassing av skib og for utgassing av drivhus og lignende med calciumcyanidholdige pulver. Samtidig bortfaller medisinaldirektørens forskrifter av 25 juni 1930.

Derimot skal fremdeles gjelde de av medisinal- 2 janr.
direktøren den 4 og 19 januar 1927 utferdigede forskrifter for utgassing av beboelseshus og rum. Antagelig vil der om ikke lenge bli gitt nye forskrifter herom.

Forskrifter om utgassing må nøie følges ved hver utgassing. Overtredelse er straffbar.

Efter forskriftene om skib skal tillatelse til utgassing innhentes hos helserådet for hvert tilfelle. Se også forskriftene om utgassing av hus.

Helserådet bør, så vidt mulig, føre tilsyn med utgassing (jfr. sundhetslovens § 3, jfr. § 11).

Får helserådet kjennskap til at forskriftene ikke er fulgt, bør saken meldes til politiet.

Om foranstående bedes helserådene og politimestrene innen fylket gitt beskjed. Til lette ved ekspedisjonen legges ved en del avtrykk av denne rundskrivelse.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori er antatt, at 4 janr.
når det holdes utpantning hos en og samme mann for hans egen herredskatt og for hjemmeværende barns herredskatt som opkreves hos ham efter landskattelovens § 31, blir der efter sportellovens § 125, tredje ledd, bare å beregne ett utpantningsgebyr, som regnes efter summen av de beløp hvorfor utlegg søkes hos den ansvarlige.

Kongelig resolusjon *). I henhold til § 33 i lov nr. 5 janr.
1 av 12 juni 1931 i henhold til konvensjonen mellem Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11 mai 1929 bestemmes at nevnte lov skal tre i kraft straks.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om ny vedtekt 5 janr.
angående lukningstid for utsalgssteder i Lardal herred, Vestfold fylke.

Skrivelse ***) fra Arbeidsdepartementet om innskren- 6 janr.
kende bestemmelser for erhvervsmessig befordring av personer og gods uten rute med motorvogn innen Høyanger bygningskommune, Sogn og Fjordane fylke.

Skrivelse †) fra Arbeidsdepartementet om bygningsved- 7 janr.
tekter for Porsgrunn.

---

*) Kunngj. 6 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 1.
**) Kunngj. 11 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2, hvor vedtekten er inntatt.
***) Kunngj. 11 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2.
†) Kunngj. 11 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2, hvor bygningsvedtektene er inntatt.

8 janr. **Kongelig resolusjon.**

1. Det tillates, at Sørvik forsamlingshus i Trondenes prestegjeld i Hålogaland bispedømme efter å være ombygget til kirke efter en fremlagt, av arkitekt Sigurd Bjørhovde utarbeidet plan — innvies for å benyttes som sognekirke for Sandtorg sogn av nevnte prestegjeld.

   Hålogaland stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

2. Sandtorg herredstyres beslutning i møte 12 juni 1930 om bevilgning av de nødvendige midler til forsamlingshusets ombygging til kirke og av skyss og nattehold for sogneprestens reiser til kirken stadfestes i henhold til lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 § 46.

8 janr. **Kongelig resolusjon.** Reglement for matematisk-naturvidenskapelig embedseksamen forandres således:

I § 7 utgår i siste avsnitt setningen: «Det skal i tilfelle anføres på eksamensvidnesbyrdet at sådan fornyet fremstilling har funnet sted.»

I § 10 innskytes i parentes i annet avsnitt efter ordene «mer enn en gang i noget fag»: «(Det skal i tilfelle anføres på eksamensvidnesbyrdet at sådan fornyet fremstilling har funnet sted)».

8 janr. **Kongelig resolusjon** *).

1. Lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v. settes i kraft 1 februar 1932.

2. Handelsdepartementet bemyndiges til å utferdige de i lovens §§ 1, 2, 3, 4 og 6 omhandlede bestemmelser og forbud.

8 janr. **Kongelig resolusjon** *).

1. Den kongelige resolusjon av 4 desember 1931 om utførsel av fersk storsild og fersk vårsild gis følgende nytt ledd:

   Overtredelse av denne bestemmelse er straffbar.

2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

8 janr. **Kongelig resolusjon** *) om fastsettelse av skibsavgifter til Sandefjord og Kristiansand børser.

8 janr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Tvedestrand.

*) Kunngj. 11 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2.
**) Kunngj. 11 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2, hvor vedtekten er inntatt.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge note fra den britiske sendemann i Oslo er overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 angående den civile rettergang utstrakt til å gjelde også nedenfor opregnede territorier, med ikrafttredelse fra den dag som er tilføiet for hvert enkelt territorium. For hvert territorium er dessuten tilføiet til hvilken autoritet begjæringer om forkynnelse og rettsanmodninger blir å rette. Det engelske sprog må benyttes i meddelelser og oversettelser. 9 janr.

Territorium	Autoritet	Ikrafttredelsesdag
Gilbert and Ellice Islands Colony British Solomon Islands (protektorat)	The Registrar of the High Commissioner's Court Suva, Fiji.	24 januar 1932
Tonga	The Secretary, Western Pacific High Commission, Suva, Fiji.	—»—

Kongelig resolusjon *). I henhold til lov om tollvesenet av 22 juni 1928 § 219 bestemmes at samme lovs §§ 69, 173 og 218 trer i kraft straks. 12 janr.

Kongelig kunngjørelse *) [1]) om et ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll. 13 janr.

Stortinget har 13 januar 1932 fattet følgende midlertidige beslutning:

Fra den tid Kongen bestemmer, blir der som ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll (heri innbefattet gjeldende midlertidige tolltillegg) å opkreve 15 pct. av det beregnede tollbeløp for kaffe og sukker (1. nr. 320, 750 og 751) samt 20 pct. for alle andre varer undtagen følgende: Bensin-, petroleums- og råoljemotorer, elektromotorer og generatorer, treskemaskiner for motordrift og andre landbruksmaskiner, ikke særskilt nevnt, samt deler til forannevnte gjenstander.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å nedsette eller opheve dette tillegg forsåvidt de traktatbundne satser angår.

Denne Stortingets beslutning bringes herved straks i utøvelse.

*) Kunngj. 14 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3.
[1]) Se St.tid. s. 5—15.

13 janr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Drøbak.

13 janr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Kopervik.

13 janr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberger og beværternæringen i Tjøme herred, Vestfold fylke.

13 janr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Honningsvåg, Storbukt, Kobhullet og Nordvågen i Finnmark fylke.

13 janr. **Brev** fra Socialdepartementet til en advokat om adgangen til i almindelig handel å selge radioaktiv sjokolade, kalt «Radiumsjokolade».

Departementet henviser til en uttalelse av medisinaldirektøren om, at radiumholdige preparater er gjenstand for apotekenes enehandel i detalj og at «Radiumsjokolade» må bli å betrakte som et lægemiddel både ifølge sin sammensetning og som følge av den måte preparatet er avertert på.

13 janr. **Skrivelse** ***) fra Handelsdepartementet, hvorefter opsynet ved Lofotfisket skal settes i kraft 28 januar 1932.

13 janr. **Skrivelse** *** fra Landbruksdepartementet.

Ifølge kongelig plakat av 7 november 1930 (angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander), dens punkt I, skal det være forbudt å innføre hest og andre til hesteslekten hørende dyr.

Skyss- og trafikkhest, som fra Sverige og Finnland passerer riksgrensen til Norge for umiddelbart atter å vende tilbake, rammes ikke av dette forbud, når hestens identitet godtgjøres.

I medhold av punkt X i samme plakat har Landbruksdepartementet under 13 januar 1932 bestemt, at det skal være forbudt med skyss- og trafikkhester fra Finnland å passere riksgrensen mot Norge. Inntil videre skal dog skyss- og trafikkhester hjemmehørende i Utsjok socken i Finnland ikke rammes av dette forbud, når hestens identitet godtgjøres, underbringelsen skjer i dertil bestemt stall og hesten under opholdet i Norge ikke kommer utenfor Karasjok, Polmak, Tana og Nesseby herreder.

Det skal være forbudt med norske skyss- og trafikkhester å passere riksgrensen mot Finnland. Inntil videre skal

*) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor vedtekten er inntatt.

***) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4.

dog norske skyss- og trafikkhester ikke rammes av dette forbud, når de under opholdet i Finnland ikke kommer utenfor Utsjok sockens grenser, opstalles isolert fra finske hester og identiteten ved tilbakekomsten godtgjøres. 13 janr.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om vedtekter for bebyggelsen av strøket mellem Kjølberggaten, Økernveien, Kampens park, Nordbanen, Birigaten, Jordalsgaten og Åkebergveien i Oslo. 13 anr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Augusta Hegges testamente av 8 juli 1927 oprettede «Barfod-Legatet» til trengende i Bamle herred. 14 janr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Agent Diedrich Henrich Griegs legat til arbeidet for oprettelse av småkirker i Bergen», oprettet av Bergens Småkirkeforenings råd av det beløp som er skjenket ved testamentarisk gave av agent D. H. Grieg. 14 janr.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 14 janr.

Hjelp i krisen.

Departementet vil herved pånу, jfr. tidligere rundskrivelser av 10 juli 1929 og 2 september 1930, henlede opmerksomheten på lov nr. 2 av 16 mai 1930 om forandring i lov av 26 juni 1929 om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene. Loven gjelder inntil 26 juni 1939.

Loven bestemmer i det vesentlige følgende:

§ 1. Bestemmelsene i konkurslovens § 70 post 3, og i akkordforhandlingslovens § 23 post 4, om at akkord blir å nekte stadfestelse, når skyldneren ikke efter akkorden skal betale sine uprioriterte fordringshavere minst 25 pct. eller eventuelt minst 50 pct. av deres tilgodehavende, kommer ikke til anvendelse når skyldneren ved konkursens eller akkordforhandlingens åpning var låntager i Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Den norske Stats Fiskeribank, eller eier av jord eller skogeiendom og bosatt på den. Dog undtas personer som driver sådan virksomhet, at de har regnskapsplikt. Bestemmelsen får ikke anvendelse på juridiske personer.

Gjennemgåelsen og verdsettelsen av skyldnerens eiendeler foretas regelmessig ved en registreringsforretning, hvor akkordstyremedlemmene gjør tjeneste som vidner og vurderingsmenn.

*) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1ste avd. nr 4, hvor vedtektene er inntatt.

14 janr. § 2.

I.

Når offentlig akkordforhandling åpnes efter andragende fra en skyldner som nevnt under § 1, skal beskikkelse av akkordkommissær undlates, hvis ikke skifteretten av særlige grunner finner at akkordkommissær bør medvirke under akkordforhandlingen. Når akkordkommissær ikke er beskikket, skal de plikter som loven pålegger akkordkommissæren, påhvile skifteretten.

II.

På skyldnerens forlangende skal skifteretten av det almindelige utvalg av skjønnsmenn i skyldnerens kommune som akkordstyrer beskikke en dertil villig mann, som har god innsikt i vedkommende distrikts hovednæringer og for øvrig er skikket som meglingsmann.

De hverv som efter akkordforhandlingsloven påhviler akkordkommissæren og akkordstyret, blir å utføre av akkordstyreren alene. Han skal bistå skyldneren med tilveiebringelsen av grunnlaget for en akkord og med utarbeidelsen av akkordforslag. Hans arbeide skal gå ut på å fremme en ordning som er både i skyldnerens og hans kreditorers interesse. Fører akkordstyrerens arbeide ikke frem, vil konkurs bare kunne åpnes, såfremt nogen — enten skyldneren eller en fordringshaver — begjærer det. Når akkordstyrer er opnevnt, kan i 3 måneder fra den tid da anmodningen om akkordforhandling er inngitt til skifteretten ikke fremmes tvangssalg av skyldnerens faste eiendom uten akkordstyrerens samtykke og uten sådant samtykke kan eiendommen heller ikke tas til brukelighet av nogen panthaver.

Den person, som opnevnes som akkordstyrer (meglingsmann), må ha den nødvendige kyndighet til å kunne bedømme mulig bokførsel, sette op status i regnskapsform til orientering for kreditorene. Hensikten er å gjøre akkordbehandlingen så enkel og billig som mulig. Skifteretten må sørge for at akkordstyrerens hverv blir utført så rimelig som forenelig med arbeidets art og omfang og under hensyntagen til forholdene i det enkelte tilfelle.

Betingelsen for at man skal nå frem til et akkordresultat som tilfredsstiller både skyldner og fordringshaver er, at skifteretten søker frem av utvalget de personer, som har almindelig tillid og som har evne og vilje som meglingsmenn. Angående valget av akkordstyrer forutsettes om nødvendig

konferert med lensmannen. I så fall vil det visstnok ikke være vanskelig å finne en skikket mann, som for en yderst rimelig godtgjørelse vil påta sig arbeidet som meglingsmann for derved å søke opnådd en ordning hvorved en strevsom og dyktig debitor, som uten egen skyld er kommet i vanskeligheter, kan få beholde sin heim. 14 janr.

§ 3. Ved beregning av statskassens gebyr efter akkordforhandlingslovens § 37 skal, når skyldneren er i sådan stilling som under § 1 nevnt, verdien av skyldnerens faste eiendommer bare medtas med det beløp, hvormed den overstiger panteheftelsen.

Et eksemplar av denne rundskrivelse blir å tilstille samtlige skifteforvaltere og lensmenn innen herr fylkesmannens distrikt.

Man skal også anmode Dem om å sørge for, at heromhandlede lov kommer til almindelig kunnskap på annen måte, f. eks. ved opslag av denne rundskrivelse på hensiktsmessige steder.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Tvedestrand. 14 janr.

Kongelig resolusjon. I «Almindelig Instruks for Utenrikstjenesten» bifalt ved kongelig resolusjon av 10 august 1923 gjøres en tilføielse efter første punktum i § 84 punkt 1 av følgende innhold: 15 janr.

«Likeledes kan innehaver av ulønt vicekonsulat, hvis distrikt omfatter sjøby, i tilfelle hvor annen ordning vilde bety unødig ophold for vedkommende skib, undtagelsesvis fornye utløpt midlertidig nasjonalitetsbevis efter for anledningen gitt bemyndigelse av Handelsdepartementet.»

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved søstrene Maren Regine, Ingeborg Benedicte og Elisabeth Kimbell Griegs testamenter av 28, 14 og 23 mars 1902 oprettede «Søstrene Griegs Legat» til understøttelse av trengende og verdige kvinner av embeds- eller borgerstanden hjemmehørende i Oslo. 15 janr.

Rundskrivelse **) fra Finans- og Tolldepartementet til overkontrollørene ved brennevin-, etylleter- og ølbeskatningen. 15 janr.

Ifølge beslutning av Stortinget 13 januar iår, der ved kongelig resolusjon av s. d. er satt i kraft straks, blir som ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll (heri

*) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4.

15 janr. innbefattet gjeldende midlertidige tolltillegg) å opkreve 20 pct. av bl. a. brennevin.

Under henvisning hertil og til Stortingets beslutning av 21 mai 1931, hvorefter de fra 1 juli s. å. fastsatte avgifts- og refusjonssatser for brennevin, tilvirket ved de almindelige brennerier, blir å gi et tillegg svarende til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevinstollen, bestemmer departementet herved i henhold til bemyndigelse gitt ved sist nevnte stortingsbeslutning, at de fastsatte avgifts- og refusjonssatser fra og med 14 januar 1932 skal gis følgende tillegg:

Avgiftssatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 pct.), tillegges kr. 2,10.

Refusjonssatsene, kr. 2,62, kr. 2,64 og kr. 2,67 henholdsvis for råspiritus, renset spiritus samt destillater og brennevin, som er denaturert eller på annen måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11 og kr. 2,13 pr. liter (100 pct.).

Den samlede avgiftssats vil således inntil videre utgjøre kr. 4,72 pr. liter (100 pct.), og de samlede refusjonssatser henholdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 pct.).

Med hensyn til avgiftsgodtgjørelse for brennevin, som i overgangstiden efter 13 januar 1932 utføres til utlandet eller ved denaturering eller på annen måte finnes garantert mot drikk, bestemmer departementet, at forsåvidt de forhøiede refusjonssatser påståes lagt til grunn, skal vedkommende utførsels- eller denatureringsangivelse være bilagt med skriftlig erklæring på tro og love fra refusjonssøkeren om, at det pågjeldende kvantum brennevin i sin helhet er avgiftsberiktiget efter den fra 14 januar iår gjeldende avgiftssats av kr. 4,72 pr. liter (100 pct.) med oplysning om, når og fra hvilket brenneri brennevinet er uttatt til beskatning.

I tilfelle av sammenblanding av brennevin, beskattet efter forskjellige avgiftssatser, blir den refusjonssats som motsvarer den laveste avgiftssats å legge til grunn ved godtgjørelsen for det hele parti.

Kontrollbetjeningen og eierne av de innen Deres distrikt værende brennerier og brennevinsoplag bes gjort bekjent med rundskrivelsen, hvorav en del avtrykk vedligger.

15 janr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om utvidelse av «Graveren» bygningsdistrikt i Høyland herred, Rogaland fylke, og om brandlovens anvendelse på samtlige de bygningsloven underlagte strøk i nevnte herred.

*) Kunngj. 18 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvori er inntatt meddelelse om det strøk som omfattes av det utvidede bygningsdistrikt.

Vedtak av Trustkontrollrådet. 15 janr.

I medhold av §§ 10—12, 14, 20 og 23 i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk fastsettes herved følgende bestemmelser for salg av grønnsåpe:

§ 1. Enhver fabrikk som her i landet fremstiller grønnsåpe skal i skriftlige eller trykte lister fastsette sine priser, leverings- og betalingsvilkår for salg av grønnsåpe til grossist og til detaljist under iakttagelse av følgende regler:

a) For hver kvalitet skal der bare settes én pris for salg til grossist og én pris for salg til detaljist. Det skal dog være adgang til å fastsette tillegg for levering i pakninger på mindre enn 50 kg.

b) Prisene for salg til grossist må ikke være mer enn 10 % lavere enn prisene for salg til detaljist. Ved salg så vel til grossist som til detaljist kan innrømmes kontantrabatt med inntil 2 %. Ved salg til detaljist kan dessuten innrømmes bonus med inntil 2 øre pr. kg. forsåvidt vedkommende detaljist hos samme fabrikk eller grossist har uttatt minst 300 kg. i løpet av 4 måneder og med inntil 3 øre pr. kg. når han har uttatt minst 500 kg. i samme tidsrum.

c) Leveringsvilkårene skal være cif. kjøperens nærmeste stoppested for offentlig befordringsmiddel i fast rute eller fritt tilkjørt kjøperen efter fabrikkens bestemmelse. Kjøpere som selv besørger varen avhentet fra fabrikk eller lager kan godtgjøres den frakt som leverandøren ellers hadde måttet betale for transport med jernbane, dampskib eller annet offentlig befordringsmiddel i fast rute efter den laveste frakt som beregnes på vedkommende strekning. Godtgjørelse må dog i intet tilfelle betales med mer enn 2 øre pr. kg., beregnet efter varens nettovekt.

d) Salg på fremtidig levering skal bare skje til de priser som gjelder den dag da varen avsendes til kjøperen.

Avskrift av prislistene skal sendes inn til Trustkontrollkontoret og der legges frem til gjennemsyn for interesserte. Forandringer i de fastsatte priser, leverings- og betalingsvilkår må ikke gjennemføres før revidert liste er sendt inn til Trustkontrollkontoret. Fabrikkene må også til enhver tid holde sine grossister, agenter og andre mellemmenn bekjent med prislistene.

Et firma anses som grossist bare når det driver regulært salg til detaljist og av De norske Sæpefabrikanters Forening er opført på en grossistliste. Grossistlisten skal sendes inn til Trustkontrollkontoret og der utlegges sammen med pris-

15 janr. listene. Tvist om et firma skal opføres på grossistlisten avgjøres av Trustkontrollkontoret.

§ 2. Ved salg av grønnsåpe til grossist eller detaljist eller ved formidling av slikt salg er det forbudt

a) å beregne lavere salgspriser eller ellers å selge på gunstigere vilkår enn fastsatt i den prisliste som vedkommende fabrikk i henhold til § 1 har sendt inn til Trustkontrollkontoret eller

b) direkte eller indirekte å innrømme grossister eller detaljister eller deres funksjonærer provisjon, bonus, overpris ved byttehandel, godtgjørelse for retur av emballage, rabatt eller annet prisavslag eller tilgift av nogen som helst art utover hvad der med hjemmel i § 1 er fastsatt i de innsendte prislister.

Bestemmelsene i foregående ledd får tilsvarende anvendelse ved salg fra fabrikk eller grossist til offentlige, kommunale eller private bedrifter eller institusjoner eller andre forbrukere, idet det her ikke må fastsettes lavere salgspriser eller gunstigere vilkår ellers enn de som er fastsatt for salg til detaljist. Bedrifter, institusjoner og andre forbrukere som godtgjør at de i det sist forløpne år har hatt et forbruk av minst 20 000 kg. grønnsåpe kan dog opføres på den grossistliste som er nevnt i § 1. I så fall er det adgang til å innrømme dem samme vilkår som ved salg til grossist. Ved offentlige anbud til slike bedrifter og institusjoner kan der også selges på fremtidig levering til fast pris.

§ 3. Bestemmelsene i §§ 1 og 2 er ikke til hinder for at såpefabrikker som eies av samvirkesammenslutninger foretar utdeling av overskudd til tilsluttede samvirkelag som har kjøpt varer hos fabrikkene.

§ 4. Enhver fabrikk eller grossist som før 18 januar 1932 har inngått avtale om salg av grønnsåpe som ennu ikke er levert skal innen 25 januar 1932 innmelde avtalen til Trustkontrollkontoret, dersom den inneholder bestemmelser om innrømmelse av særpris, prisavslag eller tilgift av slik art som er forbudt ved foranstående forskrifter.

Meldingen skal inneholde oplysning om partenes navn og adresse, tidspunktet for avtalens inngåelse, hvilke særfordeler som er fastsatt, hvor stort varekvantum avtalen omfatter, hvor meget der gjenstår av leveringen og når restleveringen skal finne sted.

De meldinger som kommer inn i henhold til de to foregående ledd skal legges frem til gjennemsyn på Trustkontrollkontoret for interesserte.

Dersom en avtale av slik art som nevnt i første ledd ikke

er innmeldt forskriftsmessig til Trustkontrollkontoret innen 25 januar 1932, settes fra dette tidspunkt de bestemmelser ut av kraft som avtalen inneholder om innrømmelse av særpris, prisavslag eller tilgift av slik art som er forbudt ved forskriftene i §§ 1 og 2. 15 janr.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft fra og med 18 januar 1932.

Første gangs innsendelse av prislister til Trustkontrollkontoret efter § 1 må skje innen 25 januar 1932.

Overtredelse av foranstående bestemmelser kan medføre straffansvar efter trustlovens §§ 27 og 28.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Hadsel herred, Nordland fylke. 16 janr.

Brev fra Socialdepartementet til den autoriserte medisinalrevisor om beregning av prisen på renset grønnsåpe (sapo kalinus). 18 janr.

Departementet henviser til en uttalelse av medisinaldirektøren om, at nevnte stoff er optatt i farmakopøen og taksert i medisinaltaksten. Det kan efter medisinaldirektørens mening ikke regnes som et desinfeksjonsmiddel eller som «rekvisitt», jfr. § 36 siste avsnitt i medisinaltaksten, og blir følgelig å beregne efter medisinaltaksten.

Skrivelse **) fra Handelsdepartementet om tvungen benyttelse av havnelos inn og ut av Risøyvågen og i Haugesund havn for øvrig samt om takstregulativ for sådan benyttelse. 18 janr.

Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet om vedtekter og regulativer for opmålings- og kartforretninger m. v. samt for byggeanmeldelser og besiktigelser m. v. i Sand bygningskommune, Rogaland fylke. 18 janr.

Skrivelse †) fra Arbeidsdepartementet om vedtekt i tilknytning til en reguleringsplan for Øvre Berg haveby i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke. 18 janr.

---

*) Kunntgj. 18 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5, hvor bestemmelsene er inntatt.

***) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5, hvor vedtektene m. v. er inntatt.

†) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5, hvor vedtekten er inntatt.

19 janr. **Skriv** *) frå Arbeidsdepartementet um at bygningslovi frå 22 februar 1924 skal vera gjeldande for Jondalsøyri i Jondal herad, Hordaland fylke, innanfor grensor som er vedtekne av heradstyret i møte 26 november 1931.

21 janr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Gjøvik.

21 janr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en skattefoged, hvori uttales at en dødsgave, som er arveavgiftspliktig i henhold til lov av 23 september 1921 § 3 og er ydet til en ubeslektet, ikke antas å inngå under arveavgiftskunngjørelsens § 2 e, 2, da denne bestemmelse kun omhandler arv, som tilfaller vedkommende arvinger efter arvelovens regler på grunn av slektskap eller ekteskap (ab intestato), se arvelovens kap. 1.

Da arven i det foreliggende tilfelle tilfalt vedkommende på grunn av en viljesakt fra avdøde, antokes avgiften i mangel av uttrykkelig bestemmelse rettest å burde beregnes som om arven var tilfalt vedkommende efter testament (litr. 1).

22 janr. **Kongelig resolusjon** ***). Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til inntil videre å dispensere fra bestemmelsen i reglement for artium av 16 mai 1911 med senere forandringer, dets § 11, således at antallet av censorer ved skriftlig artium kan innskrenkes til to i hvert fag.

22 janr. **Kongelig resolusjon.** I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for Petra Wolds barnehjem, Strandheim i Nes, Hedmark fylke.

22 janr. **Kongelig resolusjon.** Grensen mellem Oslo by, Oslo fylke, og Aker herred, Akershus fylke, skal herefter gå således på nedennevnte strekning:

Fra bysten nr. 76 i Kirkeveien går grensen inntil krysset av Trudvangveien, herfra langs Trudvangveiens midtlinje, Harald Hårfagres gates midtlinje inntil skjæringspunktet med Valkyriegatens midtlinje, herfra i rett linje over Majorstuen banegård til nordre hjørne av matr.nr. 53 Bogstadveien, langs denne eiendoms nordvestre grense og forlengelsen av denne linje inntil skjæringspunktet med den gamle bygrense i Bogstadveien.

---

*) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 5, der ein forklåring av grensone er innteki.

**) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5, hvor vedtekten er inntatt.

***) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

Kongelig resolusjon. Det civile og geistlige inndelingsnavn Opdal, Buskerud fylke, endres til Uvdal. 22 janr.

Kongelig resolusjon. Det geistlige og civile inndelingsnavn Dybvåg, Aust-Agder fylke, endres til Dypvåg. 22 janr.

Kongelig resolusjon. Glåmdal politimesterembedes navn forandres fra 1 mars 1932 til Østerdal politimesterembede. 22 janr.

Kongelig resolusjon *). I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, gis herved forskrifter om opførelse, innredning og drift av samt tilsyn med private anstalter som tar imot syke — sålydende: 22 janr.

§ 1. Anstalt som er beregnet på å ta imot syke, hvad enten det gjelder kurmessig behandling eller ikke, og som ikke skal drives av stat eller kommune, skal, før den tas i bruk, meldes til medisinaldirektøren for å bli godkjent; jfr. § 6.

Det samme gjelder innredning av slik anstalt i bygning som alt er opført, eller flytning, utvidelse og større forandring av slik anstalt.

Anstalt som alt er i drift når disse forskrifter trer i kraft, skal også meldes.

Plikten til melding påhviler den eller dem som skal drive anstalten.

I tvilstilfelle avgjør Socialdepartementet om en anstalt går inn under disse forskrifter.

§ 2. Forskriftene gjelder anstalter som tar imot eller er beregnet på minst 5 syke. Socialdepartementet kan i særlige tilfelle gjøre dem gjeldende også for anstalter som tar imot eller er beregnet på et mindre antall.

§ 3. Melding efter § 1 skal skje på skjema som Socialdepartementet fastsetter, og være bilagt med tegninger og bygningsbeskrivelse. Departementet setter også fristen for slik melding.

Meldingen sendes den offentlige læge i det distrikt hvor anstalten ligger, forat han kan gjøre sine bemerkninger til meldingen med bilag før han sender dokumentene videre til medisinaldirektøren.

For de anstalter som allerede er i drift når disse forskrifter trer i kraft, er det ikke nødvendig å sende tegninger og bygningsbeskrivelse uten når medisinaldirektøren krever det.

*) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

22 janr. § 4. Ved anstalter som omhandlet i § 1 skal ansettes læge eller på annen måte sørges for forsvarlig lægetilsyn. Er slik anstalt allerede i drift uten at der er ansatt læge eller på annen måte sørget for forsvarlig lægetilsyn, skal dette skje snarest mulig og senest innen en frist som medisinaldirektøren setter.

Lægen må forplikte sig til å yde de syke forsvarlig lægehjelp, føre det hygieniske tilsyn med anstalten, og sende myndighetene de meldinger, innberetninger og opgaver, som til enhver tid er foreskrevet, samt gi de oplysninger og uttalelser om driften og de sykes tilstand som medisinaldirektøren eller departementet krever.

Er der ikke ansatt fast læge ved anstalten og har flere læger syke under behandling i anstalten, har den som forestår anstaltens drift, å sørge for, at en av disse læger fører det hygieniske tilsyn og sender beretning om anstaltens drift.

Medisinaldirektøren skal til enhver tid være underrettet om den eller de læger som er fast ansatt ved anstalten, og om navnet på den læge som har å føre det hygieniske tilsyn og sende beretning om driften.

For alle syke skal gjøres slike ordnede optegnelser (journaler) som til enhver tid er foreskrevet.

I særlige tilfelle — og når anstaltens belegg vesentlig består av syke som behandles for offentlig regning med bidrag av stat og fylke — kan kreves at lægen og lægens instruks skal godkjennes av departementet. Er der i slike tilfelle ikke gitt nogen instruks, kan departementet kreve at det blir gjort innen en frist som departementet setter, og blir det ikke gjort, kan departementet selv utferdige instruksen.

§ 5. Medisinaldirektøren eller den han gir myndighet til det, den offentlige læge og personer som helserådet gir myndighet til det, har rett til å føre tilsyn med de anstalter som omhandles i disse forskrifter. Ved slike tilsyn kommer bestemmelsen i § 6 i sundhetsloven av 16 mai 1860 ikke til anvendelse.

Finner helserådet eller medisinaldirektøren, at en anstalt drives på en måte som må antas å ha skadelige følger for de syke eller deres omgivelser — eller på annen uforsvarlig måte — kan helserådet eller medisinaldirektøren gi påbud om å rette manglene eller om nødvendig stenge anstalten inntil videre.

Bestemmelsene i denne paragraf gjør ingen forandring i den almindelige rett som et helseråd har efter sundhetsloven til å føre tilsyn også med anstalter som tar imot mindre enn 5 syke, men i så fall må tilsynet skje i samhøve med sundhetslovens § 6.

§ 6. Forskriftene gjelder ikke anstalter som bare tar imot sinnssyke som forpleies for offentlig regning med bidrag av fylke og stat. 22 janr.

§ 7. Om opbevaring av gifter og lægemidler gjelder de forskrifter som til enhver tid er gitt.

§ 8. Socialdepartementet kan gjøre undtagelse fra bestemmelsene i disse forskrifter.

Spørsmål om godkjennelse av slik anstalt som forskriftene gjelder for, kan kreves forelagt departementet. Dette kan omgjøre eller forandre medisinaldirektørens vedtak efter § 1. Det samme gjelder påbud og bestemmelse efter § 5, annet ledd.

§ 9. Overtredelse av forskriftene er straffbar.

§ 10. Disse forskrifter trer i kraft 1 mars 1932.

Kongelig resolusjon *) om forandring av § 33 i helseforskriftene for Gjøvik. 22 janr.

Kongelig resolusjon **) om forandring av § 34 i helseforskriftene for Holmestrand. 22 janr.

Kongelig resolusjon***) I medhold av lov om Jan Mayen av 27 februar 1930 § 2 bestemmes: 22 janr.

I. Lov om bergverksdriften av 14 juli 1842 med tilleggslover skal gjelde for Jan Mayen med følgende endringer og tillegg:

1. Den i bergverksloven omhandlede anmeldelse av en opdaget anvisning skjer til bergmesteren.
2. Den i bergverkslovens § 25 fastsatte frist for utførelse av utmålsforretning forlenges til 2 år.
3. Meddelelse om det som skal forkynnes i henhold til bestemmelse i bergverksloven kan foregå efter reglene i domstolslovens § 164.
4. Den som forlanger utmålsforretning holdt eller som for øvrig med hjemmel av bergverksloven fremsetter begjæring som kan nødvendiggjøre reise for bergmesteren, må opfylle de krav som i hvert tilfelle blir stillet av vedkommende departement med hensyn til befordring, kost og forpleining samt eventuell annen godtgjørelse for bergmesteren.
5. Reiser til inspeksjon av gruber på Jan Mayen foretas kun efter spesiell anmodning av vedkommende departement.

*) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5, hvor helseforskriftenes § 33 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5, hvor helseforskriftenes § 34 i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

22 janr. II. Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelse om hvilken bergtjenestemann skal utøve den myndighet som efter bergverksloven og nærværende resolusjon tilligger bergmesteren.

III. Overgangsbestemmelser.

A. 1. Funn av mutbare forekomster før nærværende resolusjons ikrafttreden må være anmeldt for bergmesteren innen 6 måneder efter resolusjonens ikrafttreden, dersom finneren eller den som utleder sin rett fra ham, vil beholde sin rett til funnet fremfor senere finnere.

2. Anmeldelsen skal ha det innhold som er foreskrevet i bergverkslovens § 7 og dessuten angi tiden for funnet.

B. For øvrig gjøres bestemmelsene i bergverksloven av 14 juli 1842 gjeldende for eldre funn på samme måte som for funn som gjøres efterat nærværende resolusjon er trådt i kraft.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks.

22 janr. **Kongelig resolusjon** *).

I. I medhold av lov om Jan Mayen av 27 februar 1930 § 2 bestemmes at lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 nr. 16 med tilleggslover, kapitel II (om bergverk), kapitel III (om annen fast eiendom) og kapitel V (Almindelige bestemmelser) skal gjelde for Jan Mayen.

II. I medhold av lov om Jan Mayen av 27 februar 1930 § 2 bestemmes at de med hjemmel i lov nr. 12 av 17 juli 1925 til enhver tid fastsatte avgifter til det offentlige for behandlingen av andragender om erhvervstillatelse i henhold til lov nr. 16 av 14 desember 1917, kapitel III, skal gjelde for Jan Mayen.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

22 janr. **Kongelig resolusjon** *), hvorved Aurskog herred i Akershus fylke og Nordre Modum lensmannsdistrikt i Buskerud fylke erklæres smittet av bipest.

22 janr. **Bestemmelser** *) om fredning og hermetisk nedlegning av brisling og småsild.

Fastsatt av Handelsdepartementet 22 januar 1932 med hjemmel i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v., jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1932.

---

*) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

§ 1. Det er forbudt å opta av sjøen, omsette eller anvende fangster av sild og/eller brisling når fangstene antas å inneholde vesentlige mengder sildyngel under ett år eller brisling under 9 cm.'s hel lengde. Undtatt herfra er fangster, hvorav minst 60 pct. utgjøres av brisling av 9 cm.'s hel lengde og derover. 22 janr.

Dette forbud gjelder ikke brisling som anvendes til agn og sildyngel som anvendes til menneskeføde og agn.

§ 2. Brisling må ikke brukes som gjødsel eller til fremstilling av olje og mel. Det samme gjelder blanding av brisling og småsild inneholdende minst 40 pct. brisling, regnet efter rummål.

Handelsdepartementet kan frita for bestemmelsene i denne paragraf, dog ikke for den tid hvori hermetisk nedlegning er forbudt efter § 4.

§ 3. Handelsdepartementet utferdiger nærmere regler for undersøkelser og bedømmelse av lovligheten av slike fangster som kan komme inn under forbudene i §§ 1 og 2.

§ 4. I tiden fra og med 1 januar til og med 31 mai er hermetisk nedlegning av brisling forbudt. Likeledes er hermetisk nedlegning av småsild forbudt i tiden fra og med 1 februar til og med 30 april.

I den tid det er forbudt å nedlegge brisling hermetisk, er det også forbudt å anvende til hermetisk nedlegning, blanding av brisling og småsild inneholdende mer enn 25 pct. brisling efter volum.

§ 5. Foruten i den i § 4,1 først nevnte tid må brisling fra fremmed farvann av kvalitetshensyn ikke anvendes til hermetisk nedlegning i årets to siste måneder.

§ 6. Det er forbudt å nedlegge hermetisk brisling under 9 cm.'s hel lengde.

§ 7. I den tid hermetisk nedlegning av brisling er forbudt, må brisling ikke utføres her fra riket i fersk tilstand.

§ 8. Overtredelser av disse bestemmelser, eller av de forskrifter som er gitt i medhold av dem, straffes med bøter, jfr. lov av 24 juni 1931 nr. 14. Ulovlig fangst eller ulovlig nedlagte produkter eller deres verdi kan ved dom inndras hos den skyldige, til fordel for statskassen.

§ 9. Disse bestemmelser trer i kraft 1 februar 1932.

Reglement *) for undersøkelse av brisling- og småsildfangster samt kontrollordning ved mottagelse av råstoff av brisling og/eller sild ved fabrikkene (råstoffcentralene). 22 janr.

*) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

22 janr. Fastsatt av Handelsdepartementet 22 januar 1932 med hjemmel i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v., jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1932.

A. *Regler for undersøkelse før optak av noten.*

Efter lov av 24 juni 1931 om fredning av småsild og brisling m. v. og kongelig resolusjon av 8 januar 1932 er det forbudt å ta op av sjøen eller omsette eller anvende sildefangster som inneholder vesentlige mengder av sild under ett år eller brislingfangster som inneholder mindre enn 60 % brisling av totallengde 9 centimeter eller derover regnet efter rummål. Likeledes er det forbudt å anvende til gjødsel eller fremstilling av olje eller mel ren brisling eller blandingsfangster av brisling og småsild, inneholdende minst 40 pct. brisling regnet efter rummål.

Undtatt fra forbudet er småsildfangster som kun skal anvendes til menneskeføde eller agn, samt brislingfangster som skal anvendes til agn.

Alle brisling- og småsildfangster blir altså, når undtas fangster der skal ha ovennevnte anvendelse, underkastet det ansvar som disse fredningsbestemmelser pålegger. Hvor der kan være tvil om fangstenes lovlighet, må der derfor tas en prøve. Tvilsspørsmålet avgjøres under notbasens ansvar.

Som prøve regnes både for brisling og sild en 5 liters stikkprøve, tatt samfengt av noten å være tilstrekkelig.

Et justert, cylindrisk 5-litermål må derfor has for hånden og dette mål må hvor det gjelder brisling eller blanding være forsynt med et justert merke ved 3 liters grensen.

Prøven uttas enten det gjelder sild, brisling eller blanding på følgende måte:

1) Med småmasket håv tas av noten en slump på minst 20 liter av fangsten som stikkprøve, altså på slump og helt samfengt.

2) Håven tømmes så over 5-litermålet som blir anbragt i en større stamp eller et lignende kar. 5-literen løftes op og så meget av innholdet strykes av at brislingen og/eller silden i målet ligger i høide med målets overkant.

Fangstens lovlighet avgjøres derefter på følgende måte i hver av de 3 tilfelle:

1. Brisling.

a) Brislingen sorteres efter skjønn og i tvilstilfelle med lengdemål, som alltid må has for hånden, i

1) brisling under 9 cm. og
2) brisling av 9 cm.'s totallengde og over.

De få sild som kan forekomme selv i «rene» brislingfangster blir under sorteringen å regne for brisling.

b) Efter sorteringen styrtes den større brisling igjen op i det med justert målelinje for 3 liter forsynte 5-litermål. Hvis brislingen, liggende jevnt i målet, når til eller over målelinjen for 3 liter, er fangsten lovlig, hvis ikke er den ulovlig.

2. a) Blanding (brisling og småsild).

Blanding sorteres efter målingen i sild og brisling. Efter sorteringen styrtes den utsorterte sild op i det med justert målelinje for 3 liter forsynte 5-litermål. Hvis silden liggende jevnt i målet ikke når op til målelinjen eller står like i høide med denne, kan fangsten ikke anvendes til gjødsel eller fremstilling av olje eller mel.

b) Blandingsfangster som ifølge ovenstående undersøkelse ikke inneholder ulovlige mengder brisling, må videre undersøkes for innhold av vesentlige mengder sild under ett år. I den hensikt tas en ny prøve, som sorteres. Den utsorterte sild i de 2 prøver blandes godt og styrtes så over 5-litermålet og så meget strykes av at innholdet står i høide med målets overkant. Innholdet telles og avgjørelse treffes efter bestemmelsene for småsild (se nedenfor 3.).

3. Småsild.

Innholdet av 5-litermålet fylt på ovenfor nevnte måte telles og fangsten anses for å inneholde vesentlige mengder av småsild under 1 år (er altså ulovlig å benytte for utvinning av olje og mel) når stikkprøven inneholder mer enn 500 individer.

Det påhviler politiet (lensmannen) å føre kontroll med omsetningen av brisling- og småsildfangster, hvor og når dette måtte finnes påkrevet. Kontrollen utføres fortrinsvis i forbindelse med andre forretninger.

B. *Regler for kontrollordning ved fabrikkene.*

I. Kontroll med råstoffet.

Når råstofflast ankommer til bestemmelsesstedet skal der av mottageren (hermetikkfabrikken, råstoffkompaniet eller sildoljefabrikken) alltid uttas kontrollprøve av denne.

22 janr. Hvis lasten inneholder partier råstoff fra flere optak, blir dette å melde ved ankomsten. Kontrollprøve blir da å ta for hvert enkelt parti, som derfor må holdes fra hverandre under transporten. Hvis lovligheten av ett eller flere partier er tvilsom, skal prøven tas før partiet losses.

For uttagningen av kontrollprøven benyttes et justert cylinderformet 5-litermål, som hvor det gjelder brisling eller blanding må være forsynt med justerte merker ved 3 liter, 2,75 liter og 3,75 liter.

Da alle prøver er stikkprøver og aldri kan gi et absolutt sant billede av fangsten, må der ved den offentlige kontroll være en margin for feil, innenfor hvilken ansvar ikke kan gjøres gjeldende overfor leverandøren (notbasen). Denne margin er ved kontrollen av brisling og blandingsprøver satt til 5 pct. I stedet for 60 pct. som blev fordret henholdsvis av måls brisling og sild i brisling- og blandingsprøver ved noten, kan man ved kontrollen godta varen, når de tilsvarende målinger gir 55 pct., hvorfor også målekarret som brukes ved kontrollen må ha en merkestrek ved 2,75 liter.

Ved kontroll-undersøkelsen av lovligheten for småsildens vedkommende spiller også svinn under transporten inn, hvorfor man har funnet at ansvar ikke kan gjøres gjeldende med mindre prøven ved kontrollen inneholder mer enn 550 individer og råstoffet kan derfor anvendes, når antallet faller under denne grense.

Fremgangsmåten ved kontrollen blir således som følger:

Råstoffet styrtes over 5-litermålet således som nevnt ved prøvetagningen ved noten, det overflødige fjernes så man har «strykmål».

1. For brislingen sorteres så i måls og undermåls brisling. Efter sorteringen fylles den første i 5-literen og hvis brislingen, liggende jevnt i målet, når til målinjen for 2,75 liter eller står over, kan varen benyttes.
2. a) For blanding sorteres som ved prøven ved noten i brisling og sild. Efter sorteringen fylles silden i 5-literen og hvis den, liggende jevnt i målet, når til målelinjen for 2,75 liter eller står over, kan varen benyttes.
   b) På samme måte sorteres blandingslaster som tilføres i den tid hermetisk nedlegning av sild er tillatt, mens nedlegning av brisling er forbudt. Efter sorteringen styrtes silden op i 5-litermålet og hvis den, liggende jevnt, ikke når til målelinjen for 3,75 liter eller står like i høide med den, kan lasten ikke benyttes for hermetisk nedlegning.

c) Alle blandingsfangster, som ved kontrollen viser sig ikke å inneholde ulovlige mengder brisling, må videre kontrolleres for innhold av vesentlige mengder sild under ett år. I den hensikt tas en ny prøve, som sorteres. Den utsorterte sild i de 2 prøver blandes godt og styrtes så over 5-litermålet. Der strykes av, så man får «strykemål», innholdet telles og avgjørelse treffes efter bestemmelsene for småsild (se nedenfor 3.). 22 janr.

3. For småsild telles innholdet av 5-literen og hvis der i prøven ikke finnes over 550 individer, kan varen benyttes. Viser kontrollprøven at fangstens lovlighet er tvilsom, kan politiet (lensmannen) anmodes om å komme til stede for bevisets skyld.

Alt råstoff, som ved fremkomsten til mottageren viser sig ikke å være lovlig, skal, uansett resultatet av prøven ved optagningen, styrtes hvis ikke den offentlige kontrollør bestemmer det anvendt på betryggende måte til fordel for statskassen.

Ved alle hermetikkfabrikker (råstoffkompanier), sildolje- eller sildemelfabrikker som anvender brisling eller småsild som råstoff skal i en særskilt protokoll føres fortegnelse over ethvert innkjøpt (ankommet) brisling- eller småsildparti med angivelse av datum, leverandør, (notbas) fangstkvantum, resultat av kontrollprøven, pris pr. hl. (eller skjeppe) fangssted og for sildoljefabrikkene transporttid. Råstoffprotokollen skal på forlangende være tilgjengelig for den offentlige kontrollmyndighet.

Utdrag av fortegnelsen skal i den utstrekning, som til enhver tid fordres, tilstilles fiskeridirektoratet ved utgangen av hver måned (for sildoljefabrikker) eller kvartal (for hermetikkfabrikker m. v.).

II. Kontroll med nedlegningen.

Da hermetisk nedlegning av brisling ifølge loven er forbudt fra og med 1 januar til og med 31 mai og av småsild fra og med 1 februar til og med 30 april, blir overholdelsen av disse bestemmelser å kontrollere ved fabrikkene. Særlig blir i den tid hermetisk nedlegning av brisling er forbudt, mens nedlegning av småsild er tillatt, kontroll av blandingsprøver nødvendig (se I. 2 b), likesom det i denne tid må påses at utsortert brisling ikke blir nedlagt eller brisling i det hele tilført fabrikkene utenfor den brisling som forekommer i blandingsprøver som kan antas å være lovlige innen forbudets ramme.

22 janr. Efter bestemmelse ifølge loven er hermetisk nedlegning av brisling under 9 cm. totallengde forbudt. Dette blir å kontrollere under nedlegningen og/eller på den ferdige vare. Eventuelle forbud mot hermetisk nedlegning av utenlandsk brisling og/eller småsild blir også underlagt kontrollen.

III. Almindelige bestemmelser vedkommende kontrollen.

De offentlige kontrollører har under varetagelsen av sitt hverv uinnskrenket myndighet til å utføre kontroll i alle fabrikkenes lokaler for råstoff eller ferdige varer. Av de siste kan de fordre åpnet det antall bokser som de finner nødvendig for kontrollen. Eventuell kontroll av ferdig vare foretas i fabrikken i nærvær av disponent eller formann.

Kontrollen utføres av politiet (lensmannen) eller av særlig beskikkede kontrollører, som for sitt hverv får politimyndighet.

C. *Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter. Jfr. lov av 24 juni 1931 nr. 14.*

D. Dette reglement trer i kraft 1 februar 1932.

22 janr. **Reglement** *) for merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer.

Fastsatt av Handelsdepartementet 22 januar 1932 med hjemmel i § 6 i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v., jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1932.

§ 1. Når hermetiske fiskevarer av norsk oprinnelse falbys, forhandles eller utføres, kommer inntil videre nedenstående bestemmelser til anvendelse.

§ 2. Alle esker eller bokser inneholdende sådan hermetikk skal være merket. Dog er salg av blanke umerkede esker eller bokser tillatt norske hermetikkfabrikker sig imellem.

§ 3. For å anses som merket må esken eller boksen enten: være forsynt med dekorasjon trykt på siden eller lokket;

eller: være forsynt med en trykt eller litografert papiretikett, anbragt på siden eller lokket eller omslagspapiret;

eller: være forsynt med papir- eller pappomslag, trykt eller litografert i minst to farver;

*) Kunngj. 26 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

eller: være forsynt med en messing-etikett eller imitert 22 janr.
messing-etikett;
eller: være forsynt med dekorert topp-lokk av blikk.

§ 4. På eskenes eller boksenes dekorasjon, samt på topp- og sideetikett eller omslag eller topplokk, skal tydelig være angitt:

1. Oprinnelseslandet, ved angivelser såsom: Norge, nedlagt i Norge, Norsk, eller oversettelse herav.
2. Produsentens fulle navn og hjemsted. Hvor dessuten forhandlers, eksportørs eller utenlandsk importørs navn er angitt, må deres navn ikke være angitt med større bokstaver enn produsentens, medmindre angivelsen alene består i firmanavnet eller en del av firmanavnet, i begge tilfelle i forbindelse med ordet Brand (eller sistnevnte ord oversatt til importlandets sprog).
3. Hvis varen er nedlagt i olje: oljesorten — eller oljesortene, hvis blandet olje er anvendt.

§ 5. Istedenfor produsentens navn og hjemsted kan være anført den hermetikkfabrikks som selger eller utfører varen.

Like med hermetikkfabrikk regnes aktieselskap hvis formål er omsetning av hermetikk, forutsatt at aktiene eies utelukkende av norske hermetikkfabrikker, at den innbetalte aktiekapital utgjør minst 20 000 kroner, og at selskapet er anmeldt til fiskeridirektøren.

Som hermetikkfabrikker efter dette reglement anses norske firmaer hvis formål er nedlegning av hermetiske fiskevarer, og som driver sådan virksomhet. Virksomheten må av firmaet være anmeldt til fiskeridirektøren, som også blir å underrette når virksomheten ophører.

§ 6. Dersom forhandlers, eksportørs eller utenlandsk importørs navn anbringes på kassene, skal disse også bære angivelse av varens oprinnelsesland, samt produsents eller den eksporterende fabrikks navn.

§ 7. All hermetisk nedlagt norsk brisling skal på eskenes dekorasjon, samt på etikettene eller omslaget eller topplokket, bære betegnelsen «Brisling» eller «Sardiner» eller en oversettelse av det sistnevnte ord.

Betegnelsen «Brisling» må ikke benyttes hvor innholdet ikke er norsk brisling.

§ 8. All hermetisk småsild, nedlagt på samme måte som brisling eller som sardiner og i innpakning (eskeform og eskestørrelse) som sedvanlig anvendes for disse, skal på eskenes dekorasjon, samt på etikettene eller omslaget eller topplokket, bære betegnelsen «Sild» eller «Sardiner» eller en oversettelse av det sistnevnte ord.

22 janr. For annen hermetisk sild kan også brukes en oversettelse av ordet «Sild», eller en annen betegnelse som svarer til innholdet.

Betegnelsene «Kippered Herrings» og «Kippered Snacks» kan kun anvendes for hermetisk nedlagt røket og flekket vårsild, storsild og fetsild.

§ 9. Handelsdepartementet er inntil videre bemyndiget til å frita fra bestemmelsene i dette reglement, når departementet finner at særlige grunner taler for fritagelse.

§ 10. Overtredelse av dette reglement straffes med bøter i henhold til lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v.

§ 11. Dette reglement trer i kraft 1 februar 1932.

22 janr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om herberger- og beverterlovens anvendelse i Ballangen herred, Nordland fylke, og om vedtekt for herberger og beverternæringen sammesteds.

22 janr. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet. Med hjemmel i Kronprinsregentens resolusjon av 20 desember 1929 har departementet dags dato bestemt at § 14 i de av Handelsdepartementet 4 januar 1930 utferdigede «Bestemmelser vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran», fra og med 1 mars 1932 skal lyde som følger:

§ 14. Når der ledes damp direkte inn i leveren, lar man temperaturen stige til 90—95 grader celsius. Tranen må derefter stå i ro en halv times tid, før man tapper den av på avkjølingsbeholdere. Under dampning og klaring bør dampekarret holdes mest mulig tillukket for å nedsette luftens skadelige innvirkning.

23 janr. **Skriv** ***) frå Socialdepartementet um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Hareid herad, Møre fylke.

25 janr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge note av 18 januar 1932 fra den britiske sendemann i Oslo er overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 om den civile rettergang fra 18 februar 1932 gjort gjeldende også for New Zealand. Begjæringer om forkynnelse og rettsanmodninger blir å

---

*) Kunngj. 1 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 1 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.

***) Kunngj. 1 februar i Lovtid. 1ste deild nr. 6, der vedtekta er innteken.

adressere til The Registrar, The Supreme Court of New Zealand, Wellington, New Zealand. Det engelske sprog må benyttes i meddelelser og oversettelser. 25 janr.

I den tidligere meddelte liste over kolonier etc. for hvilke overenskomsten er gjort gjeldende (publisert i «Overenskomster» nr. 6/1931, side 234 flg.) blir, ifølge meddelelse fra den britiske sendemann, følgende beriktigelser å foreta:

Betegnelsen «Falkland Islands» (Falkland-øene) skal lyde «Falkland Islands and Dependencies».

Begjæringer om forkynnelse og rettsanmodninger på Ceylon blir å rette til The Chief Secretary, The Secretariat, Colombo, Ceylon, og ikke som tidligere meddelt til The Judge of the Supreme Court.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet. I forbindelse med den ved kongelig resolusjon av 22 ds. fastsatte bergverksordning for Jan Mayen meddeles at Handelsdepartementet har opnevnt bergmesteren for Svalbard til inntil videre å utøve den myndighet som efter bergverksloven og nevnte resolusjon om bergverksordning for Jan Mayen tilligger bergmesteren. 25 janr.

Brigde **) i fyresegner av 20 desember 1926 frå Arbeidsdepartementet,

fastsett 26 januar 1932 etter lov um motorvogner av 20 februar 1926.

§ 62 skal lyda:

Kongelig Norsk Automobilklub, Norges Automobil-Forbund og Auto-Riksforbundet hev til so lenge rett til å ferda ut internasjonale vognkort og førarkort for køyring med norsk motorvogn innan dei framanda land som til kvar tid er tilslutta den internasjonale avtala um automobilferdsla.

(Oversettelse).

Endring i Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926, 26 janr.

fastsatt 26 januar 1932 i henhold til lov om motorvogner av 20 februar 1926.

§ 62 skal lyde:

Kongelig Norsk Automobilklub, Norges Automobil-Forbund og Auto-Riksforbundet har inntil videre rett til å utstede internasjonalt vognkort og førerkort for kjørsel med norsk motorvogn innen de fremmede land som til enhver tid er tilsluttet den internasjonale overenskomst angående ferdsel med automobiler.

*) Kunngj. 1 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.
**) Kunngj. 1 februar i Lovtid. 1ste deild nr. 6

26 janr. For at det skal gjelda, må vognkortet og førarkortet ha turvande påteikning frå norsk politimakt.

Dette brigde tek til å gjelda straks.

Vognkortet og førerkortet må for å være gyldig forsynes med behørig påtegning av norsk politimyndighet.

Denne endring trer i kraft straks.

26 janr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet angående vedtekt om byplanråd i Stavanger.

27 janr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om regulering og byggevedtekter for et strøk ved Munkedamsveien og Framnesveien i Oslo.

28 janr. **Skrivelse** ***) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Gjerstad herred, Aust-Agder fylke.

28 janr. **Skrivelse** ***) fra Justisdepartementet om politivedtekter for Østre Moland herred, Aust-Agder fylke.

28 janr. **Skrivelse** †) fra Justisdepartementet om politivedtekt for ladestedet Brønnøysund.

29 janr. **Kunngjørelse** ††) [1]) **av grunnlovsbestemmelse** av 15 januar 1932 til forandring i grunnlovens §§ 86 og 87.

Grunnlovens §§ 86 og 87 skal herefter lyde således:

§ 86.

Rigsretten dømmer i første og sidste Instans i de Sager, som Odelsthinget anlægger mod Statsraadets, Høiesterets eller Storthingets Medlemmer for strafbart Forhold, de som saadanne maatte gjøre sig skyldige i.

De nærmere Regler om Odelsthingets Paatale efter denne Paragraf fastsættes ved Lov. Dog kan der ikke sættes kortere Forældelsesfrist end 15 Aar for Adgangen til at gjøre Ansvar gjældende ved Tiltale for Rigsretten.

Lagthingets faste Medlemmer og de fast udnævnte Medlemmer af Høiesteret ere Dommere i Rigsretten. Om Sammen-

*) Kunngj. 1 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 1 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor vedtektene er inntatt.

***) Kunngj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor vedtektene er inntatt.

†) Kunngj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor vedtekten er inntatt.

††) Kunngj. 1 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.

[1]) Se dok. nr. 14 for **1929**, forslag nr. 15, jfr. nr. 4 og 5 A og G. Innst. S. nr. 1 for 1932. St.tid. s. 18—28

sætningen af Rigsretten i den enkelte Sag gjælder Forskrif- 29 janr.
terne i § 87. I Rigsretten har Præsidenten i Lagthinget Forsædet.

Den der har taget Sæde i Rigsretten som Medlem af Lagthinget, udtræder ikke af Retten, om den Tid, for hvilken han er valgt til Storthingsrepræsentant, udløber før Rigsrettens Behandling af Sagen er tilendebragt. Ophører han af nogen anden Grund at være Medlem af Storthinget, fratræder han som Dommer i Rigsretten. Det samme gjælder, om en Høiesteretsdommer, som er Medlem af Rigsretten, fratræder som Medlem af Høiesteret.

§ 87.

Den Anklagede, og den som handler i Sagen paa Odelsthingets Vegne, har Ret til at udskyde saa mange af Lagthingets og Høiesterets Medlemmer, at 14 Medlemmer af Lagthinget og 7 Medlemmer af Høiesteret blive tilbage som Dommere i Rigsretten. Fra hver af Siderne kan udskydes lige mange af Lagthingets Medlemmer, dog saaledes at den Anklagede har Fortrinsret til at udskyde een mere, dersom det Antal, som kan udskydes, ikke er deleligt med to. Det samme gjælder om Udskydning af Høiesterets Medlemmer. Er der i en Sag flere Anklagede, udøve de Udskydningsretten i Fællesskab efter Regler, som fastsættes ved Lov. Bliver Udskydning ikke foretaget i den Udstrækning, hvortil der er Adgang, udtræder efter Lodtrækning det Antal af Lagthingets og Høiesterets Medlemmer, som er over henholdsvis 14 og 7.

Naar Sagen er optaget til Doms, udtræde efter Lodtrækning saa mange af Rigsrettens Dommere, at den dømmende Ret faar 15 Medlemmer, deraf høist 10 Medlemmer af Lagthinget og 5 Høiesteretsdommere.

Rigsrettens Præsident og Høiesterets Formand udtræde ikke i noget Tilfælde efter Lodtrækning.

Skulde Rigsretten ikke kunne sammensættes med saa mange af Lagthingets eller Høiesterets Medlemmer som foran er foreskrevet, kan Sagen dog behandles og paadømmes, naar Retten har mindst 10 Dommere.

De nærmere Forskrifter om Fremgangsmaaden ved Sammensætningen af Rigsretten fastsættes ved Lov.

Kongelig resolusjon. Det ulønte konsulembede ved lega- 29 janr.
sjonen i Berlin inndras fra 1 februar 1932. I stedet oprettes et ulønt generalkonsulembede med konsulatdistrikt omfattende byen B e r l i n.

29 janr. **Kongeleg resolusjon** *). Etter § 2 i lov um målbruk i statstenesta frå 6 juni 1930 vert fastsett nærmare fyresegner um målbruk i statstenesta i samhøve med eit framlagt utkast, som lyder so:

1. Øvste styraren for eit statskontor avgjer kva mål kontoret til vanleg skal nytta i tenesta si, so langt han ikkje er bunden av lov eller fyresegner som vert gjevne i samhøve med lov.

2. Hev eit herads- eller bystyre gjort vedtak med krav på visst tenestemål i vedskifte med statskontor, skal alle statskontor som heradet eller byen soknar til, og alle statskontor med tenestekrins innanfor heradet eller byen nytta det målet som er kravt, i prenta rundskriv, fyrerit, uppslag, kunngjeringar og formfast vedskifte elles med tenestemakter og folk i heradet eller byen og sameleis mest mogeleg i onnor skriftleg sak-fyrehaving som kjem tenestemakter i heradet eller byen ved.

Dersom dei faktiske tilhøve fører med seg at eit statskontor ikkje straks kann gjenomføra dette utan munaleg auka utgifter for det offentlege, kann kvart einskild departement til so lenge gjeva dispensasjon frå fyresegnene i dette punktet.

3. Hev fleirtalet av herad og byar innan tenestekrinsen for eit statskontor gjort vedtak som nemnt i punkt 2, skal kontoret fylgja tilsvarande fyresegner for heile tenestekrinsen sin.

4. Krev nokon serskilt for seg visst tenestemål i ei pliktig teneste av eit statskontor, skal kontoret stetta kravet når det ligg fyre formular, fyrerit eller formfast tilfang elles til den tenesta det er spursmål um. Statskontor skal vanleg svara på brev frå einskildmann i same målet som einskildmannen sjølv hev nytta.

5. Kvart regjeringsdepartement for seg gjev utfyllande fyresegner for dei ulike tenestegreinene sine til å gjera lovi fullverkande og fører tilsyn med at fyresegnene vert fylgde. Dessutan ligg det til kvart departement å syta for:

a. At statskontor hev fyrerit på båe mål til formfast vedskifte i samhøve med punkt 2—4.

b. At prenta rundskriv, uppslag og kunngjeringar som vert laga under eitt for heile landet, vanleg vert gjevne ut på båe mål soleis at kvar tenestekrins kann få dei på det målet som er fastsett for kvar stad. Når det ikkje fell lagleg å gjeva ut same tingen på båe mål, kann sumt

*) Kunngj. 1 februar i Lovtid. 1ste deild nr. 6, jfr. nr. 10 s. 196.

gjevast ut berre på det eine og sumt berre på det andre målet alt etter som det høver, men likevel soleis at det vert rimeleg samhøve i mengd på båe mål. 29 janr.

c. At sentralstyrekontor i skriftleg hopehav med folk og lokale styremakter fylgjer dei fyresegner som er gjevne i punkt 2—4.

6. Justisdepartementet fører liste over herads- og bystyrevedtak etter punkt 2, kunngjer dei i «Norsk Lovtidende» og sender melding til dei andre departement.

7. Desse kongelege resolusjonar um målbruk i styringsverket skal ikkje gjelda lenger:

Kongeleg resolusjon frå 13 februar 1925 for fylkeskontor.

Kongeleg resolusjon frå 18 desember 1925 for tenestemenn under Justisdepartementet.

Kongeleg resolusjon frå 14 desember 1928 um målbruk i kunngjeringar um ledige embete og tenestepostar.

Kongelig resolusjon. Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Nordre Land og Etnedal herreder, prestegjeld og lensmannsdistrikter i Opland fylke skal gå således: 29 janr.

Grensen begynner i skogkanten ca. 250 m. nord for den sydvestre av de to setrer Gjerlien og går med sydøstlig retning over seterjordet til Gjerliåsen, som den skjærer ca. 100 m. sydvest for åsens topp, videre med noget mer sydlig retning over høide 842, går på vestsiden av søkket Steindaklypa (kartets Ska), videre ca. 80 m. vest for Bjørtjernet, over Anderssvehøgdi (kartets As), over et gammelt le i østkanten av jordet ved Stutlien (ca. 100 m. sø. for sommerfjøset på søndre Stutlien), videre over vollen på Lierseter (øst for seterbuene), og forbi vestenden av nedre Leppsjø til vestkanten av det nordre Skilnatjern.

Her bøier grensen noget mot sydvest, går over søndre Skilnatjern og Ryssemyrtjern, videre i noget mer sydvestlig retning over Kjøetjerns nordvestre smale del, ca. 60 m. øst for toppen av Kjøetjernsknatten, forbi sydøstre hjørne av Skalvatnet (Bjødnaskalvatnet) og ned i den trange kløft Bjødnaskalrenna (står ikke på kartet) nord for gården Øiseter, går ca. 50 m. vest for denne gård og videre langs den bekk som skjærer bygdeveien like vest for Øimoen landhandleri.

Denne bekk og elven Etna danner derpå grensen til ca. 350 m. øst for Høljerast bro.

Herfra går grensen mot syd-sydøst op gjennem lien til skogåsen Tinton, som den skjærer ca. 70 m. øst for det av

29 janr. Opmålingen bestemte trigonometriske punkt, fortsetter videre med litt mer sydlig retning over myren øst for Tintonkjeden, går over en lav rygg nord for Krokvatnet og ut i dette, hvor grensen mot Sør-Aurdal påtreffes.

29 janr. **Kongelig resolusjon.** Den civile og geistlige inndelingsgrense på strekningen fra Storfjell til Langfjordfjell mellem Loppa og Talvik herreder, prestegjeld og lensmannsdistrikter i Finnmark fylke skal gå således:

Fra høide 791 på Langfjordfjell i S—SØ til en fremstående og fra veien godt synlig fjellknaus beliggende ca. 1,3 km. i S—SV for høide 891 (Risefjell), hvor der er bygget en varde.

Derfra i retning litt Ø for S over Riverbukteidet, nogenlunde over vannskillet mellem Øksfjordbunn og Riverbukt til et punkt beliggende ved foten av og under høide 508 og i en avstand av ca. 3 km. fra varden på Risefjellet. Her er hugget merket L/T i en fremstående fjellknaus og ovenpå denne bygget en iøinefallende varde. Omtrent midt på eidet — i samme linje — er opført en mindre varde.

Fra nevnte merke og varde under høide 508 i V—SV-lig retning til et punkt på Riverfjell, der ligger ca. 800 m. i N—NV for høide 563, hvor en solid og fra veien iøinefallende varde er satt op. Lengden mellem disse punkter eller varder er ca. 2,3 km.

Fra nevnte punkt på Riverfjell i NV-lig retning over Øksfjord—Tappelufteidet til et punkt på Øksfjord—Tappeluftveien (2995 m. fra Øksfjordbunnen) hvor nu er opsatt en gammel grensesten, som er merket

«Loppen Talvik»
Øksfjord
herred.

Derfra videre i samme retning til et punkt ved høide 425, Stubakken, hvor en stor, fra veien iøinefallende varde er satt op. Avstanden mellem varden på Riverfjell og denne varde er ca. 2 km.

Fra varden ved Stubakken til høide 526 Storfjell. Avstanden her er ca. 3,2 km.

Avstandene er målt i luftlinje undtagen avstanden fra Øksfjordbunnen til grensestenen på veien mellem Øksfjord og Tappeluft, som er målt langs veien og efter de av veivesenet langs veien opsatte mål.

Alle linjer mellem de opsatte varder og omhandlede punkter er rette.

Kongelig resolusjon *). I medhold av lov om forsik- 29 janr.
ringsselskaper av 29 juli 1911 § 117, 2. ledd, bestemmes at nevnte lov inntil utgangen av 1934 ikke kommer til anvendelse på forsikring mot regnvær og flomskade, dog således at denne dispensasjon for sistnevnte forsikringsarts vedkommende kun gjelder skade på annet enn bygninger.

Kongelig resolusjon *). 29 janr.

I. I medhold av § 32, litra e, i lov av 5 april 1927 forandres § 1 i de ved kongelig resolusjon av 21 oktober 1927 fastsatte forskrifter om optagelse av bestilling på vin, fruktvin og mjød, overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. De under I nevnte bestemmelser trer i kraft straks.

Forskriftenes § 1 skal herefter lyde således:

§ 1.

a. Mellemmann kan ikke innlede, opta eller avslutte bestilling eller kjøp av vin, fruktvin og mjød hos andre enn salgs- eller skjenkeberettigede.

b. Mellemmann kan ikke personlig, ved fullmektig eller skriftlig gjøre henvendelse til andre enn salgs- eller skjenkeberettigede, om kjøp eller bestilling av sådan vare. Dog kan utenlandske firmaer direkte eller gjennem mellemmann sende sine prislister til andre enn salgs- eller skjenkeberettigede.

Prislisten eller de ved omsendelsen benyttede konvolutter må ikke inneholde mellemmannens navn. Ved siden av prisangivelsen kan prislisten inneholde oplysning om at bestillingen må adresseres til Vinmonopolet, Oslo, og at bestillingen må angi vinens klasse eller merke, årgang, bestilt mengde, nøiaktig pris, navnet på eksportøren samt kjøperens navn og adresse. Dessuten kan det i prislisten oplyses om forskuddsbetaling må erlegges og hvilken godtgjørelse der tilkommer Vinmonopolet.

c. Mellemmannens navn må ikke forekomme i forbindelse med vinreklame.

Kongelig resolusjon *). 29 janr.

1. I medhold av midlertidig lov av 24 juni 1931 om utførsel av storsild og vårsild skal det inntil 1 juni 1932 være forbudt å utføre saltet storsild og saltet vårsild medmindre silden er bestemt til sådan utførsel av

*) Kunngj. 1 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.

29 janr. en av de av Handelsdepartementet godkjente fiskerorganisasjoner, Storsildlaget og Stor- og Vårsildlaget.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er straffbar.
3. Denne resolusjon trer i kraft straks.

29 janr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Kolombia 6 januar 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende undertegningsprotokollen av 16 desember 1920 angående vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, Genève 16 desember 1920.

Kolombia har samtidig undertegnet den fakultative bestemmelse angående domstolens domsmyndighet, og har avgitt følgende erklæring:

Republikken Kolombia anerkjenner som bindende, uten videre og uten særlig overenskomst, på betingelse av gjensidighet, overfor enhver annen stat som vedtar den samme forpliktelse, den faste domstol for mellemfolkelig rettspleies domsmyndighet overensstemmende med vedtektenes artikkel 36.

29 janr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Stranda herred, Møre fylke.

29 janr. **Brev** fra Socialdepartementet til medisinaldirektøren, hvori uttales, at bestemmelsene i § 12 annet ledd i forskrifter om innførsel, omsetning av opium m. v. av 30 desember 1930 om apotekeres bokføring av narkotiske stoffer som utleveres til almenheten, også omfatter utlevering av narkotiske stoffer som rekvireres av læge, tannlæge eller dyrlæge til personlig bruk eller til bruk i deres praksis.

29 janr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Åsgårdstrand.

29 janr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Riksskattestyret, hvori departementet angående beskatning av avkastningen av forbruksforeningers formue uttaler at der i almindelighet vil kunne regnes efter den gjennemsnittlige formue på grunnlag av formuens størrelse ved inntektsårets begynnelse og utgang. Dog må der, hvis det godtgjøres at formuen er erhvervet eller tapt ved et bestemt tidspunkt i inntektsåret, tas tilbørlig hensyn hertil.

---

*) Kunngj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 1 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor vedtektene er inntatt.

Regler *) for jakt og fangst i Brandbu bygdealmenning i Opland fylke, approbert av Landbruksdepartementet 3 februar 1932. 3 febr.

Skrivelse fra Justisdepartementet til en advokat, hvori uttales at det i almindelighet neppe kan antas å være noget til hinder for å beskikke til bobestyrer (akkordkommissær) den som på vegne av kreditorene har søkt å få i stand en underhåndsordning (akkord) med skyldneren. Forutsetningen er da at skyldneren ikke har henvendt sig til vedkommende på egne vegne for å få hans bistand under en privat akkordforhandling, men at det er kreditorene eller nogen på disses vegne som har gjort henvendelse til skyldneren om å innlede forhandlinger om en ordning, og det er efter opdrag av og på vegne av kreditorene at vedkommende optrer. 3 febr.

Skrivelse fra Poststyret. I forbindelse med tidligere ekspedisjoner, senest skrivelse herfra av 29 oktober f. år, meddeles at ifølge underretning fra Utenriksdepartementet har nedennevnte land ratifisert følgende internasjonale postavtaler som blev sluttet i London 28 juni 1929: 3 febr.

Verdenspostkonvensjonen.
Cuba
Danzig (Fristaden)
Marokko (Spanske sone)

Overenskomsten om brev og esker med angitt verdi.
Danzig (Fristaden)
Marokko (Spanske sone)

Overenskomsten om postpakker.
Danzig (Fristaden)
Marokko (Spanske sone)

Overenskomsten om postanvisninger.
Danzig (Fristaden)
Marokko (Spanske sone)

Overenskomsten om postinkassasjoner.
Danzig (Fristaden)
Marokko (Spanske sone)

*) Kunngj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor reglene er inntatt.

3 febr. Overenskomsten om postgiro.
Danzig (Fristaden)
Marokko (Spanske sone)

Overenskomsten om blad og tidsskrifter i postabonnement.
Danzig (Fristaden)
Marokko (Spanske sone)

4 febr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori er uttalt følgende:

Når skifteretten i henhold til skiftelovens § 91 foranlediger registrering avholdt som midlertidig forføining, antas det å skulle betales gebyr til statskassen efter sportellovens § 28 c, jfr. § 26, selv om skifterettens befatning med boet opphører uten at endelig offentlig skiftebehandling har vært åpnet.

Er det fremsatt begjæring om offentlig skifte efter skiftelovens § 81, blir gebyret forskuddsvis å utrede av rekvirenten, men vil efter de vanlige regler falle boet til last dersom det besluttes tatt under offentlig skiftebehandling.

Tilsvarende er forholdet med hensyn til de for øvrig ved en sådan forføining foranledigede omkostninger, som ikke ifølge uttrykkelig bestemmelse i sportelloven skal utredes av statskassen.

5 febr. Nr. 1. **Lov** *) [1]) om straff for handlinger som påtales ved Riksrett.

Kapitel 1.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Denne lov får anvendelse på handlinger som påtales ved Riksrett.

Bestemmelsene i den almindelige borgerlige straffelovs annen og tredje del kommer til anvendelse ved siden av denne lovs annet kapitel.

§ 2. Forsåvidt ikke annet følger av denne lov, får bestemmelsene i den almindelige borgerlige straffelovs første del anvendelse på de straffbare forhold som påtales ved Riksrett.

§ 3. For ethvert straffbart forhold som påtales ved Riksrett kan tap av offentlig tjeneste idømmes istedenfor eller som tillegg til den straff som ellers er bestemt.

---

*) Kunngj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7.

[1]) St.besl. 26 januar. Se innst. O. I, jfr. innst. S. nr. 1 med bilag. St.tid., forh. i Ot. s. 3—6; i Lt. s. 2.

Som tillegg til den straff som ellers idømmes kan tap av de i den almindelige borgerlige straffelovs § 29 nr. 2 nevnte statsborgerlige rettigheter idømmes for det tidsrum som retten bestemmer. 5 febr. Nr. 1.

§ 4. Bestemmelsen *) i denne lovs 2net og 3dje kapitel kommer også til anvendelse på den handling som er forøvet av uaktsomhet, såfremt det ikke uttrykkelig er bestemt at bare den forsettlige handling er straffbar.

§ 5. Bestemmelsene om foreldelse i den almindelige borgerlige straffelovs 6te kapitel kommer til anvendelse på handlinger som påtales ved Riksrett, dog således at foreldelsesfristen for adgangen til å reise straffesak eller avsi straffedom ikke i noget tilfelle er kortere enn 15 år.

Er dødsstraff den høieste lovbestemte straff, gjelder om foreldelse de samme regler som for fengsel på livstid bestemt.

Foreldelsens løp avbrytes ved beslutningen om tiltale, eller ved særskilt beslutning av Odelstinget om å iverksette undersøkelser såfremt beslutning om tiltale derefter blir fattet innen 1 år.

§ 6. Bestemmelsene i den almindelige borgerlige straffelovs §§ 52—54 får ikke anvendelse i saker som behandles ved Riksretten. Samme lovs §§ 75 og 76 får ikke anvendelse når de statsborgerlige rettigheter er fradømt ved dom av Riksretten.

§ 7. Den som blir idømt straff ved dom av Riksretten kan ved dommen tillike tilpliktes å betale erstatning for den skade som er voldt.

Kapitel 2.

Særlige bestemmelser om straffansvar for medlemmer av Statsrådet og Stortinget.

§ 8. Med bøter eller med hefte eller fengsel inntil 5 år straffes det medlem av Statsrådet som ved handling eller undlatelse bevirker eller medvirker til

a) at noget som krever beslutning av Stortinget blir foretatt uten Stortingets samtykke;
b) at en beslutning av Stortinget ikke blir gjennemført, eller at en handling blir foretatt i strid med en stortingsbeslutning;
c) at protokoller, dokumenter eller oplysninger som skal meddeles Stortinget blir tilbakeholdt, eller at statens regnskaper ikke blir tilstillet Statsrevisjonen således som bestemt i Grunnlovens § 75 bokstav k.

*) Ordet «Bestemmelsen» er kommet inn i lovteksten ved en inkurie istedenfor «Bestemmelsene».

5 febr. Nr. 1.

§ 9. Undlater noget medlem av Statsrådet under behandlingen av en sak forsettlig å gi oplysninger som han forstår eller burde forstå kan ha betydning for saken, eller gir han forsettlig uriktige oplysninger, straffes han med bøter eller med hefte eller fengsel inntil 5 år.

Er forgåelsen skjedd av uaktsomhet, straffes den med bøter eller med hefte inntil 2 år.

§ 10. Med bøter eller med hefte inntil 2 år straffes det medlem av Statsrådet som bevirker eller medvirker til at statens eiendommer eller øvrige midler ikke blir forsvarlig anvendt eller bestyrt, eller som på annen måte viser uforstand eller forsømmelighet i sin virksomhet.

§ 11. Den der som medlem av Statsrådet på annen måte enn nevnt i denne lovs øvrige bestemmelser ved handling eller undlatelse bevirker eller medvirker til noget som er stridende mot Grunnloven eller rikets lover eller som øiensynlig er skadelig for riket, straffes med bøter eller med hefte eller fengsel inntil 10 år.

Med samme straff straffes de medlemmer av Statsrådet, som forsømmer den dem med hensyn til innkallelse av Stortinget ved Grunnlovens § 39 påliggende plikt. Foreligger der ved denne forsømmelse sådan forbrydelse som nevnt i denne lovs § 15, straffes vedkommende som der bestemt.

§ 12. Det medlem av Stortinget som uten gyldig forfall undlater å møte på Stortinget når dette trer sammen, straffes med bøter. På samme måte straffes den representant som uten gyldig grunn forsettlig unddrar sig fra å delta i Stortingets forhandlinger eller som ikke retter sig efter Stortingets forretningsorden.

§ 13. Undlater noget medlem av Stortinget forsettlig å gi oplysninger som han plikter å meddele Stortinget, eller gir han forsettlig uriktige oplysninger, straffes han med bøter eller med hefte eller fengsel inntil 5 år.

§ 14. Gjør noget medlem av Statsrådet eller av Stortinget sig skyldig i sådan forbrydelse som nevnt i den almindelige borgerlige straffelovs § 121, straffes han med bøter eller med hefte eller fengsel inntil 5 år.

§ 15. Dersom et medlem av Statsrådet eller av Stortinget i krigstid gjør sig skyldig i nogen forbrydelse som nevnt i den almindelige borgerlige straffelovs § 83, § 84 eller § 86, kan dødsstraff idømmes.

Dødsstraff kan ikke anvendes efterat krigen er ophørt. Idømt dødsstraff som ikke er fullbyrdet før krigens ophør, går over til fengsel på livstid.

5 febr. Nr. 1.

Kapitel 3.

Særlige bestemmelser om straffansvar for medlemmer av Høiesterett og Riksretten.

§ 16. De medlemmer av Høiesterett, som forsømmer den dem med hensyn til innkallelse av Stortinget ved Grunnlovens § 46 påliggende plikt, straffes med bøter eller med hefte eller fengsel inntil 10 år forsåvidt ikke nogen strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse på forholdet.

§ 17. Det medlem av Høiesterett, som

a. meddeler nogen part råd eller veiledning i en sak som står for Høiesterett eller kan komme inn for Høiesterett,
b. eller i nogen betenkning eller innstilling medvirker til noget som er stridende mot Grunnloven,
c. eller i sin embedsgjerning for øvrig ved handling eller undlatelse bevirker eller medvirker til noget som er stridende mot Grunnlov eller lovgivning,

straffes med bøter eller med hefte eller fengsel inntil 10 år.

§ 18. Gjør noget medlem av Riksretten sig skyldig i nogen handling eller undlatelse således som nevnt i § 17 a og c, straffes vedkommende som i § 17 bestemt.

Kapitel 4.

Lovens ikrafttreden.

§ 19. Denne lov trer i kraft straks.

Lov inneholdende straffebestemmelser for Statsrådets og Høiesteretts medlemmer for embedsforbrydelser, samt for Stortingets og Riksrettens medlemmer for de forbrydelser de som sådanne måtte begå, av 7 juli 1828, og midlertidig lov om foreldelse av påtale i saker som behandles ved Riksrett av 22 april 1927 opheves.

5 febr. Nr. 2.

Lov *) [1]) om rettergangsmåten i riksrettssaker.

Kapitel 1.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Rettsmøtene i Riksretten er offentlige. Når hensynet til statens forhold til en fremmed makt eller andre særlige hensyn krever det, kan retten beslutte at forhandlingene skal foregå for lukkede dører og at de skal holdes hemmelig.

---

*) Kunngj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7.

[1]) St.besl. 26 januar. Se innst. O. I, jfr. innst. S. nr. 1 med bilag. St.tid., forh. i Ot. s. 3—11; i Lt. s. 2.

5 febr. Nr. 2.

Forhandling om å utelukke offentligheten foregår for lukkede dører.

§ 2. Forhandlingene i Riksretten er muntlige.

Over forhandlingene føres en for hver sak innrettet rettsbok, som autoriseres av Stortingets president. De forklaringer og fremstillinger som den anklagede og forsvareren, anklageren, vidner og sakkyndige gir, gjengis i rettsboken i den utstrekning retten bestemmer.

Retten kan beslutte at forhandlingene istedenfor å innføres i rettsboken skal optas med de tekniske midler som retten bestemmer, og at de skal trykkes og utgis offentlig.

§ 3. Riksretten trer sammen i Stortingets eller Lagtingets møtesal. Foreligger særlige grunner til å holde rettsforhandlingene et annet sted, i eller utenfor rikets hovedstad, kan dette bestemmes av rettens president forsåvidt det første rettsmøte angår, og senere av Riksretten selv.

§ 4. Blir Riksrettens president utskutt av retten, eller blir han kjent ugild som dommer, velges ny president i Riksretten av og blandt de medlemmer av Lagtinget som fremdeles er medlemmer av retten. På samme måte velges den som skal tre i presidentens sted, om han har forfall.

Blir Høiesteretts formann utskutt eller kjent ugild, eller har han forfall, trer den efter utnevnelsestiden eldste høiesterettsdommer i hans sted, dog således at denne dommer ikke er undtatt fra den loddtrekning som er nevnt i Grunnlovens § 87.

§ 5. Som rettsskriver ved Riksretten tjenestegjør rettsskriveren ved Høiesterett. Istedenfor eller ved siden av denne kan presidenten anta en eller flere særskilte rettsskrivere.

§ 6. Om ugildhetsgrunner for dommere og rettsskrivere i Riksretten gjelder forskriftene i lovgivningen om de almindelige domstoler. Også den dommer som det er spørsmål om å utelukke som ugild deltar i avgjørelsen.

§ 7. Har nogen dommer i Riksretten vært fraværende fra et eller flere rettsmøter, avgjør retten om fraværet skal tillegges den betydning at han ikke lenger kan tjenestegjøre som dommer i saken. I avgjørelsen kan vedkommende dommer ikke selv delta.

§ 8 Den anklagede innkalles til å møte personlig for Riksretten. Uteblir han, kan saken allikevel fremmes og pådømmes. Dog skal saken utsettes, dersom det er oplyst eller sannsynlig at han har gyldig forfall, og retten finner hans nærvær nødvendig av hensyn til oplysningen av saken.

Retten kan bestemme at en anklaget eller domfelt skal undergis fengslig forvaring.

§ 9. Bevisførsel foregår umiddelbart for Riksretten. 5 febr.
Retten kan dog beslutte at et bevis skal føres gjennem Nr. 2.
særskilt bevisoptagelse, som i så fall foretas ved herreds- eller byretten på vedkommende sted efter forskriftene i lovgivningen om rettergangsmåten for tvistemål. Kjæremål mot herreds- eller byrettens avgjørelser går til Riksretten.

Finner Riksretten det hensiktsmessig, kan den også bestemme at vidner som innkalles for å avgi forklaring skal avhøres for et utvalg av rettens medlemmer. Dette utvalg, som velges av retten, skal i tilfelle ha tre medlemmer, derav én høiesterettsdommer, som tjenestegjør som formann, og to medlemmer av Lagtinget. Spørsmålet om vidneplikt avgjøres av utvalget, hvis ikke dette finner at avgjørelsen bør treffes av den samlede rett. Treffer utvalget avgjørelsen, kan den med opsettende virkning innbringes for Riksretten innen en av utvalget fastsatt frist. I Riksrettens avgjørelse deltar i så fall også utvalgets medlemmer.

Vidneforklaringer som er avgitt for det særskilte utvalg, skal leses op i møte av den samlede rett, hvis ikke retten beslutter at oplesning kan undlates.

Skriftlige bevis som fremlegges i saken leses op i rettsmøte i den utstrekning retten finner det nødvendig.

§ 10. Enhver som opholder sig i riket og enhver norsk statsborger er efter innkallelse pliktig til å møte som vidne ved Riksretten uten hensyn til avstanden mellem vidnets opholdssted og rettsstedet. Den samme møteplikt har den som retten opnevner til å gjøre tjeneste som sakkyndig i saken.

Riksretten bestemmer om der skal mottas vidnesbyrd om hemmelige underhandlinger, rådslagninger eller beslutninger i saker som har betydning for rikets sikkerhet eller rettigheter i forhold til en annen stat. Likeledes bestemmer Riksretten om et vidne skal fritas for den taushetsplikt som efter lov eller annen gyldig bestemmelse påhviler vidnet.

For øvrig gjelder om vidneplikten og plikten til å gjøre tjeneste som sakkyndig, og om fremgangsmåten ved innkallelse og avhøring av vidner og sakkyndige, forskriftene i lovgivningen om rettergangsmåten for tvistemål. Vidner har rett til godtgjørelse av statskassen efter bestemmelsene i den almindelige lovgivning. Dog kan retten fastsette en høiere godtgjørelse. Godtgjørelsen til sakkyndige fastsettes av retten og utredes av statskassen.

§ 11. For at straff skal kunne ilegges ved dom av Riksretten, må et flertall av den dømmende retts medlemmer ha stemt for fellelse. Det samme gjelder ved avgjørelsen av om skadeserstatning eller erstatning for saksomkostninger skal

5 febr. Nr. 2.

idømmes. Ved andre avgjørelser gjør presidentens stemme utslaget dersom stemmene står likt.

Når noget medlem av retten forlanger det, skal avgjørelser av Riksretten under sakens gang treffes efter rådslagning og votering således som bestemt i denne lovs § 25.

§ 12. Om fremgangsmåten ved forkynnelser, om beregningen av frister og om rettergangsstraffer gjelder forskriftene i lovgivningen om de almindelige domstoler, forsåvidt ikke annet følger av bestemmelsene i denne lov.

§ 13. Forsåvidt denne lov ikke har gitt forskrifter om rettergangsmåten, kan Riksretten under saksbehandlingen gå frem på den måte den finner hensiktsmessig og stemmende med de almindelige rettergangsregler.

Enhver offentlig myndighet har plikt til å yde Riksretten den bistand den begjærer.

Kapitel 2.

De enkelte ledd i rettergangen.

§ 14. Når beslutning om tiltale for Riksrett er fattet, velger Odelstinget en aksjonskomite som handler på Odelstingets vegne under forberedelsen og utførelsen av saken. Likeså antar Odelstinget en eller flere anklagere til å føre saken.

Odelstingets president sender utskrift av tiltalebeslutningen til Regjeringen og til presidenten i Lagtinget, og underretter denne om valget av aksjonskomite og av anklager eller anklagere. Som president i Riksretten sørger Lagtingets president for at tiltalebeslutningen uten ophold blir forkynt for den anklagede. Forkynnelsen utføres ved notarius publicus. Dog kan skriftlig erkjennelse fra den anklagede tre istedenfor sådan forkynnelse. Ved forkynnelsen gjøres den anklagede bekjent med bestemmelsene i denne lovs § 15.

Lagtingets president underretter Høiesteretts formann om at Riksrett er besluttet nedsatt. Høiesteretts formann tilstiller derefter presidenten en fortegnelse over de fast utnevnte medlemmer av Høiesterett.

§ 15. Så snart Odelstinget har fattet beslutning om tiltale for Riksrett, kan den eller de anklagede kreve opnevnt en forsvarer som de selv utpeker. Er det flere anklagere, kan et tilsvarende antall forsvarere kreves opnevnt.

Opnevnelsen foretas av Høiesteretts formann. Finner han det rimelig, kan han efter begjæring opnevne særskilte forsvarere for en enkelt eller enkelte av flere anklagede. Blir en begjæring om opnevnelse av flere forsvarere ikke tatt tilfølge, kan avgjørelsen prøves av Riksretten.

Blir begjæring om opnevnelse av forsvarer ikke fremsatt innen to uker fra forkynnelsen av tiltalebeslutningen, opnevner Høiesteretts formann i alle tilfelle forsvarer. 5 febr. Nr. 2.

Om opnevnelsen sender Høiesteretts formann meddelelse til Riksrettens president som underretter den anklagede og anklageren.

§ 16. Når Riksrettens president har mottatt meddelelse om opnevnelse av forsvarer, eller om sådan meddelelse ikke er mottatt, når to uker er gått efterat tiltalebeslutningen er forkynt for den anklagede, sender han i anbefalt brev en fortegnelse over Lagtingets og Høiesteretts medlemmer til anklageren, den anklagede og i tilfelle forsvareren. Samtidig berammer han rettsmøte i saken. Han utferdiger innkallelse til den anklagede med et varsel av minst to uker og sørger for at innkallelsen blir forkynt. Om forkynnelsesmåten gjelder bestemmelsen i § 14, annet ledd.

Presidenten underretter anklageren og i tilfelle forsvareren om berammelsen og innkaller til rettsmøte Lagtingets og Høiesteretts medlemmer.

Lagtingets medlemmer innkalles skriftlig. For Høiesteretts vedkommende sender presidenten skriftlig meddelelse til Høiesteretts formann, som sørger for at Høiesteretts medlemmer blir innkalt til rettsmøtet.

§ 17. Når Riksretten er trådt sammen, avgir Lagtingets medlemmer skriftlig dommerforsikring, forsåvidt de ikke tidligere har avgitt sådan forsikring. Om forsikringens innhold gjelder de samme forskrifter som for utnevnte dommere. Det ved retten tjenestegjørende personale avgir skriftlig forsikring om at de vil bevare taushet om forhandlinger som besluttes holdt hemmelig.

Derefter retter presidenten spørsmål til rettens medlemmer, anklageren, den anklagede og forsvareren, om der for nogen dommer antas å foreligge nogen ugildhetsgrunn, idet presidenten samtidig uttrykkelig gjør opmerksom på, at domstolslovens § 111 også gjelder for Riksretten. Anklageren og forsvareren får i tilfelle adgang til å uttale sig hver to ganger før spørsmålet om ugildhet blir avgjort. Den anklagede har adgang til å uttale sig ved siden av forsvareren.

§ 18. Anklageren og den anklagede får derefter adgang til å foreta utskytning av så mange dommere som efter Grunnlovens § 87 kan utskytes.

Såfremt anklageren og den anklagede ikke er enig om en annen fremgangsmåte, foregår utskytningen således at den anklagede får adgang til å bruke sin utskytningsrett helt ut før anklageren utskyter.

5 febr. Nr. 2.

Har den anklagede ikke avgitt møte, kan forsvareren på hans vegne utøve utskytningsretten.

§ 19. Er det i én sak flere anklagere *), utøver de utskytningsretten i fellesskap. Blir de ikke enige, er de berettiget til å utskyte like mange hver av det antall av Lagtingets og Høiesteretts medlemmer som kan utskytes. Kan dette ikke skje, avgjøres det ved loddtrekning hvem der skal utskyte det største tall. Loddtrekningen foretas i tilfelle først om adgangen til utskytning av Lagtingets medlemmer. Den som har fått adgang til å utskyte et større antall av Lagtingets medlemmer deltar ikke i den loddtrekning som i tilfelle må foretas om utskytningen av høiesterettsdommere. Loddtrekningen foretas i rettsmøte av Riksrettens president. Det samme gjelder om den loddtrekning som efter Grunnlovens § 87 blir å foreta, dersom utskytning ikke skjer i den utstrekning som der er adgang til.

§ 20. Blir Riksrettens president utskutt av retten, utfører han allikevel de gjøremål som hører under presidenten, inntil ny president er valgt.

§ 21. Når retten har fått den i Grunnlovens § 87 bestemte sammensetning, gir anklageren en kort fremstilling av saken og en kort oversikt over de bevis som vil bli ført og hvad dermed aktes godtgjort.

Efterat forsvareren har fått ordet til en tilsvarende fremstilling og bevisoversikt, avhøres den anklagede såfremt han er villig til å avgi forklaring.

Avhøringen ledes av Høiesteretts formann eller, når han har forfall eller bestemmer det, av den eldste høiesterettsdommer. Anklageren og forsvareren kan stille spørsmål direkte til den anklagede, når Høiesteretts formann tillater det.

§ 22. Efterat den anklagede er avhørt, foregår bevisførselen. Anklageren og forsvareren er forpliktet til i tide å forevise hinannen de dokumenter, som de under prosedyren akter å benytte og intet dokument må av anklageren fremlegges i retten, som ikke er forsynt med forsvarerens forevisningspåtegning. Det samme gjelder forsvareren eller den anklagede. Har tiden ikke vært tilstrekkelig til å forberede bevisførselen, kan retten av denne grunn utsette saken i så lang tid som finnes påkrevet.

Når vidner avhøres for den samlede rett, ledes avhøringen av Høiesteretts formann eller, når han bestemmer det, av den eldste høiesterettsdommer. Det samme gjelder om av-

*) Ordet «anklagere» er kommet inn i lovteksten ved en inkurie istedenfor «anklagede».

høringen av sakkyndige. Det kan overlates til anklageren og forsvareren helt eller delvis å foreta avhøringen. 5 febr. Nr. 2.

§ 23. Når bevisførselen er tilendebragt, kan retten efter begjæring utsette saken i så lang tid som finnes nødvendig for at anklageren og forsvareren kan forberede sine fremstillinger til retten.

Anklageren får ordet først og nedlegger påstand. Derefter får forsvareren ordet og nedlegger sin påstand.

Anklageren og forsvareren har rett til å få ordet to ganger hver. Dessuten har hvert medlem av aksjonskomiteen rett til å uttale sig hver gang anklageren har hatt ordet. Den anklagede, eller om det er flere anklagede enhver av dem, kan uttale sig hver gang forsvareren har hatt ordet. Er det flere anklagere og forsvarere, kan hver av dem ta ordet to ganger.

§ 24. Når retten finner at saken er ferdig til å pådømmes, erklærer Riksrettens president forhandlingen sluttet og saken optatt til doms. Presidenten foretar derefter i rettsmøte loddtrekning efter bestemmelsen i Grunnlovens § 87, annet ledd.

§ 25. Medlemmene av den dømmende rett trer uten opphold sammen til rådslagning og votering for lukkede dører.

Voteringen begynner senest den 6te virkedag efterat saken er optatt til doms. Når voteringen er påbegynt, må den ikke avbrytes, før dommen er avsagt. Høiesteretts dommere, undtagen Høiesteretts formann, voterer først. Efterat Lagtingets medlemmer, undtagen presidenten, har votert, avgir Høiesteretts formann sitt votum, og tilslutt presidenten. Rekkefølgen i voteringen bestemmes for øvrig ved loddtrekning.

Under voteringen skal hvert av rettens medlemmer gi en fullstendig begrunnelse av den domsslutning han foreslår, dog således at en senere voterende helt eller delvis kan henvise til det som er uttalt i et tidligere votum.

Dommen avleses av Riksrettens president for åpne dører.

§ 26. I forbindelse med domsavsigelsen fastsetter retten den godtgjørelse som tilkommer anklageren, forsvareren og særskilt opnevnte rettsskrivere. Godtgjørelsen utredes av statskassen. Har Høiesteretts rettsskriver tjenestegjort som rettsskriver ved Riksretten, kan han tilståes godtgjørelse i den utstrekning retten finner rimelig.

Blir den anklagede dømt eller retten finner at den anklagedes forhold ikke har vært rettmessig efter forfatningen, kan det ved dommen pålegges ham å betale erstatning til statskassen for omkostningene ved saken. Omkostnings-

5 febr. Nr. 2. ansvaret skal i så fall fastsettes til et beløp som avpasses efter den domfeltes skyld og økonomiske evne.

§ 27. Når Riksrettens dom avsies, offentliggjøres voteringen enten ved oplesning i retten eller på annen måte som retten bestemmer. Samtidig offentliggjøres de voteringer som ligger til grunn for avgjørelser der er truffet under sakens gang, dersom disse voteringer ikke tidligere er offentliggjort eller efter beslutning av retten skal være hemmelige.

Er nogen del av Riksrettens forhandlinger eller voteringer besluttet å skulle være hemmelige, kan det senere av Stortinget bestemmes om, når og i hvilken utstrekning de kan offentliggjøres.

§ 28. Når saken således er tilendebragt, utferdiges avskrift av dommen, som underskrives av Riksrettens president og paraferes av dens sekretær. Hvis Stortinget er samlet, når dommen faller, blir denne domsavskrift først å tilstille Odelstingets president, for å opleses i Odelstinget, hvorefter den forsynes med publikasjonspåtegning av Odelstingets president og sendes tilbake til Riksrettspresidenten, som derefter sender den til Regjeringen, med anmodning om dennes foranstaltning i henseende til dommens fullbyrdelse. Er Stortinget ikke samlet, sender Riksrettens president, efter å ha underrettet Odelstingets president, domsavskriften direkte til Regjeringen med sådan anmodning som nevnt.

Sakens dokumenter og rettsboken i saken opbevares i Stortingets arkiv.

§ 29. Om fullbyrdelse av en av Riksretten avsagt dom gjelder forskriftene i den almindelige lovgivning om fullbyrdelse av dommer.

§ 30. Reglement for Riksretten av 18 september 1815, lov av 20 august 1842 om dommereds avleggelse av riksrettsmedlemmer og lov nr. 1 av 18 februar 1927 inneholdende forandringer i reglementet for Riksretten av 18 september 1815 opheves.

5 febr. **Kongelig resolusjon.**

1. Det tillates at der — med dispensasjon fra bestemmelsen i kirkelovens § 24 — opføres et kapell på en dertil utsett tomt av gården Vaksdal i Bruvik prestegjelds hovedsogn i Bjørgvin bispedømme efter en fremlagt, av arkitekt Ole Landmark utarbeidet plan.

   Bjørgvin stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen, om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.
2. Det i post 1 omhandlede kapell blir å benevne V a k s d a l k a p e l l.

Kongelig resolusjon *) om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Fjære herred, Aust-Agder fylke. 5 febr.

Kongelig resolusjon **) I medhold av § 2, 3. ledd, og § 30, siste ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 bestemmes: 5 febr.

1. De i § 1 A i svenneprøveplakaten av 25 oktober 1918 fastsatte svenneprøver for glassmestre og parykkmakere endres overensstemmende med et fremlagt utkast.
2. Kjemisk rensning skal være undergitt håndverkslovens bestemmelser og høre under farverfaget.
   Farverfaget opdeles i
   a) garn- og klædesfarvning som beholder den nuværende prøve og
   b) garderobefarvning og kjemisk rensning; for sistnevnte fastsettes prøve overensstemmende med et fremlagt utkast.
3. Denne resolusjon trer i kraft 1 april 1932.

De i post 1 og 2 fastsatte svenneprøver er således:

For glassmestre:

1. Å innsette glass i fem fag vinduer og
2. a. Enten å innsette forskjelligfarvet glass i et sekskantet vindu, i hvis inndeling er innflettet tre kløverblad,
   b. Eller å forferdige et blyvindu som må ha samme skjæringsformer som ovennevnte sekskantede vindu og å innramme i en profilert ca. 8 cm. bred list i gull eller politur en ca. ½ kvadratmeter stor gravure eller lignende og å opspenne denne på glasset.

For parykkmakere:

Å ta mål og forarbeide en parykk av tress med tamburert deling på gas eller tyll samt en hårflette, en lokkechignon (tresset eller tamburert) og et par ørekrøller eller pannekrøller (tresset og kordlet).

For garn- og klædesfarvere:

Å farve ull- eller bomullsgarn efter prøve.

For garderobefarvere og kjemisk rensere:

Farvning, eventuelt avtrekning av en silkekjole og en ullkjole efter prøve. Rensning av ca. 10 forskjellige plagg med efterfølgende behandling av en del av disse — således vask, detachering etc. ferdig til presning.

*) Kunngj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 9 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7.

5 febr. **Kongeleg resolusjon** *). I samhøve med § 3 i lov frå 24 juni 1931 um brigde i millombils lov av 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert ferda ut fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk og på svineslakt i samsvar med eit framlagt utkast, som lyder so:

1. Alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag og andre forretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsent, skal betala ei avgift til fremjing av umsetnaden av mjølk, ost og smør i samhøve med lov nr. 20 dagsett 24 juni 1931. Avgifta vert sett til 0,25 øre pr. kg. kumjølk og geitmjølk som vert levera til forbrukar eller ovannemnde verksemder i tia frå og med 1 mars 1932 til og med 28 februar 1933.

2. Av alt svineslakt som passerar kommunal eller annan offentleg kjøttkontroll, skal det betalast avgift til fremjing av umsetnaden av flesk i samhøve med lov nr. 20 dagsett 24 juni 1931. Det skal ikkje betalast avgift for slakt som vert heilt ut vraka.

Avgifta vert sett til kr. 1,50 pr. heilt svineslakt og kr. 0,75 pr. halvt svineslakt eller mindre luter av sovore slakt som passerar ovannemnde kontrollstader i tia frå og med 1 mai 1932 til og med 30 april 1933.

3. Det er sett straff for brot på desse fyresegnene.

5 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Christineforeningens rekreasjonsfond til fordel for Oslo Hjemmenes Vels medlemmer».

6 febr. **Skrivelse** fra Landbruksdepartementet. I medhold av lov nr. 3 av 1 juli 1927 med tilleggslov, lov nr. 2 av 8 mai 1931, er utferdiget nedenstående reglement for veddemål ved totalisator:

§ 1. Den som inngår veddemål ved totalisator, underkaster sig de bestemmelser som er fastsatt i dette reglement.

§ 2. Veddemålet inngåes ved innbetaling av de i § 7 fastsatte innsatser i fulle kroner, hvorfor fåes utlevert en kvittering — en bonn — for hver enkelt innsats.

Innbetalt beløp kan bare kreves tilbakebetalt i de tilfelle som nedenfor er bestemt. Bonn kan ikke kreves ombyttet.

§ 3. Før starten i hvert enkelt løp heises på særskilte starttavler programnumrene på de hester som er anmeldt å skulle starte i løpet.

---

*) Kunngj. 9 februar i Lovtid. 1ste deild nr. 7.

Totalisatoren er ikke ansvarlig for at hester hvis nummer er heist på starttavlen ikke starter, eller for salg av bonn som lyder på ikke heiste nummer eller ikke startende hester. Sådanne bonn tas ikke tilbake. 6 febr.

§ 4. Nummer som er heist på starttavlen for de hester som er anmeldt til løpet, kan bare nedtas med dommerkomiteens (dommerens) samtykke. Skjer dette, tilbakebetales de innsatser som er gjort på de hester hvis nummer nedtas.

§ 5. Når signal er gitt til totalisatoren om at gyldig start for et løp har funnet sted, ophører salget av bonn til dette løp.

§ 6. Totalsummen av de for et løp gjorte innsatser med fradrag av 25 % i avgift til staten og totalisatoren fordeles i fulle kroner mellem de vinnende i forhold til størrelsen av deres innsatser og for øvrig i overensstemmelse med bestemmelsene i dette reglement, dog således at de vinnende utenom det i § 11 punkt 4 nevnte tilfelle garanteres å få sine innsatser tilbake. De ved beregningen fremkomne brøkdeler av kronen tilfaller totalisatoren.

§ 7. Innsats kan gjøres:

1. på seirende hest («på vinner») med innsatser 2, 5, 10 eller 50 kroner.
2. «på plass» med innsats 5 eller 10 kroner forsåvidt det er heist nummer på minst 4 innmeldte hester.
3. «på vinner» og «på plass» kombinert på samme bonn med innsats tilsammen 10 kroner (5 kroner «på vinner» + 5 kroner «på plass»).

Ved veddemål «på plass» iakttas følgende:

a. Er det heist 4—6 nummer, vinnes på to plasser (første og annen hest).
b. Er det heist 7 eller flere nummer, vinnes på tre plasser (første, annen og tredje hest).

Hvis dommerkomiteen (dommeren) overensstemmende med § 4 har bestemt at noen av de heiste nummer på hestene skal nedtas, således at antallet:

1. i det under a. nevnte tilfelle reduseres til 3, vinnes allikevel på to plasser,
2. i det under b. nevnte tilfelle reduseres til 6, vinnes allikevel på tre plasser; men hvis antallet reduseres til 5, 4 eller 3 nummer, vinnes bare på to plasser.

Hvis antallet av de heiste nummer på hestene i begge de under a. og b. nevnte tilfelle reduseres til bare 2, opheves plassveddemålet og de «på plass» gjorte innsatser tilbakebetales.

6 febr. § 8. Hvis det i et løp deltar flere hester som tilhører samme eier, skal veddemål «på vinner» inngåes «på stall», d. v. s. på samtlige til løpet innmeldte samme eier tilhørende hester, og bonnen lyder da på det i programmet anførte felles totalisatornummer, uansett om eieren forut opgir med hvilken hest han akter å vinne.

Veddemål «på plass» og veddemål kombinert «på vinner» og «på plass» inngåes derimot alltid på hver enkelt hest for sig, og bonnen lyder da på hestens programnummer.

§ 9. I heatløp eller avdelingsløp gjøres innsatsene for hvert heat eller hver avdeling for sig, og disse regnes i totalisatoren som særskilte løp.

§ 10. Erklæres et løp for ugyldig, tilbakebetales de i dette løp gjorte innsatser. Hvis omløp avholdes, finner nytt veddemål sted.

§ 11. Summen av de for et løp gjorte innsatser med fradrag av den i § 6 nevnte avgift utgjør innsatsenes nettosum som fordeles mellem de vinnende efter følgende regler:

1. Gevinst av innsats «på vinner».
   Innsatsenes nettosum deles med bruttosummen av innsatsene på den hest som har vunnet. Den fremkomne kvotient som angir hvad det faller på hver krone, kalles «odds». Gevinsten av en innsats på henholdsvis 2 kroner, 5 kroner, 10 kroner og 50 kroner fåes ved å multiplisere innsatsen med oddstallet, jfr. dog punkt 3 om dødt løp.
2. Gevinst av innsats «på plass».
   De vinnende skal med undtagelse av i det i denne paragraf punkt 4 c. nevnte tilfelle først reserveres sin innsats. Fra innsatsenes nettosum trekkes derfor bruttosummen av samtlige de vinnendes innsatser, hvorefter restbeløpet fordeles likt på plassene. Den derved fremkomne gevinstandel på hver plass deles med antallet av innsatser på vedkommende plaserte hest, og kvotienten plus den forut reserverte innsats utgjør tilsammen gevinsten, jfr. dog punkt 4 om dødt løp.
   Hvis det ikke er gjort innsats på alle plaserte hester, deles gevinstandelen på den eller de plaserte hester som det er veddet på, jfr. punkt 5.
3. Ved «dødt løp» får de veddende som vinner på seirende hest («på vinner») alt eftersom to, tre eller flere hester kommer inn i et dødt løp henholdsvis halvparten, tredjeparten etc. av innsatsenes nettosum forholdsmessig delt med innsatsene på den hest på hvilken veddemålet er inngått.

4. Ved «dødt løp» gjelder følgende regler for innsats «på plass»: 6 febr.
   a. Hvis to hester kommer inn i dødt løp på første plass, bortfaller annen plass. Kommer flere enn to hester inn, bortfaller i tilfelle også tredje plass.
   b. Hvis dødt løp finner sted på annen plass, bortfaller tredje plass.
   c. Hvis det i et dødt løp kommer inn flere hester enn det er plasser til deling, fordeles den gevinst som i overensstemmelse med bestemmelsen i punkt 2 i denne paragraf faller på vedkommende plass, i like store deler på de hester som kommer inn i dødt løp. I dette tilfelle får dog de som vinner, alene tilbake så stor del av sin innsats som denne utgjør dividert med antallet av hester som kommer inn i dødt løp.
5. Hvis det i et løp ikke er satt noe på seirende hest («på vinner») eller på noen av de hester som kommer inn «på plass», tilbakebetales de i dette løp gjorte innsatser henholdsvis «på vinner» og «på plass» med fradrag av 25 % til staten og totalisatoren.

§ 12. Avgjørelsen av veddemålet avhenger av løpets resultat med de for dødt løp, heat- og avdelingsløp fastsatte særskilte bestemmelser. Den orden i hvilken hestene passerer målet er avgjørende for veddemålets utfall, selv om den seirende eller plaserte hest diskvalifiseres av en av følgende årsaker, nemlig:

a. at hesten på grunn av protest mot falsk eller mangelfull innmeldelse eller for manglende kvalifikasjon blir frakjent premie eller må anses å ha vært uberettiget til å delta i vedkommende løp.
b. at den vekt som hesten har vært belastet med eller det distansetillegg som hesten starter efter, er uriktig.

Diskvalifiseres en hest av noen annen grunn, er derimot alle de innsatser som er gjort på hesten, tapt. Distansering er uten betydning for plassveddemålets vedkommende.

§ 13. Gevinstfordelingen skjer så snart tidsdommeren (dommeren) har kunngjort resultatet av løpet, eller såfremt protest er nedlagt, så snart avgjørelsen derom er truffet og totalisatorberegningen er avsluttet og offentliggjort. Derefter kan ingen forandring i gevinstfordelingen finne sted uansett senere fremkommet protest eller forandret avgjørelse av løpets resultat.

§ 14. Gevinsten utbetales bare mot avlevering av vedkommende bonn.

6 febr. Bonn som er revet i stykker, innløses ikke. Heller ikke innløses bonn som er ødelagt på en sådan måte at de tegn de er merket med, ikke kan tydes.

Gevinster som ikke er innløst enten ved totalisatoren løpsdagen eller på det i programmet angitte kassakontor innen 8 dager efter løpet, tilfaller totalisatoren.

§ 15. Styrets tilsynshavende ved totalisatoren eller de ved totalisatoren ansatte tjenestemenn kan nekte å motta innsatser fra personer som hindrer arbeidet ved totalisatoren eller på annen måte optrer forstyrrende.

Ifølge § 2 i lov av 1 juli 1927 om veddemål ved totalisator må personer under 18 år ikke delta i veddemålene.

§ 16. Eventuelle klager over totalisatorens tjenestemenn eller andre klager vedkommende totalisatoren meddeles til styrets tilsynshavende ved totalisatoren.

§ 17. Dette reglement trer i kraft straks. Samtidig opheves det under 21 mai 1928 utferdigede reglement.

9 febr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er tiltrådt av den portugisiske koloni Mozambique. Tiltredelsen får virkning fra 31 desember 1932.

9 febr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberger og beverternæringen i Høyland herred, Rogaland fylke.

9 febr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om forbud mot å slippe gravær født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning, derunder innbefattet sambeite i innmark, i Roan herred, Sør-Trøndelag fylke.

10 febr. **Skriv** ***) frå Landbruksdepartementet. I samhøve med §§ 5 og 8 i lov frå 24 juni 1931 um brigde i millombils lov av 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror og kongeleg resolusjon av 5 februar 1932 har departementet fastsett:

1. Avgifta på umsetnaden av mjølk vert framleis å betala og krevja inn etter dei reglar som er fastsett i skriv frå 31 januar og 25 juli 1931.
2. Avgifta på flesk vert å betala og krevja inn etter dei same reglar som nemnt i skriv frå 16 mars 1931.

---

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor vedtekten er inntatt.
**) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.
***) Kunngj. 19 februar i Lovtid. 1ste deild nr. 9.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Askim bygningskommune i Østfold fylke. 10 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Solum sykepleieforenings fond» til trengende syke. 11 febr.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Storbritannia på vegne av protektoratet Zanzibar tiltrådt den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921. Tiltredelsen får virkning fra 14 januar 1932. 11 febr.

Lov **) [1]) om skogvern. 12 febr.

Kap. I.

Om skogopsynet.

§ 1. Lovens opsynsmyndigheter.

Skogopsynet efter denne lov er herredenes skogråd med skogopsynsmenn, overopsynene for fylkene (fylkesskogselskapene) med deres funksjonærer, og skogstyret som øverste opsynsmyndighet.

§ 2. Skogrådet.

I hvert herred skal det være et skogråd på 3 skogkyndige, innenbygdsboende medlemmer. Skogrådet har å føre det nærmeste opsyn for herredet med gjennemførelsen og overholdelsen av denne lov og gi overopsynet for fylket de opgaver og meddelelser som det krever og i øvrig bistå det med utøvelsen av dets virksomhet innen herredet. Skogstyret utferdiger nærmere forskrifter for skogrådenes virksomhet efter innhentet uttalelse fra fylkets overopsyn.

Formannen med varamann velges av fylkets overopsyn for 3 år om gangen, 1 medlem med varamann av herredstyret og det tredje medlem med varamann av herredets skogeierorganisasjon(-er), likeledes for 3 år. Er det i herredet ikke nogen skogeierorganisasjon, eller er det flere organisasjoner og disse ikke kan bli enige om valget, velger herredstyret også det tredje medlem med varamann. Minst 2 av skogsrådets

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.

[1]) St.besl. 9 februar. Se Ot. prp. nr. 38 for 1931. Innst. O. VIII for 1932. St.tid., forh. i Ot. s. 11—44 og 187; i Lt. s. 2—15 og 37.

12 febr. medlemmer og likedan av varamennene skal være eiere av skog i herredet.

Hvor forholdene gjør det ønskelig, kan det med samtykke av fylkets overopsyn oprettes særskilt skogråd for et enkelt eller enkelte sogn i herredet; det eller de medlemmer med varamenn som ellers velges av herredstyret, velges da av sognestyret. Overopsynet for fylket kan bestemme at formannen skal være felles.

For skogløse herreder og hvor forholdene ellers gjør det upåkrevet, kan skogstyret gi samtykke til at skogråd inntil videre ikke blir oprettet.

Finner overopsynet for fylket at et skogråd ikke er forsvarlig sammensatt eller ikke utfører sitt hverv tilfredsstillende, har det å melde dette til skogstyret som kan påby valgt nytt skogråd eller selv opnevne skogrådets medlemmer.

Enhver som er valgbar ved kommunale valg, og som ikke er over 60 år gammel, er pliktig til å overta hvervet som medlem av skogrådet eller som formann i det. Dog kan den som har gjort tjeneste de siste 3 år, undslå sig for de næste 3 år.

§ 3. Skogopsynsmenn for herredet.

Til hjelp for skogopsynet for herredet blir å ansette en eller flere skogopsynsmenn, som har den fornødne praktiske og så vidt mulig også teoretiske utdannelse i skogbruk. Skogstyret kan bestemme at to eller flere herreder skal være sammen om opsynsmenn. Skogstyret kan likeledes samtykke i at opsynsmenn midlertidig ikke ansettes.

Opsynsmennene ansettes av skogrådet, men ansettelser og likedan opsigelser må godkjennes av overopsynet for fylket. Deres lønn fastsettes av herredstyret, men må godkjennes av skogstyret. Hvor to eller flere herreder er sammen om opsynsmenn, og de ikke blir enige om ansettelse eller opsigelse, og likedan hvor skogråd ikke er oprettet, skjer ansettelse og opsigelse av fylkets overopsyn.

Opsynsmennene lønnes av vedkommende kommune (kommuner) eller sogn. Dog utreder statskassen forsåvidt vernskog angår ¾ av lønnen og for annen skog ½ av lønnen, så lenge skogstyret finner ordningen med opsynet tilfredsstillende. Finner skogstyret den utilfredsstillende, kan det midlertidig ansette opsynsmenn; lønnen blir da foreløbig utbetalt av statskassen, mot refusjon av henholdsvis ¼ og ½ av kommunen (sognet), dog ikke utover kr. 1000,00 pr. år. Skogstyret kan avgjøre hvorledes lønnen skal fordeles mellem vernskog og annen skog.

Skogrådet utferdiger nærmere instruks for opsynsmen- 12 febr.
nene. Den må godkjennes av fylkets overopsyn. Hvor skogråd ikke er oprettet, utferdiger overopsynet instruksen.

§ 4. Overopsynet for fylket.

I hvert landfylke skal det være et fylkesskogselskap. Hvor forholdene tilsier det, kan skogstyret gi samtykke til at det i et fylke inntil videre er to skogselskaper, og skogstyret fastsetter da distrikts- og arbeidsfordelingen mellem dem, likesom det kan bestemme at formannen skal være felles. Skogstyret kan likeledes, hvor forholdene tilsier det, gi samtykke inntil videre til at to fylker har felles skogselskap.

Fylkesskogselskapet skal ha et styre på 5 medlemmer. Omfatter selskapet flere enn et fylke, kan antallet av styremedlemmer økes. Medlemmene av styret med varamenn opnevnes for 3 år om gangen og skal være fortrolige med skogforholdene i fylket. Skogstyret og fylkestinget opnevner hver ett medlem med varamann, mens de øvrige medlemmer med varamenn velges av årsmøtet. Hvis de øvrige medlemmer ikke blir valgt i et fylke. opnevnes disse medlemmer med varamenn av skogstyret. Styret velger formannen innen sin midte. Bestemmelsen i § 2, siste ledd, gjelder tilsvarende.

Fylkesskogselskapets styre velger innen sin midte et arbeidsutvalg, hvor formannen og det av skogstyret opnevnte medlem er selvskrevne medlemmer.

Fylkets skogselskap ved dets styre (arbeidsutvalg) har efter regler utferdiget av skogstyret, å føre overopsynet i fylket med gjennemførelsen og overholdelsen av denne lov. Hvor forholdene tilsier det, kan skogstyret for enkelte distrikter legge overopsynet til statens skogfunksjonærer og fastsetter i så fall de nærmere regler, herunder om forholdet til fylkesskogselskapet. Overopsynet gir skogråd og skogopsynsmenn fornødne ordrer og yder dem best mulig veiledning og støtte. En av fylkesskogfunksjonærene skal efter vedtak av styret for fylkesskogselskapet med skogstyrets godkjenning samtidig være fylkesskogselskapets sekretær.

Til hjelp for fylkesskogselskapet ansettes i fornøden utstrekning skogkyndige menn som fylkesskogmestre og eventuelt assistenter. Deres antall bestemmes av skogstyret efterat saken har vært forelagt fylkesskogselskapet og fylkestinget. Fylkesskogfunksjonærene skal ha fullstendig skogbrukseksamen fra Norges Landbrukshøiskole, med mindre skogstyret i særlige tilfelle finner å kunne gjøre undtagelse herfra. De ansettes av fylkesskogselskapet, men deres ansettelse og opsigelse må godkjennes av skogstyret. Av utgif-

febr. tene til deres lønn samt skyss- og kostgodtgjørelse utreder staten en halvdel og fylket en halvdel.

Skogstyret utferdiger nærmere forskrifter for fylkesskogselskapets og fylkesskogfunksjonærenes arbeidsordning og virksomhet efter denne lov.

§ 5. Skogstyret.

Det departement som skogvesenet hører under, kalles i denne lov skogstyret. Skogstyret fører det øverste opsyn med gjennemførelsen og overholdelsen av loven. Det fører herunder den fornødne kontroll med de underordnede skogopsynsmyndigheter, gir gjennem fylkesskogselskapet de forskrifter og pålegg det finner påkrevet for å sikre det best mulige resultat av deres virksomhet og opnå det best mulige samarbeide mellem dem innbyrdes og med skogstyret, og sørger for at opsynet, samtidig med å være effektivt, blir gjennemført og ordnet på den mest mulig økonomiske måte.

Skogstyret kan tillegge de forannevnte opsynsmyndigheter også andre gjøremål vedkommende skogforholdene enn dem som er nevnt i denne lov, likesom det også kan tillegge dem gjøremål vedkommende jaktlovgivningen.

§ 6. Uttalelse fra den som en avgjørelse angår.

Før skogopsynet i henhold til denne lov treffer nogen avgjørelse av forbud mot åvirkning eller om innskrenkninger i denne, om kulturplikt, eller om frist for omlegning av skogmark i annet øiemed, eller avgjørelse i henhold til § 34 sjette ledd, skal den som avgjørelsen angår, være gitt anledning til å uttale sig, hvis han har kjent bosted her i riket. Uttalelsen må være avgitt innen en av skogopsynet fastsatt, rimelig frist. Finner opsynet det påkrevet å optre øieblikkelig, kan det dog straks treffe avgjørelsen som foreløbig, men endelig avgjørelse må da treffes så snart som omstendighetene gjør det mulig.

§ 7. Om prøvelse av en truffen avgjørelse.

Avgjørelse, truffet av underordnet opsynsmyndighet, kan den som avgjørelsen angår innbringe for overordnet opsynsmyndighet til prøvelse efter nærmere regler og vilkår, fastsatt av skogstyret. Denne kan da stadfeste avgjørelsen, omgjøre den eller foreta forandringer i den eller sende den tilbake til den underordnede opsynsmyndighet til fornyet behandling. Klagen har ikke opsettende virkning medmindre vedkommende overordnede myndighet bestemmer det. Klagefristen er 1 måned fra den dag vedkommende er underrettet

om avgjørelsen. Klageren kan pålegges helt eller delvis å 12 febr.
bære omkostningene ved sakens behandling, hvor den overordnede opsynsmyndighet finner klagen ubegrunnet.

En overordnet opsynsmyndighet kan også av eget tiltak ta op til prøvelse en avgjørelse, truffet av underordnet opsynsmyndighet.

Den som vil ha prøvet lovligheten av en truffen avgjørelse, må innen 1 måned fra den dag han er underrettet om avgjørelsen, inngi klage til herredsretten. Bestemmelsene i § 31, 3dje, 5te og 6te punktum, i skjønnsloven av 1 juni 1917 gjelder tilsvarende.

§ 8. Uttrykket skogopsyn.

Hvor denne lov bruker uttrykket skogopsyn, er dette å forstå som den opsynsmyndighet som efter de av skogstyret utferdigede forskrifter er tillagt vedkommende avgjørelse eller gjøremål.

En avgjørelse eller et gjøremål som er tillagt en underordnet opsynsmyndighet, kan alltid treffes (utføres) direkte av en overordnet opsynsmyndighet, når denne finner det hensiktsmessig.

Kap. II.

Om åvirkning og kulturplikt.

§ 9. Veiledende bestemmelse.

Så lenge skogopsynet finner, at skogeier driver sin skog overensstemmende med god skogskjøtsel, skal han ha rett til selv å blinke og stelle sin skog.

§ 10. Åvirkning i yngre skog.

I yngre skog må der ikke foretas annen åvirkning enn den, som er tjenlig for bestandets videre utvikling.

Uten hinder herav kan dog åvirkning finne sted:

a) når det gjelder å tilfredsstille nødvendig husbehov for vedkommende eiendom eller eiendom som brukes sammen med den eller for eiendom som det tilligger bruksrett i skogen, og dette behov ikke med rimelighet kan tilgodeses fra annen skog som tilhører skogeieren. Det som på denne måte blir åvirket til husbehov, er det forbudt å bruke i annet øiemed uten skogopsynets samtykke. Skogeier og bruksberettiget plikter, før friske trær åvirkes, å nytte tørre (døde), vindfelte eller på annen måte beskadigede trær og topp og avfall, når dette er brukbart for øiemedet og kan tas uten uforholdsmessig økede utgifter.

b) når åvirkningen inngår som ledd i en rasjonell husholdningsplan eller for øvrig er overensstemmende med god skogskjøtsel.

Åvirkning efter bokstav b kan bare skje efter forut meddelt tillatelse av skogopsynet. Og opsynet kan så vel ved åvirkning efter bokstav a som b gi de forskrifter og fastsette de betingelser for åvirkningen, som det finner påkrevet.

§ 11. Åvirkning i eldre skog.

Ved eldre skog forståes i denne lov all skog som ikke går inn under § 10.

Åvirkning i eldre skog må ikke foregå på en slik måte og marken efter åvirkningen ikke behandles slik, at skogens naturlige foryngelse forspilles eller utsettes for fare. Åvirkningen må heller ikke utføres på en slik måte, at det gjenværende bestand unødig utsettes for skade eller ødeleggelse.

Åvirkning til salg eller industriell produksjon må ikke uten skogopsynets tillatelse skje i så stort omfang, at vedkommende eiendom eller eiendom som brukes sammen med den, derved for kortere eller lengere tid må antas å komme til å lide mangel på den efter de stedlige forhold vanlige mengde husbehovsvirke.

§ 12. Forhåndsavgjørelse.

Vil nogen ved planlagt eller påbegynt åvirkning få skogopsynets avgjørelse av, om en bestemt skog eller skogbestand er å anse som yngre eller eldre skog, har han å sende begjæring herom til opsynet.

I skogopsynets avgjørelse blir å innta bestemmelse om, for hvor lang tid avgjørelsen skal gjelde.

§ 13. Åvirkning i henhold til opsynets utblinkning m. v.

Åvirkning som foretas i overensstemmelse med stedfunnen utblinkning, utvisning eller annen avgjørelse av skogopsynet, er å anse som lovlig i forhold til denne lov.

Skogeier eller annen åvirkeberettiget kan kreve utblinkning eller utvisning overensstemmende med denne lov av skogopsynet, selv om sådan ikke er påbudt.

§ 14. Meldeplikt.

Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær skal meldes til skogopsynet innen en av opsynet fastsatt frist før blinkning. Meldingen skal inneholde opgave over åvirkningsstedet, åvirkningens art og omtrentlige mengde og øvrige oplysninger som skogopsynet måtte bestemme. Trærne

skal være blinket før åvirkningen. Opsynet kan, efter nær- 12 febr.
mere regler av fylkesskogselskapet, lempe på disse bestemmelser hvor dette finnes ubetenkelig.

Fylkesskogselskapet kan treffe bestemmelse om, at det samme skal gjelde åvirkning i nevnte øiemed av løvtrær.

§ 15. Begrensning av havning i skog.

Herredstyret kan ved vedtekt stadfestet av skogstyret bestemme, at all havning i skogmark, eller havning med enkelte slags husdyr, skal være forbudt en viss tid av året, herfra dog undtatt tiden fra 15 juni til 1 oktober. Havning med geit kan dog forbys hele året, og hvor det finnes påkrevet av hensyn til skogforyngelsen også havning med andre husdyr. Bestemmelsene kan gjøres gjeldende for hele herredet eller deler av det.

Skogstyret kan efter innhentet uttalelse fra herredstyret og fylkesskogselskapet treffe bestemmelse om forbud mot havning med geit i barskogmark for herred, hvor det ikke efter 1ste ledd er fastsatt bestemmelser herom, eller hvor skogstyret finner bestemmelsene utilstrekkelige. Sådant forbud kan begrenses nærmere på den måte som finnes hensiktsmessig, såsom til enkelte tider av året eller til enkelte deler av herredet.

Foranstående bestemmelser gjelder ikke havning på egen eiendom når det på fullt betryggende måte er sørget for at dyrene holdes innenfor eiendommens grenser.

§ 16. Forbud mot åvirkning.

Finner skogopsynet at der er åvirket i strid med foranstående bestemmelser eller bestemmelser utferdiget i medhold av dem, eller at der er planlagt åvirkning som antas å ville komme i strid med dem, kan opsynet nedlegge forbud mot å åvirke uten forutgående utblinkning av opsynet. Forbudet kan, hvor forholdene tilsier det, begrenses på den måte opsynet finner hensiktsmessig.

Finner opsynet det påkrevet, kan det også for en bestemt tid helt eller delvis forby ytterligere åvirkning.

Er skog erhvervet av nogen som ikke er så nær beslektet med den tidligere eier som søskenbarn eller like så nær besvogret, kan skogopsynet nedlegge forbud mot åvirkning til salg eller industriell produksjon uten efter forutgående utblinkning av opsynet, gjeldende for en tid av 5 år efter erhvervelsen. Undtagelsen for slektskap og svogerskap gjelder ikke medmindre den tidligere eier selv har hatt eiendommen i minst 5 år.

12 febr.

§ 17. Om kulturplikt.

Finner skogopsynet at der efter åvirkning ikke er levnet tilstrekkelige trær av slik beskaffenhet, at de under naturforholdene på stedet kan antas å trygge skogen og sikre en tilfredsstillende naturlig eftervekst innen rimelig tid, skal opsynet, såfremt det ikke opnåes mindelig overenskomst efter § 19, pålegge skogeieren å utføre de arbeider (herunder fornødne efterarbeider) til sikring av efterveksten, som opsynet finner påkrevet og rimelig. I pålegget skal fastsettes en frist innen hvilken disse arbeider skal være utført.

Sådant pålegg om kulturplikt kan dog ikke gis hvor opsynet på forhånd har godkjent åvirkningen (ved foretatt utblinkning eller utvisning eller meddelt tillatelse), medmindre opsynet har satt kulturarbeider som vilkår for å tillate åvirkning.

§ 18. Kulturarbeider som vilkår for åvirkning.

Hvor åvirkning efter loven eller bestemmelse utferdiget i medhold av den er betinget av skogopsynets tillatelse eller utblinkning, kan opsynet sette som betingelse for å tillate åvirkningen, at skogeieren vedtar å utføre sådanne kulturforanstaltninger, som det finner påkrevet for å sikre en tilfredsstillende eftervekst innen rimelig tid.

§ 19. Mindelig overenskomst.

Før skogopsynet utferdiger påbud om utførelse av kulturarbeider, skal det forsøke å opnå mindelig overenskomst med vedkommende om de arbeider som skal utføres og tiden for dem.

§ 20. Bestemmelser bindende for fremtidig eier.

Bestemmelse eller overenskomst, truffet i medhold av §§ 16—19 (jfr. også §§ 22 og 23 og § 24 siste ledd), er bindende også for fremtidig eier av skogen.

§ 21. Ansvaret for kulturarbeider.

Skogeieren er ansvarlig for utførelsen av kulturarbeidene. Men er skogen ved fastsettelsen av kulturarbeidene overlatt eller overtatt av nogen annen til bruk, bestemmer opsynet hvem som skal være ansvarlig for utførelsen.

Ansvarlig overfor opsynet for omkostningene med kulturarbeidene er skogeieren, og hvis åvirkningen er foretatt av nogen annen eller for nogen annens regning, er også denne ansvarlig overfor opsynet for omkostningene ved de kulturarbeider som er en følge av hans åvirkning.

Hvorvidt og i hvilken utstrekning den som har måttet utføre arbeidene eller bære omkostningene med dem, kan kreve tilbakebetaling hos nogen av de andre ansvarlige, blir å avgjøre efter hvad der i så måte måtte være avtalt eller, hvor intet er avtalt, efter hvad der efter hele forholdets beskaffenhet finnes rimelig og billig. Den som ved å overskride sin åvirkningsrett eller for øvrig ved utilbørlig åvirkning selv er skyld i at kulturarbeider er blitt nødvendige, må dog selv bære utgiftene ved disse kulturarbeider. 12 febr.

§ 22. Sikkerhetsstillelse.

Har skogopsynet på forhånd gjort åvirkning avhengig av kulturarbeider, og likedan hvor opsynet antar at det overensstemmende med loven kan bli spørsmål om forholdsvis større eller kostbarere kulturforanstaltninger, kan skogopsynet i særlige tilfelle hvor det anses fornødent, kreve at der på forhånd stilles slik sikkerhet, som det finner betryggende, for omkostningene. Opsynet kan da forby åvirkning, inntil den forlangte sikkerhet er stillet.

§ 23. Skogbrand og stormskade m. v.

Har skog efter denne lovs ikrafttreden lidt skade ved skogbrand, storm, skred, insektherjing eller lignende, kan skogopsynet, hvor det finner det rimelig, gi eieren pålegg om de kulturforanstaltninger som blir å foreta for innen rimelig tid å få skogen forynget på tilfredsstillende måte, men eieren kan i dette tilfelle ikke pålegges større utgifter enn svarende til det dobbelte av den kulturavgift som faller på det virke som åvirkes på strekningen. Er skogen forsikret mot sådan skade, kan dog eieren tilpliktes å utføre kulturforanstaltninger for inntil 20 pct. av erstatningsbeløpet. Forsikringsselskapet plikter å holde tilbake 20 pct. av erstatningsbeløpet til opsynets avgjørelse foreligger, og det av opsynet fastsatte beløp blir å utbetale direkte til dette som forvalter beløpet som for kulturavgift fastsatt.

Er skogeieren ved forsettlig handling eller undlatelse selv skyld i skaden, gjelder for hans ansvar samme regler som ved åvirkning.

§ 24. Oversittelse av fristen for kulturarbeidene.

Er de påbudte eller vedtatte kulturarbeider ikke utført innen utløpet av fristen, og skogopsynet ikke finner grunn til å forlenge den, kan opsynet la arbeidene eller det som står igjen utføre for regning av den eller dem, som er ansvarlig for dem. Regning over arbeidenes kostende blir å

12 febr. innsende til fylkesskogselskapet til godkjennelse, hvorefter beløpet i fornødent fall kan drives inn ved utpantning.

Opsynet kan forby åvirkning inntil kulturarbeidene er utført eller utgiftene dermed tilbakebetalt til opsynet hvor de er utført av dette.

§ 25. Lyngsvidning m. v.

Lyngsvidning eller annen avsvidning av skogmark er forbudt, hvor det ikke er forenlig med en varig rasjonell utnyttelse av marken eller blir gjort til fremme av gjenveksten. Bestemmelsene i §§ 13 og 16 gjelder tilsvarende så langt de passer.

Kap. III.

Om utsatt skog.

§ 26. Bestemmelsenes virkeområde.

Ligger skog slik til, eller er den for tiden i slik tilstand, at skogopsynet finner det kan være fare for at uforsiktig åvirkning kan umuliggjøre eller i vesentlig grad vanskeliggjøre en tilfredsstillende eftervekst innen rimelig tid, og det ikke finnes hensiktsmessig eller er adgang til å behandle den som vernskog, kan skogstyret efter forslag fra fylkesskogselskapet bestemme, at den for en viss tid eller inntil videre skal anses som utsatt skog. Skogstyret kan gi området en naturlig avgrensning.

§ 27. Regler for åvirkning.

Foruten de bestemmelser som er fastsatt i kap. II, skal for sådan skog gjelde følgende ytterligere bestemmelser:

Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær kan bare foregå efter forutgående tillatelse av skogopsynet. Skogeieren skal være berettiget til å forlange utblinket på én gang så meget som er forenlig med god skogskjøtsel og hensynet til en tilfredsstillende eftervekst av skogen, forutsatt at hugsten ikke gjør kostbarere kulturarbeider nødvendig.

Hvor opsynet finner det påkrevet. kan det også for nærmere fastsatt tid begrense åvirkning til husbehov.

Når opsynet finner det betryggende, kan det istedenfor å utblinke trærne utvise et område hvor åvirkning kan skje, og finner opsynet det helt ubetenkelig, kan også utvisning sløifes.

Hvor bestemmelsene i kap. II i noget tilfelle fører til strengere regler for åvirkning m. v., går de foran bestemmelsene i dette kapitel.

Kap. IV. 12 febr.

Om vernskog.

§ 28. Bestemmelsenes virkeområde.

Skogstyret kan bestemme at skog utenfor innmark skal anses som vernskog, når den skjønnes å tjene til vern mot skred og ras, elvebrudd, skadeflom, sandflukt eller lignende eller til særlig vern for annen skog eller for bebygget land, videre grenseskog og fjellskog som på grunn av sin beliggenhet op mot fjellet, ut mot havet eller høit mot nord har så vanskelige foryngelsesforhold eller så liten veksterlighet, at den skjønnes å ville legges øde om den mishandles eller forhugges. Skogstyret kan gi vernskogområdet en naturlig avgrensning.

Forslag om hvilke strekninger skal betraktes som vernskog, utarbeides av en av skogstyret efter forslag fra fylkesskogselskapet opnevnt skogkyndig mann med bistand av skogrådet eller — hvor sådant ikke er oprettet — av 2 av herredstyret valgte menn som skal være fortrolig med skogforholdene i herredet. Valg av de 2 nevnte menn må i tilfelle være foretatt senest innen 2 måneder efter at herredstyret har mottatt skogstyrets pålegg derom.

Forslaget sendes til skogstyret, som oversender det til herredstyret til uttalelse. Herredstyret skal utlegge det til eftersyn i minst 4 uker efter forutgående bekjentgjørelse på den for kommunale saker sedvanlige måte. Forslaget med herredstyrets uttalelse blir derefter å forelegge fylkesskogselskapet til uttalelse, hvorefter skogstyret treffer avgjørelse i saken.

Grensene for vernskogstrekningene blir om fornødent å avmerke i marken. Av utgiftene med avmerkning som er påbudt av skogstyret bærer staten ¾ og vedkommende kommune ¼.

Bekreftet avskrift av de til hver tid gjeldende bestemmelser om vernskoggrensene skal ligge tilgjengelig hos vedkommende lensmann og ordfører.

Hvor fylkesskogselskapet finner det påkrevet, kan det med skogstyrets samtykke ansette særskilt vernskogopsyn og særskilte blinkere.

§ 29. Regler for åvirkning m. v.

Foruten bestemmelsene i kap. II, som gjelder så langt de passer, skal for vernskog gjelde følgende ytterligere bestemmelser:

All åvirkning er betinget av forutgående utblinkning. Eieren av skogen og bruksberettiget har rett til å få utblinket

12 febr. det nødvendige til husbehov dersom opsynet finner at skogen uten skade kan avgi dette virke. Det som på denne måte blir åvirket til husbehov, er det forbudt å bruke i annet øiemed uten opsynets tillatelse. Hvor skogforholdene tillater det, kan opsynet istedenfor å utblinke foreta utvisning eller gi tillatelse til åvirkning. Skogeieren skal være berettiget til å forlange utblinket på én gang all skog som kan åvirkes til salg eller industriell produksjon uten skade for det gjenværende bestand og en tilfredsstillende eftervekst av skogen, forutsatt at hugsten ikke gjør kostbarere kulturarbeider nødvendige. Skogeier og bruksberettiget plikter før friske trær kan kreves utblinket eller utvist, å nytte tørre (døde), vindfelte eller på annen måte beskadigede trær og topp og avfall som er brukbart for øiemedet.

Syring og stetting er forbudt, og skogopsynet kan forby barhugst og løvhugst og neverflekning på andre trær enn dem som åvirkes samme år.

Utblinkning eller utvisning må begjæres hos opsynet innen en av dette fastsatt frist.

Den som åvirker, må underkaste sig de forskrifter som opsynet fastsetter av hensyn til kontrollen med åvirkningen.

Skogopsynet kan iverksette eller pålegge iverksatt grøftnings- og andre kulturarbeider i vernskog når arbeidet utføres uten annen utgift for eieren enn den kulturavgift, som blir å svare ved åvirkning til salg eller industriell produksjon i skogen. Ytterligere utgifter til kulturarbeider kan eier av vernskog ikke pålegges uten i det tilfelle at han åvirker i strid med fastsatte forskrifter, eller hvor kulturarbeider blir satt som vilkår for tillatelse til åvirkning til salg eller industriell produksjon.

Finner skogstyret det påkrevet, kan det utferdige ytterligere forskrifter for åvirkning og behandling av vernskog og i tilfelle foreta sådanne lempninger i foranstående regler som det finner hensiktsmessig og ubetenkelig, herunder også mulige undtagelsesbestemmelser for løvskog.

Kap. V.

Om skog tilhørende kommuner og sogn.

§ 30. Om overopsynet for skogene.

Skog som tilhører kommuner og sogn, skal stå under overopsyn av skogstyret (§ 5).

§ 31. Valg av styre for skogen.

Kommunestyret (sognestyret) skal velge et styre for kommunens (sognets) skoger. Det skal være på 3 skogkyn-

dige medlemmer med varamenn og velges for 3 år om gangen. 12 febr.
Skogstyret kan, når det i særlige tilfelle finner det påkrevet, bestemme at ett av medlemmene med varamann skal opnevnes av skogstyret. Undlater kommunestyret (sognestyret) å velge styre eller i tilfelle vedkommende medlemmer med varamenn, foretas valget av fylkesmannen.

For skogene skal det være en skogbestyrer. Han ansettes av kommunestyret (sognestyret) efter forslag av det foran nevnte styre. Finner skogstyret at skogbestyreren ikke utfører sitt arbeide tilfredsstillende, kan det påby ansettelse av ny bestyrer. Undlater kommunestyret (sognestyret) dette innen en av skogstyret fastsatt frist, kan skogstyret ansette bestyrer for kommunens regning.

Gjelder det skog av så liten utstrekning eller verdi, at den efter skogstyrets skjønn ikke med rimelighet kan bære utgiftene med skogbestyrer, kan skogstyret bestemme at bestyrer inntil videre ikke blir å ansette. For skogens bestyrelse må det da treffes en annen av skogstyret godkjent ordning, som kan trygge skogens skjøtsel; om fornødent blir ordningen å fastsette av skogstyret.

De nærmere bestemmelser om styrets og skogbestyrerens gjøremål fastsettes av skogstyret.

§ 32. Skogbestyreren.

Skogbestyreren skal være en i skogbruk praktisk og så vidt mulig også teoretisk utdannet mann. Hans ansettelse, opsigelse og lønnsforhold må godkjennes av skogstyret. Det påhviler skogbestyreren i samarbeide med styret for skogen å lede skogens skjøtsel og drift efter forstmessige og økonomiske prinsipper og overensstemmende med utferdiget driftsplan eller andre fastsatte bestemmelser. Er styret ikke enig i hans avgjørelser eller disposisjoner, kan så vel styret som skogbestyreren innbringe spørsmålet for skogstyret til endelig avgjørelse. Bestyreren fører regnskapet for drift av skogen, hvor ikke annet blir bestemt.

§ 33. Driftsplan.

Er skogen så stor og for øvrig av sådan beskaffenhet, at den efter skogstyrets skjønn bør drives efter en driftsplan, kan skogstyret gi pålegg herom. Hvor skogstyret ikke finner å kunne påby driftsplan, kan det påby utferdiget de forskrifter som finnes påkrevet for skogens skjøtsel og drift.

Skogstyret utferdiger nærmere regler for utarbeidelsen av driftsplanen. Driftsplanen må godkjennes av skogstyret. Blir forslag til driftsplan ikke istandbragt innen en av skogstyret fastsatt frist, eller finner skogstyret ikke å kunne god-

12 febr. kjenne innsendt forslag, kan skogstyret la utarbeide driftsplan for kommunens regning. Tilsvarende gjelder for de forskrifter som blir å utferdige hvor driftsplan ikke oprettes. Utgiftene med nødvendig skogbefaring og lignende blir å bestride av kommunen.

Skjer overtredelse av driftsplan eller andre fastsatte forskrifter, kan skogstyret treffe de forføininger vedkommende skogens drift og skjøtsel, som det finner påkrevet.

Kap. VI.

Om kulturavgift.

§ 34. Den som åvirker til salg eller industriell produksjon plikter å utføre kulturarbeider i skogen til fremme av gjenveksten. Hvis han ikke kan godtgjøre å ha anvendt minst 1 pct. av bruttoverdien i uforedlet stand til kulturarbeider som godkjennes av skogopsynet, skal dette pålegge ham å innbetale en kulturavgift av 1 pct. av bruttoverdien, i tilfelle med fradrag for utførte godkjente kulturarbeider.

Skogstyret utferdiger nærmere regler for hvordan virkets bruttoverdi skal beregnes og likedan alle nærmere regler og forskrifter om avgiften og dens innbetaling og om kontrollen med den, således om dens innkrevning og innsettelse i bank, om plikt for den som har åvirket og den for hvis regning åvirkningen er skjedd, til å innsende opgaver og gi oplysninger vedkommende åvirkningen, om plikt for kjøper, annammer, måleforeninger og fløtningsforeninger til å gi opgaver og oplysninger vedkommende kjøpt, annammet eller målt virke, om plikt for kjøper eller salgsorganisasjon til å holde tilbake kulturavgiften ved opgjøret m. v.

Avgiften kan i fornødent fall drives inn ved utpantning.

Skogrådet fører regnskap over kulturavgiftene som blir å bruke til kulturarbeider på vedkommende eiendom eller på andre eiendommer som eieren har i samme herred. I avgiften kan ikke tas utlegg, avsetning eller arrest, likesom den ikke kan inndras i vedkommendes konkursbo, så lenge der ikke er utført kulturarbeider, godkjent av skogopsynet, for minst likeså stort beløp, eller opsynet har frigitt beløpet.

Av kulturavgiftsbeløpet anviser skogopsynet til skogeieren de beløp han godtgjør å ha utlagt til kulturarbeider som er godkjent av skogopsynet, til fremme av gjenveksten av skogen, herunder i tilfelle de i §§ 17 og 18 nevnte arbeider.

Er kulturarbeider svarende til kulturavgiften ikke utført innen en av skogopsynet fastsatt rimelig frist, kan opsynet la arbeidene utføre for eierens regning.

Hvor opsynet finner at kulturarbeider for tiden ikke er påkrevet i nogen av eierens skoger, kan fylkesskogselskapet samtykke i at kulturavgift inntil videre ikke opkreves. 12 febr.

Den som forestår innkrevningen av avgiften, har rett til, hvor han finner det påkrevet, å forlange stillet betryggende sikkerhet for avgiftens beriktigelse, med den virkning at åvirkning eller fortsatt åvirkning ikke kan finne sted før den forlangte sikkerhet er stillet.

Skogstyret kan bestemme, at mulig innvunne renter av kulturavgift kan brukes til å dekke kommunens andel i utgiftene med skogopsynet innen herredet.

Kap. VII.

Undtagelsesbestemmelser.

§ 35. Omlegning av skogmark til annet øiemed.

Denne lov skal ikke være til hinder for at skog blir ryddet til åker, kunsteng eller have, eller brukt til byggetomt, vei, industrielt anlegg, oplags-, laste-, legge- eller velteplass, eller med skogopsynets tillatelse i annet særlig øiemed (såsom kulturbeite m. v.) som opsynet finner bør gå foran markens utnyttelse som skogmark.

Skogopsynets tillatelse skal dog være nødvendig for barskogs vedkommende dersom: a) skogmarken er bevokset med yngre skog, eller b) skogeieren ifølge pålegg eller overenskomst plikter å utføre kulturarbeider på vedkommende strekning til sikring av efterveksten. Skogopsynet kan bestemme at det samme skal gjelde forsåvidt angår vernskog og utsatt skog.

Bestemmelsen i § 12 om adgang til å kreve forhåndsavgjørelse gjelder tilsvarende.

§ 36. Frist for omlegning.

Hvor skogopsynets tillatelse til omlegning efter foregående paragraf er nødvendig, skal skogopsynet, dersom det finner å kunne gi tillatelse, sette eieren en bestemt frist innen hvilken han skal ha utført de foranstaltninger som omlegningen efter opsynets bestemmelse krever. Er de ikke utført innen utløpet av fristen, og opsynet ikke finner grunn til å forlenge den, kan opsynet gi pålegg om at markområdet igjen skal settes i skogbærende stand, og foreskrive hvad der i den anledning skal utføres, likesom i så fall i det i bokstav b) nevnte tilfelle vedkommende kulturarbeider blir å utføre. Bestemmelsene §§ 19—22 og § 24 gjelder tilsvarende.

12 febr. Finner skogopsynet i tilfelle, hvor dets tillatelse ikke er påbudt, grunn til å anta at en påstått omlegning ikke er alvorlig ment eller ikke vil bli utført innen en rimelig tid, kan opsynet fastsette frist med påfølgende pålegg overensstemmende med 1ste ledd.

§ 37. Skogmark som er undtatt fra kulturplikt.

Bestemmelsene i denne lov om kulturplikt kommer ikke til anvendelse på skogmark, som er av den beskaffenhet at skogopsynet finner at skogens eftervekst åpenbart ikke kan trygges ved kulturarbeider eller alene ved kulturarbeider som medfører uforholdsmessige omkostninger.

Det samme gjelder for skogmark, inntil ny skog er opkommet, dersom åvirkningen har funnet sted før ikrafttredelsen av loven.

§ 38. Åvirkning av vindfall m. v.

Åvirkning av vindfelte og helt tørre (døde) trær kan foregå uten hinder av bestemmelsene i denne lov, dog således at bestemmelsene i §§ 23, 24 og 34 blir gjeldende.

§ 39. Skog under offentlig forvaltning m. v.

Bestemmelsene i denne lov gjelder ikke skog, som står under offentlig forvaltning.

Skogstyret kan gjøre de lempninger og undtagelser fra lovens bestemmelser som finnes nødvendig, forsåvidt angår bygdealmenninger som forvaltes efter regler foreskrevet av skogstyret og under tilsyn godkjent av det, og likedan forsåvidt angår skog tilhørende kommuner og sogn og som forvaltes overensstemmende med bestemmelsene i kap. V.

Lovens bestemmelser gjelder heller ikke hvor de måtte komme i strid med de rettigheter lappene er sikret ved lov eller traktat.

Kap. VIII.

Straffe- og inndragningsbestemmelser.

§ 40. Den som åvirker uten forutgående tillatelse, utblinkning eller utvisning av skogopsynet, hvor sådan er påbudt, eller i strid med meddelt tillatelse eller utført blinkning eller utvisning eller annen gitt forskrift, eller som ellers overtrer noget i medhold av loven gitt forbud, påbud (herunder dog ikke påbud om kulturarbeider) eller annen utferdiget bestemmelse eller forskrift, eller som medvirker hertil, straffes med bøter forsåvidt forholdet ikke rammes av nogen strengere straffebestemmelse. På samme måte straffes den

som forføier over husbehovsvirke i strid med §§ 10 og 29, 12 febr.
eller som overtrer bestemmelsene i § 14 eller § 29, 3dje ledd, eller som i strid med § 35 rydder skogmark uten tillatelse (herfra dog undtatt det i bokstav a) nevnte tilfelle), eller undlater å utføre de av skogopsynet efter § 36 påbudte foranstaltninger til omlegningen innen fristens utløp, eller som medvirker hertil.

På samme måte straffes videre den som for øvrig overtrer eller medvirker til overtredelse av åvirkningsbestemmelsene i loven på en sådan måte eller under sådanne forhold at det må anses oplagt, at det er skjedd mot bedre vitende og skjønn.

Det ulovlig åvirkede eller dets verdi kan inndras hos den skyldige eller den på hvis vegne han har handlet, uansett om straffesak reises eller kan reises.

Det ved inndragning innvunne beløp tilfaller et for herredet oprettet skogkulturfond for å anvendes til kulturarbeider innen herredet. Fondet bestyres av skogrådet. Skogstyret utferdiger alle nærmere regler for fondet og dets virksomhet.

Kap. IX.

Slutningsbstemmelser.

§ 41. Betaling for utblinkning m. v.

Skogeier og annen åvirkeberettiget plikter å betale opsynet for utført blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, dog ikke i vernskog. De nærmere regler utferdiges av skogstyret.

§ 42. Uttrykket industriell produksjon.

Ved uttrykket industriell produksjon forstår denne lov foredling av virke ved ethvert anlegg som kommer inn under lovgivningen om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter, samt enhver annen foredling i annet øiemed enn til husbehov.

§ 43. Plikt til å finne sig i undersøkelser.

Enhver plikter å finne sig i at skogopsynet foretar sådan undersøkelse og befaring av eiendom som opsynet finner påkrevet efter denne lov eller bestemmelser utferdiget i medhold av den.

§ 44. Når eiendomsretten er omtvistet.

Er der tvist om eiendomsretten til skog, blir inntil tvisten er løst, i forhold til denne lov den å betrakte som eier, som med krav på eiendomsrett har besiddelsen av skogen.

12 febr. § 45. Loven kan gjøres gjeldende for by.

Kongen kan bestemme at denne lov også skal finne tilsvarende anvendelse for by og kan gi alle nærmere regler for lovens tillempning, herunder også i hvilken utstrekning byen skal være med å bære utgiftene med fylkesskogfunksjonærene.

§ 46. Nærmere regler.

Skogstyret utferdiger alle fornødne bestemmelser til gjennemførelse av denne lov, herunder også de fornødne overgangsbestemmelser.

§ 47. Ikrafttreden m. v.

Denne lov trer i kraft 1 oktober 1932, dog således at valg, opnevnelser og ansettelser i medhold av §§ 2—4 kan finne sted før den tid. Fra nevnte dag opheves lov av 8 august 1908 om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse med tilleggslover av 7 juni 1916, 8 juni 1928 og 6 juni 1930.

Skogvedtekter og vernskogvedtekter som er gjeldende i medhold av nevnte lover, skal ophøre å gjelde fra den tid Kongen bestemmer, dog senest 1 januar 1937.

12 febr. **Hans Majestet Kongen** meddeler i statsråd at Hennes Kongelige Høihet Kronprinsessen idagmorges kl. 4,30 nedkom med en datter.

12 febr. **Kongelig resolusjon.**

I. § 7 første avsnitt i Reglement for den medisinske embedseksamen ved Universitetet skal herefter lyde således:

«Erholder en kandidat ved 1. avdelings første avsnitt i et av de to fag karakteren 5 eller derunder, må dette avsnitt tas om igjen.

Det samme gjelder også annet avsnitt.

Hvis en kandidat har fått bedre karakter enn 5 og allikevel underkaster sig ny prøve, anses den forrige prøve som bortfalt og de sist erholdte karakterer blir de gjeldende.

Kandidaten kan ikke fremstille sig mer enn 2 — to — ganger til hver av de to avsnitt av denne avdeling.»

II. Bestemmelsen under punkt I kommer ikke til anvendelse overfor dem, som ved nærværende resolusjons datum er inntegnet til det medisinske studium.

Kongelig resolusjon *). I henhold til lov om oprin- 12 febr.
nelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 utferdiges nedenstående bestemmelser om merkning av gummifottøi og en del andre gummivarer:

§ 1. De i § 2 nevnte gummivarer må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbrukere med mindre de i overensstemmelse med nedenstående forskrifter er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

§ 2. Angivelsen skal tydelig og iøinefallende være preget, trykt, stemplet eller stensilert med ordet «Norsk» for varer tilvirket i Norge og med ordet «Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet. Alternativt kan angivelsen være sålydende: «Fabrikert i ..... (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog. Merkningen skal skje således som nedenfor spesifisert:

Varesort:	Merkningsmåte:
1. Gummislanger med eller uten innlegg, med eller uten armering; gummisnorer og gummilister	På varen eller på en solid merkelapp forsvarlig festet til hver kveil.
2. Gummiplater, gummiduk	På varen med minst 2 meters mellemrum eller på en solid merkelapp forsvarlig festet til varen.
3. Gummimatter, løpere, gulvbelegg og sålegummi	På varen eller på en solid merkelapp forsvarlig festet til varen.
4. Gummikøller og -potter	På varen eller på en solid merkelapp forsvarlig festet til varen.
5. Ebonittplater av mere enn 1/4 kvadratmeter flateinnhold	På varen eller på en solid merkelapp forsvarlig festet til varen.
6. Gummi-lekeballer	På ballen.
7. Radérgummi	På hvert enkelt stykke.
8. Gummihæler og -såler	På hver enkelt hæl og såle samt på kartongpakningen; dessuten i de tilfelle hvor varen er festet til en kartong eller lignende, på denne.

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8. Se kongelig resolusjon av 29 april 1932 om forandring av de her fastsatte bestemmelser.

12 febr.	9.	Kalosjer og gummifottøi av enhver art, som ikke inngår under lov om kontroll med skotøi og lær	Preget i gummien i gelenkens ytre flate eller i en gummilapp, som før vulkaniseringen er festet til gelenken. For varer som bevislig er innført her til landet før 1 august 1932 kan angivelsen skje på en solid merkelapp forsvarlig festet til hvert par.

Merkningsplikt påhviler ikke de ovennevnte varer når de selges eller falbys samtidig som en del av en annen vare og er anbragt på denne.

§ 3. Den i § 2 nevnte merkelapp for varer tilvirket her i landet skal av størrelse være minst 40 × 30 m/m med samme tekst på begge sider. Den ene halvdel av merkelappen skal være farvet blå og den annen halvdel rød på begge sider; bokstavene i ordene «Norsk» eller «Fabrikert i Norge» skal være minst 5 m/m høie og hvite.

For varer tilvirket i utlandet skal merkelappen være hvit og minst 40 × 30 m/m, og på begge sider skal teksten være tydelig trykt eller stemplet i sort farve med bokstaver av minst 5 m/m høide.

§ 4. Overtredelse av foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

§ 5. Denne resolusjon trer i kraft 3 måneder fra idag.

12 febr. **Kongelig resolusjon** *).

1. Den av Stortinget i forbindelse med det almindelige lønnsregulativ for de offentlige tjenestemenn under 24 juni 1929 fattede beslutning angående maksimal arbeidstid samt godtgjørelse for overtidsarbeid m. v. for jernbanepostekspedisjonenes vedkommende blir å sette i verk fra et av Handelsdepartementet nærmere bestemt tidspunkt.
2. Handelsdepartementet bemyndiges til for jernbanepostekspedisjonenes vedkommende å treffe de nærmere bestemmelser om tjenestetidens fastsettelse og gjennemførelse og om den effektive arbeidstids begrensning.

12 febr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra den sveitsiske sendemann har regjeringen for den Sydafrikanske Union tiltrådt den reviderte Bernkonvensjon av 13 november 1908 om beskyttelse av

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.

litterær og kunstnerisk eiendomsrett med tilleggsprotokoll av 20 mars 1914 for mandatlandet Sydvest-Afrika. Tiltredelsen har virkning fra 28 oktober 1931. 12 febr.

Tiltredelsen er gjort under følgende forbehold:

I medhold av artikkel 27 i den ovennevnte overenskomst erklæres det, at forsåvidt angår overenskomstens anvendelse på verker som i det øieblikk den trer i kraft ennu ikke er blitt fri i verkets hjemland, ønsker Sydvest-Afrikas regjering å erstatte den nevnte overenskomsts artikkel 18 med artikkel 14 i den overenskomst som blev undertegnet i Bern 9 september 1886 samt med nr. 4 i slutningsprotokollen for denne sistnevnte overenskomst, endret ved tilleggsakt vedtatt i Paris 4 mai 1896.

Skriv *) frå Socialdepartementet um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Eide herad, Møre fylke. 12 febr.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og vedtekter for bebyggelsen av eiendommen Høibråten i Aker herred, Akershus fylke. 12 febr.

Stortingsbeslutning ***) om godkjennelse av nye premiesatser for ulykkestrygd for sjømenn. 13 febr.

Stortinget godkjenner de premiesatser, som er fastsatt ved kongelig resolusjon av 14 august 1931 i henhold til § 12 i lov om ulykkestrygd for sjømenn av 24 juni 1931.

Skrivelse †) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Svelvik. 13 febr.

Skriv †) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Norddal herad, Møre fylke. 13 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Martine Pauline Christoffersen Bjerkes testamente av 28 oktober 1915 oprettede «Martine Bjerkes legat» for syke og trengende innen Ås og Kirkebygdens krets i Eidsvoll. 15 febr.

Skrivelse †) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og byggevedtekt for en parsell av Tune prestegård i Sannesund—Greåker bygningskommune, Østfold fylke. 15 febr.

---

*) Kunngj. 19 februar i Lovtid. 1ste deild nr. 9, der vedtekta er inntekten.

**) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor vedtektene er inntatt.

***) Se St.prp. nr. 8. Innst. S. nr. 14. St.tid. s. 151.

†) Kunngj. 19 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 9, hvor vedtekten er inntatt.

16 febr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Tromsø.

18 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved doktor Christian Frellsens testamente av 19 mai 1927 oprettede «Dr. Christian Frellsens legat til bekjempelse av tuberkulosen hos barn».

18 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av skibsassuranseforeningen Protector oprettede «Protectors legat til fordel for Sjøvæsenets Mænd».

18 febr. **Rundskriv** frå Kyrkje- og Undervisningsdepartementet til dei andre departementene.

Med kongeleg resolusjon frå 29 januar 1932 er det fastsett:

«Etter § 2 i lov um målbruk i statstenesta frå 6 juni 1930 vert fastsett nærmare fyresegner um målbruk i statstenesta i samhøve med eit framlagt utkast, som lyder so:

1. Øvste styraren for eit statskontor avgjer kva mål kontoret til vanleg skal nytta i tenesta si, so langt han ikkje er bunden av lov eller fyresegner som vert gjevne i samhøve med lov.

2. Hev eit herads- eller bystyre gjort vedtak med krav på visst tenestemål i vedskifte med statskontor, skal alle statskontor som heradet eller byen soknar til, og alle statskontor med tenestekrins innanfor heradet eller byen nytta det målet som er kravt, i prenta rundskriv, fyrerit, uppslag, kunngjeringar og formfast vedskifte elles med tenestemakter og folk i heradet eller byen og sameleis mest mogeleg i onnor skriftleg sakfyrehaving som kjem tenestemakter i heradet eller byen ved.

Dersom dei faktiske tilhøve fører med seg at eit statskontor ikkje straks kann gjenomføra dette utan munaleg auka utgifter for det offentlege, kann kvart einskilt departement til so lenge gjeva dispensasjon frå fyresegnene i dette punktet.

3. Hev fleirtalet av herad og byar innan tenestekrinsen for eit statskontor gjort vedtak som nemnt i punkt 2, skal kontoret fylgja tilsvarande fyresegner for heile tenestekrinsen sin.

4. Krev nokon serskilt for seg visst tenestemål i ei pliktig teneste av eit statskontor, skal kontoret stetta kravet når

*) Kunngj. 19 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 9, hvor vedtektens § 53 første ledd i endret lydelse er inntatt.

det ligg fyre formular, fyrerit eller formfast tilfang elles til den tenesta det er spursmål um. Statskontor skal vanleg svara på brev frå einskildmann i same målet som einskildmannen sjølv hev nytta. 18 febr.

5. Kvart regjeringsdepartement for seg gjev utfyllande fyresegner for dei ulike tenestegreinene sine til å gjera lovi fullverkande og fører tilsyn med at fyresegnene vert fylgde. Dessutan ligg det til kvart departement å syta for:

a. At statskontor hev fyrerit på båe mål til formfast vedskifte i samhøve med punkt 2—4.
b. At prenta rundskriv, uppslag og kunngjeringar som vert laga under eit for heile landet, vanleg vert gjevne ut på båe mål soleis at kvar tenestekrins kann få dei på det mål som er fastsett for kvar stad. Når det ikkje fell lagleg å gjeva ut same tingen på båe mål, kann sumt gjevast ut berre på det eine og sumt berre på det andre målet alt etter som det høver, men likevel soleis at det vert rimeleg samhøve i mengd på båe mål.
c. At sentralstyrekontor i skriftleg hopehav med folk og lokale styremakter fylgjer dei fyresegner som er gjevne i punkt 2—4.

6. Justisdepartementet fører liste over herads- og bystyrevedtak etter punkt 2, kunngjer dei i «Norsk Lovtidende» og sender melding til dei andre departement.

7. Desse kongelege resolusjonar um målbruk i styringsverket skal ikkje gjelda lenger:

Kongeleg resolusjon frå 13 februar 1925 for fylkeskontor.

Kongeleg resolusjon frå 18 desember 1925 for tenestemenn under Justisdepartementet.

Kongeleg resolusjon frå 14 desember 1928 um målbruk i kunngjeringar um ledige embete og tenestepostar.»

I det ein melder dette skal departementet få lov til å gjera desse merknader:

Som ein vil sjå av dei einskilde fyresegnene byggjer resolusjonen liksom lovi um målbruk i statstenesta frå 6 juni 1930 på jamstelling av dei tvo riksmål i landet soleis at styringsverket er bunde til å taka like mykje umsyn til det eine som det andre målet.

Til punkt 1. Med «Øvste styraren for eit statskontor» er meint den eller dei som utetter bind kontoret med si underskrift. Tenestemann som hev rett til å skriva «etter pålegg», «etter fullmakt» o. l. hev soleis høve til å velja mål i ekspedisjonar som han skal skriva under på innanfor råma av lovi um målbruk i statstenesta og desse fyresegnene.

Til punkt 2. Millom dei kommunar som hev gjort vedtak

18 febr. um målbruken i styringsverket er det ikkje so fåe som hev sagt seg «nøytrale», det vil segja at dei hev ikkje uttala noko serskilt ynskje um at eit visst mål vert nytta. I vedskifte med desse kommunestyri står soleis statskontori fritt i målvegen. Statskontori kann nytta båe mål um einannan.

Med umsyn til fyresegni i siste leden av punktet er å segja:

Eit statskontor som til no ikkje hev nytta same mål som er kravt frå kommunestyri eller fleirtalet av kommunestyri i vedkomande distrikt bør med ein gong byta mål i alle tenestesaker, dersom vedkomande styrar av kontoret kjenner seg før til det. Hev han artium, lærarprøve eller onnor jamgod utdaning og er fødd etter 1 januar 1905 er han pliktig til å nytta det målet vedkomande distrikt hev kravt.

Dersom kontoret hev fleire tenestemenn bør ein nytta ut den kunnskap kontoret hev til å stetta ynsket um eit visst mål, nynorsk eller bokmål, og tenestemenn som fyller kravet etter § 1 i lov um statstenestemålet kann påleggjast å nytta dette målet.

Ledige postar i distrikti skal lysast ut i det målet som er det offisielle for distriktet og i lysingane skal det krevjast upplyst um vedkomande maktar det mål som er det offisielle for distriktet.

Dispensasjon frå fyresegni i dette punktet kann gjevast dersom ein ikkje kann gjenomføra kravet utan munaleg auka utgifter. Dermed er serleg meint utgifter ved tilsetjing av nye tenestemenn eller serskild språkkunnig hjelp ved kontoret av umsyn til målspursmålet. Det kann det sjølvsagt ikkje vera tale um. So snart det vert høve til det må det etterkvart verta tilsett tenestemenn som greier nynorsken. Derimot kann ikkje utgifter til rettleidingsbøker i vedkomande målføre og til umsetjing og prenting av ymse slag skjema og fyrerit til faste lysingar for kontoret (t. d. frå lensmennene um auksjonar o. l.) reknast under munaleg auka utgifter.

Til punkt 5. Ein går ut ifrå at kvart departement liksom no gjev utfyllande fyresegner for bruk av dei tvo riksmål både innum sjølve sentraladministrasjonen og direktorati og uttetter til dei styringsgreiner som høyrer under departementet i samhøve med lovi og desse fyresegnene.

Det vilde vera ynskjeleg um departementet med ikkje for lange millomrom sette upp ei liste over dei kontor under det vyrde departement som etter kommunerøystingane skal bruka det eine eller det andre målet, eller som står fritt.

Til punkt 6. Når eit departement fær melding frå Justisdepartementet um eit kommunestyrevedtak, må meldingi sen-

dast vidare med turvande rettleiding til dei statskontor under vedkomande departement som vedtaket hev noko å segja for. 18 febr.

Med umsyn til bruk av ulike former innum dei tvo måli vil vel det normale vera at ein brukar dei obligatoriske former i kvart mål.

Vil nokon i statstenesta bruka valfrie former i det eine målet bør vedkomande ogso nytta dei valfrie formene i det andre målet når det gjeld ekspedisjonar i det målet.

Hans Majestet Kongen meddeler i statsråd at den nyfødte prinsesse ved dåben vil få navnene Astrid Maud Ingeborg. 19 febr.

Kongelig resolusjon. 19 febr.

1. Der blir å beregne et gebyr til statskassen, stort kr. 3,00 for Justisdepartementets utferdigelse av attest angående meddelt bevilling til separasjon, skilsmisse, navn og adopsjon samt for en fylkesmanns utferdigelse av attest angående en av ham meddelt bevilling til separasjon.

   I tilfelle av uformuenhet kan attesten gis uten betaling.
2. Ovennevnte gebyr blir å avgjøre ved stempelmerke, som kasseres på fastsatt måte.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Ing. Peter M. P. Stavdals legat« til Stordal herred. 19 febr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtektene for Trøgstad herred, Østfold fylke. 19 febr.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Ballangen herred, Nordland fylke. 19 febr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Ligningsutvalget angående avbrytelse av gjennemsnittsligning, når en gårdbruker, som tidligere har drevet fiskerinæring ved siden av gårdsbruket, ophører med fisket. 20 febr.

Departementet uttaler at hvis de to næringer, gårdsbruk og fiske, drives som to selvstendige næringer, antas gjennemsnittsligning å måtte finne sted særskilt for hver næring, således at ophør av den ene næring må bevirke, at gjennem-

*) Kunngj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor vedtektenes § 17, 2net punktum, i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor vedtekten er inntatt.

20 febr. snittsligningen for denne avbrytes. Anderledes turde derimot forholdet stille sig, hvor det hele kan anses som en sammenhengende virksomhet, således hvor der i forbinelse med gårdsbruket drives noget fiske til husbruk, eller hvor der handles om fiske i ferskvann, hvori vedkommende gård har fiskerett, jfr. om aktieselskaper som driver virksomhet omfattende forskjellige næringsgrener overrettsdom av 1 februar 1926 (utv. II s. 826) og høiesterettsdom av 30 juli 1926 (utv. II s. 1020).

22 febr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besidder av hund i Gravik herred, Nord-Trøndelag fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde hund, som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder, eller vanlige buhunder, som benyttes på gårdene til gjeting.

22 febr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om utvidelse av grensene for Andenes bygningskommune i Nordland fylke.

22 febr. **Skrivelse** *) fra Hovedstyret for Statsbanene. Herved meddeles at der av Arbeidsdepartementet er vedtatt følgende tilføielse til statsbanenes driftsreglement punkt 21:

«Ved løsning av billett hos togbetjeningen fra betjent ekspedisjonssted utgjør ekspedisjonsbeløpet 10 øre, når det gjelder befordring i forstadstog innen en avstand av 30 km.»

Forandringen består deri at ekspedisjonsbeløpet nedsettes fra maksimum 50 øre til 10 øre i forstadstogene.

23 febr. **Skrivelse** fra Socialdepartemetet. Med hjemmel i lov om jordmødre av 19 desember 1898 § 7 bestemmes herved:

1. Den del av Storfjord jordmordistrikt som ligger i Lyngen herred, nemlig Lyngsdalen (strøket Furuflaten) legges til Vestre Lyngen jordmordistrikt som får navnet Lyngen jordmordistrikt.

2. Østre Lyngen jordmordistrikt får navnet Undre Kåfjord jordmordistrikt og Djupvik jordmordistrikt får navnet Ytre Kåfjord jordmordistrikt.

---

*) Kunngj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.
**) Kunngj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor en beskrivelse av bygningskommunens grenser er inntatt.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 24 febr.

Konvensjon av 10 februar 1931 mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående inndrivning av underholdsbidrag.

Efter § 1 i lov om inndrivning av underholdsbidrag, fastsatt i fremmed stat, av 19 juni 1931 (nr. 3) kan det ved overenskomst med fremmed stat bestemmes at en rettskraftig dom eller annen rettsavgjørelse som er likestillet med en sådan med hensyn til tvangsfullbyrdelse, en administrativ beslutning eller en skriftlig vedtagelse, hvorefter det i vedkommende stat påhviler nogen å utrede underholdsbidrag til ektefelle, tidligere ektefelle, ektebarn, stebarn, adoptivbarn, barn utenfor ekteskap eller et sådant barns mor, og som kan fullbyrdes der, skal kunne fullbyrdes også her i riket uten erhvervelse av fullbyrdelsesdom. Det samme gjelder rettsavgjørelse, beslutning eller vedtagelse som nevnt angående bidrag til utgifter ved fødsel og barselleie og til utgifter ved et barns utdannelse eller ved dets dåp, konfirmasjon, sykdom og begravelse, samt angående omkostninger som er pålagt den bidragspliktige i anledning av avgjørelsen om bidragsplikt.

Med hjemmel i denne lov er ved kongelig resolusjon av 11 desember 1931 ratifisert konvensjon av 10 februar s. å. mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående inndrivning av underholdsbidrag. Ved kongelig resolusjon av samme dag blev der utferdiget forskrifter til gjennemførelse av denne konvensjon. Konvensjonen og forskriftene er trådt i kraft 1 januar d. å., jfr. meddelelse fra dette departement av 23 desember 1931, inntatt i Norsk Lovtidende, første avdeling, for samme år.

Idet departementet herved henleder opmerksomheten på den adgang som der således fra 1 januar d. å. er åpnet til å få drevet inn underholdsbidrag m. v., fastsatt i Norge, umiddelbart i de andre konvensjonsstater, og omvendt på den tilsvarende adgang til umiddelbar inndrivning her i landet av bidrag, fastsatt i de andre konvensjonsstater, skal man — under henvisning for øvrig til forskriftene — særlig fremholde følgende:

Skal en norsk dom, administrativ beslutning o. s. v. søkes fullbyrdet i en av de andre konvensjonsstater, må begjæring sendes inn gjennem overøvrigheten til Socialdepartementet, forsåvidt angår bidrag til barn utenfor ekteskap eller et sådant barns mor, og til Justisdepartementet forsåvidt angår andre bidrag.

24 febr. Begjæring om fullbyrdelse her i landet av dommer, administrative beslutninger m. v. som omhandlet i konvensjonen og forskriftene kan bare efterkommes, når den fremkommer gjennem vedkommende norske departement, Socialdepartementet eller Justisdepartementet; jfr. forskriftenes § 1, siste ledd.

Fullbyrdelsen skjer gjennem inndrivning efter reglene i kap. IV i lov av 10 april 1915 om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre. Denne lovs §§ 42—45 kommer også til anvendelse. Jfr. forskriftenes § 3.

Det beløp som kommer inn, skal sendes det departement hvorigjennem begjæringen er fremkommet.

Da intet annet er bestemt, kommer de nye regler til anvendelse, også forsåvidt angår underholdsbidrag m. v. fastsatt før 1 januar 1932.

Man henleder sluttelig opmerksomheten på lov av 19 juni 1931 (nr. 4) om tillegg til loven om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre. Efter den nye § 18 a kan sak til fastsettelse av bidragsplikt reises ved den bidragspliktiges hjemting, hvis barnets mor eller, efter hennes død, barnet er bosatt i en stat med hvilken der er sluttet overenskomst med hjemmel i lov om inndrivning av underholdsbidrag fastsatt i fremmed stat. I dette tilfelle utferdiges forelegg av fylkesmannen i det fylke, hvor den bidragspliktige har sitt hjemting.

Denne rundskrivelse bes sendt alle underdommere og bidragsfogder i hr. fylkesmannens distrikt.

24 febr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Nordisk konvensjon angående ekteskap m. v.

Mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige er 6 februar 1931 inngått en konvensjon angående visse internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål.

Ved lov nr. 2 av 19 juni 1931 blev Kongen bemyndiget til å utferdige de forskrifter som konvensjonen nødvendiggjorde for Norges vedkommende, og sådanne forskrifter er utferdiget ved kongelig resolusjon av 11 desember 1931. Konvensjonen og forskriftene er trådt i kraft 1 januar 1932, jfr. Justisdepartementets meddelelse av 23 desember 1931 (i Lovtidende).

Ved forskriftene er gitt internasjonal-privatrettslige bestemmelser om inngåelse av ekteskap for norsk myndighet av personer som er statsborgere i Danmark, Finnland, Island eller Sverige, om retts-

virkningene av ekteskap mellem personer som 24 febr.
er og ved inngåelsen av ekteskapet var statsborgere i konvensjonsstatene, forsåvidt disse virkninger ikke skal bedømmes efter eldre ekteskapslovgivning i konvensjonsstatene (for Norges vedkommende loven av 29 juni 1888 med endrings- og tilleggslover), og om ektepakter og ophevelse av formuesfellesskap mellem sådanne. Videre er gitt bestemmelser om separasjon og skilsmisse, om avgjørelser angående underholdsplikt, om ekteskaps ugyldighet og omstøtelse, og om adopsjon og vergemål — alt forsåvidt angår statsborgere i konvensjonsstatene.

Det er å merke at de internasjonal-privatrettslige bestemmelser som er gjort gjeldende for de forhold konvensjonen og forskriftene omhandler, for en del avviker fra de almindelige grunnsetninger hvorpå den norske internasjonale privatrett for øvrig bygger. Som hovedregel legger den norske internasjonale privatrett domicilprinsippet til grunn, i motsetning til det i mange land (således bl. a. Finnland og Sverige) herskende statsborgerprinsipp. Også om den nu foreliggende konvensjon må det sies at den i det vesentlige bygger på domicilprinsippet, men undtagelsene er ikke så få.

I de tilfelle hvor konvensjonen og forskriftene ikke kommer til anvendelse, vedblir våre almindelige internasjonal-privatrettslige regler å gjelde, således også forsåvidt angår personer som har sitt domicil i en av konvensjonsstatene, men ikke har statsborgerrett i nogen av dem.

Idet departementet forøvrig henviser til forskriftenes bestemmelser, skal man særskilt henlede opmerksomheten på følgende punkter:

Inngåelse av ekteskap.

Forskriftenes § 1 gir regler om inngåelse av ekteskap for norsk myndighet. Som det vil sees, handler den bare om statsborgere i de andre konvensjonsstater, således heller ikke om norske statsborgere som er bosatt i en av de andre stater. For norske statsborgeres vedkommende blir i alle tilfelle de norske almindelige internasjonal-privatrettslige regler å følge ved avgjørelsen av hvilket lands lov skal anses bestemmende for vedkommendes rett til å inngå ekteskapet.

Hvis en dansk, finsk, islandsk eller svensk statsborger i de to siste år har vært og fremdeles er bosatt i Norge, skal hans rett til å inngå ekteskapet prøves efter norsk lov. Er han ikke bosatt her, eller har han vært bosatt her i kortere tid, vil vigselmannen måtte bedømme

24 febr. hvorvidt vedkommende har rett til å inngå ekteskapet efter loven i den stat hvor han har statsborgerrett. Såfremt han fremlegger bevidnelse fra dertil kompetent myndighet i statsborgerlandet om sin rett til å inngå ekteskapet (ekteskapsattest), skal denne rett derved anses godtgjort. Jfr. dog § 1, siste ledd, og hvad der nedenfor specielt er oplyst om dansk rett. Departementet vil tilråde at vigselmennene henstiller til vedkommende å skaffe sådan attest. Attesten vil som regel inneholde bestemmelse om, for hvilket tidsrum den gjelder. Hvis den ikke det gjør, bør den ikke godtas, når den er over tre måneder gammel.

Kompetent til å utferdige ekteskapsattest er i

Danmark: Justitsministeriet, politidirektøren i Kjøbenhavn, en politimester,

Finnland: Vedkommende kirkelige myndighet, en borgerlig lysningsmyndighet. Attesten må være legalisert av en norsk diplomatisk eller konsulær myndighet i Finnland eller av en tilsvarende finsk myndighet her i landet,

Island: Lovmannen i Reykjavik, en sysselmann eller en byfogd, Islands sendemann i Kjøbenhavn,

Sverige: Vedkommende prest, en legasjonschef eller konsul, chefen for Utenriksdepartementets rettsavdeling Attest fra svensk prest må være legalisert av en norsk diplomatisk eller konsulær myndighet i Sverige eller av en tilsvarende svensk myndighet her i landet.

Brudefolkene har imidlertid ikke plikt til å fremskaffe ekteskapsattest. Hvis det ikke gjøres, må vigselmannen som foran nevnt prøve om vedkommende har rett til å inngå ekteskapet.

Ekteskapsbetingelsene i de andre konvensjonsstater stemmer i det vesentlige overens med de her i landet gjeldende. Der er dog en del avvikelser, jfr. den redegjørelse herfor som er gitt nedenfor for de enkelte land.

Hvor det gjelder en dansk, finsk, islandsk eller svensk statsborger, som ikke i de to siste år har vært og fremdeles er bosatt her (oplysning om hvorvidt så er tilfellet, må vigselmannen kreve bevist gjennem attest fra folkeregister eller på annen fyldestgjørende måte), bør vigselmannen først undersøke på vanlig måte, om ekteskapsbetingelsene foreligger efter norsk rett. Derefter undersøker han om der på grunn av avvikende regler i vedkommende konvensjonsstat kreves noget mere, eventuelt om en ekteskapsbetingelse efter norsk lov ikke er opstillet i den fremmede lov. I tvilstilfelle bør spørsmålet om hvorvidt ekteskapsbetingelsene kan anses å være til stede for den fremmede statsborger, forelegges for Justisdepartementet.

Man fremhever at efter forskriftenes § 2 kommer norsk 24 febr.
lovs regler om lysning og vigsel i ethvert fall til anvendelse. I denne forbindelse henvises til departementets rundskrivelse av 31 mars 1919 (i Lovtidende), hvor det i avsnittet om lysning er uttalt:

«Hvis ikke en av brudefolkene er bosatt i — eller i ovennevnte undtagelsestilfelle opholder sig i — distriktet, har en vigselmann overhodet ikke adgang til å utferdige lysning.»

Hvis ikke vedkommende part fremlegger behørig ekteskapsattest, må der avgis brudefolkerklæring (skjema 1a), eventuelt supplert av hensyn til vedkommende stats rett, hvorom nærmere nedenfor, og stilles forlover.

Avvikelsene i de andre konvensjonsstater fra norsk lovs bestemmelser angående ekteskapsbetingelsene er i det vesentlige følgende:

Danmark.

Ekteskapsalderen er 21 år for menn og 18 år for kvinner. Er vedkommende danske statsborger under den her nevnte alder, må vigselmannen kreve fremlagt dansk kongelig dispensasjon.

Sinnssykdom er ikke ubetinget en absolutt ekteskapshindring, idet kongen kan tillate en sinnssyk å inngå ekteskap under visse forutsetninger. Vigselmannen må altså i tilfelle kreve fremlagt dispensasjon.

Syfilis i smittsomt stadium er ikke, som hos oss, absolutt ekteskapshindring.

Efter den danske lov må parten oplyse også om han tidligere har lidt av nogen kjønnssykdom. I tilfelle hvor en part oplyser at han lider eller har lidt av sådan sykdom, vil det være nødvendig at vigselmannen innhenter nærmere oplysning fra nærværende departement angående den danske lovs bestemmelser for tilfellet.

Der kan under visse betingelser gis dispensasjon fra forbudet mot ekteskap mellem personer hvorav den ene har vært gift med den annens slektning i rett op- eller nedstigende linje. Det er imidlertid å bemerke at efter § 1 i de utferdigede forskrifter er det forbudt å vie personer som efter norsk lov vilde være hindret fra å inngå ekteskap på grunn av slektskap eller svogerskap. En dansk dispensasjon vil altså ikke kunne tillegges betydning i det heromhandlede tilfelle. Også når der fremlegges dansk ekteskapsattest, må derfor vigselmannen avkreve partene skriftlig erklæring om at der ikke foreligger svoger-

24 febr. skapsforhold mellem dem som nevnt. Skulde sådanne personer ved en feiltagelse bli viet, vilde ekteskapet være absolutt ugyldig i Norge.

Det såkalte uekte svogerskap i rett op- eller nedstigende linje er ekteskapshindring, men der kan dispenseres.

Efter skilsmisse på grunn av hor kan der foreskrives en viss ventetid før nytt ekteskap tillates inngått. Det må altså i sådanne tilfelle påses at den foreskrevne ventetid er forløpet.

En mann som oppebærer stadig fattigunderstøttelse, kan ikke inngå ekteskap uten fattigkommunens samtykke.

Hvis brudefolkene ikke tilhører samme trossamfund, kreves dessuten en erklæring om i hvilken tro barnene skal opfostres (det må enten være i Folkekirkens tro, eller i en av partenes).

Endelig kreves en erklæring om hvorvidt ektefolkene har forsørgelses- eller bidragsplikt overfor uekte fødte barn.

I erklæringen fra brudefolkene (skjema la) må der tilføies

i slutningen av spørsmål 1: «Eller består der sådant forhold som omhandles i den danske ekteskapslovs § 13, annet avsnitt? («Ægteskab maa ej heller indgaas mellem personer, af hvilke den ene har haft samleje med den andens slægtning i ret op- eller nedstigende linie, dog at undtagelse herfra kan gøres ved kongelig bevilling»)»;

som litera c i spørsmål 4: «Har De tidligere lidt av nogen kjønnssykdom?»

Finnland.

Ekteskapsalderen er 18 år for menn og 17 år for kvinner. Er en finsk statsborger yngre, må vigselmannen kreve fremlagt dispensasjon fra den finske republiks president.

Den som tidligere har vært gift, trenger ikke samtykke av foreldrene til nytt ekteskap, selv om vedkommende er under 21 år.

Epilepsi er, når den ikke skriver sig overveiende fra ytre årsaker, ekteskapshindring. Der kan dog gis dispensasjon. Vigselmannen må altså i tilfelle kreve fremlagt finsk dispensasjon.

All slags kjønnssykdom i smittsomt stadium er ekteskapshindring. Der kan dog meddeles dispensasjon.

Døvstumhet danner hindring for ekteskap med en annen døvstum, bortsett fra det tilfelle at døvstumheten for en av partenes vedkommende ikke er medfødt. Der kan meddeles dispensasjon.

Ekteskap med søskens avkom er absolutt forbudt i Finnland. 24 febr.

Finsk mann må ikke uten efter dispensasjon inngå nytt ekteskap, før der er forløpet 6 måneder fra opløsningen av det tidligere ekteskap. Samme regel gjelder med hensyn til finsk kvinne, såfremt hun ved ekteskapets opløsning ikke var fruktsommelig, eller hun efter dette tidspunkt har født barn. Ellers må finsk kvinne ikke inngå nytt ekteskap før der er forløpet 10 måneder efter opløsningen av det tidligere ekteskap.

Et adoptivforhold må være hevet før adoptant og adoptivbarn kan inngå ekteskap.

Der kreves ikke sådan attest om skifte, som er nevnt i den norske ekteskapslovs § 11.

I erklæringen fra brudefolkene (skjema 1a) må der tilføies i slutningen av spørsmål 1:

«Eller er De avkom av Deres forlovedes bror eller søster, eller er Deres forlovede avkom av Deres bror eller søster?»

I forlovererklæringen tilføies tilslutt:

«Heller ikke er han (hun) eller hans (hennes) forlovede avkom av den annens bror eller søster.»

Island.

Ekteskapsalderen er 21 år for menn og 18 år for kvinner. Har brudefolkene ikke nådd denne alder, må vigselmannen kreve fremlagt dispensasjon fra det islandske justisministerium.

Den som tidligere har vært gift, trenger ikke samtykke av foreldrene til nytt ekteskap, selv om vedkommende er under 21 år.

Epilepsi, spedalskhet, smittsom tuberkulose og all slags kjønnssykdom i smittsomt stadium er absolutt ekteskapshindring, som der altså ikke kan dispenseres fra.

Ekteskap med søskens avkom kan bare inngåes med ministeriell tillatelse. Vigselmannen må derfor i tilfelle kreve sådan tillatelse fremlagt.

Har der bestått et adoptivforhold mellem brudefolkene, må disse godtgjøre at adoptivforholdet er hevet.

I erklæringen fra brudefolkene (skjema 1a) må der tilføies i slutningen av spørsmål 1:

«Eller er De avkom av Deres forlovedes bror eller søster, eller er Deres forlovede avkom av Deres bror eller søster?»

24 febr. I forlovererklæringen tilføies tilslutt:

«Heller ikke er han (hun) eller hans (hennes) forlovede avkom av den annens bror eller søster.»

Sverige.

Ekteskapsalderen er 21 år for menn og 18 år for kvinner. Har brudefolkene ikke nådd nevnte alder, må vigselmannen kreve fremlagt svensk kongelig dispensasjon.

Den som tidligere har vært gift, trenger ikke samtykke fra foreldrene, selv om han (hun) er under 21 år gammel.

Epilepsi er ekteskapshindring, når den skriver sig fra overveiende indre årsaker. Der kan dog gis dispensasjon.

All slags kjønnssykdom i smittsomt stadium er ekteskapshindring. Men der kan meddeles dispensasjon.

Ekteskap med søskens avkom kan bare finne sted med kongelig tillatelse.

Et bestående adoptivforhold er hindring for ekteskapsinngåelse mellem adoptant og adoptivbarn.

Der kreves ikke sådan skifteattest som omhandles i den norske ekteskapslovs § 11.

I erklæringen fra brudefolkene (skjema 1a) må der tilføies i slutningen av spørsmål 1:

«Eller er De bror (søster) til nogen fra hvem Deres forlovede nedstammer, eller nedstammer De selv fra bror (søster) til Deres forlovede?»

Norsk ekteskapsattest i anledning av ekteskap som aktes inngått i en av de andre konvensjonsstater, utferdiges av Justisdepartementet. For attesten er fastsatt gebyr kr. 10,00.

Vergemål.

Efter forskriftenes § 14 skal vergemål regelmessig høre under myndighetene i den konvensjonsstat hvor den mindreårige (umyndiggjorte) er bosatt.

Efter § 15 kan dog midlertidig verge opnevnes og andre midlertidige forføininger treffes i Norge, selv om den umyndige er bosatt i en av de andre konvensjonsstater. Det blir i tilfelle å avgjøre efter de almindelige regler i vergemålsloven, hvorvidt hjelpeverge skal opnevnes her i riket. Se forskriftenes § 16.

Efter § 18 kan et vergemål overføres til en annen konvensjonsstat. Spørsmålet herom må i ethvert tilfelle forelegges Justisdepartementet.

Efter § 20 skal der, såfremt en dansk, finsk, islandsk eller 24 febr.
svensk statsborger umyndiggjøres i Norge, eller såfremt umyndiggjørelse av en sådan statsborger opheves i Norge, uten ophold sendes underretning derom til den stat hvor vedkommende har statsborgerrett. Underretningen skal vergemålsretten sende gjennem Justisdepartementet.

Efter § 22 skal en statsborger i en av konvensjonsstatene, som ikke har fylt 21 år, men som er blitt myndig efter finsk lov ved å inngå ekteskap eller efter islandsk lov ved separasjon eller opløsning av ekteskap, ikke anses umyndig i Norge på grunn av sin alder, om han (hun) tar bopel her. Denne regel avviker for øvrig måskje ikke fra vår almindelige internasjonalprivatrettslige regel for sådanne tilfelle. Jfr. Gjelsvik: Millomfolkeleg Privatrett s. 154—155.

Sluttelig henleder departementet opmerksomheten på forskriftenes § 23, hvorefter de der nevnte administrative og rettskraftige judicielle avgjørelser som er utferdiget i Danmark, Finnland, Island eller Sverige, skal ha gyldighet i Norge uten særskilt stadfestelse og uten prøvning av avgjørelsens riktighet eller av dens forutsetninger med hensyn til bopel eller statsborgerrett i den ene eller den annen av konvensjonsstatene. At de nevnte judicielle avgjørelser skal ha gyldighet i Norge, medfører at de her i riket har rettskraft uten at betingelsene i tvistemålslovens § 167 foreligger. Vigselmenn vil dog fremdeles ha å sende inn til Justisdepartementet skilsmissedommer og skilsmissebevillinger til avgjørelse av, om de kan tjene som bevis for et ekteskaps ophør (jfr. ekteskapslovens § 13 nr. 7, siste ledd).

Med hensyn til tvangsfullbyrdelse forsåvidt underholdsbidrag angår, henviser departementet til de, likeledes ved kongelig resolusjon av 11 desember 1931, utferdigede «Forskrifter til gjennemførelse av konvensjon av 10 februar 1931 mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående inndrivning av underholdsbidrag», og til den rundskrivelse herom som departementet samtidig hermed sender ut.

Med foranstående bes samtlige borgerlige vigselmenn, prester eller forstandere for ordnede dissentermenigheter, og underdommere i hr. fylkesmannens distrikt gjort bekjent. Man vedlegger et antall eksemplarer av rundskrivelsen. Statskirkens vigselmenn vil få sig rundskrivelsen tilstillet fra Kirke- og Undervisningsdepartementet.

Videre bes samtlige overformynderier gjort bekjent med rundskrivelsen forsåvidt angår vergemål.

24 febr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Brasil 5 februar 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende protokoll om voldgiftsklausuler, Genève 24 september 1923.

Brasil har ved ratifikasjonen forbeholdt sig å begrense den i protokollens første artikkel omhandlede voldgiftsavtale eller voldgiftsklausul til bare å gjelde kontrakter som ifølge brasiliansk lovgivning anses for å være kommersielle.

24 febr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om politivedtekter for Rygge herred, Østfold fylke.

24 febr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Høyland herred, Rogaland fylke.

25 febr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Polen har under 2 september 1931 tiltrådt Svalbardtraktaten av 9 februar 1920.

25 febr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet. I henhold til § 3 i lov av 2 april 1917 bestemmer departementet herved:

1. At den som i Karasjok herred, Finnmark fylke, gjør sig en næring av å drive herberge, fra 1 april 1932 å regne skal ha bevilling.
2. At den ved kongelig resolusjon av 12 mai 1916 innførte bevillingstvang for endel nærmere bestemte distrikter i Karasjok herred for bevertning med mat og drikke i tiden mellem 1 oktober og 1 mai, skal omfatte det hele herred og det hele år fra 1 april 1932 å regne.

25 febr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet. I henhold til § 17 i bygningsloven av 22 februar 1924 godkjennes den av Skiens formannskap i møte 16 februar 1932 vedtatte instruks for bygningschefen i Skien.

Samtidig opheves den ved kongelig resolusjon av 19 januar 1923 approberte instruks for bygningschefen i Skien.

25 febr. **Skriv*****) frå Arbeidsdepartementet um at det med kongeleg resolusjon av 25 juli 1913 fastsette forbod mot motorvognkøyring på hovudvegen over Utvikfjellet, Sogn og Fjordane fylke, vert teke burt.

26 febr. Nr. 1. **Lov** **) [1]) om edruelighetsnevnder og behandling av drikkfeldige.

§ 1. I alle kommuner hvor det er gitt bevilling til salg eller skjenking av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl av

*) Kunngj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor vedtektene er inntatt.
**) Kunngj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.
***) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 11.
[1]) St.besl. 15 februar. Se Ot. prp. nr. 26. Innst. O. II. St.tid., forh. i Ot. s. 187—236 og 322; i Lt. s. 16—36 og 97.

over 2,50 volumprocent alkohol, skal det opnevnes særskilt edruelighetsnevnd. Med Socialdepartementets samtykke kan dog dette undlates i kommuner hvor særlige forhold taler for det. 26 febr. Nr. 1.

I andre kommuner blir særskilt edruelighetsnevnd å opnevne, hvis kommunestyret så bestemmer. Hvor særskilt nevnd ikke opnevnes, påligger det fattigstyret å vareta de opgaver som hører under edruelighetsnevnden.

§ 2. Edruelighetsnevnden skal bestå av så mange av kommunestyret for 3 år valgte medlemmer, som dette selv bestemmer, dog således at det skal være minst 3, hvorav minst 1 kvinne. Det skal opnevnes et tilsvarende antall varamenn for medlemmene. Ved valget skal tas hensyn til om vedkommende må antas å ha særlige betingelser for det arbeide nevnden har. Om valgbarhet og plikt til å ta imot valg, gjelder for øvrig samme regler som for valg til kommunestyret.

Hvor det er anledning til det, skal ett av medlemmene være læge.

Nevnden velger selv sin formann.

Kommunestyret kan bestemme at medlemmene tilståes godtgjørelse for sitt arbeide.

§ 3. Edruelighetsnevnden har til opgave å virke for bedre edruelighetsforhold i kommunen ved:

1. å ta sig av drikkfeldige og yde råd og hjelp til deres pårørende;

2. å støtte og fremme undervisning og oplysningsvirksomhet om alkoholspørsmålet i skoler og på annen måte;

3. å gjøre henstillinger og avgi uttalelser overfor de kommunale myndigheter til fremme av nevndens opgaver.

Nevnden skal gi de innberetninger som vedkommende regjeringsdepartement bestemmer.

§ 4. 1. Mottar edruelighetsnevnden fra noen som har adgang dertil, anmodning om å gripe inn overfor en person som bor eller opholder sig i kommunen, fordi han bruker berusende drikk til åpenbar skade for sig selv eller sine omgivelser, skal nevnden snarest mulig undersøke forholdet.

2. Adgang til å fremsette anmodning som omhandlet for nevnden har:

a) vedkommende selv og hans ektefelle, slektninger i op- eller nedstigende linje, søsken eller likeså nær besvogrede, samt — i tilfelle — verge eller overformynderne. Forholdet mellem adoptivforeldre og adoptivbarn samt disses slektninger i nedstigende linje, regnes likt med slektskap;

b) prest eller læge, såfremt det skjer med samtykke av ved-

26 febr. Nr. 1.

kommende selv eller av noen pårørende som nevnt under litra a;

c) vergerådet, fattigstyret, forsorgs- og verneforeninger eller politiet.

3. Politiet skal gi melding til nevnden i vedkommendes opholdskommune om alle personer som — i løpet av de siste 12 måneder — er blitt ilagt straff for beruselse 3 ganger.

4. Når det foreligger anmodning eller melding som foran nevnt, kan nevnden ved ett eller flere av sine medlemmer undersøke forholdene i hjemmet og opta forklaring av vedkommende selv, hans familie eller andre personer som er kjent med forholdene. Nevnden kan dog ikke pålegge noen å avgi forklaring. Derimot kan nevnden forlange avgitt erklæring av offentlig myndighet, som antas å kjenne forholdet.

Den som saken gjelder er pliktig til å møte for edruelighetsnevnden. Unddrar han sig fra å møte, kan nevnden begjære politiets hjelp til å hente ham.

Når nevnden finner det påkrevd for å få de nødvendige oplysninger til å avgjøre hvilke forføininger den bør treffe, kan den begjære politiets hjelp eller bevisoptagelse ved herreds- eller byretten.

§ 5. Finner nevnden at undersøkelsen gir grunn til det, skal den søke å bevege vedkommende til bedre livsførsel. Herunder kan nevnden søke å påvirke ham til å avholde sig fra bruk av berusningsmidler, hjelpe ham til å få arbeide eller få ham over i andre omgivelser hvor han blir mindre utsatt for fristelser til drikk, få ham til å inngå på en ordning hvorefter hans lønn eller tilgodehavende skal heves eller forvaltes av hans ektefelle eller annen person, formå ham til å søke læge og følge dennes forskrifter, eller få ham til å ta ophold i passende pleiehjem eller kursted.

Nevnden skal påse at den trufne ordning blir overholdt, og kan beslutte for inntil ett år å stille vedkommende under særlig tilsyn av ett eller flere av sine medlemmer, eller av særskilt antatte personer eller institusjoner.

§ 6. Vil vedkommende ikke rette sig efter nevndens pålegg, eller anser nevnden det i øvrig for påkrevd, kan nevnden beslutte å søke ham — uavhengig av hans eget samtykke — anbragt i kursted, pleiehjem, tvangsarbeidsanstalt eller annen anstalt som Kongen har godkjent i dette øiemed.

Før nevnden fatter sådan beslutning, bør det foreligge erklæring fra læge.

Kongen eller den Kongen bemyndiger, kan gi nærmere regler om forholdet mellem nevndens og påtalemyndighetens behandling av saker om tvangsinternering av drikkfeldige.

§ 7. Beslutningen om anbringelse efter § 6 fattes av vergemålsretten efter begjæring av edruelighetsnevnden på det sted hvor vedkommende har sin bopel, eller hvis han ikke har fast bopel, på opholdsstedet. 26 febr. Nr. 1.

Beslutning om anbringelse kan fattes overfor den som på grunn av misbruk av berusende drikk:

1. mishandler sin ektefelle eller sine barn eller utsetter barna for sedelig forderv eller vanrøkt;
2. forsømmer sin forsørgelsesplikt efter gjeldende lover;
3. volder fare for sig selv eller andre, eller gjentatte ganger forulemper sine omgivelser;
4. faller fattigvesenet eller sin familie til byrde;
5. forøder eller forspiller sitt gods, så det må fryktes for at det kan opstå trang for ham selv eller hans familie.

§ 8. Begjæringen om tvangsinnleggelse skal inneholde eller være ledsaget av nøiaktige oplysninger om den som saken gjelder, om de undersøkelser som nevnden har foretatt, og om de foranstaltninger som har vært truffet efter § 5. Begjæringen skal videre angi de grunner og beviser som den støttes til. Den lægeerklæring som er omhandlet i § 6, annet ledd, blir å sende med.

Rettens formann kan straks avslå begjæringen, dersom han finner at det som den inneholder er åpenbart utilstrekkelig til å begrunne tvangsinnleggelse.

§ 9. For så vidt begjæringen ikke straks avslåes efter foregående paragraf, skal den som saken gjelder innkalles til avhøring i rettsmøte. Samtidig med innkallelsen forkynnes underretning om at han på rettens kontor kan få avskrift av begjæringen. Uteblir han uten gyldig forfall, kan retten la politiet hente ham til samme eller et senere rettsmøte. Er han umyndig, innkalles også vergen.

Retten skal av eget tiltak dra omsorg for at saken blir fullstendig oplyst og fremmes med tilbørlig hurtighet.

Så vel den som saken gjelder som edruelighetsnevnden, kan la sig bistå av sakfører eller av en annen fullmektig som retten godtar.

Om rettsmøtene skal den som er begjært tvangsinternert — og i tilfelle hans verge — gis betimelig varsel. Likeledes skal edruelighetsnevnden ved dens formann, eller ved et annet medlem som den har opgitt, varsles med mindre det uttrykkelig er gitt avkall herpå. I intet tilfelle behøver noe rettsmøte å utsettes fordi vedkommende selv eller edruelighetsnevnden ikke har møtt.

Om vidner og sakkyndige og om bevisførsel for øvrig, gjelder samme regler som for tvistemål. Medlemmer av edrue-

26 febr. Nr. 1.

lighetsnevnden er ikke fritatt for eller utelukket fra å føres som vidner.

Efterlater sakkyndiges uttalelser tvil om, hvorvidt den som saken gjelder er sinnssyk, kan retten beslutte at han skal innlegges i sinnssykeasyl til nærmere iakttagelse og undersøkelse.

§ 10. Retten kan beslutte at rettsmøtene skal holdes for lukkede dører. Dette bør i almindelighet skje når den som saken gjelder ønsker det. Selv om rettsmøtene er offentlige, må ingen gjengi offentlig noe av forhandlingene, uten når retten ved kjennelse har gitt samtykke.

§ 11. Såfremt den som saken gjelder skriftlig går inn på å leve totalavholdende, og det er grunn til å tro at løftet er alvorlig ment og at han har evne til å holde det, kan saken utsettes. Edruelighetsnevnden fører tilsyn med at løftet holdes. Er løftet holdt i ett år, skal saken heves.

§ 12. Når retten finner saken tilstrekkelig oplyst, avsier den kjennelse om hvorvidt tvangsinnleggelse skal skje. Retten kan bestemme om anbringelsen skal skje i kursted, pleiehjem eller annen godkjent anstalt. Treffer retten ikke sådan bestemmelse, treffes den av vedkommende departement. I henhold til en avsagt kjennelse kan anbringelse foretas i inntil 2 år, forsåvidt ikke retten har fastsatt en kortere tid.

Tvistemålslovens bestemmelser om kjennelser og beslutninger får tilsvarende anvendelse.

Edruelighetsnevnden sørger for at kjennelsen fullbyrdes, og kan i den anledning begjære bistand av politiet.

Har anbringelse ikke funnet sted innen 1 år efterat kjennelsen er blitt rettskraftig, eller er det ikke innen samme tidsrum truffet skritt til ved politiets hjelp å få vedkommende anbragt, anses kjennelsen som bortfalt. I øvrig foreldes kjennelsen efter 3 år.

§ 13. Når det efter forholdene er utilrådelig å avvente at kjennelse kan bli avsagt efter § 12, kan retten beslutte at den som saken gjelder midlertidig skal legges inn på kursted, sykehus eller annet pleiested. Er det påtrengende nødvendig, kan retten beslutte fengslig forvaring. Straffeprosesslovens regler om fengsling får tilsvarende anvendelse.

Beslutning efter denne paragraf kan fattes av rettens formann, når det vilde medføre skadelig forsinkelse å vente til retten er samlet. Beslutningen blir da snarest mulig å forelegge for den samlede rett, som kan omgjøre den.

§ 14. Vergemålsrettens kjennelse efter § 12 om hvorvidt tvangsinnleggelse skal skje, kan edruelighetsnevnden påanke til Høiesterett. Den som saken gjelder kan også anke, men

Høiesteretts kjæremålsutvalg må da samtykke i sakens inn- 26 febr.
bringelse for Høiesterett. Samtykke bør ikke gis uten at det Nr. 1.
finnes sannsynlig at tvangsinnleggelse ikke bør finne sted.

Ankefristen er 2 uker.

Er ved den påankede kjennelse tvangsinnleggelse besluttet, er ankedomstolen ikke bundet ved ankeerklæringens innhold.

Kjennelser og beslutninger som vergemålsretten eller dens formann ellers avsier kan påkjæres til Høiesteretts kjæremålsutvalg.

Om anke og kjæremål gjelder tilsvarende regler som for tvistemål, med de undtagelser som følger av denne lov. Kjæremål over en beslutning om fengsling efter § 13 behandles dog efter straffeprosesslovens regler.

Anke har opsettende virkning, med mindre vergemålsretten bestemmer noe annet. Beslutning herom kan omgjøres av Høiesterett eller kjæremålsutvalget i forbindelse med behandlingen av anken.

Kjæremål over en beslutning om innleggelse i sinnssykeasyl efter § 9, 6. ledd, har opsettende virkning.

§ 15. Blir anken henvist til ankeforhandling, opnevner Høiesteretts formann en høiesterettsadvokat til å utføre anken, og en til å imøtegå den, medmindre vedkommende part selv har antatt en høiesterettsadvokat. I almindelighet foretas opnevnelsen blandt de advokater som er antatt til å utføre straffesaker for Høiesterett. En annen høiesterettsadvokat som vedkommende part har bedt om, kan dog opnevnes når det ikke medfører økede utgifter for det offentlige.

Retten fastsetter godtgjørelsen til opnevnte advokater.

§ 16. For behandling av saker efter denne lov betales ikke rettsgebyrer. Heller ikke betales for utskrifter og attester.

Det offentlige utreder betaling for forkynnelser og tilsigelser, godtgjørelse til vergemålsrettens medlemmer, vidner og sakkyndige, og til de advokater som opnevnes til å utføre ankesaker, samt andre utgifter som saken fører med sig. Herfra undtas godtgjørelse til den av vedkommende part selv antatte advokat, sakfører eller annen fullmektig, og omkostningene ved bevisoptagelser som disse begjærer i anledning av anke.

Når kjennelse om tvangsinnleggelse er avsagt, eller når anke over en kjennelse herom forkastes, skal den som saken gjelder i regelen tilpliktes å erstatte det offentlige saksomkostningene med et beløp som retten avpasser efter billighet, så det ikke kommer til å stå i fremtredende misforhold til hans formuesvilkår.

26 febr. Nr. 1.

§ 17. En person som er anbragt på anstalt overensstemmende med denne lov kan — før utløpet av den for anbringelsen fastsatte tid — utskrives på prøve, hvis det foreligger grunn til å anta at han vil føre et edruelig og ordentlig liv. Om sådan utskrivning skal finne sted, bestemmes av anstaltens styre, som kan fastsette nærmere vilkår, som den utskrevne skal underkaste sig i et tidsrum som svarer til resten av den tid som er bestemt for anbringelsen. Kongen kan gi nærmere regler om vilkårene for utskrivningen. Edruelighetsnevnden på det sted hvor den utskrevne tar ophold, skal underrettes om utskrivningen og skal føre tilsyn med at vilkårene holdes. Holdes ikke vilkårene, kan edruelighetsnevnden gjøre henvendelse til anstaltens styre om å treffe beslutning om å gjeninnta den utskrevne i anstalten. Han kan i så fall holdes tilbake i anstalten i et tidsrum som svarer til resten av anbringelsestiden.

§ 18. Kongen kan utferdige forskrifter om den disiplinærmyndighet som kan anvendes overfor personer som er anbragt — eller som frivillig har lagt sig inn — på anstalter efter denne lov, om arbeidsplikt for dem samt om kurbehandlingen for øvrig.

Vedkommende regjeringsdepartement kan treffe bestemmelse om flytning av en anbragt person fra en anstalt til en annen. Kongen kan gi nærmere forskrifter om sådan flytning.

§ 19. 1. Kongen fastsetter med Stortingets samtykke kurpengene på de anstalter som staten driver. På andre godkjente anstalter skal kurpengene godkjennes av vedkommende regjeringsdepartement.

2. Utgifter ved innleggelsen og under opholdet, som ikke blir betalt av den innlagte selv, påhviler kommunen på det sted hvor edruelighetsnevnden har fremsatt begjæring om hans anbringelse. Kommunen kan kreve utgiftene godtgjort av den innlagte, forsåvidt han har midler til å bestride dem. Betaler han ikke, kan inndrivelse finne sted ved utpantning.

Forsåvidt kommunen ikke får sine utgifter dekket på denne måte, kan den kreve en halvdel refundert av vedkommendes hjemstavnskommune. Er det tvist om hjemstavnen, skal den avgjøres overensstemmende med § 45 i lov om fattigvesenet. For innlagte som er uten hjemstavn, eller som for øvrig er i den stilling som lov om fattigvesenet, § 16, nevner, utreder statskassen den del som vilde falt på hjemstavnskommunen.

3. Utgiftene til den innlagtes reise til og fra anstalten og ved flytning fra en anstalt til en annen, dekkes av staten. Kongen eller den Kongen bemyndiger, fastsetter nærmere regler herom.

Kommuner med liten økonomisk evne kan få de under post 2 og 4 omhandlede utgifter helt eller delvis godtgjort av statskassen, såfremt Stortinget bevilger de dertil fornødne midler. Andragender herom sendes vedkommende departement. 26 febr. Nr. 1.

4. Utgiftene til edruelighetsnevndens virksomhet utredes av vedkommende kommune.

§ 20. Drikkfeldige personer som selv måtte innlegge sig på en av Kongen godkjent kuranstalt, skal — såfremt dens plan inneholder bemyndigelse til det — og anstaltens vedkommende anser det påkrevd for helbredelsen — kunne holdes tilbake i anstalten for et tidsrum som de selv ved sin innleggelse har bestemt, dog ikke over 2 år.

Undviker den frivillig innlagte fra anstalten, kan han bringes tilbake ved bistand av politiet.

Kongen utferdiger forskrifter om permisjon, utskrivning på prøve eller endelig utskrivning før utløpet av den tid vedkommende kan holdes tilbake.

Utgiftene ved innleggelsen og under opholdet, og utgiftene ved tilbakebringelse i tilfelle av rømning, påhviler alene den innlagte selv. Det samme gjelder utgiftene til den innlagtes reise til og fra anstalten, og ved flytning fra en anstalt til en annen.

§ 21. Den som uten rimelig grunn fremsetter anmodning til edruelighetsnevnden efter § 4 straffes med bøter.

§ 22. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves § 21 i lov av 31 mai 1900 om løsgjengeri, betleri og drukkenskap således som denne paragraf lyder efter lov nr. 14 av 6 juni 1930.

Lov *) [1]) **om forandring i loven om høiere almenskoler.** 26 febr. Nr. 2.

I. Lov om høiere almenskoler av 27 juli 1896 med tilleggslover § 9, 2, annet avsnitt skal herefter lyde således:

Ved artium gis én skriftlig opgave, som kan besvares så vel på nynorsk som på bokmål. I den sprogform som ikke er brukt ved besvarelsen, skal eksaminandene underkaste sig en tilleggsprøve, bestående i en lett stil av fortellende eller skildrende innhold.

II. Denne lov trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.

[1]) St.besl. 16 februar. Se Ot. prp. nr. 2. Innst. O. nr. 4. St.tid., forh. i Ot. s. 236—253; i Lt. s. 105—107.

26 febr. **Kongelig resolusjon.** Annet ledd i § 4 i reglementet for de forberedende prøver ved Universitetet skal herefter lyde således:

«Vordende realstudenter, jurister og medisinere har å avlegge prøve i det som er gjennemgått i kursets 1. semester, mens prøver for teologer og filologer omfatter det som er gjennemgått i det hele kursus.»

26 febr. **Kongelig resolusjon.** I medhold av lov av 9 juni 1922 om forandringer i og ikrafttredelsen av lov av 9 mars 1917 om ophevelse av magistratsembedene m. v. § 3 bestemmes at politimesteren i Grimstad i den tidligere magistrats sted inntil videre skal være medlem av fattigstyret i Grimstad.

26 febr. **Kongelig resolusjon** *) om nye helse- epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Fillan herred, Sør-Trøndelag fylke.

26 febr. **Kongelig resolusjon** *) om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Verdal herred, Nord-Trøndelag fylke.

26 febr. **Kongelig resolusjon.** § 3, 3. ledd, i de ved kongelig resolusjon av 12 oktober 1928, jfr. resolusjoner av 21 mars 1930 og 23 januar 1931, fastsatte statutter for Fiskeribedriftens Forskningsfond skal herefter lyde således:

«Praktiske og videnskapelige forsøk og utredninger med sikte på foredling eller utnyttelse av fiske og fiske- og fangstprodukter.»

§ 6 i ovennevnte statutter får følgende nye avsnitt:

«Instrumenter m. v. anskaffet for fondets midler tilfaller efter benyttelsen bestemte institusjoner efter departementets bestemmelse.

Undtatt er dog de tilfelle hvor bidraget er ydet som lån som blir tilbakebetalt.»

26 febr. **Kongelig resolusjon** **).

I. Efternevnte paragraf i de ved kongelig resolusjon av 31 mai 1918, jfr. kongelige resolusjoner av 22 april og 13 mai 1921, 17 februar 1922, 23 november 1923, 19 juni 1925 og 25 november 1927, fastsatte forskrifter for bemanning av norske skib forandres således:

---

*) Kunngj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.

§ 16 annet ledd skal lyde: 26 febr.

«Sjøfartsdirektøren kan dispensere fra foranstående bestemmelser i de tilfelle hvor deres håndhevelse antas å ville lede til urimelige forhold.»

§ 16 siste ledd opheves.

II. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *). I medhold av § 4 i lov om Svalbard av 17 juli 1925 bestemmes: 26 febr.

§ 1. Innenfor de i denne paragraf nevnte områder på Svalbard skal all plantevekst være fredet mot innsamling og ødeleggelse.

Område nr. 1. Nord og øst for Dicksonfjorden og Sassenfjorden.

Området er begrenset av følgende linjer: Fra en odde på sydsiden av Sassenfjorden ca. 3 km. vest for utløpet av Sassenelven, bredde 78°20′ lengde 16°43′, en rett linje i retning øst 55° syd til en varde på den lille fjellaksel syd for munningen av Sassendalen 258 m.o.h., bredde 78°18′7 lengde 16°47′. Herfra en rett linje i retning øst 58° syd til en varde på hjørnefjellet mellem Sassendalen og Eskerdalen 699 m.o.h., bredde 78°15′4 lengde 16°57′. Herfra en rett linje tvers over Eskerdalen i retning øst 32° syd til en varde på den vestligste av Trehøgdene 681 m.o.h., bredde 78°13′8 lengde 17°08′. Herfra en rett linje i retning nord 30° øst til toppen av Hampusfjellet på høire side av Von Postbreen, ca. 470 m.o.h., bredde 78°26′3 lengde 17°44′. Herfra en rett linje i retning nord 17° vest til toppen av Terrierfjellet, ca. 1200 m.o.h., bredde 78°41′0 lengde 17°20′. Herfra en rett linje i retning nord 60° vest til toppen av Sfinksen, bredde 78°45′5 lengde 16°37′. Herfra en rett linje i retning nord 27° vest til det vestre hjørne av bunnen av Austfjorden, bredde 78°54′3 lengde 16°22′. Herfra følger grensen vestkysten av Austfjorden rundt Kapp Petermann, videre østkysten av Vestfjorden til bunnen av denne, bredde 79°06′3, lengde 15°33′. Herfra følger grensen midten av Universitetsbreen, over Mariaskardet, langs hovedelven i Dicksondalen til bunnen av Dicksonfjorden, bredde 78°50′0 lengde 15°22′. Herfra følger grensen kystlinjen på østsiden av Dicksonfjorden, rundt Kapp Wijk, videre langs kysten av Isfjorden. rundt Kapp Thordsen, derfra kystlinjen rundt Billefjorden, så langs Sassenfjordens nordside og rundt Tempelfjorden og tilbake til utgangspunktet, odden vest for Sassenelvens utløp.

*) Kunngj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.

26 febr. *Område nr. 2. Mellem Colesdalen og Adventdalen.*

Området er begrenset av følgende linjer: Fra utløpet av Coleselva, bredde 78°06'0 lengde 15°00' følger grensen Coleselvas hovedløp opover til det punkt hvor elven fra Faradalen tilstøter denne, bredde 78°05'0 lengde 15°17'0. Herfra følger grensen elven i Faradalen til passet mot dal nr. 1 øst for Longyeardalen, bredde 78°09'5 lengde 15°28'. Videre følger grensen elven i dal nr. 1 øst for Longyeardalen til denne løper ut i Adventelven, bredde 78°11'7 lengde 15°51'. Herfra følger grensen venstre side av Adventelven til utløpet i Adventfjorden og følger så kystlinjen tilbake til utgangspunktet i Colesbukta.

§ 2. Foranstående bestemmelser er ikke til hinder for utøvelse av bergverksdrift eller annen næringsvirksomhet, dog må i dette tilfelle ødeleggelse av plantearter søkes undgått i den utstrekning dette kan skje uten særlig vanskelighet og utgift. Såfremt sådan ødeleggelse som følge av arbeidets fremme ikke kan undgåes, skal vedkommende departement i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

§ 3. I spesielt videnskapelig øiemed kan vedkommende departement frita fra foran nevnte bestemmelser.

§ 4. Overtredelse av foran nevnte fredningsbestemmelser er belagt med straff.

§ 5. Denne resolusjon trer i kraft 1 april 1932.

26 febr. **Kongelig resolusjon** *) om forbud mot fiske på visse områder ovenfor og nedenfor laksetrappene i Osfoss og Rækevikfoss i Gaula elv i Gaular herred, Sogn og Fjordane fylke.

27 febr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om regulativ for behandling av byggeanmeldelser og tilsyn med byggearbeider i Porsgrunn.

27 febr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Akershus, hvori uttales at hvis en mann har vært medlem av et ligningsråd fra 1928 til 1931, antas han å ha adgang til å undslå sig for å motta valg til medlem av ligningsråd eller ligningsnevnd for et tilsvarende tidsrum, jfr. landskattelovens § 68 siste ledd og § 69, 3. ledd samt departementets i Lovtidende inntatte skrivelse av 23 november 1917. Dette antas også å måtte gjelde ved nyvalg av medlem av en ligningsinstans i en annen kommune enn den hvor han før har forrettet som medlem.

*) Kunngj. 1 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.
**) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd, nr. 11, hvor regulativet er inntatt.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogner, Paris 24 april 1926, er tiltrådt av Fristaden Danzig. Tiltredelsen får virkning fra 10 januar 1933. 1 mars.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marinen, til overlosen i Nord-Norges distrikt, hvori uttales at et dampskib på over 40, men under 130 netto register tonn, som direkte fra fiskeplassen i Petsamofjorden har avhentet fangst fra norske fiskere og bragt denne til Norge, i analogi med bestemmelsen i loslovens § 2, 2 må anses som ikke å ha vært lospliktig, jfr. departementets skrivelse av 4 september 1925 — Lovtidende 1925 s. 449. 1 mars.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om kinematografvedtekt for Drangedal herred, Telemark fylke. 2 mars

Lov **) [1]) om forandring i lov inneholdende tilleggsbestemmelser angående lappene og rensdyrdriften innen de sønnenfor Finnmark fylke liggende landsdeler av 25 juli 1897. 3 mars. Nr. 1.

I.

§ 3 i lov inneholdende tilleggsbestemmelser angående lappene og rensdyrdriften innen de sønnenfor Finnmark fylke liggende landsdeler av 25 juli 1897 skal herefter lyde:

Efterat vedkommende herredstyre og herredstyrene i tilstøtende herreder samt vedkommende fylkesting er gitt anledning til å uttale sig, kan Kongen forby at nomadiserende lapp så vel som fastboende (lapp eller andre) utøver eller lar utøve beiting med rein innen herredet eller deler derav, og blir i så fall så vel reinens eier som den der har mottatt hans rein til bevoktning, for overtredelse av forbudet å straffe med bøter.

Denne bestemmelse finner ikke anvendelse for strekning som inngår under lovgivning om tamreindrift i statsalmenning.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

---

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.

[1]) St.besl. 1 mars. Se Ot. prp. nr. 27 for 1931. Innst. O. VII for 1932. St.tid., forh. i Ot. s. 186—187; i Lt. s. 107.

3 mars. Nr. 2.

Lov*) [1]) om forandringer i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899.

I.

Efternevnte paragrafer i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 skal herefter lyde:

§ 3. I sameiestrekninger tilkommer retten til jakt og fangst samtlige dem, der har eiendoms- eller bruksrett til skog, havnegang, slått eller grunn i sameiet.

Enhver, der efter foregående passus har rett til jakt og fangst i sameiet, kan med en måneds skriftlig eller vidnefast varsel sammenkalle de øvrige likeledes jaktberettigede til et møte til valg av et styre på inntil fem mann, hvem forvaltningen av jakt og fangst i sameiet overdras efter regler, som utarbeides av styret og godkjennes av fylkesmannen efter først å ha vært de jaktberettigede i sameiet forelagt til uttalelse.

Denne bestemmelse finner tilsvarende anvendelse, hvor jaktretten tilligger flere eiendommer i fellesskap.

Reglene skal være gjeldende for fem år om gangen.

Har jakt- og fangstberettiget loddeier overlatt nogen annen sin eiendom til bruk, trer brukeren, hvor intet annet er avtalt, overensstemmende med § 2 i loddeierens sted. Husmann, som har feste på plass, tilliggende en av de eiendommer, som har lodd i sameiet, skal, når intet annet er avtalt, i sameiestrekningen ha rett til jakt og fangst efter alt vilt, undtatt elg, hjort og villrein.

Hvor jaktregler ikke er istandbragt overensstemmende med 2net avsnitt i denne paragraf, kan jakt i et sameie kun utøves av én person om gangen for hver som har rett til jakt.

§ 5. I bygdealmenning skal enhver beboer på de eiendommer, som har bruksrett i almenningen, ha adgang til jakt og fangst — jakt efter elg, hjort og villrein derfra undtatt.

Jaktretten forvaltes av almenningsstyret efter regler som utarbeides av dette og godkjennes av Kongen. Minst fire uker før almenningsstyrets utkast til regler innsendes til godkjennelse, skal det være utlagt til eftersyn på et for distriktet bekvemt sted, efterat bekjentgjørelse derom er utferdiget på den for distriktet sedvanlige måte. Inntekt ved bortleie av jaktrett inngår i almenningskassen.

---

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.

[1]) St.besl. 1 mars. Se Ot. prp. nr. 27 for 1931. Innst. O. VII for 1932. St.tid., forh. i Ot. s. 45—186 og 323—338; i Lt. s. 36—104 og 107.

§ 6. I ikke særskilt matrikulerte statsskoger skal — forsåvidt ikke lov av 12 mars 1920 om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger kommer til anvendelse — jakt og fangst være fri for enhver norsk borger mot løsning av jaktkort. Dog skal utenbygdsboende der ikke er grunneier i det eller de herreder hvori statsskogen ligger, herfor erlegge forskuddsvis en årlig avgift som bestemmes av Kongen. Denne avgift må for jakt med hund ikke være høiere enn tyve kroner og for jakt uten hund samt for anbringelse av fangstinnretninger ikke høiere enn to kroner. 3 mars. Nr. 2.

Herfra undtas jakten på elg, hjort og villrein. Hvorledes der med denne jakt skal forholdes, bestemmes av Kongen.

Jaktkort lyder på navn og gjelder for kalenderåret. Det utstedes av lensmannen. Jaktkortet skal medføres og innen jaktområdet forevises når som helst det av noen forlanges. Av den innkomne avgift inngår en halvpart i statskassen og en halvpart i vedkommende kommunekasse. Inntekt ved bortleie av jakt efter storvilt fordeles på samme måte.

Offentlig ansatte skogfunksjonærer skal innen sitt distrikt være fritatt for å erlegge den her omhandlede avgift.

§ 7. For fjellstrekninger, som ikke er i privat eie og ikke omfattes av bestemmelsene i lov av 12 mars 1920 om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger, skal de samme regler gjelde som i foregående paragraf bestemt.

Jaktkortet utstedes av lensmannen og gjelder for de nevnte strekninger.

§ 9. På elv og innsjø går grunneierens rett til jakt og fangst så langt som hans eiendomsrett. Grunneierens rett til jakt og fangst går mot hav og fjord så langt som landet ligger tørt. Utenfor denne grense samt på grunner og skjær, som ved almindelig høivanne er overskylt og ikke som kobbeveide tilligger en eiendom, er jakt og fangst fri for enhver norsk borger.

Angående hvorledes det med fredlyst egg- og dunvær skal forholdes, henvises til §§ 15 og 28.

Eier av vei med tilbehør har ikke jaktrett på denne, medmindre han også eier tilstøtende grunn.

Den som eier grunnen på begge sider av en vei, har jaktretten på denne, selv om han ikke eier veien.

På vei, som danner grense mellem grunn, der tilhører forskjellige eiere, men uten at noen av disse eier veien, har hver av grunneierne jaktrett.

3 mars. Nr. 2. Nærværende paragrafs bestemmelser om jaktrett på vei gjelder også for jernvei, rørgate, gate for kraftledninger og lignende anlegg. Dog må skudd ikke løses på offentlig vei eller jernvei. Heller ikke fra motordrevet kjøretøi.

§ 10. Uten tillatelse må ingen drive vilt bort fra annens eiendom.

§ 11. Den som på lovlig grunn for hund reiser elg, hare eller rovdyr eller sårer hjort, rådyr eller villrein, er berettiget til å forfølge, drepe og tilegne sig dyret på grunn, hvor en annen enn jegeren har jaktretten. Sådan forfølgelsesrett ophører ved utgangen av den dag da viltet er kommet inn på annen manns grunn. Forat et dyr skal være lovlig reist, må man enten ha sett dyret, eller hunden må ha hatt los på samme. Bevisbyrden for lovlig forfølgning påhviler jegeren.

Grunneieren mister ikke sin rett til å jage eller fange vilt, som i kraft av denne paragraf forfølges på hans grunn, medmindre det forfulgte vilt allerede er såret eller står for eller forfølges av halsende hund. Grunneieren kan ikke erhverve forfølgelsesrett til vilt, som lovlig forfølges på hans grunn, så lenge den først erhvervede forfølgelsesrett ikke er ophørt.

Under jakt som i denne paragraf omhandlet må ikke skudd løses på annen manns gårdstun eller i hans have.

Skade på annen manns eiendom, foranlediget ved sådan jakt som i denne paragraf omhandlet, erstattes av jegeren. Erstatningens størrelse bestemmes i mangel av mindelig overenskomst ved skjønn som styres av lensmannen, og hvortil varsel gis således som for varsel til forliksrådet bestemt.

§ 12. Utlending som her i riket utenfor sin egen eiendom vil drive jakt eller fangst, skal erlegge en årlig avgift til statskassen, stor ett hundre kroner, dog kun femti kroner såfremt han kun skal drive jakt eller fangst inntil tre dager årlig, og såfremt han er svensk statsborger kun fem kroner for hver enkelt dag han skal drive jakt eller fangst. Enhver utlending har enten selv eller ved fullmektig å avgi en skriftlig erklæring til den offentlige tjenestemann, hos hvem han erlegger avgiften, om hvor lang tid han akter å drive jakt eller fangst. Erleggelsen av sådan avgift som omhandlet i denne paragraf gir dog ikke rett til å drive den jakt eller fangst, som er fri for norske borgere. Det bestemmes av Kongen til hvilken offentlig tjenestemann avgiften skal erlegges.

Ingen må tilstede utlending å drive jakt eller fangst, uten at utlendingen kan fremvise kvittering for betalt avgift. Den,

som tilsteder utlending å drive jakt eller fangst, skal innen tre dager melde dette til lensmannen, i byene politiet, med opgivende av utlendingens navn, av jaktrettens beskaffenhet og varighet samt stedet hvor den skal utøves, ledsaget av bevidnelse for, at utlendingen er i besiddelse av kvittering som foran nevnt. 3 mars. Nr. 2.

Denne kvittering samt skriftlig bevis for erhvervet jakttillatelse er utlendingen pliktig å forevise, når som helst han dertil opfordres.

§ 13. Efternevnte viltsorter må ikke jages, drepes eller skades utenfor følgende jakttider:

Elg fra 26 til 30 september.
Hjort (kronhjort eller koller) fra 10 til 30 september.
Hare fra 15 september til 15 mars.
Ekorn fra 1 desember til 31 januar.
Tiur, røi, århane, århøne og jerpe fra 10 september til 31 desember.
Ryper fra 10 september til 15 mars.
Rugde fra 10 september til 31 desember.
Erfugl — herunder spitsbergen-erfugl og ekonge — fra 15 oktober til 15 mars.
Bjørn fra 15 mai til 1 november.

I jakttiden medregnes begge de her nevnte dager.

Årskalv av elg, hjort, rådyr og villrein må ikke felles.

§ 14. Rådyr, dådyr, bever, svaner, rapphøns og fasaner samt alle ugler, undtatt hubro og sneugle, skal være fredet det hele år.

I park eller på øi, hvor der drives fasaneri, kan dog dettes eier, eller de han gir tillatelse, jage fasaner uhindret av denne bestemmelse.

Kongen kan tillate, at rådyr, rapphøns og fasaner skytes i et nærmere fastsatt tidsrum om høsten.

Likeledes kan Kongen tillate jakt på bever i et nærmere fastsatt tidsrum om høsten. Fangst er forbudt, likeledes ødeleggelse eller forstyrrelse av beverboliger.

Vedkommende regjeringsdepartement kan, uavhengig av jakttiden, tillate fangst av uskadd bever eller rådyr for å overføres levende til andre distrikter eller til utlandet. For bevers vedkommende kan sådan tillatelse også gis til opdrett i fangenskap som pelsdyr.

I dyrepark og på øi, som er helt i privat eie, kan dådyr og rådyr felles, uansett bestemmelsene i denne paragraf. Avhendelse eller utførsel av skinn av norsk bever skal være forbudt medmindre departementets tillatelse dertil foreligger.

3 mars. Nr. 2.

§ 15. På fredlyst egg- og dunvær og 1,5 km. på sjøen ut fra samme skal erfugl — herunder spitsbergen-erfugl og ekonge — være fredet det hele år.

I tiden fra og med 1 april til og med 14 august skal det være forbudt, uten eierens eller besidderens tillatelse, å drive jakt og fangst eller løse skudd på været og på sjøen i nevnte avstand.

Vedkommende fylkesmann kan meddele tillatelse til, at fredlysning inntil videre av egg- og dunvær finner sted, når kommunestyrets og fylkestingets anbefaling foreligger.

Fredlysningen må minst en måned før sin ikrafttreden være lest til tinge samt bekjentgjort i Norsk Kunngjørelsestidende. Fredlyst egg- og dunvær må betegnes ved tydelige merker på sådan måte, som vedkommende regjeringsdepartement bestemmer. Hvor fredlysning av egg- og dunvær er foregått før denne lovs ikrafttreden, skjer der ved denne lovs bestemmelse ingen innskrenkning i disse værs rettigheter.

§ 16. Bruk av fangstinnretninger for tiur, røi, årfugl, jerpe, ryper og hare skal være forbudt. Dog kan snarer brukes til fangst av hare og ryper fra og med 15 oktober og til utgangen av den for disse dyr lovlige jakttid. Kongen kan likeledes for et fylke eller deler av fylke efter forutgående uttalelse av vedkommende fylkesting bestemme at snarer kan brukes til fangst også av tiur, røi, årfugl og jerpe fra og med 15 oktober til utgangen av den for ryper lovlige jakttid. Alle snarer skal være fjernet innen fangsttidens utløp. Likeledes skal det til enhver tid være tillatt å felle eller fange hare, når den gjør skade i have eller på frukttrær.

§ 17. Alle fugler som ikke foran er nevnt, skal være fredet for jakt og fangst fra og med 15 mars til og med 14 august. Herfra undtas dog dagrovfuglene, hubro, sneugle, fiskeheire, ravn, kråker, kaje, skjære, nøtteskrike, dompap, korsnebber, varslere, vendehals (sågauk), gråspurv, troster, fiskeender, måker (undtatt lattermåken), terner, tyvjoer, lommer, alker, lundefugler, teist, skarver og gaul. Dog skal det til enhver tid være tillatt å felle de efter nærværende paragraf fredede fugler, når de gjør skade på eller i hus, i have, på aker eller frukttrær.

§ 18. Av elg og hjort kan der på hver særskilt matrikulert eiendom kun felles ett dyr årlig. For eier av større sammenhengende skogstrekninger, der kun utgjør ett bruksnummer, for bygdealmenninger, privatalmenninger og sameier kan Kongen eller den, han dertil bemyndiger, for inntil fem år ad gangen gi tillatelse til å felle flere dyr årlig. Når flere sammenstøtende eiendommer slåes sammen til ett jakt-

terreng, kan Kongen for inntil fem år ad gangen gi tillatelse til, at der på dette terreng uten hensyn til de forskjellige eiendommes grenser årlig felles et antall dyr, der likeledes bestemmes av ham. 3 mars. Nr. 2.

Løs, på drevet halsende hund må ikke benyttes på elgjakt.

§ 19. For villrein fastsetter Kongen, eller den han dertil bemyndiger, jakttiden ens for det hele land og treffer de nærmere bestemmelser om utøvelsen av jakt efter dette vilt, herunder bl. a. fastsettelse av de områder, innen hvilke reinjakt skal kunne foregå, og fastsettelse av det antall dyr, som skal kunne felles på et nærmere bestemt areal.

§ 20. Hvor elg årligårs gjør betydelig skade på skog, kan vedkommende grunneiere eller brukere av Kongen få tillatelse til i den lovlige jakttid å felle flere elger enn efter de almindelige bestemmelser som er truffet i medhold av § 18.

I strøk hvor hjort årligårs gjør betydelig skade på skog, dyrket eng, aker, avling eller i have, kan Kongen tillate utvidet jakttid. Før sådan tillatelse gis, bør der foreligge uttalelse fra herredstyre, fylkesskogselskap og fylkesutvalg. Andragende om tillatelse som foran omhandlet innsendes til herredstyrene. Forsåvidt tillatelsen inneholder bestemmelse om at der kan felles flere dyr enn ordinært, tilfaller verdien av det overskytende antall dyr kommunekassen.

§ 21. Bruker av fast eiendom skal være berettiget til så vel i som utenfor jakttiden å felle hjort, dog ikke kalver, på sin dyrkede jord, når disse dyr beskadiger hans have, aker, eng eller plantede trær.

Innen 2 døgn efter at sådan hjort er felt, skal anmeldelse herom skje til distriktets lensmann — i byene politiet — ledsaget av erklæring fra to uinteresserte, i utvalget stående skjønnsmenn om, at skaden har vært av sådan betydning, at dyret burde felles.

Hjort, som bruker av fast eiendom har felt i medhold av denne paragraf, eller i tilfelle dyrets verdi, tilfaller kommunen, som efter skjønn godtgjør den påviselige skade, dog ikke utover det felte dyrs verdi.

Benyttelse av denne rett til å felle skadedyr medfører ingen innskrenkning i den grunneieren i sin almindelighet tilkommende jaktrett.

Brukeren plikter å underrette ordføreren om fellelsen og så vidt mulig dra omsorg for at dyret ikke tar skade.

§ 22. Det skal være forbudt å benytte følgende fangstmåter eller fangstredskaper:

Fangstinnretninger av enhver art for bjørn, elg, hjort og villrein, dyregrav, bås og tane, bundne redskaper — her-

3 mars. Nr. 2.

under dog ikke håv som anvendes til fangst av skogfugl i sneen —, alle slags fiskeredskaper for fugl, fotsaks og gift for alt vilt. Dog er det tillatt å benytte fosformos for utryddelse av kråke.

Kongen kan efter forutgående uttalelse fra fylkestinget for fylket eller deler derav bestemme at gift skal kunne anvendes til fangst av rovdyr.

Jaktmåter, som fordrer anvendelse av ildslys eller annet kunstig lys, er ikke tillatt.

Svømmende elg, hjort, rådyr, dådyr og villrein må ikke anfalles, fanges eller drepes, undtagen når dyret som såret forfølges.

§ 23. Utleggelse av selvskudd er forbudt.

§ 24. Den som vil benytte fangstredskap, der av vedkommende kommunestyre erklæres for å være av farlig beskaffenhet, er forpliktet til

1. å anmelde det for lensmannen — i byene politiet,
2. å skaffe erklæring fra to av lensmannen — politiet — opnevnte, i utvalget stående skjønnsmenn om, at der iakttas sådanne forsiktighetsregler, at fangstinnretningen ikke antas å kunne medføre fare for mennesker eller bufe,
3. å la bekjentgjøre, enten ved opslag eller ved offentliggjørelse i egnens mest utbredte tidender eller på annen hensiktsmessig måte, der av lensmannen — politiet — i hvert tilfelle godkjennes som tilfredsstillende:
   a. stedet, hvor fangstinnretningen er anbragt, så nøiaktig betegnet som mulig,
   b. fangstinnretningens beskaffenhet og
   c. den av skjønnsmennene derom avgitte erklæring.

   Derhos har han, forsåvidt det av lensmannen — politiet — forlanges,
4. å betegne stedet ved anbringelse av merketavle.

Benyttes fangstmidlene i lengre tid, skal anmeldelsen og — forsåvidt dertil er anledning — bekjentgjørelsen gjentas hver måned. Når de ikke mere benyttes, skal de borttas eller tilintetgjøres, så at mennesker eller bufe ikke utsettes for å komme til skade.

Den som vil benytte andre fangstmidler enn dem, hvorom kommunestyrets erklæring er avgitt, har, hvis disse innretninger er av en hittil innen kommunen ukjent beskaffenhet, å anmelde dette for lensmannen — i byene politiet — der, hvis han anser fangstinnretningen farlig, kan forby dens anvendelse, inntil kommunestyrets erklæring er avgitt.

§ 25. Gift må ikke utlegges uten vedkommende brukers og havneberettigedes samtykke og ikke nærmere naboeien-

dom enn 150 m., medmindre brukerens samtykke er innhentet. 3 mars
Under ingen omstendighet må gift utlegges nærmere enn Nr 2.
150 m. fra vei, som er åpen for almindelig ferdsel.

Den som akter å utlegge gift, har skriftlig å anmelde dette til lensmannen — i byene politiet. Anmeldelsen skal inneholde nøiaktig angivelse av stedet, hvor giften aktes utlagt, samt, forsåvidt utleggelsen skal skje på annen manns eiendom eller på sted, hvor andre enn anmelderen har beiterett, være ledsaget av skriftlig erklæring fra vedkommende eier, bruker eller havneberettigede om, at disse har gitt anmelderen tillatelse til å utlegge gift på det angitte sted.

Gift må ikke utlegges, før den av lensmannen — politiet — skriftlig godtatte anmeldelse er bekjentgjort på den kunngjørelsesmåte, som er sedvanlig i kommunen. Sådan bekjentgjørelse må gjentas hver måned, så lenge giften ligger ute. Tillatelse til å utlegge gift gjelder hver gang kun for et tidsrum av seks måneder.

Kommunestyret kan gi nærmere bestemmelser angående utleggelse av gift innen kommunen.

Fylkestinget kan for vedkommende fylke eller deler derav forby enhver utleggelse av gift.

§ 26. Fra og med den sjette dag efter utløpet av de fastsatte jakttider for elg og hjort og inntil dagen efter at ny jakttid er inntrådt, skal det være forbudt å avhende, falby, kjøpe eller motta kjøtt av de nevnte dyr, medmindre det før nevnte sjette dag er stemplet på sådan måte, som bestemmes av Kongen.

§ 28.

1. Det skal være forbudt på annen manns grunn å forstyrre fuglereder eller derfra å bortta egg eller dun.
2. Grunneier må ikke bortta eller la bortta egg av de ifølge §§ 13, 14 og 17 fredede fugler. Dog skal det være tillatt eier eller bruker av fredlyst egg- og dunvær å samle egg dersteds av erfugl. Likeså skal det være grunneier, som har utsatt holker eller innrettet andre kunstige rugeplasser for ender eller erfugl, tillatt å bortta eller la bortta egg fra disse.
3. På høifjellstrekninger, i almenninger og i ikke særskilt matrikulerte statsskoger og på statens grunn i Finnmark er det forbudt å forstyrre reder eller bortta egg av alle fugler, undtagen dem, som ifølge § 17 er undtatt fra den almindelige vårfredning. Dog har enhver norsk undersått her sådan rett til å bortta andeegg og erfuglegg, som efter før anførte post 2 tilkommer en grunneier på egen grunn. Forbudet mot å forstyrre reder skal

3 mars. Nr. 2.

ikke være til hinder for sådan benyttelse av skog eller mark som i øvrig er lovlig.

4. Medeier i egg- og dunvær må ikke bortta egg eller dun derfra uten medeiers samtykke.

5. Utenfor de i denne lov gjorte undtagelser skal det være forbudt å løse skudd på annen manns innmark uten grunneierens eller brukerens tillatelse.

§ 29. Hund som treffes jagende på egen hånd efter

a. elg, hjort, dådyr eller rådyr, eller
b. andre ifølge denne lov fredede dyr eller fugler i den for disse gjeldende fredningstid,

kan optas av hvem som helst.

Hund som i lovlig jakttid jager på egen hånd efter vilt, som er nevnt ovenfor under litra b, kan optas av den til grunnen jaktberettigede eller på hans foranstaltning.

I statsskoger, statsalmenninger eller fjellstrekninger som omhandles i denne lovs §§ 6 og 7 eller i lov av 12 mars 1920 om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger, tilligger optagningsretten jaktpolitiet og det almindelige politi.

Optatt hund skal forsvarlig behandles og forpleies. Den blir snarest mulig å overlevere lensmannen — politiet — der med hensyn til dyret har å gå frem efter de i lov av 22 mai 1869 om visse slags hittet eller innsatt bufe foreskrevne regler.

Hundens eier godtgjør for bryderi og utlegg i anledning av foranstaltningen.

Hund som treffes jagende på egen hånd efter elg, hjort, dådyr eller rådyr i den for disse dyr gjeldende fredningstid, kan herunder straks nedskytes av den til grunnen jaktberettigede.

Meddelelse om at hund er skutt som anført, blir snarest mulig å tilstille stedets lensmann eller politi.

§ 30. Fylkestinget kan fastsette premie for ødeleggelse av fugler og dyr, som det finner skadelige. Det samme kan kommunestyret gjøre.

§ 31. For at premie skal erholdes, føres huden av de drepte pattedyr eller, om det er fugl, det hele dyr med fjærklædning til vedkommende lensmann, eller til den fylkesmannen dertil bemyndiger, som borttar midterste tå på høire fot av fugl og de to midterste klør på høire fot av pattedyr. For kråkers vedkommende er det tilstrekkelig at den, som vil erholde premie, medbringer begge ben av fuglen.

Forsåvidt dyret avleveres til Universitetet eller annen offentlig samling, utfordres ikke den her omhandlede bort-

tagelse av klør, og attest fra vedkommende samlings bestyrer er da tilstrekkelig legitimasjon for premiens erholdelse. 3 mars. Nr. 2.

Premien utbetales av vedkommende lensmann, eller den fylkesmannen dertil bemyndiger, der attesterer at dyret er felt eller fanget innen fylket. Er der grunn til å dra vedkommendes opgivende i tvil, skal nærmere legitimasjon i denne henseende forlanges, før premien utbetales. Premien bortfaller når dyret er ulovlig fanget eller felt. De til utredelsen fornødne summer utlignes på det fylke, innen hvis grenser dyret er felt.

Såfremt premie utbetales av andre enn lensmannen — politiet —, kan fylkesmannen tilstå vedkommende en godtgjørelse av inntil 10 pct. av hver premie han utbetaler. Denne godtgjørelse utredes av den, som har rett til å heve premien.

Bestemmelsene gjelder tilsvarende også for utbetaling av premie fastsatt av kommune, men premien utredes da av kommunekassen.

De i denne og foregående paragraf fastsatte bestemmelser gjelder også for byer, innen hvis eiendomsgrenser dyret er felt. Premien utbetales gjennem vedkommende politiembedsmann og utredes av kommunekassen.

§ 32. Med bøter straffes den som overtrer bestemmelsene i denne lovs §§ 6 og 8 om fremvisning av jaktkort, §§ 9 siste ledd, 10, 11 tredje ledd, 12—14, 15 første og annet ledd, 16—18, 21 annet og femte ledd, 22—24, 25 første—tredje ledd, 26—28, 29 siste ledd og 38 siste punktum.

På samme måte straffes den som overtrer regler, som er gitt i medhold av denne lov. Forsøk straffes like med fullbyrdet forseelse.

Gjenstander, herunder hunder, som har vært benyttet eller bestemt til å benyttes ved en efter nærværende lov straffbar handling, kan inndras uten hensyn til om de tilhører noen i den straffbare handling skyldig eller ikke.

Med hensyn til bruk under jakt av langtrekkende rifle i strid med gjeldende bestemmelse skal også forsøk være straffbart, likesom inndragning så vel ved forsøkt som fullbyrdet forseelse kan finne sted på samme måte som i foregående ledd nevnt.

§ 38. Ulovlig felt eller fanget dyr eller dets verdi tilfaller grunneieren eller den, til hvem han har overdratt sin rett, såfremt han ikke selv har forøvet eller medvirket til forseelsen, i motsatt fall kommunekassen.

Efter omstendighetene kan der tillike tilkjennes den fornærmede erstatning for forvoldt skade.

Forsåvidt elg uten hjemmel i nærværende lov er felt av

3 mars. Nr. 2.

eller under medvirkning av grunneieren eller den som innehar jaktretten, tilfaller dyret eller dets verdi fylkeskassen eller vedkommende bykasse.

Ulovlig felt eller fanget dyr, som i henhold til denne lov er fredet det hele år, eller dets verdi tilfaller fylkeskassen eller vedkommende bykasse.

Elg som bruker av fast eiendom har felt på eiendommen utenfor den lovlige jakttid, fordi dyret voldte skade, tilfaller kommunekassen, selv om handlingen i henhold til § 47 i den almindelige borgerlige straffelov ikke er å anse som ulovlig. Brukeren plikter straks å underrette lensmannen — i byene politiet — samt ordføreren om fellelsen og så vidt mulig å dra omsorg for at dyret ikke tar skade.

§ 41. Når hund treffes jagende på egen hånd efter fredet vilt som nevnt i § 29, kan hundens eier eller ansvarlige besidder — uansett enten hunden optas eller ikke — ilegges bøter.

Bøtene bortfaller, hvis hunden nedskytes, eller hvis dens eier straks lar den drepe.

§ 44. I. Kongen kan for fylke eller for flere herreder som grenser til hverandre, eller for øi, efter forutgående uttalelse fra vedkommende fylkesting, for inntil fem år om gangen, bestemme:

1. Fredning av enkelte viltsorter det hele år.
2. Innskrenkning av jakttiden for enkelte viltsorter.
3. Forbud mot anvendelse av visse jaktvåben samt jakt- eller fangstmåter, som anses særlig skadelig for viltbestanden eller grusom for viltet.

Fredning av hjort eller villrein eller innskrenkning av jakttiden for disse to viltsorter kan dog uten hensyn til fylkes- eller herredsgrenser gjøres gjeldende for naturlig avgrenset strekning.

II. Kongen kan derhos

1. utferdige særskilte bestemmelser for retten til å drive jakt på firføttet vilt, der holdes i dyrehave eller innhegnet park, samt på harer som opholder sig på øi, hvor enkeltmann har jaktretten,
2. utferdige midlertidige fredningsbestemmelser for dyr, som ikke er omhandlet i nærværende lov,
3. meddele tillatelse til, at der i videnskapelig øiemed innsamles egg og felles og fanges enkelte stykker fredet vilt i fredningstiden, samt i samme øiemed gi sådan tillatelse i statens skoger, i statens almenninger og fjellstrekninger samt i de i § 8 omhandlede strekninger,

4. frede enkelte viltsorter i det hele land eller deler derav for kortere eller lengere tid, 3 mars. Nr. 2.
5. treffe bestemmelse om de skytevåben og den ammunisjon som det skal være forbudt å anvende under jakt.

Ved anvendelse av langtrekkende rifle på elg-, hjort- og rovdyrjakt kommer bestemmelsen om projektilets tyngde ikke til anvendelse, medmindre Kongen anderledes bestemmer.

II.

§§ 33, 34, 35, 36, 37, 39, 40, 42 og 43 opheves.

III.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

Fra lovens ikrafttreden opheves midlertidig lov av 26 juli 1916 inneholdende tillegg til lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899, enn videre lov av 14 mars 1924 om forandring i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899, midlertidig lov om innskrenkning i jakttiden for småvilt, om fredning av bever og om skadehjort av 18 juli 1924 og midlertidig lov nr. 2 av 7 juli 1927 om innskrenkning i jakttiden for småvilt samt jakt på bever og rådyr samt lov nr. 5 av 6 juni 1930 om forandring i og tillegg til midlertidig lov om innskrenkning av jakttiden for småvilt samt jakt på bever og rådyr av 7 juli 1927.

Lov *) [1]) **angående forandring i lov om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger av 12 mars 1920.** 3 mars. Nr. 3.

I.

§ 1 i lov om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger av 12 mars 1920 skal herefter lyde:

Nærværende lovs forskrifter omfatter statens almenninger (skog- som fjellalmenninger) samt de umatrikulerte statsskoger, som det offentlige bestemmer. Dog kan efterat vedkommende almenningsstyre og fjellstyre er hørt, Kongen bestemme at skogalmenning eller nærmere fastsatt del av sådan av hensyn til barskogens tarv undtas fra lovens virkeområde, forsåvidt angår bestemmelse i § 19 om optagelse av nye setrer.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

---

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.

[1]) St.besl. 1 mars. Se Ot. prp. nr. 27 for 1931. Innst. O. VII for 1932. St.tid., forh. i Ot. s. 187; i Lt. s. 107.

3 mars. **Kongelig resolusjon** *) om fastsettelse av to vedtekter angående lukningstid for utsalgssteder i Hedrum herred, Vestfold fylke, som gjeldende inntil videre fra det tidspunkt Socialdepartementet måtte bestemme, nemlig 1) for utsalgssteder i Hedrum herred med undtagelse av Nansetløkkens bygningskommune og Unnersbu skolekrets og 2) for utsalgssteder i Nansetløkkens bygningskommune og Unnersbu skolekrets i Hedrum herred.

3 mars. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet. Herved meddeles at departementet har bestemt at de ved kongelig resolusjon av idag fastsatte lukningsvedtekter for utsalgssteder i Hedrum herred, Vestfold fylke, skal tre i kraft fra og med 4 april d. å.

3 mars. **Skrivelse** ***) fra Justisdepartementet om ophevelse av §§ 15 og 16 i politivedtekten for Strømm herred, Vestfold fylke.

3 mars. **Skrivelse** †) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Blaker herred, Akershus fylke.

3 mars. **Skrivelse** ††) fra Handelsdepartementet om vedtekter for salg fra offentlige steder samt fra portrum i Oslo.

4 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «P. A. Munch-Fondet til Fremme av norsk Historieforskning», tilknyttet Nansenfondet.

4 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Sophus Bugge-Fondet til Fremme av humanistisk Forskning», tilknyttet Nansenfondet.

4 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Sam Eydes Fond til Fremme av kjemisk og fysisk Forskning», tilknyttet Nansenfondet.

4 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Det medisinske Fond», tilknyttet Nansenfondet.

4 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «T. H. Aschehoug-Fondet til Fremme av samfundsvidenskapelig Forskning», tilknyttet Nansenfondet.

*) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor vedtektene er inntatt.
**) Kunngj. 5 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.
***) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12
†) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12, hvor vedtekten er inntatt.
††) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12, hvor vedtektene er inntatt.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Christoffer Hannevigs Fond til Niels Henrik Abels Minde», tilknyttet Nansenfondet. 4 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Anton Martin Schweigaards Fond til Fremme av norsk rettsvidenskapelig Forskning», tilknyttet Nansenfondet. 4 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Nicolai Andresens Fond til Fremme av norsk biologisk Forskning», tilknyttet Nansenfondet. 4 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Holbæk Eriksens Fond til Fremme av åndsvidenskapelig Forskning», tilknyttet Nansenfondet. 4 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Ernst og Ossian Sars's fond til fremme av historisk og zoologisk-biologisk forskning», tilknyttet Nansenfondet. 4 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Det Amerikanske Fond» til fremme av norsk geologisk forskning, tilknyttet Nansenfondet. 4 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Det Østerdalske Fond» til fremme av videnskapelige undersøkelser av betydning for skogens vekst og utnyttelse, tilknyttet Nansenfondet. 4 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Ole Evenstads Fond» til fremme av videnskapelige undersøkelser av betydning for skogens vekst og utnyttelse, tilknyttet Nansenfondet. 4 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Det Trondhjemske Fond» til understøttelse av videnskapelige undersøkelser utført i Trondhjem eller av interesse for Trondhjem og Trøndelagen, tilknyttet Nansenfondet. 4 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Fredrik Lundgreens Fond» til fremme av studiet av vertebratfaunaen i det Trondhjemske, tilknyttet Nansenfondet. 4 mars.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den franske sendemann har Storbritannia 19 januar 1932 4 mars.

4 mars. på vegne av protektoratet Zanzibar deponert sin tiltredelseserklæring vedrørende konvensjonene av 18 mai 1904 og 4 mai 1910 om undertrykkelse av hvit slavehandel.

5 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på den av «Den Vestlandske Kunstindustriforening i Bergen» oprettede stiftelse «Vestlandske Kunstindustrimuseum i Bergen».

7 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Sootfondet» til hjelp til utdannelse eller hjelp til selvhjelp for personer bosatt i Oslo, Akershus og Østfold fylker.

7 mars. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet. Med hjemmel i § 13 i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 med forandringer, senest av 19 juni 1931, har departementet bestemt at tillegg III til reglementet for justervesenet av 15 desember 1922 med senere forandringer fra og med idag og inntil videre skal lyde som følger:

Fra plikten til å være justert når de brukes i handel og vandel undtas:

a) personvekter som av justerdirektøren fritas, enten fordi de menes ikke å fremby tilstrekkelig sikkerhet for vedvarende pålitelighet eller av andre særlige grunner; disse vekter skal da være forsynt med et skilt eller en påskrift med angivelsen: «Vekten er ikke justert» i minst 5 mm. høie bokstaver,

b) utveiningsvekter for biproduktene skummet melk, myse, kjernemelk m. v., dog bare når de benyttes av andelsmeierier og samvirkemeierier for utveining av produkter som skal returneres andelshaverne.

7 mars. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Fana bygningsdistrikt i Hordaland fylke.

8 mars. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet. Når jordmødre med hjemmel i § 1 i lov av 25 juni 1909 om tillegg til lov om jordmødre av 19 desember 1898 fremsetter krav om skyss- og kostgodtgjørelse, antar man at foreldelsesfristen for dette krav må bli å regne fra utløpet av de omhandlede 6 måneder efter bistandens ydelse.

8 mars. **Skrivelse** ***) fra Arbeidsdepartementet om betalingsregulativ for bygningskontroll og opmåling i Oslo.

---

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

**) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12, hvor vedtektene er inntatt.

***) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12, hvor regulativet er inntatt.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om forandringer i bygningsvedtektene for Trondheim. 8 mars

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i Leinstrand herred, Sør-Trøndelag fylke. 8 mars.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattefoged, hvori uttales at kommunale motorkjøretøier ikke antas skattepliktige efter lov av 18 juli 1917 med tilleggslover, jfr. lovens § 2. 8 mars.

Skriv ***) frå Arbeidsdepartementet um avgrensande fyresegner for fortenestkøyring med motorvogn på vegstrekningane Fagernes—Tyin—Lærdal, Borlaug bru—Gol, Gol—Fagernes og Fagernes—Bygdin i Opland, Buskerud og Sogn og Fjordane fylker. 9 mars.

Skrivelse †) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for byggebeltet omkring Molde i Bolsøy herred, Møre fylke. 9 mars

Lov **) [1]) om forandring i lov av 9 oktober 1905 om det kongelige Frederiks Universitet. 10 mars.

Lov av 9 oktober 1905 med senere tilleggslover om det kongelige Frederiks Universitet, § 19, tredje ledd, skal herefter lyde således:

All eksaminasjon er offentlig. I bedømmelsen deltar alltid en eller flere censorer. Av de eksaminatorer og censorer, som foretar bedømmelsen ved Universitetets eksamener, skal så vidt mulig minst én tas utenfor universitetslærernes krets. Dog kan tilkallelse av eksaminatorer og censorer utenfor Universitetet undlates, når det akademiske kollegium finner at sådan tilkallelse er upåkrevet. Opnevnelsen av eksaminatorer og censorer utenfor Universitetet foretas av Kongen eller den han bemyndiger.

Kongelig resolusjon. I henhold til lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 27 godkjennes nedenstående formular for vigsel i Notodden frimisjonsmenighet: 10 mars.

*) Kundgj. 12 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12. hvor vedtektenes § 48 i endret lydelse er inntatt.
**) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.
***) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 12.
†) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12, hvor vedtektene er inntatt.
[1]) St.besl. 1 mars. Se Ot. prp. nr. 6. Innst. O. nr. 11. St.tid., forh. i Ot. s. 321—322; i Lt. s. 107.

10 mars. Om vigselen foregår i et misjonshus, bør organisten spille ved brudeparrets inntreden.

1. Sang.
2. Bønn.
3. Et passende bibelord og en kort tale til brudeparret.
4. Sang.
5. Brudeparret reiser sig.

Den som forretter vigselen henvender sig til brudeparret med følgende ord:

Kjære venner. Vi er her samlet for Guds åsyn og i disse vidners nærvær for å forene denne mann og denne kvinne i det hellige ekteskap, hvilket er anbefalet av Guds ord som en hederlig stand og bør ikke inngåes i lettsindighet, men med alvorlig betenkning og i Herrens frykt. Ekteskapet er av Gud innstiftet, det er bestemt til å være hellig og en for hele livet bestående pakt. Hør Herrens ord herom: Og Gud sa: Lader oss gjøre mennesker i vårt billede, efter vår lignelse og de skulle herske over havets fisker og over himmelens fugler og over kveget og over all jorden og over alt kryp, som rører sig på jorden. Og Gud skapte mennesket i sitt billede, i Guds billede skapte han det, mann og kvinne skapte han dem. 1. Mos. 26, 27.

6. Så tilspør jeg dig

Vil du ha denne kvinne som hos dig står, til din lovlige ektehustru? Vil du love for Guds åsyn og i disse vidners nærvær å elske, ære, trøste, og beskytte henne, være henne en kjærlig og trofast ektemann, inntil døden skiller eder?

Svar: Ja, jeg vil.

Så tilspør jeg dig

Vil du ha denne mann som hos dig står til din lovlige ektemann? Vil du love for Guds åsyn og i disse vidners nærvær å elske, trøste, ære og akte ham, være ham en kjærlig og trofast hustru inntil døden skiller eder?

Svar: Ja, jeg vil.

7. Efter at svaret er gitt, sier den forrettende: Giv hverandre hånden derpå.

Under det at brudeparret står hånd i hånd, legger den forrettende sin hånd på deres og sier:

Eftersom I nu for Herrens åsyn og i disse vidners nærvær har avlagt det hellige ekteskapsløfte og har bekreftet det ved å gi hverandre hånden, så forkynner jeg eder for rette ektefolk å være i Faderens, Sønnens og den Hellig-Ånds navn. Amen.

La oss høre hvad Herrens ord sier om denne pakt: 10 mars.
«Har I ikke lest, at han som skapte dem, fra begynnelsen av skapte dem til mann og kvinne og sa: «Derfor skal mannen forlate sin far og mor og holde sig til sin hustru, og de to skal være ett kjød? Så er de da ikke lenger to, men ett kjød. Derfor, det som Gud har sammenføiet, det skal et menneske ikke adskille.» — Hør videre Herrens ords formaning: «Iklæ eder da, som Guds utvalgte, hellige og elskede, inderlig barmhjertighet, godhet, ydmyghet, sagtmodighet, langmodighet, så I tåler hverandre og tilgir hverandre, om nogen har klagemål imot nogen; som Kristus har tilgitt eder, således også I! Men over alt dette iklæ eder kjærligheten, som er fullkommenhetens sambånd. Og Kristi fred råde i eders hjerter, den hvortil I og blev kallet i ett legeme, og vær takknemmelige! La Kristi ord bo rikelig hos eder, så I lærer og formaner hverandre i all visdom med salmer og lovsange og åndelige viser, og synger yndig i eders hjerter for Gud. Og alt hvad I gjør i ord eller i gjerning, gjør det alt i den Herre Jesu navn, takkende Gud Fader ved ham! — I hustruer! Underordne eder under eders menn, som det sømmer sig i Herren! — I menn! Elsk eders hustruer og vær ikke bitre mot dem!» Kol. 3, 12—19.

8. Motta Herrens velsignelse: (Brudeparret bøier kne, forsamlingen reiser sig). Bønn for brudeparret. Derefter velsignelsen: Herren velsigne eder og bevare eder. Herren la sitt åsyn lyse over eder og være eder nådig. Herren løfte sitt åsyn på eder og give eder fred.
9. Sang.
10. Brudeparret gratuleres og lykkønskes.

Kongelig resolusjon. I medhold av lov om ophevelse 10 mars
av magistratsembedene m. v. av 9 mars 1917 og 9 juni 1922 § 3 bestemmes at politimesteren i Notodden i den tidligere magistrats sted inntil videre skal være medlem av helserådet og fattigstyret i Notodden.

Kongelig resolusjon *) om forbud mot å bruke kaste- 10 mars.
nøter til fiske av laks og sjøørret i Lakselv, Staburselv og Børselv i Kistrand herred, Finnmark fylke.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om innskren- 10 mars
kende besemmelser for erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn i Haug sogn, Øvre Eiker herred, Buskerud fylke.

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.

10 mars. Skriv *) frå Arbeidsdepartementet um reglar for skipnaden med brandvernet og fyresegner for brandvernet og brandchefen i Dale brand- og bygningskommune i Hordaland fylke.

10 mars. **Telegram** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Aust-Agder, hvori uttales at der ved beregning av utbytteprocent efter landskattelovens 46 sjette ledd må for hvert år anvendes den virkelige procent for året, ikke gjennemsnittsprocenten.

11 mars. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene.

Skatt av motorvogner og inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. (Lov av 18 juli 1917 med tilleggslover).

Det viser sig at der fremdeles hersker nogen uklarhet angående fremgangsmåten ved innfordring av skatt av motorvogner som er solgt i budgettåret og at der innen de forskjellige distrikter forholdes forskjellig i denne henseende. Departementet finner derfor å måtte gjøre opmerksom på at skatten i almindelighet bør opkreves hos den som ved budgettårets begynnelse stod som eier og på hvem skatteseddelen lyder. Er der imidlertid innen forfallstid til vedkommende skattefoged kommet melding om salg, finner man det rimelig at skatten opkreves hos den nye eier.

Skattefogden kan dog anvende en annen fremgangsmåte eller foreta en fordeling av skatten på de forskjellige eiere i budgettåret, hvis dette i det enkelte tilfelle anses rimelig eller hensiktsmessig. Avtaler mellem kjøper og selger angående skattens fordeling er naturligvis det offentlige uvedkommende, og selger og kjøper hefter solidarisk uten hensyn til sådan avtale.

For budgettåret 1931—32 har departementet med få undtagelser avslått å innvilge innkomne andragender om frafallelse av skatt av motorvogner tilhørende offentlige tjenestemenn og læger, når disse har undlatt å anvende den fremgangsmåte, som er anvist i lovens § 4 for opnåelse av skattefrihet. Man skal henstille, at de skattydere som rammes av avslaget i størst mulig utstrekning blir gjort opmerksom på, at det, om skattefrihet fremtidig skal opnåes, er nødvendig at de i lovens § 4 omhandlede attester innsendes til politiet før budgettårets begynnelse. Senere til de-

*) Kunngj. 12 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 12, der reglane for brandvernet er inntekne.

partementets innsendte andragender om skattefritagelse kan ikke ventes innvilget. 11 mars.

I denne forbindelse henledes opmerksomheten på at skattefrihet for tjenestevogner ikke gjelder når vognen kun brukes til regelmessig befordring av vedkommende tjenestemann mellem hjem og fast arbeidssted.

Attest fra offentlig tjenestemann om bruken av vogn i tjenesten bør, hvor det ikke fremgår av attesten, gis påtegning om når den innkom og uten ophold tilstilles vedkommende politikammer.

Departementet skal videre gjøre opmerksom på at sportsopvisninger, ved hvilke profesjonelle idrettsutøvere optrer (lovens § 15) er skattepliktige uansett at de holdes i forbindelse med opvisninger, hvor kun amatører deltar eller at vedkommende profesjonelle idrettsutøver ikke får nogen betaling utover dekning av utlegg til reise, ophold m. v. eller at opvisningen kun har til formål å øke interessen for vedkommende idrettsgren eller virke belærende.

Departementet skal endelig innskjerpe at skatt av inngangspenger overalt skal beregnes efter de i skattebeslutningen fastsatte satser medmindre der f o r e v i s e s skrivelse fra departementet om at vedkommende forestilling er fritatt for skatt eller at skatten er nedsatt. Det er således ikke tilstrekkelig å henvise til at andragende er innsendt til departementet.

Er der tvil om hvorvidt en forestilling er skattepliktig eller efter hvilken sats skatten skal beregnes, bør skatt i alle tilfelle beregnes (efter høieste sats) og saken derefter forelegges departementet.

Herpå skal man be de innen herr fylkesmannens distrikt ansatte politimestres, oppebørselsbetjenters og lensmenns opmerksomhet henledet, idet man til lettelse av sakens ekspedisjon vedlegger endel avtrykk av nærværende rundskrivelse.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ophevelse av § 10 i politivedtekten for T j ø m e herred, Vestfold fylke. 11 mars.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om forbud mot motorvognkjøring på hovedveiene i H e d m a r k fylke under teleløsningen. 11 mars.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og vedtekter for bebyggelse av eiendommen «S o m m e r r o» i A k e r herred, Akershus fylke. 12 mars.

---

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.
**) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13, hvor vedtektene er inntatt.

12 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en ligningsnevnd, hvori uttales at et forsikringsselskap ikke antas i henhold til landskattelovens § 64, byskattelovens § 57, å ha plikt til å meddele en ligningsnevnd oplysninger om hvorvidt en navngitt person har tegnet livsforsikring i selskapet.

14 mars. **Lov** *) [1]) om tillegg til lov om sparebanker av 4 juli 1924.

I.

Lov om sparebanker av 4 juli 1924 gis følgende tillegg:

Til § 31, første ledd, litra c.

Når almene hensyn gjør det berettiget, kan Finansdepartementet samtykke i at sparebank erhverver aktier også i aktiebank uten det foran nevnte spesielle øiemed.

Til § 31, tredje ledd.

Denne grense kan dog overskrides når aktier i aktiebank er innkjøpt med Finansdepartementets samtykke, jfr. nærværende paragrafs litra c, annet punktum, og lov nr. 14 av 17 juli 1925 § 15, tredje—sjette ledd.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

14 mars. **Skriv** **) frå Socialdepartementet um løyvetvang for den som gjer sig ei næring av å driva herbyrge eller vertshus i Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke, og um vedtekt for herbyrge- og vertshusnæringa samestad.

14 mars. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet. I medhold av 24 juni 1931 om forandringer i konsesjonslovene har Landbruksdepartementet, forsåvidt konsesjonslovene om skog, dyrket mark, fjellstrekning og myrstrekning angår, fastsatt følgende:

I. Selskaper med begrenset ansvar, som eier skoggrunn, eller som eier eller har bruksrett for over 10 år til dyrket mark, fjellstrekning eller myrstrekning, plikter å innsende opgave. Opgaven skal inneholde følgende oplysninger:

1. Selskapets navn, adresse, grunnkapitalens størrelse, aktienes eller partenes pålydende og styrets sammensetning.
2. Om noen av selskapets aktier eller parter eies av fremmede statsborgere eller av selskaper med be-

*) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

[1]) St.besl. 10 mars. Se Ot. prp. nr. 23. Innst. O. nr. 27. St.tid., forh. i Ot. s. 378—388; 1 Lt. s. 109—118.

**) Kunngj. 16 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 13, der vedtekta er innteken.

grenset ansvar. En fullstendig opgave over disse må vedlegges med oplysning for hver enkelt om adresse, nasjonalitet og antall aktier. 14 mars

3. En herredsvis opgave over vedkommende eiendommer med oplysning om areal av skog, dyrket mark, fjellstrekning eller myrstrekning samt når selskapet erhvervet dem. Forsåvidt bruksrett angår, må det også oplyses for hvor lang tid den gjelder.
4. Om noen av selskapets aktier eller parter senere enn 24 juni 1931 vites pantsatt eller på annen måte stillet til sikkerhet til fremmede statsborgere eller til selskaper som ikke har helt norsk styre med sete i Norge og minst 80 procent norsk grunnkapital.
5. Om noen aktionær eller parthaver senere enn 24 juni 1931 er blitt eier av mer enn 35 % av selskapets kapital.

II. Selskaper med begrenset ansvar som eier aktier eller parter i noe sådant selskap som nevnt under post I, må for sitt selskap sende opgave inneholdende de i nr. 1 og 2 nevnte oplysninger samt oplysning om i hvilke selskaper det eier aktier eller parter og antall aktier i hvert selskap.

III. Den her nevnte opgave skal efter loven innsendes innen utgangen av mars. Nu i år er det imidlertid tilstrekkelig at vedkommende selskap innen fristens utløp sender de under nr. 1 og 2 nevnte oplysninger, men de øvrige oplysninger må da innsendes innen utgangen av april d. å.

IV. Bestemmelsene om meldeplikt som nevnt gjelder efter loven ikke selskap hvis aktier med hjemmel av lov kan lyde på innehaveren.

Videre undtas banker som er ordnet ved lov, samt selskaper som har helt norsk styre med sete i Norge og helt norsk grunnkapital såfremt selskapets eiendommer ikke overstiger 50 dekar.

V. Den nevnte opgave sendes til Landbruksdepartementets konsesjonskontor. Avtrykk av bestemmelsene kan en foruten i Konsesjonskontoret også få hos fylkesmennene.

VI. For undlatelse av å innsende opgave er det fastsatt tvangsmulkt.

Rundskrivelse *) fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 15 mars.

I den senere tid har der oftere vært gjort forsøk på å bringe i handelen preparater som opgis å være fremstillet med radioaktivt stoff.

*) Kunngj. 22 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

15 mars. Da flere av disse preparater er av mer eller mindre tvilsom verdi, har medisinaldirektøren, for å få en mere virksom kontroll med fremstilling og salg av slike preparater, foreslått visse endringer i de forskrifter om handel med gifter. apotekvarer og endel andre varer som er fastsatt ved kongelig plakat av 20 september 1929. I de rådslagninger som medisinaldirektøren i den anledning har hatt med sakkyndige, er det blitt fremholdt, at radium i sig selv er et så kjent lægemiddel at et preparat som angis å inneholde radium, også må bli å betrakte som lægemiddel og således må henføres under avdeling A. i plakaten (gifter og andre varer som bare kan selges fra rikets apotek).

For å utelukke tvil herom foreslår medisinaldirektøren, at der i plakatens avdeling A. III b. 2. præparata chemica, under eksempler og med stjerne inntas ordene: «Radium og dets forbindelser samt andre radioaktive stoffer og preparater.»

På foranledning har medisinaldirektøren erklært sig enig i, at den foreslåtte endring av plakatens ordlyd ikke bør være til hinder for at sykehus og hospitaler, i samme utstrekning som det har vært praktisert hittil, får adgang til selv å innføre til eget bruk det radium som er nødvendig til strålebehandling. Han oplyser at hertil ikke brukes rent radium, men radiumsalter, og anbefaler en tilføielse herom i plakaten.

Videre foreslår medisinaldirektøren en tilføielse som muliggjør fritt salg av radioaktive vann, både de som forekommer i naturen og i en viss utstrekning de kunstige, hvilke siste oplyses gjennemgående å være langt sterkere enn de naturlige. Han antar derfor efter samråd med sakkyndige, at der for kunstige radioaktive vann som skal kunne selges i almindelig handel, bør settes en grense opad for deres innhold av radium. Da man for tiden ikke kjenner til om der finnes kunstige radioaktive vann av større styrke enn 1000 mache radon pr. liter, foreslår medisinaldirektøren dette som normal grense for radiuminnhold i vann som kan selges i almindelig handel; men han anser det heldig at myndighetene får adgang til å fravike den nevnte grense.

Departementet slutter sig til medisinaldirektøren og fastsetter herved, i medfør av kongelig resolusjon av 20 september 1929, følgende endringer i de forskrifter som er utferdiget ved kongelig resolusjon av s. d. om handel med gifter, apotekvarer og endel andre varer:

1. Avdeling A. III a. «Solutiones medicinales», skal lyde således:

«Solutiones medisinales. — Alle slags opløsninger til medisinsk bruk. Herfra undtas de mineralvann (naturlige, kunstige og doserte) som er omhandlet under avd. C. II 2.» 15 mars.

2. Under avdeling A. III b. 2. «Præparata chemica» inntas under eksempler efter alfabetisk orden med betegnelsen stjerne:

«Radium og dets forbindelser samt andre radioaktive stoffer og preparater; jfr. C. II 2.

Sykehus og hospitaler kan selv innføre til eget bruk til strålebehandling de dertil egnede rene, ublandede radiumsalter eller rene radiumsalter blandet med andre stoffer i den koncentrasjon hvori disse preparater i almindelighet anvendes til klinisk strålebehandling.»

3. Avdeling C. II 2, siste avsnitt skal lyde således:

«At naturlige mineralvann inneholder brom- eller jodforbindelser eller er radioaktive, er ikke til hinder for at de kan selges av fabrikanter og kjøbmenn. Det samme gjelder kunstige efterligninger, når innholdet av brom- eller jodforbindelsene ikke er større enn i det tilsvarende naturlige vann og for kunstige radioaktive vann, når styrken ikke overstiger 1000 mache radon pr. liter. Departementet kan gjøre undtagelse fra denne styrkegrense.»

Alle helseråd, apotekere, politimestre og lensmenn i fylket bes gjort kjent med denne rundskrivelse.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Odda. 15 mars

Vedtak av Trustkontrollrådet. Under henvisning til de ved Kontrollrådets vedtak av 15 januar 1932 fastsatte bestemmelser for salg av grønnsåpe bestemmes herved i medhold av §§ 14, 20 og 23 i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk: 15 mars.

I. Levering av grønnsåpe i henhold til avtaler som er inngått før 18 januar 1932 kan efter 1 juni 1932 bare skje på vilkår som er i samhøve med de bestemmelser for salg av grønnsåpe som er fastsatt ved Kontrollrådets vedtak av 15 januar 1932. Dette gjelder dog ikke dersom der før 18 januar 1932 er avtalt en bestemt senere leveringstid som selgeren ikke har adgang til å fravike.

II. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse fra Handelsdepartementet, hvori meddeles at departementet i besvarelse av en forespørsel har antatt at det vil stride mot håndverkslovens § 13 annet ledd om 3 skoma- 16 mars.

*) Kunngj. 22 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14, hvor vedtekten er inntatt.

16 mars. kere uten håndverksbrev leier felles lokale til sin virksomhet således at de deler utgiftene til husleie, opvarmning og lignende, men har hver sine kunder.

16 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Hedmark, hvori uttales at en brukspanthaver må være berettiget til å begjære særskilt klagenevnd over eiendomstakst med hjemmel i landskattelovens § 12.

18 mars. Nr. 1. **Lov** *) [1]) om endring i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v.

I.

§ 1 i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild m. v. skal herefter lyde så:

«Det er forbudt å opta av sjøen, omsette og anvende fangster av sild og/eller brisling når fangstene antas å inneholde vesentlige mengder sildyngel under 1 år eller brisling under en størrelsesgrense fastsatt av Kongen.

Dette forbud gjelder ikke brisling som anvendes til agn eller sildyngel som anvendes til menneskeføde eller agn.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

18 mars. Nr. 2. **Lov** *) [2]) om utskrivning av ekstraordinær skatt til staten av formue for budgetterminen 1932—1933.

I.

For tilfelle av at det for budgetterminen 1932—1933 besluttes utlignet ekstraordinær skatt til staten av formue, kommer ved utskrivningen til anvendelse bestemmelsene i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgetterminene fra og med 1921—1922 til og med 1930—1931 med endringslover av 20 juni 1924, 12 februar og 3 juli 1926 med følgende avvikelser:

§§ 1 og 21 kommer ikke til anvendelse.

§ 22 skal lyde således:

Personer som akter å utvandre fra riket, plikter å betale eller stille sikkerhet for skatt efter nærværende lov. Skatten

---

*) Kunngj. 22 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

[1]) St.besl. 4 mars. Se Ot. prp. nr. 5. Innst. O. nr. 20. St.tid., forh. i Ot. s. 339—341; i Lt. s. 108.

[2]) St.besl. 4 mars. Se Ot. prp. nr. 3. Innst. O. nr. 18. St.tid., forh. i Ot. s. 361; i Lt. s. 108.

erlegges efter særskilt ligning med det dobbelte av de satser der gjelder for den budgettermin hvori avreisen finner sted. Personer for hvem nærværende paragraf har funnet anvendelse skattlegges ikke yderligere i kraft av lovgivningen om ekstraordinær formuesskatt for den budgettermin hvori avreise har funnet sted eller for den følgende termin. 18 mars. Nr. 2.

II.

Nærværende lov trer i kraft straks.

Lov *) [1]) om forandring i jernveisloven av 1848. 18 mars. Nr. 3.

I.

§ 7, 1ste ledd i lov av 12 august 1848 inneholdende særskilte bestemmelser angående anlegg av jernveier til almindelig benyttelse skal lyde:

Finner nogen av partene sig misfornøiet med taksten, har han innen 14 dager fra erstatningssummens bestemmelse å avgi erklæring til dommeren om at han ønsker overtakst.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. Det ulønte vicekonsulat i Konstantsa omdannes til ulønt konsulat. 18 mars.

Kongelig resolusjon. § 3 sjette ledd i reglement for den medisinske embedseksamen ved Universitetet forandres til å lyde: 18 mars.

«Anmeldelse til 2. avdeling må ledsages av lignende bevidnelse for å ha deltatt i praktiske kurser i patologisk histologi og i bakteriologi samt bevis fra vedkommende overlæger for på tilfredsstillende måte å ha utført praktikanttjeneste ved de 2 medisinske avdelinger, de 2 kirurgiske avdelinger samt avdelingene for nervesykdommer, hudsykdommer og øiensykdommer.»

Kongelig resolusjon **) om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Gjerpen herred, Telemark fylke, og om forskrifter angående renhold i skogshytter sammesteds. 18 mars.

Kongelig resolusjon *) om plikt for gårdeierne i Haugesund til å la tømning av privet og søppelbeholdere besørge av kommunens renholdsverk. 18 mars.

*) Kunngj. 22 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

[1]) St.besl. 10 mars. Se Ot. prp. nr. 14. Innst. O. nr. 22. St.tid., forh. i Ot. s. 377; i Lt. s. 109.

**) Kunngj. 22 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

18 mars. **Kongelig resolusjon** *) om dispensasjon fra § 25 i lov av 1 juni 1907 om vårtorskefisket ved Romsdals amts kyst og fjorder, forsåvidt den havstrekning angår, som er tillagt Sande opsynsdistrikt.

18 mars. **Kongelig resolusjon** *).

1. I medhold av lov om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918 § 2 bestemmes at det inntil videre skal være forbudt å innføre fra fremmede land skåren last og høvlet last av gran og furu uten tillatelse fra Landbruksdepartementet.
2. Provisorisk anordning av 17 juli 1931 om innførsel av trelast m. v. trer ut av kraft.
3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

18 mars. **Kongelig resolusjon.**

1. «Reglement for postvesenets ordning i felt (krigspostreglementet)» fastsatt ved kongelig resolusjon av 9 januar 1912 settes ut av kraft.
2. Et fremlagt utkast til krigspostreglement fastsettes til fremtidig befølgelse.
3. Forsvarsdepartementet bemyndiges til å foreta sådanne mindre endringer i reglementet som forholdene måtte gjøre ønskelige.

18 mars. **Kongelig resolusjon.** Der fastsettes regler**) for midlertidig bestyrelse av militære embeder m. v. overensstemmende med et fremlagt utkast.

18 mars. **Skriv*****) frå Justisdepartementet um tobakksvedtekt for Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke.

19 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Maren Olava Pedersdatter Laugeruds testamente av 3 mars 1922 oprettede «Maren Laugeruds legat» til fordel for «Det Norske Missionsselskap» og «Den Norske Sjømandsmission».

19 mars. **Skrivelse** †) fra Socialdepartementet om herberger- og beverterlovens anvendelse i Tjeldsund herred, Nordland fylke.

19 mars. **Brev** fra Socialdepartementet til et firma om adgangen til i almindelig handel å reklamere et munnvann som tjenlig til å forebygge sykdommer.

---

*) Kunngj. 22 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.
**) Inntatt i Meddelelser til hæren. Avd. I nr. 5.
***) Kunngj. 2 april i Lovtid. 1ste deild nr. 15, der vedtekti er innteki.
†) Kunngj. 2 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

Departementet uttaler, at det, likesom medisinaldirek- 19 mars.
tøren, er av den mening at et preparat som skal kunne selges i almindelig handel, ikke ved avertissementer, cirkulærer eller på annen måte må utbys på sådan vis at preparatet efter reklamen får karakteren av et lægemiddel. Å forebygge sykdom er en minst likeså viktig medisinsk opgave som å helbrede den. Det å avertere et preparat som et middel, som er egnet til å forebygge bakteriesykdommer, er derfor efter departementets mening det samme som å utby preparatet som et lægemiddel til anvendelse i medisinsk øiemed. Preparatet vil da efter plakat om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer av 20 september 1929 avdeling A, III, være gjenstand for apotekenes enehandel i detalj.

Departementet tilføier at man dermed ikke vil ha sagt, at en oplysning om, at munnvannet dreper bakterier, herunder sykdomsbakterier, blir å opfatte som ulovlig reklame.

Brev fra Socialdepartementet til en apoteker om signe- 19 mars.
ring av lægemidler som forskrives av en homøopat.

Departementet henviser til en uttalelse fra medisinaldirektøren om, at det ikke er utferdiget noe reglement for signering av kvaksalverresepter, men at det, som oplyst i en skrivelse fra medisinaldirektøren av 21 august 1915, har vært almindelig på apotekene å signere medikamenter, utlevert efter rekvisisjon av kvaksalver, bare med bruksanvisning uten å angi innholdsstoffenes art. I denne skrivelse er videre uttalt, at denne praksis visstnok har vært opretholdt, forat publikum ikke skulde bibringes den tro at medikamentet var forskrevet av autorisert læge. Departementet tilføier, at det for tiden ikke antas å være noe til hinder for, at signatur på lægemidler som kvaksalver forskriver, angir at lægemidlet er ordinert av vedkommende kvaksalver (dennes navn, uten titelen «dr.»).

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 22 mars.
«Legat åt Voss folkemuseum».

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 22 mars.
«Petter Dass's Stipendiefond» til høiere praktisk utdannelse for unge menn i Nord-Norge.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 22 mars.
det ved enkefru Rikke Røslands testamente av 3 desember 1930 oprettede «Johan og Rikke Røslands legat for døve, blinde og vanføre» i Sem og Slagen.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 22 mars.
det ved frøken Bergitte Hansens testamente av 17 januar

22 mars. 1929 oprettede «Ellen og Hans Olsen Steneruds legat» til hjelp for verdige trengende døve eller blinde i Hjera krets i Eidsvoll.

22 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Garanti A/S Norsk Spareselskap, hvori uttales at premier ifølge sparebevis i selskapet antas å måtte inngå under bestemmelsene i landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, 2net ledds 1ste punktum.

23 mars. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Forsvarsdepartementet. I henhold til den bemyndigelse som er gitt nærværende departement ved kongelig resolusjon av 30 mars 1928, bestemmes at bestyrer av generalfelttøimesterens oljekontor med hensyn til kostgodtgjørelse for reiser innen riket henføres til regulativets 2nen klasse.

23 mars. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om utvidelse av grensene for Sem brandkommune i Vestfold fylke og bygningslovens anvendelse for det samme strøk og om dettes overgang til egen kommune i bygningsvesenets anliggender.

29 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en ligningsnevnd, hvori uttales:

«Når en skogeier har solgt tømmer om høsten og mottatt forskudd på leveransen efter endt blinkning, hvorefter restbeløpet av salgssummen skal betales den påfølgende sommer, vil beskatningen av fordringen være avhengig av, hvorledes det solgte tømmer formuesbeskattes. Blir tømmeret beskattet som formue på selgerens hånd, vil fordringen på restsummen ikke kunne beskattes som formue og selgeren må dessuten gis fradrag i formuen for det mottatte forskudd. Blir derimot tømmerets verdi fratrukket hans formue, vil fordringen på restbeløpet av kjøpesummen kunne beskattes som formue på hans hånd.

Se for øvrig dom av Trondheims overrett av 8 oktober 1923 referert i ligningsutvalgets samling II, s. 217, hvor det heter: «Retten antok, at skattyderen hadde krav på fradrag i formuen for kr. 126 000,00, som representerte forskudd på tømmersalg, idet den gikk ut fra at den beholdning av hugget tømmer, hvorfor forskuddet var mottatt, var medtatt i bruttoformuen.»

30 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Berta Nordang oprettede «Johanne og Berta Nordangs Legat» til kvinner fra Hjørundfjord til hjelp til selvhjelp.

*) Kunngj. 2 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15, hvor den vedtatte grensebeskrivelse er inntatt.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Knud og Engebjørg Osens gavebrev av 18 desember 1930 oprettede «Tobias og Nils Osens legat til hjelp for ulykkeligstillede i Bru herred». 30 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved overrettssakfører Dønnes Kornelius Jenssens testamente av 29 mai 1925 oprettede «Fru overrettssakfører Karen Jenssens legat» til verdige trengende innen Furulund skolekrets i Vestre Gran. 30 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av Bergens Spædbarnhjem ved dets likvidasjon oprettede «Bergens Spædbarnhjems Legat». 30 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved enkefru Cecilie Skavlan, født Larsens testamente av 19 mai 1919 og 13 desember 1928 oprettede «Frøken Cis Skavlans legat» til 5 ugifte piker i Oslo av embedsmannsklassen til deres utdannelse. 30 mars.

Skrivelse fra Socialdepartementet. Det på Den internasjonale arbeidskonferanse i Genf i 1921 vedtatte utkast til overenskomst om landarbeideres rett til å inngå foreninger og slutte sig sammen, som er tiltrådt av Norge («Overenskomster» nr. 7 for 1929), er tiltrådt av følgende stater: 30 mars.

Østerrike, Belgia, Bulgaria, Chile, Tsjekkoslovaki, Danmark, Estland, Finnland, Frankrike, Tyskland, Storbritannia, India, Irske fristat, Italia, Latvija, Luxemburg, Holland, Polen, Rumenia, Sverige og Jugoslavia.

Skrivelse fra Socialdepartementet. Det på Den internasjonale arbeidskonferanse i Genf i 1921 vedtatte utkast til overenskomst om bruk av blyhvitt i maling, som er tiltrådt av Norge («Overenskomster» nr. 7 for 1929), er tiltrådt av følgende stater: 30 mars.

Østerrike, Belgia, Bulgaria, Chile, Kuba, Tsjekkoslovaki, Estland, Finnland, Frankrike, Grekenland, Latvija, Luxemburg, Polen, Rumenia, Spania, Sverige og Jugoslavia.

Skrivelse fra Socialdepartementet. Det på Den internasjonale arbeidskonferanse i Genf i 1925 vedtatte utkast til overenskomst om skadebot til arbeidere for bedriftssykdommer, som er tiltrådt av Norge («Overenskomster» nr. 7 for 1929), er tiltrådt av følgende stater: 30 mars.

Østerrike, Belgia, Bulgaria, Kuba, Finnland, Frankrike,

30 mars. Tyskland, Storbritannia, Ungarn, India, Irske fristat, Japan, Latvija, Luxemburg, Holland, Portugal, Sverige, Sveits og Jugoslavia.

30 mars. **Skrivelse** fra Socialdepartementet. Det på Den internasjonale arbeidskonferanse i Genf i 1925 vedtatte utkast til overenskomst om like behandling av et lands egne og dets utenlandske arbeidere i henseende til skadebot for ulykker, som er tiltrådt av Norge («Overenskomster» nr. 7 for 1929), er tiltrådt av følgende stater:

Østerrike, Belgia, Bulgaria, Chile, Kuba, Tsjekkoslovaki, Danmark, Estland, Finnland, Frankrike, Tyskland, Storbritannia, Ungarn, India, Irske fristat, Italia, Japan, Latvija, Luxemburg, Holland, Polen, Portugal, Sydafrika, Spania, Sverige, Sveits og Jugoslavia.

30 mars. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regler for brandvernets ordning og forskrifter for brandchefen, brandchefens varamann og brandmesteren i Sogndalsfjøra brandkommune, Sogn og Fjordane fylke.

31 mars. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske sendemann har Japan ved sin ratifikasjon av Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, erklært at det fastholder sitt tidligere tatte forbehold vedrørende retten til oversettelse, gående ut på i stedet for artikkel 8 i den reviderte Bernkonvensjon av 13 november 1908 å beholde artikkel 5 i den oprinnelige Bernkonvensjon av 9 september 1886, således som denne artikkel lyder efter tilleggsakten av 4 mai 1896.

Videre har den japanske regjering i henhold til artikkel 26 i Bernkonvensjonen av 2 juni 1928 meddelt at denne fra 1 august 1931 gjelder for følgende områder: Korea (Chôsen), Formosa (Taîwan), Det sydlige Sakhalin (Karafuto) og det forpaktede område Kvantung (Kwanto).

Oversettelse til nynorsk av lov nr. 25 av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, oversendt fra Justisdepartementet.

---

*) Kunngj. 2 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15, hvor reglene for brandvernets ordning er inntatt.

Lov nr. 25 fraa 22 juni 1928 um ymse jordspursmaal.

Fyrste kapitel.

Um jordstyre og anna.

§ 1. Um kommunale jordstyre, som skal skipast.

I kvart herad skal det vera eit jordstyre. Jordstyret er paa 5 mann med varamenner. Etter søknad fraa heradsstyret kann departementet fastsetja i serlege tilfelle, at det kann skipast meir enn eitt jordstyre i heradet.

§ 2. Val paa jordstyre.

Det er heradsstyret, som vel jordstyret. Valet kann haldast etter høvetalsmaaten, naar fire repræsentantar krev det, i samhøve med fyresegnene i kommunestyrelovi um val paa formenner. Valet skal vera kunngjort for aalmenta minst 4 vikur fyreaat. Kunngjeringi skal innehalda uppmaning til jordbrukslag, smaabrukarlag og samskipnader for folk, som vil ha jord, og andre slike lag um aa senda inn framlegg. Heradsstyret vel formann og varaformann millom dei, som er valde inn i jordstyret. Jordstyremennene bør vera jordbrukskunnige og ein av dei byggjingskunnig. Tenestetidi er 3 aar.

Meiner departementet, at eit jordstyre ikkje er samansett paa forsvarleg maate eller ikkje arbeider so godt som det skulde, kann det segja fyre, at heradsstyret held nytt val.

Kvar den, som er valfør til kommunale val og ikkje er yver 60 aar gamal, er skyldig aa taka mot teneste som styremann eller som formann i jordstyret; men den som hev gjort teneste i 3 aar, kann beda seg fri for like lang tid.

§ 3. Gjeremaali til jordstyret.

Jordstyret greider dei gjeremaali, som denne lovi serleg legg under det, og hjelper til med eller avgjer alt elles, som lovi handlar um, naar inkje anna er sagt eller fylgjer av samanhengen. Kongen eller den, han gjev rett til det, kann leggja andre gjeremaal under jordstyret, og i samband hermed segja fyre, at jordstyret kann bruka lønt hjelp.

Jordstyret skal gjeva grunnar for avgjerdene sine.

§ 4. Anke paa avgjerdene, som jordstyret tek.

Dei avgjerdene jordstyret tek, kann havast inn for ankenemdi etter § 5, naar inkje anna er sagt eller fylgjer av samanhengen.

Er det, som avgjerdi gjeld, under 500 kr., kann avgjerdi ikkje havast inn for ankenemdi utan samtykkje fraa departementet.

Fresten for anke til ankenemdi er 4 vikur fraa tilsegjing um avgjerdi. Naar løyve fraa departementet er turvande til anke, skal fresten reknast fraa den dagen, vedkomande fekk melding um løyvet.

Den som vil ha prøvt spursmaalet, um ei avgjerd er lovleg som jordstyret eller ankenemdi tek, maa senda klage til heradsretten innan 4 vikur fraa den tid, han fekk tilsegjing um avgjerdi.

Fyresegnene i § 31, tridje, femte og sette punktum i lov um skyn, ekspropriationssaker og odelsløysing fraa 1 juni 1917 gjeld paa tilsvarande maate.

§ 5. Ankenemdi.

Ankenemdi er ihopsett av 5 mann med varamenner. Departementet nemner upp formannen og varamann for han for 3 aar um gongen etter tilraading fraa fylkesutvalet. Han skal ha praktisk upplæring i jordbruk; og vanleg bør han ha teoretisk upplæring òg. Dei andre mennene i ankenemdi og varamenner for dei skal fylkestinget velja for 3 aar um gongen. Dei bør vera jordbrukskunnige so langt raad er, og minst ein av dei bør vera byggjingskunnig. Siste leden i § 2 gjeld paa tilsvarande maate.

Fylkestinget fastset, um det skal vera ei eller fleire ankenemder i fylket, og fastset i siste fall verkekrinsen for kvar nemd. Meir enn 3 ankenemder kann det likevel ikkje vera i noko fylke. Fylkestinget kann likeins segja fyre, at alle ankenemdene i fylket eller 2 av dei skal ha same formannen.

§ 6. Nøgjare reglar um jordstyre og ankenemd.

Dei som sit i jordstyre og ankenemd er ugilde etter dei same reglane, som gjeld for domarar.

Departementet gjev nøgjare reglar um arbeidet til jordstyret og ankenemdi, her òg um fyrehavingsmaaten for sakene, um tilsegjingar og meldingar og anna.

Skulde jordstyre eller ankenemd ikkje vera fyrehavingsføre, av di so mange av styremennene eller nemdmennene eller varamennene hev forfall eller er ugilde, skal ordføraren i heradet nemna upp folk i staden i jordstyret og fylkesmannen i ankenemdi.

§ 7. Vederlag til jordstyre og ankenemd og anna.

Fylkestinget fastset vederlaget til jordstyremennene etter framlegg fraa heradsstyret og med godkjenning fraa departementet.

Av utgiftene med arbeidet til jordstyret ber staten halvparten og fylket og heradet kvar sin fjerdepart.

Departementet fastset, etter framlegg fraa fylkestinget, vederlaget til formannen i ankenemdi og dei andre nemdmennene.

Staten og fylket ber kvar si helvt av utgiftene med arbeidet til ankenemdi.

Men ankenemdi kann gjera vedtak um, at ein tvistemaalspart, som ho synest ikkje hev havt rimeleg grunn til aa ha ei sak inn for henne, skal bera kostnaden med yverskynet, heilt ut eller i nokon mun. Utgifter, som ein part soleis skal svara, kann søkjast inn med panting.

Andre kapitel.

Um skyn og anna i oreignings- og forkjøpssaker.

§ 8. Um skyn.

Ein skynsnemd paa 3 mann gjev alle skyn og orskurdar og fastset alle takstar um oreigning og forkjøp etter denne lovi. Skynsmennene vert tekne or det utvalet, som er nemnt i § 13 i utskiftingslovi, og uppnemnde etter reglane der. Skynsmennene sjølve vel formannen, som samstundes skal vera skynsstyrar.

Departementet kann nemna upp ein serskild styrar for skynet, naar det gjeld saker, som er vande og noko store.

Fyresegnene i skynslovi fraa 1 juni 1917 um skynsteneste, som ein lensmann styrer, gjeld paa tilsvarande maate.

Ved skynstenesta bør formannen i jordstyret vera til stades og gjeva turvande upplysningar og hjelpa til paa annan maate.

Skynsnemdi kann kalla inn utskiftingsformannen til aa gjeva rettleiding, naar det gjeld sers vande spursmaal um grensur, reglar for bruksrettar og meir slikt.

§ 9. Um yverskyn.

Ankenemdi etter § 5 held yverskyn. Trengst det teknisk eller onnor serleg sakkunne til skynet, kann ankenemdi kalla inn sakkunnig hjelp til rettleiding.

Fyresegnene i § 4, andre og tridje leden, og § 8, andre til femte leden, gjeld paa tilsvarande maate.

Jamvel naar det gjeld mistak i sakfyrehavingi eller rettsnyttingi kann skynet ankast inn for heradsretten.

§ 10. Um skynsutgifter.

Utgiftene med underskyn vert skifte i samhøve med § 7, andre leden.

Men skynsmennene kann fastsetja at den, som krev oreigning, ber kostnaden med saki, heilt ut eller i nokon mun, naar dei synest det er rimelegt i sers tilfelle.

Utgiftene med arbeidet til ankenemdi vert skifte etter § 7, fjerde leden; siste leden i § 7 gjeld paa tilsvarande maate.

Tridje kapitel.

Um skyldnad for kommunen og andre til aa gjera utveg til jord og jordbrukslunnende.

§ 11. Kommunen.

Naar det kann gjerast utan urimeleg økonomisk vaagnad, og so langt høveleg jord finst i heradet, skal heradskommunen kjøpa eller nytta forkjøpsrett til jord, so bygdefolk, som vantar jord til jordbruk eller som treng jord til auke for eit jordbruk, som er for lite, kann faa turvande jord.

Kann ikkje skikka jord skaffast paa rimelege vilkaar paa denne maaten, skal heradet nytta det høvet til oreigning, som denne lovi gjev.

Det som no er sagt, gjeld for jordbrukslunnende paa tilsvarande maate.

§ 12. Jordstyret.

Jordstyret skal hjelpa kommunen med aa skaffa jord og rettleida einskildmann eller bureisingslag, som vil ha jord. Til dette fyremaalet skal jordstyret millom anna

a. sjaa aa faa rimelege salstilbod paa jord og hjelpa til med aa faa kjøp i stand;
b. føra liste yver jord i bygdi, som styret veit er fal, og yver statsjord i bygdi;
c. venda seg til heradsstyret um aa faa tak i turvande jord;
d. gjeva landbrukssellskapet melding um yverskot paa jord i bygdi.

Det som no er sagt gjeld um jordbrukslunnende paa tilsvarande maate.

§ 13. Styret for landbrukssellskapet.

Naar eit jordstyre i fylket vender seg til styret for landbrukssellskapet, skal dette styret hjelpa til paa beste maaten med aa gjeva upplysning um jord. Det same gjeld, naar nokon,

som vil ha jord, vender seg beinveges til styret for landbruks-sellskapet. Dette styret skal føra ei liste yver jord, som det veit er fal i fylket og yver statsjord i fylket. Styret skal likeins sjaa aa faa uppgaave yver dyrkande jordvidder i fylket, naar dei er noko store, og hjelpa til med bureisingslag.

Paa den maaten styret synest er høveleg, skal det gjera jordstyri kjende med lista til kvar tid, so langt ho gjeld eigedomar i vedkomande bygd.

§ 14. Departementet.

I departementet skal dei føra ei so fullstendig liste som raad er yver statsjord og yver dyrkande jordvidder i landet, naar dei er noko store. Departementet sender landbrukssellskapi avskrift av denne lista for kvar sine fylke.

Med dei pengane, departementet raar yver, skal det fremja paa beste maaten arbeidet med bureising paa dyrkande jordvidder, som er noko store; likeins skal det syta for, at statsjord vert avgjevi paa rimelege vilkaar til nye bruk eller til turvande auke for jordbruk, naar statsjordi er brukande til dette, og staten kann gjeva henne fraa seg utan skade for aalmenne umsyn, som er mykje um aa gjera.

Fjerde kapitel.

Um oreigning, naar det gjeld jord, skog og andre jordbrukslunnende.

§ 15. Um oreigning, naar det gjeld jord, som høyrer til sellskap, utanbygdes folk og sume andre rettssubjekt.

Til nye jordbruk og til auke for gamle, kann heradet krevja, med samtykkje fraa Kongen, oreigning baade naar det gjeld dyrka og udyrka jord, her òg heile jordbruk, dersom eigaren er:

1. Aktiesellskap eller anna sellskap med avgrensa andsvar, stiftingar eller korporationar.
2. Framande kommunar.
3. Utanbygdes folk. Men gjeld det jordbruk, som eigaren hev ódelsrett til, og bruket ikkje er lekk i ei jorduppsamling, kann han krevja aa faa ha bruket, eller eitt av dei, um han hev meir enn eitt, med dei lunnende, som er turvande for drifti eller som høveleg kann drivast saman med bruket. Vilkaaret er likevel, at eigaren driv jordbruket paa ein maate, som staar fullt paa høgd med godt drivne jordbruk i bygdi, eller at han arbeider det upp i forsvarleg hævd innan ei tid, som jordstyret fastset, og sidan driv det som nemnt.

§ 16. Um oreigning fraa sellskap og utanbygdes folk og sume andre rettssubjekt, naar det gjeld beite, skog og andre jordbrukslunnende.

Etter søknad fraa heradsstyret kann Kongen gjeva kommunen løyve til aa krevja oreigning, naar det gjeld heid og beitemark, myr, skog, mark til planteteigar, kalkfjell og andre jordbrukslunnende, dersom eigaren er aktiesellskap eller anna sellskap med avgrensa andsvar, stifting, korporation, framand kommune eller utanbygdes privatfolk. For oreigning fraa utanbygdes privatfolk gjeld dei atterhald som fylgjer av § 15.

Naar det gjeld beite, kann oreigning krevjast baade til eigedom og til bruk. I barskogstrok kann oreigning til beite krevjast, berre naar det gjeld utmark, som høver til dyrka beite, eller der umsynet til skogen er mindre um aa gjera enn umsynet til beitet.

Dei eigedomane kommunen soleis legg under seg, skal helst nyttast til bruk for kommunen sjølv og for folket i kommunen, so trongen til slike lunnende vert stetta. Heradsstyret med samtykkje fraa departementet gjev dei nøgjare reglane for utnyttingi. Paa same maaten vert det fastsett, um eigedomen skal leggjast til jordbruk, som vantar slike lunnende, eller um folk skal nytta han ut i lag (millom anna etter reglane for bygdeaalmenning) eller um han skal vera kommunal eigedom paa annan maate.

§ 17. Um oreigning fraa innanbygdes folk naar det gjeld jord.

Slike jordbruk, som maa reknast for vanlege gardsbruk etter tilhøvi i bygdi, og som eigaren bur paa og brukar sjølv, kann ikkje oreignast. Undantak gjeld for udyrka jord, som ikkje trengst for garden, etter regelen nedanfor i post 1b.

Paa same vilkaar gjeld dette jamvel for store bruk, naar lægje, avgrensing eller andre umstende gjer, at det høver best aa driva dei under eitt.

Elles kann kommunen med samtykkje fraa Kongen krevja oreigning til nye jordbruk og til auke for gamle:

1. Udyrka jord, naar det gjeld:

a. Jordstykkje, som ikkje vert drivne saman med jordbruk.

b. Jordstykkje, som er meir enn det som heilt ut trengst til nydyrking for bruket eller til fullt forsvarleg drift.

2. Baade dyrka og udyrka jord, naar:

a. Eigedomen er lekk i ei jorduppsamling.

Eller:

b. Eigaren eig tvo eller fleire jordbruk i heradet. I dette tilfellet kann det krevjast oreigning, naar det gjeld bruk,

som ikkje trengst for aa driva det bruket, som eigaren vil ha sjølv, eller som høveleg kann brukast i samband med dette bruket eller som er naudsynlegt til upphald og arbeid for ein huslyd. Men eigaren kann krevja aa faa ha eitt bruk til, dersom han eller ektemaken hans eller eit barn hev odelsrett til det.

Oreigningregelen i denne paragrafen skal ikkje nyttast, dersom eigaren vil skifta bruket millom borni eller barneborni sine, eller, um det er meir enn eit bruk, lata borni eller barneborn faa kvar sitt, og so set dette i verk, og vedkomande tek bustad paa det bruket han fekk og tek ved bruket innan ei rimeleg tid, som jordstyret fastset. Men oreigning kann gjerast gjeldande mot bruk, som soleis er yverførde, um vilkaari er til stades etter post 1 eller 2.

Til vanlegt skal:

a. Jord, som gaar inn under § 15, krevjast oreigna fyrr jord vert teki etter denne paragrafen.
b. Udyrka jord fyre dyrka.
c. Vanbrukt jord, eller jord som ikkje er godt brukt, fyre jord som er godt brukt.

§ 18. Um oreigning fraa innanbygdes folk, naar det gjeld beite, skog og andre jordbrukslunnende.

Naar kommunen eller innbyggjarane i kommunen treng det, og Kongen samtykkjer, kann kommunen krevja i rimeleg mun, at heid og beitemark, myr, skog, mark til planteteigar, kalkfjell og andre jordbrukslunnende vert oreigna fraa innanbygdes folk, som sit med urimeleg mykje av slike lunnende. Heradsstyret med samtykkje fraa departementet gjev dei nøgjare reglane for utnyttingi.

Beite kann krevjast oreigna til eigedom eller til bruk, naar det gjeld utmark, som ikkje vert bruka i samband med jordbruk, eller som truleg er større enn det, som etter all von er heilt ut nok for det jordbruket, dei ligg under, til seinare nydyrking (innlegd) og skifting. Brukstidi skal ikkje vera yver 40 aar, men kann lengjast for ei tid paa upp til 40 aar um gongen, so framt partane er einige um det, eller det vert avgjort med skyn, at vilkaari for oreigning framleis er til stades. I barskogstrok kann oreigning berre krevjast, naar det gjeld utmark, som høver til dyrka beite, eller der umsynet til skogen er minder um aa gjera enn umsynet til beitet.

Vanleg skal:

a. Lunnende, som gaar inn under § 16, oreignast fyre lunnende etter denne paragrafen.

b. Lunnende, som er vanbrukte eller ikkje godt brukte, fyre godt brukte.
c. Eigedomar, eller stykkje av eigedomar, som er samla saman med uppkjøp i bygdi, fyre andre eigedomar.

§ 19. Kven som skal reknast for innanbygdes folk.

For innanbygdes folk etter denne lovi skal dei reknast, som hev butt i heradet i dei 2 siste aari og bur der framleis. Desse 2 aari vert rekna fraa den tid heradsstyret gjorde vedtaket um aa faa oreigningsløyve.

Likt med innanbygdes folk skal dei reknast, som fyre heradsstyrevedtaket um aa faa oreigningsløyve tinglyser ei utsegn um, at dei hev teke mot og busett seg paa eigedomen i den tanken aa driva han sjølve i eigenskapen jordbruk paa forsvarleg maate, eller at dei vil gjera det innan eit aar etter dei skreiv utsegni, og um at dei vil verta buande paa eigedomen og sjølve driva han som netupp nemnt i so lang tid som turvande til aa faa eit fast tilhald i heradet i 5 aar i samanheng. Folk, som gjev ei slik utsegn og ikkje rettar seg etter henne, vert rekna for utanbygdes folk.

§ 20. Oreigning, naar eigedomen skifter eigar.

Naar heradsstyret hev gjort vedtak um aa faa oreigningsløyve, eller søknad som nemnt i § 23 er innkomen, kann dei halda oreigning, jamvel um eigedomen sidan hev gjenge yver til ein eigar, som vilde ha vore fri oreigning av di vilkaari vantar andsynes han.

§ 21. Det folk kann krevja vert medteke i oreigningi.

Saman med det, som vert oreigna, kann dei krevja, at hus og andre byggverk, grunn og anna, som naturleg høyrer med, skal oreignast, naar skynet meiner dette er rimelegt. Paa same vilkaari er kommunen skyldig aa gjeva oreigningi dette umfanget, um eigaren krev det.

Naar jord vert oreigna til jordbruk, kann dei krevja, um det er rimelegt høve til det, at slike lunnende og rettar vert medtekne, som er turvande eller mykje um aa gjera for husbruk og gardsbruk etter tilhøvi i bygdi. Soleis skog, hamn, torvmyr, jagt og fiskje og meir slikt.

Likeins kann dei krevja i turvande mun, at servitutar og andre bruksrettar, som ligg paa grunnen, vert avløyste eller umskipa.

§ 22. Ei oreigning maa ikkje føra med seg uhøves (urimelig stor) skade eller ulempe.

Kongen kann ikkje gjeva løyve til oreigning, minder han meiner fyremunene er rimeleg store i høve til ulempune. Vanleg bør han fyrst gjeva løyve til oreigning fraa den eigaren, som ho er til minst ulempe for.

Det kann ikkje krevjast, at ein lut av noko heilt vert oreigna, naar skynet meiner, at ei fraaskiljing vilde føra med seg uhøves skade eller ulempe for det, som er att eller for drifti eller for ei meir høveleg skifting eller for onnor økonomisk verksemd, som eigaren driv. Det same gjeld, naar det, som vert kravt oreigna, er skikka til utnytting til eit serskilt fyremaal, som skynet meiner maa gaa fyre oreigningstiltaket.

§ 23. Søknad um oreigning.

Med ein søknad um oreigning skal det fylgja utsegn fraa jordstyret. Likeins maa eigaren ha havt høve til aa segja si meining um saki, so framt han hev kjend bustad her i landet. Utsegni fraa eigaren skal gjevast innan ein rimeleg frest, som jordstyret fastset. Segjer eigaren, at han er viljug til aa selja den eigedomen, det er tale um, til ein rimeleg pris, skal dei sjaa aa faa avtale i stand, fyrr søknaden vert send til departementet.

Hev ikkje heradsstyret gjenge med paa ein søknad, kann søkjaren krevja at søknaden vert framlagd for Kongen til avgjering. Synest Kongen, at søknaden bør stettast, kann han i eit slikt tilfelle gjeva bureisingslag, jordbrukslag, smaabrukarlag eller andre slike lag rett til oreigning. I so fall gjeld fyresegnene um oreigning til kommunen paa tilsvarande maate. Naar det gjeld søknad fraa ein einskildmann, vert løyvet gjeve til det av desse lagi, som vil taka seg av saki hans. Eit lag kann ikkje faa løyve, minder Kongen hev godkjent vedtektene for laget. Kongen kann dessutan setja slike vilkaar for løyvet, som er turvande av aalmenne umsyn.

§ 24. Um skadeboti.

Skadebot for oreigning vert fastsett i skyn.

§ 25. Frestar og anna.

Høvet til oreigning fell burt, um ikkje den, som fekk løyvet, hev kravt skyn innan 2 maanader etter han tok imot melding um løyvet. Likeins fell høvet burt, dersom oreigning ikkje er kravd innan 2 maanader etter endelegt skyn. Er det kommunen, som i sistnemnde tilfellet hev mist høvet til oreigning, kann Kongen innan ein ny frest paa 2 maanader gjeva bureisingslag eller andre lag, som er nemnde i § 23, løyve til aa krevja oreigning for den skadebot, som skynet hev fastsett.

Naar skyn er halde og oreigning so vert kravd, maa ho taka med alt, som skynet gjeld, minder skynet sjølv gjev høve til aa velja millom ymse alternativ for det umfanget oreigningi skal ha.

§ 26. Rett til synfaring fyreaat.

Folk maa finna seg i, at kommunen, jordstyret og staten held synfaring yver ein eigedom, naar tanken er aa gjera framlegg um eller krevja oreigning.

§ 27. Nytt løyve.

Naar det er gjeve løyve til oreigning, utan at ho er sett i verk, kann vanleg nytt løyve til aa oreigna same grunn eller noko av han ikkje gjevast til vedkomande, fyrr 10 aar fraa det fyrre løyvet.

§ 28. Forbod mot hogst.

Naar eit heradsstyre hev gjort vedtak um aa faa løyve til aa oreigna skoggrunn, kann det setja forbod mot hogst i skogen meir enn til husbruk og gardsbruk utan skogkunnig utblinking. Eigaren skal faa forbodet skriftleg, og det tek til aa gjelda fraa den tid han tek imot meldingi. Det kann takast tilbake kva tid det skal vera, og held upp aa gjelda i alle tilfelle, naar søknaden er endeleg nekta, eller naar det er gjort vedtak um, at oreigning ikkje skal haldast, eller naar høvet til oreigning fell burt i samhøve med reglane i § 25.

I dei tilfelle, som er umhandla i § 23, kann jamvel dei lag, som der er nemnde, setja sovore forbod, naar dei gjev slik trygd, som jordstyret godtek. Men i dette tilfellet kann eigaren anka forbodet inn for departementet til prøving. Anken hev ikkje stoggande kraft.

Den som gjer imot eit forbod, som er gjeve etter denne paragrafen, vert straffa med bot. Dessutan kann det, som er aaverka ulovleg, eller det verdet det hev, dragast inn hjaa den skuldige eller den, som han hev arbeidt for.

§ 29. Andre band paa bruket.

Jamvel andre band enn dei, som no er nemnde, kann leggjast paa eigar, brukar eller bruksrettshavar, naar det gjeld retten deira til aa nytta det, som skal oreignast, dersom slike band er turvande for oreigningsfyremaalet eller til aa fremja det paa ein tenleg maate. For sovore paabod gjeld fyresegnene i fyrre paragrafen paa tilsvarande maate, her òg fyresegni um straff og inndraging. Paabod etter denne paragrafen kann ankast inn for departementet til prøving, men utan stoggande kraft.

§ 30. Skadebot for hogstforbod og andre band paa nyttingsretten.

Er det sett forbod som nemnt i § 28 og § 29, skal skynet, naar det fastset skadeboti, taka umsyn til det tapet, som bandet paa raadvaldsretten hev valda eigaren eller annan rettshavar.

Vert oreigningi ikkje sett i verk, hev vedkomande krav paa serskild skadebot for det tapet, forbodet valda han. Skadeboti vert fastsett med skyn i samhøve med andre kapitel.

§ 31. Naar eigaren hev gjort avtale um aa levera trefang.

No hev eigaren gjort avtale um aa levera trefang, fyrr han fekk skriftleg melding um, at heradsstyret hev gjort vedtak um aa faa løyve til aa oreigna skoggrunn, og skynet meiner, at denne avtala ikkje kann greidast med hogst i nokon annan av skogane hans utan avgjerande ulempe. Daa kann han krevja, at det i oreigningstenesta vert fastsett ein skyldnad for skoggrunnmottakaren til aa lata han faa det trefanget, som er turvande til aa greida avtala.

Denne regelen gjeld paa tilsvarande maate for leveringsavtalur, som kjem inn under andre band paa nyttingsretten.

§ 32. Uppgaave yver hogst.

Nyttar eigaren den retten han hev etter §§ 28 og 31 til anten sjølv aa hogga i skogen eller krevja aa faa raadvald yver turvande trefang, so han greider dei avtalune han hev gjort, skal skynstenesta nøgje gjera greide for, kor mykje trefang som maa takast i skogen. Denne hogsten tek so skynet høvelegt umsyn til, naar det fastset taksten.

Det som no er sagt, gjeld paa tilsvarande maate for andre band paa nyttingsretten.

§ 33. Avtale um uthogst kann verta avløyst.

Hev eigaren lagt avtale um uthogst paa skoggrunnen, hev den, som hev oreigningsløyve, rett til aa krevja, at avtala vert avløyst mot skadebot etter skyn. Fyresegnene i §§ 31 og 32 gjeld paa tilsvarande maate for den, som hev rett til hogst i skogen etter avtale um uthogst.

Med avtale um uthogst meiner denne lovi ei avtale, som gaar ut paa aa gjeva nokon ein rett til annan hogst i framand skog enn til husbruk og gardsbruk; likeins ei avtale, som truleg hev til fyremaal aa gjeva ein slik rett.

§ 34. Rett for staten til oreigning.

I same tilfelle og med same atterhald, som no er nemnt, hev staten rett til aa krevja oreigning; og fyresegnene ovanfor gjeld daa paa tilsvarande maate. Men retten for heimstadkommunen til aa krevja oreigning gaar vanleg fyre, minder det er meir um aa gjera for staten aa faa eigedomen enn for kommunen. Stortinget avgjer tvist um dette.

Hev ein kommune kravt oreigning og halde skyn, men etter § 25, andre punktum, mist høvet til oreigning, kann Kongen krevja oreigning for staten innan ein ny frest paa 3 maanader for den skadebotsummen, skynet fastsette, um pengar er løyvde til det. Men sit ikkje Stortinget saman paa den tid, daa frestlaupet tek til eller vert det uppløyst innan ein maanad etter den tid, gaar fresten likevel ikkje ut i noko tilfelle, fyrr ein maanad etter næste Storting kjem saman.

Femte kapitel.

Korleis eldre husmanns-, bygsle- og leiglendingshøve vert umskipa og avskipa.

§ 35. Kva rettshøve fyresegnene gjeld.

Fyresegnene i dette kapitlet gjeld husmanns-, bygsle- og leiglendingshøve, som er eldre enn denne lovi.

A. Um umskiping og lengjing.

§ 36. Leigehøvet vert umskipa.

Er det fastsett i avtale, at arbeidsskyldnad skal vera vilkaar for jordleiga, kann leigaren krevja ytingi umgjord i ei pengeavgift, som jordstyret fastset etter beste skyn.

Naar leigaren elles meiner, at leigevilkaari er uhøvelege, kann han søkja jordstyret um umskiping, naar minst 10 aar er gjengne fraa den tid, leigeavtala var gjord. Naar jordstyret synest det er rimelegt, kann det daa skipa um leigehøvet paa ein maate det tykkjer er tenlegt. Soleis kann det setja leiga til ein sum, som svarar til tilhøvi i bygdi. Hev jordstyret ikkje funne grunn til aa skipa um rettshøvet, kann ny søknad fyrst sendast inn um 10 aar. Likeins um leigaren ikkje hev sagt fraa til jordstyret innan ein frest paa 3 maanader etter endeleg avgjerd um umskipingsspursmaalet, at han vil taka ved umskipingi. Um 10 aar kann baae partane krevja, at ei umskiping, som jordstyret hev gjort, skal prøvast paa nytt.

Naar jordstyret hev gjort arbeidsskyldnad um i ei pengeavgift eller skipa um leigehøve i andre stykkje, og leigaren so gaar med paa dette, tek dei nye reglane til aa gjelda fraa fyrste fardag, som leigehøvet lovleg kann segjast upp til.

Fyrr jordstyret tek avgjerd um umskiping etter denne paragrafen, skal det sjaa aa faa partane til aa avgjera saki i godmælom.

§ 37. Naar leigehøvet kann lengjast.

Etter søknad fraa jordleigaren kann jordstyret fastsetja, at leigehøvet skal staa ved lag lenger enn avtala var, naar jordstyret synest dette er rimelegt etter det arbeidet og den paakostnaden leigaren eller ætti hans hev lagt i bruket. Men vilkaaret er, at leigaren hev site paa bruket minst 10 aar, eller han og ektemaken hans og nokon, som er skyld eller verskyld med han i rett upp- eller nedstigande line i alt minst 20 aar. Den lengde leigetidi maa dessutan ikkje føra med seg slik uhøves skade eller ulempe som nemnt i § 22.

Vert partane ikkje sjølve samde um leigevilkaari, fastset jordstyret desse vilkaari soleis som det synest er rimelegt etter tilhøvi i bygdi. Fyresegnene i fyrre paragrafen um, at jordstyret fyrst skal sjaa aa faa saki avgjord i godmælom, gjeld her òg; likeins høvet til ny prøving um 10 aar.

Leigehøvet kann òg lengjast paa den maaten som nemnt til gagn for ektemaken til jordleigaren, for borni hans og barneborn. Under born gaar òg ættleidingsborn.

§ 38. Band paa avtalefridomen i jordleigehøve.

Fyresegnene um umskiping og lengjing er ikkje fraavikande til skade for jordleigaren.

B. Um forkjøpsrett.

§ 39. Hovudregelen um forkjøpsretten.

Naar eit burtleigt bruk, som gaar inn under dette kapitlet, vert avhendt eller gaar yver til ny eigar etter arv, skifte, odelsløysing eller tvangssal anten aaleine eller saman med annan fast eigedom eller saman med andre lunnende eller med lausøyre, hev leigaren forkjøpsrett til bruket. Vilkaaret er dessutan, at leigaren sjølv eller saman med ektemaken og foreldri og besteforeldri deira hev site paa bruket minst 10 aar.

§ 40. Forkjøpsrett til bruk, som høyrer til sameige eller andsvarlege sellskap.

Dersom bruket høyrer ei sameige eller eit andsvarlegt sellskap til, skal det reknast for yverført til ny eigar, naar ein av luthavarane døyr, eller naar ein part i sellskapet eller sameiga skifter eigar paa annan maate. Kor mykje dei andre partane

daa er verde, vert fastsett med skyn. Er bruket ikkje serskilt skyldsett, gjeld den regelen, som no er fastsett for eigarskifte med umsyn til bruket, heile eigedomen, som det høyrer under.

§ 41. Undantak fraa forkjøpsretten.

Jordleigaren hev ikkje forkjøpsrett, naar bruket er avhendt saman med annan fast eigedom, og skynet meiner at det kom til aa føra med seg slik uhøves skade eller ulempe som nemnt i § 22, um bruket vart fraaskilt.

Leigaren hev ikkje daa heller forkjøpsrett, naar eigedomsretten gaar yver til nokon, som er skyld eller verskyld med avhendaren i rett upp- eller nedstigande line eller i fyrste sidelina, eller til ektemaken eller eit ættleidingsbarn. Undanteke er likeins eigarskifte etter odelsløysing, naar odelsløysaren anten er nærast odelsboren eller staar i slikt skyldskapshøve som nemnt til den som er nærast odelsboren.

Naar det er noko mykje meir skog under leigebruket enn turvande til husbruk og gardsbruk, kann det fastsetjast i skyn etter krav fraa nokon av partane, at det som er meir eller noko av det skal vera undanteke fraa forkjøp, so framt skynet tykkjer slik skifting er rimeleg og utan avgjerande skade for eigedomen eller nokon av partane.

§ 42. Um grensune for bruket og um lunnende, som skal høyra til, og anna.

Er eit bruk, som ikkje er serskilt skyldsett, avhendt i lag med annan fast eigedom, skal grensune for bruket og all tilhøyrsle i høve til den andre eigedomen fastsetjast paa den maaten, som er mest tenleg baade for bruket og for den eigedomen, som er att, og soleis at vilkaari i § 22, andre leden, vert fylgde. Trengst det, kann grensune for bruket skipast um, og dyrkingsjord kann leggjast til bruket, naar dertil er rimelegt høve, so det vert skikka eller meir skikka enn fyrr til dyrking og nytting som sjølvstendigt jordbruk. Og naar dertil er rimelegt høve, bør serleg slike lunnende leggjast til bruket, som vert rekna for tenlege etter tilhøvi i bygdi eller er mykje um aa gjera for husbruk og gardsbruk; soleis vegar, skog, hamn, torvmyr, fiskje og anna slikt, alt som fyrr nemnt soleis at vilkaari i § 22, andre leden, vert fylgde.

§ 43. Forkjøpssummen og anna.

Bruket vert yverteke etter kjøpesummen og dei andre vilkaari i avhendingsavtala. Men i alle høve kann seljaren krevja, at kjøpesummen skal betalast i reide pengar mot kontraktsvarande skøyte innan 6 maanader etter den endelege av-

gjerdi um, at bruket vert yverteke i samhøve med forkjøpsrett. Dei brigde, som dette fører med seg i avhendingsavtala, vert fastsette med skyn, um ikkje partane vert einige. Dessutan kann eigaren krevja, at den parten av vederlaget, som ikkje er pengeyting eller føderaad (kaar; folge), skal verdsetjast i pengar. Skynet fastset summen, um ikkje partane vert einige um han. Same regel gjeld, um det for ein lut av vederlaget er sett eit vilkaar, som leigaren ikkje sjølv hev i si hand aa uppfylla. Kann ikkje ei yting, som er bundi til eit vilkaar, verdsetjast i pengar, noko som skynet avgjer i tvisttilfelle, fell ho burt utan vederlag.

Er det fastsett i salsvilkaari, at seljaren skal ha atterkjøpsrett, eller seljaren eller kjøparen ha lov til aa gaa fraa handelen, dersom forkjøpsrett vert bruka, kann ikkje atterkjøpsretten eller fraagaaingsretten gjerast gjeldande mot leigaren; same regel gjeld elles òg, naar seljaren eller kjøparen hev fraagaaingsrett paa vilkaar, som leigaren ikkje hev det i si hand aa uppfylla.

Er det fastsett ein sams kjøpesum for bruket og annan fast eigedom, rett eller lausøyre, som samstundes er avhend, skal det fastsetjast i skyn, kor stor part av den sams kjøpesummen etter maaten fell paa bruket.

Segjer partane, at avhendingi er ei gaave, heilt ut eller i nokon mun, skal kjøpesummen fastsetjast i skyn.

Krav paa vederlag, som leigaren hev for arbeid eller annan paakostnad, som hev gjort bruket betre, skal dragast ifraa i forkjøpssummen.

§ 44. Um utjamning, naar det gjeld forkjøpssummen.

Er annan fast eigedom, rett eller lausøyre avhend saman med det bruket, som forkjøpsretten gjeld, men med serskild kjøpesum for bruket, og den, som hev forkjøpsretten meiner, at prisen, som er sett paa bruket, er alt for høg i høve til den, som er sett paa det andre, kann han krevja, at skynet avgjer saki. Meiner so skynet, at han hev rett, fastsett det, kor stor part av heile kjøpesummen etter maaten fell paa bruket.

§ 45. Frestar for forkjøpsrett og anna.

Vil leigaren gjera forskjøpsrett gjeldande, maa han innan 6 vikur etter han fekk melding fraa seljaren eller kjøparen, gjeva dei fraasegn um, at han vil taka ved bruket. Fær han ingi melding fraa seljaren eller kjøparen, maa han gjeva fråsegn innan 6 vikur etter han fekk vita um salet.

Skyn etter § 43 maa vera kravt innan same fresten som nemnt i fyrste leden.

Er det kravt skyn, skal fresten for den fraasegni, som er nemnd i fyrste leden, reknast fraa den tid, skynet eller yverskynet vart halde.

§ 46. Forkjøpsrett for kommunen.

Paa same vilkaar og maate som sagt ovanfor hev kommunen forkjøpsrett til bruk, som hev vore burtleigt som nemnt i § 35 for ikkje meir enn 10 aar sidan, men no er nedlagt som eige bruk, so framt skynet meiner det bør gjerast til eige bruk paa nytt.

Likeins hev kommunen forkjøpsrett til burtleigde bruk, som leigaren ikkje vil taka etter forkjøpsrett. Forkjøpsfresten er her 6 vikur etter forkjøpsfresten for leigaren er ute.

§ 47. Høve til avgjerd fyreaat.

Jamvel fyrr avtale um avhending er gjord, kann baade eigaren og den, som meiner han hev forkjøpsrett, faa avgjort med skyn, um eit bruk høyrer til det slaget, som forkjøpsrett gjeld for etter §§ 39 og 41, fyrste leden, jfr. § 42 og 46. Avgjerdi er bindande for 10 aar.

§ 48. Forkjøpsretten er ikkje fraavikande.

Forkjøpsretten kann ikkje leigaren segja fraa seg.

C. Um oreigning.

§ 49. Det som kann krevjast oreigna.

Utanum det høvet til oreigning, som fylgjer av dei andre fyresegnene i denne lovi, hev heradet, naar det gjeld eit burtleigt bruk, som gaar inn under dette kapitlet, med samtykkje fraa Kongen dessutan rett til aa krevja oreigning paa dei vilkaari, som er nemnde nedanfor.

Innan 3 aar etter den tid lovi tek til aa gjelda, kann heradet likeins paa same maaten krevja oreigning, naar det gjeld jord, som var burtleigd for ikkje yver 10 aar fyrr lovi tek til aa gjelda, men no ikkje er burtleigd paa slike vilkaar, at tilfellet gaar inn under dette kapitlet. Men høve til oreigning er det likevel ikkje, naar ein eigar, som bur paa bruket, driv jordi som sjølvstendigt bruk.

Søknad um slik oreigning, som nemnd er i denne paragrafen, skal stettast, minder sers sterke grunnar er imot.

§ 50. Kven oreigning kann krevjast for.

Oreigning kann berre krevjast, naar jordi skal yverlatast til ein leigar, som hev site paa bruket minst 30 aar, her den

tid medrekna, som ektemaken hans og nokon, han er skyld eller verskyld med i rett upp- eller nedstigande line, hev site paa bruket.

Jamvel um leigetidi er kortare, kann oreigning krevjast, naar leigaren eller so nære skyldfolk eller verskyldfolk som nemnt hev rudt eller bygt det meste av bruket.

Hev leigaren ektemake, born, her òg ættleidingsborn, eller barneborn, kann oreigning krevjast til gagn for dei òg.

Er det meir enn einn søkjar, som oreigning kann krevjast for, skal jordi helst yverlatast til den, som maa reknast for sterkast knytt til henne. Men jamsides hermed skal det takast umsyn til, um søkjaren, her òg ektemaken hans og born, er skikka til aa eiga jordi og driva henne som jordbruk.

§ 51. Nokre einskildreglar.

Fyresegnene i § 21 (det folk kann krevja vert medteke i oreigningi), § 24 (um skadeboti), § 25 (um frestar og anna) og §§ 26 til og med 33 gjeld paa tilsvarande maate. Fyresegnene i § 22, andre leden, gjeld likeins, men med det brigdet, at oreigningi skal fremjast, minder skynet meiner, at sers sterke grunnar er imot. Likeins gjeld fyresegnene i § 23 (um søknad um oreigning) paa tilsvarande maate, med det tillegget, at Kongen jamvel kann gjeva løyve til oreigning beinleides til søkjaren sjølv, um heradsstyret ikkje gaar med paa søknaden. Dessutan gjeld fyresegnene i § 42 (um grensune for bruket og anna) paa tilsvarande maate, men med det tillegget at den viddi og dei lunnende, som fyrr høyrde til bruket, jamvel kann minkast, naar skynet synest det er rimelegt, til gagn for den eigedomen, som er att, eller til gagn for anna leigebruk, som oreigning gjeld for.

D. Ymse fyresegner.

§ 52. Rett for leigaren til aa halda fram med aa bruka eigedomen millombils.

Husmann, bygslemann eller leiglending, som innan eit aar etter denne paragrafen tek til aa gjelda, hev sendt inn søknad til heradsstyret um høve til aa oreigna jord, eller til jordstyret um lengjing av leigehøvet etter dette kapitlet, skal ha rett til aa verta sitjande med leigebruket til fyrste fardag etter det er endeleg avgjort, um rett til oreigning eller lengjing skal gjevast. Dette gjeld utan skil, um leigehøvet skulde ha halde upp fyrr etter uppsegjing fraa eigaren eller i samhøve med leigeavtala. Same retten hev ektemaken til leigaren, borni hans, her òg ættleidingsborn, og barneborn i det tilfellet, at leigaren døyr og leigehøvet held upp av den grunn.

Leigevilkaari skal vera dei same som fyrr, men eigaren kann likevel krevja, at jordstyret avgjer etter beste skyn spursmaalet um avgifti, dersom han synest ho er for laag.

Fyresegnene i denne paragrafen gjeld ikkje, naar det er avgjort med endeleg dom, at leigaren hev forbrote leigeretten.

Fyresegnene i denne paragrafen er heller ikkje til hinder for, at departementet i serlege tilfelle gjev løyve til, at leigehøvet held upp, naar eigaren søkjer um det, og leigaren hev havt høve til aa segja si meining.

§ 53. Om stempelavgift og anna.

Heimelsdokument paa eigedom i samhøve med dette kapitlet er friteke for stempelavgift. Og for tinglysing, som er turvande i det høvet, skal det ikkje betalast sportlar til statskassa.

Sette kapitel.

Um vern for dyrka mark og anna.

§ 54. Forbod mot aa leggja ut dyrka mark til skog eller anna bruk.

Utan samtykkje fraa jordstyret er det ulovlegt aa lata dyrka mark gaa yver til skoggrunn, hamnegang eller utslaatt. Dette forbodet gjeld likevel ikkje det tilfellet, at dyrka mark vert utlagd til beite, naar dette høyrer til ein tidhøveleg driftsmaate.

Gjer eigaren imot dette forbodet, skal jordstyret setja han ein rimeleg frest med paabod um, at han innan den tid anten dyrkar jordstykkjet uppatt eller dyrkar upp ei like stor vidd. Samstundes fastset jordstyret ei bot for kvart aar, som gaar til han set paabodet i verk. Tvangsboti, som skal leggjast upp til eit jordfond for heradet (§ 88), kann søkjast inn med panting.

§ 55. Vanhævd, naar det gjeld jordbruk.

Naar jordstyret meiner, at jordbruk, som høyrer til aktiesellskap eller anna sellskap med avgrensa andsvar, stifting, korporation, utanbygdes folk eller framand kommune, er i vanhævd, kann det setja eigaren ein rimeleg frest til aa faa jordbruket upp i forsvarleg hævd. Samstundes med, at jordstyret set fresten, gjev det eigaren paabod um dei arbeid, han skal setja i gang i dette høvet. For vanhalding fastset jordstyret ei aarsbot, og for boti gjeld fyresegnene i § 54 paa tilsvarande maate. Ho skal betalast kvart aar, til arbeidet vert gjort.

I vedtekt, som vedkomande departement godkjenner, kann heradsstyret gjera fyresegnene i denne paragrafen gjeldande jamvel for innanbygdes folk, som eig jordbruk.

Sjuande kapitel.

Um høvet millom beite og utslaat.

§ 56. Reglar for høvet millom beite og utslaatt. Um oreigning.

Naar utslaatt (utslætte, markeslaatt, fjelleng, fjellslaatt og anna slikt), som ligg i beitemark, er til hinder for, at beitet kann nyttast ut paa ein vitig og lønsam maate, kann dei, som hev beiterett (beiterettshavarane) eller eit fleirtal av dei søkja jordstyret um aa setja upp reglar for høvet millom beite og utslaatt. Jordstyret kann daa taka ved turvande reglar, so framt det trur, at det er raad aa faa ein tenleg skipnad med rimeleg kostnad, t. d. med aa gjerda inn slaatten eller flytja han til ein annan stad eller taka andre slike aatgjerder. Fastset jordstyret inngjerding, gjev det turvande reglar um gjerdehaldet. Korleis utgiftene med gjerdet eller annan skipnad skal greidast, det fastset jordstyret etter det gagnet kvar hev av tiltaket. Naar minst 10 aar er gjengne, kann den, som hev slaatteretten, eller minst $^1/_3$ av dei, som hev beiterett, krevja, at jordstyret tek ny avgjerd um skipnaden. Ein skipnad, som er fastsett etter fyresegnene ovanfor, kann utskiftingsretten ikkje gjera um, minder han synest det er turvande for utskifting eller av umsyn til reglar for brukshøvi i beitemarki sjølv eller i grannemark.

Meiner jordstyret, at det ikkje kann taka ved slik skipnad som nemnt, kann beiterettshavarane eller eit fleirtal paa deira vegner krevja med samtykkje fraa Kongen, at eigedomsretten eller bruksretten til slaatten vert oreigna, so framt fyremunene med oreigning er heller store mot den skaden og ulempa, som ho gjer for den, som hev slaatteretten. Oreigningsutgiftene skal bytast millom beiterettshavarane innbyrdes etter gagnet for kvar av dei. Skynet avgjer tvist um, korleis utgiftene skal bytast.

Den regelen, som no er nemnd, um korleis utgiftene skal bytast, gjeld berre so langt ikkje anna bytingsgrunnlag fylgjer av lov um jordfreding fraa 16 mai 1860 eller av avtale eller anna rettsgrunnlag.

Fyresegnene i denne paragrafen gjeld ikkje statsaalmenningar. I bygdeaalmenningar er det aalmenningsstyret, som gjer gjeldande den retten, som beiterettshavarane hev i denne samanhengen.

Paragrafane 21, 22, 23, fyrste leden, og 24 til og med 27 gjeld paa tilsvarande maate.

Dersom det er kravt nokor teneste etter utskiftingslovi yver markestykkjet, fyrr endelegt vedtak er gjort um ein skipnad eller um oreigning, tek utskiftingsretten avgjerd um skipnaden og gjev skyn, takstar og orskurdar med umsyn til oreigningi, naar han meiner det er turvande for ei tenleg utskifting.

Aattande kapitel.

Um fleirtalsvedtak i ymse hopehav.

§ 57. Fleirtalsvedtak i hopeign (sameige).

I hopeign kann eigarane avgjera etternemnde spursmaal med fleirtalsvedtak:

a. Spursmaal um reglar for sambruket deira i hopeign; soleis for beite, slaatt og anna bruk. Undantak fraa denne fyresegni er likevel jagt og fangst (um dette § 3 i lov um jagt og fangst fraa 20 mai 1899).
b. Spursmaal um aa setja i gang arbeid, so den einskilde eller hopelaget fær betre høve til aa nytta ut jordi; soleis spursmaal um dyrkings- eller anna kultiveringsarbeid, skogplanting, skogfreding og anna slikt.
c. Spursmaal um aa avhenda tenleg grunn til nye jordbruk eller til auke for gamle jordbruk eller til tuft for vaaningshus, naar eigarane ikkje treng grunnen sjølve.
d. Spursmaal um aa leiga burt eller avhenda beite og andre jordbrukslunnende, som ikkje trengst til bruk for eigarane sjølve.

Røystene skal reknast etter det høvetalet, som gjeld for den parten kvar hev i sameiga. Er det ikkje noko høvetal, skal røystene reknast etter den skyldi, eigedomane til eigarane hev, i samhøve med § 33 i utskiftingslovi.

Utgiftene med vedtaket ber eigarane i same høvet. Men gjeld det tiltak, som ikkje er til like stor nytte for alle etter maaten, kann likevel kvar av eigarane krevja, at utgiftene vert skifte etter gagnet for kvar av dei.

§ 58. Fleirtalsvedtak i sambeite.

I sambeite, so nær som i statsaalmenning, kann eit fleirtal av dei, som hev beiterett gjeva reglar for beitehøvi seg i millom. Soleis kann dei òg gjera vedtak um aa skifta beitet i teigar, um beitingstidi, kva slag og kor mykje fe som kann beita paa dei ymse teigane og meir slikt. Utgiftene med skipnaden ber dei, som hev beiterett, i høve til det gagnet dei hev av skipnaden. Andre leden i § 57 gjeld paa tilsvarande maate.

§ 59. Møte av rettshavarane.

Vedtak etter §§ 57 og 58 gjer rettshavarane paa møte, dei held. Minst femteparten av dei maa ha kravt møte. Innkallingi vert gjord med eit varsel paa ein maanad, vitnefast eller i innskrive brev. Til vedtak er det nok, at det vert fleirtal av dei, som møter. Dei kann velja eit styre til aa staa fyre og setja i verk dei vedtak, som er gjorde, og alt som heng saman dermed.

§ 60. Innhaving for jordstyret.

Slikt vedtak, som er nemnt i §§ 57—59, kann havast inn for jordstyret innan ein maanad fraa vedtaket. Den avgjerdi, jordstyret so tek, er endeleg.

§ 61. Naar vedtaket vert endelegt.

Vedtak etter dette kapitlet vert endelegt, naar 6 maanader er gjengne etter det er gjort eller godkjent av jordstyret, so framt ikkje nokon av rettshavarane hev kravt utskifting eller reglar for sambruk etter utskiftingslovi innan den nemnde fresten. Tek utskiftingssøkjaren kravet tilbake etter fyrste punktum i § 17 i utskiftingslovi, eller vert ikkje utskifting fremja eller reglar for sambruk gjevne i samhøve med utskiftingslovi, vert vedtaket bindande paa nytt.

Jamvel etter dei 6 maanadene er ute, kann utskifting eller reglar for sambruk etter utskiftingslovi krevjast, men den, som hev fenge ein rett i samhøve med vedtaket, staar daa i same stoda som andre rettshavarar.

§ 62. Høve til ny prøve.

Vedtak, som gjev reglar for høvet millom rettshavarane innbyrdes, kann prøvast paa nytt etter dette kapitlet, naar minst 10 aar er gjengne, minder vedtaket sjølv fastset, kor lang tid det skal gjelda for.

§ 63. Atterhald.

Fyresegnene i dette kapitlet gjeld med dei atterhald, som fylgjer av avtale eller anna bindande grunnlag.

§ 64. Avgjerd um tvist.

Jordstyret avgjer tvist, som fyresegnene i dette kapitlet gjev høve til.

Niande kapitel.

Korleis ymse sams jordbrukstiltak kann setjast i verk.

§ 65. Kva tiltak fyresegnene gjeld.

No er det til gagn for tvo eller fleire aa byggja gardsveg, byggja og halda ved like stølsvegar, driftevegar eller dyrkingsvegar, aa setja i gang sams gjerdetiltak, arbeid mot sandfok,

steinskred eller jordskred eller skipa sams sauesanking; men dei vert ikkje samstellte um aa setja tiltaket i verk. Daa kann Kongen segja fyre, at alle, som hev gagn av tiltaket, skal gjeva tilskot til det i same mun som det er til gagn for han, naar dei vilkaari er til stades, som er nemnde nedanfor.

Den som ikkje vilde vera med, kann i staden reida ut ein sum, som jordstyret fastset etter den fyremunen tiltaket gjev han. Dette maa han daa segja fraa um til formannen i jordstyret seinast 14 dager etter han er gjord kjend med det vedtaket, Kongen gjorde. Jordstyret tek si avgjerd so snart det er raad aa gjera seg upp eit skyn um fyremunen.

§ 66. Vilkaari i det einskilde.

Skal det vera høve til aa fastsetja slik tilskotskyldnad, maa krav um det vanleg koma inn fraa eit fleirtal av dei, tiltaket gagnar, eller fraa den eller dei, som kjem til aa faa hovudgagnet. Dessutan maa Kongen finna, at tiltaket i seg sjølv er rimelegt og ikkje legg paa nokon av dei, som skal vera med, utgifter, som staar i mishøve til den økonomiske evna hans.

Fyrr Kongen tek si avgjerd, skal han faa utsegn fraa jordstyret.

§ 67. Um utlikning og anna.

Jordstyret liknar ut tilskot og avgjer alle spursmaal, som kjem upp i det høvet. Utlikna tilskot kann søkjast inn med panting.

§ 68. Møte av dei, som tiltaket er til gagn for.

Er tilskotskyldnad fastsett, kallar formannen i jordstyret dei, som tiltaket er til gagn for, saman til møte, som tek ved nøgjare reglar for det samyrkjelaget, som soleis er skipa, og vel styre og set upp fyresegjing for styret. Kann dei ikkje semjast um reglane eller valet paa styret eller um fyresegjingi for styret, tek jordstyret turvande avgjerder.

Jordstyret avgjer tvist, som kjem upp i samyrkjelaget, minder reglane for laget fastset noko anna.

§ 69. Um høve til ny prøving.

Naar 3 aar er gjengne fraa den dagen, samyrkjelaget vart skipa (jfr. § 68), kann kvar av lagsmennene krevja, at jordstyret prøver paa nytt spursmaalet um framtidig tilskotskyldnad og alt som heng saman dermed.

Tiande kapitel.

Um oreigning til tufter og anna.

§ 70. Oreigning til tufter og anna.

Der det ikkje er nok hustufter aa faa i vanlegt kjøp eller etter forkjøpsrett paa rimeleg maate, kann heradet krevja med samtykkje fraa Kongen, at grunn vert oreigna til utstykkjing i hustufter for bustad, med turvande grunn til hage naar dertil er rimelegt høve.

Sameleis kann heradet krevja med samtykkje fraa Kongen, at grunn vert oreigna til samyrkjetiltak og kommunale tiltak og til møtehus og lagshus, og grunn til bruk for samferdsla; likeins grunn, som trengst, naar det gjeld aa tryggja og fremja ei tenleg regulering, serleg i centrale strok i heradet.

Er slike hus som nemnt i fyrste og andre leden bygde paa grunn, som er leigd (fest), og husi høyrer leigaren til, kann Kongen likeins gjeva heradet løyve til aa krevja at grunnen vert oreigna til gagn for leigaren.

Staten hev òg same rett til aa krevja oreigning som kommunen.

So langt §§ 21—34 høver, gjeld dei paa tilsvarande maate.

Ellevte kapitel.

Um grunntilhøvi i fiskebygdene.

§ 71. Um oreigning.

Umfram i dei tilfelli, som fylgjer av dei andre fyresegnene i denne lovi, kann oreigning krevjast baade naar det gjeld bygd og ubygd grunn, dersom slik oreigning er turvande av umsyn til fiskenæringi eller noko som heng saman med henne; soleis òg naar det gjeld aa tryggja og letta fiskarane og andre næringsdrivande der paa staden høve til aa driva si næring (her òg produktforedling) utan hinder. Oreigning kann soleis krevjast m. a. naar det er tale um grunn til vaaningshus, rorbuder og egnebuder, grunn til samyrkjetiltak, til byggverk for tilverking og umsetnad av fisk og fiskeprodukt, til skiping av handelsforretningar og til handverksdrift, grunn til turkeplassar og til hjellbruk, salteplassar, traneimverk, baatuppset, aalmenningar, landingsplassar og til bryggjur, alt med turvande vegar eller veggrunn.

Til same fyremaali kann det likeins krevjast, at bruksrett eller annan rett yver grunn vert oreigna eller avløyst.

Oreigning etter denne paragrafen kann staten krevja; likeins, med samtykkje fraa Kongen, vedkomande herad og fylke; dessutan samyrkjelag, naar Kongen godkjenner vedtektene

deira. For løyvet kann Kongen setja slike vilkaar, som er turvande av aalmenne umsyn.

Fyresegnene i §§ 21, 22, 23, fyrste leden, og §§ 24—34 gjeld paa tilsvarande maate, so langt dei høver.

§ 72. Jordstyret kann skipa um og lengja leigeavtale i fiskevær.

I fiskevær kann jordstyret, naar det synest det er rimelegt, etter søknad fraa leigaren skipa um og lengja avtale um husleige og grunnleige, jamvel um rettshøvet ikkje er husmanns-, bygsle- eller leiglendingshøve, og utan skil um leigehøvet er eldre eller yngre enn lovi. Paa slik umskiping og lengjing gjeld fyresegnene i §§ 36—38 paa tilsvarande maate. Men vilkaaret i § 36 um, at det skal ha gjenge ein viss frest fraa den tid avtala var gjord, fell burt. Vilkaari i dei tvo fyrste punktummer i § 37 fell likeins burt.

Tolvte kapitel.

Um avhending, naar det gjeld jord, som høyrer staten eller kommunar til.

§ 73. Kva verkekrins fyresegnene hev.

Naar staten avhender jord, som er etla til jordbruk, gjeld dei fyresegnene, som er fastsette i dette eller næste kapitel. Departementet kann gjeva slike utfyllingsreglar, som det synest er turvande.

Fyresegnene gjeld likeins, naar ein kommune vil avhenda jord, som er etla til jordbruk. Men departementet kann gjera undantak her i serlege tilfelle. Naar det er tale um kommunal avhending, skal nemningi «staten» og «departementet» i dette og næste kapitel lesast som det stod «kommunen» og «kommunestyret.»

§ 74. Kor stort bruket skal vera og anna.

Naar det er rimelegt høve til det, bør eigedomen vera so stor, at det er raad aa faa eit jordbruk, som er stort nok til aa gjeva arbeid for ein huslyd. Men gjeld avhendingi bruk, som alt er til, kann eigedomen vera mindre; likeins naar det er tolleg lett og varigt høve til onnor forteneste.

Er det rimelegt høve til det, bør dei leggja til bruket slike lunnende, som etter tilhøvi i bygdi er tenlege eller er mykje um aa gjera for husbruk og gardsbruk; soleis vegar, skog, hamn, torvmyr, fiskje og anna slikt.

Fyrr dei fastset storleiken paa eigedomen, skal dei faa inn utsegn fraa jordstyret.

§ 75. Kjøparen.

Eigedomen bør avhendast til folk, som er skikka til aa eiga han, driva og halda han i hævd som jordbruk. Her kann det òg takast umsyn til, um ektemaken eller borni fyller desse kravi.

Hev eigedomen vore burtleigd, bør han helst avhendast til brukaren, eller um han ikkje vil ha eigedomen, til den som elles er nærast til etter skyldskap, bruk eller av andre grunnar.

§ 76. Pris.

Staten skal avhenda eigedomen for ein pris, som ikkje er større enn det som ein jordbrukar kann betala, naar han skal sitja med eigedomen og bruka han til jordveg. Men kostar eigedomen staten meir, kann prisen setjast so høgt. Fyrr prisen vert fastsett, skal jordstyret vera høyrt.

Hev eigedomen vore burtleigd, og han vert avhend til brukaren eller ætti eller andre av folket hans, bør det, naar prisen skal fastsetjast, takast rimelegt umsyn til det arbeidet og den paakostnaden, som dei hev lagt paa eigedomen, dersom det ikkje er grunn til aa gaa ut ifraa, at dei alt hev fenge høvelegt vederlag i ei eller onnor form.

§ 77. Eigedomen kann avhendast i sal paa vanleg maate eller til ervefeste.

Eigedomen kann avhendast anten i vanleg sal mot betaling av prisen, som er sett etter § 76, eller til ervefeste mot ei aarsrente av prisen. Er eigedomen upphusa, maa husi alltid avhendast i sal paa vanleg maate.

Dersom ervefestaren seinare heller vil ha eigedomen i vanlegt kjøp, maa han søkja departementet um samtykkje. Slikt samtykkje bør departementet gjeva, naar ikkje serlege umsyn er til hinder. Den verdsetjingssummen, som ervefestaren svarar rente av, vert daa kjøpesum. Men hev det vore noko større skifte i pengeverdet i millomtidi, skal dei taka rimelegt umsyn til det.

Naar det er tale um eigar i dette eller næste kapitel, gaar ervefestar òg inn under det ordet, um inkje anna fylgjer av samanhengen.

§ 78. Renteavgifti.

Den renteavgifti, som ein ervefestar skal betala, skal vera den same som rentefoten til kvar tid for tilsvarande laan i Smaabruk- og Husbanken til den norske Staten. Men naar det gjeld kommunar, kann ho setjast so høgt, at kommunen er skadelaus.

Er jordi udyrka, heilt ut eller i nokon mun, kann departementet fastsetja, at det ikkje skal svarast nokor rente eller berre ei laagare rente for ei viss tid eller til so lengje.

Trettande kapitel.

Det raadvaldet mottakaren hev yver eigedom, han hev teke imot i samhøve med denne lovi.

§ 79. Det raadvaldet mottakaren hev yver eigedomen.

Med dei atterhald, som fylgjer av dette kapitlet, hev den, som tek i mot ein eigedom til jordbruk etter fjerde, femte og tolvte kapitel i denne lovi, fullt eigedomsraadvald yver eigedomen. For den, som tek i mot hustuft til bustad i samhøve med tiande og ellevte kapitel, gjeld fyresegnene paa tilsvarande maate, so langt dei høver.

§ 80. Fyresegner um, korleis eigedomen skal brukast og um skyldnad for mottakaren til aa bu paa eigedomen, og anna.

Den som er eigar til kvar tid, er skyldig aa bu paa eigedomen og sjølv driva han som jordbruk paa forsvarleg maate. Men i serlege tilfelle kann jordstyret gjeva lov til, at eigaren ikkje bur paa eigedomen, eller at han læt andre driva han. Slikt løyve bør vanleg gjevast berre for ei kort tid um gongen. Naar jordstyret hev sagt si meining, kann departementet i sers høve gjeva samtykkje til, at eigedomen kann nyttast paa annan maate enn til jordbruk, heilt ut eller i nokon mun; soleis naar det bruket, det no er tale um, nyttar ut grunnen paa ein betre maate, fraa ein samfundssynsstad set. Ein høveleg auke i kjøpesummen kan gjerast til vilkaar for samtykkjet.

§ 81. Høvet til pantsetjing og utsøkjing.

Eigedomen med hus, som høyrer til, kann ikkje lovleg pantsetjast i alt for meir enn upp til $^{6}/_{10}$ av det, som eigedomen kostar fyrste mottakaren saman med seinare upphusing, upparbeiding og annan paakostnad. Denne fyresegni gjeld likevel ikkje laan, som er upptekne i Smaabruk- og Husbanken til den norske Staten.

Jordstyret fastset summen etter beste skyn for minst fem aar um gongen. Skynssummen skal tinglysast.

Eigedomen kann pantsetjast for ein høgre sum, naar departementet samtykkjer.

Utlegg, avsetning og arrest i eigedomen med hus kann berre takast for

a. skattar og andre offentlege avgifter,
b. krav paa vederlag for viljande eller aktlause skadeverk,
c. krav, som fylgjer av forsytingsskyldnad, som er fastsett i lov,
d. krav som fylgjer av skyldnad, som skuldmannen hev teke paa seg fyrr han fekk eigedomen.

§ 82. Kva pris eigedomen kann avhendast til.

Eigedomen kann ikkje avhendast til høgre pris enn det, som staten fekk for eigedomen i si tid (eller for husi, naar det gjeld ervefeste), med tillegg for den verdauken, som hev kome upp sidan den tid gjenom arbeid og kapital, eigarane hev lagt paa eigedomen, og med fraadrag for den verdminken, som er ei fylgje av den maaten, eigedomen er driven og halden i hævd paa, og av andre umstende.

Den prisen, som dei soleis ikkje kann gaa yver, fastset jordstyret etter beste skyn. Naar jordstyret synest det er rimelegt i serlege tilfelle, kann det setja eit høvelegt tillegg, som likevel ikkje maa vera større enn 25 pct. av verdauken (etter verdminken er fraadregen), utan samtykkje fraa departementet.

Desse fyresegnene um prisen gjeld baade yvergang fraa fyrste mottakaren og fraa seinare eigarar og utan skil, kva rettsgrunn yvergangen hev (avhending av fri vilje, skifte, tvangssal eller ein annan rettsgrunn).

§ 83. Pris, naar eigedomen vert seld paa tvangsauktion.

Fyresegnene i § 82 er ikkje til hinder for, at eigedomen kann seljast til ein høgre pris paa tvangsauktion, her òg auktion etter § 127 i konkurslovi, so framt sal til ein slik pris er turvande til aa svara eit krav, som kravshavaren hev rettsgild panterett for i eigedomen i samhøve med § 81.

§ 84. Avhending og yvergang til andre enn dei næraste skyldfolki.

Samtykkje fraa departementet trengst, dersom fyrste mottakaren eller seinare eigarar vil avhenda eigedomen til andre enn skyldfolk i rett upp- eller nedstigande line eller i fyrste sidelina eller til verskyldfolk i rett upp- og nedstigande line. Likeins er sovore samtykkje turvande, um eigedomen skal gaa yver til ein slik mottakar paa annan maate. Soleis etter arv, tvangssal eller paa skifte.

§ 85. Atterkjøpsrett for staten.

Til eigedom, som er avhend i vanlegt sal (§ 77), hev staten atterkjøpsrett i desse tilfelli:

a. Naar eigedomen utan samtykkje fraa departementet er avhend til nokon, som ikkje er so nærskyld eller so nær verskyld som nemnt i § 84.
b. Naar eigedomen er avhend til ein høgre pris enn sagt i § 82.
c. Naar nokon av reglane i § 80 er vanhalden paa ein slik maate, at viktige umsyn er krenkte.

Staten kann taka eigedomen til den pris, som er umhandla i § 82. Men pantehefte, som er rettsgilde etter § 81, staar ved lag.

§ 86. Den retten staten hev til ny verdsetjing og atterkjøp ved ervefeste.

Naar det gjeld eigedom, som er avhend til ervefeste (§ 77), kann staten halda ny verdsetjing i dei tilfelle, som er nemnde i § 85 a til c, soleis at renteavgifti skal reknast av den nye verdsetjingssummen for framtidi.

Framgangsmaaten med den nye verdsetjing er so: Jordstyret fastset eigedomsverdet (her òg husverdet) i samhøve med regelen i § 76, fyrste punktum. Fraa denne summen dreg dei ifraa prisen etter § 82. Den summen, som soleis kjem fram, er den nye verdsetjingssummen, som renteavgifti skal svarast av.

Den verdsetjingssummen, som soleis kjem fram, gjeld til eigedomen vert verdsett paa nytt, naar det kjem upp eit av dei tilfelle, som er nemnde ovanfor.

I staden for ny verdsetjing kann staten gjera gjeldande atterkjøpsrett i samhøve med § 85, um han so ynskjer.

§ 87. Fresten for atterkjøp og ny verdsetjing.

Vil staten bruka retten til atterkjøp eller ny verdsetjing, maa han venda seg til jordstyret um det seinast 2 maanader etter departementet fekk upplysning um det høvet, som gjev rett til atterkjøp eller ny verdsetjing.

§ 88. Jordfond.

Fær staten noko yverskot, naar han avhender ein eigedom, han hev teke imot etter atterkjøp, skal det leggjast upp til eit fond (jordfondet). Fondet skal helst nyttast paa den maaten, at staten — med tilskot fraa fondet — kann avhenda eigedomar, som hev kosta mykje, til slik pris, som er nemnd i § 76, fyrste punktum; likeins til aa svara kjøpesummen for eigedomar, som

er avhende til ervefeste. Same regel gjeld for yverskot, som staten fær, naar ein eigedom vert verdsett paa nytt. Til jordfondet kann leggjast andre pengar òg; soleis forteneste, som statenfær naar han sel eigedomar, som er kjøpte billeg, eller serskilde pengeløyvingar. Stortinget fastset dei nøgjare reglane for fondet, naar det gjeld sal fraa staten. For sal fraa kommunar, er det heradsstyret som gjev reglane, med godkjenning fraa departementet.

§ 89. Den skyldnaden, som rettsskrivaren hev til aa gjeva fraasegn.

Naar heimelsdokument paa eigedomen kjem inn til tinglysing, og det ikkje ligg ved fullgodt prov for, at vilkaari for eigedomsyverføring etter §§ 82 til 84 er til stades, skal rettsskrivaren gjera merknad paa skøyta og i panteregistret um, at det ikkje er ettervist, at skøytehavaren kann faa eigedomsretten. Merknaden skal rettsskrivaren senda departementet snarast raad er. Departementet kann so segja fyre, at merknaden skal slettast.

Det same gjeld, so framt noko dokument, som gaar inn under fyresegnene i §§ 80 eller 81, kjem inn til tinglysing.

Ymse fyresegner.

Fjortande kapitel.

§ 90. Høve for ein seljar til aa leggja band paa raadvaldsretten til seinare eigarar.

Den som avhender jord, som er etla til smaabruk eller vanlegt gardsbruk, kann taka undan, at fyrste mottakaren og seinare eigarar skal vera bundne av fyresegnene i §§ 80, 81, 82, 83 og 84 eller sume av dei. Dessutan kann han halda undan for kommunen innløysingsrett til eigedomen i samhøve med reglane um atterkjøpsrett i § 85. Hev han berre vist til denne lovi og ikkje nemnt nokon einskild paragraf, skal dette takast so, at alle dei paragrafane skal gjelda, som her er nemnde.

Naar det i dei paragrafane, som no er nemnde, er nytta nemningane «staten» og «departementet», skal dette i denne samanhengen lesast som det stod «kommunen» og «kommunestyret».

§ 91. Naar lovi skal gjelda for by.

Kongen kann segja fyre, at denne lovi likeins skal gjelda for by, heilt ut eller i nokon mun.

§ 9. Departementet gjev nøgjare reglar.
Departementet gjev dei reglane, som er turvande til aa setja denne lovi i verk.

§ 93. Kva tid lovi tek til aa gjelda og anna.
Denne lovi tek til aa gjelda den 1 januar 1929, so nær som § 52, men val paa jordstyre skal haldast fyre den tid.
Den nemnde § 52 tek til aa gjelda fraa fardag 1929, daa millomsbilslov fraa 25 juni 1926 um lengjing av leigetidi for husmenner, bygslemenner og leiglendingar gaar ut.
Lov fraa 14 december 1917 um oreigning av grunn i fiskevær i Finnmark fylke og anna held upp aa gjelda.

1 april. **Hans Majestet Kongen** meddeler i statsråd, at Hennes Kongelige Høihet Prinsesse Astrid Maud Ingeborgs dåp har funnet sted i Slottskapellet torsdag 31 mars 1932.

1 april. **Kongelig resolusjon.** Konsulatet i Amsterdams distrikt skal for fremtiden omfatte:
Provinsen Noord-Holland med undtagelse av: IJmuiden med omegn og kysten fra provinsen Zuid-Holland til grensen på nordsiden av «Afsluitdijk» mellem provinsene Noord-Holland og Friesland samt øene Texel, Vlieland og Terschelling.

1 april. **Kongelig resolusjon** *).
I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal:
1. et jordstykke med hustuft og gravhaug med grenser som angitt på et fremlagt kart,
2. en bautastein og
3. en gammel eik
på grnr. 26, brnr. 1, Hovda på Randøy i Fister herred, Rogaland fylke, være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av ethvert slags.
II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedene.

1 april. **Kongelig resolusjon.** Det bestemmes at statspolitiets embedsmenn og tjenestemenn inntil videre skal ha en tjenesteuniform som beskrevet i et fremlagt utkast, sålydende:

I.

Embedsmennene.

1. Sommerlue
av sort klæde med blått skjær i kepifaçon 11—12 cm høi og utstyrt med riksvåbenet i emalje med forgylt

*) Kunngj. 2 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

krone omgitt av ekegrener i gullbroderi med forgylt metallpompon. 1 april.

2. Vinterlue
av sort krøllet skinn (astrakan) uten noe merke.

3. Jakke.
Enkeltknappet jakke av sort klæde med blått skjær, med julf, sidelommer og oprettstående krave.
Om ærmer og sidelommer sorte snorebroderier overensstemmende med en av departementet godkjent modell.
På kraven er anbragt — en på hver side foran — bokstavene S og P slynget i hverandre (statspolitimerket) efter en av departementet godkjent modell. Kraven er derhos for statspolitichefen og statspolitifullmektigen i Kristiansund N. forsynt med en 12 mm bred gullgalon rundt øverste kant og nedover fortil.
På skuldrene er anbragt skuldertresser flettet av sorte silkesnorer hvorpå nærmest ved halsen en liten gul løveknapp. Skudertressene har følgende bredde:
For statspolitichefen 40 mm.
for statspolitifullmektigene 26 mm.
Som distinksjon er anbragt på skuldertressene:
For statspolitichefen 3 stjerner i forgylt sølv,
for statspolitifullmektigen i Kristiansund 2 og for de øvrige statspolitifullmektiger 1 stjerne i forgylt sølv.

4. Surtout.
(Dette plagg er ikke tvunget).
Surtout av sort klæde med blått skjær, forsynt med en dobbelt rad synlige løveknapper i gult metall, sidelommer og oprettstående krave.
På kraven er anbragt «statspolitimerket» på samme måte som på jakken. Kraven er for statspolitichefen og statspolitifullmektigen i Kristiansund forsynt med en 12 mm bred gullgalon rundt øverste kant og nedover fortil.
På skuldrene er anbragt forgylte «brandenbourgs» av bredde 40 mm for statspolitichefen og 26 mm for statspolitifullmektigene.
Som distinksjon er anbragt på «brandenbourgs»:
For statspolitichefen 3 stjerner i sølv, for statspolitifullmektigen i Kristiansund 2 og for de øvrige statspolitifullmektiger 1 stjerne i sølv.

5. Benklær.
Lange benklær av samme stoff og farve som jakken og uten paspoile.

1 april. 6. Ytterfrakk
av samme farve som jakken med 2 rader synlige løveknapper i gult metall, sidelommer og nedliggende krave, samt ryggstropp med to over hverandre sittende gule løveknapper.

På kraven er anbragt «statspolitimerket», en på hver side foran.

På skuldrene er anbragt «skulderdragoner», kantet med et 7 mm bredt gullbånd forsåvidt angår statspolitichefen og statspolitifullmektigen i Kristiansund. Bredden av «skulderdragonene» er for de resp. embedsmenn den samme som for jakkens skuldertresser bestemt.

Som distinksjon er på «skulderdragonene» anbragt:

For statspolitichefen 3 forgylte stjerner, for statspolitifullmektigen i Kristiansund 2 og for de øvrige statspolitifullmektiger 1 forgylt stjerne.

Det er tillatt å bruke vår- eller høstfrakk av lettere stoff, men med farve og utstyr for øvrig som foran.

Til «feltbruk»
anordnes ytterligere:

7. Hjelm.
Den almindelige militærhjelm, nye modell.

8. Korte benklær
av samme farve og stoff som de lange, uten paspoile.

9. Leggins.
Sorte lærleggins (armeens).

II.

Tjenestemennene.

1. Sommerlue.
Lue i kepifacon 11—12 cm høi av sort klæde med blått skjær med blank lærskygge og lærstormsnor, festet på hver side med en liten gul løveknapp. Rundt luen et forgylt bånd, 13 mm bredt for politibetjentene og 7 mm bredt for konstablene. Over dette et ovalt frontskilt i gult metall hvorpå er anbragt riksvåbenet med inskripsjonen: «Statspolitiet» — overensstemmende med en av departementet godkjent modell. Opad ender skiltet i en kule likeledes av gult metall, ragende op over luens overkant. Kulen skal kunne skrues av.

2. Vinterlue.
Lue av sort krøllet skinn (astrakan) uten noe merke.

3. Jakke. 1 april.

Enkeltknappet jakke av sort klæde med blått skjær, julf og oprettstående krave samt to utvendige brystlommer, en på hver side. Foran på kraven er anbragt «statspolitimerket» (det samme som for embedsmennene bestemt) et på hver side.

For politibetjenter er kraven tillike forsynt med en 7 mm bred forgylt tresse rundt øverste kant og nedover fortil. Politibetjenter har dessuten skulderklaffer festet innerst med en liten gul løveknapp og kantet med smale forgylte tresser samt som distinksjon på skulderklaffene en forgylt stjerne.

4. Ytterfrakk.

Dobbeltknappet frakk av samme stoff og farve som jakken med to rader gule løveknapper, nedfallende krave og fastsydde skulderklaffer samt do. ryggstropp. På kraven «statspolitimerket», et på hver side foran. På skulderklaffene er anbragt innerst ved halsen en liten gul løveknapp. På ryggstroppen to over hverandre sittende løveknapper. To sidelommer.

Politibetjenter har som distinksjon romertall I på hver skulderklaff.

Det er tillatt å bruke vår- eller høstfrakk av lettere stoff, men med farve og utstyr for øvrig som foran.

5. Benklær.

Korte benklær av samme stoff og farve som jakken, med røde paspoiler.

6. Leggins.

Sorte lærleggins (armeens).

Til «feltbruk» anordnes ytterligere:

7. Hjelm.

Den almindelige militærhjelm, nye modell.

8. Feltkappe.

En kappe av mørkegrått stoff med 2 rader knapper, 6 på hver side. Omfallskrave til å brette op (7 cm bred). Stropper i ryggen (7 cm brede) med 2 knapper. Skulderklaffer (5 cm brede). To sidelommer med klaffer.

Knapper: sorte hornknapper.

Kappens lengde: nederste kant 35 cm fra marken.

Politibetjentene har som distinksjon romertall I på skulderklaffene.

1 april. **Kongelig resolusjon.** I medhold av lover av 9 august 1839 og 4 august 1845 meddeles kongelig stadfestelse på de av «I Divisjons Musikkorps's Pensjonsfond» i generalforsamling 25 november 1931 vedtatte forandringer i de ved kongelig resolusjon av 16 februar 1909 stadfestede vedtekter for fondet.

1 april. **Kongelig resolusjon** *). I henhold til § 6 i lov om drift av apotek av 4 august 1909, jfr. tilleggslov av 23 mai 1930, utferdiges almindelige forskrifter om handel med lægemidler m. v. fra medisinutsalg i samhøve med et fremlagt utkast, sålydende:

§ 1. I disse forskrifter forståes ved:

a) håndkjøpsutsalg: salg av lægemidler eller andre varer som kan fåes på apotek uten resept fra læge, dyrlæge eller tannlæge, annen påbudt bevidnelse, erklæring eller anbefaling;

b) almindelig medisinutsalg: salg i almindelighet av lægemidler og andre varer som kan utleveres fra apotek.

For begge slags gjelder det salg fra fast utsalgssted utenfor apotek og efter tillatelse som blir gitt i henhold til lov om drift av apotek av 4 august 1909 § 6 siste ledd, jfr. lov nr. 6 av 23 mai 1930.

§ 2. Søknad fra apoteker om tillatelse til å holde håndkjøpsutsalg sendes Socialdepartementet gjennem kommunestyret på det sted hvor utsalget skal oprettes, vedkommende offentlige læger (distriktslæge og fylkeslæge) og fylkesmann, som alle ledsager søknaden med uttalelse.

§ 3. Tillatelse til å oprette håndkjøpsutsalg gis som regel fortrinsvis til den apoteker til hvis naturlige kundekrets utsalgsstedet hører. Herom bør apotekeren før han søker om tillatelse til å holde håndkjøpsutsalg, ha innhentet uttalelse fra Norges Apotekerforening. Uttalelsen må følge søknaden.

Når ikke særlige grunner taler for det, kan håndkjøpsutsalg ikke holdes nærmere apotek eller annet utsalg for medisin enn 20 km.

Tillatelsen gis inntil videre og kan når som helst kalles tilbake.

§ 4. Håndkjøpsutsalg skal på apotekerens vegne og for hans regning bestyres av en farmasøit eller en annen pålitelig person som apotekeren antar men som vedkommende fylkeslæge må godkjenne.

*) Kunngj. 2 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

Som bestyrer må som regel ikke antas nogen som driver bevertnings- eller herbergevirksomhet, sykepleiersker, jordmødre eller andre som i stillings medfør oftere må være fraværende fra sin bopel. Herfra kan dog departementet under særlige forhold tillate avvikelser. 1 april.

Apotekeren skal lønne bestyreren med fast godtgjørelse og ikke med provisjon.

Fylkeslægen holder medisinaldirektøren og departementet underrettet om hvem der blir antatt som bestyrer av håndkjøpsutsalg innen hans distrikt.

§ 5. Fra håndkjøpsutsalg må ikke selges andre lægemidler eller varer enn dem som utsalget mottar fra hovedapoteket. Med denne begrensning kan fra utsalget selges alle lægemidler som kan utleveres fra norske apotek uten resept fra læge, dyrlæge eller tannlæge, annen påbudt bevidnelse, erklæring eller anbefaling, og som er tilberedt eller dispensert på norske apotek, samt forbindingssaker og andre ting som brukes i sykepleien.

Departementet kan fra salg fra håndkjøpsutsalg undta nærmere bestemte lægemidler og stoffer, og det kan fastsette hvilke lægemidler og forbindingssaker håndkjøpsutsalg til enhver tid i passende mengder skal være forsynt med.

§ 6. Lægemidlene leveres fra hovedapoteket til håndkjøpsutsalg i passende mengder, forsynt med apotekets signatur og forsvarlig innpakket og forseglet.

Pakningen skal være påført signatur, pris og leveringsdatum fra apoteket. Signaturen må foruten apotekets navn og varenavn bare påføres bruksanvisning. Det er ikke tillatt på signatur eller annet å angi lægemidlets terapøitiske bruk eller virkning.

Forbindingsstoffer og andre ting som brukes i sykepleien, må være signert og innpakket på samme måte.

§ 7. De lægemidler og andre varer som er tilsalgs i håndkjøpsutsalg, må opbevares således at de ikke tar skade og at forveksling undgåes. I det øiemed må opbevaringen skje i et særskilt rum som holdes avlåst. Er det ikke mulig å skaffe eget rum, kan det tillates, at opbevaringen skjer i særlige skap eller skuffer som holdes låst og som ikke må inneholde andre ting enn de som er bestemt for utsalget.

De forskjellige lægemidler må holdes skilt fra hverandre, så forveksling undgåes. Særlig må stoffer som er bestemt til utvortes bruk, opbevares samlet for sig.

Varer som skal opbevares koldt, må anbringes i kjeller eller på annet høvelig sted efter anvisning av vedkommende apoteker.

1 april. Rum, skap, skuffer og hyller må holdes omhyggelig rene og i ordentlig stand.

§ 8. Salg fra håndkjøpsutsalg kan finne sted til enhver tid av døgnet, når departementet ikke har gjort innskrenkninger i salgstiden.

Varene må leveres kjøperne i samme stand og i den samme pakning som de er utlevert i fra hovedapoteket. I utsalget må ikke foretas nogen som helst dispensering, deling eller annen behandling av varer eller pakning.

Varene skal selges i den tidsfølge de mottas fra apoteket.

§ 9. Der må ikke tas høiere betaling for varene enn den pris som apoteket har påført pakningen, og prisen må ikke settes høiere enn efter medisinaltaksten.

§ 10. Håndkjøpsutsalg betegnes i forretningspapirer, skilter og lignende: «Håndkjøpsutsalg fra apoteket N. N.»

§ 11. Bestemmelsene i §§ 13—16, 20 og 21 i kongelig plakat av 4 juni 1904 om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek gjelder også for håndkjøpsutsalg i den utstrekning de er anvendelige og undtagelse ikke er gjort.

§ 12. Vedkommende apoteker er ansvarlig for, at lægemidler og andre varer som leveres fra håndkjøpsutsalg, har den sammensetning, friskhet og godhet som er foreskrevet. Han er også ansvarlig for, at bestemmelsene i nærværende forskrifter om innpakning, opbevaring, beholdning og utlevering blir overholdt, og må for øvrig rette sig efter de bestemmelser som departementet gir.

Forekommer uorden eller misligheter av nogen slags, må han sørge for, at forholdet straks blir rettet.

§ 13. Håndkjøpsutsalg er underkastet kontroll og eftersyn av vedkommende fylkeslæge og apotekvisitator. Eftersyn må foretas minst én gang om året.

§ 14. Almindelige medisinutsalg bestyres på apotekerens vegne og for hans regning av en farmasøitisk kandidat som departementet godkjenner og som lønnes med fast godtgjørelse.

På slike utsalg får §§ 2 og 3 i nærværende forskrifter tilsvarende anvendelse, og utsalgene er ellers underkastet de bestemmelser som gjelder for apotek i den utstrekning de er anvendelige og undtagelse ikke er gjort.

1 april. **Kongelig resolusjon** *). Kongelig resolusjon av 17 september 1904, hvorved i medhold av § 13 i lov om jords fredning av 16 mai 1860 for Åmot herred i Hedmark fylke bestemmes at gjerde skal anses for lovlig når det er så tett og sterkt at det freder for hest og storfe, opheves.

*) Kunngj. 2 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

Kongelig resolusjon. Følgende eiendommer overføres fra Nordre Land til Etnedal herreds matrikkel fra 1 juli 1932 å regne: 1 april.

1.	Tomleøen	gnr.	27,	bnr.	14	av skyld	mark	0,90
2.	Nørstebøengen	»	21,	»	4	»	»	0,95
3.	Tokøen	»	20,	»	10	»	»	1,14
4.	Tangen	»	1,	»	11	»	»	0,30
5.	Engen (Tomleøen)	»	27,	»	11	»	»	0,91
6.	Tomlesveøen	»	27,	»	23	»	»	0,16
7.	Øene (Engeland)..	»	23,	»	1	»	»	2,30
8.	Tangen	»	27,	»	32	»	»	0,02
9.	Tangen	»	27,	»	33	»	»	0,01

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om vedtekter for handel med brukte eller kasserte gjenstander i Nedre Eiker herred, Buskerud fylke. 1 april.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om tobakksvedtekt for Rollag herred, Buskerud fylke. 2 april.

Skrivelse fra Socialdepartementet. I forbindelse med tidligere skrivelser, senest av 21 januar 1929, om hvilke stater det er som — i likhet med Norge — har tiltrådt det utkast til konvensjon om arbeidsledighet, som blev vedtatt på den Internasjonale Arbeidskonferanse i Washington i 1919, skal man herved meddele at ved begynnelsen av mars 1932 var konvensjonen ytterligere tiltrådt av Belgia og Holland. 2 april.

Skrivelse fra Socialdepartementet. I forbindelse med tidligere skrivelser, senest av 21 januar 1929, om hvilke stater det er som — i likhet med Norge — har tiltrådt det utkast til konvensjon om arbeidsformidling for sjøfolk, som blev vedtatt på den Internasjonale Arbeidskonferanse i Genua i 1920, skal man herved meddele at ved begynnelsen av mars 1932 var konvensjonen ytterligere tiltrådt av Rumenia, Spania og Jugoslavia. 2 april.

Skrivelse fra Socialdepartementet. I forbindelse med skrivelse av 21 januar 1929 om hvilke stater det er som — i likhet med Norge — har tiltrådt det utkast til konvensjon om lavalder for barns beskjeftigelse til sjøs, som blev vedtatt på den Internasjonale Arbeidskonferanse i Genua i 1920, skal man herved meddele at ved begynnelsen av mars 1932 var konvensjonen ytterligere tiltrådt av Tyskland. 2 april.

*) Kunngj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor vedtektene er inntatt.

2 april. **Skrivelse** fra Socialdepartementet. I forbindelse med skrivelse av 21 januar 1929 skal man herved meddele at utkastet til konvensjon om lavalder for beskjeftigelse av unge mennesker som kulllempere og fyrbøtere ombord i skib, som blev vedtatt på Arbeidskonferansen i Genève i 1921 og som likeledes er ratifisert av Norge, ved begynnelsen av mars 1932 ytterligere var tiltrådt av Tyskland, Grekenland, Irske fristat, Japan og Holland.

4 april. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om ophevelse av fiskerireglene for Etnedal herred, Opland fylke, forsåvidt angår fiske av sik i tiden fra og med 1 oktober til og med 10 november i fiskevannet Øiangen på Tonsåsen.

4 april. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn i Saltdal herred, Nordland fylke.

5 april. **Skrivelse** ***) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Bygland herred, Aust-Agder fylke.

6 april. **Skrivelse** ***) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Bygland herred, Aust-Agder fylke.

7 april. **Skrivelse** †) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Karasjok herred, Finnmark fylke.

7 april. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om forbud mot eller innskrenkning av motorvognkjøring under teleløsning på alle hovedveier i Hurum herred, Buskerud fylke.

8 april. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om forbud mot å slippe graværer født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning, derunder innbefattet sambeite i innmark, i Støren herred i Sør-Trøndelag fylke.

8 april. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om forbud mot å slippe graværer og geitebukker født i tiden 15 april —1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning, der-

*) Kunngj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16.
**) Kunngj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor bestemmelsene er inntatt.
***) Kunngj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor vedtekten er inntatt.
†) Kunngj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor vedtektene er inntatt.

under innbefattet sambeite i innmark, i Horg herred, Sør-Trøndelag fylke. 8 april.

Lov *) [1]) om tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 med tilleggslover. 9 april.

I.

Paragraf 1 i lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 med tilleggslover skal lyde så:

§ 1. Alle norske arbeidsledighetskasser, som opfyller de i nærværende lov opstilte betingelser, kan på derom inngitt andragende meddeles anerkjennelse som berettiget til å erholde refundert av statskassen inntil en halvdel av de pengebeløp, hvormed de understøtter sine her i landet bosatte forsikrede, forsåvidt de enten er norske borgere eller har vært bosatt i landet i de siste 2 år. Sådan refusjon foretas kvartalsvis av det regjeringsdepartement, til hvilket gjennemførelsen av lovens bestemmelser av Kongen henlegges. Den dag, da refusjonsretten for hver enkelt kasse skal inntre, fastsettes av vedkommende departement.

Refusjonsbeløpet bestemmes til en halvdel av godkjente understøttelser som ikke overstiger kr. 4 pr. dag eller kr. 24 pr. uke, og en fjerdedel av den del av understøttelsen som ligger over den her nevnte sats, men ikke overstiger kr. 5 pr. dag eller kr. 30 pr. uke. For understøttelsesbeløp over sist nevnte sats gis ikke refusjon.

Bestemmelsen om 2 års ophold her i landet skal ikke være til hinder for refusjon av statskassen, når der mellem norsk og utenlandsk arbeidsledighetskasse foreligger avtale om understøttelse på grunnlag av full gjensidighet og sådan avtale er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement.

Det samme gjelder, når der av Kongen treffes overenskomst med fremmed land.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

Kongelig resolusjon *). 9 april.

I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal en stjerneformet steinsetning ved Tangarhaug sjømerke på grnr.

*) Kunngj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16.

[1]) St.besl. 15 mars. Se Ot. prp. nr. 4. Innst. O. XII. St.tid., forh. i Ot. s. 389—403; i Lt. s. 118—125.

9 april. 51 brnr. 27 Rinden i Klepp herred, Rogaland fylke, være fredet mot beskadigelse av enhver art.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedet.

9 april. **Kongelig resolusjon.** I henhold til lov om behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 § 1 meddeles stadfestelse på fremlagt «Plan og lover for Barnehjemmene Aug. Herm. Francke og Dr. Barnardo og deres avdelinger» som gjeldende for Wøyen guttehjem, Bærum.

9 april. **Kongelig resolusjon.** De ved kongelige resolusjoner av 15 desember 1917 og 16 februar 1923 fastsatte regler for utlån av Rikstrygdeverkets midler forandres overensstemmende med et fremlagt utkast, sålydende:

Siste del av punkt 2 fra og med fjerde punktum skal herefter lyde slik:

«Godkjennelse av privat forsikringsselskap skal være betinget av at vedkommende selskap avgir en erklæring til Rikstrygdeverket av sådant innhold:

Generalerklæring.

Undertegnede forsikringsselskap ..... erklærer herved at følgende spesialregler skal gjelde for de brandforsikringer som vårt selskap tegner vedkommende eiendommer som er pantsatt til Rikstrygdeverket.

1. Enhver av selskapet overtatt forsikring mot brandskade på bygning som er pantsatt til Rikstrygdeverket skal — uansett manglende premiebetaling eller annen forsømmelse fra forsikringstagerens side av hvad navn nevnes kan — forbli i full kraft i forhold til Rikstrygdeverket, inntil den fra selskapets side opsies med 3 — tre — måneders varsel forkynt for Rikstrygdeverket. Rikstrygdeverket skal dog i så fall være berettiget til å forlange at selskapets ansvar like overfor Rigstrygdeverket skal vedvare, inntil eiendommen er innlemmet i Norges Brandkasse eller et annet av lovgivningen dermed likestillet eller av Rikstrygdeverket godkjent selskap.

   Fra forsikringstagerens side kan forsikringen ikke heves eller dens beløp nedsettes uten Rikstrygdeverkets samtykke.

   I tilfelle av brandskade skal erstatningen ikke utbetales uten samtykke av Rikstrygdeverket, hvis rett til dekning skal være den samme som for panthavere er gjeldende ifølge lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930.
2. Vi forplikter oss til ved hvert årsopgjør å tilstille Rikstrygdeverket årsberetning og er villig til å fremkomme

med de oplysninger Rikstrygdeverket for øvrig for- 9 april.
langer til bedømmelse av vårt selskaps soliditet.

Rikstrygdeverket forbeholder sig full rett til å forlange assuranse utmeldt av vårt selskap, ifall Rikstrygdeverket skulde finne den oversendte status og øvrige oplysninger utilfredsstillende.

3. Det forutsettes at det i hvert enkelt tilfelle blir opgitt til selskapet at Rikstrygdeverket er panthaver, hvor stort dettes lånebeløp er, og at den forsikringssum som er dekket gjennem selskapet, når Rikstrygdeverket blir opgitt å være panthaver, utgjør minst 1½ ganger lånebeløpet. Skjer der forandringer med hensyn til lånesummen eller fortegnelsen over de godkjente selskaper, gir Rikstrygdeverket meddelelse herom. Omdekning av forsikring på grunn av sådanne forandringer skjer fra forfall.

Kongelig resolusjon *) om nye helse- og tuberkulose- 9 april.
forskrifter for Notodden.

Kongelig resolusjon**). I medhold av §§ 65 og 66 i 9 april.
lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål pålegges enhver interessert å bidra til sams sauesanking i Romedal og Egeberg almenninger, Romedal prestegårdsskog samt fellesbeitene i Bryhnsåsen og Kolomoen skogteiger i Romedal herred, Hedmark fylke.

Kongelig resolusjon***) om fastsettelse av den årlige 9 april.
fredningstid for laks- og sjøørretfisket med bundne redskaper innen Fosen, Orkdal, Guldal samt Strinda og Selbu fiskeridistrikter i Sør-Trøndelag fylke.

Skrivelse †) fra Handelsdepartementet om vedtekter for 12 april.
torvhandelen i Trondheim.

Skrivelse †) fra Handelsdepartementet om vedtekter 12 april.
for handel med brukte og kasserte ting i Trondheim.

---

*) Kunngj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16.

***) Kunngj. 13 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor bestemmelsene er inntatt.

†) Kunngj. 16 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor vedtektene er inntatt.

15 april. **Lov** *) [1]) om endring i lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918.

I.

I lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 foretas følgende endringer:

6te kapitel gis overskriften: Forskjellige bestemmelser, idet overskriften over §§ 77—81 utgår.

§ 75 skal lyde:

For lysning betales kr. 10. Utgiftene ved lysningens kunngjørelse i utlandet betales av brudefolkene. For lysningsattest betaler de intet.

For samtykke til at lysningsfristen forkortes, eller at all lysning undlates (§ 18), betales kr. 20. I tilfelle av uformuenhet kan fylkesmannen nedsette dette gebyr til kr. 10 eller helt eftergi samme.

Gebyrene avgjøres ved stempelmerker, som kasseres av vedkommende tjenestemann på den måte, som er fastsatt i lov av 11 april 1885 § 5, jfr. tilleggslov av 24 juni 1915.

For bevilling til ophevelse av det ekteskapelige samliv (§§ 41 og 42) betales kr. 40 og for bevilling til opløsning av ekteskap (§§ 43 og 44) kr. 60. I tilfelle av uformuenhet kan bevilling gis uten betaling.

II.

§ 19 første og tredje punktum opheves.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

15 april. **Kongelig resolusjon.** Rikets biskopper bemyndiges til, hvor forholdene gjør det påkrevet, å samtykke i at kirkene benyttes til bevertning i forbindelse med fester og lignende efterat vedkommende menighetsråd har fattet beslutning herom.

15 april. **Kongelig resolusjon.**

I. Der godkjennes et nytt reglement for tannlægeeksamen overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Reglement for tannlægeeksamen godkjent ved kongelig resolusjon av 19 mars 1926 med senere forandring opheves.

---

*) Kunngj. 16 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

[1]) St.besl. 9 april. Se Ot. prp. nr. 19. Innst. O. nr. 33. St.tid., forh. i Ot. s. 421—422; i Lt. s. 126—127.

Det godkjente nye reglement er sålydende: 15 april.

§ 1. Tannlægeeksamen holdes ved Norges Tannlægehøiskole en gang årlig i siste del av vårsemestret. For eksaminander som ved gyldig forfall har vært forhindret fra å fullføre eksamen holdes kontinuasjonseksamen efter styrets bestemmelse.

§ 2. Tannlægeeksamen omfatter prøve i følgende fag:

Generell anatomi og fysiologi.
Tannanatomi. Ernæringsfysiologi.
Kjemi.
Anvendt fysikk og apparatlære.
Generell patologi og generell bakteriologi.
Spesiell patologisk anatomi.
Farmakologi.
Konserverende tannbehandling.
Barnetannpleie og profylakse.
Ortodontia.
Protese.
Tannkirurgi, generell kirurgi og spesiell bakteriologi.

§ 3. De muntlige prøver holdes offentlig, de skriftlige og praktiske prøver derimot under sådant tilsyn og på sådan måte som styret bestemmer.

De skriftlige opgaver kan kandidaten efter eget ønske besvare på bokmål eller nynorsk.

§ 4. Ved tannlægeeksamen beskikker det departement hvorunder høiskolen hører, for fem år ad gangen det til

§ 1. Tannlækjareksamen vert halden ved Noregs Tannlækjarhøgskule ein gong um året i slutten av vårsemestret. For eksaminandar som med lovleg forfall hev vore hindra i å fullføra eksamen, vert utfyllingseksamen halden etter avgjerd av styret.

§ 2. Tannlækjareksamen umfatar prøve i desse fagi:

Generell anatomi og fysiologi.
Tannanatomi. Næringsfysiologi.
Kjemi.
Nytta fysikk og apparatlære.
Generell patologi og generell bakteriologi.
Spesiell patologisk anatomi.
Farmakologi.
Konserverande tannvøling.
Barnetannrøkt og profylakse.
Ortodontia.
Protese.
Tannkirurgi, generell kirurgi og spesiell bakteriologi.

§ 3. Dei munnlege prøvone er offentlege, dei skriftlege og praktiske prøvone vert derimot haldne med slikt tilsyn og på slik måte som styret fastset.

Dei skriftlege uppgåvone kann kandidaten etter eige ynske skriva anten på bokmål eller nynorsk.

§ 4. Til tannlækjareksamen nemner det departement som høgskulen høyrer under, upp for 5 år um gongen so mange

15 april. enhver tid nødvendige antall censorer efter innstilling fra høiskolens styre.

Det er adgang til kontinuasjon.

Eksamensprøvene bedømmes av læreren (hovedlæreren) i vedkommende fag og en av censorene.

§ 5. Tannlægeeksamen holdes i tre avdelinger, ved slutningen av 1., 2. og 3. studieår.

A. *1. avdeling omfatter:*

Muntlig eller skriftlig prøve i:

a. Generell anatomi og fysiologi.
b. Tannanatomi. Ernæringsfysiologi.
c. Kjemi.
d. Anvendt fysikk og apparatlære.
e. Dessuten bedømmelse av fantomarbeider i elementærprotese.

B. *2. avdeling omfatter:*

Muntlig eller skriftlig prøve i:

a. Generell patologi med generell bakteriologi.
b. Spesiell patologisk anatomi.
c. Farmakologi.

C. *3. avdeling omfatter:*

I. *Muntlig eller skriftlig prøve* i:

a. Konserverende tannbehandling.
b. Barnetannpleie og profylakse.
c. Ortodontia.

sensorar som det trengst til kvar tid etter tilråding frå styret for høgskulen. Det er høve til kontinuasjon.

Læraren (hovudlæraren) i vedkomande fag og ein av sensorane dømer um eksamensprøvone.

§ 5. Tannlækjareksamen vert halden i 3 avdelingar i slutten av 1ste, 2dre og 3dje studieåret.

A. *1ste avdeling umfatar:*

Munnleg eller skriftleg prøve i:

a. Generell anatomi og fysiologi.
b. Tannanatomi. Næringsfysiologi.
c. Kjemi.
d. Nytta fysikk og apparatlære.
e. Dessutan døming um fantomarbeid i elementærprotese.

B. *2dre avdeling umfatar:*

Munnleg eller skriftleg prøve i:

a. Generell patologi med generell bakteriologi.
b. Spesiell patologisk anatomi.
c. Farmakologi.

C. *3dje avdeling umfatar:*

I. *Munnleg eller skriftleg prøve* i:

a. Konserverande tannvøling.
b. Barnetannrøkt og profylakse.
c. Ortodontia.

d. Protese.
e. Tannkirurgi, generell kirurgi og spesiell bakteriologi.

II. *Skriftlig besvarelse av en hovedopgave* i et av de til denne avdeling hørende fag, ved hvilken der forutsettes at kunnskapene i de i de tidligere avdelinger doserte teoretiske fag i nogen utstrekning vil kunne komme til å bli prøvet.

III. *Klinisk-praktisk prøve* i:

a. Konserverende tannbehandling og barnetannpleie.

Eksaminanden har på patient å opta anamnese, undersøke tennene, stille diagnose og foreslå behandling. Dessuten skal han (hun) utføre forskjellige behandlinger som hører under disse avdelinger efter avdelingsbestyrernes og censors nærmere bestemmelse.

b. Ortodontia, omfattende forslag til behandling efter undersøkelse av patient, samt eventuell fremvisning av behandlede kasus.

c. Protese, omfattende undersøkelse av patient og forslag til behandling, samt utførelse av ett eller flere protesearbeider, foreslått av avdelingsbestyrer og censor.

15 april.

d. Protese.
e. Tannkirurgi, generell kirurgi og spesiell bakteriologi.

II. *Skriftleg svar på ei hovuduppgåve* i eit av dei fagi som høyrer denne avdelingi til, og det er då fyresetnaden at det her ogso kann verta noko prøve i dei teoretiske fag som hev vorte dosert i dei fyrre avdelingane.

III. *Klinisk-praktisk prøve* i:

a. Konserverande tannvøling og barnetannrøkt. Eksaminanden skal taka upp anamnese og granska tennene på ein patient, stilla diagnose og gjera framlegg um vøling. Dessutan skal han (ho) gjera ymse vølingar som høyrer under desse avdelingane, etter det som avdelingsstyrarane og sensor nærmare fastset.

b. Ortodontia, framlegg til vøling etter gransking av patient og mogeleg framsyning av vølte tilfelle.

c. Protese, med gransking av patient, framlegg til vøling og utføring av eit eller fleire protesearbeid etter framlegg frå avdelingsstyrar og sensor.

15 april.

d. Tannkirurgi.
Eksaminanden skal undersøke en patient, opta anamnese, stille diagnose og foreslå behandling, samt foreta nogen ekstraksjoner.

e. De under studietiden utførte arbeider ved fantomkursene i ortodontia, plombering og protese forevises censorene.

§ 6. I eksamensavgift betales kr. 100,00 som erlegges forskuddsvis ved 1. avdelings eksamen.

Hvis en kandidat ikke på tilfredsstillende måte har deltatt i undervisningen i de forskjellige fag i 1., 2. og 3. avdeling, eller ikke utført tilfredsstillende praktikanttjeneste, kan han (hun) av styret, efter innstilling av læreren i faget, nektes adgang til eksamen.

En kandidat som ikke har bestått eksamen kan ikke fremstille sig på ny før der er gått 2 semestre.

En kandidat kan ikke fremstille sig til samme eksamen mer enn tre ganger.

§ 7. Kun de som er utdannet ved Norges Tannlægehøiskole har adgang til norsk tannlægeeksamen (jfr. § 11 i reglement for Norges Tannlægehøiskole). De nordmenn som har underkastet sig utenlandsk tannlægeeksamen og har fått dispensasjon fra dette reglement, må underkaste sig norsk tannlægeeksamen, om-

d. Tannkirurgi. Eksaminanden skal granska ein patient, taka upp anamnese, stilla diagnose og gjera framlegg til vøling og gjera nokre tannutdragingar.

e. Dei arbeid som er gjorde i studietidi ved fantomkursi i ortodontia, plombering og protese skal synast fram til sensorane.

§ 6. Eksamensavgifti er kr. 100,00, som skal leggjast fyreåt ved eksamen i 1ste avdeling.

Dersom ein kandidat ikkje på fullnøgjande måte hev vore med i upplæringi i dei ymse fag i 1., 2. og 3. avdeling, eller ikkje hev gjort fullnøgjande praktikantteneste, kann styret etter tilråding frå læraren i faget nekta han (henne) å gå upp til eksamen.

Ein kandidat som ikkje hev greidt eksamen kann ikkje gå upp på nytt fyrr det hev gått 2 semester.

Ein kandidat kann ikkje gå upp til same eksamen meir enn tri gonger.

§ 7. Berre dei som hev gått igjenom Noregs Tannlækjarhøgskule hev rett til norsk tannlækjareksamen. (Jfr. § 11 i reglement for Norges Tannlækjarhøgskule). Dei nordmenn som hev teke utanlandsk tannlækjareksamen og hev fått dispensasjon frå dette reglementet, må ta norsk tannlækjareksamen med prøve i

fattende prøve i patologisk anatomi (inkl. bakteriologi), farmakologi og samtlige prøver til 3. avdeling med undtagelse av den skriftlige hovedopgave under C. II.

Medisinske kandidater kan fremstille sig til tannlægeeksamen efter minst 2 — to — års tilfredsstillende tjenstgjøring ved høiskolens avdelinger (jfr. § 15 i reglement for Norges Tannlægehøiskole). De kan ta alle tre avdelinger i slutten av 2. studieår.

For medisinske kandidater bortfaller de under A. a. og c. og B. a. og c. nevnte prøver.

§ 8. Til besvarelse av den skriftlige hovedopgave C. II gis en tid av 7 timer; til besvarelse av de skriftlige prøver en tid av 4 timer.

§ 9. For hver av de teoretiske prøver nevnt under A. a., b., c. og d., B. a., b. og c. og C. I. a., b., c., d. og e. gis særskilte karakterer. Likeledes gis en særskilt karakter for de under A. e. nevnte fantomarbeider i elementærprotese.

For den skriftlige hovedopgave nevnt under C. II. gis en karakter.

Karakteren i generell anatomi og fysiologi nevnt under A. a. slåes sammen til en karakter, og karakteren i tannanatomi og ernæringsfysiologi nevnt under A. b. slåes sammen til en karakter.

Karakteren i kjemi nevnt under A. c. slåes sammen med karakteren i fysikk og

patologisk anatomi (inkl. bakteriologi), farmakologi og alle prøvone til 3. avdeling utan den skriftlege hovuduppgåva under C II. 15 april.

Medisinske kandidatar kann gå upp til tannlækjareksamen etter minst 2 — tvo — års fullnøgjande tenestgjering ved avdelingane åt høgskulen (jfr. § 15 i reglement for Noregs Tannlækjarhøgskule). Dei kann ta alle tri avdelingane i slutten av andre studieåret.

Medisinske kandidatar slepp dei prøvone som er nemnde under A. a. og c. og B. a. og c.

§ 8. Til å svara på den skriftlege uppgåva C II. vert det gjeve ei tid på 7 timar, til å svara på dei skriftlege prøvone ei tid på 4 timar.

§ 9. For kvar av dei teoretiske prøvone som er nemnde under A. a, b, c, d, B. a, b, c, og C. a, b, c, d, e, vert det gjeve serskilde karakterar. Sameleis vert det gjeve ein serskild karakter for dei fantomarbeid i elementærprotese som er nemnde under A. e.

For den skriftlege hovuduppgåva nemnd under C II. vert det gjeve ein karakter.

Karakteren i generell anatomi og fysiologi nemnd under A. a. går saman til ein karakter, og karakteren i tannanatomi og næringsfysiologi, nemnd under A. b. går saman til ein karakter.

Karakteren i kjemi nemnd under A. c. går saman med karakteren i fysikk og appa-

15 april. apparatlære nevnt under A. d. til en karakter.

Karakteren i generell patologi og spesiell patologisk anatomi slåes sammen til en karakter.

I den klinisk-praktiske prøve i konserverende tannbehandling og barnetannpleie nevnt under C. III. a. gis to karakterer, nemlig en for undersøkelse med forslag til behandling og en for de praktiske prøver. Disse to karakterer slåes sammen til en karakter.

I den kliniske prøve i ortodontia nevnt under C. III. b. gis en karakter som slåes sammen med karakteren for den teoretiske prøve nevnt under C. I. c. til en karakter.

I den klinisk-praktiske prøve i protese nevnt under C. III. c. gis to karakterer, nemlig en for undersøkelse med forslag til behandling og en for den praktiske prøve. Disse to karakterer slåes sammen til en karakter.

I den klinisk-praktiske prøve i tannkirurgi nevnt under C. III. d. gis to karakterer, nemlig en for undersøkelse med forslag til behandling og en for utførelse av tannekstraksjoner. Disse to karakterer slåes sammen til en karakter.

For de karakterers vedkommende som slåes sammen gis — hvis det efter utregningen fremkomne tall står midt mellem de i denne para-

ratlære, nemnd under A. d. til ein karakter.

Karakteren i generell patologi og spesiell anatomi går saman til ein karakter.

I den klinisk-praktiske prøva i konserverande tannvøling, nemnd under C. III, a, vert det gjeve tvo karakterar, nemleg ein for gransking med framlegg til vøling og ein for dei praktiske prøvone. Desse tvo karakterane går saman til ein karakter.

I den kliniske prøva i ortodontia, nemnd under C. III. b, vert det gjeve ein karakter som går saman med karakteren for den teoretiske prøva C. I. b. til ein karakter.

I den klinisk-praktiske prøva i protese, nemnd under C. III. c, vert det gjeve tvo karakterar, nemleg ein for gransking med framlegg til vøling og ein for den praktiske prøva. Desse tvo karakterane går saman til ein karakter.

I den klinisk-praktiske prøva i tannkirurgi C. III. d, vert det gjeve tvo karakterar, nemleg ein for gransking og framlegg til vøling og ein for tannutdragingar. Desse tvo karakterane går saman til ein karakter.

For dei karakterar som ein slær saman, er det regelen, at dersom det ved utrekningi kjem fram eit tal som står midt imillom dei karakterane

graf senere nevnte karakterer — den minste av disse.

I alt gis 15 hele karakterer. Som karakterer gis hele tall fra 1 til og med 6, samt tiendedels karakter i tillegg til karakteren 1—4.

§ 10. En eksaminand som ved I. eller II. avdelings eksamen for nogen prøve får karakteren 4, har ikke bestått eksamen og kan ikke fortsette studiet medmindre han (hun) ved fornyet prøve som avholdes ved begynnelsen av 3. henholdsvis 5. semester har opnådd en karakter som sammenlagt med den tidligere karakter gir en middelkarakter som ikke er dårligere enn 3,9.

Hvis middelkarakteren ved I. avdelings eksamen overskrider 3, må kandidaten underkaste sig hel ny eksamen i samtlige fag ved næste ordinære eksamen.

Hvis en eksaminand til III. avdelings eksamen for nogen teoretisk prøve tilkjennes karakteren 4, eller for en av de praktiske prøver får karakteren 4, har han (hun) ikke bestått eksamen. Dog kan den som har fått 4 i et enkelt teoretisk fag få tillatelse til på en av styret fastsatt tid å avlegge kontinuasjonsprøve i dette fag.

Middelkarakteren av den ved denne opnådde karakter og den tidligere karakter må ikke være dårligere enn 3,9.

som er nemnde seinare i denne paragraffen, so vel ein den minste av deim. 15 april.

I alt vert det gjeve 15 heile karakterar. Som karakterar vert det gjeve heile tal frå 1 til og med 6 og tiandedels karakterar i tillegg til karakteren 1 til 4.

§ 10. Ein eksaminand som til eksamen i 1ste eller 2dre avdeling fær karakteren 4 for nokor prøve, hev ikkje greidt eksamen og kann ikkje halda fram med studiet, minder han (ho) med ei ny prøve som vert haldi fyrst i 3dje eller for 2dre avdeling fyrst i 5te semester, hev fått ein karakter som samanlagd med den fyrre karakteren gjev ein medelkarakter som ikkje er klenare enn 3,9.

Dersom medelkarakteren ved eksamen i 1ste avdeling er over 3,00, lyt kandidaten taka heilt ny eksamen i alle fagi ved næste ordinære eksamen.

Dersom ein eksaminand til eksamen i 3dje avdeling fær karakteren 4 for nokor teoretisk prøve, eller for ei av dei praktiske prøvone fær karakteren 4, hev han (ho) ikkje greidt eksamen. Den som hev fått 4 i eit einskilt teoretisk fag, kann likevel få løyve til å taka ei kontinuasjonsprøve i dette faget på ei tid som styret fastset.

Medelkarakteren millom den karakteren kandidaten då fær og den fyrre karakteren må ikkje vera klenare enn 3,9.

15 april. På vidnesbyrdet opføres først utfallet av den ordinære prøve med den ved denne opnådde hovedkarakter. Derefter påtegnes utfallet av den fornyede prøve i vedkommende fag.

Til de klinisk-praktiske prøver hører undersøkelse av patient med forslag til behandling.

§ 11. Hovedkarakteren for eksamen bestemmes ved at summen av karakterene divideres med deres antall. Den utregnes med 2 desimaler og betegnes med:

Særdeles tilfredsstillende når karakteren er fra og med 1,00 til og med 1,50.

Meget tilfredsstillende når karakteren er fra og med 1,51 til og med 2,00.

Tilfredsstillende når karakteren er fra og med 2,01 til og med 2,50.

Nogenlunde når karakteren er fra og med 2,51 til og med 3,00.

Hvis hovedkarakteren blir over 3,00, har kandidaten ikke bestått eksamen.

Får en kandidat «Særdeles tilfredsstillende» som hovedkarakter samt karakteren 1,00 for besvarelse av den skriftlige hovedopgave, skal dette innberettes til Kongen.

§ 12. Når eksamen er tilendebragt har rektor å meddele de uteksaminerte kandidater resultatet av hovedcensuren og å overlevere dem eksamensbevis, i hvilket finnes anført hovedkarakteren med dennes tallverdi.

På vitnemålet vert fyrst uppført utfallet av den ordinære prøva med den hovudkarakteren kandidaten då fekk. So vert utfallet av den nye prøva i vedkomande fag påskrive.

Til dei klinisk-praktiske prøvone høyrer gransking av patient med framlegg til vøling.

§ 11. Hovudkarakteren vert fastsett på den måten at ein dividerer summen av karakterane med talet på deim. Han vert utrekna med 2 desimalar og vert nemnd soleis:

Sers tilfredsstillande når karakteren er frå og med 1,00 til og med 1,50.

Mykje tilfredsstillande når karakteren er frå og med 1,51 til og med 2,00.

Tilfredsstillande når karakteren er frå og med 2,01 til og med 2,50.

Nokolunde når karakteren er frå og med 2,51 til og med 3,00.

Dersom hovudkarakteren er over 3,00 hev kandidaten ikkje greidt eksamen.

Fær ein kandidat «Sers tilfredsstillande» som hovudkarakter, og karakteren 1,00 i den skriftlege uppgåva, skal det meldast til Kongen.

§ 12. Når eksamen er ferdig skal rektor melda dei uteksaminerte kandidatane resultatet av hovudsensuren og gjeva deim eksamensvitnemål der hovudkarakteren med sitt talverde er nemnd.

Eksamensbeviset utferdiges efter kandidatens ønske enten på bokmål eller på nynorsk.

Før nogen kandidat kan begynne å praktisere som tannlæge, må han være autorisert av Socialdepartementet.

§ 13. Efter enhver tilendebragt eksamen innsender høiskolens styre til Socialdepartementet en fortegnelse over dem som har fullendt eksamen og fått sitt eksamensbevis, og tilføier heri enhvers hovedkarakter tillikemed sammes tallverdi.

Samtidig sender styret erklæring om det kjenner til noget forhold som kan være til hinder for at nogen av dem autoriseres som tannlæge.

§ 14. Dette reglement trer i kraft våren 1932.

Eksamensvitnemålet vert etter ynske frå kandidaten utferda anten på bokmål eller nynorsk. 15 april.

Fyrr nokon kandidat kann taka til å praktisera som tannlækjar må han vera autorisert av Socialdepartementet.

§ 13. Etter kvar avslutta eksamen sender styret for høgskulen til Socialdepartementet ei liste over dei som hev fullført eksamen og fått sitt eksamensprov, og set til for kvar einskild kva hovudkarakter han hev fått og kva talverde den hev.

Samstundes sender styret ei fråsegn um det kjenner til noko tilhøve som kann vera til hinder for at nokon av deim vert autorisert som tannlækjar.

§ 14. Dette reglementet tek til å gjelda våren 1932.

Kongelig resolusjon *). 15 april.

I. Statspolitichefen skal ha den daglige ledelse av rusdrikkontrollen i det under punkt II nedenfor nærmere beskrevne Oslofjord-distrikt, med myndighet til innenfor samme ved siden av de ordinære politimestre å påtale og forfølge overtredelser av rusdrikklovgivningen og tollovgivningen samt sådanne andre straffbare handlinger som i henhold til straffeprosesslovens § 133 blir å forfølge i forening med overtredelser av rusdrikk- og tollovgivningen.

II. Oslofjord-distriktet skal omfatte:

1. Av Akershus fylke:
   a) Akers politimesterdistrikt (Aker, Bærum og Asker herreder).
   b) Follo politimesterdistrikt (Vestby, Kråkstad, Ås, Frogn, Nesodden og Oppegård herreder, kjøpstaden Drøbak og ladestedene Son, Hølen og Hvitsten).

*) Kunngj. 16 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

15 april. c) Nedre Romerike sorenskriveri av Romerike politimesterdistrikt (Enebakk, Fet, Rælingen, Skedsmo, Lillestrøm, Lørenskog, Nittedal og Gjerdrum herreder).

2. Av Buskerud fylke:
Lier, Røyken og Hurum herreder av Drammen politimesterdistrikt.
3. Østfold fylke.
4. Vestfold fylke.

III. Justisdepartementet bemyndiges til å fastsette nærmere regler for gjennemføringen av denne ordning og bestemme tidspunktet for dens ikrafttreden.

15 april. **Kongelig resolusjon.**

1. Kongelig resolusjon av 27 mai 1887 punkt 4 og kongelig resolusjon av 22 august 1907 om bestyrelsen av det Farmasøitiske Institutts fondsmidler opheves.
2. Opkrevning, den engere forvaltning, kasse- og regnskapsføring av fondets midler henlegges inntil videre til Finansdepartementet.
3. Saker for øvrig vedkommende fondet behandles av Socialdepartementet som inntil videre bemyndiges til å opnevne et styre for fondet og til å treffe nærmere bestemmelser om styrets sammensetning og gjøremål.
4. Denne resolusjon trer i kraft fra 1 juli 1932.

15 april. **Kongelig resolusjon.**

1. Portoen for innenrikske vareprøver fastsettes således:

For vekt til og med					50	gram	7	øre
»	»	»	»	»	100	»	14	»
»	»	»	»	»	200	»	20	»
»	»	»	»	»	500	»	25	»

2. For adresseløse vareprøver tilståes følgende rabatt på de almindelige portosatser:

For minst			500	forsendelser	10	%
»	»		1 000	»	15	»
»	»		2 000	»	20	»
»	»		10 000	»	30	»
»	»		25 000	»	40	»
»	»		50 000	»	50	»

For antall av minst 100 000 kan det tilståes en ytterligere rabatt efter Poststyrets bestemmelse.

3. Disse bestemmelser trer i kraft fra den tid Poststyret bestemmer *).

*) Bestemmelsene er trådt i kraft 1 juni 1932.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til stiftsdirek- 15 april.
sjoner, fylkesmenn, politimestre, lensmenn og fattigstyrer.

Kontroll med utlendinger — samarbeid mellem fattigvesen og politi.

I hensikt å søke øket effektiviteten av fremmedkontrollen anmodet departementet i rundskrivelse av 4 oktober 1924 fattigstyrene om å tre i nærmere samarbeid med politiet, når det gjaldt utlendinger som fikk fattighjelp. Denne anmodning synes ikke å ha ført frem, idet det ifølge oplysninger fra Centralpasskontoret stadig hender at utlendinger får fattighjelp snart på ett sted, snart på et annet uten at politiet får underretning om forholdet og kan føre den nødvendige kontroll efter fremmedloven. Centralpasskontoret har derfor i rundskrivelse av 30 september 1931 til fattigstyrene og politimestrene henstillet at der på dette område snarest bringes istand det nødvendige samarbeid mellem disse myndigheter.

Da det er av den største betydning for fremmedkontrollen at denne henstilling efterkommes, har Justisdepartementet henstillet til dette departement å medvirke til en effektiv gjennemførelse herav ved pålegg til fattigstyrene. I henhold hertil skal departementet anmode fattigstyrene om å tre i forbindelse med politiet i sitt distrikt og søke etablert sådant samarbeid som finnes mest hensiktsmessig i fremmedkontrollens tjeneste. Særskilt pålegges fattigstyrene snarest mulig å sende melding til politiet (politimesteren) om henvendelser fra utlendinger som ikke har fast ophold i distriktet.

Forat man kan få sikkerhet for at samarbeid som foran nevnt kan komme istand, bestemmer departementet herved — efter henstilling fra Justisdepartementet — at fattigstyrene skal sende inn til departementet attest fra vedkommende politimester om at understøttede utlendinger i kommunen ikke er norske statsborgere. Sådan attest skal innsendes sammen med hjemstavnsforklaringen for personer som herefter optas til understøttelse, og i forbindelse med første regningsinnsendelse for personer som er optatt til understøttelse efter 1 januar 1931.

Attesten skal ha følgende ordlyd:

«Det attesteres herved at..... født..... i..... ikke er norsk borger, og at han har opholdstillatelse i..... politimesterdistrikt.»

Det bemerkes at der ikke vil bli ydet refusjon av departementet for fattigunderstøttelse til de nevnte utlendinger, før politiattest er innsendt.

15 april. I den foran nevnte skrivelse til fattigstyrene har Centralpasskontoret fremholdt at understøttelse ikke bør ydes en utlending før det ved henvendelse til politiet er bragt på det rene, om han har tillatelse til å opholde sig i distriktet. Dette bør forståes med den modifikasjon at hvis vedkommende nødvendigvis trenger hjelp før politiets uttalelse foreligger, må sådan ydes i fornøden utstrekning, jfr. fattiglovens § 1.

15 april. **Rundskriv** frå Socialdepartementet til stiftsdireksjonar, fylkesmenn, politimeistrer, lensmenn og fatigstyre.

Kontroll med utlendingar — samarbeid millom fatigstyre og politi.

For å få ein meir verksam kontroll med utlendingar bad departementet i rundskriv frå 4 oktober 1924 fatigstyri um å samarbeida med politiet når det gjaldt utlendingar som fekk fatighjelp. Denne uppmodingi tykkjest ikkje å ha ført fram. Etter upplysning frå Centralpasskontoret hender det stødt og stendigt at utlendingar får fatighjelp snart på ein stad og snart på ein annan, utan at politiet får melding um tilhøvet so det kann føra naudsyn kontroll etter framandlovi. Centralpasskontoret har difor i rundskriv frå 30 september 1931 til fatigstyri og politimeistrene bede desse um å syta for turvande samarbeid seg imillom på dette umkverv.

Det har mykje å segja for framandtilsynet at denne uppmodingi vert fylgd, og Justisdepartementet har difor bede dette departement um å hjelpa til å få det gjenomført på fullnøgjande vis ved pålegg til fatigstyri. Departementet skal difor uppmoda fatigstyri um å venda seg til politiet i distriktet sitt og freista skipa til eit samarbeid som kann vera formålstenlegt for framandtilsynet. Serskilt legg ein på fatigstyri snarast råd er å senda melding til politiet (politimeisteren), dersom utlendingar utan fast upphald i distriktet vender seg til dei um hjelp.

Til visse for at eit samarbeid som framanfor nemnt kann koma i stand fastset departementet — etter uppmoding frå Justisdepartementet — at fatigstyri skal senda inn til departementet vitnemål frå vedkomande politimeister um at utlendingar som har studnad i kommunen ikkje er norske statsborgarar. Dette vitnemålet skal sendast saman med utgreiding um heimstaden for dei som heretter skal til å få studnad, og saman med fyrste rekning som vert innsend for dei som har byrja få studnad etter 1 januar 1931.

Vitnemålet skal lyda soleis:

«Det vert hermed vitna at..... fødd..... i..... ikkje er norsk borgar, og at han har upphaldsløyve i..... politimeisterdistrikt.»

Ein gjer merksam på at departementet ikkje vil betala refusjon for fatigstudnad til dei nemnde utlendingane fyrr politivitnemål er sendt inn. 15 april.

I det framanfor nemnde skrivet til fatigstyri har Centrallpasskontoret halde fram at ein utlending ikkje bør få studnad fyrr ein frå politiet har fått greide på um han har rett til å upphalda seg i distriktet. Dette må tydast med den tillempning at dersom det er heilt klårt at vedkomande treng hjelp fyrr fråsegni frå politiet ligg fyre, må han få den studnad som er heilt naudsynt, jfr. fatiglovi § 1.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Peru 29 mars 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende undertegningsprotokollen av 16 desember 1920 angående vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie. 15 april.

Peru har samtidig ratifisert følgende erklæring vedrørende den fakultative bestemmelse angående domstolens domsmyndighet, avgitt 19 september 1929 av Perus minister i Paris:

«På vegne av republikken Peru anerkjenner jeg, under forbehold av ratifikasjon, som bindende uten videre og uten særlig overenskomst overfor ethvert annet medlem av Folkeforbundet eller enhver stat som vedtar den samme forpliktelse, domstolens domsmyndighet overensstemmende med vedtektenes artikkel 36, 2. ledd, for et tidsrum av ti år fra deponeringen av ratifikasjonsdokumentet for alle tvister som måtte opstå i anledning av forhold eller begivenheter som er senere enn denne ratifikasjon, bortsett fra det tilfelle at partene måtte være enig om enten å benytte en annen fremgangsmåte for avgjørelse ved voldgift eller på forhånd å forelegge tvisten for Folkeforbundets Råd.»

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Hemsedal herred, Buskerud fylke. 15 april.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Møre fylkesskattestyre angående beskatning av setre beliggende i ett herred, men matrikulert under ett med vedkommende gård i et annet herred. 15 april.

Departementet uttaler at som almindelig gjeldende regel antas formue i og inntekt av en sådan seter å måtte bli å beskatte i den kommune hvor setren er beliggende. Man

*) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor fiskerireglene er inntatt.

15 april. finner således ikke å burde fastholde hvad der er uttalt i en i Lovtidende inntatt skrivelse av 13 august 1887.

Forsåvidt setren er beliggende i almenning gjelder bestemmelsene i landskattelovens § 18, syvende ledd, tilleggslov av 16 juli 1926.

16 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Andreas Wettre og hustrus legat», oprettet ved testamente av 15 januar 1908 til fordel for sønner av mindre bemidlede gårdbrukere i Asker.

16 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Steinar T. Skredtveits legat» til beste for fattige barn i Mo sogn, Telemark.

16 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Argusfondet» til trengende i Oslo som har sett bedre dager, og som ikke nyter fattighjelp.

16 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Sorenskriver Fasting og hustrus legat» til fordel for de gamle ved Kristiansund kommunes gamlehjem, oprettet ved testamente av 27 februar 1924.

16 april. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten for herberger- og beverternæringen i Son.

16 april. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Hol herred, Buskerud fylke.

16 april. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Sleipa og Heine elver i Opdal, Nore og Rollag herreder i Buskerud fylke.

16 april. **Skrivelse*****) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Stod herred, Nord-Trøndelag fylke.

16 april. **Skriv**†) frå Arbeidsdepartementet um tilleggsfyresegn til § 15 i brandlovi soleis at den tvungne feiningi i Aurlandsvangen bygningskommune, Sogn og Fjordane fylke, vert fastsett til 4 gonger årleg.

---

*) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor vedtektens § 3 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor fiskerireglene er inntatt.

***) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor vedtektene er inntatt.

†) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste deild nr. 18.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattefoged, hvori meddeles at skatt, som er utlignet ved forhåndsligning efter bestemmelsene i landskattelovens § 33, byskattelovens § 28, antas å forfalle til de samme terminer som annen statsskatt utlignet for vedkommende skatteår. 16 april.

Skrivelse fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori meddeles at departementet finner det rettest at utgangspunktet for beregning av efterligningsrenter settes til siste forfallstermin for den ordinært ilignede skatt for vedkommende år. Renteberegningens endepunkt antas å kunne settes til første forfallstermin for den ligning i forbindelse med hvilken efterligningen skjer. 18 april.

Skrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Vest-Agder, hvori uttales at skadebot på kr. 10 000,00 som en enke har fått utbetalt i anledning av hennes manns død som følge av en automobiloverkjørsel, ikke antas å kunne beskattes som inntekt på enkens hånd. 18 april.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved bokhandler C. Petersens testamente av 29 januar 1887 oprettede «Christiania legat for tjenestepiker». 19 april.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet. Med hjemmel i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 med senere forandringer og kongelig resolusjon av 30 november 1923 har departementet bestemt, at der fra og med 1 mai 1932 skal gjelde følgende forandringer i og tilføielser til reglementet for justervesenet av 15 desember 1922 med senere forandringer: 19 april.

§ 55 betegnes som § 55 a og gis følgende ordlyd:

«Kassemål som ikke tilfredsstiller fordringene i § 54 a. De forskjellige konstruksjoner kan godkjennes efter anmeldelse.»

Der tilføies en ny paragraf (§ 55 b), sålydende:

«Justerdirektøren treffer de nødvendige bestemmelser om gjennemførelsen av justeringen og stemplingen av de redskaper som er omhandlet i §§ 54 a, 54 b og 55 a.»

§ 63 gis følgende ordlyd:

«Efter forutgående anmeldelse kan til bruk ved kjøp og salg kun godkjennes og tillates justert vekter med tyngdekraftvirkning.

---

*) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

19 april. De tillatte hovedsystemer er følgende:

I. Balansevekter.
A. Likearmede balansevekter.
B. Ulikearmede balansevekter.

II. Bismervekter. Lasten blir veiet ved hjelp av lodder som kan beveges langs hevarmer.

III. Pendelvekter. Lasten veies ved hjelp av et pendel som frembringer et variabelt moment.

IV. Kombinerte vekter, herunder også pakkevekter (differansevekter).

Vektene er sammensatt av de under I. til III. nevnte systemer. Justerdirektøren avgjør hvor mange og hvilke kombinasjoner der kan tillates ved en vekt.

Graderte tarastenger tillates kun for vekter med maksimalbelastning på over 20 kg.

Pakkevekter (differansevekter) er ikke tillatt ved butikksalg.

V. Automatiske vekter med eller uten registrering.

VI. Aerostatvekter.»

§ 74 gis følgende ordlyd:

«Bismere med hjelpeskala. Det eiendommelige ved denne anordning ligger deri, at der kommer til anvendelse to forskjellige skyvelodd, nemlig:

et større som virker direkte på selve bismerstangen, og et mindre på en med samme forbundet hjelpeskala.

Ved det førstnevnte lodd avleses de større vektverdier — ved det annet de mindre (enkelte gram eller multipla derav).

Sådanne bismere tillates kun justert for de samme maksimumsbelastninger som for andre veieredskaper bestemt.

De kan være anbragt på stativ eller være fritthengende.

Begge lodder må under alle omstendigheter være således anbragt at de ikke kan fjernes fra stangen uten at en eller annen konstruksjonsdel blir ødelagt.»

§ 81 gis følgende ordlyd:

«Automatiske vekter med eller uten registrering. De forskjellige konstruksjoner kan godkjennes efter anmeldelse.»

I § 84 utgår ordene: «Automatiske vekter med eller uten registrering.»

§§ 85 og 86 utgår helt.

I § 96 a innskytes efter toleransene for oljespann følgende:

«Kjøgx apparater $\frac{1}{250}$ av vektmengden.»

§ 103 gis følgende ordlyd: 19 april.

«Toleransen for vekters følsomhet og riktighet skal være sådan, at de angir den veiede gjenstands vekt med en nøiaktighet og viser et tydelig utslag for en tilleggsvekt som nedenfor angitt. For pakkevekter (differansvekter) skal det være angitt i bestemte minsteverdier hvad det forståes med «tydelig utslag» (se § 105 b).»

§ 105 betegnes som § 105 a og der innskytes en ny paragraf (§ 105 b), sålydende:

«Pakkevekter (differansvekter) skal ha samme nøiaktighet som for likearmede balansevekter bestemt.

For pakkevekter kun forsynt med nullpunkt skal viseren gjøre et blivende utslag av minst 5 mm. for en tilleggsvekt som svarer til den minste justertoleranse.

For pakkevekter med gradert skala skal viseren gjøre et blivende utslag av minst 1 mm. for en tilleggsvekt som svarer til den minste justertoleranse.»

De nu gjeldende §§ 110 a, 110 b, 110 c og 111 utgår, og det inntas i stedet følgende nye paragrafer:

Ny § 110, sålydende:

«Automatiske vekter:

I den samlede vektangivelse av 10 veininger tillates en avvikelse fra den riktige verdi av $\frac{+\ 1}{\div\ 500}$.

Ingen enkelt veining må avvike fra middelverdien av de 10 veininger mer enn den vektsverdi T som beregnes av følgende formel:

$$T = 15\ \sqrt{K + 0.5}\ \div\ 10,$$

hvor T = brukstoleransen i gram

K = belastningen i kg.

Formelen gjøres gjeldende for en belastning av inntil 100 kg.

Over 100 kg. fastsettes toleransen til $\frac{0.7}{500}$ av belastningen.

For belastninger på inntil 100 kg. er toleransen utregnet og opstillet i nedenstående tabell.

For den likearmede balanse med utstyr, dog uten forbindelse med den automatiske mekanisme, skal følsomheten og nøiaktigheten være:

For belastning inntil 5 kg.: $\frac{1}{500}$ av belastningen.

For belastninger større enn 5 kg.: $\frac{1}{1000}$ av belastningen.»

19 april.

Tabell.

Belastning	Brukstoleransen i gram	
	Den midlere av 10 veininger	Enkeltveinings avvikelse fra middelverdi
250 g.		3 gram
500 »		5 »
1 kg.		9 »
2 »		14 »
3 »		18 »
4 »		22 »
5 »		25 »
10 »		40 »
15 »		50 »
20 »	2 gram	60 »
25 »		65 »
30 »	pr. kg.	75 »
35 »		80 »
40 »		85 »
45 »		90 »
50 »		100 »
60 »		110 »
70 »		115 »
80 »		125 »
90 »		135 »
100 »		140 »

Ny § 111 a, sålydende:

«Essmanns bismer-kranvekt med automatisk uttarering: Ved veining under uforandret stilling av griper eller annen lastbærer skal den ha en toleranse med hensyn til nøiaktighet og følsomhet som for bismerbrovekter bestemt, nemlig ved full belastning $\frac{1}{500}$ av belastningen, og når vekten bærer $\frac{1}{10}$ av maksimalbelastningen, skal toleransen være $\frac{1}{5}$ av den for maksimallast bestemte.

Under normal bruk av vekten gjelder for veieresultatene følgende toleranser:

For rekkeveininger (10 veininger) må ikke middelverdien av disse avvike fra den riktige verdi mer enn $\frac{+\ 1}{\div\ 500}$

Ingen enkelt veining må avvike mer enn $\frac{+\ 3}{\div\ 500}$ fra den riktige verdi.

For veining av kull og andre varer tilhørende nogen- 19 april.
lunde samme prisklasse som kull kan justerdirektøren under særlige omstendigheter tillate den tredobbelte verdi av de angitte toleranser.»

Ny § 111 b, sålydende:

«Selvregistrerende bismervekt «Avery»:

Ved	1000 kg.	2000	3000	4000	5000	6000
	±20 kg.	40	60	80	100	120.»

Ny § 111 c, sålydende:

«For selvregistrerende vekter i henhold til § 91 b ± 2 % av total registrert vekt, hvilken må omfatte minst 500 kg.»

§ 112 forandres til å lyde som følger:

«For pendelvekter $\frac{1}{500}$ av maksimalbelastningen, avtagende med belastningen, således at når vekten bærer $\frac{1}{10}$ av maksimalbelastningen, skal toleransen være $\frac{1}{5}$ av den for full belastning bestemte. Dog er å bemerke, at toleransen er den samme over hele skalaen som for skalaens maksimalangivelse beregnet. Justerdirektøren bestemmer hvad der skal anses som skalaens maksimalangivelse.»

I tillegg II til samme reglement (angående undtagelser fra meterlovens § 15) tilføies følgende som punkt i:

«i) de undtagelser som justerdirektøren måtte tillate i de enkelte forekommende tilfelle efter derom til ham innlevert skriftlig andragende.»

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet. I medhold av lov 19 april.
om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 nr. 4 § 2 og kongelig resolusjon av 4 juli 1929 har departementet bestemt:

I gjeldende forskrifter for elektriske anlegg av 17 desember 1919 med tilleggsforskrifter skal § 22 herefter lyde således:

Straffansvar. § 22. Overtredelse av forskriftene eller undlatelse av å efterkomme et av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet, Elektrisitetstilsynet eller det stedlige tilsyn (jfr. § 8) med hjemmel av lov av 24 mai 1929 eller forskriftene utferdiget påbud eller forbud eller nektelse av å gi Elektrisitetstilsynet adgang eller

*) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

19 april. undlatelse av å meddele det oplysninger som omhandlet i § 3 straffes med bøter i henhold til den almindelige borgerlige straffelovs § 339 hvis ikke strengere straff i medhold av annen lovbestemmelse kommer til anvendelse.

19 april. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om en tilleggsbestemmelse til brandlovens § 15, hvorefter den tvungne feining i Gressvik—Hauge brand- og bygningskommune, Østfold fylke, innskrenkes til 4 ganger årlig.

19 april. **Skrivelse** fra Finans- og Tolldepartementet til inspektøren for tobakkbeskatningen m. v.

Departementet finner efter omstendighetene inntil videre å kunne tillate at skråtobakk i beter — foruten i pakninger på 250 gram, jfr. rundskrivelse til fylkesmennene av 22 august 1931 — også skal kunne avgiftsberiktiges i pakninger på 300 gram.

Departementet finner samtidig å burde bestemme at skråtobakk i beter fra 1 juli førstkommende bare skal kunne avgiftsberiktiges, når varen foreligger i pakninger av papp eller pappkartong.

Herom bes Tiedemanns Tobakksfabrikk, Joh. H. Andresen, Tobaksfabrikantenes Landsforening av 1901 og fabrikanter utenfor denne forening samt Tobakshandlernes Landsforening underrettet.

20 april. **Skrivelse****) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Vardø herred, Finnmark fylke.

20 april. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet, hvorefter Lofotopsynet heves 30 april 1932.

21 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Rasmus Krogh og frue ved gavebrev av 25 mai 1918 oprettede «Rasmus Krogh og frue Constance Krogh, født Holms legat til Nordlandets forskjønnelse», Kristiansund.

21 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Skiens Handelsstands og Industriforenings legat» til understøttelse av medlemmer av Den Norske Handelsstands Understøttelsesforening og deres efterlatte som er hjemmehørende i Skien.

---

*) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

**) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor vedtektens § 3 er inntatt i endret lydelse.

Lov *) [1]) om merkning av vekten på tunge kolli som fraktes med fartøi. 22 april. Nr. 1.

§ 1. Avskiberen av kolli eller ting som har en bruttovekt på 1000 kg. eller mer, skal påse at kolliet eller tingen har bruttovekten i kilogram tydelig og holdbart merket utenpå, før godset blir lastet på fartøi. Skal godset lastes i utenlandsk havn, hviler merkingsplikten på den som her i riket sender godset til et sted i utlandet.

Kan den nøiaktige vekt på grunn av særlige forhold undtagelsesvis ikke bestemmes, skal den omtrentlige vekt være påført.

Nærmere forskrifter kan gis av vedkommende departement.

§ 2. Kontrollen med at denne lov blir overholdt, skal føres av det tilsyn som er oprettet ved lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter. Herunder skal vedkommende bestemmelser i nevnte lov gjelde på tilsvarende måte.

Dersom politiet, skibskontrollen, havne- eller tollvesenet blir kjent med noen overtredelse av denne lov, skal disse myndigheter straks melde dette til nærmeste tilsyn.

§ 3. Avskiber eller avsender som overtrer bestemmelsene i § 1 eller de forskrifter departementet gir i medhold av nevnte paragraf, straffes med bøter.

§ 4. Denne lov trer i kraft 1 januar 1933.

Lov *) [2]) om adgang for kommunene til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1932—1933. 22 april. Nr. 2.

§ 1. For det kommunale budgettår 1932—1933 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pct., være berettiget til å utligne en tilleggsskatt på inntekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig at skatten i ett av sognene utskrives med minst 10 pct. Sådan tilleggsskatt pålegges også rederiselskaper og dermed likestilte selskaper, forsåvidt angår den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt efter fradrag av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes,

*) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

[1]) St.besl. 9 april. Se Ot. prp. nr. 13. Innst. O. nr. 24. St.tid., forh. i Ot. s. 422—423; i Lt. s. 127 - 128.

[2]) St.besl. 9 april. Se Ot. prp. nr. 22. Innst. O. nr. 32. St.tid., forh. i Ot. s. 418—420; i Lt. s. 125—126.

22 april. Nr. 2. gis et procentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer efter nedenstående tabell.

Når den skattbare inntekt er								
over kr.	12 000,	men	ikke over kr.	20 000	tillegg	1	pct.
»	»	20 000	—»—	»	30 000	»	1½	»
»	»	30 000	—»—	»	40 000	»	2	»
»	»	40 000	—»—	»	60 000	»	2½	»
»	»	60 000	—»—	»	80 000	»	3	»
»	»	80 000	—»—	»	100 000	»	3½	»
»	»	100 000	—»—	»	125 000	»	4	»
»	»	125 000	—»—	»	150 000	»	4½	»
»	»	150 000	tillegg 5 pct.					

Den økede skatt, som er en følge av, at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over nogen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noget tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det skattbare inntektsbeløp, som ligger over grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøies til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

22 april. Nr. 3. Lov *) [1]) om forandringer i og tillegg til lov av 18 mars 1925 om skatt av fortæring på bevertningssteder.

I.

Følgende bestemmelser i lov om skatt av fortæring på bevertningssteder av 18 mars 1925 skal herefter lyde således:

§ 3. Av enhver omsetning av spise- og drikkevarer på bevertningssteder til fortæring sammesteds erlegges skatt av omsetningens beløp.

Til fortæring regnes foruten spise- og drikkevarer også cigarer og cigaretter.

Hvor der som tillegg til fortæringen eller i og med fortæringen er beregnet utgifter til lokale, befordring, betjening, varme og lys, underholdning, dans og utsmykning m. v. blir sådanne utgifter ikke å fratrekke ved skatteberegningen.

Er betaling for fortæring og losji fastsatt underett, beregnes skatt av 3/5 av det samlede beløp. Fremlegges tilfredsstillende oplysninger som godtgjør hvor meget av det samlede beløp vedkommer fortæringen, beregnes skatten av dette beløp.

*) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

[1]) St.besl. 9 april. Se Ot. prp. nr. 17. Innst. O. nr. 23. St.tid., forh. i Ot. s. 416—418; i Lt. s. 125.

Hvorvidt og i tilfelle med hvilket beløp fradrag kan gjø- 22 april.
res i den skattepliktige omsetning for innehaverens forbruk Nr. 3.
til egen husholdning, til betjening eller som følge av brekasje og svinn m. v., avgjøres i tvilstilfelle av vedkommende regjeringsdepartement efter foretatt undersøkelse.

§ 7. De pågjeldende virksomheter er forpliktet til å innrette sådan bokførsel, at omsetningen (fordelt på de forskjellige avdelinger av bevertningsstedet) til enhver tid kan fastsettes. Skulde skattens størrelse i noe tilfelle ikke med bestemthet kunne fastsettes efter bøkenes utvisende eller det foreliggende materiale for øvrig, kan denne med endelig virkning fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

De nærmere forskrifter angående regnskapsførselen og kontrollen med den i nærværende lov omhandlede skatts innkrevning og erleggelse og angående gjennemførelsen av lovens bestemmelser for øvrig utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 8. De tjenestemenn der av departementet er antatt til å føre kontroll med denne skatt, skal når som helst ha adgang til å undersøke vedkommende forretningers eller bedrifters bøker.

Bøkene med tilhørende bilag kan i tilfelle hvor det anses fornødent av departementet eller av vedkommende kontrollør kreves avlevert til eftersyn og gjennemgåelse.

Vedkommende bedrifters eller forretningers innehavere eller bestyrere samt deres personale og arbeidere skal ved de nevnte undersøkelser yde all den veiledning og hjelp som forlanges.

Departementet kan når som helst avfordre de efter nærværende lov avgiftspliktige bevertningssteders leverandører spesifiserte og reviderte opgaver over varer som er levert direkte eller gjennem mellemmenn (agenter, kjørere m. v.).

§ 10. Bestemmelsene i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover av 29 juni 1920, 27 juni 1924, 25 juni 1926 og 6 juni 1930 om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. §§ 17, 2., 3. og 4. punktum, 19, 20, 21, siste ledd, og 24 har tilsvarende anvendelse på skatt efter nærværende lov.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

22 april. Nr. 4. **Lov** *) [1]) om midlertidig forhøielse av losbetalingen.

Fra 1 juli 1932 til 1 juli 1933 skal lospengene, som beregnes av så vel lospliktige som ikke lospliktige fartøier efter taksttabellene i lov om losvesenet av 14 februar 1930, erlegges med et tillegg av 40 pct.

Herav tilfaller for de lospliktige fartøiers vedkommende de 30 pct. vedkommende sportellønte los, mens de resterende 10 pct. henlegges til et fond, hvorav der efter Kongens nærmere bestemmelse utbetales grunnbidrag til loser samt bidrag til skøitehold og til bestridelse av utgifter ved losgutters lønn.

For kretser hvor losintradene er så betydelige, at de enkelte losers inntekter blir uforholdsmessig store, når de foruten taksten tillike skal oppebære grunnbidrag og tillegg efter foranstående, kan Kongen eller den han dertil bemyndiger bestemme, at losenes anpart av tillegget skal nedsettes eller endog at den helt skal bortfalle, likesom også at der ikke skal tilståes dem noget grunnbidrag eller annet bidrag av fondet.

22 april. **Kongelig resolusjon** *). I forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 4 av 22 april 1932 om midlertidig forhøielse av losbetalingen bemyndiges Forsvarsdepartementet til å treffe de i sakens anledning nødvendige forføininger.

22 april. **Kongelig resolusjon** *). De gebyrer som opkreves i henhold til «Gebyrtariff for Norges Utenrikske Stasjoner», fastsatt ved kongelig resolusjon av 23 mars 1923 og senere kongelige resolusjoner av 11 februar 1927 og 14 juni 1929, § 1 nr. 1 a og nr. 2 til og med nr. 23, tillates midlertidig forhøiet med 40 pct. også for budgettåret 1932—1933.

22 april. **Kongelig resolusjon.** I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for Ødegaards barnehjem, Eidsvoll.

22 april. **Kongeleg resolusjon** **) um nye helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Hareid herad, Møre fylke.

---

*) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

[1]) St.besl. 9 april. Se Ot. prp. nr. 24. Innst. O. nr. 34. St.tid., forh. i Ot. s. 420; i Lt. s. 126.

**) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste deild nr. 18, der helsefyresegnene m. m. er inntekne.

Kongelig resolusjon *). I henhold til §§ 5, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 23, 24, 27, 28, 29, 31, 32, 41, 42, 43, 47 og 49 i lov om luftfart av 7 desember 1923 fastsettes nedenstående bestemmelser om luftfart: 22 april.

A. Vedrørende lovens kap. 2.

1. Luftfartøisregister for det hele rike føres i Oslo av chefen for Forsvarsdepartementets luftfartskontor.
2. De nærmere forskrifter for føring av registret fastsettes av Forsvarsdepartementet.
3. Merkning og registrering m. v. skal utføres overensstemmende med vedføiede «Reglement A. Luftfartøiers merker og kjennerop». Mindre forandringer i reglementet kan foretas av Forsvarsdepartementet.

   For militære luftfartøier gjelder efterfølgende bestemmelse under H, 3 og 4.
4. Luftfartøi som erhverves som norsk eiendom i utlandet kan tilståes midlertidig norsk nasjonalitetsbevis efter nærmere regler som er inntatt som tillegg til den almindelige norske konsulatinstruksjon. Beviset utstedes av de i «Almindelig instruks for utenrikstjenesten av 10 august 1923» nevnte konsulatembedsmenn. Det midlertidige bevis gjelder kun inntil ankomsten til den i beviset anførte norske havn eller flyveplass.

B. Vedrørende lovens kap. 3.

1. For utstedelse av luftdyktighetsbevis kreves:
   a. Luftfartøiets konstruksjon med hensyn til sikkerheten skal tilfredsstille visse minimumskrav.
   b. En ny types flyveegenskaper skal på tilfredsstillende måte godtgjøres ved praktiske flyveforsøk. Luftfartøier av en godkjent type behøver ikke å underkastes samme prøver som et typefartøi. Prøvene skal godtgjøre at visse minimumskrav er tilfredsstillet.
   c. Bygningen av ethvert luftfartøi skal være godkjent med hensyn til arbeidets utførelse og materialets godhet. Kontrollen med fabrikasjon og prøver skal godtgjøre, at visse minimumskrav er tilfredsstillet.
   d. Luftfartøi skal være utrustet med de til en sikker navigering nødvendige instrumenter og for øvrig med alt nødvendig utstyr.
   e. Forsvarsdepartementet fastsetter de nærmere regler som blir å legge til grunn for de i punkt a—d omhandlede krav.

*) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

22 april.

f. Luftdyktighetsbevisets gyldighet kan begrenses til flyvning innenfor visse i beviset anførte områder eller farvann.

2. Tilsyn med luftfartøi i henhold til luftfartslovens § 18 (kfr. § 19) utøves av Forsvarsdepartementets luftfartsråd — eventuelt ved de av rådet godkjente besiktigelsesmenn.

3. For tilsynsforretningens utførelse gjelder følgende forskrifter:

a. Luftfartsrådet kan fastsette det antall timer motorer av bestemt type kan tillates å gå forinnen de tas inn til eftersyn til full demontering.

b. Av luftfartsrådet foretas eftersyn til ubestemte tider for å kontrollere at luftfartøi og motorer er i forsvarlig orden. Herunder skal de foreskrevne dagbøker m. v. fremlegges til gjennemsyn og påtegning.

c. Utover ovenstående eftersyn av motorer og luftfartøier skal der på flyvemaskiner som anvendes til befordring av personer mot avgift samt til utdannelse av flyvere hvert halve år og på andre flyvemaskiner, luftskiber og ballonger hvert år foretas et grundig eftersyn under tilsyn av offentlig kontrollør.

d. Efter et vesentlig havari kan luftfartøiet først benyttes, efterat luftfartsrådet har kontrollert og godkjent reparasjonen av havariet.

e. Luftdyktighetsbeviset gis fornøden påtegning om de i punkt c og d omhandlede eftersyn samt om eventuell forlengelse av luftdyktighetsbevisets gyldighet. Departementet underrettes om sådan forlengelse.

f. I passasjerflyvemaskiner anvendt i erhvervsmessig trafikk skal der hver dag forinnen dagens første flyvning foretas eftersyn av så vel motor som selve flyvemaskinen av en autorisert flyvemekaniker for det tilfelle der på vedkommende sted er ansatt en sådan.

C. Vedrørende lovens kap. 4.

1. Der skal alltid være én chef ombord i luftfartøi som er i bruk. Hvis ikke særskilt chef er ansatt eller utpekt, skal føreren — eller om der er flere førere — den eldste av disse være chef. Chefen har høieste myndighet ombord.

Med undtagelse av de tilfelle som er nevnt i luftfartslovens §§ 25 c og 26 må luftfartøi ikke foreta flyvning, medmindre det føres av en person med førercertifikat.

2. Certifikat i henhold til luftfartslovens § 24 fordres for dem som gjør tjeneste på luftfartøi som *fører* eller *navigatør*.

3. Der utferdiges følgende certifikater: 22 april.
certifikat for førere av trafikkflyvemaskiner (trafikkførercertifikat)
certifikat for førere av privatflyvemaskiner (privatførercertifikat)
certifikat for friballongførere
certifikat for luftskibsførere av første klasse
certifikat for luftskibsførere av annen klasse
certifikat for luftskibsførere av tredje klasse
certifikat for navigatører av første klasse
certifikat for navigatører av annen klasse.

Innehaveren av et førsteklasses certifikat som luftskibsfører har rett til å føre et hvilket som helst luftskib.

Innehaveren av et annenklasses certifikat har rett til å føre luftskib av under 20 000 m³ volum.

Innehaveren av et tredjeklasses certifikat har rett til å føre luftskib av under 6 000 m³ volum.

4. En navigatør med certifikat av første eller annen klasse skal være ombord

A. i ethvert fly som anvendes til offentlig befordring og som skal fly uten å lande:

a. om dagen, mer enn 160 km over bebodde områder, eller mer enn 160 km og ikke mer enn 1 000 km utelukkende over åpent hav eller ubebodde områder;

b. om natten, mer enn 25 km, men ikke mer enn 1 000 km;

B. i ethvert luftskib av mindre enn 20 000 m³ volum under enhver flyvning om dagen eller natten.

5. En navigatør med certifikat av første klasse skal være ombord

A. i ethvert fly som anvendes til offentlig befordring og som skal foreta en uavbrutt flyvning, hvorunder det flyr

a. om dagen, mer enn 1 000 km utelukkende over åpent hav eller ubebodde områder, eller

b. om natten, mer enn 1 000 km;

B. i ethvert luftskib av 20 000 m³ volum eller mere under enhver flyvning om dagen eller natten.

6. Fører av fly med nødvendig certifikat som navigatør kan, selv om han er alene ombord, utføre navigatørens plikter i følgende tilfelle:
under flyvning om dagen over bebodde områder eller under flyvning om dagen over åpent hav eller ubebodde områder når reisen ikke er mer enn 1 000 km, eller

22 april. under flyvning om natten på ruter som er passende opmerket og undersøkt av vedkommende myndigheter.

Fører av fly skal ikke utføre navigatørens funksjoner hverken under en sammenhengende flyvning av mer enn 1 000 km over åpent hav eller ubebodd område eller under en flyvning om natten uten i forannevnte tilfelle, medmindre der er en annen fører ombord som i nødstilfelle kan ta sig av flyet.

Når et luftfartøi foruten fører skal ha en mann til som betjening ombord, kan denne, hvis han har nødvendig certifikat som navigatør, utføre navigatørens funksjoner i de tilfelle som er nevnt foran under 3 og 4.

Anmerkning:

I forbindelse med foranstående punkt 4—6 og bare disse punkter — gjelder følgende fortolkning:

a. et ubebodd område er et område, hvor den tynne beboelse, manglende naturlige landmerker eller utilstrekkelige karter gjør at navigasjonsvanskelighetene er de samme som over åpent hav;
b. «natt» er det tidsrum som begynner en time efter solnedgang og slutter en time før solopgang;
c. en «flyvning over åpent hav» er en flyvning i løpet av hvilken et luftfartøi som følger en rett linje kan befinne sig mer enn 100 km fra kysten.

7. For å erholde certifikat som fører eller navigatør fordres:
   a. At vedkommende har bestått de teoretiske og praktiske prøver, som fastsettes av Forsvarsdepartementet, samt at han har fylt 18 år.
   b. At vedkommende fremviser godkjent attest for edruelighet og pålitelighet samt tilfredsstiller de fysiske og psykiske krav som Forsvarsdepartementet stiller.

   For førere og navigatører i erhvervsmessig luftfart kreves enn videre at de har fylt 19 år og ikke er over 45 år, samt at de har norsk statsborgerrett og hjemstavnsrett. Dispensasjon fra bestemmelsen om statsborgerrett og hjemstavnsrett kan meddeles av Forsvarsdepartementet.
8. De nødvendige fordringer for den øvrige del av luftfartøienes besetning fastsettes av Forsvarsdepartementet.
9. Certifikat for førere og navigatører — og tilsvarende godkjennelse for den øvrige del av besetningen — utstedes av Forsvarsdepartementets luftfartsråd.
10. Har innehaveren av certifikat under utførelsen av den virksomhet som certifikatet hjemler vist grov uforstand eller vært beruset, eller foreligger der andre omstendigheter som må anses å gjøre ham uskikket for vedkom-

mende virksomhet, skal luftfartsrådet tilbakekalle certifikatet. Efter sådan tilbakekallelse er innehaveren av certifikat forpliktet til å sende certifikatet til luftfartsrådet. 22 april.

Hvis den som har gyldig certifikat viser symptomer på alvorlig sykdom eller vært utsatt for større legemsskade, har han ikke lov til å utføre vedkommende tjeneste ombord før dertil legitimert læge efter foretatt undersøkelse har erklært ham for tjenstdyktig. Forinnen fullførelse av påbegynt flyvetur kreves dog ikke sådan undersøkelse for navigatør, mekaniker eller radiotelegrafist (radiotelefonist) og heller ikke for føreren når denne ikke har fått slik fysisk eller psykisk skade at den er risikabel for førertjenesten samt den medfølgende besetning og passasjerer ønsker at han skal fullføre reisen.

Anmerkning om sådan undersøkelse skal av den som foretar undersøkelsen gjøres på vedkommendes certifikat og innmelding herom sendes til luftfartsrådet.

D. Vedrørende lovens kap. 5.

1. Godkjennelse av landingsplass i henhold til luftfartslovens § 27 omfatter så vel selve plassen som de på stedet værende anlegg og tekniske anordninger.

   Også alle andre slags luftveisanlegg (luftfyr, landkjenningsmerker og faste merkeballonger m. v.) må være godkjent før de tas i bruk.
2. Godkjennelsen meddeles av Forsvarsdepartementets luftfartsråd.
3. For å kunne godkjennes må plassen eller anlegget tilfredsstille visse flyvetekniske minimumskrav som fastsettes av Forsvarsdepartementet.

   Herunder blir å ta hensyn til de forskjellige typer av luftfartøier som aktes anvendt.
4. Forsvarsdepartementet kan fastsette nærmere bestemmelser for plassens anvendelse, vedlikehold og betjening.

E. Vedrørende lovens kap. 6.

1. For luftfart innenfor norsk område gjelder vedføiede «Reglement D. Regler for lanterneføring og signaler. Luftveisregler.»
2. Den som har kommandoen ombord på luftfartøi skal — før en luftreise påbegynnes — overbevise sig om:
   a. at luftfartøiet ikke har nogen feil eller mangel av sådan beskaffenhet at det kan medføre livsfare for dem som er ombord;
   b. at luftfartøiet er utstyret med foreskrevne instrumenter;

22 april.

c. at luftfartøiet er bemannet overensstemmende med gjeldende bestemmelser;

d. at luftfartøiet ikke medfører større antall besetning og passasjerer eller større last enn tillatt i luftdyktighetsbeviset, at de i dette bevis gitte bestemmelser om lasten og dens fordeling overholdes, samt at løse gjenstander, bagasje og gods er således fastgjort at intet kan falle overbord eller ved forskyvning virke skadelig på stabiliteten eller innskrenke manøverorganenes frie anvendelse;

e. at luftfartøiet ikke er forsynt med nogen anordning som ikke inngår i dets konstruksjon og som kan ha skadelig innflytelse på manøvreringen, medmindre anordningen er godkjent av vedkommende besiktigelsesmann;

f. at der ombord i luftfartøiet medføres tilstrekkelig smøre- og driftsmidler samt vann for den planlagte luftfart;

g. at fotografiapparat som medføres uten fotograferingstillatelse er således anbragt at det ikke kan brukes under luftfarten.

Chefen ombord i luftfartøi, som anvendes til erhvervsmessig luftfart, skal før reisens påbegynnelse gjøre anmerkning i reisedagboken om at disse forskrifter er iakttatt.

3. Gjenstander som kan foranledige skade eller ulempe må ikke kastes overbord eller bevirkes sluppet fra luftfartøi under fart.

4. Luftfartøi må ikke flyve:

a. over by eller tettbebygget sted uten i en høide som tillater det å foreta normal landing utenfor byen eller stedet, selv om dets drivmiddel skulde svikte — og under ingen omstendighet i lavere høide enn 300 m;

b. over større folkeansamling i lavere høide enn 300 m;

c. over ethvert annet område, som ikke består av en flyveplass eller åpent hav, i lavere høide enn 150 m, samt

d. over åpent hav i lavere høide over eller på mindre avstand enn 150 m fra sjøgående skib.

Avvikelse fra bestemmelsene i dette punkt er tillatt når det er uomgjengelig nødvendig ved op- og nedstigning eller på grunn av værforholdene eller for å undgå umiddelbar fare eller når departementet har gitt tillatelse dertil. Dog må luftfartøi ikke føres på så lav høide over eller på så kort avstand fra person eller eiendom at skade kan forvoldes.

5. Kunstflyvning må ikke utføres over by, tettbebygget sted 22 april.
eller folkeansamling og heller ikke over trafikerte havner eller over fartøier.
6. Til flyveopvisninger — herunder innbefattet fallskjermopvisninger — hvortil offentligheten har adgang, kreves politiets tillatelse efter forut innhentet uttalelse fra Forsvarsdepartementets luftfartsråd.
7. Det er forbudt uten efter spesiell tillatelse av Forsvarsdepartementet å gjøre bruk av fotografiske apparater fra luften. Sådanne apparater kan imidlertid medføres, når de er opbevart således at der ikke er adgang til å gjøre bruk av dem underveis.
8. I henhold til luftfartslovens § 31 forbys luftfart over nedenfor nevnte områder, dog med sådanne undtagelsesbestemmelser med hensyn til inn- og utpassering til tolllandingsplasser, som er nærmere angitt under beskrivelsen av hvert enkelt område:

Ved Oscarsborg med Svelvik.

Et område begrenset av rette linjer mellem Lågøens nordpynt—Bunnefjordens bunn—Hvitsten kpl.—Holmsbu kpl.—Blindevannets sydende—Svanevannenes nordende — Lågøens nordpynt.

Innen dette område er flyvning i inntil 200 m's høide tillatt over skibsleden midtfjords i Oslofjorden og i Drammensfjorden (Svelvikstrømmen).

Ved Horten.

Området mellem Bastøs sydpynt—Adal st.—jernbanelinjen til Nykirke st.—Mølens sydpunkt samt videre midtfjords til Bastøs sydspiss. Flyvning over skibsleden vestenom Bastø og østenom Hortenskrakken er tillatt, dog ikke i over 200 meters høide.

Luftfartøier, der skal anløpe Karljohansverns flyvebåtstasjon, har å lande utenfor orlogshavnen i farvannet nord- og østenfor samme, hvorefter de går inn på vannene mellem Østøen og Vealøs eller mellem Vealøs og Møringen. Tillater ikke væromstendighetene at landing foretas utenfor orlogshavnen, er landing tillatt på den del av denne som ligger nordenfor og østenfor en linje Østøens sydspiss—Trebryggen.

Innflyvningen til havnen skal foregå i lav høide — ikke over 50 meter — og luftfartøiet må herunder ikke flyve sønnenom og vestenom den her angitte linje.

Ved Tønsberg befestninger.

Området mellem Akersvannets sydende—Nøtterø kirke—Tørfest—2 km østenom Bolærne til Fulehuk fyr—Tjømøs syd-

22 april. pynt—Sandefjord—jernbanelinjen til Akersvannets sydende. Innen dette område er flyvning tillatt over Lindholmkjæla og Huikjæla, dog ikke i over 200 meters høide.

Ved Rauø.

Området mellem Sletter s.—Ellingårdskilens bunn s.—Missingen—Sletter s., således at Rauø passeres på ikke under 2 km avstand.

Ved Fredrikstad.

Området mellem Græsvik kirke—Fredrikstad v. kirke—Glommens østre bredd til Ørens sydspiss—Furuholmen—Torgauten fyr—Græsvik kirke.

Innen dette område er flyvning tillatt i inntil 200 meters høide over seilleden i Østerelven.

Ved Sarpsborg befestninger.

Området mellem Tunøens nordspiss—Varteig kirke—Isesjøens sydende—Ullerø kirke—Glemminge gamle kirke—Solli kpl.—Ågårdselven—Mingevann—Tunøens nordspiss.

Over land tillates kun flyvning i 200 meter og derunder i beltet mellem Sarpsborgområdet, Fredrikstadområdet og Rauøområdet.

Ved Fossumavsnittets befestninger.

Området mellem Enebakneset—Øgderen—Rødenessjøen—Ørje—Os kirke—Glommen til Mørkfoss—Øieren til Enebakneset.

Ved Kristiansand befestninger.

Området mellem Eidet ved Gilsvann—Strømme—Sokkevannets nordende—Fidjekilen—Dvergsøens sydpynt—Kinn—Holskogkilens bunn—Grotjern—Eidet.

Innen dette område tillates flyvning til og fra flyvestasjonen i Kristiansand innenfor et belte, som i vest begrenses av linjen mellem Holskogkilens bunn—Bragdøens østpynt—østenom Odderøen—flyvestasjonen—Torridalselvens vestre bredd, og i øst av linjen mellem Dvergnestangen—Oddernes kirke—Katterumpen. Innen dette belte må der over sjø ikke flyves i større høide enn 200 meter og over land heller ikke i større høide enn 200 meter.

Ved Bergen.

1. Området mellem Godvik—Storevannets sydspiss—Bjørndalspollens sydspiss—vannet mellem Damsgårdsfjell og Løvstakken—Laksevåg kirke—Byfjorden.

2. Området mellem Eidsvågnes—Eidsvåg—Eidsvågvann— 22 april.
Rundemannen—Sverresborg—Byfjorden.

Over Byfjorden mellem de angitte steder Godvik og Eidsvågnes må ingen steder flyves i over 200 meters høide; luftfartøiet må dessuten følge en linje mest mulig midtfjords.

Ved Håøen (Bergen).

Området mellem Alversund kirke—Isdalsvann—Hagelsundets sydøstre odde—Flatøens sydøstre odde—Langeland—Mæland kirke—Alversund kirke.

Innen dette område er flyvning under 200 meters høide tillatt i skibsleden sønnenfor en linje Flatøens sydøstre odde—Mæland kirke.

Ved Herlø (Bergen).

Området mellem Ringholmen lykt—Sætre—Røslandspolen —Oksen st.—Herløgavlen—Ringholmen lykt.

Ved Agdenes.

Området mellem Bakstenens nordpynt—Fevågbukten—Sæte—Årlotneset—Grønningen—Lillevanns vestende—Kvernbukten—Bakstenens nordpynt.

Innen dette område er flyvning tillatt over fjorden — dog ikke høiere enn 200 meter og kun midtfjords.

Ved Kongsvinger.

Et område med 7 km's radius omkring Kongsvinger by.

I Stjørdalen.

Stjørdalen mellem Hegra og Sona stasjoner med et 5 km bredt belte på begge sider av dalen.

I Verdalen.

Defileet mellem Rotmoen og Stormoen med tilstøtende fjellsider.

I Ofoten.

a. Ved *Ramsund* området mellem Tjeldsund i nord, gårdsveien Lavangen—Tårstad i øst, Ofotfjorden i syd, linjen Trollfjell—Jotind—Hallingtind i vest.
b. Ved *Sildvik* området mellem Rombakken i nord, Middagselven i øst, Sildviktind—Blåisen Ytre Sildvikfjell i syd og Ørneelven i vest.

Dispensasjon fra foranstående bestemmelser om forbudte områder kan efter ansøkning i enkelte tilfelle meddeles av Forsvarsdepartementet.

Likeledes kan mindre endringer eller supplerende bestemmelser vedrørende forbudte områder fastsettes av Forsvarsdepartementet.

22 april.

F. Vedrørende lovens kap. 7.

1. Luftfartøier som avgår til eller ankommer fra utlandet kan passere rikets grenser overalt hvor bestemmelsene om forbudte områder (jfr. lovens § 31) ikke er til hinder herfor.
2. Ankomst fra eller avgang til utlandet må dog kun finne sted på en som toll-landingsplass anerkjent flyveplass (havn) og må ingen mellemlanding foretas mellem denne og landets grenser.
3. Forsvarsdepartementet kan bestemme at fartøi som vil passere norsk område uten å lande, skal legge sin vei ad bestemte ruter.

G. Vedrørende lovens kap. 10.

Fartøi som brukes til luftfart innenfor norsk område skal, når det er i bruk — utenom de i lovens § 41 nevnte dokumenter m. v. — medføre et på iøinefallende sted anbragt opslag angivende den totale nyttelast fartøiet kan medføre, største tillatte passasjerantall, det tidspunkt inntil hvilket luftdyktighetsbeviset er gyldig, samt spesielle betingelser angående fartøiets bruk om sådanne måtte være fastsatt i nevnte bevis.

H. Vedrørende lovens kap. 11.

1. Forskrifter som inneholdes i eller utferdiges med hjemmel av luftfartslovens §§ 23, 25, 28, 29, 30 og 41 kommer til anvendelse på samtlige norske luftfartøier som brukes til luftfart utenfor norsk område, forsåvidt angjeldende forskrifter ikke strider mot overenskomster eller mot vedkommende lands lover og forordninger.
2. Eier av norsk luftfartøi, som måtte befinne sig innenfor annen stats område, skal — i den utstrekning mellemfolkelige overenskomster måtte foranledige — tegne forsikring for dekning av erstatningskrav, som i henhold til lovgivningen i denne stat måtte opstå mot ham selv eller mot brukeren for skade som følge av luftfarten på person eller ting innenfor den annen stats område.

   Er forsikringen tegnet i Norge, blir polisen å deponere i Forsvarsdepartementets luftfartsråd som utsteder attest herfor. Denne blir å medføre på luftfartøiet.
3. Luftfartøi som utelukkende benyttes i statens tjeneste som militær fartøi blir ikke å innføre i offentlig norsk luftfartøisregister. Bestemmelsene i luftfartslovens §§ 18, 19, 22—25, 31, 32 og 42 skal heller ikke finne anvendelse på sådanne fartøier.
4. Militære flyvemaskiner skal være merket efter nærmere regler som vil bli fastsatt i henhold til luftfartslovens § 43, 2. avsnitt.

5. Fremmede militære luftfartøier kan gis adgang til norsk område på nærmere betingelser som fastsettes av Forsvarsdepartementet. 22 april.

6. For offentlige forretninger som foretas i henhold til luftfartsloven fastsettes følgende gebyrer og avgifter:

For utstedelse av nasjonalitets- og registreringsbevis for flyvemaskiner betales kr. 0,50 for hver 10 kg av maskinens nyttelast. Ved nyttelast forståes forskjellen mellem største tillatte flyvevekt og tomvekt.

For nasjonalitets- og registreringsbevis for ballonger og luftskiber betales kr. 1,00 pr. 500 m^3 av ballongens eller luftskibets volum.

Certifikat for fører og navigatør betales med kr. 10,00. For autorisasjon av mekaniker betales kr. 5,00.

7. For besiktigelse av luftfartøier betales besiktigelsesmannen efter følgende regler:

a. For periodisk besiktigelse samt besiktigelse for utstedelse av luftdyktighetsbevis:

Flyvemaskiner hvis totale fluktvekt er inntil 2 500 kg . . . . . kr. 50,00

Flyvemaskiner hvis totale fluktvekt er over 2 500 kg . . . . . » 75,00

For besiktigelse av maskiner under bygning her i landet samt for annen særlig assistanse av besiktigelsesmann blir avgiften i hvert enkelt tilfelle å fastsette av Forsvarsdepartementets luftfartsråd.

b. For besiktigelse efter reparasjon av havari o. l. (kfr. lovens § 20).

Hvis havariet har vært av mindre omfang og besiktigelsen finner sted innen 3 måneder efter periodisk besiktigelse: 60 % av avgiften under a. Efter større havari eller når besiktigelse finner sted senere enn 3 måneder efter periodisk besiktigelse: samme avgift som under a.

c. For uanmeldt besiktigelse av flyvemaskin: kr. 25,00.

d. For besiktigelse av ballong og luftskib betales efter overenskomst i hvert enkelt tilfelle. Hvis enighet ikke opnåes, fastsettes avgiften av Forsvarsdepartementets luftfartsråd.

Forannevnte avgifter erlegges av luftfartøiets eier — herfra dog undtatt avgiftene for uanmeldt besiktigelse der bekostes av det offentlige.

22 april. Når besiktigelse rekvireres utført om natten eller på søn- og helligdager, betales en tilleggsavgift av 30 % til de under a, b og c nevnte satser. Som natt regnes tiden mellem klokken 19 og klokken 8.

Når en besiktigelse som er forlangt utført utenfor besiktigelsesmannens bosted, ikke kan foretas på grunn av årsaker som ikke kan legges denne til last, erlegger eieren et beløp av kr. 5,00 pr. ventetime — dog ikke utover kr. 25,00. Kan besiktigelse overhodet ikke utføres, erlegges en avgift av kr. 25,00.

Ventetiden kan ikke utstrekkes over mer enn 12 timer.

Besiktigelsesmannens reiseutgifter godtgjøres i almindelighet av det offentlige, dog skal disse betales av eieren, når en rekvirert besiktigelse ikke kan foretas på grunn av årsaker som ikke kan legges besiktigelsesmannen til last. Foretas under en sådan reise også besiktigelse av andre luftfartøier, belastes eieren av det fartøi som ikke kunde besiktiges kun med et beløp svarende til det hvormed reisen er fordyret på grunn av unødig ophold eller forlengelse av reisen.

Besiktigelsesmannen beregner sine reiseutgifter efter de til enhver tid gjeldende satser for skyss- og kostgodtgjørelse efter kl. 1.

Avgift m. v. som skal erlegges av luftfartøiets eier må være innbetalt til Forsvarsdepartementets luftfartsråd forinnen luftdyktighetsbevis kan erholdes. Besiktigelsesmannen får sin godtgjørelse fra luftfartsrådet.

8. For besiktigelse av landingsplass betales besiktigelsesmannen kr. 50,00.

Bestemmelsene under punkt 7 har tilsvarende anvendelse for denne besiktigelse.

9. Nødvendige bestemmelser om bruk av faste ballonger, drager og «glidere» fastsettes inntil videre av Forsvarsdepartementet (kfr. lovens § 49).

Vedføiede «Regler for lanterneføring og signaler. Luftveisregler» gjelder også for faste ballonger og drager.

Nærværende bestemmelser gjøres gjeldende fra 1 mai 1932. Fra samme tid settes ut av kraft de ved kongelig resolusjon av 21 mars 1924 gitte bestemmelser om civil luftfart.

---

22 april.

REGLEMENT A.

Luftfartøiers merker og kjennerop.

I. Almindelige bestemmelser.

a. De nasjonalitets- og registreringsmerker, som luftfartøier fører, skal bestå av en gruppe på 5 bokstaver.

b. Nasjonalitetsmerket består av bokstavene L N.

c. En bindestrek like lang som bredden av en bokstav skal anbringes umiddelbart efter ovennevnte nasjonalitetsmerke.

d. Nasjonalitets- og registreringsmerket skal settes sammen efter bestemmelsene i dette reglements avsnitt VIII og skal skrives med store latinske bokstaver.

Registreringsmerket består av en gruppe på tre store bokstaver.

e. Innføringen i registret og på skriften på registreringsbeviset skal være efter bestemmelsene i dette reglements avsnitt VI.

II. Merkenes anbringelse.

Nasjonalitets- og registreringsmerkene skal males på luftfartøiet slik:

a. *Fly.*
Merkene skal males én gang på undersiden av underste vingepar og en gang på oversiden av øverste vingepar (på endekkere både over og under vingene) og med den øverste del av bokstavene i retning mot vingenes forkant. Dessuten skal merkene males på begge sider av flykroppen mellem vingene og haleflaten. Hvis flyet ikke har nogen egen egentlig flykropp, skal merkene i stedet males på førerrummet.

b. *Luftskib og ballonger.*
På luftskib skal merkene males på begge sider i nærheten av det sted hvor luftskibets diameter er størst. Dessuten skal de males på oversiden med like stor avstand fra bokstavene på sidene.

På sfæriske ballonger skal merkene males på to steder tett ved største horisontale omkrets og så langt fra hinannen som mulig.

På ikke sfæriske ballonger skal merkene males på begge sider tett ved det største tverrsnitt like over taklingsgjorten eller kabelfestene for gondolen.

Så vel for luftskib som for ballonger skal sidemerkene være synlige både fra sidene og nedenfra.

22 april. III. Nasjonalitets- og registreringsmerkenes størrelse.

a. *Fly.*
Merkenes høide på vingene skal være $^4/_5$ av vingenes bredde. På flykroppen eller førerrummet skal merkenes høide være $^4/_5$ av høiden på den smaleste del av den del av flykroppen eller førerrummet, som merkene er malt på.

b. *Luftskib og ballonger.*
På luftskib skal merkenes høide være minst $^1/_{12}$ av omkretsen ved luftskibets tverrsnitt.

På sfæriske ballonger skal merkenes høide være minst $^1/_{15}$ av den største horisontale omkrets og på ikke sfæriske ballonger minst $^1/_{12}$ av omkretsen ved ballongens største tverrsnitt.

c. *Fellesregler.*
For alle luftfartøier gjelder at nasjonalitets- og registreringsmerkenes høide ikke behøver å overstige 2,5 m.

IV. Bokstavenes størrelse og type m. v.

a. Forsåvidt luftfartøiets konstruksjon tillater det, skal bokstavenes bredde være $^2/_3$ av deres høide og strektykkelsen $^1/_6$ av bokstavhøiden. Bokstavene skal ha en innbyrdes avstand lik halvdelen av deres bredde (jfr. dog pkt. I, c.)

Bokstavene skal bestå av vanlige fullt fylte bokstaver og skal være ensartede i form og størrelse.

b. Merkene skal — for å være så lett leselige som mulig — males med en farve, som tegner sig skarpt mot bakgrunnen.

V. Vedlikehold m. v.

Nasjonalitets- og registreringsmerkene skal anbringes på best mulig måte under hensyntagen til luftfartøiets konstruksjon. Merkene skal til enhver tid holdes rene og være vel synlige.

Det påhviler fartøiets eier å sørge for merkningen, som skal finne sted så snart fartøiet har fått norsk nasjonalitetsbevis.

VI. Luftfartøisregister og registreringsbevis.

Luftfartøisregistret og registreringsbeviset skal inneholde en beskrivelse av luftfartøiet og skal angi fabrikasjonsnummer eller andre identifiseringsmerker, som er gitt det av fabrikanten, nasjonalitets- og registreringsmerket som nevnt ovenfor, den havn luftfartøiet er knyttet til, eierens fulle navn, nasjonalitet og bopel samt registreringsdatoen.

Registreringsbeviset skal utferdiges efter følgende skjema: 22 april.

Norge.
Norvège.

Forsvarsdepartementet.
Ministère de la Défense.

Luftfartskontoret.
Département Aéronautique Civil.

Registreringsbevis.

Certificat d'immatriculation.

Nr. .....
No. .....

Nasjonalitets- og Registreringsmerker:
Marque de nationalité et d'immatriculation:

1. Type og beskrivelse
   Type et description .....
2. Fabrikantens navn og adresse
   Nom et adresse du constructeur .....
3. Luftfartøiets serienummer fra fabrikken
   Numèro de série du constructeur .....
4. Eierens navn
   Nom du propriétaire .....
5. Eierens bopel
   Domicile du propriétaire .....
6. Eierens nasjonalitet
   Nationalitè du propriétaire .....
7. Den havn luftfartøiet i almindelighet er knyttet til
   Port d'attache habitué de l'aéronef .....

Da der foreligger erklæring om, at ovennevnte luftfartøi ikke er innregistrert i nogen annen stat, gis herved til kjenne, at dette luftfartøi er behørig innført i registret i Norge den .....19..... i overensstemmelse med reglene i den internasjonale luftfartskonvensjon av 13 oktober 1919, bilag A og med de i Norge gjeldende bestemmelser.

Vu la déclaration que l'aéronef ci-dessus désigné n'est pas immatriculé dans un autre Etat, il est certifié par les présentes que cet aéronef a été dûment inscrit dans le registre de Norvège le jour de .....19.... conformèment a la convention portant règlementation de la navigation aérienne en date du 13 octobre 1919, Annexe A et aux règlement en vigueur en Norvège .....
.....

22 april. og at det har fått nasjonalitets- og registreringsmerkene:
et qu'il a reçu les marques de nationalité et d'immatriculation: .....
og har norsk nasjonalitet.
et possède la nationalité norvègienne.

Oslo den .....19....
À Oslo le .....19....

Underskrift.
Signature.

VII. Identifiseringsplate.

På ethvert luftfartøi skal der på et iøinefallende sted på flykroppen, førerrummet eller gondolen være festet en metallplate med eierens fulle navn og bopel samt luftfartøiets nasjonalitets- og registreringsmerke.

VIII. Registreringsmerker.

Alle alfabetets bokstaver med undtagelse av Å, Æ og Ø kan anvendes for å danne nødvendige sammensetninger for registreringsmerker.

Sammensetninger som kan forveksles med nødsignalet (SOS) eller med andre signaler av samme slags, såsom XXX (signal for å betegne uopsettelighet), PAN (signal for uopsettelighet i radiotjenesten for lufttrafikk), og TTT (sikkerhetssignal), likesom sammensetninger med W som annet bokstav må ikke anvendes.

IX. Kjennerop.

Et luftfartøis nasjonalitets- og registreringsmerke skal også være kjennerop.

Kjenneropet benyttes hver gang luftfartøiet skal sende eller motta signaler ved radiotelegrafi eller et hvilket som helst annet meddelelsesmiddel med undtagelse av de optiske signaler, ved hvilke Morsealfabetet ikke anvendes.

I radiotelefonen anføres navnet på luftfartøiets eier (selskap eller personlig eier) foran kjenneropet.

Når forbindelsen er opnådd ved hjelp av kjenneropet på fem bokstaver, kan luftfartøiets stasjon anvende et forkortet signal bestående av:

a. ved radiotelegrafi: det første og siste bokstav av det fulle kjennerop på fem bokstaver,
b. ved radiotelefoni: navnet eller en del av navnet på luftfartøiets eier (luftfartsselskap eller privat person) efterfulgt av de to siste bokstaver i registreringsmerket.

Hvis meddelelse gis ved optiske signaler uten anven- 22 april.
delse av Morsealfabetet, følges de vanlige metoder.

Ovennevnte bestemmelse vedrørende kjennerop berører ikke de særlige signalregler anført i avsnitt II av reglement D.

REGLEMENT D

Regler for lanterneføring og signaler. Luftveisregler.

Innledende bestemmelser.

§ 1. Ordet «luftfartøi» i dette reglement innbefatter alle ballonger, enten de er fortøiet eller fri, drager, luftskib og fly.

Med «ballong» forståes et luftfartøi, enten fast eller fritt, som holdes oppe med gass, lettere enn luften, og som ikke har noget fremdrivningsmiddel.

Med ordet «luftskib» forståes et luftfartøi, som holdes oppe med gass, lettere enn luften, og som har fremdrivningsmiddel.

Med ordet «fly» forståes alle land- og sjøfly eller andre luftfartøier, tyngre enn luften og som har fremdrivningsmidler.

§ 2. Et luftfartøi betraktes i disse regler som værende «underveis» når det ikke er fortøiet til jorden eller til nogen gjenstand på land eller på vann.

I. Regler for lanterneføring.

§ 3. Ordet «synlig» skal i disse regler, når det gjelder lanterner, bety synlig i en mørk natt med klar luft. De vinkelgrenser, som fastsettes i disse regler og som er vist på nedenstående skisse, skal bestemmes efter luftfartøiets normale fluktstilling med rettlinjet vannrett kurs.

Reglene for lanterneføring skal overholdes i allslags vær fra solnedgang til solopgang, og i denne tid må der ikke vises

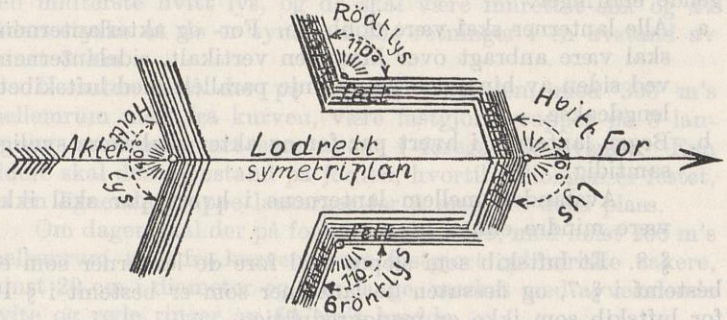

22 april. noget annet lys som kan forveksles med de lanterner som er foreskrevet her. Lanternene må ikke virke blendende.

§ 4. Et fly skal, når det er i luften eller manøvrerer på land ved egen kraft, føre følgende lanterner:

a. På høire side en lanterne med grønt lys, slik innrettet og anbragt at den viser et uavbrutt lys mellem to vertikale planer, hvis mellemliggende vinkel er 110° målt til høire fra rett forut. Lyset skal være synlig i en avstand av minst 8 km.

b. På venstre side en lanterne med rødt lys, slik innrettet og anbragt at den viser et uavbrutt lys mellem to vertikale planer, hvis mellemliggende vinkel er 110° målt til venstre fra rett forut. Lyset skal være synlig i en avstand av minst 8 km.

c. De nevnte grønne og røde lanterner skal være slik anbragt og innrettet at det grønne lys ikke kan sees fra venstre side og det røde lys ikke fra høire side.

d. I halen og så langt akter som mulig en lanterne med hvitt lys, synlig akterover i en sektor på 140°, som halveres av vertikalplanet gjennem flyets lengdeakse. Lyset skal være synlig i en avstand av minst 5 km.

§ 5. Et fly, som manøvrerer ved egen kraft på vannet, skal foruten de i § 4 nevnte dessuten føre følgende lanterne:

Forut en lanterne med hvitt lys, synlig forover i en sektor på 220°, som halveres av vertikalplanet gjennem flyets lengdeakse. Lyset skal være synlig i en avstand av minst 8 km.

§ 6. Såfremt en enkelt lanterne må erstattes av flere for å tilfredsstille ovennevnte fordringer, skal synsfeltet for hver enkelt av disse være begrenset slik at bare én kan sees ad gangen.

§ 7. Reglene i §§ 4 og 5 for lanterneføring på fly skal tillempes for luftskib — enten de befinner sig i luften eller de manøvrerer ved egen kraft på land eller vann — dog med følgende endringer:

a. Alle lanterner skal være dobbelte. For- og akterlanternene skal være anbragt over hinannen vertikalt, sidelanternene ved siden av hinannen på en linje parallelt med luftskibets lengdeakse.

b. Begge lanterner i hvert par for og akter skal være synlige samtidig.

Avstanden mellem lanternene i hvert par skal ikke være mindre enn 2 m.

§ 8. Et luftskib som slepes skal føre de lanterner som er bestemt i § 7, og dessuten de lanterner som er bestemt i § 10 for luftskib som ikke er manøvredyktige.

§ 9. 22 april.

a. Et fly eller et luftskib, som befinner sig på vannet, og som ikke er manøvredyktig, d. v. s. ikke er i stand til å manøvrere overensstemmende med regler til forebyggelse av sammenstøt mellem fartøier på sjøen, skal føre to lanterner med rødt lys, den ene rett over den annen, og med minst 2 m's innbyrdes avstand. Disse skal være innrettet slik og av sådan lysstyrke at lyset fra dem er synlig i alle retninger i en avstand av minst 3 km.

b. Et luftfartøi i en situasjon som nevnt under a skal, når det gjør fart gjennem vannet, føre sidelanternene, men skal i motsatt fall ikke føre dem.

§ 10. Et luftskib, som av en eller annen grunn ikke er manøvredyktig, eller som frivillig har stoppet sine motorer, skal foruten de øvrige foreskrevne lanterner tydelig vise to lanterner med rødt lys, den ene rett over den annen og minst 2 m fra hinannen. Disse skal være innrettet slik og av sådan styrke at lyset fra dem er synlig i alle retninger i en avstand av minst 3 km.

Om dagen skal et luftskib som slepes, og som av en eller annen grunn ikke er manøvredyktig, tydelig vise to sorte kuler eller figurer, hver 60 cm i diameter, anbragt den ene rett over den annen og minst 2 m fra hinannen.

Et luftskib som er fortøiet eller som underveis frivillig har stoppet sine motorer, skal om dagen tydelig vise en sort kule eller figur, 60 cm i diameter. Et sådant luftskib skal av andre luftfartøier anses for ikke å være manøvredyktig.

§ 11. En friballong skal føre en lanterne med klart hvitt lys under kurven i en avstand fra denne av minst 5 m. Lyset skal være synlig i alle retninger i en avstand av minst 3 km.

§ 12. En fast ballong skal på samme sted som den hvite lanterne, nevnt i § 11, og istedenfor denne, føre 3 lanterner loddrett over hverandre og med minst 2 m's innbyrdes avstand. Den øverste og nederste av disse lanterner skal vise rødt lys, den midterste hvitt lys, og de skal være innrettet slik og av sådan styrke at de er synlige i alle retninger i en avstand av minst 3 km.

Dessuten skal der på fortøiningskabelen, med 300 m's mellemrum målt fra kurven, være fastgjort grupper på 3 lanterner av samme art som nevnt i foregående avsnitt. Enn videre skal den gjenstand på jorden, hvortil ballongen er festet, ha en lignende gruppe lanterner for å markere dens plass.

Om dagen skal der på fortøiningskabelen, med høist 100 m's mellemrum, målt fra kurven, være fastgjort cylindriske vakere, minst 20 cm i diameter og 2 m lange, merket med avvekslende hvite og røde ringer av 50 cm's bredde.

22 april. § 13. Et luftskib, som er fortøiet nær jorden, skal føre de for- og akterlanterner som er bestemt i § 4 d samt §§ 5 og 7.

Hvis det er fortøiet, men ikke nær jorden, skal dessuten luftskibet, fortøiningskabelen og den gjenstand, hvortil det er fortøiet, markeres overensstemmende med forskriftene i § 12 hvad enten det er dag eller natt.

Sjøankere og drivankere, anvendt av luftskib i fortøiningsøiemed til sjøs, er undtatt fra denne bestemmelse.

§ 14. Et fly, som står stille på land eller ligger stille på vannet uten å være forankret eller fortøiet, skal føre de lanterner som er bestemt i §§ 4 og 5.

§ 15. For å forebygge sammenstøt med fartøier på sjøen skal følgende iakttas:

a. Et fly, som ligger forankret eller fortøiet på vannet, skal forut, hvor den best kan sees, føre en lanterne med hvitt lys, innrettet slik at den kan sees i alle retninger i en avstand av minst 2 km.

b. Et fly av 50 m lengde eller derover skal, når det ligger fortøiet eller forankret på vannet, føre en lanterne — som ovenfor nevnt — i den forreste del av flyet og en annen lignende lanterne i eller nær akterenden av flyet, anbragt minst 5 m lavere enn den forreste.

Med lengden av et fly forståes dets største langskibs dimensjon.

c. Et fly med en bredde av 50 m eller derover skal, når det ligger fortøiet eller forankret på vannet, dessuten på hver nedre vingespiss føre en lanterne som bestemt i denne paragraf, pkt. a.

Med et flys bredde forståes dets største tverrskibs dimensjon.

§ 16. Hvis der under flyvning om natten opstår feil ved nogen av de lanterner, som i henhold til disse bestemmelser skal føres av luftfartøiet, skal fartøiet lande så snart det kan gjøres uten fare.

§ 17. Intet i disse regler skal være til hinder for anvendelse av sådanne spesielle regler, som en stat måtte gi for bruk av ytterligere posisjons- og signallanterner for militære luftfartøier eller for luftfartøier i formasjon, eller for anvendelsen av kjenningssignaler, som er antatt av eiere av luftfartøier og som er autorisert av vedkommende regjering og behørig registrert og offentliggjort.

II. Regler for signaler.

§ 18.

a. Et luftfartøi, som uten å være tvunget til det ønsker å lande om natten på en landingsplass som har landingskontroll, skal før landingen avgi avbrutte signaler enten

med lampe eller lyskaster, dog ikke med de i §§ 4, 5, 7 og 11 foreskrevne lanterner, eller også med et lydsignalapparat. Dessuten skal det ved anvendelse av internasjonale morsetegn ved lys- eller lydsignaler sende den tobokstavgruppe som består av første og siste bokstav av de fem bokstaver som utgjør dets nasjonalitets- og registreringsmerker. 22 april.

b. Tillatelse til å lande vil bli gitt fra landingsplassen ved det samme tobokstavsignal avgitt med grønt lys og efterfulgt av grønne blink.

§ 19. Avfyring av en rød signalrakett eller visning av rødt bluss fra landingsplassen angir at luftfartøiet ikke må lande.

§ 20. Et luftfartøi, som er nødt til å lande om natten, skal før det lander gi en rekke korte blink med de i §§ 4, 5, 7 og 11 nevnte lanterner.

§ 21. Når et luftfartøi er i nød og forlanger hjelp, skal følgende nødssignaler anvendes eller vises, enten sammen eller alene:

a. Det internasjonale signal SOS ved hjelp av radio- eller blinksignaler.
b. Det internasjonale nødrop May Day (svarende til den franske uttale av uttrykket M'aider og lydende på norsk nærmest som Me De) gitt ved hjelp av radiotelefon.
c. Den internasjonale signalboks flaggsignal for nød, betegnet ved NC.
d. Et avstandssignal bestående av et firkantet flagg med en kule eller noget der ligner en kule over eller under flagget.
e. Vedvarende alarm med hvilket som helst lydsignalapparat.
f. Et signal, bestående av en rekke hvite lysraketter, avfyrte med korte mellemrum.

Nødsignalet, bestående av gruppen SOS, tilkjennegir at luftfartøiet som fører den mobile stasjon der sender det, er kommet i alvorlig og overhengende fare og ber om øieblikkelig hjelp.

Ilsignalet (signal d'urgence) består av flere gjentagelser av gruppen XXX, sendt med de enkelte bokstaver i gruppen og de enkelte grupper klart adskilte. Det sendes før påkallelsen. Dette signal tilkjennegir at den stasjon som anroper har en meget presserende meddelelse å sende vedrørende sikkerheten for det luftfartøi som fører stasjonen, for et luftfartøi i sikte eller endelig sikkerheten for nogen person ombord eller i sikte.

Uttrykket P A N benyttes som varselssignal ved radiotelefonering og radiotelegrafering når en luftfartøistasjon ønsker å underrette om en skade som tvinger luftfartøiet til å lande uten å kreve øieblikkelig hjelp. Ved radiotelegrafering må de tre bokstaver gis vel adskilte så at signalet A N ikke forvandles

22 april. til signalet P. — Varselsignalet må kun avgis efter tillatelse fra føreren eller den person, som er ansvarlig for luftfartøiet.

Sikkerhetssignalet består av gruppen T T T, sendt med bokstavene vel adskilt og efterfulgt av ordet D E og av kjenneropet for den stasjon, som sender det. Det tilkjennegir at denne stasjon er i ferd med å sende en meddelelse om navigasjonens sikkerhet eller med å gi viktig underretning vedrørende meteorologiske advarsler.

§ 22. For å gjøre et luftfartøi opmerksom på at det er i nærheten av et forbudt område og at det skal forandre sin kurs anvendes følgende signaler:

a. Om dagen: tre projektiler, skutt med 10 sekunders mellemrum og som ved deres sprengning frembringer hvit røk. Beliggenheten av røkskyene angir den kurs luftfartøiet skal følge.

b. Om natten: tre projektiler skutt med 10 sekunders mellemrum, og som ved deres sprengning frembringer hvite lys eller stjerner. Disses beliggenhet angir den kurs luftfartøiet skal følge.

§ 23. Følgende signaler skal brukes for å gi et luftfartøi ordre til å lande:

a. Om dagen: tre projektiler skutt med 10 sekunders mellemrum, og som ved deres sprengning frembringer sort eller gul røk.

b. Om natten: tre projektiler skutt med 10 sekunders mellemrum, og som ved deres sprengning frembringer grønne lys eller stjerner.

For å forebygge at andre luftfartøier — enn det beordrede — lander, skal der dessuten på sistnevnte rettes et søkelys, som det av og til blinkes med.

§ 24.

a. Hvis tåke eller disig luft gjør landingsplasser usynlige, kan deres beliggenhet angis ved en ballong, der tjener som luftbøie, eller ved annet anerkjent middel.

b. Under tåke, tykke, snefall eller svære regnbyger skal et luftfartøi på vannet, enten det er dag eller natt, gi følgende lydsignaler:

1. Hvis det hverken er forankret eller fortøiet:
to støt av ca. 5 sekunders varighet og med ca. 1 sekunds mellemrum minst hvert annet minutt.

2. Hvis det er forankret eller fortøiet:
hurtig ringning med en kraftig klokke eller gongong i ca. 5 sekunder minst hvert minutt.

III. Almindelige regler for lufttrafikk. 22 april.

§ 25. Fly skal alltid gå av veien for ballonger, hvad enten disse er faste eller frie, samt for luftskib. Luftskib skal alltid gå av veien for ballonger, hvad enten disse er faste eller frie. Undtagelse herfra gjøres i det tilfelle som er nevnt i § 47.

§ 26. Et luftskib, som ikke er manøvredyktig, skal betraktes som friballong.

§ 27. Når omstendighetene tillater det, kan faren for sammenstøt bringes på det rene ved vedvarende opmerksom peiling og iakttagelse av høidevinkelen til det luftfartøi, som nærmer sig. Hvis hverken peilingen eller høidevinkelen forandrer sig kjennelig, skal sådan fare anses å være for hånden.

§ 28. Uttrykket «farè for sammenstøt» skal innbefatte enhver fare for uhell, som skyldes for stor nærhet av et annet luftfartøi. Ethvert luftfartøi, som ifølge disse regler er forpliktet til å gå av veien for et annet for å undgå sammenstøt, skal holde sig i en efter omstendighetene sikker avstand.

§ 29. Med iakttagelse av de i § 28 angitte regler for å undgå fare for sammenstøt skal et motordrevet luftfartøi alltid manøvrere efter reglene i de følgende paragrafer, så snart det er øiensynlig at det, ifall det fortsetter sin kurs, vil passere i en avstand av mindre enn 200 m fra hvilken som helst del av et annet luftfartøi.

§ 30. Når to motordrevne luftfartøier møter hinannen på motsatte eller næsten motsatte kurser, skal begge vike av til høire.

§ 31. Når to motordrevne luftfartøier styrer kurser som skjærer hinannen, skal det luftfartøi, som har det annet på sin høire side, gå av veien for dette.

§ 32. Et luftfartøi som innhenter et annet skal gå av veien for det innhentede fartøi ved å vike til høire og ikke ved å gå under dette.

Ethvert luftfartøi som nærmer sig et annet luftfartøi fra en hvilken som helst retning, som danner en vinkel på mer enn 110° fra forut på dette, o: i en slik stilling til det fartøi som det innhenter, at det om natten ikke vil være i stand til å se nogen av dette fartøis sidelanterner, skal anses for å være et innhentende fartøi. Ingen efterfølgende forandring i de to fartøiers stilling til hinannen skal gjøre det innhentende fartøi til et fartøi, hvis kurs skjærer det annet fartøis kurs, slik som dette er å forstå i disse regler, eller frita det for dets plikt til å holde sig klar av det innhentede fartøi før dette er endelig og helt passert og klaret.

Da det innhentende fartøi om dagen ikke alltid med sikkerhet kan avgjøre, om det er forenfor eller aktenfor oven-

22 april. nevnte retning fra det annet fartøi, skal det, hvis der hersker nogen tvil i så henseende, gå ut fra at det er et innhentende fartøi og gå av veien.

§ 33. Når ifølge nogen av disse regler det ene av to luftfartøier skal gå av veien, skal det annet fartøi holde sin kurs og fart.

Når på grunn av usiktbart vær eller av annen årsak et luftfartøi er kommet så nær et annet, at sammenstøt ikke kan undgåes ved forholdsregler bare fra det fartøi, som skulde gå av veien, skal også det annet luftfartøi ta slike forholdsregler, som best vil hjelpe til å forebygge sammenstøt.

§ 34. Ethvert luftfartøi, som ifølge disse regler er forpliktet til å gå av veien for et annet luftfartøi, skal, hvis omstendighetene tillater det, undgå å gå forenom dette.

§ 35. For å minske faren for sammenstøt som øker ved trafikk på luftrutene, skal følgende regler iakttas under flyvning på eller i nærheten av slike ruter — i den utstrekning det kan gjøres farefritt:

a. Ethvert luftfartøi, som flyr efter kompass langs den rette linje, som forbinder to punkter på en i almindelighet benyttet luftrute, skal holde sig minst 500 m til høire for en slik linje.
b. Ethvert luftfartøi, som følger en offisielt anerkjent luftrute, skal holde sig minst 300 m til høire for denne.
c. Ethvert luftfartøi, som i nærheten av en av luftfartøier benyttet rute følger en linje angitt på jorden ved en vei, en jernbanelinje, et vassdrag, en kanal, en kystlinje o. s. v., skal holde sig minst 300 m til høire for en slik linje.
d. Et luftfartøi må ikke holde sig til venstre for foran nevnte ruter eller linjer, medmindre det befinner sig i en avstand som er tilstrekkelig til å undgå luftfartøier, som følger slike ruter eller linjer under overholdelse av disse regler.
e. Et luftfartøi, som krysser en av nevnte ruter eller linjer, skal gjøre dette i rett vinkel så hurtig som mulig og så høit som det med rimelighet er gjørlig.
f. I tilfelle av flyvning i gruppeformasjon skal gruppeførerens luftfartøi være ansvarlig for at flyvningen ledes på en slik måte, at ethvert luftfartøi i gruppen kan være i overensstemmelse med foranstående regler i denne paragraf.

§ 36. Ethvert luftfartøi på land eller vann, som er i begrep med å gå, skal ikke forsøke å lette før der ikke er nogen fare for sammenstøt med luftfartøier som holder på å lande.

§ 37. Ethvert luftfartøi, som befinner sig i skyer, tåke eller disig luft eller hvor det av andre grunner er usiktbart, skal manøvrere med forsiktighet, under omhyggelig hensyntagen til de forhåndenværende omstendigheter.

Ethvert luftfartøi, som flyr under skyer, skal så vidt det 22 april.
kan gjøres farefritt, alltid holde sig i en avstand under skyene, som setter det i stand til med letthet å se og bli sett.

§ 38. Ved bruken og fortolkningen av disse regler skal en ta behørig hensyn til alle farer for navigeringen og for sammenstøt samt til enhver særegen omstendighet, som måtte gjøre det nødvendig å avvike fra reglene for å undgå øieblikkelig fare-

IV. Ballast.

§ 39. Utkastning av annen ballast enn fin sand eller vann fra luftfartøi, som befinner sig i luften, er forbudt.

V. Særlige regler for lufttrafikk over eller i nærheten av flyvehavner (til alment bruk).

§ 40. Ved enhver flyvehavn skal et fly, som er i ferd med å lande eller å gå, og som ser sig tvunget til å foreta en sving, utføre denne til venstre (mot klokken), medmindre der foreligger nød.

§ 41. Når et fly går fra en flyvehavn, må det ikke svinge før det er 500 m fra det nærmeste punkt av flyvehavnen, og svingen må da utføres overensstemmende med reglene i foregående paragraf.

§ 42. Ethvert fly, som flyr i en avstand av 500—3500 m fra nærmeste punkt av en flyvehavns grense, skal rette sig efter de i §§ 40 og 41 fastsatte regler for flyvning, medmindre det flyr i en større høide enn 2000 m.

§ 43. Snittlandinger er forbudt i flyvehavner. Det er forbudt å utføre snittflyvning med fly i en avstand av mindre enn 4000 m fra det nærmeste punkt av slike flyvehavners omkrets, medmindre flyet befinner sig i større høide enn 2000 m.

§ 44. I enhver flyvehavn skal vindretningen tydelig angis ved en eller flere av de anerkjente metoder, f. eks. landings T, koniske vakere, røk etc. I tilfelle av vindstille skal en iøinefallende kule heises på en mast, eller om en landings T finnes, skal denne settes fast.

§ 45. Ethvert fly skal, når det går fra eller lander i en flyvehavn, utføre dette mot vinden, medmindre de stedlige forhold ikke tillater det, eller det er vindstille. I sistnevnte tilfelle skal ethvert fly, som går eller lander, gjøre dette i den retning, som angis ved et passende signal, eller hvis der finnes en landings T, i den retning som angis av denne.

§ 46. Når to fly nærmer sig en flyvehavn for å lande, skal det fly, som er i størst høide, gå av veien for fly i mindre høide, og skal, hvad landingen angår, iaktta reglene i § 32 for forbipassering.

22 april. § 47. Et luftfartøi, som er i ferd med å lande i en flyvehavn, skal gis fri vei.

§ 48. I enhver flyvehavn skal der langs dens omkrets og i nærheten av flyskurene avses et nøitralt felt til bruk for fly som manøvrerer på land.

Det felt, som er avsett for avgang og landing, skal være så stort som mulig.

Ethvert fly, som lander eller går, skal utføre dette overensstemmende med reglene i § 45, og holde klar på sin venstre side ethvert fly, som allerede har landet, som går, eller som er i ferd med å gå.

Ethvert fly, som kjører på land i det felt, som er forbeholdt for landing og avgang, skal kjøre i landings- og avgangsretningen. Dog kan fly, som kjører på land, i visse flyvehavner få tillatelse til å krysse den del, som er forbeholdt for avgang og landing, med visse forbehold av hensyn til sikkerheten.

§ 49. Som en undtagelse fra den almindelige regel, fastsatt i § 48, 3. avsnitt, kan i visse flyvehavner den del, som er forbeholdt avgang og landing, betraktes som delt i to omtrent like store felter ved et loddrett plan gjennem landingsretningen, som den er angitt i § 45. Sett i retning mot vinden skal det høire felt være forbeholdt for landing og det venstre felt for avgang. Denne særlige ordning må være angitt ved en helt hvit femtakket stjerne (fremstillet ved å tegne inn en regelmessig ikke konveks femkant i en cirkel med minst 15 meters diameter) anbragt på land i centrum av den del av plassen, som er forbeholdt for avgang og landing.

Et fly skal, når det lander, gjøre det i overensstemmelse med § 45 i venstre del av landingsfeltet, men holde ethvert annet fly, som allerede har landet, klar på sin venstre side.

Et fly skal, når det går, gjøre dette i overensstemmelse med § 45 i venstre del av feltet for avgang, men holde ethvert annet fly, som går eller er i ferd med å gå, klar på sin venstre side.

§ 50. Bestemmelsene i §§ 40—49 skal likeledes anvendes om natten i flyvehavner. Flyvehavnen skal da så nøiaktig som mulig være merket ved røde lys, langs omkretsen og på alle hindringer. Landingsretningen skal så vidt mulig angis ved en lysende T eller i mangel herav ved tre hvite lys, som danner et likebenet triangel, hvis grunnlinje skal være ca. 200 m lang og hvis høide skal være minst to ganger grunnlinjen. Lysene skal anbringes slik, at flyet kan lande i den retning, som fører fra grunnlinjens midtpunkt til lyset i toppunktet. Grunnlinjen angir stedet, hvor det bør ta bakken, og toppunktet det sted, som det er utilrådelig å passere forbi.

§ 51. Fast ballong, drage eller fortøiet luftskib må ikke 22 april.
være i luften i nærheten av en flyvehavn uten spesiell tillatelse, undtagen i de tilfelle som er bestemt i § 24.

§ 52. Hensiktsmessige signaler skal anbringes på alle hindringer i flyvehavner og så vidt mulig på faste hindringer, farlige for flyvning, innen et område av 500 m fra flyvehavnen.

§ 53. I tilfelle av at anvendelsen av de særlige regler for lufttrafikk over eller i nærheten av flyvehavner midlertidig enten helt eller delvis er ophevet, skal dette i vedkommende flyvehavn om dagen angis ved et rødt kvadratisk jordtegn — hver side minst 3 meter — anbragt vannrett i nærheten av det signal som angir vindretningen. Om natten anvendes et lignende jordtegn, hvis sider markeres med røde lys.

VI. Almindelige bestemmelser.

§ 54. Ethvert luftfartøi, som ved egen kraft manøvrerer på vannet, skal følge «Regler til forebyggelse av sammenstøt mellem fartøier på sjøen», og skal med hensyn til disse regler betraktes som et dampskib, men skal bare føre de lanterner, som er bestemt i nærværende regler, og ikke dem, som er bestemt for dampskiber i «Regler til forebyggelse av sammenstøt mellem fartøier på sjøen», og skal ikke anvende eller antas å høre de lydsignaler, som er bestemt i nevnte regler, med undtagelse av de tilfelle som er nevnt i foranstående §§ 21 og 24.

§ 55. Intet i disse regler skal frita noget luftfartøi, dets eier, fører eller mannskap for følgene av nogen som helst forsømmelse med hensyn til bruk av lanterner eller signaler, eller av nogen som helst forsømmelse med hensyn til å holde behørig utkik eller med hensyn til å iaktta enhver forsiktighetsregel, som skikk og bruk i luften under normale forhold eller omstendighetene i særlige tilfelle krever.

§ 56. Intet i disse regler skal kunne påberopes til undskyldning for overtredelse av nogen spesiell regel eller regler, utstedt og offentliggjort på behørig måte, angående luftfartøiers navigering i umiddelbar nærhet av nogen landingsplass eller annet sted, og det skal påligge alle eiere, førere og mannskap av luftfartøier å følge slike regler.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om et tillegg til 22 april.
politivedtektene for Mysen herred, Østfold fylke.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 25 april.
det ved kjøbmann Iver Alværs testamente av 29 november 1928 oprettede «Kjøbmann Iver Alvær og hustru

*) Kunngj. 27 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor tillegget — § 4 b — er inntatt.

25 april. Ingeborg Alværs legat» til understøttelse av trengende i Korskirkens menighet i Bergen eller til utdannelse for sådanne.

25 april. **Brev** fra Socialdepartementet til et utgassingsselskap, hvori uttales at den cyanogass som godkjente utgassingsledere har fått tillatelse til å innføre mot erklæring overfor tollmyndighetene om at intet av giften skal bli overlatt til uvedkommende, må betraktes som bestemt bare til bruk under deres egen virksomhet og kan derfor ikke overlates til andre, således heller ikke til gartnere som er godkjent av et helseråd til å foreta utgassing av drivhus med cyanogass.

25 april. **Skriv** *) frå Arbeidsdepartementet. Dei avgrensingsfyresegner som vart fastsette med skriv av 11 juni 1928 frå Arbeidsdepartementet for motorvognkøyring på hovudvegstrekningi Korsvingen—Borgund kyrkje held upp å gjelda sonær som for stykket Korsvingen—Husum.

26 april. **Skriv** frå Kyrkjedepartementet til styraren av Notodden lærarskule, med tilføre av ein spurnad um skulestyret kann slutta ei avtale um øvingsskule, som er bindande for kommunen, når avtala ikkje får økonomiske fylgjor for kommunen.

Departementet har lagt saki fram for Lovdeildi i Justisdepartementet som i påteikning dagsett 22 d. mnd. har gjeve sovori fråsegn:

«Dersom ein avtale som nemnd i § 9 i lovi um lærarskular skal vera bindande, lyt han truleg vera vedteken av kommunestyret og likeeins av skulestyret, endå um avtalen venteleg ikkje fær økonomiske fylgjor for kommunen.»

Kyrkjedepartementet held seg til denne fråsegni.

26 april. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og vedtekter for bebyggelsen av eiendommen «Tyslevseter» gnr. 183 bnr. 93 i Nordstrand, Aker herred, Akershus fylke.

26 april. **Skrivelse** ***) fra Arbeidsdepartementet om forandring av bygningsvedtektene for Trondheim.

27 april. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Amerikas Forente Staters regjering har Ecuador samt Hedjaz og Nejd deponert sine tiltredelsesdoku-

*) Kunngj. 4 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 19.
**) Kunngj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor vedtektene er inntatt.
***) Kunngj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor vedtektenes § 115 post 4 i endret lydelse er inntatt.

menter vedrørende overenskomst om avkall på krig, Paris 27 august 1928. Deponeringen fant for begge lands vedkommende sted 24 februar 1932. 27 april.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. I medhold av lov av 22 juni 1928 om landets kornforsyning, jfr. kongelig resolusjon av 28 juni 1929, bestemmes at punkt 3 i Landbruksdepartementets kunngjørelse av 1 juli 1929, jfr. kunngjørelse av 14 september 1929, herefter skal lyde: 27 april.

Godtgjørelse for transport fra jernbanestasjon og skibsstoppested til avsidesliggende distrikter blir bare å betale for malingsprodukter av hvete, rug og bygg bestemt til menneskeføde. For transport som ikke overstiger 20 km. betales ingen godtgjørelse. Er veilengden større enn 20 km., bemyndiges Statens Kornforretning til å fastsette godtgjørelsen som dog ikke må overstige følgende beløp:

For de første 20 km. ingen godtgjørelse.
» » næste 20 km. 5 øre pr. km. pr. 100 kg.
» » efterfølgende 20 km. 4 øre pr. km. pr. 100 kg.
» den overskytende avstand 3 øre pr. km. pr. 100 kg.

For transport innen Finnmark fylke bemyndiges Statens Kornforretning til å dispensere fra de fastsatte maksimumssatser.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om bygnings- vedtekter for Sandefjord. 27 april.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattefoged, hvori uttales at en banks oplysningsplikt i henhold til landskattelovens § 64, byskattelovens § 56, kun gjelder forespørsler fra ligningsmyndigheter i anledning av ligningen. Bestemmelsen kan således ikke påberopes hvor det gjelder oplysninger i anledning av innfordringen av skatter. 27 april.

Har imidlertid en skattekreditor avholdt lovlig utpantning med utlegg i debitors innestående i en bank, må banken selvsagt respektere utpantningen, forsåvidt debitor har noget innestående i banken, og i motsatt fall oplyse at intet sådant utlegg finnes.

---

*) Kunngj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.
**) Kunngj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor vedtektene er inntatt.

29 april. Nr. 1. **Lov** *) [1]) om forandring i lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889.

I.

Efternevnte paragrafer i lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889 skal lyde:

§ 17.

1. og 2. ledd som nu.

3. ledd: Når barn bor så langt fra skolen, at de må opholde sig utenfor hjemmet i skoletiden (§ 3), har barnets forsørger krav på et rimelig bidrag av herredskassen. Bidraget må minst utgjøre 40 øre for hver natt, et barn må være borte fra hjemmet av hensyn til skolegangen. Et bidrag av samme størrelse blir å yde til de elever av den tvungne fortsettelsesskole (§ 5), som må opholde sig utenfor hjemmet i skoletiden. Hvor barn kan anbringes i kommunalt internat eller statsinternat, bortfaller retten til det ovenfor nevnte bidrag.

§ 38.

1. Som bidrag til avlønning av de ved folkeskolen og ved den tvungne fortsettelsesskole (§ 5) ansatte lærere erholder ethvert herred ved hvert halvårs utgang av statskassen et beløp, som svarer til minst 50 hundredeler av den utredede lærerlønn for den i henhold til § 5 meddelte undervisning. Bidraget beregnes dog, forsåvidt folkeskolens lærere angår, ikke i noget tilfelle av en høiere ukelønn enn hvad Stortinget bestemmer for poster i storskolen og et forholdsvis mindre beløp for poster i småskolen. I Finnmark fylke kan bidraget beregnes av en høiere ukelønn, hvis størrelse Stortinget bestemmer for poster i storskolen og et forholdsvis mindre beløp for poster i småskolen.

   Bidrag kan ikke beregnes for mer enn 18 uker årlig gjennemsnittlig pr. klasse.

   Denne regel gjelder også for kommuner som i henhold til lovens § 82 har fått tillatelse til å ordne skolen efter byskolelovens bestemmelser.
2. Av de utgifter til lærernes vikarkasser som faller på herredet (§ 33) og av herredets utgifter ved barns innlosjering i kommunale internater og i statsinternater beregnes bidraget som til lærernes avlønning. Av herredets utgifter til barns innlosjering for øvrig beregnes ikke høiere bidrag enn 50 pct. (§ 17).

*) Kunngj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

[1]) St.besl. 16 april. Se Ot. prp. nr. 12. Innst. O. IX. St.tid., forh. i Ot. s. 525—595; i Lt. s. 160—191.

3. For herreder, hvis bæreevne er ringe, forhøies statskassens bidrag med inntil 30 pct. 29 april. Nr. 1.
4. Til forhøiet statsbidrag bevilges for hver budgett-termin et beløp som svarer til 25 hundredeler av den sum, som fremkommer, når man regner, at alle herreder oppebærer et statsbidrag av 50 hundredeler av de foran i nærværende paragrafs 1. og 2. ledd omhandlede utgifter.

Av dette beløp blir, så lenge denne lovs bestemmelser om minimumsskoletiden er gjeldende, kr. 200 000 å tilstå herredene til dekkelse av de økede utgifter ved alderstilleggenes forhøielse.

Kirke- og Undervisningsdepartementet avgjør efter å ha innhentet fylkestingenes erklæringer, hvilke herreder er berettiget til forhøiet statsbidrag, og hvor stort dette for hvert enkelt herred skal være.

De lovbestemte alderstillegg (§ 20) utredes av fylkesskolekassen.

Til fortsettelsesskolen (§ 1) blir i tilfelle å utrede bidrag av fylkesskolekassen efter de i § 46 inneholdte forskrifter.

Hvad der foruten disse bidrag og andre inntekter, som måtte være herredets folkeskoler tillagt, utkreves til bestridelse av folkeskolens og fortsettelsesskolens utgifter, utredes, forsåvidt ikke i denne lov anderledes bestemmes, av herredskassen efter bevilgning av herredstyret.

§ 45.

1. For hvert fylke skal der være en fylkesskolekasse dannet ved bevilgning av fylkeskassen og bidrag av offentlige midler, beregnet som følger:
2. Av de utgifter som fylkesskolekassen plikter å utrede, nemlig fylkestilleggene, alderstilleggene og bidraget til fortsettelsesskoler, bærer staten 2 tredjedeler, i Troms og Finnmark fylker 3 fjerdedeler.

Av hvad fylkestinget bevilger utover de foran nevnte utgifter skal fylkesskolekassen være berettiget til å få det tredobbelte, i Troms og Finnmark fylker det firedobbelte av staten, dog således at statsbidraget ikke ydes utover en fylkesbevilgning som svarer til 40 øre pr. innbygger i fylket efter siste folketelling.

3. Som nu.

§ 46.

a, b, c, d. Som nu.

e. Bidrag til fortsettelsesskoler.

Hvert herred er berettiget til å erholde tre fjerdedeler av utgiftene (skolerum og innbo ikke medregnet) til en

29 april. Nr. 1.

eller flere fortsettelsesskoler med tilsammen inntil 6 måneders skoletid.

Til anskaffelse av undervisningsmateriell har dog herredet ikke krav på mer enn ½ bidrag. Retten til bidrag er betinget av at skolen har minst 10 elever.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

29 april. Nr. 2.

Lov*) [1]) om forandring i lov om folkeskolen i kjøpstædene av 26 juni 1889.

I.

Efternevnte paragrafer i lov om folkeskolen i kjøpstædene av 26 juni 1889 skal herefter lyde:

§ 5. Ved skolebarnas fordeling i klasser er å iaktta:

a. Antallet må i regelen ikke i nogen klasse overstige 35 undtagen midlertidig eller av tvingende økonomiske hensyn, og det må aldri være høiere enn 40.

b. Hver av skolens tre avdelinger skal i regelen ha særskilt undervisning, dog kan klasser av forskjellige avdelinger undervises sammen hvor sådant av økonomiske hensyn finnes fornødent.

c. Skolestyret skal hvert år gjennem overtilsynet sende opgave til Kirke- og Undervisningsdepartementet over tallet av klasser ved hver skole og elevtallet i klassene.

Kirke- og Undervisningsdepartementet har å påse at klassedelingen er rimelig.

§ 15. Som bidrag til avlønning av de fullstendige lærerposter (§§ 23 og 24) og til inspektørstillinger (§ 44) erholder enhver kjøpstad ved hvert halvårs utgang av statskassen 30 hundredeler av den utredede grunnlønn, dog ikke av, hvad grunnlønnen måtte overstige et beløp som Stortinget bestemmer for poster på 36 timer om uken og et forholdsvis mindre beløp for poster med et mindre antall timer, samt ⅔ av de utredede alderstillegg, dog ikke av hvad alderstilleggene måtte overstige et beløp som Stortinget bestemmer for poster på 36 timer om uken og et forholdsvis mindre beløp for poster med et mindre antall timer. I Finnmark fylke kan dog statsbidrag beregnes av høiere grunnlønn og alderstillegg, hvis størrelse fastsettes av Stortinget.

I byer i Hålogaland bispedømme vil dessuten vanlig statsbidrag som til alderstillegg bli ydet av et ekstraordinært tillegg, som kan tilståes lærerne uten hensyn til tjenestetid.

*) Kunngj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

[1]) St.besl. 16 april. Se Ot. prp. nr. 11. Innst. O. X. St.tid., forh. i Ot. s. 595—599; i Lt. s. 191—192.

Statsbidrag ydes for inntil 18 timer i 1ste klasse, 20 timer i 2nen klasse, 22 timer i 3dje klasse, 26 timer i 4de klasse og 30 timer i hver av de følgende 3 klasser eller for inntil 176 timer, tilsammen for 7 opadstigende klasser. 29 april. Nr. 2

Som bidrag til lønn for timelærerposter og for timeundervisning (§ 21, jfr. § 27), og som bidrag til de ved fortsettelsesskolen og ved tvangsskolen ansatte lærere erholder enhver kjøpstad ved hvert halvårs utgang av statskassen 30 hundredeler av den utredede lærerlønn.

Statskassens bidrag til lærerlønningen forhøies for kommuner, hvis bæreevne er ringe, inntil 50 pct. av den utredede grunnlønn innen de for denne ovenfor fastsatte grenser.

Vedkommende regjeringsdepartement avgjør, hvilke kommuner er berettiget til forhøiet statsbidrag, og hvor stort dette for hver enkelt skal være.

Til lærernes vikarkasse ydes ved hvert års utgang et bidrag av 2/10 i henhold til § 33.

Statskassen utreder 1/8 av kommunens lønnsutgifter til den i foregående paragraf omhandlede tannpleie.

Hvad der foruten de i nærværende paragraf omhandlede bidrag og andre inntekter, som måtte være folkeskolen tillagt, utkreves til bestridelse av folkeskolens utgifter, utredes av bykassen efter bevilgning av kommunestyret.

§ 24. Den i § 23 omhandlede vedtekt skal fastsette:

a. Som nu.
b. Som nu.
c. Som nu.
d. Som nu.
e. Som nu.
f. Hvorledes der skal forholdes med godtgjørelse til vikar, når lærer har sykdomsforfall. Herom kan der treffes særskilte bestemmelser for menn og kvinner.

Lønnen for sommerferien fordeles mellem fratredende og tiltredende lærer, således at den fratredende oppebærer lønnen for juli, den tiltredende for august. Lærer som slutter ved sommerferiens begynnelse, må fratre ved utgangen av juli.

II.

Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1932.

Kongelig resolusjon. 29. april

I. Ved rikets bispeembeder skal der herefter anskaffes og føres k a l l s b o k.

II. Kirke-og Undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe nærmere bestemmelse om kallsbøkenes format, skjema og utstyr samt om førelse av bøkene.

29 april. **Kongelig resolusjon** *) om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Lier herred, Buskerud fylke.

29 april. **Kongeleg resolusjon** **) um nye helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Rennebu herad, Sør-Trøndelag fylke.

29 april. **Kongelig resolusjon** ***). I medhold av lov om oprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 bestemmes at de ved kongelig resolusjon av 12 februar 1932 fastsatte bestemmelser om merkning av gummifottøi og en del andre gummivarer endres overensstemmende med et fremlagt utkast.

Denne resolusjon trer i kraft samtidig med den kongelige resolusjon av 12 februar 1932.

De ved kongelig resolusjon av 12 februar 1932 fastsatte bestemmelser om merkning av gummifottøi og en del andre varer er ved foranstående resolusjon av 29 april 1932 endret således:

I.

a) Den i § 2 under varesort 2, gummiplater, gummiduk, fastsatte merkningsbestemmelse skal være sålydende:

«På varen med høist 2 meters mellemrum eller på en solid merkelapp forsvarlig festet til varen».

b) § 5 skal lyde:

«Disse bestemmelser trer i kraft 3 måneder fra 12 februar 1932».

II.

Handelsdepartementet bemyndiges til å frita fra de fastsatte bestemmelser om merkning av gummifottøi og en del andre gummivarer, når varen er fabrikert eller bestilt i rimelig tid før 13 mai 1932 eller når varen — uten dog å være merket overensstemmende med bestemmelsene — er forsynt med en tekst som gir det forbrukende publikum en bestemt og riktig opfatning av varens oprinnelse.

29 april. **Kongelig resolusjon** ***).

1. I medhold av lov nr. 5 om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918 § 2 bestemmes at det inntil videre skal være forbudt å innføre blomsterløk fra fremmede land uten tillatelse fra Landbruksdepartementet.
2. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 4 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 19, der helsefyresegnene m.m. er inntekne.

***) Kunngj. 4 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved enkefru Agnes Hertzbergs testamente av 21 mars 1921 oprettede «Cand. filos. Johan Hertzbergs legat til fordel for Norsk Kvindeforening til Dyrenes Beskyttelse». 29 april.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved A. Wærdahls testamente av 7 desember 1922 oprettede «Karoline og A. Wærdahls legat» til utdannelse for gutter fra Levanger folkeskole. 29 april.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Egypten 13 april 1932 deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende internasjonal overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921. 29 april.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Rødenes herred, Østfold fylke. 29 april.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Rømskog herred, Østfold fylke. 29 april.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Tolga herred, Hedmark fylke. 29 april.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Sørfold herred, Nordland fylke. 29 april.

Rundskriv frå Socialdepartementet til stiftsdireksjonene og fatigstyri. 30 april.

Skjema til heimstadutsegn.

Etter § 18 i fatiglovi har departementet arbeidt ut nytt skjema for heimstadutsegn, som skal brukast heretter.

Skjemaet, som er å få kjøpt hjå dei vanlege seljarane i det målføre ein ynskjer, fylgjer vedlagt på nynorsk og bokmål.

Departementet vil uppmoda fatigstyri til å bruka skjema prenta på like sterkt og godt paper som det vedlagte.

Det er sjølvsagt at fatigstyri kan nytta dei gamle skjema so lenge dei har upplag av deim.

Heimstadutsegn.

A. Upplysningar om den som har fått fatighjelp.

1. Namn:
(alle for- og etternamn).
2. Yrke (leveveg):

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor vedtektene er inntatt.

30 april.

3. Fødd, tid og stad:
4. Konfirmera, tid og stad:
5. Gift, tid og stad:
6. Statsborgarhøve:
7. Bustad:
8.*) Fatighjelp:
(tid, stad, årsaki til trongen).

B. Upplysningar om foreldri til den som har fått hjelp.

9. Namn:
10. Fødestad:
11. Gift, tid og stad:
12. Statsborgarhøve:
13. Bustad:

C. Upplysningar om ektemaken til den som har fått hjelp.

14. Namn:
15. Fødd, tid og stad:
16. Statsborgarhøve:
17. Bustad:

D. Upplysningar om foreldri til ektemaken.

18. Namn:
19. Fødestad:
20. Gift, tid og stad:
21. Statsborgarhøve:
22. Bustad:

E. Borni til den som har fått hjelp.

23. I ekteskap; namn, alder, tilhaldsstad:
24. Utanfor ekteskap; namn, alder, tilhaldsstad:
25. Hjelp til borni:
(namn, tid og stad).

F. Upplysningar om heimstaden.

26.**) Tilhaldsstadene etter fyllte 15 år for den som har fått hjelp:
(Umflakkande folk må nøgje spyrjast ut om tilhald i den upphavelege heimstadkommunen).

---

*) Ogso tidlegare hjelp og i andre kommunar.
**) Vert det spursmål om kvar sin heimstad for ektemakar, jfr. fatiglovi § 12, må upplysningane gjevast serskilt for kvar.

Hjemstavnsforklaring. 30 april.

A. Oplysninger om den understøttede.

1. Navn:
(samtlige for- og efternavn).
2. Stilling (levevei):
3. Født, når (datum) og hvor:
4. Konfirmert, når og hvor:
5. Gift, når og hvor:
6. Statsborgerforhold:
7. Bopel:
8.*) Understøttelse:
(når, hvor, trangens årsak).

B. Oplysninger om den understøttedes foreldre.

9. Navn:
10. Fødested:
11. Gifte, når og hvor:
12. Statsborgerforhold:
13. Bopel:

C. Oplysninger om den understøttedes ektefelle.

14. Navn:
15. Født, når (datum) og hvor:
16. Statsborgerforhold:
17. Bopel:

D. Oplysninger om ektefellens foreldre.

18. Navn:
19. Fødested:
20. Gifte; når og hvor:
21. Statsborgerforhold:
22. Bopel:

E. Den understøttedes barn.

23. I ekteskap; navn, alder, opholdssted:
24. Utenfor ekteskap; navn, alder, opholdssted:
25. Understøttelse til barna:
(til hvem, når, hvor).

F. Hjemstavnsoplysninger.

26.**)Den understøttedes opholdssteder efter fylte 15 år:
(Omvankende personer må uttrykkelig eksamineres om mulige ophold i den oprinnelige hjemstavnskommune).

*) Også tidligere understøttelse og i andre kommuner.
**) Blir det spørsmål om forskjellig hjemstavn for ektefellene, jfr. fattiglovens § 12, må oplysninger gis særskilt for begge ektefeller.

30 april. **Rundskrivelse** *) fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

I henhold til § 6 i lov om drift av apotek av 4 august 1909, jfr. tilleggslov av 23 mai 1930, er der ved kongelig resolusjon av 1 april 1932 gitt almindelige forskrifter om handel med lægemidler m. v. fra medisinutsalg.

En del særtrykk av forskriftene følger hoslagt **). I henhold til forskriftenes § 5, siste ledd har departementet bestemt hvilke håndkjøpslægemidler skal være undtatt fra utlevering fra håndkjøpsutsalg. Disse lægemidler er opført på en liste som er trykt som bilag 1 til denne rundskrivelse. Som bilag 2 er trykt en liste over lægemidler og forbindingssaker som et håndkjøpsutsalg til enhver tid skal være forsynt med i passende mengder. Forskriftene får også anvendelse på medisinutsalg som tidligere under navn av «medisinforråd» er tillatt oprettet i Nord-Norge. Disse forråd må derfor bringes i samhøve med bestemmelsene om håndkjøpsutsalg.

Samtlige apotekere og offentlige læger innen fylket bes tilstillet et avtrykk av forskriftene med bilag.

Bilag 1.

LISTE

over

lægemidler som ikke kan selges fra håndkjøpsutsalg.

Aether spirituosus.
Balsamum rigense,
Bromsaltopløsninger,
Jodsaltopløsninger,
Tinctura amara,
» aromatica,
» opii benzoica,

Bilag 2.

LISTE

over

lægemidler og andre ting for sykepleien som håndkjøpsutsalg til enhver tid i passende mengder skal være forsynt med.

Lægemidler til innvortes bruk.

Acidum acetylo-salicylicum i pulver à 0,50 gr. 10 stk.
Aether i glass à 20 cm³.
Aether spirituosus camphoratus i glass à 20 cm³.

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.
**) Forskriftene er inntatt s. 164.

Hostedråper i glass à 50 cm³.: 30 april.
{ Liqvor pectoralis
Tinctura opii benzoica aa 20 gr.
Aether spirituosus camphoratus
Spiritus ammoniacatus anisatus aa 2,50 gr.
Hostesaft N.A.F. i glass à 50 cm³.
Oleum ricini i glass à 50 cm³.
Pulvis glycyrrhizae compositus i pakker à 20 gr.
Sal carlsbadense artificiale Ph.N. i pakker à 50 gr.
Sal sanitatis i pakker à 50 gr.
Tinctura anticholerica Conradi i glass à 10 cm³.

Lægemidler til utvortes bruk.

Acidum boricum i pakker à 50 gr.
Aetheroleum terebinthinae crudum i glass à 100 cm³.
Brandsalve N.A.F. i tuber à 30 cm³.
Emplastrum adhaesivum cum oxydo zincico i sneller à 1 m × 2 cm.
Glycerinum phenolatum 5 % i glass à 20 cm³.
Liqvor formaldehydi saponatus i glass à 100 cm³.
Oleum chloroformii i glass à 50 cm³.
Solutio jodi spirituosa i glass med gummipropp à 15 cm³.
Tanndråper N.A.F. i glass à 2,50 cm³.
Terpentin med olje i glass à 60 cm³:
{ Aetheroleum terebinthinae crudum
Oleum olivae aa p.
Ungventum oxydi zincici i esker à 20 cm³.
Ungventum tribromphenolatis bismuthici 5 % i esker à 10 cm³.
Vaselinum boricum i esker à 20 cm³.

Forbindingssaker m. v.

Renset bomull, oljelerret, guttaperkapapir og bløte gasbind pakket efter behov.
Syketermometre.
Xeroformgas 10 % i pakker à ¼ m.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse 30 april.
fra den sveitsiske sendemann har Egypten 17 februar 1932 notifisert sin tiltredelse til overenskomst om forbud mot anvendelse av hvitt (gult) fosfor i fyrstikkindustrien av 26 september 1906.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i 30 april.
vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Sør-Varanger herred, Finnmark fylke.

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor vedtektens § 3 i endret lydelse er inntatt.

2 mai. **Skriv** *) frå Socialdepartementet um brigde i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Drangedal herad, Telemark fylke.

3 mai. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den italienske legasjon har Hedjaz og Nejd med tilliggende områder notifisert sin tiltredelse til overenskomst om oprettelse av et internasjonalt sundhetsbyrå i Paris av 9 desember 1907.

3 mai. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om reglement for Tyssedal brandkorps og instruks for brandkorpset, dets chefer og formenn i Tyssedal brand- og bygningskommune, Hordaland fylke.

4 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av kjøbmann Vilh. Behrens oprettede «Andreas T. Behrens's Stipendiefond for kunstnere».

4 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Edvard Eriksen Westgårds testamente av 6 november 1922 oprettede «Bottolf Gjermundsen Westgård og hustru Sigrid Bottolfsdatter Westgårds legat til fremme av godt kreaturstell og hvad dermed står i forbindelse», Stor-Elvdal.

4 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Peder Larsen Rindals testamente av 18 januar 1930 oprettede «Peder Larsen Rindals legat for verdige trengende i Edøy herred».

4 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Sarpsborg krets av Sjømennenes landsforening oprettede legat til understøttelse av verdige trengende sjømenn eller deres efterlatte, hjemmehørende i Sarpsborg eller omegn.

4 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Agnes Hertzbergs testamente av 21 mars 1921 oprettede «Oberst Johan Hertzberg og fru Agnes Hertzberg, født von Krogh's legat», til fordel for trengende menn, hvis foreldre har tilhørt embedsstanden.

---

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 20, der dei brigda paragrafane (§§ 1 og 2) er inntekne soleis som dei heretter skal lyde.

**) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor reglementet er inntatt.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for den del av Drammenselven som ligger mellem øvre ende av Langesjø og Hellefoss i Øvre og Nedre Eiker herreder, Buskerud fylke. 4 mai.

Lov **) [1]) om forandringer i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl. 6 mai.

I.

Følgende bestemmelser i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl skal lyde således:

§ 1. Brennevin må ikke innføres fra utlandet av andre enn staten eller selskap som Kongen gir rett til det, på de vilkår Kongen setter.

Blir innførsel helt eller delvis forbeholdt staten, kan denne efter Kongens nærmere bestemmelse helt eller delvis overta omsetningen. I så fall skal av nettoutbyttet 20 prosent tilfalle det fond til å bekjempe drikkeondet som Stortinget oprettet ved beslutning av 17 juni 1913. De øvrige 80 prosent tilfaller inntil videre det fond for uførhets- og alderstrygd som Stortinget oprettet ved beslutning av 5 august 1897.

Blir innførsel helt eller delvis forbeholdt et selskap, kan dette efter Kongens nærmere bestemmelse helt eller delvis gis rett til omsetning. Utbyttet til selskapets medlemmer må ikke overstige 5 prosent av den innskutte kapital. Resten av nettoutbyttet tilfaller de foran nevnte fond med de nevnte andeler.

For enkelte budgetterminer kan Kongen med Stortingets samtykke bestemme at nettoutbyttet, henholdsvis resten av nettoutbyttet, helt eller delvis skal tilfalle statskassen. Den del som ikke måtte tilfalle statskassen fordeles mellem de foran nevnte fond med de i annet ledd fastsatte andeler.

§ 7. Kongen eller den Kongen bemyndiger kan på nærmere fastsatte vilkår gi restauratører på passasjerskib i fart mellem Norge og utlandet og på passasjerskib som går særskilte turistturer av flere dagers varighet, bevilling til å skjenke brennevin ombord i skibet til passasjerene.

Før tillatelsen blir gitt skal departementet eske erklæring fra politiet og vedkommende kommunale myndigheter

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor fiskerireglene er inntatt.

**) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.

[1]) St.besl. 29 april. Se Ot. prp. nr. 29 for **1929** og **1930**, Ot. prp. nr. 11 for **1931** og Ot. prp. nr. 7 for 1932. Innst. O. XI. St.tid., forh. i Ot. s. 423—525 og 609—628; i Lt. s. 128—159.

6 mai. i den utstrekning som departementet i hvert tilfelle finner nødvendig.

For bevillingen betales efter departementets skjønn en avgift, som tilfaller de fond som er nevnt i § 1 med de der nevnte andeler.

§ 1, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 10. Salg av brennevin kan skje fra kl. 11 formiddag til kl. 5 eftermiddag. På dager før søn- og helligdager samt før 1 og 17 mai kan dog salget påbegynnes før kl. 11 formiddag, hvis bystyret gir tillatelse hertil.

Skjenking av brennevin kan skje fra kl. 3 eftermiddag til kl. 11 aften. Innenfor disse grenser fastsetter kommunestyret skjenketiden. Efter kommunestyrets anbefaling kan departementet forandre tiden kl. 11 aften til kl. 12 aften når det gjelder skjenking av brennevin på sted, hvor skjenking av vin skjer til kl. 12 aften. Politimesteren kan, når særlige grunner foreligger, tillate at skjenking finner sted inntil et senere klokkeslett enn det som er fastsatt for ophør av brennevinsskjenkingen i kommunen.

Salg og skjenking må ikke skje efter kl. 1 eftermiddag dagen før søn- og helligdager, samt dagen før 1 og 17 mai, like så litt som på selve disse dager.

I den tid salg er forbudt, er det heller ikke tillatt til noen i salgskommunen eller tilgrensende kommuner å levere eller sende ut brennevin, som er solgt i lovlig tid.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke skjenking som skjer i medhold av § 7.

§ 11.

1. Brennevin må ikke sendes i posten, uten når sådan sending er tillatt i henhold til de bestemmelser som gjelder for salg og sending av brennevin til medisinsk, teknisk og videnskapelig bruk.
2. Når Kongen finner det påkrevet til edruelighetens fremme, kan han:
   a. påby at brennevin til hvis befordring brukes samferdselsmidler i almenhetens eller forretningsmessig tjeneste som jernbaner, motorvogner, dampskib eller kanaler, skal merkes med avsenderens og mottagerens navn og adresse;
   b. når det foreligger forhold som nevnt i § 34, forby bruk av samferdselsmiddel som nevnt til befordring av brennevin;
   c. forby enhver som utøver eller deltar i utøvelsen av erhvervsmessig (vare- eller person-) transportvirksomhet å kjøpe brennevin for andre, selv om det skjer uten godtgjørelse.

§ 13. Kongen kan bestemme at vin, fruktvin og mjød samt øl av nærmere fastsatt alkoholstyrke ikke må innføres fra utlandet av andre enn staten eller av selskap som Kongen gir rett til det, på de vilkår han setter. 6 mai.

Blir innførsel helt eller delvis forbeholdt staten, kan denne også efter Kongens nærmere bestemmelse helt eller delvis overta omsetningen.

I så fall skal nettoutbyttet tilfalle de fond som er nevnt i § 1 med de der fastsatte andeler.

Blir innførsel helt eller delvis forbeholdt et selskap, kan dette også efter Kongens nærmere bestemmelse helt eller delvis gis rett til omsetning. Utbyttet av virksomheten til selskapets medlemmer må ikke overstige 5 prosent av den innskutte kapital. Resten av nettoutbyttet tilfaller de foran nevnte fond med de nevnte andeler.

§ 1, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 14. Frasett salg efter §§ 15, 18 og 19 kan salg av vin, fruktvin, mjød og øl bare drives av den som får bevilling til det.

Bevilling til salg kan gjelde alle eller flere eller en enkelt av de drikkevarer som er omhandlet i dette kapitel.

Bevillingen kan gjelde bare øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, eller bare øl som ikke inneholder over den volumprosent alkohol Kongen bestemmer.

Inntil Kongen anderledes bestemmer, må der i en kommune ikke gis bevilling til salg av fruktvin eller mjød, medmindre der i samme kommune også gis bevilling til salg av vin.

Bevilling kan for inntil 3 år ad gangen gis enten til staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 13, dog kan bevillingen ikke gis utover 1 år fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer. Bevilling kan også med samme begrensning gis til samlag; jfr. dog § 73 nr. 2.

Bevillingen omfatter også rett til sending utenfor kommunen.

Bestemmelsen i § 2, siste ledd, har tilsvarende anvendelse.

Salg av vin, fruktvin og mjød må ikke skje til noen, som åpenbart er under 18 år. For disse drikkevarer får bestemmelsene i § 8 nr. 2—4 tilsvarende anvendelse.

§ 16. Bevilling til salg av øl med sådan alkoholstyrke som Kongen bestemmer, kan også gis til myndig mann eller kvinne, som kan antas ikke å ville misbruke salgsretten.

Bevillingen må ikke utøves samtidig på flere steder innen kommunen. Det skal bestemmes i bevillingen:

6 mai.

a. enten at den skal ophøre 31 desember i løpet av et tidsrum av høist 3 år fra rettens begynnelsesdag, dog senest 1 år fra den tid et nytt kommuestyre tiltrer;

b. eller at den bare kan utøves en bestemt del av året, f. eks. turisttiden eller i badesesongen;

c. eller at den bare kan utøves ved en enkelt bestemt leilighet.

Bevillinger som nevnt i litra b og c kan ikke gis utover 1 år fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer.

Til bevillingen kan knyttes som vilkår at den bare må utøves i visse lokaler eller i visse strøk av kommunen.

§ 18. Kongen kan bestemme, at ølbryggerier ikke her i landet kan selge øl med sådan alkoholstyrke som Kongen bestemmer, til andre enn staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 13 eller til samlag.

I øvrig kan ølbryggeri selge øl til annet bryggeri, til dem som har rett til å selge eller skjenke øl og til forbrukere umiddelbart fra bryggeriet. Øl kan på sedvanlig måte bringes om fra bryggeri til kjøperens bopel eller til salgs- eller skjenkested, dog ikke på søn- og helligdager og, for landets vedkommende, heller ikke efter kl. 5 eftermiddag før disse dager. I denne tid er det også forbudt mellemmenn å utlevere eller bringe om øl. Salg av øl under ombringelsen er forbudt.

Herredstyret kan med to tredjedels flertall forby salg under et visst kvantum av øl som inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, umiddelbart fra bryggeri. Det kan også — likeledes med to tredjedels flertall — forby all ombringelse av øl i herredet.

Om bryggerienes salg til utførsel gjelder bestemmelsene i handelslovgivningen.

§ 21. Skjenkebevilling kan gjelde alle eller flere eller en enkelt av de drikkevarer som er omhandlet i dette kapitel.

Bevillingen kan gjelde bare øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, eller bare øl som ikke inneholder over den volumprosent alkohol Kongen bestemmer.

Inntil Kongen anderledes bestemmer, må der i en kommune ikke gis bevilling til skjenking av fruktvin eller mjød, medmindre der i samme kommune også gis bevilling til skjenking av vin.

Bevillingen kan enten være almindelig eller lyde på innskrenket rett således at skjenking bare må skje til reisende, til spisegjester eller til medlemmer av sluttet selskap i dettes lokale.

For skjenking av vin, fruktvin og mjød får bestemmelsen i § 14, siste ledd, tilsvarende anvendelse.

§ 23. 6 mai.

1. Skjenkebevilling kan for inntil 3 år ad gangen gis til staten eller til selskap som har rett til omsetning efter § 13, dog kan bevillingen ikke gis utover 1 år fra den tid et nytt kommunestyre tiltrer. Bevilling kan også med samme begrensning gis til samlag; jfr. dog § 73 nr. 2. Bestemmelsen i § 2, siste ledd, får tilsvarende anvendelse. Kommunestyret kan bestemme, at almindelig skjenkerett — frasett skjenking av øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol — ikke samtidig må gis til noen annen innen kommunen.
2. Har kommunestyret ikke truffet bestemmelse som nevnt i forrige ledd, kan skjenkebevilling også gis til myndig mann eller kvinne som kan antas ikke å ville misbruke skjenkeretten. Bestemmelsene i § 16, annet og tredje ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 24. Skjenkebevilling gis på landet av herredstyret.

I byene er det bystyret eller formannskapet efter bystyrets bemyndigelse som gir bevilling. Er det overlatt til formannskapet, bestemmer bystyret årlig det tall, som det finner at de almindelige skjenkeretter — frasett skjenking av øl som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol — blir innskrenket til i det følgende år. Slik bestemmelse er dog ikke til hinder for, at der blir gitt bevilling utenfor tallet, når bystyret eller efter dettes bemyndigelse, formannskapet, finner at der er særlige grunner for det.

Før bevilling blir gitt, skal der være esket erklæring fra politiet.

§ 25.

1. Departementet kan på nærmere fastsatte vilkår gi restauratører på passasjerskib bevilling til ombord i skibet å skjenke til passasjerene og, med førerens samtykke, til mannskapet og andre som stadig følger med skibet. § 7, annet ledd, har tilsvarende anvendelse.
2. Departementet kan gi Hovedstyret for Statsbanene bevilling til — i forbindelse med bevertning med mat og drikke — å skjenke til de reisende i særskilte spisevogner på lengere ruter. Om skjenkingen gir Hovedstyret nærmere forskrifter som godkjennes av departementet.
3. Bevilling efter nr. 1 og 2 kan ha det innhold som er nevnt i § 21, første og annet ledd.
4. For bevilling efter nr. 1 og 2 betales efter departementets skjønn en årlig avgift. Den tilfaller de fond som er omhandlet i § 13 med de der nevnte andeler.

§ 1, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

6 mai. § 26. Samlag må for å kunne drive sin virksomhet ha vedtekter stadfestet av Kongen. Stadfestelse gis på de vilkår Kongen setter. Før stadfestelsen skal det være gitt kommunestyret anledning til å uttale sig.

Formannen i samlagets styre opnevnes av vedkommende departement. Av de andre medlemmer velges halvparten av kommunestyret og halvparten av samlagets generalforsamling. På samme måte velges det nødvendige antall varamenn. Formannen og de kommunevalgte medlemmer med varamenn behøver ikke å være aktionærer i samlaget. Samtlige valg gjelder inntil videre, dog ikke utover 2 år om gangen. Godtgjørelsen til styrets medlemmer og deres varamenn fastsettes av vedkommende departement.

Samlagets regnskaper føres efter skjemaer som utferdiges av departementet og revideres hvert år av to revisorer som begge opnevnes av departementet Revisorenes godtgjørelse bestemmes av departementet efter innhentet erklæring fra samlaget, og utredes av dette. De nærmere bestemmelser om tiden for regnskapenes avleggelse og deres revisjon m. v. fastsettes av departementet som også deciderer regnskapene.

Samlag kan ha aktionærer som efter sin borgerlige stilling ikke kan få salgs- eller skjenkebevilling i eget navn.

Utbytte til samlagets aktionærer må ikke overstige 5 prosent av den innskutte kapital. Resten av netto-overskuddet tilfaller de i § 1 nevnte fond med de der nevnte andeler. § 1, siste ledd, får tilsvarende anvendelse. Såfremt samlaget oppløses skal mulig restoverskudd anvendes på samme måte. Når et samlags virksomhet skal ophøre, bestemmer Kongen på hvilken måte og innen hvilket tidspunkt samlaget skal realisere sine eiendeler og avvikling for øvrig skje.

§ 27. Kommunestyret kan fastsette innskrenkninger i tiden for salg av de drikkevarer som omhandles i dette kapitel. Innskrenkningen må i kommuner, som har salg eller skjenking av brennevin, ikke gå videre enn til det som gjelder for brennevin. I den tid salg er forbudt, må varen heller ikke til nogen i salgskommunen eller tilgrensende kommuner leveres eller sendes ut fra salgssted eller lager, selv om salget er foregått i lovlig tid.

Tidsinnskrenkning som nevnt i forrige ledds første og annet punktum, kan kommunestyret også sette for utøvelsen av så vel almindelig som innskrenket skjenkerett.

Herredstyret kan bemyndige politimesteren eller lensmannen til for enkelt leilighet å tillate skjenking og til, likeledes for enkelt leilighet, å gjøre særlige undtagelser fra tidsinnskrenkninger som er satt i henhold til denne paragrafs annet ledd.

Bystyret kan gi politimesteren almindelig bemyndigelse til for enkelt leilighet å tillate at en skjenkerett blir utøvet på et annet sted eller et annet lokale enn fastsatt efter § 22 a og til, likeledes for enkelt leilighet, å gjøre særlige undtagelser fra tidsinnskrenkninger som er satt i henhold til denne paragrafs annet ledd. 6 mai.

§ 29.

1. For rettigheter til salg efter § 16 skal der betales en avgift som fastsettes av kommunestyret så vidt mulig før 1 november forut for det kalenderår avgiften gjelder.
2. Avgiften skal være ens for alle rettigheter i kommunen. Den skal ikke være under kr. 100 og ikke over kr. 200 for et helt år. For rettigheter utelukkende til salg av øl, som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, skal der ikke betales noen avgift.
3. Avgiften må være betalt, før rettigheten kan utøves.
4. Kommunestyret eller efter dettes bemyndigelse formannskapet kan helt eller delvis eftergi avgiften, når det måtte falle særdeles trykkende å betale den.
5. Avgiften tilfaller de fond som er nevnt i § 13 med de der nevnte andeler.

§ 1, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 30.

1. For rettigheter til skjenking efter § 23, annet ledd, har § 29 nr. 1 og 3—5 tilsvarende anvendelse.
2. Avgiften skal ikke være under kr. 300 på landet og kr. 600 i by og ikke over kr. 1500 på landet og kr. 3000 i by for et helt år. Disse grenser kan nedsettes eller forhøies av kommunestyret med samtykke av Kongen eller den han bemyndiger. Avgiften fastsettes skjønnsmessig av kommunestyret under hensyn til den inntekt rettigheten kan antas å gi innehaveren.

§ 32.

1. Kongen eller den Kongen bemyndiger gir forskrifter:
   a. om innførsel av prøver på de drikkevarer som omhandles i denne lov;
   b. om forbrukeres adgang til gjennem dem som har rett til innførsel å få innkjøpt vin av bestemte merker;
   c. om utførsel og gjennemførsel fra og til utlandet av brennevin og vin;
   d. om sending, salg og kjøp av vin til medisinsk, teknisk eller videnskapelig bruk;
   e. om mellemmenns optagelse av bestilling på brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl og om deres adgang til å henvende sig til forbrukerne om kjøp av sådan

6 mai.

drikk. I forskriftene kan det bestemmes, at optagelse av bestilling bare kan skje hos salgs- eller skjenkeberettigede;

f. om (vare- og person-) transportvirksomheters utlevering av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl.

2. § 11, nr. 2 får tilsvarende anvendelse på vin, fruktvin, mjød og øl.

§ 47. Den som ved innførsel, utførsel, sending, utlevering, overdragelse mot vederlag (heri innbefattet skjenking), forskrivning eller rekvisisjon av rusdrikk, eller av øl der ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol, overtrer noen av denne lovs bestemmelser, eller som overtrer noen med hjemmel av loven utferdiget bevilling eller forskrift, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge straffer.

Den som drar ut til eller søker forbindelse med fartøi, som er innenfor eller utenfor tollgrensen med brennevin, som antas bestemt til å overdras mot vederlag, eller fartøi, som brukes til hjelp ved formidling av salg eller overføring av brennevin fra annet fartøi, straffes som foran nevnt, medmindre hans forhold gir særskilt grunn til å anta, at ulovlig innførsel av brennevin ikke er tilsiktet dermed.

Gjelder overtredelsen brennevin, er straffen bøter inntil kr. 50 000 eller fengsel inntil 6 måneder eller begge disse straffer.

Som foran nevnt straffes videre den, som efter å være nektet adgang til å få kjøpt rusdrikk i henhold til forskrifter, utferdiget med hjemmel i lov, rekvirerer sådan i annens navn eller i fingert navn eller i eget navn, men ved benyttelse av en annen navneform eller navneskrivemåte enn den vanlige. På samme måte straffes medvirkning hertil.

§ 49.

a. Fører av fartøi eller annet befordringsmiddel, i hvilket finnes rusdrikk, som antas å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel eller omsetning og hvis besidder ikke kjennes, straffes med bøter, medmindre føreren antas å ha vist tilbørlig aktsomhet.

b. Den, som forvarer eller lagrer rusdrikk, som antas å ha vært eller å skulle være gjenstand for ulovlig innførsel, sending eller omsetning, straffes som i § 47 nevnt.

§ 61. Har den, som straffes for noen i denne lov omhandlet overtredelse, tidligere vært straffet efter denne lov eller efter lov nr. 8 av 17 mai 1904 med tilleggslover eller efter lov nr. 4 av 1 august 1924 med tilleggslover eller efter tollovens bestemmelser om smugling av rusdrikk, er straffen, under de i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai

1902 § 61 anførte betingelser for skjerpet straff i gjentagelsestilfelle, bøter inntil kr. 50 000 og fengsel inntil 2 år eller begge straffer. Dette gjelder også, hvor den tidligere straff er avsonet ved varetektsfengsel. 6 mai.

§ 63.

a) Ulovlig innført rusdrikk med tilhørende emballasje skal inndras, uansett hos hvem den finnes eller av hvem den eies. Er den ikke lenger påviselig, kan dens verdi helt eller delvis inndras hos den, der er skyldig i og den der har medvirket til den ulovlige innførsel.

Det samme gjelder rusdrikk, der er eller har vært gjenstand for eller antas bestemt for salg eller skjenking av noen, der er uberettiget til å selge eller skjenke sådan rusdrikk, tillikemed den rusdrikken tilhørende nærmeste emballasje. Annen — ytre — emballasje kan inndras om dertil finnes grunn.

Foranstående bestemmelser gjelder også øl, som ikke inneholder over 2,50 volumprosent alkohol.

b) Fartøi og annet befordringsmiddel, som benyttes eller er benyttet ved ulovlig innførsel eller sending (transport) av brennevin, kan inndras, når det antas, at hovedhensikten har vært dets benyttelse til sådan innførsel eller sending, og at dets eier forstod eller burde ha forstått dette.

Er der ikke anledning til inndragning eller vilde denne ramme uforholdsmessig hårdt, kan fartøiets og befordringsmidlets verdi, helt eller delvis, inndras hos lovovertrederen. Det kan i dette tilfelle tilbakeholdes, inntil inndragningsbeløpet er betalt eller der for dette er stillet betryggende sikkerhet.

c) Bestemmelsen i litra b har tilsvarende anvendelse på andre ting, heri innbefattet våben og utstyr av enhver art, som antas brukt som eller bestemt til hjelpemiddel ved ulovlig innførsel eller sending av brennevin.

d) Tinglig heftelse i fartøi og i annet befordringsmiddel, som inndras med hjemmel av bestemmelsen i litra b, kan inndras.

Er heftelsen stiftet, før der blev innledet forfølgning til straffellelse eller sak til inndragning av fartøiet eller befordringsmidlet, kan den dog bare inndras, når det antas, at rettighetshaveren forstod eller burde ha forstått, at befordringsmidlet vilde bli brukt til ulovlig innførsel eller sending av brennevin. Er heftelsen stiftet efter nevnte tid, kan den inndras, medmindre det antas, at rettighetshaveren ikke forstod eller burde ha forstått det.

6 mai.

Når et befordringsmiddel er solgt på avbetaling med forbehold av eiendomsrett, blir kjøperen å betrakte som eier og selgeren som rettighetshaver.

e) Inndragning med hjemmel av foranstående bestemmelse er ikke straff og kan foretas, selv om straffansvar ikke kan gjøres eller ikke gjøres gjeldende.

§ 65. Straffeprosesslovens § 228, jfr. § 240, har anvendelse uten hensyn til straffens størrelse, når det gjelder overtredelse av denne lov.

Når det i en dom er gitt påtalemyndigheten bemyndigelse til å anbringe domfelte i tvangsarbeidshus (§ 62), kan retten beslutte fengslig forvaring inntil saken er avgjort ved endelig dom og spørsmålet om domfeltes anbringelse er avgjort.

§ 68. a. Krav på inndragning av rusdrikk med hjemmel av § 63 litra a gjøres gjeldende like overfor lovovertrederen uten at eier eller besidder behøver å gjøres til part. Kjennes eller finnes ikke lovovertrederen, gjøres kravet gjeldende mot besidderen.

b. Krav på inndragning av fartøi, annet befordringsmiddel og andre ting med hjemmel av § 63 litra b og c gjøres gjeldende mot eieren og krav på inndragning av tinglig heftelse med hjemmel av § 63 litra d mot rettighetshaveren.

Kan forkynnelse av forelegg, stevning, tiltalebeslutning, dom, ankeerklæring m. v. ikke foregå på noen i domstollovens §§ 165—180 nevnt måte (heri innbefattet at utenlandsk myndighet undlater å besørge lovlig forkynnelse), kan forkynnelsen foregå på den i domstollovens § 181 omhandlede måte.

Når forkynnelse har funnet sted, kan inndragningssaken under enhver omstendighet fremmes mot den uteblevne, såfremt han ikke har godtgjort lovlig forfall. Som sådant anses det, at han uten egen skyld så sent er kommet til kunnskap om den efter domstollovens § 181 skjedde forkynnelse, at han ikke har kunnet nå rettsstedet til tektetid. I så tilfelle blir saken å omberamme, såfremt vedkommende samtidig opgir sitt opholdssted, således at ny stevning kan forkynnes for ham på dette.

c. Fristen for utenlandsk eiers og rettighetshavers begjæring om fornyet behandling ved lagmannsrett eller erklæring av anke er fire uker regnet fra dommens forkynnelse.

d. Ovenstående forskrifter finner tilsvarende anvendelse på tilkjennegivende i henhold til straffeprosesslovens §§ 382 og 383 i. f., jfr. § 402.

§ 73 nr. 2. Bevilling til salg eller skjenking av brennevin, vin, fruktvin og mjød kan ikke gis til nye samlag efter denne lovs ikrafttreden. Derimot kan bevilling efter nevnte tidspunkt gis til salg eller skjenking utelukkende av øl til nye samlag. 6 mai.

Samlag som består ved lovens ikrafttreden kan — forsåvidt angår salg eller skjenking av brennevin, vin, fruktvin og mjød — ikke få bevilling eller sine vedtekter fornyet utover 30 juni 1938.

Bestemmelsene i § 26 får anvendelse også på samlag, som består ved lovens ikrafttreden.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

Kongelig kunngjørelse *) [1]) om stempelavgift til statskassen av dokumenter og spillekort for budgett-terminen 1 juli 1932 til 30 juni 1933 m. v. 6 mai.

I.

Post 1. I budgett-terminen 1 juli 1932 til 30 juni 1933 svares stempelavgift til statskassen av de i lov om stemplet papir av 9 august 1839 § 2 og i tilleggslover av 11 april 1885 § 8, jfr. lov av 24 juni 1915 nr. 3, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni 1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1 og 18 juli 1917 nr. 2 § 1 omhandlede dokumenter samt av dokumenter, omhandlet i andre lover, som plikter den for visse nummer i tariffen for stempelpapir opførte avgift, efter følgende satser:

a. av veksler:

kr. 0,10	når pålydendet er			inntil kr.	200
- 0,20	—»—	over kr.	200	— -	400
- 0,30	—»—	— -	400	— -	600
- 0,40	—»—	— -	600	— -	800
- 0,50	—»—	— -	800	— -	1000
- 0,60	—»—	— -	1000	— -	1200
- 0,70	—»—	— -	1200	— -	1400
- 0,80	—»—	— -	1400	— -	1600
- 0,90	—»—	— -	1600	— -	1800
- 1,00	—»—	— -	1800	— -	2000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

---

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.

[1]) St.besl. 27 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2031 og 2032. Budgettinnst. S. nr. 151. St.tid. s. 1030—1035.

6 mai. b. av vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er over kr. 5000:

kr. 3,00 når pålydendet er inntil kr. 6000
- 3,50 —»— over kr. 6000 — - 7000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

c. av firmaanmeldelser fra innenlandsk aktieselskap eller kommandittaktieselskap:

kr. 1,00 for hvert 100 kroner eller del derav, som aktiekapitalen utgjør;

d. av forsikringskontrakter (poliser):

1. av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skib, med undtagelse av kontrakter, hvorved forsikring overtas mot krigsfare av den ved lov av 21 august 1914, jfr. lov av 16 juli 1915, oprettede gjensidige krigsforsikring for norske fartøier og av A/S Norsk Varekrigsforsikring:

Kr. 0,10 av hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1000 kroner eller del derav som forsikringen lyder på;

2. av kontrakter om andre arter forsikringer med undtagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brandforsikring og husdyrforsikring:

kr. 0,10 av hver kontrakt;

e. av sluttsedler ved omsetning:

1. av aktier:

kr. 0,50 når sluttsedlens pålydende er inntil kr. 100
- 1,00 —»— over kr. 100 — - 200
- 1,50 —»— — - 200 — - 300
- 2,00 —»— — - 300 — - 400
- 3,00 —»— — - 400 — - 600
- 4,00 —»— — - 600 — - 800
- 5,00 —»— — - 800 — - 1000
- 6,00 —»— — - 1000 — - 1200
- 8,00 —»— — - 1200 — - 1600
- 10,00 —»— — - 1600 — - 2000

og når pålydendet er større, kr. 5,00 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

2. av obligasjoner: 6 mai.

kr. 0,05 når sluttsedlens pålydende er inntil kr. 100
- 0,10 —»— over kr. 100 — - 200
- 0,15 —»— — - 200 — - 300
- 0,20 —»— — - 300 — - 400
- 0,25 —»— — - 400 — - 500
- 0,50 —»— — - 500 — - 1000
- 0,75 —»— — - 1000 — - 1500
- 1,00 —»— — - 1500 — - 2000
- 1,25 —»— — - 2000 — - 2500
- 1,50 —»— — - 2500 — - 3000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

f. av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom eller stående ydelse av fast eiendom samt av dokumenter, som plikter den for visse nummer i stempelpapirtariffen opførte avgift, efter følgende

tariff for stempelpapir:

Nr. 1 til kr.	0,50	for dokument med pålydende av inntil	kr.	50			
- 2 - -	1,00	over	-	50	inntil	kr.	100
- 3 - -	1,50	—	-	100	—	-	150
- 4 - -	2,50	—	-	150	—	-	250
- 5 - -	5	—	-	250	—	-	500
- 6 - -	10	—	-	500	—	-	1 000
- 7 - -	15	—	-	1 000	—	-	1 500
- 8 - -	20	—	-	1 500	—	-	2 000
- 9 - -	25	—	-	2 000	—	-	2 500
- 10 - -	30	—	-	2 500	—	-	3 000
- 11 - -	35	—	-	3 000	—	-	3 500
- 12 - -	40	—	-	3 500	—	-	4 000
- 13 - -	45	—	-	4 000	—	-	4 500
- 14 - -	50	—	-	4 500	—	-	5 000
- 15 - -	55	—	-	5 000	—	-	5 500
- 16 - -	60	—	-	5 500	—	-	6 000
- 17 - -	65	—	-	6 000	—	-	6 500
- 18 - -	70	—	-	6 500	—	-	7 000
- 19 - -	75	—	-	7 000	—	-	7 500
- 20 - -	80	—	-	7 500	—	-	8 000
- 21 - -	85	—	-	8 000	—	-	8 500
- 22 - -	90	—	-	8 500	—	-	9 000
- 23 - -	95	—	-	9 000	—	-	9 500

6 mai. Nr. 24 til kr. 100 for dokument med pålydende av

		over	kr. 9 500	inntil	kr. 10 000
- 25 - -	110	—	- 10 000	—	- 11 000
- 26 - -	120	—	- 11 000	—	- 12 000
- 27 - -	130	—	- 12 000	—	- 13 000
- 28 - -	140	—	- 13 000	—	- 14 000
- 29 - -	150	—	- 14 000	—	- 15 000
- 30 - -	160	—	- 15 000	—	- 16 000
- 31 - -	170	—	- 16 000	—	- 17 000
- 32 - -	180	—	- 17 000	—	- 18 000
- 33 - -	190	—	- 18 000	—	- 19 000
- 34 - -	200	—	- 19 000	—	- 20 000
- 35 - -	215	—	- 20 000	—	- 21 500
- 36 - -	230	—	- 21 500	—	- 23 000
- 37 - -	245	—	- 23 000	—	- 24 500
- 38 - -	260	—	- 24 500	—	- 26 000
- 39 - -	275	—	- 26 000	—	- 27 500
- 40 - -	290	—	- 27 500	—	- 29 000
- 41 - -	305	—	- 29 000	—	- 30 500
- 42 - -	320	—	- 30 500	—	- 32 000
- 43 - -	340	—	- 32 000	—	- 34 000
- 44 - -	360	—	- 34 000	—	- 36 000
- 45 - -	380	—	- 36 000	—	- 38 000
- 46 - -	400	—	- 38 000	—	- 40 000
- 47 - -	420	—	- 40 000	—	- 42 000
- 48 - -	440	—	- 42 000	—	- 44 000
- 49 - -	465	—	- 44 000	—	- 46 500
- 50 - -	490	—	- 46 500	—	- 49 000
- 51 - -	515	—	- 49 000	—	- 51 500
- 52 - -	540	—	- 51 500	—	- 54 000
- 53 - -	570	—	- 54 000	—	- 57 000
- 54 - -	600	—	- 57 000	—	- 60 000
- 55 - -	630	—	- 60 000	—	- 63 000
- 56 - -	660	—	- 63 000	—	- 66 000
- 57 - -	695	—	- 66 000	—	- 69 500
- 58 - -	730	—	- 69 500	—	- 73 000
- 59 - -	765	—	- 73 000	—	- 76 500
- 60 - -	800	—	- 76 500	—	- 80 000
- 61 - -	840	—	- 80 000	—	- 84 000
- 62 - -	880	—	- 84 000	—	- 88 000
- 63 - -	920	—	- 88 000	—	- 92 000
- 64 - -	960	—	- 92 000	—	- 96 000
- 65 - -	1 000	—	- 96 000	—	- 100 000
- 66 - -	1 060	—	- 100 000	—	- 106 000
- 67 - -	1 120	—	- 106 000	—	- 112 000

6 mai.

		for dokument med pålydende av over kr.		inntil kr.	
Nr. 68	til kr. 1 180	—	112 000	—	118 000
- 69 - -	1 240	-	118 000	-	124 000
- 70 - -	1 300	-	124 000	-	130 000
- 71 - -	1 360	-	130 000	-	136 000
- 72 - -	1 420	-	136 000	-	142 000
- 73 - -	1 480	-	142 000	-	148 000
- 74 - -	1 540	-	148 000	-	154 000
- 75 - -	1 600	-	154 000	-	160 000
- 76 - -	1 680	-	160 000	-	168 000
- 77 - -	1 760	-	168 000	-	176 000
- 78 - -	1 840	-	176 000	-	184 000
- 79 - -	1 920	-	184 000	-	192 000
- 80 - -	2 000	-	192 000	-	200 000
- 81 - -	2 100	-	200 000	-	210 000
- 82 - -	2 200	-	210 000	-	220 000
- 83 - -	2 300	-	220 000	-	230 000
- 84 - -	2 400	-	230 000	-	240 000
- 85 - -	2 500	-	240 000	-	250 000
- 86 - -	2 600	-	250 000	-	260 000
- 87 - -	2 700	-	260 000	-	270 000
- 88 - -	2 800	-	270 000	-	280 000
- 89 - -	2 900	-	280 000	-	290 000
- 90 - -	3 000	-	290 000	-	300 000
- 91 - -	3 100	-	300 000	-	310 000
- 92 - -	3 250	-	310 000	-	325 000
- 93 - -	3 400	-	325 000	-	340 000
- 94 - -	3 550	-	340 000	-	355 000
- 95 - -	3 700	-	355 000	-	370 000
- 96 - -	3 850	-	370 000	-	385 000
- 97 - -	4 000	-	385 000	-	400 000
- 98 - -	4 200	-	400 000	-	420 000
- 99 - -	4 400	-	420 000	-	440 000
- 100 - -	4 650	-	440 000	-	465 000
- 101 - -	4 900	-	465 000	-	490 000
- 102 - -	5 150	-	490 000	-	515 000
- 103 - -	5 400	-	515 000	-	540 000
- 104 - -	5 700	-	540 000	-	570 000
- 105 - -	6 000	-	570 000	-	600 000
- 106 - -	6 300	-	600 000	-	630 000
- 107 - -	6 600	-	630 000	-	660 000
- 108 - -	6 950	-	660 000	-	695 000
- 109 - -	7 300	-	695 000	-	730 000
- 110 - -	7 650	-	730 000	-	765 000
- 111 - -	8 000	-	765 000	-	800 000

6 mai. Nr. 112 til kr. 8 400 for dokument med pålydende av

over	kr. 800 000	inntil kr.	840 000
- 113 - -	8 800	—	- 840 000	—	- 880 000
- 114 - -	9 200	—	- 880 000	—	- 920 000
- 115 - -	9 600	—	- 920 000	—	- 960 000
- 116 - -	10 000	—	- 960 000	—	- 1 000 000
- 117 - -	10 500	—	- 1 000 000	—	- 1 050 000
- 118 - -	11 000	—	- 1 050 000	—	- 1 100 000

og så fremdeles kr. 500,00 for hvert antall av kr. 50 000,00, som summen er høiere enn kr. 1 100 000,00.

Post 2. I samme budgett-termin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 1,25 for hvert spill.

Spillekort, som utføres til utlandet under beføigelse av den kontroll, som bestemmes av Finans- og Tolldepartementet, er fritatt for stempelavgift.

II.

For spillekort, som stemples fra og med 28 april i inneværende budgettår, blir å betale avgift efter den nu vedtatte sats.

6 mai. **Kongelig kunngjørelse** *) [1]) om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgett-terminen 1 juli 1932—30 juni 1933.

For budgett-terminen fra 1 juli 1932—30 juni 1933 erlegges der til statskassen skatt av fortæring på bevertningssteder i overensstemmelse med lov av 18 mars 1925.

Skatten erlegges med 10 % av fortæringens kostende og beregnes med 10/11 av den samlede omsetnings beløp.

I omsetningens beløp medregnes skatten enten denne er innbefattet i prisen (som forhøielse) eller er særskilt opkrevet eller opført i utstedte regninger.

6 mai. **Kongelig kunngjørelse** *) [2]) om skatt til statskassen av motorvogner samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgett-terminen 1 juli 1932 til 30 juni 1933.

For budgett-terminen fra 1 juli 1932 til 30 juni 1933 erlegges skatt til statskassen av motorvogner samt av inn-

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.

[1]) St.besl. 27 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2023. Budgettinnst. S. nr. 150. St.tid. s. 1030.

[2]) St.besl. 27 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2003. Budgettinnst. S. nr. 142. St.tid. s. 1025—1029.

gangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. efter følgende regler: 6 mai.

A. For motorvogner erlegges:
2 av hundre av de første kr. 4000,00 — eller deler derav — av vognens verdi.
4 av hundre av de næste kr. 3000,00 av verdien — eller deler derav.
6 av hundre av de næste kr. 3000,00 av verdien — eller deler derav.
10 av hundre av de næste kr. 3000,00 av verdien — eller deler derav.
15 av hundre av overskytende beløp.

B. Av inngangspenger til forstillinger og fremvisninger m. v. erlegges:
I. For kinematograffremvisninger: 10 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.
II. For konserter, hvorved utenlandsk kunstner medvirker: 8 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.
III. For andre forestillinger og fremvisninger m. v.: 12 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

Kongelig kunngjørelse *) [1]) om et ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll. 6 mai.

Det ved Stortingets beslutning av 13 januar 1932 bestemte ekstraordinære tillegg til den gjeldende innførselstoll (heri innbefattet gjeldende midlertidige tolltillegg) forblir gjeldende inntil videre.

Kongelig kunngjørelse *) [2]) om avgift til statskassen av jord som i budgett-terminen fra 1 juli 1932 til 30 juni 1933 anvendes til dyrkning av tobakk. 6 mai.

Av jord, som i budgett-terminen fra 1 juli 1932 til 30 juni 1933 anvendes til dyrkning av tobakk, erlegges en avgift til statskassen av 10 øre pr. kvadratmeter, dog således at der av det av én dyrker på en eiendom beplantede areal svares en avgift av minst kr. 20,00. Avgiften påhviler den, som for egen regning dyrker eller ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan den erlagte avgift tilbakebetales; de nærmere regler herfor fastsettes av Finans- og Tolldepartementet.

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.
[1]) St.besl. 28 april. Se St.prp. nr. 6. Innst. S. nr. 53. St.tid. s. 1055—1058.
[2]) St.besl. 27 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2907. Budgettinnst. S. nr. 155 a. St.tid. s. 1036.

6 mai. **Kongelig kunngjørelse** *) [1]) om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1932 av sjokolade- og sukkervarer.

Fra 1 juli 1932 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer efter følgende satser:

For kokesjokolade, hvormed forståes sjokolade med høist 26 pct. fettinnhold og i pakninger på minst 125 gram, 10 — ti — av hundre av varens avgiftspliktige verdi.

For de øvrige varer, som i henhold til loven kan ilegges avgift, erlegges denne med 33⅓ — trettitre og en tredjedel — av hundre av varenes avgiftspliktige verdi.

6 mai. **Kongelig kunngjørelse** *) [2]) om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1932 av 1) kullsyreholdige, alkoholfrie drikkevarer og 2) innenlands tilvirket fruktvin.

I.

Fra 1 juli 1932 skal overensstemmende med de om omsetningsavgiften for kullsyreholdige, alkoholfrie drikkevarer gjeldende lovbestemmelser erlegges avgift til statskassen av omsetningen av de nevnte varer med 15 — femten — øre pr. liter.

II.

Den, som driver forhandling av her i landet fremstillet fruktvin, som er innkjøpt av ham hos tilvirkeren, skal fra 1 juli 1932 til statskassen erlegge en avgift av 25 øre for hver liter sådan fruktvin, som han omsetter til bruk her i landet.

Avgiften blir å beregne og erlegge for hvert halvår, således at det for et halvår pliktige avgiftsbeløp blir å innbetale innen utgangen av den 15de dag i den næst påfølgende måned.

De nærmere bestemmelser, som måtte være nødvendige for avgiftens beregning og betaling, utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement.

6 mai. **Kongelig kunngjørelse** *) [3]) om avgift til statskassen fra 1 juli 1932 av 1) sirup, som anvendes til tilvirkning av drops og 2) mais og innenlands tilvirket maisstivelse, som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup.

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.

[1]) St.besl. 27 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2020. Budgettinnst. S. nr. 147. St.tid. s. 129.

[2]) St.besl. 27 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2022. Budgettinnst. S. 149. St.tid. s. 130.

[3]) St.besl. 27 april. Se St. prp. nr. 1, kap. 2907. Budgettinnst. S. nr. 155 b. St.tid. s. 1036.

I. 6 mai.

Fra 1 juli 1932 erlegges til statskassen avgift av sirup, som anvendes til tilvirkning av drops, med 16 øre pr. kg.

II.

Fra 1 juli 1932 erlegges til statskassen avgift av mais og innenlands tilvirket maisstivelse, som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup med følgende beløp:

1. av mais 5 øre pr. kg.
2. av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

Kongelig resolusjon *). I henhold til lov om postvesenet av 8 juni 1928 § 25 utferdiges følgende reglementariske bestemmelser: 6 mai.

1. Det er forbudt i brev å legge inn mer enn 5 lukkede forsendelser.
2. Det er forbudt å sende andre saker som korsbåndsforsendelse enn sådanne som kan gå for korsbåndsporto.
3. Det er forbudt å sende andre saker i en bladforsendelse enn sådanne som kan gå for bladporto.
4. Det er forbudt å innlegge i pakker lukkede forsendelser som inneholder:
   a. skrevne eller med skrift utfylte trykte saker,
   b. med kopiermaskin, gjennemtrykk eller på lignende måte gjengitte trykte saker.
5. Overtredelse av foranstående bestemmelser straffes efter straffelovens § 339, 2 med bøter.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Skiens kommunale fond til ophjelp av folkehelsen». 6 mai.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet. I medhold av § 47 i lov om laks- og sjøørretfiskeriene av 27 februar 1930 har Landbruksdepartementet fastsatt nedenstående skjema for avgivelse av de i paragrafen påbudte opgaver over fangst av laks og sjøørret. 6 mai.

Opgavene skal omfatte tiden fra og med 1 oktober foregående år til og med utgangen av september i det år den avgis. Den skal innen utgangen av oktober innsendes til fiskeristyret — eller hvor sådant ikke er anordnet — til lensmannen (i by politimesteren) i det distrikt hvor fisket er foregått.

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.
**) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

6 mai. Er fisket foregått i flere kommuner eller vassdrag, må særskilt opgave leveres for hver av dem.

Plikt til å avgi opgave påligger enhver som i årets løp har fisket laks eller sjøørret, og hvis samlede fangst utgjør minst 10 kg.

Er fisket bortleiet til utlending eller nogen i utlandet boende innlending, påligger opgaveplikten også fiskets eier forsåvidt han ikke har forsikret sig om, at leieren har avgitt foreskreven opgave.

Merk: Undlatelse av å innsende opgave til ovenanførte tid eller meddelelse av ufullstendig eller uriktig opgave straffes med bøter.

Opgave

over fangst av laks og sjøørret i tiden 1 oktober 19....
til 30 september 19....

I hvilken kommune er fisket foregått? .....

I hvilken elv (vassdrag)? .....

Hvor meget av fangsten i sjøen er fisket?	Antall redskaper	Laks			Sjøørret		
		Antall fisk	Vekt kg.	Bruttoverdi kr.	Antall fisk	Vekt kg.	Bruttoverdi kr.
a. med kilenot							
b. » laksevarp							
c. » krokgarn							
d. » bundgarn el. lignende							
e. » settegarn							
f. » kastenot el. drivgarn							
g. » på annen måte . .							
Tilsammen							

6 mai.

Hvor meget av fangsten i elv (vassdrag) er fisket?	Antall fisk	Laks			Sjøørret		
		Antall fisk	Vekt kg.	Brutto-verdi kr.	Antall fisk	Vekt kg.	Brutto-verdi kr.
a. med stang							
b. » kastenot eller drivgarn							
c. » kilenot, ruse eller lign.							
d. » krokgarn							
e. » settegarn							
f. » håv							
g. » i kjær, teiner eller andre innretn. av stivt materiale							
h. » på annen måte . . .							
Tilsammen							

Er fisket foretatt av flere for felles regning? .....

.....

Omfatter foranstående opgave i så fall den samlede fangst, eller er kun Deres andel i fangsten medtatt? .....

.....

.....

Hvis fisket er leiet: Hvor stor er den årlige leie? .....

.....

Jeg forsikrer på ære og samvittighet, at de meddelte opgaver er avgitt efter beste skjønn og overbevisning og så fullstendig som det har vært mig mulig, og at der ikke med mitt vitende finnes noget uriktig i dem.

..... den ..... 19 .....

.....

(Underskrift).

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. Ifølge § 47 i lakseloven av 27 februar 1930 er enhver som kjøper fisk for igjen å selge den, forpliktet til — efter nærmere bestemmelse av vedkommende departement — å meddele opgave over den av ham fra fiskerne direkte eller gjennem kommisjonær innkjøpte laks og sjøørret. 6 mai.

I henhold hertil har Landbruksdepartementet bestemt, at disse opgaver skal gis på omstående skjema en gang årlig.

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

6 mai. **Innkjøpsopgave fra opkjøpere av laks og sjøørret.**

Fiskeridistrikt	Laks			Sjøørret	
	Antall fisk	Vekt kg.	Bruttoverdi kr.	Vekt kg.	Bruttoverdi kr.
Kjøpt som fisket i sjøen					
Kjøpt som fisket i vassdrag . . .					
Tilsammen					
Av sjøfisken faller på følgende herreder[1]):					
Tilsammen					
Av elvefisken faller på følgende vassdrag[1]):					
Tilsammen					

Jeg forsikrer på ære og samvittighet, at de meddelte opgaver er avgitt efter beste skjønn og overbevisning og så fullstendig som det har vært mig mulig, og at der ikke med mitt vitende finnes noget uriktig i dem.

....., den ..... 19.....

.....
(Underskrift.)

[1]) Forsåvidt det forlanges av fiskeriinspektøren eller fiskeristyret skal det spesielt opgis hvad der er kjøpt fra visse bestemt anførte fiskere.

I opgaven skal medtas all norsk laks og sjøørret, som vedkommende opkjøper har innkjøpt i tiden fra og med 1 oktober i det foregående år til og med 30 september i det år opgaven avgis. 6 mai

Innen utgangen av oktober måned skal opgaven innsendes til vedkommende fiskeristyre, eller i distrikt hvor der ikke er fiskeristyre, til vedkommende politimester. Er fisken kjøpt fra forskjellige fiskeridistrikter skal særskilt opgave avgis for hvert distrikt.

Merk! Undlatelse av til foreskreven tid å innsende behørig avfattet opgave straffes med bøter.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Heistad (Dalen og Heistad) bygningsdistrikt i Telemark fylke. 6 mai.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Abessinia 15 april 1932 fornyet sin tiltredelseserklæring til den fakultative bestemmelse i vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie angående domstolens domsmyndighet, under avgivelse av følgende erklæring: 7 mai.

Undertegnede erklærer i den keiserlige abessinske regjerings navn å anerkjenne som bindende, uten videre og uten særlig overenskomst overfor ethvert medlem eller enhver stat som vedtar den samme forpliktelse, det vil si på betingelse av gjensidighet, domstolens domsmyndighet overensstemmende med vedtektenes artikkel 36, 2. ledd, for et tidsrum av to år fra 16 juli 1931, med undtagelse av de fremtidige tvister for hvilke partene måtte være blitt enige om en annen fremgangsmåte for fredelig avgjørelse.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om at samtlige fjellvann beliggende i statsalmenninger innen Verdal herred, Nord-Trøndelag fylke, skal være fredet for fiske med garn. 7 mai.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 9 mai.

Salær til sakkyndige i farskapssaker.

Efter konferanse med Socialdepartementet skal man be hr. fylkesmannen meddele samtlige domstoler innen Deres distrikt følgende:

Regning fra en opnevnt sakkyndig i farskapssak over salær tilkjent vedkommende i henhold til § 10 i lov om vid-

*) Kunngj. 9 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

9 mai. ners og sakkyndiges godtgjørelse av 21 juli 1916 blir i tilfelle for fremtiden å innsende til Justisdepartementet til revisjon.

Antar retten at salæret vil bli å utrede av statskassen i medhold av lov nr. 3 av 10 april 1915 § 12, tredje siste ledd, skal revisjon av salæransettelsen alltid finne sted. Regningen skal i så fall påføres rettens bevidnelse om at retten av hensyn til sakens oplysning har funnet det nødvendig å innhente den sakkyndige uttalelse i saken.

Foranstående regler blir også å iaktta ved salærregninger i anledning av foretagelse av blodprøve.

9 mai. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Hen herred, Møre fylke.

10 mai. **Telegram****) fra Arbeidsdepartementet til fylkesmannen i Finnmark. Motorvognkjøring på Rustefjellma—Langnes og Birkestrand—Lerpollen i Tana kan efter overingeniørens nærmere bestemmelse forbys under teleløsningen.

11 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Torstein Torsteinsen Skammesteins testamente av 26 januar 1914 oprettede «Torstein T. Skammesteins legat for værdige trengende inden Hegge sogn, Østre Slidre».

11 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved J. L. Nerliens testamente oprettede «J. L. Nerliens Kreftforskningsfond».

11 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av dr. Georg Fredrik Hallager Hiortdahl oprettede «Augusta Sands Legat til bekjæmpelse av kræftsykdom».

11 mai. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Bolivia 15 april 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale opiumsoverenskomst av 19 februar 1925.

Bolivias ratifikasjon er gjort under følgende forbehold:

1) Bolivia forplikter sig ikke til å begrense dyrkningen eller fremstillingen av koka i landet, eller til å forby bruken av kokablad blandt den innfødte befolkning.
2) Utførselen av kokablad vil bli undergitt den bolivianske regjerings kontroll ved utferdigelse av utførselstillatelse.

---

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

3) Den bolivianske regjering har bestemt at utførselen av koka skal foregå over følgende steder: Villazon, Yacuiba, Antofagasta, Arica og Mollendo. 11 mai.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Australia 13 april 1932 tiltrådt internasjonal overenskomst om økonomisk statistikk, Genève 14 desember 1928. Tiltredelsen medfører foreløbig ingen forpliktelse forsåvidt angår Papua og Norfolk-øen samt Ny-Guinea og Nauru. 11 mai.

Ved tiltredelsen har Australia tatt forbehold med hensyn til bestemmelsene i artikkel 3, bilag 1, del I (b) og del I paragraf IV.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om vedtekter og regulativer for opmålingsforretninger samt for behandling av bygningsanmeldelser og byggetilsyn i Laksevåg bygningskommune, Hordaland fylke. 11 mai.

Skriv**) frå Socialdepartementet um brigde i § 3 i den vedtekta som gjeld um herbyrge og vertshusnæring i Time herad, Rogaland fylke. 12 mai.

Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet, vedrørende særbestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring langs Urskog—Hølandsbanen. 12 mai.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i Nord-Norge, hvori uttales at et fiskefartøi over 130 netto registertonn, som anløp norsk havn for å reparere kjeleskade anses for å ha vært lospliktig i henhold til loslovens § 6, idet anløp for utbedring av skade ikke er nevnt blandt fritagelsesbestemmelsene for losplikt i samme lovs § 2,5. 12 mai.

Stortingsbeslutning †) om innlemmelse av nye stillinger og ophevelse av tidligere innlemmelser i Statens Pensjonskasse, — sålydende: 13 mai.

A. Innlemmelse av nye stillinger i Statens Pensjonskasse.

Stortinget samtykker i:

I.

At samtlige nedenanførte stillinger — regnet fra det for deres innlemmelse angitte tidspunkt — inngår under bestemmelsene i lov av 28 juli 1921 om Statens Pensjonskasse på betingelse av:

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor vedtektene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 25 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 22, der § 3 i vedtekta er innteken soleis som paragrafen heretter skal lyde.

***) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor bestemmelsene er inntatt.

†) Se St.prp. nr. 38. Innst. S. nr. 69. St.tid. s. 1261—1263.

13 mai. at stillingens inntekt (innskudds- og pensjonsgrunnlaget), regulativmessige alderstillegg medregnet, utgjør minst kr. 1000,00 årlig, og
at stillingen, dersom den ikke er embede eller bestilling, besettes med minst 3 måneders opsigelsesfrist, samt
at stillingens innehaver finner sig i alle de forandringer, som måtte bli foretatt i pensjonsloven.

Tjenestestillinger under

a. *Kirke- og Undervisningsdepartementet.*

1. Stillingen som forvalter ved Norges Tekniske Høiskole.
2. Stillingen som kasserer (og sekretær) ved Kunstindustrimuseet i Oslo.
3. Stillingen som fast sekretær ved Oslo fag- og forskolers kontor.
4. Stillingen som forstander ved menighetssøsterhjemmet i Oslo.

b. *Socialdepartementet.*

Fra 15 mai 1931.

1. Stillingen som prosektor ved det Norske Radiumhospital.

Fra 1 juli 1931.

2. Stillingen som husbestyrerinne ved statens pleiehjem for epileptikere.
3. Stillingen som maskinist ved Rikshospitalet.
4. Stillingene som portner, husholderske (overkokke) og overlæge ved «Sophies Minde»s Arbeidsskole og Klinik for Vanføre.

Undtatt fra innlemmelse er de innehavere av ovennevnte stillinger som pr. 1 juli 1932 har 13 år eller mindre igjen til opnådd aldersgrense.

Fra 1 januar 1932.

5. Stillingen som sykepleierske ved statens pleiehjem for epileptikere.
6. Stillingen som overpleier ved statens pleiehjem for epileptikere.
7. Stillingen som kjelinspektør ved Statens Fabrikktilsyn.

Fra 1 juli 1932.

8. Følgende stillinger ved
a) trygdekassene,
b) kombinerte kontorer for trygdekasser og tilsyn efter lovene om ulykkestrygd, og
c) tilsynet efter lovene om ulykkestrygd:
forretningsfører, tilsynsmann (for Rikstrygdeverket), sekretær, fullmektig, bokholder, kasserer, kontorassistent, statistiker, arkivar, økonom, premiekontrollør, sykekontrollør, utpantningsfunksjonærer, vaktmester, bud, bestyrer (ved sykestue og fysikalsk institutt), sykepleierske, massøse, sykegymnast, assistent (ved sykestue og lignende innretninger).

Dog undtas fra innlemmelsen de innehavere av ovennevnte stillinger som pr. 1 juli 1932 har 13 år eller mindre igjen til opnådd aldersgrense, dog således at den tjenestemann der som innehaver av stilling ved trygdekassene allerede er medlem av Pensjonskassen, vedblir å være det for denne stillings vedkommende.

Forsåvidt angår stillingene som sykepleierske, massøse, sykegymnast samt assistent ved sykestue og lignende innretninger, settes aldersgrensen til 60 år for kvinner og 65 år for menn.

Samtlige innlemmelser skjer på betingelse av at ansettelse i stillingene skjer — eller i tilfelle godkjennes av Rikstrygdeverket.

9. Følgende stillinger ved pleiehjem for sinnssyke, tilknyttet kommunale eller fylkeskommunale asyler hvor funksjonærer er innlemmet i Statens Pensjonskasse: overpleier, overpleierske, pleier, pleierske, husmor (bestyrerinne), vaktmester. 13 mai.

Undtatt fra innlemmelse er de innehavere av ovennevnte stillinger som pr. 1 juli 1932 har 13 år eller mindre igjen til opnådd aldersgrense.

Forsåvidt stillingene som overpleier og pleier angår settes aldersgrensen til 60 år for menn og til 55 år for kvinner.

c. *Handelsdepartementet.*

Fra 1 juli 1931.

1. Stillingen som verksmester i telegrafvesenet.

d. *Finansdepartementet.*

Fra 1 juli 1930.

1. Stillingen som maskinmesterassistent ved statens tollsteder.

Fra 1 juli 1931.

2. Stillingen som nattvaktmann ved Oslo jernbanetollsteds bygning.
3. Stillingen som centralbordbetjent ved Oslo jernbanetollsteds bygning.
4. Stillingen som bestyrer av Statens Toll-laboratorium.
5. Stillingen som inspektør i Hypotekbanken.

e. *Landbruksdepartementet.*

Fra 1 oktober 1931.

1. Stillingen som statsdyrlæge.

f. *Arbeidsdepartementet.*

Fra 1 juli 1930.

1. Stillingen som kontorchef ved Veidirektoratet.

g. *Justisdepartementet.*

Fra 1 juli 1932.

1. Annenlærer ved Statens Politiskole.

II.

At følgende tjenestemenn som innehavere av ovennevnte stillinger innlemmes i Statens Pensjonskasse med de rettigheter og forpliktelser, som pensjonsloven foreskriver:

1. Tjenestemenn som ansettes efter det for vedkommende stillings innlemmelse ovenfor under I bestemte tidspunkt;
2. Tjenestemenn som er ansatt før nevnte tidspunkt og som enten
   a) er tilpliktet å innlemmes i Statens Pensjonskasse eller til å gjøre innskudd i en ved lov oprettendes pensjonsinnretning, eller
   b) ikke har forpliktelse som i litra a nevnt, men innen en av vedkommende departement fastsatt frist erklærer sig villig til innlemmelse i Statens Pensjonskasse på de vilkår, som omhandles i pensjonslovens § 24.

For tjenestemenn som ved innlemmelsesbeslutningens tidspunkt er medlemmer av kommunale pensjonskasser, kan bestemmelsene ikke iverksettes, førenn vedkommende kommune har godkjent de særlige vilkår for disse tjenestemenns overgang til Statens Pensjonskasse som fastsettes av det departement, hvorunder denne kasse hører.

13 mai.

III.

Ved alle utbetalinger av lønn efter innlemmelses d a g e n til tjenestemenn, der som følge av denne beslutning er innlemmet i Statens Pensjonskasse, blir der av vedkommende kassebetjent i lønnen å avholde et m i d l e r t i d i g p e n s j o n s i n n s k u d d til Statens Pensjonskasse på minst 10 pct. av det kontante lønnsbeløp under kr. 10 000,00.

Utredes lønnen dels av staten og dels av andre kasser, skjer inneholdelsen av den samlede lønn.

Det overlates til kassebetjenten efter konferanse med vedkommende tjenestemenn å inneholde noget mer enn det ovenfor fastsatte beløp, såfremt der er grunn til å anta, at innskuddsgrunnlaget blir fastsatt til et høiere beløp enn den kontante lønn.

Ved utbetalingen tas der forbehold overfor tjenestemannen om nøiaktig beriktigelse av de skyldige innbetalinger, når innskuddsgrunnlaget er fastsatt og beregningene av innskuddene foreligger.

De efter denne regel tilbakeholdte innskudd beholdes hos kassebetjenten uten å innsettes i bank på tjenestemannens navn, inntil nærmere meddelelse om innskuddets størrelse for hver enkelt tjenestemann mottas fra Pensjonskassen. De beløp som Pensjonskassen har krav på, blir derefter å tilstille denne, mens det for meget innbetalte i tilfelle tilbakebetales til vedkommende tjenestemann. Er det foreløbig inneholdte beløp ikke tilstrekkelig, inneholdes det manglende ved senere lønnsutbetalinger.

IV.

Innlemmelsen i Statens Pensjonskasse av private institusjoners funksjonærer samt av kommunale tjenestemenn er betinget av, at b e s e t t e l s e n e a v s t i l l i n g e n e herefter undergis a p p r o b a s j o n av vedkommende regjeringsdepartement eller av den offentlige myndighet, som av departementet dertil bemyndiges.

V.

Innlemmelsen i Statens Pensjonskasse av private institusjoners funksjonærer samt av kommunale tjenestemenn er avhengig av at ordningen med i n n b e t a l i n g e n a v p e n s j o n s i n n s k u d d e n e blir vedkommende institusjoners, sammenslutningers eller kommuners egen sak og statskassen og det offentlige uvedkommende.

B. O p h e v e l s e a v t i d l i g e r e b e s l u t n i n g e r o m i n n l e m m e l s e a v s t i l l i n g e r i S t a t e n s P e n s j o n s k a s s e.

Stortinget samtykker i:

I. at de tidligere innlemmelsesbeslutninger o p h e v e s for nedennevnte stillinger med den følge, at personer, som efter det tidspunkt da innlemmelsesbeslutningen er ophevet, får ansettelse i sådan stilling, ikke blir medlemmer av Pensjonskassen.

Tjenstestillinger under

a. *Kirkedepartementet.*

Fra 1 juli 1931.

1) Stillingen som kontorist ved Oslo fag- og forskoler.

Fra 1 juli 1932.

2) Stillingen som kasserer og regnskapsfører ved Nasjonalgalleriet (kasserer ved Statens Kunstmuseum).

b. *Socialdepartementet.*

Fra 1 juli 1932.

1) Stillingene som kretssykekassenes forretningsførere og andre fast ansatte tjenestemenn.

c. *Landbruksdepartementet.* 13 mai.

Fra 1 oktober 1931.

1) Stillingen som statsdyrlæge i Bergens stift.
2) Stillingen som statsdyrlæge i Tromsø stift.

Kongelig resolusjon. De to første ledd av § 6 i det ved kongelig resolusjon av 21 oktober 1927 fastsatte reglement angående bruk av statsflagget og handelsflagget endres derhen at nevnte to ledd får følgende ordlyd: 13 mai.

«Flagget heises kl. 8, hvis solen står op før denne tid. Hvis solen står op efter kl. 8 eller i det hele ikke kommer over horisonten, heises flagget kl. 9.

Flagget hales ned ved solnedgang, dog ikke tidligere enn kl. 13 eller senere enn kl. 21.»

Kongelig resolusjon. 13 mai.

1. Det tillates at et gravkapell, som er opført på en tomt av Høibråten i Østre Aker prestegjeld i Oslo bispedømme efter en fremlagt, av kommunearkitekt Georg Greve utarbeidet plan, innvies til kirkelig bruk for å anvendes til gudstjeneste og utførelse av kirkelige forretninger.
2. Den av Østre Aker sognestyre i møte 7 april 1932 fattede beslutning om overtagelse av de med gravkapellets benyttelse som kirke forbundne utgifter — approberes i henhold til lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 § 46.

Kongelig resolusjon. 13 mai.

I. Efternevnte paragrafer i reglementet for artium skal lyde således:

§ 2,1.

a. En opgave i norsk, til hvis behandling kandidaten kan hente stoff fra den krets av kunnskaper og forestillinger som dels skolens undervisning, dels livet må antas å ha innført ham i.

Opgaven kan besvares enten på nynorsk eller på bokmål.

Hvad enten det ene eller det annet mål brukes, stilles der i alle deler de samme fordringer med hensyn til innhold og sprogbehandling.

I besvarelsene kreves benyttet en målform som stemmer med offisiell rettskrivning.

b. Alle kandidater skal dessuten underkaste sig en tilleggsprøve i norsk, bestående i en lett stil av fortellende eller skildrende innhold, i den annen sprogform.

13 mai. § 14.

For de to besvarelser i norsk gis særskilte karakterer, som begge opføres på artiumsvidnesbyrdet.

Disse karakterer slåes efter følgende regel sammen til én karakter som blir å medregne i hovedkarakteren.

Man summerer tallverdiene for de to karakterer, idet hovedstilens karakter regnes to ganger og tilleggsstilens én gang, og karakteren blir:

S. tf.	hvis summen ikke er under 11								
M. tf.	»	»	er under 11, men ikke under 8						
Tf.	»	»	»	»	8,	»	»	»	5
Ng. tf.	»	»	»	»	5,	»	»	»	0
Måtelig	»	»	»	»	0,	»	»	»	minus 6
Ik. tf.	»	»	»	»	minus 6.				

Dog kan karakteren i intet tilfelle bli bedre enn Måtelig hvis tilleggsstilen er bedømt til Ik. tf.

II. Bestemmelsen i § 14 gjelder for artium i 1932.

13 mai. **Kongeleg resolusjon** *).

I. I samhøve med § 1 i lov um naturfreding frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal etternemnde tre vera freda mot skade eller øydeleggjing av alle slag:

1. «Ilagbakk-fura» og «Lia-fura» på Eldegard, grnr. 8, brnr. 1 i Årdal herad, Sogn og Fjordane fylke;
2. 4 store barlindar på Barlindli, grnr. 77, brnr. 40, i Kvam herad, Hordaland fylke;
3. 2 store bjørkar ved Mjølkeseten i Stovedalen på Flekke, grnr. 92, brnr. 4, i Fjaler herad, Sogn og Fjordane fylke.
4. Ørsund-eineren på Jesbabakken på Ørsund, grnr. 24, brnr. 1, i Sunndalen herad, Møre fylke.

II. Fredingsvedtaket skal kunngjerast med uppslag på fredingsstadene.

13 mai. **Kongelig resolusjon.** Det tillates polititjenestemennene ved Oslo politi (konstabler, overkonstabler, politibetjenter og overbetjenter) i stedet for surtout inntil videre å bruke en kort enkeltknappet jakke med synlige knapper og med distinksjoner som for surtouten bestemt.

13 mai. **Kongelig resolusjon****).

I. .....

II. .....

III. I medhold av lov om Aktieselskapet Vinmonopolet av 19 juni 1931 § 6 fastsettes instruks

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 21.
**) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

for styret i Aktieselskapet Vinmonopolet overensstemmende med et fremlagt utkast. Instruksen gjøres gjeldende inntil videre å regne fra og med 1 juli 1932. 13 mai.

IV. .....

V. a) I medhold av samme lovs § 11 nr. I fastsettes forskrifter om stedlige styrer for Aktieselskapet Vinmonopolets salgs- og (eller) skjenkevirksomhet overensstemmende med et fremlagt utkast. Forskriftene gjøres gjeldende inntil videre å regne fra og med 1 juli 1932.

b) Departementet for Sociale Saker bemyndiges inntil videre — å regne fra og med 1 juli 1932 — til å fastsette godtgjørelsen til medlemmene (med varamenn) i de stedlige styrer.

VI. a) I medhold av samme lovs § 11 nr. II fastsettes forskrifter om stedlige tilsynsnevnder for Aktieselskapet Vinmonopolets salgs- og/eller skjenkevirksomhet overensstemmende med et fremlagt utkast. Disse forskrifter gjøres gjeldende inntil videre å regne fra og med 1 juli 1932.

b) Departementet for Sociale Saker bemyndiges inntil videre — å regne fra og med 1 juli 1932 — til å fastsette godtgjørelsen til medlemmene (med varamenn) i de stedlige tilsynsnevnder.

VII. a) I medhold av lov om Aktieselskapet Vinmonopolet av 19 juni 1931 § 1, lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl med tilleggslov av 6 mai 1932, lov om tilvirkning m. v. av brennevin m. v. av 15 august 1908 med tilleggslov av 16 juli 1921 samt lov av 7 februar 1930 om tilvirkning, innførsel og omsetning m. v. av isopropyllalkohol — meddeles Aktieselskapet Vinmonopolet ny konsesjon overensstemmende med et fremlagt utkast.

b) Aktieselskapet Vinmonopolets nye konsesjon gjøres gjeldende inntil videre å regne fra 1 juli 1932 med ett års opsigelse og på de vilkår som er foreskrevet i nevnte lov av 19 juni 1931 om Aktieselskapet Vinmonopolet.

Instruks for Aktieselskapet Vinmonopolets styre.

Fastsatt ved kongelig resolusjon av 13 mai 1932 post III.

§ 1. Styret leder Aktieselskapet Vinmonopolet overensstemmende med gjeldende lovgivning og forskrifter, utferdiget i henhold til denne, samt selskapets konsesjon.

13 mai. Styret skal bl. a. påse at statens, de samfundsmessige og sociale interesser, i selskapets virksomhet blir behørig varetatt, og bør i den anledning samrå sig med Socialdepartementet i alle saker av prinsipiell art.

Socialdepartementet skal alltid før innstilling avgis eller beslutning fattes høres i saker angående:

optagelse av faste lån samt kjøp, salg eller leie av fast eiendom,

nybygnings- eller ombygningsarbeider av større omfang,

lønnsregulativ, pensjonsregulativ m. v. eller

annen forføining av sådan art at det vil medføre forpliktelser for selskapet utover hvad en normal forretningsdrift medfører.

§ 2. Et styremedlem eller en varamann for et styremedlem, må ikke ha noen annen stilling i selskapets tjeneste.

Han må heller ikke uten Socialdepartementets samtykke påta sig eller utføre noe annet lønnet opdrag i selskapet enn hvad der påhviler ham i egenskap av styremedlem.

§ 3. Et styremedlem eller en varamann for et styremedlem kan være aktionær i selskapet, men må for øvrig ikke ha noen økonomisk særinteresse i selskapets virksomhet.

§ 4. Styret plikter å avgi skriftlig uttalelse i alle saker som forelegges det av eller gjennem Socialdepartementet.

Alle henvendelser til eller svar på henvendelser fra eller gjennem et fagdepartement skal sendes gjennem Socialdepartementet, med mindre annet bestemmes.

§ 5. Styrets formann innkaller styrets medlemmer. Likeledes innkaller han rådets medlemmer, når styret finner det påkrevet. Om innkallelsen av rådet varsles også Socialdepartementet.

Styret tilstiller Socialdepartementet utskrift av styrets forhandlingsprotokoll efter hvert møte.

Styret skal hvert år innen utgangen av april måned sende Socialdepartementet et utdrag av selskapets regnskaper og en beretning om dets virksomhet i det sist forløpne regnskaps- og driftsår, bilagt med de ønskelige statistiske opgaver over lønninger og andre administrasjonsutgifter m. v.

Så vel regnskapsutdraget som årsberetningen skal forelegges Socialdepartementet, før trykning skjer.

Forskrifter om stedlige styrer for Aktieselskapets Vinmonopolets salgs- og skjenkevirksomhet.

Fastsatt ved kongelig resolusjon av 13 mai 1932 post V a.

§ 1. Det stedlige styre, som opnevnes for Aktieselskapet Vinmonopolets salgs- og (eller) skjenkevirksomhet i en

kommune, hører direkte under monopolets styre og er for- 13 mai.
såvidt denne virksomhet angår de stedlige funksjonærers overordnede.

§ 2. Det stedlige styre leder det sociale kontrollarbeide under omsetningen overensstemmende med gjeldende lover, forskrifter og Vinmonopolets instrukser.

Styret avgir efter eget initiativ til Vinmonopolets styre forslag til reformer i virksomheten forsåvidt den sociale side angår, samt meldinger og innberetninger til hovedkontoret, ledsaget av uttalelse og forslag vedkommende andre områder ved virksomheten i den utstrekning som pålegges ved instruks av Vinmonopolet.

§ 3. Styret påser at virksomheten foregår overensstemmende med gitte direktiver, og at funksjonærene gjør sin plikt. Styret skal føre nøie innseende med:

a. at regnskapene føres på den av Vinmonopolet anordnede måte,
b. at alle inn- og utbetalinger, herunder også innbetalinger til hovedkontoret i Oslo, foregår i rett tid og på behørig måte, overensstemmende med Vinmonopolets instruks,
c. at virksomhetens forretningsmessige, kontormessige og tekniske utstyr, inventar m. v. er i forsvarlig stand,
d. at der til enhver tid has til rådighet de nødvendige beholdninger av varer, merker og typer som virksomheten efter Vinmonopolets nærmere bsetemmelse under hensyntagen til de lokale behov, til enhver tid skal føre.

§ 4. Det stedlige styre har å ansette og avskjedige funksjonærer, og å avgi innstilling til Vinmonopolets styre om:

a. funksjonærenes lønns- og øvrige vilkår,
b. arbeidsfordelingen mellem funksjonærene i den utstrekning dette ikke med Vinmonopolets godkjennelse er overlatt forretningsføreren,
c. kjøp, salg, leie og bortleie av fast eiendom og om reparasjoner utover det vanlige.

§ 5. Styret holder møter efter formannens nærmere bestemmelse minst en gang hver måned, og ellers så ofte som det måtte være nødvendig eller Vinmonopolets administrerende direktør måtte ønske det. Representanter for hovedkontoret kan delta i møtene, dog uten stemme.

Styret er beslutningsdyktig når minst 3 medlemmer er til stede. Ingen beslutning anses vedtatt uten at minst 3 medlemmer har stemt for den. I hvilken utstrekning et styre forplikter Aktieselskapet Vinmonopolet, bestemmes ved instruks, utferdiget av monopolets styre.

Over styrets forhandlinger føres protokoll. Utskrift av protokollen sendes efter hvert møte til hovedkontoret.

13 mai. § 6. Styrets medlemmer oppebærer en årlig godtgjørelse og varamennene en godtgjørelse pr. møte. Den fastsettes av Socialdepartementet under hensyn til omfanget av det arbeide som vedkommende styre har. Styrets medlemmer og varamenn har skyss- og kostgodtgjørelse på reiser i stillings medfør efter satser som Vinmonopolet fastsetter. Styret skal ha et passende beløp årlig til bestridelse av utgifter som naturlig følger med dets stilling.

§ 7. Der bør være anledning for medlemmer av de enkelte styrer til minst en gang om året å avholde fellesmøter, hvori også selskapets ledelse deltar, til drøftelse av spørsmål som måtte være av interesse for deres stilling og gjøremål.

§ 8. Opstår der uenighet mellem det stedlige styre og Vinmonopolets styre blir saken å forelegge monopolets råd til endelig avgjørelse.

Forskrifter om stedlige tilsynsnevnder for Aktieselskapet Vinmonopolets salgs- og skjenkevirksomhet.

Fastsatt ved kongelig resolusjon av 13 mai 1932 post VI a.

§ 1. Den stedlige tilsynsnevnd skal føre tilsyn med, at Aktieselskapet Vinmonopolets salgs- og (eller) skjenkevirksomhet i social henseende foregår overensstemmende med gjeldende lover, forskrifter og Vinmonopolets instrukser.

Nevnden avgir efter eget initiativ til Vinmonopolets styre forslag til reformer på det sociale område. For øvrig har nevnden å avgi uttalelse om de saker, som blir det forelagt av Vinmonopolets styre og administrerende direktør.

§ 2. Nevnden kan til bruk for sitt tilsynsarbeide av salgs- og (eller) skjenkestedets ledelse forlange sig forelagt de oplysninger om virksomheten som er nødvendige for den, herunder opgaver over omsetningen og kundekretsen og skal ha adgang til de sociale registre ved salgs- og (eller) skjenkestedene. I tilfelle av tvist om arten eller omfanget av sådanne oplysninger og opgaver, kan nevnden innbringe saken for Socialdepartementet.

§ 3. Nevnden holder møter efter formannens nærmere bestemmelse minst en gang hver måned og ellers så ofte det måtte være nødvendig eller Vinmonopolets administrerende direktør måtte ønske det. Salgs- og (eller) skjenkevirksomhetens ledelse skal alltid varsles om møter, og bør, når ikke særlige grunner taler imot dette, få delta i møtet, dog uten stemme.

Nevnden er beslutningsdyktig, når minst 3 medlemmer 13 mai.
er til stede. Ingen beslutning anses vedtatt uten at minst 3 medlemmer har stemt for den.

Over nevndens forhandlinger føres protokoll. Utskrift av protokollen sendes efter hvert møte til Vinmonopolets hovedkontor.

§ 4. Nevnden har for hvert år å avgi innberetning til Vinmonopolets styre om salgs- og (eller) skjenkestedets virksomhet i det forløpne år.

§ 5. Nevndens medlemmer oppebærer av Vinmonopolet en årlig godtgjørelse, og varamennene en godtgjørelse pr. møte. Den fastsettes av Socialdepartementet under hensyn til omfanget av det arbeide der på hvert sted er forbundet med hvervet.

Konsesjon for Aktieselskapet Vinmonopolet.

Meddelt ved kongelig resolusjon av 13 mai 1932 post VII a.

§ 1. Denne konsesjon er fastsatt på grunnlag av bestemmelsene i lov om Aktieselskapet Vinmonopolet av 19 juni 1931.

Konsesjonen trer i kraft 1 juli 1932 og gjelder inntil videre. Den kan opsies med 1 års varsel.

Selskapets rett til å drive sin virksomhet er for øvrig underkastet den til enhver tid gjeldende lovgivning.

I konsesjonstiden plikter selskapet å drive den virksomhet som er tillagt det ved denne konsesjon.

§ 2. Aktieselskapet Vinmonopolet meddeles:

I. Med hjemmel av lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl av 5 april 1927 med tilleggslover:

a) forsåvidt brennevin angår
enerett til innførsel og engros-salg, enerett til almindelig detaljsalg og enerett til skjenking, i den utstrekning selskapet får bevilling, dog med forbehold av samlagenes rett til detaljsalg og/eller skjenking i de kommuner, hvor samlag består.
enerett til detaljsalg til teknisk, videnskapelig og medisinsk bruk i den utstrekning sådant salg ikke er underlagt apotek eller medisindispenserende læger eller dyrlæger, samt
enerett til utførsel på de til enhver tid gjeldende vilkår,

13 mai.

b) forsåvidt vin, fruktvin og mjød angår
enerett til innførsel og engros-salg, enerett til almindelig detaljsalg, med samme begrensning som ovenfor under litra a fastsatt for salg av brennevin, og rett til skjenking, i den utstrekning selskapet får bevilling,
enerett til detaljsalg til teknisk, videnskapelig og medisinsk bruk i den utstrekning sådant salg ikke er underlagt apotek eller medisindispenserende læger og dyrlæger, samt enerett til utførsel av vin av over 18 volumprocent alkohol på de til enhver tid gjeldende vilkår,

c) forsåvidt øl angår
enerett til innførsel og til engros-salg av øl av utenlandsk tilvirkning.

Blir intet annet detaljutsalg oprettet for brennevin, vin, fruktvin eller mjød i landet, har selskapet rett til detaljutsalg av vedkommende vare på det sted Kongen bestemmer.

Kongen kan pålegge selskapet å overta detaljsalg og skjenking av brennevin, vin, fruktvin eller mjød i en kommune, forsåvidt kommunestyret ønsker det. Likeså kan Kongen pålegge selskapet å overta detaljsalg og skjenking av øl av innen- og utenlandsk tilvirkning i kommune, hvor selskapet utøver vin- eller brennevinsbevilling, forsåvidt kommunestyret ønsker det.

II. Med hjemmel av lov om tilvirkning, omdestillasjon og beskatning av brennevin m. v. av 15 august 1908 med tilleggslover:
a) enerett til omdestillasjon av brennevin,
b) enerett til innførsel av denaturert, skattefritt brennevin,
c) rett til handel med denaturert, skattefritt brennevin efter vedkommende departements bestemmelse.

III. Med hjemmel av lov av 7 februar 1930 om tilvirkning, innførsel og omsetning av isopropyll-alkohol:
a) enerett til innførsel og engros-salg,
b) enerett til detaljsalg på de til enhver tid gjeldende vilkår, og i den utstrekning salget ikke er underlagt apotek eller medisindispenserende læger eller dyrlæger.

§ 3. Selskapet har rett til å beregne sådanne priser, at det har en rimelig handelsfortjeneste i overensstemmelse med hvad der hittil har vært vanlig for vedkommende varer.

Forsåvidt der av varer som omfattes av selskapets salgsrett, bestilles merker eller produkter, som selskapet ikke fører, skal selskapet skaffe disse varer til priser beregnet som foran nevnt og efter nærmere regler, som fastsettes av Kongen. 13 mai.

§ 4. Med hensyn til de varer som selskapet omsetter, har staten adgang til kontroll i den utstrekning som Kongen måtte bestemme.

§ 5. Selskapet skal fordele sine innkjøp av innenlandske varer mest mulig rettferdig mellem de forskjellige tilvirkere, dog under særlig hensyntagen til pris og kvalitet.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Amerikas Forente Staters regjering har Irak 23 mars 1932 deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende overenskomst om avkall på krig, Paris 27 august 1928. 13 mai.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om forandring i byggeforskriftene for Bærum bygningsdistrikt, Akershus fylke. 13 mai.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Åndalsnes bygningskommune i Møre fylke. 13 mai.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Bestun, i anledning av en forespørsel fra et skolestyre om opsigelse av lærerpersonalet ved fortsettelsesskolen er foregått i overensstemmelse med loven. 14 mai.

Det er oplyst at skolestyret efter krav fra Justisdepartementet og anmodning fra formannskapets ordfører den 23 mars d. å. har opsagt en lærer og en lærerinne ved fortsettelsesskolen til fratredelse om 3 måneder. Overtilsynet blev ikke gitt anledning til å uttale sig. Så vidt skjønnes er omhandlede lærere ansatt på opsigelse.

Departementet antar at skolelovens § 34, 1. ledd, efter sin ordlyd må finne anvendelse på alle lærere som omhandles i skoleloven, altså også på fortsettelsesskolelærere. Endelig beslutning om opsigelse av nevnte lærere kan derfor først fattes av skolestyret, efterat skoledirektøren har hatt anledning til å uttale sig om spørsmålet.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosene, hvori uttales at bøter, som i henhold til loslovens § 37 erlegges for en forseelse mot loslovgivningen skal innbetales til overlosen og av denne innsendes til Losfondet. 14 mai.

*) Kunngj. 25 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 22, hvor byggeforskriftenes § 5 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 25 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 22, hvor byggeforskriftene er inntatt.

18 mai. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om endrede bestemmelser for motorvognkjøring i Bergen.

19 mai. **Nye bruksregler****) for Ringebu Østfjell statsalmenning, approbert av Landbruksdepartementet 19 mai 1932.

20 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Amalie Jensens testamente av 23 oktober 1912 oprettede «Skibsfører Edvin Jensens og hustru Amalies legat til fordel for værdige, trængende sjømandsenker i Kristiania».

20 mai. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, er ved kongelig resolusjon av 22 januar 1932 gitt forskrifter om opførelse, innredning og drift av samt tilsyn med private anstalter som tar imot syke.

Forskriftene ***) er tatt inn på 4de side på vedlagte skjema for melding til medisinaldirektøren om slike anstalter. De gjelder anstalter som tar imot eller er beregnet på å ta imot syke, uten hensyn til om de syke får kurmessig behandling eller ikke. Også anstalter for tuberkulosetruede barn, åndssvake, alkoholikere, sinnssyke m. v. går inn under forskriftene.

Forskriftene gjelder ikke forpleiningssteder eller hjem som bare tar imot sinnssyke som forpleies med statsbidrag. Om slike henvises til forskriftene i Socialdepartementets rundskrivelse av 16 september 1925. De gjelder heller ikke sinnssykeasyler som er godkjent i henhold til § 1 i lov om sinnssykes behandling og forpleining av 17 august 1848, og ikke fødehjem, jfr. § 10 i lov om tilsyn med pleiebarn av 29 april 1905.

Melding om anstalt som ennu ikke er opført eller tatt i bruk, skal skje på skjema I. Det samme gjelder innredning av anstalt i tidligere opført bygning, eller flytning, utvidelse eller større forandring av tidligere anstalt.

Da de anstalter det her gjelder, ikke kan tas i bruk før de er godkjent, må melding med tegninger og bygningsbeskrivelse sendes medisinaldirektøren i god tid før der begynnes på arbeidet.

---

*) Kunngj. 25 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 22, hvor bestemmelsene er inntatt.

**) Kunngj. 25 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 22, hvor bruksreglene er inntatt.

***) Forskriftene er inntatt foran s. 15 flg.

Melding om anstalter som er i drift, skal skje på skjema II og være sendt til medisinaldirektøren innen 1 januar 1933 eller tidligere om departementet i det enkelte tilfelle bestemmer det. 20 mai.

Ved Kronprinsregentens resolusjon av 1 juni 1928 er i henhold til lov av 29 april 1927 om lægers rettigheter og plikter gitt forskrifter for lægenes optegnelser over deres lægevirksomhet. Herom uttalte departementet i rundskrivelse av 2 juli 1928:

«Særskilt bestemmelse for sykehus er ikke gitt, idet man har gått ut fra, at det alltid ved sykehus føres ordnede optegnelser om patienter som innlegges der. Sykejournaler (optegnelser ved et sykehus) forutsettes, hvis sykehuset nedlegges, opbevart på betryggende måte efter medisinaldirektørens bestemmelse i hvert enkelt tilfelle.»

De forskrifter som for tiden gjelder om opbevaring av gifter og lægemidler ved anstalter for syke, er gitt ved kongelig resolusjon av 16 september 1927. Forskriftene blir sendt på henvendelse til Socialdepartementets 3. Medisinalkontor.

De offentlige læger innen fylket bes underrettet og anmodet om å sende et avtrykk av rundskrivelsen med skjema til dem som driver eller skal drive slike anstalter, og til private foreninger og institusjoner som kan ha interesse av forskriftene.

Skjema I.

For anstalt som ikke er opført eller tatt i bruk, samt for flytning, utvidelse eller større forandring av anstalt.

Melding

om

privat anstalt som skal ta imot syke.

Meldingen sendes til medisinaldirektøren i god tid innen arbeidet påbegynnes.

Se kongelig resolusjon av 22 januar 1932 og Socialdepartementets rundskrivelse av 20 mai s. å.

1. Anstaltens navn, beliggenhet og postadresse (herred, by, fylke):
2. Anstalten
   eies av:
   drives av:
3. Hvor stor er tomten?
   (skisse legges ved)
   Hvorledes er omgivelsene?
   (landlige eller bymessige?)
   Er bygningsloven gjort gjeldende på stedet?
4. Er der sørget for god og rikelig vannforsyning?
   Hvorledes er det gjort?

20 mai.

5. Hvorledes er kloakkforholdene ordnet?
Er der planlagt vannklosetter?
6. Er der adgang til elektrisk kraft i tilstrekkelig mengde?
7. Hvoredes skal anstalten opvarmes?
(centralvarme eller ovner?)
8. Hvor mange syke er anstalten beregnet på?
a) voksne:
b) barn:
9. Hvilke sykdomsformer er anstalten beregnet på å motta?
10. Er anstalten beregnet på i vesentlig mon å ta imot syke for offentlig regning med bidrag av fylke og stat?
11. Skal der ansettes fast læge?
Hvis flere, hvor mange?
Skal der ikke ansettes fast læge, hvorledes tenkes da lægetilsynet ordnet?
12. Hvor stort personale skal anstalten ha?
13. Skal der:
innstalleres røntgenapparat?
anvendes radium?
Hvilke forholdsregler vil bli truffet for å hindre skadelige følger?

Tegninger og bygningsbeskrivelse legges ved.

.....den.....193.....

.....

(Underskrift)

Meldingen sendes til den offentlige læge (distriktslægen, stadslægen eller stadsfysikus) der hvor anstalten skal ligge. Med mulige bemerkninger sender han meldingen til fylkeslægen, fra hvem, den så går videre til fylkesmannen og medisinaldirektøren.

Skjema II.

For anstalt som er tatt i bruk.

Melding

om

privat anstalt som tar imot syke.

Meldingen sendes til medisinaldirektøren innen 1 januar 1933 hvis ikke Socialdepartementet i det enkelte tilfelle har satt en kortere frist.

Se kongelig resolusjon av 22 januar 1932 og Socialdepartementets rundskrivelse av 20 mai s. å.

1. Anstaltens navn, beliggenhet og postadresse (herred, by, fylke):
2. Anstalten
eies av:
drives av:
Når blev den tatt i bruk?

3. Hvor stor er tomten? 20 mai.
(skisse legges ved)
Hvorledes er omgivelsene?
(landlige eller bymessige)
Er bygningsloven gjort gjeldende på stedet?
4. Er der sørget for god og rikelig vannforsyning?
Hvorledes er det gjort?
5. Hvorledes er kloakkforholdene ordnet?
Er der vannklosetter?
6. Er der elektrisk kraft i tilstrekkelig mengde?
7. Hvorledes opvarmes anstalten?
(centralvarme eller ovner?)
8. Hvormange sengeplasser har anstalten:
a) for voksne:
b) for barn:
9. Hvilke sykdomsformer mottar anstalten?
10. Tar anstalten mot syke til offentlig forpleining med bidrag av stat og fylke?
11. Er der ansatt fast læge?
Hvis flere, hvor mange?
Er der ikke fast læge, hvorledes er da lægetilsynet ordnet og hvem har de i forskriftenes § 4, tredje ledd påbudte plikter?
12. Hvor stort personale har anstalten?
13. Er det installert røntgenapparat, eller vil dette bli gjort?
Anvendes eller vil det bli anvendt radium?
Hvilke forholdsreger er eller vil bli truffet for å hindre skadelige følger?

.....den.....193.....

.....
(Underskrift.)

Meldingen sendes til den offentlige læge (distriktslægen, stadslægen eller stadsfysikus) der hvor anstalten ligger. Med mulige bemerkninger sender han meldingen til fylkeslægen, fra hvem den så går videre til fylkesmannen og medisinaldirektøren.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Søndre Høland herred, Akershus fylke. 20 mai.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Sandtorg herred, Troms fylke. 20 mai.

Skrivelse fra Finansdepartementet til et ligningskontor. 20 mai.
I anledning av ligningskontorets forespørsel angående en be-

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23, hvor vedtektene er inntatt.

20 mai. drifts adgang til å kreve inntektsfradrag for «teknisk amortering» innhentet departementet en uttalelse fra Riksskattestyret, hvori anføres:

«Amortisering av driftsmidler er en ordinær driftsutgift, fordi driftsmidlet tilintetgjøres ved bruken, eller før det er utslitt må kasseres som utidsmessig. Driftsmidlets kostende for skattyderen må derfor avskrives i løpet av den sannsynlige brukstid. Når et driftsmiddel på grunn av hjemfallsrett ikke kan brukes så lenge som ellers, må amortiseringsprocenten beregnes efter hjemfallstiden. Grunn, vannfall og lignende er ellers ikke gjenstand for amortisering, fordi de må anses som uforgjengelige, men når de er underlagt hjemfallsrett, kommer de økonomisk i samme stilling som de forgjengelige driftsmidler. Det er da forretningsmessig nødvendig å avskrive dem i konsesjonstiden, da man ellers vil regne med en for høi nettoinntekt og i tilfelle utbetale som utbytte hvad der i virkeligheten er den i disse anlegg nedlagte kapital. Den «tekniske amortering» på grunn av hjemfallsretten må amortiseres på kortere tid, altså med en høiere procent.

For øvrig bemerkes angående amortisering:

1) Den må anses gjennemført i regnskapene, når gjenstandene fremdeles opføres med sitt kostende, men der på passivasiden opføres et til de foretatte avskrivninger svarende fond (aktielovens § 47, ledd 3). Ved ligningen vil det være mest praktisk å sette vedkommende aktiva til deres virkelige verdi og da nekte gjeldsfradrag for fondet. Dette står jo bare for å avbalansere de for høie verdier på aktivasiden.
2) Riksskattestyret har i sine regler forutsatt at avskrivningsprocenten beregnes av kostendet, ikke av den nedskrevne verdi. I siste tilfelle måtte der regnes med en meget høiere avskrivningsprocent.
3) Ved bestemmelsen av avskrivningsprocenten kan der ikke tas hensyn til forrentning av avskrivningsbeløpene. Denne forrentning er i tilfelle en skattepliktig inntekt.»

Departementet finner å kunne slutte sig til denne uttalelse.

20 mai. Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattefoged, hvori uttales angående spørsmålet om adgangen til ved arveavgiftsberegningen i boer, som overtas av arvingene, å gjøre fradrag for utgifter til prosessomkostninger, at sådant fradrag antas å kunne skje, når prosessen har vært nødvendig forat arvingene kunde komme i besiddelse av arven, derimot ikke når den er foranlediget ved boets opgjør.

Kongelig kunngjøring*)[1]) om avgift til statskassen av apotekenes omsetning. 21 mai.

Den som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 med senere tilleggslover eller med plikt til å underkaste sig en ny apoteklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet sig bestemmelsene om avgift, skal for budgettåret 1 juli 1932—30 juni 1933 svare avgift til statskassen av sin omsetning efter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000,00 av omsetningen skal være avgiftsfri.
2. Fra restbeløpet trekkes 25 pct. for frie handelsvarer m. v.
3. Av den tiloversblevne omsetning svares følgende avgifter:

Av 1ste	kr. 5 000,00	(eller deler derav)	1 pct.
» 2net	» 5 000,00	—»—	2 »
» 3dje	» 5 000,00	—»—	3 »
» 4de	» 5 000,00	—»—	4 »
» 5te	» 5 000,00	—»—	5 »
» 6te	» 5 000,00	—»—	6 »
» 7de	» 5 000,00	—»—	7 »
» overstigende omsetning			8 »

§ 2. Til et apoteks omsetning regnes alle beløp som er innkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enehandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp å medregne som er innkommet for varer som enten direkte eller gjennem mellemmenn forhandles til andre apotek.

Omsetning ved filialapotek og medikamentutsalg blir å beregne særskilt fra hovedapotek.

§ 3. Det departement som medisinalvesenet hører under, kan helt eller delvis frafalle avgiften for apotekere med hvem der er inngått eller inngåes overenskomst om avståelse av salgbare apotekprivilegier.

Departementet kan likeledes helt eller delvis frafalle avgiften, hvor det vilde falle særlig trykkende for vedkommende å utrede den samt avgift av omsetning av sukkersykemidlet insulin som foregår uten fortjeneste for apotekene.

§ 4. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10,00 opkreves ikke.

*) Kunngj. 25 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.

[1]) St.besl. 27 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2061. Budgettinnst. S. nr. 153. St.tid. s. 1035.

21 mai. **Kongelig kunngjørelse***)[1]) om avgift til statskassen av kull som utføres fra Svalbard.

For budgett-terminen 1 juli 1932—30 juni 1933 skal der erlegges avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard, efter en sats av 1 pct. av verdien for de første 100 000 tonn og derefter efter satser fallende med 0,1 pct. av verdien for hvert ytterligere 100 000 tonn.

21 mai. **Kongelig kunngjørelse***)[2]) om erleggelse av formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgett-terminen 1932—33.

Om formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgett-terminen 1 juli 1932—30 juni 1933.

§ 1. For budgett-terminen 1 juli 1932 til 30 juni 1933 erlegges skatt til Svalbard efter følgende regler:

I. Av personer og selskaper, som skal svare skatt til Svalbard efter ligning (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. I):
   a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1 000.
   b) Inntektsskatt med 10 pct.

II. Av enhver som skal svare skatt til Svalbard av en procentvis ansatt del av arbeidsinntekten (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925, kap. 2): Inntektsskatt med 4 pct. av den skattbare del av arbeidsinntekten, jfr. § 5.

§ 2. Tvist om en skattyder skal skattskrives i Norge eller Svalbard avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 3. Formuer under kr. 5 000 er skattefri. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1 000 delelige antall kroner.

§ 4. Inntekter under kr. 2 000, forsåvidt angår de i § 1, avsnitt I, omhandlede skattydere, er skattefri. For disse skattydere avrundes inntekten nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 5. Ved ansettelsen til skatt i de av lov av 15 juli 1925 kap. 2 omhandlede skattepliktige befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, idet vedkommende regjeringsdepartement fastsetter bestemmelser om hvilke personer der ved

---

*) Kunngj. 25 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.

[1]) St.besl. 10 mai. Se St.prp. nr. 1, Svalbard-budgettet. Budgettinnst. S. nr. 165. St.tid. s. 1199.

[2]) St.besl. 10 mai. Se St.prp. nr. 1, Svalbardbudgettet. Budgettinnst. S. nr. 166. St.tid. s. 1199—1200.

klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt: 21 mai.

i 1ste	klasse	kr. 2 000
- 2nen	»	» 2 500
- 3dje	»	» 3 000
- 4de	»	» 3 400
- 5te	»	» 3 800
- 6te	»	» 4 200
- 7de	»	» 4 600
- 8de	»	» 5 000

§ 6. Adgangen til å få skattefritt fradrag efter § 5 er betinget av at vedkommende skattyder legitimerer sin forsørgelsesbyrde.

§ 7. I øvrig blir skatten å utligne efter lov av 15 juli 1925.

Kongelig resolusjon. 21 mai.

I. Fra og med 1 juli 1932 nedlegges Moss byfogedembede.

II. Fra samme tid legges Moss kjøpstad til Moss sorenskriverembede slik at landdistriktet og byen utgjør et domssogn mens byen blir eget tinglag.

III. Utferdigelse av svennebrev og håndverksbrev legges til politimesteren i Moss.

IV. Forretningene som namsmann i Moss by utføres av underfogden i Moss.

Kongelig resolusjon. Den ved sportelloven av 6 august 1897 § 114 første ledd, jfr. lov av 18 februar 1927, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i civile saker forhøies i medhold av samme paragrafs næst siste ledd inntil videre til kr. 5,00 — fem kroner — for forkynnelser for personer som er bosatt på Hirkjølenbrukene i Ringebu lensmannsdistrikt, Opland fylke. 21 mai.

Kongelig resolusjon *) om nedsettelse av skibsavgiften til Sandefjord og Kristiansund børser. 21 mai.

Kongelig resolusjon *). 21 mai.

1. Portoen for lokale trykksaker og vareprøver fastsettes således:

For trykksaker:

For vekt til og med	50 gram	5 øre
—»—	100 »	10 »
—»—	200 »	15 »
—»—	500 »	25 »
—»—	1 000 »	50 »

*) Kunngj. 25 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.

21 mai. For vareprøver:

For vekt til og med	50	gram	5 øre
—»—	100	»	10 »
—»—	200	»	15 »
—»—	500	»	25 »

2. Disse portosatser *) trer i kraft fra den tid Poststyret bestemmer.

21 mai. **Kongelig resolusjon****). Landbruksdepartementet bemyndiges til inntil videre å dispensere fra bestemmelsen i § 8 i de ved kongelig resolusjoner av 23 april 1925 og 5 september 1930 utferdigede regler om innførsel, tilvirkning og merkning av ost og mysost, hvorefter salgs- eller produksjonsforeninger skal telle minst 10 medlemmer for å få tillatelse til å la sine medlemmer stemple sin ost.

21 mai. **Skrivelse*****) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Eidanger herred, Telemark fylke.

23 mai. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Nederland 30 april 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst med protokoll om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929.

23 mai. **Skriv** †) frå Socialdepartementet um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader på Aure og Klokkarhaug i Sykkylven herad, Møre fylke.

23 mai. **Skrivelse** ††) fra Arbeidsdepartementet om bygningslovens anvendelse på et strøk av Vågsbygdens skolekrets i Oddernes herred, Vest-Agder fylke, m. v.

24 mai. **Skrivelse** fra Poststyret. I forbindelse med tidligere ekspedisjoner, senest skrivelse herfra av 3 februar d. å., meddeles at ifølge underretning fra Utenriksdepartementet har nedennevnte land ratifisert følgende internasjonale postavtaler som blev sluttet i London 28 juni 1929:

Verdenspostkonvensjonen.

San Marino
Bulgaria.

*) Efter Poststyrets bestemmelse er de fastsatte portosatser trådt i kraft 15 juni 1932.

**) Kunngj. 25 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.

***) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23, hvor vedtektene er inntatt.

†) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 23, der vedtekta er innteken.

††) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23, hvor en beskrivelse av strøkets grenser er inntatt.

Overenskomsten om brev og esker med angitt verdi. 24 mai.

San Marino
Bulgaria.

Overenskomsten om postpakker.
San Marino
Bulgaria.

Overenskomsten om postanvisninger.
San Marino
Bulgaria.

Overenskomsten om postinkassasjoner.
San Marino.

Overenskomsten om blad og tidsskrifter i postabonnement.
San Marino
Bulgaria.

Overenskomsten om postgiro.
San Marino.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Brødrene Olaf Rolfsens og August Halvorsens legat til beste for trengende syke i Kongsberg». 25 mai.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren i Hamar i anledning av en skrivelse om overføring av barn fra enkelte kretser til andre kretser i en kommune. Departementet uttaler at dette må anses som kretsregulering selv om forutsetningen er at ordningen skal være midlertidig. Saken må derfor behandles efter de bestemmelser som gjelder for endringer i et herreds inndeling i skolekretser. 25 mai.

Hvis forslaget om den forandrede kretsinndeling blir vedtatt efter reglene i lovens § 3, kan hverken kretsene eller læreren i kretsen hvortil overføringen skjer, sette sig imot den nye ordning.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Hønefoss. 25 mai

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Amerikas Forente Staters legasjon har republikken San Domingo 9 april 1932 deponert sitt ratifikasjonsdoku- 26 mai.

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23, hvor vedkommende paragrafer i endret lydelse er inntatt.

26 mai. ment vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement.

26 mai. **Skriv** *) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Ørsta herad, Møre fylke.

26 mai. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Forsvarsdepartementet, Hæren.

I henhold til den bemyndigelse som er gitt nærværende departement ved kongelig resolusjon av 30 mars 1928, bestemmes:

I den ved kongelig resolusjon av 30 mars 1928 fastsatte klasseinndeling med hensyn til kostgodtgjørelse for reiser innen riket skal første avsnitt under Forsvarsdepartementet, Hæren, 1ste klasse lyde:

«Militær og civilmilitær i stilling med kapteins og høiere grad samt adjutant og officer som i adjutants sted ifølge ordre følger chef på tjenestereise.»

26 mai. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet om forandring i reglene for torvhandelen og torvenes benyttelse i Stavanger.

26 mai. **Ny § 10 i bruksreglene*****) for Romedal bygdealmenning, Hedmark fylke, vedtatt av Romedal almenningsstyre 5 mars 1932 og approbert av Landbruksdepartementet 26 mai 1932.

26 mai. **Skrivelse** †) fra Landbruksdepartementet. I medhold av lov nr. 2 av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmer herved Landbruksdepartementet:

1. Elg skal være fredet det hele år i Aust-Agder fylke.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.
3. Bestemmelsene gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1936.

---

*) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 24, der vedtekta er inntekn.

**) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor reglenes § 1 i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor den nye paragraf 10 er inntatt.

†) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

Lov *) [1]) om forandring av § 6 i lov om utførelse av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912. 27 mai. Nr. 1.

I.

I lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912 skal § 6, 2net ledd, herefter lyde således:

Distriktslæger skal derhos ha plikt til efter departementets bestemmelse å avgi regelmessige fremmøter på bestemte steder innen sine distrikter mot at vedkommende herred yder almindelig kostgodtgjørelse samt opvarmet kontorlokale og at der tilståes dem almindelig skyssgodtgjørelse av statskassen. Andragende fra et herredstyre skal som regel imøtekommes, når det kan skje uten vesentlig fortrengsel for distriktslægens øvrige offentlige forretninger.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *) [2]) om veksler. 27 mai. Nr. 2.

Første avdeling.

Om den trukne veksel.

Kapitel I.

Om vekslens utstedelse og form.

§ 1. En veksel skal inneholde:

1. benevnelsen veksel, inntatt i selve teksten og uttrykt i det sprog hvori dokumentet er avfattet;
2. en ubetinget anmodning om å betale en bestemt pengesum (vekselsummen);
3. navnet på den som skal betale (trassaten);
4. angivelse av forfallstiden;
5. angivelse av stedet hvor betalingen skal skje;
6. navnet på den til hvem eller til hvis ordre betalingen skal skje (vekseltager, remittent);
7. angivelse av dag og sted for vekslens utstedelse; samt
8. underskrift av den som utsteder vekslen (trassenten).

§ 2. Et dokument hvori nogen av de i foregående paragraf nevnte anførsler mangler, gjelder ikke som veksel uten i de tilfelle som omhandles i de følgende ledd.

---

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

[1]) St.besl. 29 april. Se Ot. prp. nr. 20. Innst. O. nr. 35 med tillegg. Innst. O. nr. 42. St.tid., forh. i Ot. s. 601—607; i Lt. s. 192 b.

[2]) St.besl. 12 mai. Se Ot. prp nr. 15. Innst. O. XIII. St.tid., forh. i Ot. s. 654—678; i Lt. s. 202—203.

27 mai. Nr. 2.

En veksel hvis forfallstid ikke er angitt, anses som betalbar ved sikt.

I mangel av særlig angivelse anses det sted som er anført ved trassatens navn, som vekslens betalingssted og samtidig som trassatens bosted.

En veksel som ikke angir stedet hvor den er utstedt, anses underskrevet på det sted som er anført ved trassentens navn.

§ 3. En veksel kan utstedes til trassentens egen ordre. Den kan trekkes på trassenten selv.

Den kan trekkes for en tredjemanns regning.

§ 4. En veksel kan lyde på betaling hos en tredjemann, enten på trassatens bosted eller på et annet sted.

§ 5. I en veksel som er betalbar ved sikt eller en viss tid efter sikt, kan trassenten bestemme at der skal svares rente av vekselsummen. I enhver annen veksel anses en sådan bestemmelse som uskrevet.

Rentefoten skal angis i vekslen; er den ikke angitt, anses bestemmelsen om rente som uskrevet.

Rentene løper fra vekslens utstedelsesdag, hvis ikke en annen dag er angitt.

§ 6. En veksel hvori beløpet er anført både med bokstaver og med tall, gjelder i tilfelle av uoverensstemmelse for den sum som er anført med bokstaver.

En veksel hvori beløpet er anført flere ganger, enten med bokstaver eller med tall, gjelder i tilfelle av uoverensstemmelse bare for den minste sum.

§ 7. Finnes der på en veksel underskrift av nogen som mangler evne til å påta sig vekselforpliktelse, falsk underskrift, underskrift av opdiktede personer, eller underskrift som av annen grunn ikke er forpliktende for underskriveren eller for den i hvis navn underskriften er gitt, er de andre vekselskyldneres forpliktelse ikke desto mindre gyldig.

§ 8. Den som tegner sitt navn på en veksel på vegne av en annen, for hvem han ikke var bemyndiget til å handle, blir selv forpliktet efter vekslen og erhverver, når han har betalt, samme rett som vilde ha tilkommet den annen. Det samme gjelder den som har overskredet sin bemyndigelse.

§ 9. Trassenten innestår for vekslens godkjennelse (aksept) og betaling.

Han kan fraskrive sig ansvaret for aksept; enhver bestemmelse hvorved han fraskriver sig ansvaret for betalingen, anses som uskrevet.

§ 10. Hvis en veksel som ved utgivelsen var ufullstendig, er blitt utfylt i strid med truffen avtale, kan denne om-

stendighet ikke gjøres gjeldende mot vekselinnehaveren, med- 27 mai.
mindre han da han erhvervet vekslen var i ond tro eller Nr. 2.
utviste grov uaktsomhet.

Kapitel II.

Om overdragelse av vekslen (endossement).

§ 11. Enhver veksel kan ved endossement overdras til en annen (endossatar), selv om den ikke uttrykkelig er utstedt til ordre.

Har trassenten satt inn i vekslen ordene «ikke til ordre» eller tilsvarende uttrykk, kan den alene overdras i den form og med de virkninger, som gjelder for almindelig overdragelse av fordring.

En veksel kan endosseres også til trassaten, hvad enten han har akseptert eller ikke, til trassenten eller til en annen vekselskyldner. Disse kan endossere vekslen videre.

§ 12. Endossementet skal være ubetinget. Er det gjort avhengig av en betingelse, anses denne som uskrevet.

Endossement for en del av vekselsummen er ugyldig.

Endossement til ihendehaveren anses som blankoendossement.

§ 13. Endossementet skal skrives på vekslen eller på et blad som er heftet til denne (allonge). Det skal underskrives av endossenten.

Endossementet er gyldig selv om det ikke angir hvem vekslen overdras til, eller om endossenten bare har tegnet sitt navn (blankoendossement). I det sistnevnte tifelle må endossementet for å være gyldig skrives på vekslens bakside eller på en allonge.

§ 14. Ved endossement overføres alle rettigheter efter vekslen.

Hvis endossementet er et blankoendossement, kan vekselinnehaveren

1. utfylle det enten med sitt eget eller med en annens navn,
2. endossere vekslen påny *in blanco* eller til en annen person, eller
3. gi vekslen videre til en tredjemann uten å utfylle blankoendossementet eller endossere vekslen.

§ 15. Endossenten innestår for vekslens aksept og betaling, medmindre han har tatt særlig forbehold.

Han kan forby at den endosseres på nytt; i så fall er han fri for ansvaret overfor dem som vekslen derefter blir endossert til.

§ 16. Den som har en veksel ihende, anses som rettmessig vekselinnehaver når han godtgjør sin rett ved en

27 mai. Nr. 2.

ubrutt rekke av endossementer, selv om det siste endossement er *in blanco*. Utstrøkne endossementer anses i denne forbindelse som uskrevne. Når der efter et blankoendossement følger et annet endossemnt, antas den som har undertegnet dette, å ha erhvervet vekslen ved blankoendossementet.

Hvis en veksel, likegyldig på hvilken måte, er kommet bort fra besidderen, er en innehaver som godtgjør sin rett på den måte som er angitt i foregående ledd, ikke pliktig til å utlevere vekslen, medmindre han ved erhvervelsen var i ond tro eller utviste grov uaktsomhet.

§ 17. Den som saksøkes efter en veksel, kan ikke mot vekselinnehaveren gjøre gjeldende innsigelser, som grunnes på hans særlige forhold til trassenten eller tidligere vekselinnehavere, medmindre vekselinnehaveren, da han erhvervet vekslen, handlet forsettlig til skade for skyldneren.

§ 18. Inneholder endossementet anførslen «valuta til innfordring», «til inkasso», eller nogen annen anførsel, hvori der bare ligger en fullmakt (prokuraendossement), kan vekselinnehaveren utøve alle rettigheter efter vekslen, men ikke endossere den uten ved prokuraendossement.

Vekselskyldnerne kan i så fall overfor innehavere bare påberope de innsigelser, som vilde kunne fremsettes mot endossenten.

Den fullmakt som inneholdes i et prokuraendossement, ophører ikke selv om opdragsgiveren dør eller mister evnen til å forplikte sig.

§ 19. Inneholder et endossement anførslen «valuta til sikkerhet», «valuta til pant» eller nogen annen anførsel som går ut på en pantsettelse, kan vekselinnehaveren utøve alle rettigheter efter vekslen, men et endossement som han tegner, gjelder bare som prokuraendossement.

Vekselskyldnere kan ikke påberope mot innehaveren de innsigelser som grunnes på deres særlige forhold til endossenten, medmindre innehaveren, da han mottok vekslen, handlet forsettlig til skade for skyldneren.

§ 20. Et endossement som tegnes efter vekslens forfallstid, har samme virkning som et tidligere endossement. Tegnes endossementet først efterat protest for manglende betaling er optatt, eller efterat den for optagelsen fastsatte frist er utløpet, har det dog bare virkning som en almindelig overdragelse av fordring.

Hvis ikke det motsatte bevises, anses et udatert endossement for å være foretatt før utløpet av protestfristen.

Kapitel III.

Om vekslens aksept.

§ 21. Enhver som har vekslen ihende, kan like til forfallsdag forevise den til aksept av trassaten på dennes bosted.

§ 22. I enhver veksel kan trassenten foreskrive at vekslen skal forevises til aksept, med eller uten tilføielse av en frist for forevisningen.

Han kan i vekslen forby at den forevises til aksept, medmindre den er betalbar hos en tredjemann eller på et annet sted enn trassatens bosted, eller den er betalbar en viss tid efter sikt.

Han kan også foreskrive at forevisning til aksept ikke kan finne sted før et bestemt tidspunkt.

Enhver endossent kan foreskrive at vekslen skal forevises til aksept, med eller uten tilføielse av en frist; dog gjelder dette ikke, hvis trassenten har forbudt vekslens forevisning til aksept.

§ 23. En veksel som skal betales en viss tid efter sikt, skal forevises til aksept innen ett år fra utstedelsesdagen.

Trassenten kan forkorte denne frist eller bestemme en lengere frist.

Disse frister kan forkortes av endossentene.

§ 24. Trassaten kan kreve at vekslen blir forevist ham på nytt dagen efter den første forevisning. At et sådant krav ikke er efterkommet, kan ikke gjøres gjeldende medmindre kravet er nevnt i protesten.

Vekselinnehaveren er ikke forpliktet til å overgi vekslen i trassatens besiddelse når den forevises til aksept.

§ 25. Aksepten skrives på vekslen. Den uttrykkes ved ordet «akseptert» eller et annet tilsvarende uttrykk og underskrives av trassaten. Dennes blotte navnetegning på vekslens forside gjelder som aksept.

Hvis vekslen skal betales en viss tid efter sikt, eller den i henhold til særskilt bestemmelse skal forevises til aksept innen en viss frist, skal aksepten dateres og som datum anføres den dag da aksepten meddeles, medmindre innehaveren krever at forevisningsdagens datum skal anføres. Mangler datering, må vekselinnehaveren, for å bevare sin regressrett mot endossentene og trassenten, godtgjøre undlatelsen ved en i rette tid optatt protest.

§ 26. Aksepten skal være ubetinget, men trassaten kan begrense den til en del av vekselsummen.

Gjøres ved aksepten ellers nogen avvikelse fra vekslens innhold, anses det som nektelse av aksept. Dog er akseptanten bundet efter akseptens lydende.

27 mai. Nr. 2.

§ 27. Har trassenten i vekslen angitt et annet betalingssted enn trassatens bosted, uten å angi en tredjemann hos hvem betalingen skal skje, kan trassaten ved sin aksept angi en sådan. I mangel av sådan angivelse anses akseptanten for å ha forpliktet sig til selv å betale vekslen på betalingsstedet.

Hvis vekslen er betalbar hos trassaten, kan denne i aksepten angi hvor på betalingsstedet betaling skal erlegges eller opgi en annen som skal betale på samme sted.

§ 28. Ved aksepten forplikter trassaten sig til å betale vekslen på forfallsdagen.

Betales den ikke har innehaveren, selv om det er trassenten, et umiddelbart krav efter vekslen mot akseptanten på alt som kan fordres efter §§ 48 og 49.

§ 29. Hvis trassaten har forsynt vekslen med sin aksept, men har strøket den ut før vekslen blir tilbakelevert, anses aksept nektet. Hvis ikke det motsatte bevises, anses utstrykningen for å være foretatt før vekslen blev tilbakelevert.

Dog er trassaten, hvis han har gitt skriftlig underretning om sin aksept til vekselinnehaveren eller nogen vekselskyldner, bundet overfor disse efter akseptens lydende.

Kapitel IV.

Om vekselborgen (aval).

§ 30. Betalingen av en veksel kan sikres ved aval for hele vekselsummen eller for en del av den.

Aval kan tegnes så vel av en vekselskyldner som av en tredjemann.

§ 31. Aval tegnes på vekslen eller på en allonge.

Den uttrykkes ved ordene «som aval» eller et tilsvarende uttrykk; den undertegnes av den som går i borgen (avalisten).

Den blotte navnetegning på vekslens forside anses som aval medmindre det er trassaten eller trassenten som har tegnet sitt navn.

Aval skal angi for hvem den tegnes. I mangel av sådan angivelse anses den tegnet for trassenten.

§ 32. Avalisten er forpliktet på samme måte som den for hvem han har gått i borgen.

Hans forpliktelse er gyldig, selv om den forpliktelse som han er gått i borgen for, skulde være ugyldig av nogen annen grunn enn formfeil.

Når en avalist betaler vekslen, erhverver han alle rettigheter efter vekslen mot den som han er gått i borgen for, og mot dem som efter vekslen er ansvarlige overfor denne.

Kapitel V.

Om vekslens forfallstid.

§ 33. En veksel kan lyde på betaling:
ved forevisning (ved sikt, *a vista);*
en viss tid efter forevisning (efter sikt, *a viso);*
en viss tid efter sin utstedelsesdag; eller
på en bestemt dag.

En veksel hvor forfallstiden er anderledes bestemt, eller som forfaller efterhånden til forskjellige tider, er ugyldig.

§ 34. En veksel som forfaller ved sikt, skal betales ved forevisningen. Den skal forevises til betaling innen ett år fra utstedelsesdagen. Trassenten kan forkorte denne frist eller bestemme en lengere frist. Disse frister kan forkortes av endossentene.

Trassenten kan bestemme at en veksel som er betalbar ved sikt, ikke skal forevises til betaling før et bestemt tidspunkt. I så fall løper forevisningsfristen fra dette tidspunkt.

§ 35. Forfallstiden for en veksel som lyder på betaling en viss tid efter sikt, bestemmes ved akseptens eller protestens datum.

Er aksepten ikke datert og er protest heller ikke optatt, skal aksepten i forhold til akseptanten anses som meddelt på den siste dag av den frist som er bestemt for forevisning til aksept.

§ 36. En veksel som lyder på betaling en eller flere måneder efter utstedelsesdagen eller efter sikt, forfaller på den tilsvarende dag i den måned i hvilken vekslen skal betales. I mangel av tilsvarende dag forfaller vekslen på månedens siste dag.

Lyder en veksel på betaling en eller flere hele måneder og en halv måned efter sin utstedelsesdag eller efter sikt, regnes de hele måneder først.

Er forfallstiden bestemt til begynnelsen av en måned, midten av en måned (medio januar, medio februar o. s. v.) eller slutningen av en måned, skal ved disse uttrykk forståes den første, den femtende eller den siste dag i måneden.

Ved uttrykkene «åtte dager» eller «femten dager» forståes ikke en eller to uker, men et tidsrum av fulle åtte eller femten dager.

Uttrykket «en halv måned» betegner et tidsrum av femten dager.

§ 37. Når en veksel lyder på betaling på en bestemt dag på et sted hvis kalender er forskjellig fra den som gjelder på utstedelsesstedet, anses forfallsdagen fastsatt efter betalingsstedets kalender.

27 mai. Nr. 2.

Når en veksel som er trukket mellem to steder med forskjellig kalender, er betalbar en viss tid efter utstedelsesdagen, blir denne å omregne til den tilsvarende dag efter betalingsstedets kalender, og forfallsdagen bestemmes overensstemmende hermed.

Forevisningsfristene for veksler beregnes overensstemmende med reglene i foregående ledd.

Disse regler kommer ikke til anvendelse, hvis det fremgår av en særskilt bestemmelse i vekslen eller i øvrig av dennes innhold at hensikten har vært å anvende andre regler.

Kapitel VI.

Om vekslens betaling.

§ 38. Innehaveren av en veksel som er betalbar på en bestemt dag eller en viss tid efter utstedelsesdagen eller efter sikt, skal forevise vekslen til betaling, enten på den dag da den er betalbar, eller på en av de to følgende virkedager.

Vekslens innlevering til et avregningskontor (clearingshouse) likestilles med forevisning til betaling.

§ 39. Når trassaten betaler vekslen, kan han kreve den utlevert med påtegnet kvittering fra vekselinnehaveren.

Vekselinnehaveren kan ikke nekte å ta imot delvis betaling.

I tilfelle av delvis betaling kan trassaten kreve at vekslen får påtegning om betalingen; dessuten kan han kreve særskilt kvittering.

§ 40. Vekselinnehaveren er ikke forpliktet til å motta betaling før vekslens forfallstid.

Betaler trassaten før forfallstid, gjør han det på egen risiko.

Den som betaler når forfallstid er kommet, blir gyldig befridd for sin forpliktelse, medmindre der foreligger svik eller grov uaktsomhet fra hans side. Han er forpliktet til å forvisse sig om at endossementene utgjør en behørig sammenhengende rekke, men ikke om ektheten av endossentenes underskrifter.

§ 41. Når en veksel lyder på betaling i en myntsort som ikke er gangbar på betalingsstedet, kan beløpet betales i landets mynt efter sin verdi på forfallsdag. Betaler skyldneren ikke i rette tid, kan vekselinnehaveren hvis han ønsker det, kreve beløpet betalt i landets mynt enten efter forfallsdagens kurs eller efter betalingsdagens.

Ved beregningen av den fremmede mynts verdi skal handelsbruken på betalingsstedet følges, hvis ikke trassen-

ten har foreskrevet at vekselsummen skal betales efter en i vekslen fastsatt kurs. 27 mai. Nr. 2.

Foranstående regler kommer ikke til anvendelse i de tilfelle hvor trassenten har fastsatt at betalingen skal erlegges i en bestemt angitt myntsort (bestemmelse om effektiv betaling i fremmed mynt).

Er vekselbeløpet angitt i en myntsort som har samme benevnelse, men en forskjellig verdi, i det land hvor vekslen er utstedt, og det land hvor den skal betales, er formodningen for at det er betalingsstedets mynt som er ment.

§ 42. Blir en veksel ikke forevist til betaling innen den i § 38 nevnte frist, har enhver skyldner rett til, for vekselinnehaverens regning og risiko, å deponere beløpet enten i Norges Bank eller hos politimesteren på det sted hvor skyldneren bor eller har sin forretning, eller hvor vekslen skal betales.

Det deponerte beløp skal være ledsaget av en av deponenten underskrevet nøiaktig redegjørelse for vekslens innhold. Beløpet utbetales til den som på behørig måte godtgjør sin rett til å få betaling efter vekslen. Har der ikke innen seks måneder meldt sig nogen med krav på å få beløpet utbetalt efter vekslen, kan det også utbetales til deponenten hvis han krever det.

Kapitel VII.

Om regress på grunn av manglende aksept eller manglende betaling.

§ 43. Når forfallstid er inne, kan vekselinnehaveren, dersom vekslen ikke er blitt betalt, søke regress hos endossentene, trassenten og andre vekselskyldnere.

Samme rett har vekselinnehaveren allerede før forfallstid:

1) hvis aksept helt eller delvis er nektet;
2) hvis trassaten, hvad enten han har akseptert eller ikke, er kommet under konkurs, eller har åpnet offentlig akkordforhandling, eller det ved tvangsforretning hos ham er funnet at han mangler midler til å betale sin gjeld, eller han, såfremt han er handlende (konkurslovens § 4), har innstillet sine betalinger; eller
3) hvis trassenten, i tilfelle hvor han har forbudt vekslens forevisning til aksept, er kommet under konkurs eller har åpnet offentlig akkordforhandling.

§ 44. Nektelse av aksept eller betaling skal godtgjøres ved offentlig bevidnelse (protest for manglende aksept eller for manglende betaling).

Protest for manglende aksept skal optas innen den frist som er fastsatt for vekslens forevisning til aksept. Hvis den

27 mai. Nr. 2.

første forevisning i det tilfelle som omhandles i § 24, første ledd, har funnet sted på fristens siste dag, kan protesten ennu optas dagen efter.

Protest for manglende betaling skal, når det gjelder en veksel som er betalbar på en bestemt dag eller en viss tid efter utstedelsen eller efter sikt, optas en av de to første virkedager efter forfallsdag. Med hensyn til protest for manglende betaling av en veksel som lyder på betaling ved sikt, skal det som i forrige ledd er bestemt om protest for manglende aksept, få tilsvarende anvendelse.

Protest for manglende aksept fritar for forevisning til betaling og for protest for manglende betaling.

Hvis det ved tvangsforretning hos trassaten er funnet at han mangler midler til betaling av gjeld, eller hvis han er handlende (konkurslovens § 4) og har innstillet sine betalinger, kan vekselinnehaveren ikke søke regress før han har forevist vekslen for trassaten til betaling og optatt protest.

Hvis trassaten er kommet under konkurs eller har åpnet offentlig akkordforhandling, er det for iverksettelse av regress tilstrekkelig at vekselinnehaveren fremlegger rettens bevidnelse for at konkurs eller akkordforhandling er åpnet. Det samme gjelder hvis en trassent som har forbudt vekslens forevisning til aksept, er kommet under konkurs eller har åpnet offentlig akkordforhandling.

§ 45. Vekselinnehaveren skal gi den siste endossent og trassenten meddelelse om den manglende aksept eller betaling innen fire virkedager efter protestdagen eller, hvis der er tatt forbehold om regress uten omkostninger, efter forevisningsdagen. Enhver endossent skal, senest annen virkedag efter den dag da han har mottatt sådan meddelelse, underrette den nærmest foregående endossent om den meddelelse som han selv har mottatt, og oplyse navn og adresse på dem som har gitt de foregående meddelelser, og således videre idet man går tilbake like til trassenten. Ovennevnte frister regnes fra mottagelsen av den foregående meddelelse.

Når der overensstemmende med foregående ledd er gitt meddelelse til en vekselskyldner, skal tilsvarende meddelelse innen samme frist gis til dem som har tegnet aval for ham.

Har en endossent ikke angitt sin adresse, eller er denne uleselig, er det nok at meddelelsen gis den endossent som står nærmest foran ham på vekslen.

Den som plikter å gi underretning, kan gjøre det på hvilken som helst måte, endog bare ved å sende vekslen tilbake.

Det påhviler ham å bevise at han har gitt meddelelsen innen den foreskrevne frist. Fristen anses overholdt, hvis

et brev som inneholder meddelelsen, er innlevert til posten innen fristens utløp. 27 mai. Nr. 2.

Den som ikke gir underretning innen den ovennevnte frist, taper ikke sin regressrett, men er i tilfelle ansvarlig for den skade som måtte være voldt ved hans forsømmelse; dog kan skadeserstatningen ikke overstige vekslens beløp.

§ 46. Anførslen «uten omkostninger», «uten protest» eller tilsvarende anførsel, påført vekslen og undertegnet av trassenten, en endossent eller en avalist, fritar vekselinnehaveren for å opta protest for manglende aksept eller manglende betaling som betingelse for regress.

En sådan bestemmelse fritar ikke vekselinnehaveren for å forevise vekslen innen de foreskrevne frister eller for å gi de i § 45 foreskrevne meddelelser. Beviset for at fristene ikke er overholdt, påhviler den som gjør det gjeldende overfor vekselinnehaveren.

Er bestemmelsen truffet av trassenten, har den virkning for alle vekselskyldnere; er den truffet av en endossent eller en avalist, har den bare virkning overfor denne. Hvis vekselinnehaveren lar opta protest til tross for at trassenten har truffet en sådan bestemmelse, bærer han selv omkostningene. Er bestemmelsen truffet av en endossent eller en avalist kan omkostningene ved en protest, om sådan optas, kreves erstattet hos enhver vekselskyldner.

§ 47. De som har utstedt, akseptert eller endossert en veksel eller tegnet aval på samme, er ansvarlige en for alle og alle for en overfor vekselinnehaveren.

Vekselinnehaveren har rett til å reise krav mot enhver av dem, særskilt eller i fellesskap, uten å være bundet til den rekkefølge hvori de har forpliktet sig.

Samme rett tilkommer enhver vekselskyldner som har innfridd vekslen.

At sak er anlagt mot en vekselskyldner, hindrer ikke at krav reises mot de andre, selv om de står efter den som først blev saksøkt.

§ 48. Vekselinnehaveren kan kreve av den hos hvem han søker regress:

1. den ikke aksepterte eller ikke betalte vekselsum tillikemed renter hvis sådanne er betinget;
2. renter fra forfallsdagen efter en rentefot av seks pct.;
3. omkostningene ved protesten og ved de meddelelser som er sendt i medhold av § 45, så vel som andre omkostninger; samt
4. provisjon, ⅓ pct. av vekselsummen.

Hvis regress søkes før vekslens forfallstid, skal der fra vekselsummen trekkes en diskonto, som beregnes efter den

27 mai. Nr. 2.

offisielle diskontosats på vekselinnehaverens bosted på den dag da regresskravet gjøres gjeldende.

§ 49. Den som har innløst vekslen, kan kreve av dem som er ansvarlige overfor ham:

1. hele det beløp som han har betalt;
2. renter av dette beløp fra den dag da han betalte det, efter en rentefot av seks pct.;
3. de omkostninger som han har hatt; samt
4. provisjon, ⅓ pct. av vekselsummen, idet dog retten til å beregne provisjon ophører når provisjonenes samlede beløp er nådd op til 2 pct. av vekselsummen.

§ 50. Enhver vekselskyldner mot hvem regresskrav er reist eller kan gjøres gjeldende, kan mot å betale innløsningssummen kreve vekslen utlevert tillikemed protesten og en kvittert regning.

Enhver endossent som har innløst vekslen, kan utstryke sitt eget og de efterfølgende endossementer.

§ 51. Hvis regress søkes efter delvis aksept, kan den som betaler den ikke aksepterte del av vekselsummen, kreve at vekslen får påtegning om betalingen, og at han får særskilt kvittering. Vekselinnehaveren skal dessuten levere ham en bekreftet avskrift av vekslen tillikemed protesten for å sette ham i stand til å søke videre regress.

§ 52. Enhver som har rett til å søke regress, kan, hvis ikke annet er betinget, skaffe sig betaling ved hjelp av en ny veksel (motveksel) som er betalbar ved sikt, og som trekkes på en av dem som er ansvarlige overfor ham, og gjøres betalbar på dennes bosted.

Motvekslen omfatter, foruten de i §§ 48 og 49 angitte beløp, også meglergebyr og stempelavgift for motvekslen.

Hvis motvekslen trekkes av vekselinnehaveren, fastsettes dens beløp efter kursen for en siktveksel, som trekkes fra det sted hvor den oprinnelige veksel var betalbar og på vedkommende vekselskyldners bosted. Trekkes motvekslen av en endossent, fastsettes beløpet efter kursen for en siktveksel, som trekkes fra hans bosted og på vekselskyldnerens bosted.

§ 53. Oversittes de frister som er fastsatt

for forevisning av en veksel som lyder på betaling ved sikt eller en viss tid efter sikt,

for optagelse av protest for manglende aksept eller for manglende betaling,

for forevisning til betaling, når der er truffet bestemmelse om regress uten omkostninger,

taper vekselinnehaveren sin rett mot endossentene, trassen-

den og de andre vekselskyldnere med undtagelse av akseptanten.

Er en veksel ikke blitt forevist til aksept innen den frist som trassenten har bestemt, taper vekselinnehaveren sin rett til regress så vel for manglende betaling som for manglende aksept, medmindre det fremgår av bestemmelsen at trassentens mening har vært alene å fraskrive sig ansvar for aksept.

Er en frist for forevisningen bestemt i et endossement, kan den bare påberopes av endossenten.

§ 54. Hvis forevisning av vekslen eller optagelse av protest innen de foreskrevne frister ikke kan iverksettes på grunn av en uovervinnelig hindring (innenlandsk eller utenlandsk lovforskrift eller annet tilfelle av *vis major*), forlenges fristene.

Vekselinnehaveren er forpliktet til uten ophold å gi siste endossent meddelelse om hindringen og til å forsyne vekslen eller en allonge med datert og av ham underskrevet påtegning om meddelelsen; for øvrig kommer forskriftene i § 45 til anvendelse.

Så snart hindringen er ophørt, skal innehaveren uten ophold forevise vekslen til aksept eller betaling og i tilfelle la opta protest.

Vedvarer hindringen lenger enn tretti dager fra forfallstiden, kan regress søkes uten at forevisning eller optagelse av protest er nødvendig.

For veksler som lyder på betaling ved sikt eller en viss tid efter sikt, regnes de tretti dager fra den dag da vekselinnehaveren har gitt den siste endossent meddelelse om hindringen, selv om sådan meddelelse er gitt før forevisningsfristens utløp; for veksler som er betalbare en viss tid efter sikt, legges denne tid til de tretti dager.

Som *vis major* anses ikke tildragelser av rent personlig natur for vekselinnehaveren eller den, som han har overdratt å forevise vekslen eller opta protesten.

Kapitel VIII.

Om intervensjon.

1. *Almindelige bestemmelser.*

§ 55. Trassenten, en endossent eller en avalist kan opgi en nødsadressat til å akseptere eller betale vekslen.

En veksel kan under de nedenfor angitte betingelser, aksepteres eller betales av nogen som inntrer (intervenerer) for regning av en vekselskyldner, mot hvem regresskrav kan gjøres gjeldende.

27 mai. Nr. 2.

Som intervenient kan optre en som ikke er vekselskyldner, også trassaten, eller en som allerede er forpliktet efter vekslen, med undtagelse av akseptanten.

Intervenienten er forpliktet til å gi den for hvem han har intervenert, underretning om intervensjonen i løpet av to virkedager. Iakttar han ikke denne frist, er han ansvarlig for den skade som måtte følge av hans forsømmelse; dog kan skadeserstatningen ikke overstige vekselsummen.

2. Intervensjonsaksept.

§ 56. Intervensjonsaksept kan finne sted i alle tilfelle hvor innehaveren av en veksel kan søke regress før forfallstid, undtagen når vekslens forevisning til aksept er forbudt.

Når der i vekslen er angitt en nødsadressat på betalingsstedet, kan vekselinnehaveren ikke utøve sin regressrett før forfallstid mot den som har tilføiet nødsadressen eller mot efterfølgende vekselskyldnere, medmindre han har forevist vekslen for nødsadressaten og, hvis denne nekter aksept, har latt nektelsen godtgjøre ved protest.

I andre tilfelle kan vekselinnehaveren nekte å motta intervensjonsaksept. Mottar han den allikevel, taper han retten til regress før forfallstid mot den for hvem aksepten er gitt og mot efterfølgende vekselskyldnere.

§ 57. Intervensjonsaksept skrives på vekslen; den underskrives av intervenienten. Den skal angi for hvis regning den tegnes; i mangel av sådan angivelse anses aksepten for tegnet for trassentens regning.

§ 58. Intervensjonsakseptanten er forpliktet overfor vekselinnehaveren og de endossenter som følger efter den for hvis regning han har intervenert, på samme måte som denne.

Til tross for intervensjonsaksepten kan den for hvem den er tegnet, og de som er ansvarlige overfor ham, mot betaling av det i § 48 angitte beløp, forlange at vekselinnehaveren skal utlevere vekslen, kvittert regning og protesten hvis sådan er optatt.

3. Intervensjonsbetaling.

§ 59. Intervensjonsbetaling kan finne sted i alle tilfelle hvor regress kan iverksettes av vekselinnehaveren, ved eller før forfallstid.

Betalingen skal omfatte hele det beløp som skulde utredes av den for hvis regning den skjer.

Den skal skje senest dagen efter den siste dag på hvilken protest for manglende betaling kunde optas.

§ 60. Er en veksel blitt akseptert av en intervenient som har sin bopel på betalingsstedet, eller er der opgitt en eller flere nødsadressater som har sin bopel på dette sted, skal vekselinnehaveren forevise vekslen for enhver av dem og i tilfelle la opta protest for manglende betaling senest dagen efter den siste til optagelse av protest bestemte dag. 27 mai. Nr. 2.

Optas protest ikke innen denne frist, er den som har opgitt nødsadressaten, eller for hvis regning vekslen er akseptert, så vel som de efterfølgende endossenter, fri for sine forpliktelser.

§ 61. En vekselinnehaver som nekter å motta intervensjonsbetaling, taper sin rett til regress mot dem som vilde være blitt fri ved betalingen.

§ 62. At intervensjonsbetaling har funnet sted skal godtgjøres ved kvittering på vekslen med angivelse av den for hvis regning betalingen er skjedd. Mangler sådan angivelse, anses betalingen skjedd for trassentens regning.

Vekslen tillikemed protesten, hvis sådan er optatt, skal utleveres til intervenienten.

§ 63. Den som betaler som intervenient, erhverver de av vekslen flytende rettigheter mot den for hvem han har betalt, og mot dem som er ansvarlige overfor ham efter vekslen. Dog kan han ikke endossere vekslen på nytt.

De endossenter som følger efter den vekselskyldner for hvis regning betalingen er skjedd, blir frigjort ved denne.

Tilbyr flere intervensjonsbetaling, har den ved hvem de fleste vekselskyldnere befries, fortrinnet. Den som med kjennskap til forholdet intervenerer i strid med denne regel, taper sin regress mot dem som vilde blitt befridd.

Kapitel IX.

Om vekselduplikater og vekselkopier.

1. Duplikater.

§ 64. En veksel kan utstedes i flere enslydende eksemplarer (duplikater).

Eksemplarene skal være nummerert i selve teksten; i mangel herav anses ethvert av dem som en selvstendig veksel.

Enhver innehaver av en veksel som ikke angir at den er utstedt i et eneste eksemplar, kan kreve at der på hans bekostning leveres ham duplikater. I dette øiemed skal han henvende sig til sin umiddelbare formann; denne er pliktig til å yde ham sin bistand ved å foreta henvendelse til sin egen umiddelbare formann, og således videre idet man går tilbake like til trassenten. Endossentene er forpliktet til å gjenta sine endossementer på de nye eksemplarer.

27 mai. Nr. 2.

§ 65. Betaling efter ett av eksemplarene har befriende virkning, selv om det ikke er betinget at sådan betaling setter de andre ut av kraft. Dog svarer trassaten fremdeles for ethvert eksemplar som er forsynt med hans aksept og som han ikke har fått tilbake.

Har en endossent overdratt eksemplarene til forskjellige personer, svarer han så vel som de efterfølgende endossenter for ethvert eksemplar som bærer deres navnetegning og som ikke er tilbakelevert.

§ 66. Den som har sendt et av eksemplarene til aksept, skal på de andre eksemplarer opgi navnet på den hos hvem dette eksemplar finnes; denne er forpliktet til å utlevere det til den rettmessige innehaver av et annet eksemplar.

Nekter han det, kan vekselinnehaveren ikke søke regress før han ved en protest har godtgjort

1. at det eksemplar som er sendt til aksept, ikke er blitt utlevert ham på hans forlangende, og
2. at han ikke har kunnet få aksept eller betaling efter et annet eksemplar.

2. Kopier.

§ 67. Enhver innehaver av en veksel har rett til å ta kopier av den.

Kopien skal nøiaktig gjengi originalen med de endossementer og alle andre påtegninger som finnes på den. Den skal angi hvor langt avskriften går.

Den kan endosseres og forsynes med aval på samme måte og med samme virkning som originalen.

§ 68. Kopien skal angi hvem som har den originale veksel ihende. Ihendehaveren er forpliktet til å utlevere originalen til den rettmessige innehaver av kopien.

Nekter han det, kan innehaveren ikke søke regress hos dem som har endossert kopien eller tegnet aval på den, før han ved protest har godtgjort at originalen ikke er blitt utlevert ham på hans forlangende.

Hvis den originale veksel efter det siste endossement som er påført før kopien blev tatt, bærer påtegning: «herfra gjelder endossement bare på kopi» eller tilsvarende påtegning, er et efterfølgende endossement på originalen ugyldig.

Kapitel X.

Om forandringer i vekslen.

§ 69. Er der gjort forandring i en veksels tekst, er de som efter forandringen har tegnet sitt navn på vekslen, forpliktet overensstemmende med den endrede tekst. De som

har tegnet sitt navn før forandringen, er forpliktet overens- 27 mai.
stemmende med den oprinnelige tekst. Nr. 2.

Kapitel XI.

Om foreldelse.

§ 70. Ethvert krav efter vekslen mot akseptanten foreldes i tre år fra forfallsdagen.

Vekselinnehaverens krav mot endossentene og trassenten foreldes i et år fra den dag da protest i rette tid blev optatt, eller, hvis der er truffet bestemmelse om regress uten omkostninger, fra forfallsdagen.

Endossentenes regresskrav mot andre endossenter eller mot trassenten foreldes i seks måneder fra den dag da endossenten innløste vekslen, eller da foreldelsen blev avbrutt overfor ham (jfr. § 71).

§ 71. Vekselforeldelsen avbrytes

ved at stevning er kommet inn til retten eller i tilfelle klage til forliksrådet, eller ved at vekselkravet under rettssak gjøres gjeldende til motregning, eller for øvrig inndras i saken (jfr. tvistemålslovens §§ 56, 58 og 59) eller

ved at vekselfordringen anmeldes i skyldnerens under offentlig behandling stående bo, eller

ved at den mot hvem søksmål (motregningskrav) som foran omtalt er reist, gir en formann varsel om søksmålet (tvistemålslovens § 80). Den som har mottatt sådan innvarsling, kan avbryte foreldelsen ved likeledes å gi sin formann prosessvarsel.

Ved stevning til utenlandsk domstol avbrytes vekselforeldelsen hvis skyldneren har sitt hjemsted i vedkommende land eller han uten å gjøre innvending mot domstolens kompetanse tar til gjenmæle i saken, eller hvis stevningen er forkynt for ham personlig. Prosessvarsel til utenlandsk domstol avbryter foreldelsen under samme betingelser som stevning. Likeledes avbrytes foreldelsen ved at vekselkravet under en ved utenlandsk domstol verserende sak efter den på stedet gjeldende lovgivning gjøres gjeldende til motregning.

Ved anmeldelse i skyldnerens under offentlig behandling stående bo i fremmed land avbrytes foreldelsen, hvis skyldneren var bosatt i vedkommende land da bobehandlingen blev åpnet.

Foreldelsen avbrytes ikke i forhold til andre vekselskyldnere enn den mot hvem nogen av de ovennevnte handlinger foretas; men avbrytelsen virker til fordel for alle dens formenn, som har foretatt avbrytelsen.

27 mai. Nr. 2.

Har avbrytelsen av foreldelse funnet sted, uten at vekselsøksmålet bringes til avslutning, begynner en ny foreldelsesfrist å løpe fra den dag da saken sist foretokes i retten.

Hvis avbrytelse av foreldelse hindres av nogen sådan omstendighet som omhandles i § 54, inntrer foreldelsen ikke i noget tilfelle før en måned efter hindringens ophør.

Kapitel XII.

Almindelige bestemmelser.

§ 72. Forfaller en veksel på en søndag eller helligdag, kan betaling først kreves den første virkedag derefter. Likeså kan alle andre handlinger vedkommende vekslen, såsom forevisning til aksept og optagelse av protest, bare foretas på en virkedag.

Skal en sådan handling foretas innen en frist hvis siste dag er en søndag eller helligdag, utstrekkes fristen til den første virkedag derefter. Mellemliggende søndager eller helligdager tas med ved fristens beregning.

Som helligdag anses i denne forbindelse også den 17 mai.

I lovbestemte eller avtalte frister medregnes ikke den dag som tjener til utgangspunkt for fristen.

Løpedager finner ikke anvendelse på veksler.

§ 73. Er en veksel som er betalbar her i riket bortkommet, kan den bli mortifisert overensstemmende med de om mortifikasjon ellers givne regler, dog således at mortifikasjonssaken skal anlegges ved herreds- eller byretten på det sted hvor vekslen er betalbar.

Når stevning i mortifikasjonssaken er lovlig kunngjort, er trassenten forpliktet til å utstede nytt vekselbrev. Var den bortkomne veksel akseptert, er akseptanten, når forfallstid er kommet, pliktig til å betale til den som godtgjør sin rett til å oppebære betalingen. Dog skal der i disse tilfelle stilles trassenten eller akseptanten antagelig sikkerhet, inntil vekslen er blitt mortifisert eller deres ansvar efter den bortkomne veksel er ophørt på annen måte.

§ 74. Er vekselfordringen foreldet, eller er vekselretten tapt ved forsømmelse av den til dens bevaring foreskrevne omgang, er dog vekselinnehaveren ikke utelukket fra som almindelig gjeldsfordring å inntale hos en vekselskyldner hvad denne vilde bli beriket med på hans bekostning, hvis ethvert krav bortfalt.

Annen avdeling.

Om den egne veksel.

Kapitel XIII.

§ 75. En egen veksel skal inneholde:

1. benevnelsen veksel, innført i selve teksten og uttrykt i det sprog hvori dokumentet er avfattet;
2. et ubetinget tilsagn om å betale en bestemt pengesum:
3. angivelse av forfallstiden;
4. angivelse av stedet hvor betalingen skal skje;
5. navnet på den til hvem eller til hvis ordre betalingen skal skje;
6. angivelse av dag og sted for vekslens underskrift; samt
7. underskrift av den som utsteder dokumentet (utstederen).

§ 76. Et dokument hvori en av de i den foregående paragraf nevnte anførsler mangler, gjelder ikke som egen veksel uten i de tilfelle som omhandles i de følgende ledd.

En egen veksel hvis forfallstid ikke er angitt, anses som betalbar ved sikt.

I mangel av særlig angivelse anses dokumentets utstedelsessted som betalingssted og tillike som utstederens bosted.

En egen veksel som ikke angir stedet hvor den er utstedt, anses underskrevet på det sted som er anført ved utstederens navn.

§ 77. Om den egne veksel gjelder, såvangt de ikke er uforenlige med dens natur, de bestemmelser om den trukne veksel som angår

endossement (§§ 11—20),
forfallstid (§§ 33—37),
betaling (§§ 38—42),
regress for manglende betaling (§§ 43—50 og 52—54),
intervensjonsbetaling (§§ 55, 59—63),
kopier (§§ 67 og 68),
forandringer i vekslen (§ 69),
foreldelse (§§ 70—71),
søndager og helligdager, beregningen av frister og forbud mot løpedager (§ 72), bortkomne veksler (§ 73) samt
vekselinnehaverens rett til efter inntrådt foreldelse eller fortapelse av vekselretten å anlegge berikelsessøksmål (§ 74).

Videre gjelder for den egne veksel bestemmelsene om veksler som er betalbare hos en tredjemann eller på et annet sted enn trassatens bosted (§§ 4 og 27), om adgangen til å

27 mai. Nr. 2.

betinge renter (§ 5), om uoverensstemmelser i angivelsen av den sum som skal betales (§ 6), om virkningene av at en underskrift er påført under de omstendigheter som omhandles i § 7, eller av at en underskrift er påført av en person som har handlet uten bemyndigelse eller som har overskredet sin bemyndigelse (§ 8), og om ufullstendige veksler (§ 10).

Likeså gjelder for den egne veksel bestemmelsene om aval (§§ 30—32); i det tilfelle som omhandles i § 31, siste ledd, anses aval, når den ikke angir for hvem den er gitt, som gitt for utstederen av den egne veksel.

§ 78. Utstederen av en egen veksel er forpliktet på samme måte som akseptanten av en trukken veksel.

En egen veksel som lyder på betaling en viss tid efter sikt, skal forevises for utstederen til påtegning om forevisningen innen de i § 23 bestemte frister. Fristen fra sikt løper fra datum for den av utstederen underskrevne forevisningspåtegning på vekslen. Utstederens vegring ved å gi datert påtegning godtgjøres ved protest (§ 25), hvis datum tjener til utgangspunkt for fristen fra sikt.

Tredje avdeling.

Om forholdet til fremmed lov.

Kapitel XIV.

§ 79. En utlendings evne til å påta sig vekselforpliktelse bedømmes efter loven i det land hvor han er statsborger. Bestemmer denne lov at et annet lands lov skal komme til anvendelse, er den sistnevnte lov avgjørende.

En utlending som vilde mangle evnen til å forplikte sig vekselrettslig efter den lov som således kommer til anvendelse, er allikevel her i riket ansvarlig for en vekselforpliktelse som han har påtatt sig i et land efter hvis lovgivning han vilde hatt evne dertil.

§ 80. Formen for en vekselforpliktelse bestemmes ved loven i det land hvor forpliktelsen underskrives.

Hvis en vekselforpliktelse er ugyldig på grunn av bestemmelsen i første ledd, men tilfredsstiller lovgivningen i annet land hvor en senere forpliktelse er underskrevet, blir den sistnevnte forpliktelse ikke ugyldig fordi den førstnevnte lider av formfeil.

En vekselforpliktelse som en norsk statsborger har påtatt sig utenfor riket, og som opfyller norsk lovs fordringer med hensyn til formen, er her i riket gyldig overfor en annen

norsk statsborger, selv om den ellers vilde vært ugyldig efter bestemmelsen i første ledd. 27 mai Nr. 2.

§ 81. Rettsvirkningene av en veksels aksept eller av utstedelsen av en egen veksel bedømmes efter loven i det land hvor vekslen skal betales.

Virkningene av andre vekselerklæringer bedømmes efter loven i det land hvor erklæringen er underskrevet, såfremt ikke annet følger av hvad nedenfor er bestemt.

§ 82. Fristen for anlegg av regress-søksmål bestemmes for alle vekselskyldneres vedkommende ved loven i det land hvor vekslen er utstedt.

§ 83. Skal vekselinnehaveren efter loven i det land hvor vekslen er utstedt, tillike anses som innehaver av den fordring som har foranlediget vekslens utstedelse, legges den nevnte lov i så henseende til grunn.

§ 84. Spørsmålet om hvorvidt aksept av en veksel kan begrenses til en del av vekselsummen og hvorvidt vekselinnehaveren kan nekte å motta delvis betaling, avgjøres efter loven i det land hvor vekslen er betalbar.

§ 85. Formen og fristene for protest, samt formen for andre handlinger som er nødvendige for å utøve eller bevare rettigheter efter en veksel, bestemmes av loven i det land hvor protesten skal optas eller vedkommende handling foretas.

§ 86. Loven i det land hvor en veksel er betalbar, bestemmer de forholdsregler som må treffes i tilfelle av at vekslen forkommer eller stjeles.

Fjerde avdeling.

Kapitel XV.

Om fremgangsmåten ved vekslens forevisning og protest.

§ 87. Protest optas av den embedsmann som notarialforretningene hører under. På landet kan protest også optas av lensmannen og i byer hvor *notarius publicus* ikke har kontor, av hovedstevnevidnet.

Kan ingen av de nevnte myndigheter opta protesten i tide, kan den optas av et stevnevidne, likesom en tjenestemann i sådant tilfelle kan opta protest utenfor sitt distrikt.

Tilkallelse av vidne er ikke nødvendig.

§ 88. Den som ønsker optatt protest, skal i tide levere vedkommende tjenestemann vekslen eller i tilfelle vekselkopien med fornøden muntlig eller skriftlig begjæring.

Tjenestemannen skal derefter uten ophold henvende sig til den som protesten kreves optatt hos, og forevise vekslen

27 mai. Nr. 2.

(vekselkopien) med opfordring om å efterkomme rekvirentens krav.

Når den som protest for manglende betaling skal optas hos, tilbyr betaling, skal tjenestemannen ta imot det tilbudte, dersom ingen annen er til stede som kan ta imot på vegne av rekvirenten. Tjenestemannen er bemyndiget til å kvittere vekslen når ikke trassaten har fått motsatt meddelelse av vekselinnehaveren. Betales vekselsummen fullt ut (i tilfelle med tillegg av de i vekslen lovlig foreskrevne renter, jfr. § 5), skal tjenestemannen kvittere og utlevere vekslen, når ikke rekvirenten skriftlig har anmodet ham om noget annet.

§ 89. Hvis ikke annet vedtas, skal den i § 88, annet ledd, foreskrevne henvendelse skje i vedkommendes forretningslokale eller, om han ikke vites å ha sådant på stedet, i hans bolig der og i tiden mellem kl. 9 formiddag og kl. 7 eftermiddag. Kan rekvirenten ikke oplyse hvor på stedet vedkommende har forretningslokale eller bolig, og er dette også ukjent for tjenestemannen, skal denne søke oplysning hos politiet på stedet.

Foranstående bestemmelser om tid, sted for optagelse av protest får også anvendelse på vekslens forevisning til aksept eller betaling.

§ 90. Tjenestemannen skal innen 24 timer utferdige en underskrevet bevidnelse om den avholdte forretning (protesten).

Protesten skal inneholde avskrift av vekslen (vekselkopien) med alt som er tegnet på den, og oplysning om rekvirentens begjæring, tjenestemannens henvendelse med angivelse av sted og tid derfor, samt det svar som gis på henvendelsen. Hvis vedkommende ikke er påtruffet eller ikke har gitt noget svar, anføres dette. Har der ikke kunnet skje nogen henvendelse, fordi vedkommendes forretningslokale eller bolig er ukjent, skal der i protesten tas inn fornøden forklaring til å vise at forskriftene i § 89, annet punktum, er fulgt. Er protest i medhold av § 87, annet ledd, optatt av et stevnevidne eller av en tjenestemann utenfor sitt distrikt, skal det i protesten anføres at den tjenestemann som ordentligvis skulde ha optatt protesten, ikke kunde gjøre dette i tide.

Tjenestemannen skal gjøre bemerkning om protesten på vekslen (vekselkopien).

§ 91. Protesten skal ordlydende innføres i tjenestemannens protokoll; er protesten optatt av et stevnevidne, skal den innføres i *notarius publicus*' eller, hvor § 87, annet punktum, har anvendelse, i lensmannens eller hovedstevnevidnets

protokoll. Stevnevidnet skal innen tre dager sende bekreftet gjenpart av protesten til vedkommende tjenestemann. 27 mai. Nr. 2.

Utskrift av protokollen eller avskrift av den protest som stevnevidnet har optatt, må ikke meddeles andre enn protestrekvirenten.

§ 92. Begjærer nogen samtidig protest optatt hos flere personer på samme sted efter samme veksel, utfordres bare én forretning og et protestdokument.

Lovens ikrafttreden.

§ 93. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov om veksler av 7 mai 1880 med tilleggslover. Dog får de hittil gjeldende bestemmelser, undtagen bestemmelsene om protest, anvendelse på veksler som er utstedt før nærværende lovs ikrafttreden.

Videre opheves, forsåvidt angår veksler, lov av 21 mai 1915 nr. 2 om undtagelse i visse tilfælde fra bestemmelsene om præskription av veksler og checks.

Lov *) [1]) om chekker. 27 mai. Nr. 3.

Kapitel I.

Om chekkens utstedelse og form.

§ 1. En chekk skal inneholde:

1. benevnelsen chekk, inntatt i selve teksten og uttrykt i det sprog hvori dokumentet er avfattet;
2. en ubetinget anmodning om å betale en bestemt pengesum (chekksummen);
3. navnet på den som skal betale (trassatbanken, jfr. § 3);
4. angivelse av stedet hvor betalingen skal skje;
5. angivelse av dag og sted for chekkens utstedelse; samt
6. underskrift av den som utsteder chekken (trassenten).

§ 2. Et dokument hvori nogen av de i foregående paragraf nevnte anførsler mangler, gjelder ikke som chekk uten i de tilfelle som omhandles i de følgende ledd.

I mangel av særlig angivelse anses det sted som er anført ved trassatbankens navn, som chekkens betalingssted. Er der angitt flere steder ved trassatbankens navn, er chekken betalbar på det sted som er nevnt først.

Er betalingsstedet ikke angitt på ovennevnte eller nogen annen måte, er chekken betalbar på det sted hvor trassatbanken har sitt hovedsete.

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

[1]) St.besl. 12 mai. Se Ot. prp. nr. 15. Innst. O. XIII. St.tid., forh. i Ot. s. 654—678; i Lt. s. 203.

27 mai. Nr. 3.

En chekk som ikke angir stedet hvor den er utstedt, anses som underskrevet på det sted som er anført ved trassentens navn.

§ 3. En chekk kan bare trekkes på en bank (jfr. § 54). Anvisning som trekkes på nogen annen enn en bank, gjelder ikke som chekk selv om den opfyller betingelsene i § 1.

§ 4. Trassenten skal hos trassatbanken ha til rådighet midler som han i medhold av en uttrykkelig eller stiltiende overenskomst kan disponere ved chekk.

§ 5. En chekk kan lyde på betaling

til en bestemt person, med eller uten uttrykkelig tilføielse av at den er «til ordre»;

til en bestemt person, med tilføielsen «ikke til ordre» eller tilsvarende uttrykk; eller

til ihendehaveren.

En chekk som er utstedt til en bestemt person med tilføielsen «eller til ihendehaveren» eller tilsvarende uttrykk, anses som betalbar til ihendehaveren.

En chekk som ikke angir til hvem den skal betales, anses likeledes som betalbar til ihendehaveren.

§ 6. En chekk kan utstedes til trassentens egen ordre. Den kan trekkes for en tredjemanns regning.

En chekk kan ikke trekkes på trassenten selv. Dog kan en chekk som ikke lyder på betaling til ihendehaveren, trekkes mellem forskjellige kontorer av samme bank.

§ 7. Inneholder en chekk bestemmelse om rente, anses bestemmelsen som uskrevet.

§ 8. En chekk kan lyde på betaling hos en annen bank enn trassatbanken, enten på det sted hvor denne har sitt sete, eller på et annet sted.

§ 9. En chekk hvori beløpet er anført både med bokstaver og med tall, gjelder i tilfelle av uoverenstemmelse for den sum som er anført med bokstaver.

En chekk hvori beløpet er anført flere ganger, enten med bokstaver eller med tall, gjelder i tilfelle av uoverensstemmelse bare for den minste sum.

§ 10. Finnes der på en chekk underskrift av nogen som mangler evne til å påta sig chekkforpliktelse, falsk underskrift, underskrift av opdiktede personer, eller underskrift som av annen grunn ikke er forpliktende for underskriveren eller for den i hvis navn underskriften er gitt, er de andre chekkskyldneres forpliktelse ikke desto mindre gyldig.

§ 11. Den som tegner sitt navn på en chekk på vegne av en annen for hvem han ikke var bemyndiget til å handle, blir selv forpliktet efter chekken og erhverver, når han har

betalt, samme rett som vilde ha tilkommet den annen. Det samme gjelder den som har overskredet sin bemyndigelse. 27 mai. Nr 3

§ 12. Trassenten innestår for chekkens betaling. Enhver bestemmelse hvorved han fraskriver sig dette ansvar, anses som uskrevet.

§ 13. Hvis en chekk som ved utgivelsen var ufullstendig, er blitt utfylt i strid med truffen avtale, kan denne omstendighet ikke gjøres gjeldende mot chekkinnehaveren medmindre han, da han erhvervet chekken, var i ond tro eller utviste grov uaktsomhet.

Kapitel II.

Om overdragelse av chekken.

§ 14. En chekk som lyder på betaling til bestemt person med eller uten uttrykkelig tilføielse av at den er til ordre, kan ved endossement overdras til en annen (endossatar).

En chekk som er betalbar til en bestemt person med tilføielsen «ikke til ordre» eller tilsvarende uttrykk, kan alene overdras i den form og med de virkninger som gjelder for almindelig overdragelse av fordring.

En chekk kan endosseres også til trassenten, til en endossent eller til en avalist. Disse kan endossere chekken videre.

§ 15. Endossementet skal være ubetinget. Er det gjort avhengig av en betingelse, anses denne som uskrevet.

Endossement for en del av chekksummen er ugyldig.

Endossement fra trassatbanken er likeledes ugyldig.

Endossement til ihendehaveren anses som blankoendossement.

Endossement til trassatbanken gjelder bare som kvittering, undtagen i de tilfelle hvor trassatbanken har flere kontorer, og hvor chekken er endossert til et annet kontor enn det som den er trukket på.

§ 16. Endossement skal skrives på chekken eller på et blad som er heftet til denne (allonge). Det skal underskrives av endossenten.

Endossementet er gyldig selv om det ikke angir hvem chekken overdras til, eller om endossenten bare har tegnet sitt navn (blankoendossement). I det sistnevnte tilfelle må endossementet for å være gyldig skrives på chekkens bakside eller på en allonge.

§ 17. Ved endossement overføres alle rettigheter efter chekken.

27 mai. Nr. 3.

Hvis endossementet er et blankoendossement, kan chekkinnehaveren

1. utfylle det enten med sitt eget eller med en annens navn,
2. endossere chekken pånytt *in blanco* eller til en annen person, eller
3. gi chekken videre til en tredjemann uten å utfylle blankoendossementet eller endossere chekken.

§ 18. Endossenten innestår for chekkens betaling, medmindre han har tatt særlig forbehold.

Han kan forby at den endosseres på nytt; i så fall er han fri for ansvaret overfor dem som chekken derefter blir endossert til.

§ 19. Innehaveren av en endossabel chekk anses som rettmessig chekkinnehaver når han godtgjør sin rett ved en ubrutt rekke av endossementer, selv om det siste endossement er *in blanco*. Utstrøkne endossementer anses i denne forbindelse som uskrevne. Når der efter et blankoendossement følger et annet endossement, antas den som har undertegnet dette, å ha erhvervet chekken ved blankoendossementet.

§ 20. Tegnes endossement på en chekk som lyder på betaling til ihendehaveren, blir endossenten ansvarlig efter de om regress gjeldende regler, men chekken vedblir å være betalbar til ihendehaveren.

§ 21. Hvis en chekk, likegyldig på hvilken måte, er kommet bort fra besidderen, er den som har fått chekken i hende, ikke pliktig til å utlevere den, såfremt chekken lyder på betaling til ihendehaveren eller innehaveren godtgjør sin rett til den på den i § 19 angitte måte, medmindre han ved erhvervelsen var i ond tro eller utviste grov uaktsomhet.

§ 22. Den som saksøkes efter en chekk, kan ikke mot chekkinnehaveren gjøre gjeldende innsigelser, som grunnes på hans særlige forhold til trassenten eller tidligere chekkinnehavere, medmindre chekkinnehaveren, da han erhvervet chekken, handlet forsettlig til skade for skyldneren.

§ 23. Inneholder endossementet anførslen «valuta til innfordring», «til inkasso», eller nogen annen anførsel, hvori der bare ligger en fullmakt (prokuraendossement), kan chekkinnehaveren utøve alle rettigheter efter chekken, men ikke endossere den uten ved prokuraendossement.

Chekkskyldnerne kan i så fall overfor innehaveren bare påberope de innsigelser, som vilde kunne fremsettes mot endossenten.

Den fullmakt som inneholdes i et prokuraendossement, ophører ikke selv om opdragsgiveren dør eller mister evnen til å forplikte sig.

§ 24. Tegnes endossement først efter protest (jfr. § 40 siste ledd) eller efter forevisningsfristens utløp, har det bare virkning som en almindelig overdragelse av fordring. 27 mai. Nr. 3.

Hvis ikke det motsatte bevises, anses et udatert endossement for å være tegnet før protesten og før utløpet av forevisningsfristen.

Kapitel III.

Om bekreftede chekker.

§ 25. Har trassatbanken gitt chekken en underskrevet påtegning som kan forståes således at chekken vil bli betalt («bekreftes», «certifiseres», «noteres», «viseres» e. l.), eller har den anbragt sin underskrift på chekkens forside, er den forpliktet til å innfri chekken hvis denne forevises til betaling innen utløpet av den i § 29 fastsatte frist. En påtegning hvorved trassatbanken påtar sig en videregående betalingsplikt, er forsåvidt uten rettsvirkning.

Innfrir trassatbanken ikke chekken ved forevisningen, har chekkinnehaveren, selv om det er trassenten, et umiddelbart krav mot den på alt som kan fordres efter §§ 45 og 46.

Kapitel IV.

Om chekkborgen (aval).

§ 26. Betalingen av en chekk kan sikres ved aval for hele chekksummen eller for en del av den. Aval kan tegnes så vel av en chekkskyldner som av en tredjemann, dog ikke av trassatbanken.

Aval tegnes på chekken eller på en allonge, og uttrykkes ved ordene «som aval» eller et tilsvarende uttrykk; den undertegnes av den som går i borgen (avalisten). Den blotte navnetegning på chekkens forside anses som aval medmindre det er trassenten som har tegnet sitt navn.

Aval skal angi for hvem den tegnes. I mangel av sådan angivelse anses den tegnet for trassenten.

§ 27. Avalisten er forpliktet på samme måte som den for hvem han er gått i borgen.

Hans forpliktelse er gyldig, selv om den forpliktelse som han er gått i borgen for, skulde være ugyldig av nogen annen grunn enn formfeil.

Når en avalist betaler chekken, erhverver han alle rettigheter efter chekken mot den som han er gått i borgen for, og mot dem som efter chekken er ansvarlige overfor denne.

27 mai. Nr. 3.

Kapitel V.

Om chekkens forevisning og betaling.

§ 28. En chekk skal betales ved forevisningen. Enhver motsatt bestemmelse anses som uskrevet.

Selv om en chekk forevises til betaling før den i chekken angitte utstedelsesdag, er den betalbar ved forevisningen.

§ 29. En chekk skal forevises til betaling innen 20 dager, hvis den er utstedt i Europa eller i et land som grenser til Middelhavet, og ellers innen 70 dager.

Utgangspunktet for beregningen av forannevnte frister er den dag som i chekken er angitt som utstedelsesdag.

§ 30. Når en chekk er trukket mellem to steder som har forskjellig kalender, blir utstedelsesdagen å omregne til den tilsvarende dag efter betalingsstedets kalender.

§ 31. Innlevering til et avregningskontor (clearing-house) likestilles med forevisning til betaling.

§ 32. Har trassenten meddelt trassatbanken at han tilbakekaller chekken, er banken ikke berettiget til å innfri den, hvis ikke noget annet følger av § 25.

Når chekken ikke er tilbakekalt, kan banken innfri den også efter forevisningsfristens utløp.

§ 33. Hvis utstederen av en chekk efter utstedelsen dør eller mister evnen til å forplikte sig, er dette uten innflytelse på chekkens rettsvirkning.

§ 34. Når trassatbanken betaler chekken, kan den kreve den utlevert med påtegnet kvittering fra chekkinnehaveren.

Chekkinnehaveren kan ikke nekte å ta imot delvis betaling.

I tilfelle av delvis betaling kan trassatbanken kreve at chekken får påtegning om betalingen; dessuten kan den kreve særskilt kvittering.

§ 35. Når trassatbanken betaler en endossabel chekk, er den pliktig til å forvisse sig om at endossementene utgjør en behørig sammenhengende rekke, men ikke om ektheten av endossentenes underskrifter.

§ 36. Når en chekk lyder på betaling i en myntsort som ikke er gangbar på betalingsstedet, kan beløpet inntil forevisningsfristens utløp betales i landets mynt efter sin verdi på betalingsdagen. Betales chekken ikke ved forevisningen, kan chekkinnehaveren, hvis han ønsker det, kreve beløpet betalt i landets mynt enten efter forevisningsdagens kurs eller efter betalingsdagens.

Ved beregningen av den fremmede mynts verdi skal handelsbruken på betalingsstedet følges, hvis ikke trassen-

ten har foreskrevet at beløpet skal betales efter en i chekken fastsatt kurs. 27 mai. Nr. 3.

Foranstående regler kommer ikke til anvendelse i de tilfelle hvor trassenten har fastsatt at betalingen skal erlegges i en bestemt angitt myntsort (bestemmelse om effektiv betaling i fremmed mynt).

Er chekksummen angitt i en myntsort som har samme benevnelse, men en forskjellig verdi, i det land hvor chekken er utstedt, og det land hvor den skal betales, er formodningen for at det er betalingsstedets mynt som er ment.

Kapitel VI.

Om kryssede chekker.

§ 37. Trassenten eller innehaveren av en chekk kan krysse den, med de i følgende paragraf angitte virkninger.

Kryssingen foregår ved at der anbringes to parallelle streker på chekkens forside.

Kryssingen kan være almindelig eller spesiell. Kryssingen er almindelig hvis den bare består av de to streker eller der mellem disse er anbragt ordene «til bank» eller lignende uttrykk; den er spesiell hvis navnet på en bank er angitt mellem strekene.

En almindelig kryssing kan endres til spesiell kryssing, men en spesiell kryssing kan ikke endres til almindelig kryssing.

Utstrykning av en kryssing eller av den angitte banks navn er uten rettsvirkning.

§ 38. En almindelig krysset chekk skal trassatbanken bare betale til en annen bank eller til en av sine kunder.

En spesielt krysset chekk skal trassatbanken bare betale til den angitte bank, eller hvis dette er trassatbanken selv, til en av sine kunder. Den angitte bank kan innkassere chekken gjennem en annen bank.

En bank skal ikke erhverve en krysset chekk fra andre enn en av sine kunder eller fra en annen bank. Den skal heller ikke innkassere en sådan chekk for andre enn de her nevnte.

En chekk på hvilken der er tegnet flere spesielle kryssinger, skal trassatbanken ikke betale. Dette gjelder dog ikke hvor der er to spesielle kryssinger, hvorav den ene er til inkasso gjennem et avregningskontor.

Den bank som tilsidesetter ovenstående bestemmelser, er ansvarlig for den skade som voldes, dog ikke utover chekkens beløp.

27 mai. Nr. 3.

§ 39. Hvis en chekk som er utstedt i utlandet, tvers over forsiden bærer påtegning «bare til avregning» («nur zur Verrechnung») eller tilsvarende uttrykk, anses den som en krysset chekk.

Kapitel VII.

Om regress på grunn av manglende betaling.

§ 40. Hvis en chekk ikke blir betalt, skjønt den forevises i rette tid, kan chekkinnehaveren søke regress hos endossentene, trassenten og de øvrige forpliktede, efterat betalingsnektelsen er godtgjort:

1. enten ved offentlig bevidnelse (protest);
2. eller ved trassatbankens daterte erklæring på chekken, med angivelse av forevisningsdagen;
3. eller ved en datert erklæring fra et avregningskontor om at chekken er innlevert i rette tid og ikke er blitt betalt.

Uttrykket protest betegner i denne lov også de under 2 og 3 nevnte erklæringer, hvis ikke annet er sagt.

§ 41. Protest skal foretas innen utløpet av forevisningsfristen.

Har forevisningen funnet sted på fristens siste dag, kan protesten foretas den derpå følgende virkedag.

§ 42. Chekkinnehaveren skal gi den siste endossent og trassenten meddelelse om den manglende betaling innen fire virkedager efter protestdagen eller, hvis der er tatt forbehold om regress uten omkostninger, efter forevisningsdagen. Enhver endossent skal, senest annen virkedag efter den dag da han har mottatt sådan meddelelse, underrette den nærmest foregående endossent om den meddelelse som han selv har mottatt, og oplyse navn og adresse på dem som har gitt de foregående meddelelser, og således videre idet man går tilbake like til trassenten. Ovennevnte frister regnes fra mottagelsen av den foregående meddelelse.

Når der overensstemmende med foregående ledd er gitt meddelelse til en chekkskyldner, skal tilsvarende meddelelse innen samme frist gis til dem som har tegnet aval for ham.

Har en endossent ikke angitt sin adresse, eller er denne uleselig, er det nok at meddelelsen gis den endossent som står nærmest foran ham på chekken.

Den som plikter å gi underretning, kan gjøre det på hvilken som helst måte, endog bare ved å sende chekken tilbake.

Det påhviler ham å bevise at han har gitt meddelelsen innen den foreskrevne frist. Fristen anses overholdt hvis

et brev som inneholder meddelelsen, er innlevert til posten innen fristens utløp. 27 mai. Nr. 3.

Den som ikke gir underretning innen den ovennevnte frist, taper ikke sin regressrett, men er i tilfelle ansvarlig for den skade som måtte være voldt ved hans forsømmelse; dog kan skadeserstatningen ikke overstige chekkens beløp.

§ 43. Anførslen «uten omkostninger», «uten protest» eller tilsvarende anførsel, påført chekken og undertegnet av trassenten, en endossent eller en avalist, fritar chekkinnehaveren for å la foreta protest som betingelse for regress.

En sådan bestemmelse fritar ikke chekkinnehaveren for å forevise chekken innen de foreskrevne frister eller for å gi de i § 42 foreskrevne meddelelser. Beviset for at fristene ikke er overholdt, påhviler den som gjør det gjeldende overfor chekkinnehaveren.

Er bestemmelsen truffet av trassenten, har den virkning for alle chekkskyldnere; er den truffet av en endossent eller en avalist, har den bare virkning overfor denne. Hvis chekkinnehaveren lar foreta protest til tross for at trassenten har truffet en sådan bestemmelse, bærer han selv omkostningene. Er bestemmelsen truffet av en endossent eller en avalist, kan omkostningene ved protest, om sådan foretas, kreves erstattet hos enhver chekkskyldner.

§ 44. Chekkskyldnere er ansvarlige en for alle og alle for en overfor chekkinnehaveren.

Chekkinnehaveren har rett til å reise krav mot enhver av dem, særskilt eller i fellesskap, uten å være bundet til den rekkefølge hvori de har forpliktet sig.

Samme rett tilkommer enhver chekkskyldner som har innfridd chekken.

At sak er anlagt mot en chekkskyldner, hindrer ikke at krav reises mot de andre, selv om de står efter den som først blev saksøkt.

§ 45. Chekkinnehaveren kan kreve av den hos hvem han søker regress:

1. den ikke betalte chekksum;
2. renter fra forevisningsdagen efter en rentefot av seks pct.; samt
3. omkostningene ved protesten og ved de meddelelser som er sendt i medhold av § 42, så vel som andre omkostninger.

§ 46. Den som har innløst chekken, kan kreve av dem som er ansvarlige overfor ham:

1. hele det beløp som han har betalt;
2. renter av dette beløp fra den dag da han betalte det, efter en rentefot av seks pct.; samt
3. de omkostninger som han har hatt.

27 mai. Nr. 3.

§ 47. Enhver chekkskyldner mot hvem regresskrav er reist eller kan gjøres gjeldende, kan mot å betale innløsningssummen kreve chekken utlevert tillikemed protesten og en kvittert regning.

Enhver endossent som har innløst chekken, kan utstryke sitt eget og de efterfølgende endossementer.

§ 48. Hvis forevisning av chekken eller optagelse av protest innen de foreskrevne frister ikke kan iverksettes på grunn av en uovervinnelig hindring (innenlandsk eller utenlandsk lovforskrift eller annet tilfelle av *vis major*), forlenges fristene.

Chekkinnehaveren er forpliktet til uten ophold å gi siste endossent meddelelse om hindringen og til å forsyne chekken eller en allonge med datert og av ham underskrevet påtegning om meddelelsen; for øvrig kommer forskriftene i § 42 til anvendelse.

Så snart hindringen er ophørt, skal innehaveren uten ophold forevise chekken til betaling og i tilfelle la opta protest.

Regress kan søkes uten at forevisning eller optagelse av protest er nødvendig, hvis hindringen vedvarer lenger enn femten dager efter den dag da chekkinnehaveren har gitt den siste endossent meddelelse om hindringen, selv om sådan meddelelse er gitt før forevisningsfristens utløp.

Som *vis major* anses ikke tildragelser av rent personlig natur for chekkinnehaveren eller den, som han har overdratt å forevise chekken eller opta protesten.

Kapitel VIII.

Om chekkduplikater.

§ 49. Enhver chekk som ikke lyder på betaling til ihendehaveren, og som er betalbar utenfor riket, kan utstedes i flere enslydende eksemplarer. Når en chekk er utstedt i flere eksemplarer, skal disse være nummerert i selve teksten; i mangel herav anses ethvert av dem som en selvstendig chekk.

§ 50. Betaling efter ett av eksemplarene har befriende virkning, selv om det ikke er betinget at sådan betaling setter de andre ut av kraft. Dog svarer trassatbanken for ethvert eksemplar som den har forsynt med sådan påtegning som omhandles i § 25, og som den ikke har fått tilbake.

Har en endossent overdratt eksemplarene til forskjellige personer, svarer han så vel som de efterfølgende endossenter for ethvert eksemplar som bærer deres navnetegning og som ikke er tilbakelevert.

27 mai. Nr. 3.

Kapitel IX.

Om forandringer i chekken.

§ 51. Er der gjort forandring i en chekks tekst, er de som efter forandringen har tegnet sitt navn på chekken, forpliktet overensstemmende med den endrede tekst. De som har tegnet sitt navn før forandringen, er forpliktet overensstemmende med den oprinnelige tekst.

Kapitel X.

Om foreldelse.

§ 52. Chekkinnehaverens krav mot endossentene, trassenten og andre chekkskyldnere foreldes i seks måneder fra forevisningsfristens utløp.

Har en chekkskyldner innløst chekken, foreldes hans krav mot andre chekkskyldnere i seks måneder fra den dag da han innløste chekken, eller da foreldelsen blev avbrutt overfor ham (jfr. § 53).

§ 53. Chekkforeldelsen avbrytes

ved at stevning er kommet inn til retten eller i tilfelle klage til forliksrådet, eller ved at chekk-kravet under rettssak gjøres gjeldende til motregning, eller for øvrig inndras i saken (jfr. tvistemålslovens §§ 56, 58 og 59) eller

ved at chekkfordringen anmeldes i skyldnerens under offentlig behandling stående bo, eller

ved at den mot hvem søksmål (motregningskrav) som foran omtalt er reist, gir en formann varsel om søksmålet (tvistemålslovens § 80). Den som har mottatt sådan innvarsling, kan avbryte foreldelsen ved likeledes å gi sin formann prosessvarsel.

Ved stevning til utenlandsk domstol avbrytes chekkforeldelsen hvis skyldneren har sitt hjemsted i vedkommende land eller han uten å gjøre innvending mot domstolens kompetanse tar til gjenmæle i saken, eller hvis stevningen er forkynt for ham personlig. Prosessvarsel til utenlandsk domstol avbryter foreldelsen under samme betingelser som stevning. Likeledes avbrytes foreldelsen ved at chekk-kravet under en ved utenlandsk domstol verserende sak efter den på stedet gjeldende lovgivning gjøres gjeldende til motregning.

Ved anmeldelse i skyldnerens under offentlig behandling stående bo i fremmed land avbrytes foreldelsen, hvis skyldneren var bosatt i vedkommende land da bobehandlingen blev åpnet.

27 mai. Nr. 3.

Foreldelsen avbrytes ikke i forhold til andre chekkskyldnere enn den mot hvem nogen av de ovennevnte handlinger foretas; men avbrytelsen virker til fordel for alle dens formenn, som har foretatt avbrytelsen.

Har avbrytelsen av foreldelse funnet sted, uten at chekksøksmålet bringes til avslutning, begynner en ny foreldelsesfrist å løpe fra den dag da saken sist foretokes i retten.

Hvis avbrytelse av foreldelse hindres av nogen sådan omstendighet som omhandles i § 48, inntrer foreldelsen ikke i noget tilfelle før en måned efter hindringens ophør.

Kapitel XI.

Almindelige bestemmelser.

§ 54. Ved bank forståes i denne lov Norges Bank, en aktiebank eller en sparebank.

§ 55. Forevisning av en chekk eller optagelse av offentlig protest kan bare foretas på en virkedag.

Når den frist som av loven er fastsatt for foretagelsen av en chekkrettslig handling, såsom forevisning eller optagelse av protest, utløper på en søndag eller helligdag, utstrekkes fristen til den første virkedag derefter. Mellemliggende søndager eller helligdager tas med ved fristens beregning.

Som helligdag anses i denne forbindelse også den 17 mai.

I de frister som omhandles i denne lov, medregnes ikke den dag som tjener til utgangspunkt for fristen.

Løpedager finner ikke anvendelse på chekker.

§ 56. Er en chekk som er betalbar her i riket bortkommet, kan den, selv om den lyder på betaling til ihendehaveren, bli mortifisert overensstemmende med de regler som gjelder om mortifikasjon av gjeldsbrev som lyder på navn, dog således at mortifikasjonssaken skal anlegges ved herreds- eller byretten på det sted hvor chekken er betalbar.

§ 57. Er chekkfordringen foreldet, eller er chekkretten tapt ved forsømmelse av den til dens bevaring foreskrevne omgang, er dog chekkinnehaveren ikke utelukket fra som almindelig gjeldsfordring å inntale hos en chekkskyldner hvad denne vilde bli beriket med på hans bekostning hvis ethvert krav bortfalt. Når ikke annet gjøres antagelig, anses trassenten beriket på chekkinnehaverens bekostning med chekksummen.

Kapitel XII.

Om forholdet til fremmed lov.

§ 58. En utlendings evne til å påta sig chekkforpliktelse bedømmes efter loven i det land hvor han er statsbor-

ger. Bestemmer denne lov at et annet lands lov skal komme til anvendelse, er den sistnevnte lov avgjørende. 27 mai. Nr. 3.

En utlending som vilde mangle evnen til å forplikte sig chekkrettslig efter den lov som således kommer til anvendelse, er allikevel her i riket ansvarlig for en chekkforpliktelse som han har påtatt sig i et land efter hvis lovgivning han vilde hatt evne dertil.

§ 59. Spørsmålet om hvem en chekk kan trekkes på, avgjøres efter loven i det land hvor chekken skal betales. Dog er en chekk som er utstedt i et annet land enn betalingslandet, ikke i noget tilfelle ugyldig som chekk av den grunn at den er trukket på nogen som efter nevnte lov ikke kan være trassat.

At et dokument efter bestemmelsen i første ledd er ugyldig som chekk, har ingen innflytelse på gyldigheten av en forpliktelse som er tegnet på det i et land, efter hvis lovgivning chekken ikke vilde ha vært ugyldig av denne grunn.

§ 60. Formen for en chekkforpliktelse bestemmes ved loven i det land hvor forpliktelsen underskrives. Dog er det tilstrekkelig at de i betalingslandets lov foreskrevne former er iakttatt.

Hvis en chekkforpliktelse er ugyldig på grunn av bestemmelsen i første ledd, men tilfredsstiller lovgivningen i et annet land hvor en senere forpliktelse er underskrevet, blir den sistnevnte forpliktelse ikke ugyldig fordi den førstnevnte lider av formfeil.

§ 61. Rettsvirkningene av en chekkforpliktelse bedømmes efter loven i det land hvor den forpliktende erklæring er underskrevet.

§ 62. Fristen for anlegg av regress-søksmål bestemmes for alle chekkskyldneres vedkommende ved loven i det land hvor chekken er utstedt.

§ 63. Loven i det land hvor chekken skal betales, bestemmer:

1. om en chekk alltid skal være betalbar ved forevisning eller om den kan gjøres betalbar en viss tid efter forevisning, samt hvilken virkning det har at chekken er efterdatert;
2. forevisningsfristen;
3. om chekken kan aksepteres, bekreftes eller viseres, og hvilke virkninger disse erklæringer har;
4. om chekkinnehaveren kan kreve delvis betaling og om han er forpliktet til å motta sådan;
5. om chekken kan krysses eller forsynes med påtegning «bare til avregning» eller tilsvarende påtegning, og

27 mai. Nr. 3.

hvilke virkninger kryssingen eller en påtegning som nevnt har;

6. om chekkinnehaveren har nogen særrett til chekkdekningen, og hvad denne særrett innebærer;
7. om trassenten kan tilbakekalle chekken eller gjøre innsigelse mot at den betales;
8. hvilke forholdsregler som må tas i tilfelle av at chekken forkommer eller stjeles;
9. om protest er nødvendig for å bevare regressretten mot endossentene, trassenten og andre chekkskyldnere.

§ 64. Formen og fristene for protest, samt formen for andre handlinger som er nødvendige for å utøve eller bevare rettigheter efter en chekk, bestemmes av loven i det land hvor protesten eller vedkommende handling skal foretas.

Kapitel XIII.

Forskjellige bestemmelser.

§ 65. Offentlig protest skal i mangel av annen avtale optas i vedkommende banks forretningslokale i den almindelige banktid. For øvrig kommer reglene i lov om veksler §§ 87—92 til anvendelse.

Bestemmelsen i første punktum får også anvendelse på chekkens forevisning til betaling.

§ 66. Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder straffes, forsåvidt ikke strengere straff kommer til anvendelse, den som

a) utsteder en chekk uten at der foreligger sådan dekning som omhandles i § 4, eller

b) uten skjellig grunn, ved tilbakekallelse eller ved forføininger over dekningen forhindrer at en av ham utstedt chekk betales ved forevisning før utløpet av den i § 29 bestemte frist.

Offentlig påtale finner bare sted efter begjæring av en chekkinnehaver som ikke har fått betaling fordi dekning manglet eller fordi chekken var tilbakekalt, eller av en chekkforpliktet som av samme grunn har innfridd chekken.

§ 67. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov om visse anvisninger (checks) av 3 august 1897 nr. 8 med tilleggslover. Dog får de hittil gjeldende bestemmelser, undtagen bestemmelsene om offentlig protest, anvendelse på chekker som er utstedt før nærværende lovs ikrafttreden.

Videre opheves, forsåvidt angår chekker, lov av 21 mai 1915 nr. 2 om undtagelse i visse tilfælde fra bestemmelsene om præskription av veksler og checks.

Lov*) [1]) om endring i lov om syketrygd av 6 juni 1930. 27 mai. Nr. 4.

I.

§ 36, 4 i lov om syketrygd av 6 juni 1930 skal lyde så:

Hvis reguleringsfondet utgjør minst 12 kroner pr. medlem, beregnet efter siste offentlige statistikk, kan Kongen med Stortingets samtykke bestemme at der av statens premieandel skal holdes tilbake inntil 50 pct. som tilbakeføres til statskassen, samtidig som den i foregående punkt nevnte avsetning til reguleringsfondet bortfaller.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

Kongelig resolusjon. Det pålegges den residerende kapellan i Modum prestegjeld under Drammen prosti i Oslo bispedømme å føre kirkebøkene og fødselsregisteret for Nykirke sogn og Vestre Spone og Åmot kapelldistrikter. 27 mai.

Kongelig resolusjon. Der stadfestes nedenstående statutter for Direktør Throne Holsts Fond for Ernæringsforskning: 27 mai.

§ 1. (Navn, oprettelse, kapital).

«Direktør Throne Holsts Fond for Ernæringsforskning» er oprettet av direktør J. Throne Holst ved gavebrev til Universitetet av 11 juni 1931. Fondets grunnkapital utgjøres av aktier i «A/S Freia Chocolade Fabrik» til et beløp av pålydende kr. 200 000. Fondet skal være en egen stiftelse knyttet til Det Kongelige Frederiks Universitet.

Grunnkapitalen må aldri angripes. Aktiene kan når som helst samtlige eller i mindre porsjoner selges hvis Det akademiske kollegium finner grunn dertil. De herved innvunne midler anbringes da som for umyndiges midler bestemt.

§ 2. (Fondets formål).

Fondets formål er å støtte ernæringsforskning. I første rekke skal fondet yde midler til avlønning av et professorat i ernæringsforskning. Hvis fondets avkastning noget år skulde være større enn nødvendig for å dekke årslønnen for professoratet, tilbakebetales først til Freia Chocolade Fabriks Medisinske Fond de beløp som i henhold til dette fonds statutter § 2 eventuelt måtte være anvendt til avlønning av professoratet. Resten henlegges til et oplagsfond.

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

[1]) St.besl. 12 mai. Se Ot. prp. nr. 9. Innst. O. nr. 49. St.tid., forh. i Ot. s. 628—632; i Lt. s. 193.

27 mai. Oplagsfondet kan om fornødent anvendes til avlønning av professoratet hvis grunnfondets inntekter noget år ikke skulde være tilstrekkelig hertil.

Oplagsfondets midler anbringes, for så vidt det skjønnes at det ikke er bruk for dem til professoratets avlønning, med samme sikkerhet som for umyndiges midler bestemt.

Når rentene av oplagsfondet alene eller i forbindelse med rentene av de i henhold til § 1 eventuelt solgte aktier av grunnfondet av Det akademiske kollegium skjønnes å være tilstrekkelig til å sikre avlønningen av professoratet i fremtiden, anvendes fondets øvrige avkastning efter forslag av Freiafondets styre:

1) til undersøkelser som inngår under fondets formål — eller
2) til henleggelse til et fond til innredning og drift av et eventuelt «Institutt for Ernæringsforskning» — eller
3) som bidrag til Freia-Fondet.

§ 3. (Fondets administrasjon).

Fondet forvaltes av Det akademiske kollegium efter de samme regler som gjelder for Universitetets øvrige fonds.

§ 4. (Professoratet).

Professoren i ernæringsforskning utnevnes av Kongen på samme måte som Universitetets øvrige professorer.

For ansettelsen skal kreves de samme betingelser som for ansettelse som professor ved Universitetet til enhver tid er bestemt. Hvis der ved ledighet ikke har meldt sig nogen kvalifisert norsk ansøker til professoratet, skal dette fortrinsvis besettes med ansøker fra ett av de andre nordiske land (Danmark, Finnland, Island og Sverige). Professoren er medlem av Det medisinske fakultet.

Hans undervisnings- og øvrige forpliktelser fastsettes av Det akademiske kollegium efter innstilling av Det medisinske fakultet. Han oppebærer den gasje med alderstillegg og øvrige tillegg som til enhver tid er bestemt for Universitetets professorer. Forsåvidt han bestyrer noget institutt, tilkommer ham en godtgjørelse for dette. Den fastsettes av Det akademiske kollegium efter innstilling fra Det medisinske fakultet. Skulde fondets disponible renteinntekter ikke tillate en så stor utbetaling, må han finne sig i den avkortning, som av den grunn er nødvendig. Han skal søkes innlemmet som medlem av Statens Pensjonskasse og betale de samme innskudd som kreves av professorer, likesom han i øvrig er underkastet de bestemmelser som er eller måtte bli fastsatt for professorer ved Universitetet.

Kongelig resolusjon *) om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Jevnaker herred, Opland fylke. 27 mai.

Kongelig resolusjon **) om forandringer i helseforskriftene for Haugesund. 27 mai.

Kongelig resolusjon ***). Med hjemmel i § 21 i lov om eiendomsmeglere av 19 juni 1931 bestemmes at den nevnte lov trer i kraft fra og med 1 juli 1932. 27 mai.

Kongelig resolusjon ***). I medhold av §§ 65 og 66 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål pålegges enhver interessert å bidra til sams sauesanking i Solvorn sambeite i Hafslo herred, Sogn og Fjordane fylke, i forhold til den nytte han har av tiltaket. 27 mai.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 27 mai.

Begrensning av omkostningene ved tvangsauksjoner.

I rundskrivelse av 15 juli 1931 innskjerpet departementet at utgiftene ved avholdelse av tvangsauksjoner måtte begrenses i den utstrekning dette overhodet var mulig og forsvarlig. Man gjorde særlig opmerksom på at namsmyndighetene alltid måtte beramme så mange auksjoner som mulig til samme dag. Videre blev det uttalt at flere auksjoner som blev berammet samtidig, skulde kunngjøres i ett avertissement dersom ikke særlige hensyn gjorde en slik kunngjøringsmåte uforsvarlig. Endelig fremhevet man at tvangsauksjoner regelmessig skulde holdes på namsmannens — eller namsrettens — kontor.

Departementet er blitt opmerksom på at namsmyndighetene ikke alltid har tatt tilstrekkelig hensyn til de pålegg som her blev gitt. Man har således bl. a. fremdeles sett eksempler på at tvangsauksjoner som har foreligget til berammelse på samme tidspunkt, er blitt berammet til flere forskjellige dager, endog når auksjonene samtidig er blitt begjært av samme saksøker. Heller ikke har namsmyndighetene i alle tilfelle påsett at auksjonene er blitt samlet i én kunngjøring når det har vært anledning til det.

Departementet har derfor funnet det nødvendig allerede nu pånytt å innskjerpe overfor namsmyndighetene at omkostningene ved avholdelse av tvangsauk-

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23, hvor forandringene er inntatt.

***) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

27 mai. sjoner alltid må begrenses så meget som det overhodet er mulig. Under de overordentlig vanskelige økonomiske forhold som nu råder må det — både av hensyn til staten, de interesserte og byderne på tvangsauksjonene — påses at disse utgifter aldri overstiger det som er strengt nødvendig.

Departementet må også anmode namsdommerne å føre nøiaktig kontroll med namsmennenes auksjoner og straks gripe inn dersom det viser sig at departementets pålegg ikke blir fulgt.

Tilslutt vil man gjøre opmerksom på at det vil kunne bli spørsmål om personlig ansvar for vedkommende tjenestemenn hvis det ved den endelige revisjon blir bragt på det rene at auksjoner ikke er holdt på den billigst mulige måte.

En del avtrykk av denne rundskrivelse vedlegges. Ett eksemplar bes sendt til hver av namsrettene og namsmennene i herr fylkesmannens distrikt.

27 mai. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet om vedtekter for torvhandelen i Borge herred, Østfold fylke.

28 mai. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet.

Departementet gjør herved følgende forandringer i reglement for forvaringsfanger av 23 desember 1930:

§ 5, 2net punktum, skal lyde:

Om der skal tilståes en forvaringsfange arbeidspenger og i tilfelle med hvilket beløp bestemmes av direktøren efter de for vedkommende anstalt fastsatte regler, dog således at der kan sees bort fra den klasse fangen er i.

§ 6, 1ste, 2net og 3dje ledd, forandres så de kommer til å lyde:

Ved forvaringens begynnelse settes fangene i 2. klasse, hvis de ikke var i høiere klasse under den forutgående straffavsoning. Isåfall fortsetter de i den klasse de var i ved straffavsoningens slutt.

Fanger som i forvaringstiden flyttes over fra arbeidshus til fengsel eller omvendt fortsetter i den klasse de var i ved overføringen. 3.—5. klasse i landsfengsel svarer til 3. klasse i arbeidshus.

Videre opflytning skjer i tilfelle efter de for arbeidshuset (fengslet) gjeldende regler, idet forvaringsfanger ved beregningen anses som innsatt for 2 år. Efter direktørens nærmere bestemmelse kan der ved beregningen tas hensyn til de arbeidspenger fangen har optjent i samme klasse (ved

*) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor vedtektene er inntatt.

overføring til fengsel: til den tid fangen har vært i samme klasse) under den forutgående straffavsoning eller forvaring. 28 mai.

Det nuværende 4de ledd i § 6 blir uforandret.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Bodin herred, Nordland fylke. 28 mai.

Skrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Buskerud, hvori uttales at det ikke antas å være adgang til å avholde utpantning hos en arbeidsgiver for hele vedkommende lønnsmottagers skatt, fordi arbeidsgiveren efter trekkbegjæring ikke innbetaler første termin av skatten ved dennes forfall. Utpantning antas bare å kunne avholdes for det beløp av skatten som arbeidsgiveren ved å befølge trekkbegjæringen vilde ha kunnet trekke av vedkommende skattyders lønn. 28 mai.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Rikstrygdeverket, hvori uttales at departementet antar, at Rikstrygdeverket i henhold til landskattelovens § 27, byskattelovens § 21, begges bokstav b, er fritatt for skatt av formue og inntekt, også av faste eiendommer, som Trygdeverket har latt sig tilslå ved auksjon. 28 mai.

Bestemmelsen i landskattelovens § 27 bokstav a og b antas ikke å omfatte eiendommer som tilhører Rikstrygdeverket.

Skriv **) frå Arbeidsdepartementet um avgrensing av retten til å drive fortenestkøyring med motorvogn på hovudvegen Aurlandsvangen—Fretheim i Aurland herad, Sogn og Fjordane fylke. 30 mai.

Skrivelse ***) fra Socialdepartementet om herberger- og beverterlovens anvendelse i Asker herred, Akershus fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen i samme herred. 31 mai.

Skrivelse ***) fra Socialdepartementet om herberger- og beverternæringen i Lenvik herred, Troms fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen i samme herred. 31 mai.

---

*) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor vedtektens § 2 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 24, der fyresegnene er inntekne.

***) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor vedtekten er inntatt.

1 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved lensmann M. Larsens testamente av 18 august 1883 oprettede «Lensmann M. Larsens legat for foreldreløse barn i Våler» (Solør).

1 juni. **Skriv** *) frå Justisdepartementet um at §§ 12 og 13 i politivedtektene for Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke, skal halda upp å gjelda.

2 juni. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Man har den ære å meddele at New Zealands regjering har opsagt handels- og sjøfartstraktaten mellem Norge og Storbritannia av 18 mars 1826. Traktaten vil ophøre å gjelde overfor New Zealand 15 april 1933, 12 måneder efter dagen for opsigelsen.

2 juni. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om forandring i vedtektene med tariff for opmåling av private tomter i Bærum bygningsdistrikt, Akershus fylke.

3 juni. Nr. 1. **Lov** ***) [1]) om forandring i lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896.

I.

I § 2 i lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 tilføies to nye ledd, sålydende:

For statens krav på arveavgift av livsgaver og arveforskudd begynner foreldelsesfristen i intet tilfelle å løpe før mottageren bevislig har tilstillet vedkommende oppebørselsbetjent meddelelse om utdelingen.

Renter av statens krav på avgift av arv (herunder livsgaver og arveforskudd) foreldes ikke før kravet selv er foreldet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

3 juni. Nr. 2.

Lov *) [2]) um brigde i lov um motorvogner.

I.

I lov um motorvogner frå 20 februar 1926, jfr. lov av

Oversettelse †)

Lov om forandringer i lov om motorvogner.

I.

I lov om motorvogner av 20 februar 1926, jfr. lov av 6

*) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 24.

**) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor vedtektenes § 8 i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 7 juni i Lovtid 1ste avd. nr. 24.

[1]) St.besl. 25 mai. Se Ot. prp. nr. 29. Innst. O. nr. 55. St.tid., forh. i Ot. s. 736; i Lt. s. 212.

[2]) St.vedt. 31 mai. Se Ot. prp. nr. 32. Innst. O. nr. 50. St.tid., forh. i Ot. s. 632–654 og 762; i Lt. s. 193—202 og 212.

†) Oversettelsen er inntatt i henhold til kongelig resolusjon av 3 juni 1932.

6 juni 1930, vert det gjort desse brigde:

§ 11, sjette leden, skal lyda:

Trygdi skal gjelda utan tidgrense ogso um motorvogni skifter eigar, men kann segjast upp med 2 månaders varsel.

§ 12, fyrste leden, skal lyda:

Når motorvogn skifter eigar, skal både den tidlegare og den nye eigaren utan dryggjing og seinast innan 3 dagar melda det skriftleg til politiet.

§ 15, fjorde leden, skal lyda:

Førarkort må ingen få som i dei siste 3 åri er ilagd straff for fyll.

§ 17, andre leden, fyrste punktum, skal lyda:

Ingen må køyra motorvogn når han er drukken eller påverka av alkohol.

§ 18, andre leden, skal lyda:

Vert føraren ilagd straff for brot på lov, fyresegn eller trafikkregel som nemnt i leden framanfor, tek politimeistaren avgjerd um førarkortet skal inndragast. Inndragingi kann skje for alltid eller for ei nærare fastsett tid. Førarkortet skal inndragast for minst 3 år sofremt innehavaren vert ilagd straff for fyll som ikkje kjem inn under fyresegnene i neste leden; når det ligg fyre sers sterke orsakingsgrunnar og når inndraging for so lang tid, etter tilhøvi, vilde verka urimeleg hardt, skal saki leggjast fram for Justisdepartementet som kann fastsetja at inndragingi kann skje for kortare tid. Vidare kann førarkortet inndragast av politi-

juni 1930, gjøres følgende endringer: 3 juni. Nr. 2.

§ 11, sjette ledd, skal lyde:

Garantien skal gjelde uten tidsbegrensning og selv om motorvognen skifter eier, men kan opsies med 2 måneders varsel.

§ 12, første ledd, skal lyde:

Når motorvogn skifter eier, skal både den tidligere og den nye eier uten opphold og senest innen 3 dager melde det skriftlig til politiet.

§ 15, fjerde ledd, skal lyde:

Ingen må få førerkort som i de siste 3 år har vært ilagt straff for beruselse.

§ 17, annet ledd, første punktum, skal lyde:

Ingen må kjøre motorvogn når han er beruset eller påvirket av alkohol.

§ 18, annet ledd, skal lyde:

Blir føreren ilagt straff for overtredelse av lov, forskrift eller trafikkregel som nevnt i foregående ledd, treffer politimesteren bestemmelse om hvorvidt førerkortet skal inndras. Inndragningen kan skje for alltid eller for nærmere fastsatt tid. Førerkortet skal inndras for minst 3 år såfremt innehaveren blir ilagt straff for beruselse som ikke kommer inn under bestemmelsene i næste ledd; under særdeles formildende omstendigheter og hvor inndragning for så lang tid på grunn av forholdene vilde virke urimelig hårdt, skal saken forelegges Justisdepartementet som kan bestemme at inndragningen kan skje for kortere tid.

3 juni. Nr. 2.

meistaren — for alltid eller for nærare fastsett tid — når føraren vert rekna for uskikka til å halda fram som førar av motorvogn eller når ein elles finn at han ikkje lenger hev dei eigenskapane som krevst av ein førar.

§ 18, tridje leden, andre punktum, skal lyda:

Vert han ilagd straff for dette, skal førarkortet dragast inn for alltid.

§ 18, femte leden, fyrste punktum, skal lyda:

Politivedtak um inndraging av førarkort for lengere tid enn 3 månader kann ankast inn for Justisdepartementet.

II.

Denne lovi tek til å gjelda straks.

Videre kan førerkortet inndras av politimesteren — for alltid eller for nærmere fastsatt tid — når føreren anses uskikket til å fortsette som fører av motorvogn eller når han for øvrig antas ikke lenger å ha de for en fører nødvendige egenskaper.

§ 18, tredje ledd, annet punktum, skal lyde:

Blir han ilagt straff for dette forhold, skal førerkortet inndras for alltid.

§ 18, femte ledd, første punktum, skal lyde:

Politiets beslutning om inndragning av førerkort for lengere tid enn 3 måneder kan innankes for Justisdepartementet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

3 juni. **Kongelig resolusjon.**

I. Krave og brem på den ved kongelig resolusjon av 23 april 1925 bestemte dommerkappe for Høiesteretts justitiarius og dommere skal være av rød fløiel.

II. Denne bestemmelse trer i kraft fra det tidspunkt som justitiarius i Høiesterett fastsetter.

3 juni. **Kongelig resolusjon** *). I henhold til § 39, tredje ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 bestemmes:

Rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger tilhørende Bærum vann- og kloakkvesen innen Bærum kommune må inntil videre ikke utføres av andre enn dem som får formannskapets bevilling dertil.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes i henhold til straffelovens § 332.

For bevillingens meddelelse, varighet og ophør fastsettes bestemmelser overensstemmende med et fremlagt utkast.

---

*) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor bestemmelsene for bevillingens meddelelse m. v. er inntatt.

Kongelig resolusjon *) om forandring i reglene for innseiling til Svolvær havn. 3 juni.

Kongelig resolusjon **). I medhold av lov av 17 juni 1869 bestemmes at de ved kongelige resolusjoner av 13 april 1871, 20 januar 1900, 2 mars 1903 og 29 mars 1906 approberte regler for opsøkning og utvinning av alluvialt gull på statens grunn i Hålogaland bispedømme endres således at den i § 7 nevnte avgift til statskassen nedsettes til 2 pct. av gullets verdi, beregnet efter det i lov om pengevesenet fastsatte verdiforhold. 3 juni.

Kongelig resolusjon **). Den gjeldende grunntoll for multer og multegrøt blir ved innførsel til Troms og Finnmark fylker fra de tilgrensende distrikter i Finnland fra og med 10 juni 1932 å nedsette fra kr. 0,15 pr. kg. til kr. 0,075 pr. kg. 3 juni.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Mexico tiltrådt den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921. Tiltredelsen får virkning fra 10 mai 1932. 3 juni.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Colombia 9 mai 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst med protokoll om undertrykkelse av falskmynteri, Genève 20 april 1929. 3 juni.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til en stortingsmann i anledning av en skrivelse «om lovligheten av å utnytte lærernes leseplikt til 36 ukentlige timer à 60 min. i stedet for som nu almindelig 36 undervisningstimer à 45 min.» Departementet har forelagt spørsmålet for Justisdepartementets lovavdeling som i skrivelse av 27 f. mnd. har avgitt sådan uttalelse: 3 juni.

«Man er enig med Kirkedepartementet i at loven med «timer» mener undervisningstimer, uansett om lesetiden i disse er 60 minutter eller kortere. Der kan således ikke antas å være lovlig adgang til å pålegge lærerne mere enn 36 undervisningstimer pr. uke av den grunn at lesetiden er fastsatt til f. eks. 45 minutter pr. time.»

Kirkedepartementet henviser hertil.

---

*) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor reglenes 2net ledd i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 7 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

4 juni. **Stortingsbeslutning** *) vedrørende statspolitiet — sålydende:

1. Der skal være tre statspolitifullmektiger underordnet statspolitichefen, inntil videre stasjonert den ene i Oslo, den annen i Horten og den tredje i Kristiansund N. Sistnevnte politifullmektig skal tillike fungere som politimester innen det ved kongelig resolusjon av 5 april 1929 nærmere bestemte Møre—Trøndelagsdistrikt forsåvidt angår behandlingen av saker angående overtredelse av rusdrikk- og toll-lovgivningen og sådanne saker som med hjemmel i straffeprosesslovens § 133 forfølges i forening dermed.
2. Den underordnede styrke økes fra 1 juli 1932 med 4 mann.
3. Den underordnede styrke ansettes fast fra 1 juli 1932.

4 juni. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om ophevelse av kapitel 5 i politivedtekten for Borge herred, Østfold fylke.

4 juni. **Skrivelse*****) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Ytre og Øvre Rendal herreder, Hedmark fylke.

6 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Ligningsutvalget hvori meddeles at departementet er enig i at de utvalg som omhandles i landskattelovens § 69, næstsiste ledd, ikke kan antas å ha adgang til å kreve undersøkelse av en skattepliktigs regnskapsbøker, men at anmodning herom må utgå fra ligningsnevnden.

8 juni. **Brev** fra Socialdepartementet til Utenriksdepartementet om at homøopatiske lægemidler i likhet med almindelige lægemidler er gjenstand for apotekeres enehandel i detalj og bare kan innføres av dem, som er nevnt i § 1 i lov av 22 juni 1928 om innførsel av apotekvarer samt om handel med gifter, farmasøitiske spesialpreparater og en del andre varer.

8 juni. **Skrivelse****) fra Arbeidsdepartementet om at bygningsskatten for Olsnes og Skeia skal utlignes efter henholdsvis ½ og ¾ av den sats som til enhver tid anvendes for den øvrige del av Kabelvåg bygningskommune, Nordland fylke.

9 juni. **Skrivelse**†) fra Handelsdepartementet. Med hjemmel i lov om eiendomsmeglere av 19 juni 1931 har departementet idag fastsatt nedenstående reglement for eiendoms-

*) Se St.prp. nr. 1, kap. 332. Tillegg 1 til Budgettinnst. S. nr. 32. St.tid. s. 1676—1710.
**) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.
***) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor fiskereglene er inntatt.
†) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

meglere, som gjeldende fra og med 1 juli 1932 inntil videre. 9 juni.

Samtidig har departementet med hjemmel i samme lovs § 14 bestemt at de opgaver som skal innsendes av enhver mellemmann som fra og med 1 juli 1932 formidler omsetning av eller får i opdrag å selge fast eiendom på landet, inntil videre skal være avfattet overensstemmende med vedlagte skjema A, forsåvidt angår opgavene til jordstyrene over mottatte salgsopdrag, og overensstemmende med vedlagte skjema B forsåvidt angår de omsetningsopgaver som ved utgangen av annenhver kalendermåned skal tilstilles Landbruksdepartementet.

Reglement for eiendomsmeglere,

fastsatt som gjeldende inntil videre av Handelsdepartementet 9 juni 1932 med hjemmel i lov om eiendomsmeglere av 19 juni 1931.

Om den årlige avgift.

§ 1. Den i lovens § 6 omhandlede årlige avgift gjelder for kalenderåret og erlegges årlig forskuddsvis og uten påkrav innen 15 januar.

Avgiften innbetales til den offentlige oppebørselsbetjent (skattefoged, byfoged) på det sted hvor meglervirksomheten drives.

Ved innbetaling av avgiften leveres der megleren kvittering in duplo, hvorav han straks innsender det ene eksemplar til Handelsdepartementet.

Om sikkerhetsstillelsen.

§ 2. Meglerens sikkerhetsstillelse i henhold til eiendomsmeglerlovens § 7 kan skje i form av bankinnskudd, bankgaranti, garantiforsikring (banken eller forsikringsselskapet må være godtatt av departementet) eller ved depositum av norske stats-, hypotekbank- eller kommuneobligasjoner, andre børsnoterte norske ihendehaverobligasjoner eller første klasses børsnoterte norske bankaktier, som departementet finner å kunne godta.

§ 3. Stilles sikkerheten helt eller delvis i form av bankgaranti, bankinnskudd eller garantiforsikring, blir garantidokumentet, kontraboken eller forsikringspolisen å overlevere til departementet som i den anledning utsteder et mottagelsesbevis.

§ 4. Ved bankgarantien må garantierklæringen være avfattet efter et av departementet godkjent skjema.

9 juni. § 5. Deponeres kontrabok for bankinnskudd, skal kontraboken være påtegnet en erklæring fra den som den lyder på, om at disposisjonsretten over det på samme innestående beløp overdras til Handelsdepartementet. Dog skal innskyteren være berettiget til årlig å heve de optjente renter.

§ 6. Ved garantiforsikring må polisen være utferdiget i en av departementet godkjent form.

§ 7. Stilles sikkerheten helt eller delvis i form av verdipapirer, blir disse med tilhørende kupongark å deponere i Norges Bank, Oslo. Verdipapirer som ved overdragelse trenger transport, må ved deponeringen enten være påført transport in blanco eller være ledsaget av transportfullmakt til Norges Bank. Banken utsteder depositobevis til megleren og til departementet. Depositobeviset skal inneholde bestemmelse om at Handelsdepartementet er berettiget til å disponere over depositumet. Det skal videre inneholde en fullstendig spesifikasjon over de deponerte verdipapirer og bankens erklæring om, at den innestår for verdipapirenes forsvarlige opbevaring, og om at intet derav — undtagen forfalne rentekuponger, som deponenten har rett til å disponere over — vil bli utlevert uten samtykke fra Handelsdepartementet. Bankens godtgjørelse for verdipapirenes opbevaring betales av megleren.

Når verdipapirer godtas som sikkerhet, vil det beløp for hvilket de godtas av departementet, bli fastsatt efter forsiktig vurdering.

§ 8. Enhver sikkerhetsstillelse likeoverfor departementet i form av bankbok eller verdipapirer skal ledsages av en av vedkommende depositar utferdiget depositoerklæring, hvorved depositumet stilles som håndfått pant for fyldestgjørelse av ethvert sådant ansvar som omhandles i eiendomsmeglerlovens § 7, 2net ledd, og Handelsdepartementet bemyndiges til å disponere over depositumet til fyldestgjørelse av dette ansvar på den i eiendomsmeglerloven omhandlede måte.

§ 9. Er der ved sikkerhetsstillelsen benyttet flere av de i nærværende reglements § 2 omhandlede former, bestemmer departementet hvilke av disse sikkerheter i første rekke skal anvendes til fyldestgjørelsen.

Krever fyldestgjørelsen realisasjon av deponerte verdipapirer, iverksetter departementet salget av disse på den måte og til den tid som det anser tjenligst. Herunder blir der i den utstrekning som omstendighetene tillater, å ta hensyn til den meglers interesser, av hvem sikkerheten er stillet.

9 juni.

Om journalene.

§ 10. De i eiendomsmeglerlovens § 10 påbudte 2 journaler: opdragsjournalen og omsetningsjournalen, skal, før de tas i bruk, være forsynt med fortløpende paginering eller foliering, angitt ved trykte typer og være autorisert av stedets panteregisterfører. I autorisasjonspåtegningen skal angis hvor mange sider eller folier journalen inneholder.

§ 11. I journalen over mottatte opdrag skal opdragene innføres i nummerorden og så vidt mulig i den rekkefølge hvori de innløper. De opdrag som innløper direkte til kontoret innføres straks, og de opdrag som mottas utenfor dette, hurtigst mulig samme dag.

For hvert opdrag skal journalen inneholde opgave over opdragets nummer, datoen for dets mottagelse, opdragsgiverens navn og adresse, opdragets art og gjenstand, pris og andre betingelser som måtte være fastsatt (derunder eventuell avtale om dekning av meglerens utlegg under arbeidet med opdraget) samt opdragets varighet.

Blir et opdrag tilbakekalt eller endret før handel er kommet i stand, skal fornøden anførsel herom foretas i journalen der hvor opdraget er anført.

Opdragsjournalen må kun benyttes til opdrag vedrørende eiendomsmeglingen.

§ 12. Omsetningsjournalen skal føres efter rubrikksystemet og være innrettet overensstemmende med skjemaet i det hermed følgende bilag 1 *). Kolonner og overskrifter skal være trykt.

Med hensyn til de enkelte rubrikker bemerkes følgende:

I 1. rubrikk skal nummereringen være fortløpende, og man henleder opmerksomheten på lovens påbud om at alle stedfunne omsetninger som megleren har vært med på å formidle (altså også de for hvilke kontrakt ifølge loven blir å utferdige av en annen megler) skal innføres i tidsfølge og nummerorden.

De hos megleren opbevarte eksemplarer av kontrakter som han har utferdiget (derunder sluttseddelkopier), skal ved utferdigelsen øverst på 1. side påføres omsetningsnummer efter omsetningsjournalen og til enhver tid opbevares samlet og velordnet i denne nummerorden.

I 4. rubrikk må omsetningens gjenstand tydelig angis. For faste eiendommer må gårds- og bruks-nr. anføres. For forretningslokaler og leiligheter må antall rum (værelser)

*) Inntas ikke her.

9 juni. angis. For aktier må angis om det til disse knytter sig leieretter av nogen art. Nøiaktig stedsbetegnelse (som herredets — byens — gatens navn) anføres. Hvis det efter loven tilligger en annen megler å utferdige kontrakten (kfr. eiendomsmeglerlovens § 12, 1. ledd) tilføies i denne rubrikk i parentes: «kontrakt ved .....» og vedkommende meglers firmanavn og næringskommune.

I 7. rubrikk angis ved leie den avtalte leiesum med tilføielse derunder i parentes av den tidsenhet for hvilken den gjelder (år, halvår, kvartal, måned).

I 8. rubrikk anføres, hvis opgjørsdag ikke er fastsatt, en kort oplysning om hvad der er avtalt om tidspunktet for opgjør.

10. rubrikk utfylles kun hvis megleren utferdiger kontrakten.

I 12. rubrikk skal megleren ikke medta sine eventuelle utlegg til stempelavgift og tinglesningsgebyr.

I rubrikken for stempelkonto anføres innkjøp av stempelmerker og stemplet papir i debetkolonnen og forbruket for hver enkelt omsetning i kreditkolonnen.

Ved ethvert innkjøp av stempelmerker og stemplet papir (jfr. § 20) skal megleren sørge for av den han kjøper av å få en datert og undertegnet erklæring in duplo om innkjøpet med angivelse av beløpet. Det ene eksemplar opbevares hos megleren som bilag til omsetningsjournalen, det annet innsendes til departementet sammen med kvartalsopgavene (kfr. § 14).

I omsetningsjournalens provisjonskonto innføres ikke den provisjon som megleren tilkommer for omsetninger i henhold til eiendomsmeglerlovens § 13, 2. ledd eller godtgjørelse i henhold til bestemmelsene i lovens § 11. Sådanne beløp føres direkte i regnskapsbøkene.

Omsetningsjournalen må kun benyttes til anførsler av omsetninger som megleren formidler i egenskap av mellemmann. Omsetning for egen regning føres i de øvrige regnskapsbøker.

Hvor plassen i de enkelte kolonner ikke strekker til, gjøres fornøden tilleggsanførsel i anmerkningsrubrikken.

§ 13. Utskrevne journaler, protokoller, sluttseddeltalonger og øvrige forretningspapirer skal megleren opbevare i minst 10 år.

Om innsendelse av kvartalsopgaver m. v. til departementet.

§ 14. Det påligger enhver megler uopfordret innen 6 uker efter utløpet av hvert kvartal å innsende til Handels-

departementet opgave over de i kvartalets løp formidlede om- 9 juni.
setninger m. v., bilagt med kopier (ordnet efter nummer) av de i samme tidsrum utferdigede sluttsedler (jfr. § 15) og kvitteringer for innkjøpte stempelmerker og stemplet papir (jfr. § 13). Opgaven avfattes på skjema overensstemmende med det hermed følgende bilag II *). Samtlige rubrikker og spørsmål må nøie utfylles eller besvares. Opgaven dateres og undertegnes av megleren (firmaet) og attesteres av revisor, hvor sådan benyttes.

Om sluttsedlene.

§ 15. Gjelder den avsluttede handel aktier, skal kontrakten av megleren utferdiges i form av sluttsedler. Sluttsedlene utstedes overensstemmende med den til enhver tid gjeldende lovgivning om stempelavgift av dokumenter, med hvis bestemmelser megleren plikter å gjøre sig bekjent. Likeledes skal han gjøre sig bekjent med det skjema som Finansdepartementet har fastsatt for blanketter til sluttsedler og talonger. Om kontraktsbestemmelser vedrørende særlige spørsmål i forbindelse med part- eller aktieomsetningen skal fornøden anmerkning påføres sluttsedlene og de tilhørende talonger.

§ 16. Av alle sluttsedler som megleren utsteder til begge sider, skal han ta kopier, som kvartalsvis innsendes til Handelsdepartementet på den i § 14 foreskrevne måte.

§ 17. Alle sluttsedler, talonger og sluttseddelkopier som vedrører én og samme handel (omsetning eller bytte), skal bære ett og samme nummer, nemlig omsetningsnummeret efter omsetningsjournalen.

Om provisjonsberegningen.

§ 18. Ved omsetning som formidles gjennem eiendomsmegler beregnes provisjonen efter følgende satser:

2 % av kjøpesummen ved omsetning av fast eiendom (f. eks. bygårder, fabrikkbygninger, villaer, landeiendommer, skogeiendommer) og ved overdragelse av butikkforretninger o. l. i by eller på landet, når overdragelsen skjer i forbindelse med omsetning av fast eiendom. Samme provisjonsberegning benyttes når fast eiendom overdras ved salg av samtlige aktier i det selskap som eier eiendommen.

*) Inntas ikke her.

9 juni. For omsetning av tomter i villastrøk beregnes 3 % når kjøpesummen ikke overstiger kr. 5000,00. Overstiger kjøpesummen dette beløp, beregnes 3 % av de første kr. 5000,00 og 2 % av det overskytende beløp;

2 % av kjøpesummen for aktiene ved omsetning av aktier i boligselskap med eller uten tilknyttet leierett (altså også ved omsetning av aktier med rett til såkalt «aktieleilighet»);

3 % av kjøpesummen ved overdragelse av butikkforretninger o. l. i by eller på landet, når dette ikke skjer i forbindelse med overdragelse av fast eiendom;

3 % av den avtalte leiesum for ett år eller, hvor leiekontrakten gjelder et kortere tidsrum, av leiesummen i det tidsrum der er avtalt som leietid, ved utleie av hus, leilighet eller enkelte rum til beboelse eller forretningsbruk.

Minimumsprovisjonen er kr. 100,00 ved omsetning av fast eiendom (også i form av aktiene eller partene i vedkommende selskap) og butikkforretninger, og kr. 50,00 ved omsetning av aktier i boligselskap, med eller uten tilknyttet leierett, og ved utleie.

§ 19. Bestemmelsene i § 18 gjelder den hele provisjon som kan beregnes ved omsetning gjennem eiendomsmegler, uansett om det er avtalt at både kjøper og selger skal være med på å dekke den og uansett om én eller flere mellemmenn medvirker. Hvorledes den fastsatte provisjon i tilfelle skal fordeles på de medvirkende mellemmenn, er overlatt til fri avtale.

---

§ 20. Til lettelse av kontrollen med at pliktig stempelavgift erlegges, pålegges det eiendomsmeglerne fra eiendomsmeglerlovens ikrafttreden av å foreta sine innkjøp av stempelmerker og stemplet papir utelukkende hos en av de offentlige forhandlere derav (jfr. § 12).

§ 21. Den som har Handelsdepartementets fullmakt til å foreta stedlig kontroll, skal når som helst i vanlig kontortid ha uhindret adgang til ved hjelp av meglerforretningens bøker og dokumenter å foreta sådanne undersøkelser som han finner nødvendige for sitt kontrollarbeide, og skal være berettiget til å få sig meddelt sådanne oplysninger som han mener å trenge til dette arbeide.

Skjema A. 9 juni.

Fra eiendomsmegler .....
(navn og tydelig adresse)

Til jordstyret i .....

Salgsopdrag
vedrørende

Eiendommen ..... g.nr. ..... b.nr. .....
(bruksnavn)
av skyld mark .....

1. Areal:
   a. dyrket jord (dekar) .....
   b. dyrkbar » » .....
   c. skog » .....
   d. havn » .....
   e. andre jordbruksherligheter .....
   f. bebyggelse (hvilke bygninger og i hvilken stand)

.....

2. Selger .....
3. Prisforlangende og andre salgsvilkår .....
4. Provisjon og andre omsetningsutgifter .....
5. Opdragets varighet .....
6. Andre oplysninger .....

Sted ..... datum .....

.....
(Underskrift)

Skjema B.

Fra eiendomsmegler.....
(navn og tydelig adresse)

Opgave over eiendommer omsatt i tiden.....

Eiendommens navn	Gårdsnr.	Bruksnr.	Matr.skyld	Beliggenhet (herred)	Areal				Selger	Kjøper	Kjøpesum	Hvad er foretatt til ordning av konsesjonsspørsmålet	Provisjon	Andre omsetn.-utgifter	Anm.
					Dyrket da.	Dyrkbart da.	Skog da.	Havn da.							

Til Landbruksdepartementet.

Sted.....datum.....

.....
(underskrift)

Lov *) [1]) **om forandringer i domstolloven.** 10 juni.
Følgende bestemmelser i lov om domstolene av 13 Nr. 1.
august 1915 skal lyde:

§ 31. Når rettsmøte holdes av en enkelt dommer skal et rettsvidne tilkalles:

a) i straffesaker;
b) i andre saker, undtatt vekselsaker, under hovedforhandlingen eller hvor retten skal ta imot forklaring av vidner eller foreta granskning. Også ellers kan et rettsvidne tilkalles når dommeren finner det ønskelig.

§ 77, annet ledd. I utvalget må ikke uten departementets samtykke optas mindre enn en tyvendedel av tallet på dem, som kan velges til rettsvidner.

§ 85, første ledd. I god tid før hvert lagmannsting til behandling av straffesaker skal lagmannen i overvær av et rettsvidne ta ut ved loddtrekning tyve lagrettemenn og to varamenn.

§ 86, første ledd. Domsmenn av det almindelige utvalg til rettsmøter ved lagmannsrettene eller herreds- og byrettene skal rettens formann i god tid før rettsmøtet ta ut ved loddtrekning i overvær av et rettsvidne.

§ 220, første ledd. For å få tillatelse til å være sakfører ved Høiesterett må ansøkeren godtgjøre:

1. at han har juridisk embedseksamen med beste karakter;
2. at han i minst 3 år derefter har vært i virksomhet som sakfører eller autorisert fullmektig hos sakfører, som dommer eller dommerfullmektig, som fullmektig hos riksadvokaten, som rettsskriver eller som universitetslærer eller universitetsstipendiat i rettsvidenskap, derav minst et år som sakfører eller to år som sakførerfullmektig.

Lov *) [2]) **om forandringer i tvistemålsloven.** 10 juni. Nr. 2.

A.

Følgende bestemmelser i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 skal lyde:

§ 167. Ved overenskomst med fremmed stat kan det vedtas at rettskraftige avgjørelser som er truffet av dens domstoler om borgerlige krav, skal ha bindende virkning også her i riket.

Utenlandske rettsavgjørelser kan dog ikke anerkjennes i de søksmål som nevnes i § 23 nr. 1, eller hvis anerkjen-

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.
[1]) St.besl. 2 juni. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 780—816; i Lt. s. 213.
[2]) St.besl. 2 juni. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 780—817; i Lt. s. 213.

10 juni. Nr. 2.

nelsen vilde stride mot ærbarhet eller norske ufravikelige rettsregler.

§ 168. Bestemmelsene i § 167 får tilsvarende anvendelse på rettslige avgjørelser som er truffet av en fremmed stats forvaltningsmyndigheter, og på utenlandske offentlige forlik.

§ 228. Når retten finner, at granskningen krever særlig kyndighet, tilkaller den sakkyndige efter reglene i det 18de kapitel. Et rettsvidne tar del i granskning, som ikke foretas av den dømmende rett. Er sakkyndige tilkalt, tilkalles ikke rettsvidne.

§ 273 nr. 5 opheves.

§ 323. I herreds- og byrettene skal to domsmenn være med under hovedforhandlingen:

1. i saker som efter § 22 behandles ved fast eiendoms verneting;
2. i saker om rettsforhold som hører under sjøfartsloven eller sjømannsloven;
3. i andre saker, når nogen av partene forlanger det eller retten finner det ønskelig.

Dog tilkalles ikke domsmenn i saker som behandles efter de særlige forskrifter i 31te kapitel.

§ 441. Vekselsaker er saker som anlegges mot vekselskyldnere til inntale av deres vekselrettslige forpliktelser, derunder ikke de i vekselloven's § 74 omhandlede forpliktelser.

Som vekselsak behandles dog ikke en sak til inntale av den forpliktelse som efter vekselloven's § 8 påhviler den som uberettiget har tegnet sitt navn på en veksel på en annens vegne.

§ 444. Motsøksmål er utelukket. Men saksøkte kan bringe i motregning:

1. krav som motparten erkjenner;
2. krav som støtter sig på at der er voldt saksøkte skade ved forsømmelse med å gi meddelelse efter vekselloven's § 45 og § 46, annet ledd, jfr. § 54, annet ledd, og § 55, siste ledd.

§ 451. Som vekselsaker behandles også saker som anlegges mot chekkskyldnere til inntale av deres chekkrettslige forpliktelser, derunder ikke de i chekklovens § 57 omhandlede forpliktelser.

Som vekselsak behandles dog ikke en sak til inntale av den forpliktelse som efter chekklovens § 10 påhviler den som uberettiget har tegnet sitt navn på en chekk på en annens vegne.

I sak som ifølge nærværende paragraf behandles som vekselsak, kan saksøkte, foruten krav som motparten erkjenner (jfr. § 444 nr. 1), bringe i motregning krav som støtter sig på at der er voldt saksøkte skade ved forsømmelse med å gi meddelelse efter chekklovens § 42, jfr. § 48, annet ledd. 10 juni. Nr. 2.

B.

Forandringene i tvistemålslovens §§ 441, 444 og 451 trer først i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Lov *[1]) **om forandringer i lov om utdrag av ankesaker i Høiesterett.** 10 juni. Nr. 3.

Følgende bestemmelser i lov om utdrag av ankesaker i Høiesterett av 14 august 1918 skal lyde:

§ 6. I tvistemål plikter den part som har istandbragt utdrag, å betale utgiftene ved mangfoldiggjørelsen. Vedkommende regjeringsdepartement kan dog frita en part for å betale disse utgifter.

Ved innleveringen av utdrag til Høiesteretts kontor skal det beløp som efter rettsskriverens skjønn vil gå med til mangfoldiggjørelsen, nedlegges hos rettsskriveren. Dog kan Høiesteretts formann samtykke i at nedleggelse undlates, når han finner det sannsynlig at vedkommende part i henhold til denne paragrafs annet punktum vil bli fritatt for å betale utgiftene ved mangfoldiggjørelsen. Det offentliges utlegg kan inndrives ved utpantning.

En part kan selv sørge for mangfoldiggjørelsen av sitt utdrag, når det gjøres på en av rettsskriveren godkjent måte.

§ 7. Såfremt et utdrag inneholder bevisligheter som er inntatt bare i den annen parts interesse, kan det i dommen pålegges ham å utrede en del av utdragsomkostningene, selv om han ikke blir pålagt å bære saksomkostningene for øvrig.

Den part som ilegges saksomkostninger til motpart som er fritatt for å betale utgiftene ved mangfoldiggjørelse av utdrag, skal i dommen tilpliktes å erstatte det offentlige disse utgifter.

§ 8. I saker som behandles skriftlig skal den ankende part ledsage sitt første innlegg med utdrag som skal være istandbragt efter § 2. Søker nogen av partene i senere innlegg støtte i bevisligheter som ikke er inntatt i det første utdrag, skal vedkommende part istandbringe et særskilt utdrag av disse bevisligheter.

§ 9. Har en sakfører eller part ikke tilbørlig forberedt bevisførselen gjennem utdrag av saken, eller har han inn-

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

[1]) St.besl. 2 juni. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 780—818; i Lt. s. 213.

10 juni. Nr. 3.

tatt overflødige ting i utdraget eller foranlediget overflødige reproduksjoner av karter eller skisser, eller har han oversittet eller bevirket oversittelse av den i § 4 nevnte frist, kan han ved dommen i saken ilegges bøter. Likeledes kan det pålegges ham helt eller delvis å erstatte de utgifter, som ved hans forhold er påført det offentlige.

10 juni. Nr. 4.

Lov*) [1]) om forandring i tvangsfullbyrdelsesloven.

Følgende bestemmelser i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 skal lyde:

§ 3, nr. 10 (nytt). 10. avgjørelser av utenlandske domstoler eller andre myndigheter og utenlandske offentlige forlik når de efter overenskomst med den fremmede stat er bindende og kan fullbyrdes her i riket.

§ 13, siste ledd. En bank eller annen innretning, hvis plan er fastsatt ved lov eller godkjent av Kongen, kan selv foreta forkynnelsen gjennem anbefalt brev. Den kan selv innlevere brevet til posten og gi de påtegninger og bevidnelser, som er foreskrevet i lov om domstolene § 178.

§ 23, første ledd. Ved tvangsforretninger skal et rettsvidne være til stede. Styres forretningen av en namsmann, tilkalles et vidne. Ved utpantninger tilkalles dog ikke vidne, uten når særlige omstendigheter antas å gjøre det påkrevet.

§ 27, sjette ledd (nytt). Er grunnlaget utenlandsk, vedlegges de dokumenter som overenskomsten med den fremmede stat bestemmer.

§ 29, nr. 3 (nytt). 3. når fullbyrdelse av et utenlandsk tvangsgrunnlag kreves i henhold til § 3 nr. 10.

§ 30, annet ledd nr. 4 (nytt). 4. når fullbyrdelse av et utenlandsk tvangsgrunnlag kreves i henhold til § 3 nr. 10.

§ 56. Forkynnelser, som skal utgå fra namsmyndighetene, kan de selv foreta gjennem anbefalt brev.

§ 103. Påkrav som omhandlet i § 102 er ikke nødvendig når utpantning søkes for:

1. skatter eller lignende almindelige avgifter til stat eller kommune;
2. premie for ulykkes-, sykdoms-, uførhets- eller alderdomsforsikring, som er fastsatt ved lov, eller kontingent til Norges Brandkasse eller gjensidig brandforsikringsinnretning, hvis plan er stadfestet av Kongen;
3. ydelser til geistlige embedsmenn og kirkesangere efter lov nr. 1 av 14 juli 1897 §§ 7, 9 og 13.

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

[1]) St.besl. 2 juni. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 780—820; i Lt. s. 213—214.

§ 109, tredje ledd. Tvangsauksjon kan dog ikke kreves 10 juni.
før det er gått en måned efterat påkrav er forkynt for sak- Nr. 4.
søkte med underretning om at tvangsauksjon vil bli begjært dersom gjelden ikke blir betalt. Banker og offentlige myndigheter kan selv foreta forkynnelsen gjennem anbefalt brev efter reglene i § 13, siste ledd. Namsmannen skal på begjæring utferdige påkrav for saksøkeren og sørge for forkynnelsen.

§ 122, annet ledd. Dersom staten eller fond som styres av det offentlige, har panterett i eiendommen med prioritet efter saksøkerens krav, skal også vedkommende myndighet gis meddelelse. Til andre interesserte gir retten bare meddelelse, hvis det er særlig påbudt ved lov.

§ 178, første ledd. Har en panthaver i norsk registrert skib eller part i norsk registrert skib krav på en bestemt pengesum, kan han efter forfallstid søke dekning gjennem tvangssalg uten først å anlegge søksmål, dersom panteretten er stiftet ved skifteutlegg eller ved et registrert pantebrev og utstederens underskrift på pantebrevet er bekreftet av en notarius, lensmann eller forliksmann eller to vitterlighetsvidner. Det samme gjelder for tinglyst pantebrev i norsk fartøi som er målepliktig, men ikke registrert.

§ 182, annet ledd. Heller ikke gjelder forskriftene i §§ 109 og 110.

§ 234. Begjæres utkastelse av en leietager efter sådan overenskomst som nevnt i § 3 nr. 9, må overenskomsten og i tilfelle bevis for opsigelsen vedlegges.

Tar namsmannen begjæringen til følge, forkynner han for leietageren opfordring til å flytte innen en uke med tilkjennegivende om at han ellers vil bli kastet ut. Er den avtalte leietid utløpet eller lovlig opsigelse gitt med minst en ukes frist, kan utkastelsen foretas uten særskilt varsel.

Selv om overenskomst som nevnt i § 3 nr. 9 ikke foreligger, kan en besidder av hus, husrum eller annen fast eiendom kastes ut uten søksmål når han for sin fortsatte besiddelse enten ikke påberoper sig nogen hjemmel eller en åpenbar uholdbar hjemmel.

Begjæring om utkastelse efter foregående ledd fremsettes for namsretten, som ved kjennelse avgjør hvorvidt begjæringen skal tas til følge. Før retten treffer sin avgjørelse, skal begjæringen meddeles saksøkte som samtidig opfordres til å uttale sig innen en kort frist som retten fastsetter. Utkastelsen iverksettes av namsmannen efter reglene i annet ledd; samtidig med den der nevnte opfordring blir kjennelsen å forkynne.

10 juni. Nr. 4. Er den som kastes ut familieforsørger, har han rett til å hente sitt løsøre i to uker efter utkastelsen, selv om han ikke samtidig betaler omkostningene, forsåvidt tingene er undtatt fra utlegg, eller kan kreves undtatt.

10 juni. Nr. 5. **Lov** *) [1]) **om forandringer i straffeprosessloven.**

Følgende bestemmelser i lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 skal lyde:

§ 72. Den offentlige påtalemyndighets tjenestemenn er:

1. Riksadvokaten,
2. Statsadvokatene og
3. Politimestrene, statspolitichefen og de dem underordnede politiembedsmenn og lensmenn.

Hvor herreds- eller bydommeren tillike er politimester, blir efter Kongens nærmere bestemmelse enten hans dommerforretninger i straffesaker å henlegge under en annen herreds- eller bydommer, eller hans forretninger som politimester å overdra til en annen polititjenestemann.

§ 75, første ledd. Politimestere og statspolitichefen står som påtalemyndighet under riksadvokaten og stedets statsadvokat. De skal som regel selv eller ved en dem underordnet tjenestemann utføre saker angående forseelser.

§ 77, siste ledd. Til å utføre saker ved Høiesterett, som riksadvokaten ikke selv eller ved sin fullmektig fører eller overlater en statsadvokat, antas høiesterettsadvokater. Riksadvokatens fullmektig må for å kunne føre sakene ha de i lov om domstolene av 13 august 1915 § 220, første ledd, foreskrevne egenskaper, dog således at han ikke behøver å ha vært i virksomhet som sakfører eller sakførerfullmektig når han har et års tjeneste som fullmektig hos riksadvokaten.

§ 170. Hvor det i nærværende lov er henlagt til retten å treffe en bestemmelse, tilkommer avgjørelsen, forsåvidt intet motsatt er bestemt, formannen, når retten ikke er samlet.

§ 200. Til besiktelse og dermed forbundet skjønn, som skal finne sted utenfor hovedforhandlingen, kan en rettslig granskningsforretning foretas av forhørsdommeren i forening med rettsvidnet.

§ 201. Når retten finner, at en granskning fordrer særlig kyndighet, eller det av hensyn til spørsmålets tvilsomhet eller viktighet antas hensiktsmessig, skal sakkyndige tilkalles. Tilkallelse av rettsvidner kan i så fall undlates.

§ 218. Brev og andre postforsendelser, telegrammer og andre papirer kan ikke, medmindre vedkommende gir sam-

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

[1]) St.besl. 2 juni. Se Ot. prp. nr. 18. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 780—821; i Lt. s. 214.

tykke dertil, åpnes eller gjennemsees av andre enn dommeren i et rettsvidnes og, så vidt mulig, i siktedes og andre vedkommendes overvær. 10 juni. Nr. 5.

Kan gjennemsynet som følge herav ikke finne sted straks ved beslagleggelsen, blir papirene å henlegge i et omslag, der forsegles av den, som forestår forretningen, og, om det begjæres, tillike av ihendehaveren eller nogen på hans vegne.

Dommeren må ikke befatte sig med papirene videre, enn undersøkelsens øiemed krever. Så vel han som rettsvidnet plikter å bevare taushet om, hvad de måtte erfare av innholdet.

Lov *) [1]) om forandringer i lov om arbeidstiden på norske skib av 11 juli 1919. 10 juni. Nr. 6.

I lov om arbeidstiden på norske skib av 11 juli 1919 skal efternevnte bestemmelser lyde således:

§ 2. Ved land.

1. Ved land utgjør den almindelige arbeidstid for dekks- og maskinmannskapet 8 timer pr. døgn i tiden mellem kl. 6 morgen og kl. 6 aften.
2. Forsåvidt angår losning og lastning kan arbeidstiden også ordnes efter stedets skikk.

§ 12, punkt 2. Bestemmelsen i post 1 om arbeidstidens største tillatelige lengde og om ekstrabetaling for arbeide utover 8 timer pr. døgn og for arbeide mellem kl. 6 aften og 6 morgen kommer til anvendelse også når arbeidet med losning og lastning ordnes efter stedets skikk, jfr. § 2,2.

Stortingsbeslutning **) inneholdende bestemmelser om særlige godtgjørelser til offentlige tjenestemenn for utførelse av kasseeftersynsforretninger og lignende. 10 juni.

I.

Kirke- og Undervisningsdepartementet.

For utførelse av kasseeftersynsforretning ved institusjon sorterende under departementets undervisningsavdeling tilkommer der vedkommende kr. 12,00; derhos kr. 8,00 for hver arbeidsdag.

Justisdepartementet.

For utførelse av kasseeftersynsforretning hos de under departementet sorterende tjenestemenn tilkommer der vedkommende et honorar — fastsatt efter departementets skjønn i hvert enkelt tilfelle — av mellem kr. 10,00 og kr. 20,00; derhos kr. 8,00 for hver arbeidsdag.

---

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

[1]) St.besl. 2 juni. Se Ot. prp. nr. 21. Innst. O. nr. 68. St.tid., forh. i Ot. s. 775—780; i Lt. s. 214—216.

**) Se St.prp. nr. 43. Innst. S. nr. 120. St.tid. s. 1844—1846.

10 juni.

Socialdepartementet.

Under utførelse av kasseeftersynsforretning hos kommisjonær for Småbruk- og Boligbanken samt Arbeiderbruk- og Boligbanken tilkommer der vedkommende kr. 8,00 for hver arbeidsdag.

På inspeksjonsreiser tilkommer der forsikringsrådets funksjonærer kr. 8,00 pr. inspeksjonsdag.

Handelsdepartementet.

For utførelse av kontrolleftersyn i Statens fiskeribank tilkommer der vedkommende kr. 20,00; derhos kr. 8,00 for hver arbeidsdag.

For utførelse av kasseeftersyn i Styret for det industrielle rettsvern tilkommer der vedkommende kr. 12,00; derhos kr. 8,00 for hver arbeidsdag.

For utførelse av kasseeftersynsforretning i post- og telegrafvesenet godtgjøres vedkommende efter sådant regulativ:

Honorar pr. forretning.

For mindre forretning	kr.	12,00
» større forretning	»	20,00

Godtgjørelse pr. arbeidsdag.

Den ledende funksjonær	kr.	8,00
» assisterende funksjonær	»	5,00

Landbruksdepartementet.

For utførelse av kasseeftersynsforretning ved institusjon sorterende under dette departement tilkommer der vedkommende kr. 12,00; derhos kr. 8,00 for hver arbeidsdag.

Statens kornforretnings revisjon. Under tjenestereiser tilkommer der revisjonens chef og funksjonærer i øvrig en godtgjørelse pr. inspeksjonsdag av henholdsvis kr. 8,00 og kr. 5,00.

Arbeidsdepartementet.

Statsbanenes trafikk-kontrollører tilkommer under reisetjeneste en særlig godtgjørelse av kr. 8,00 pr. revisjonsdag (beregnet efter et timetall av inntil 12 timer).

Finansdepartementet.

For kasseeftersynsforretning hos tjenestemann med oppebørsler, som sorterer under departementets Finansavdeling, får deltagerne særlig godtgjørelse efter sådant regulativ:

Honorar pr. forretning.

a)	Hos landsskattefoged og ved større byskattefogedembede:		
	1ste-mann	kr.	90,00
	2nen-mann	»	70,00
b)	Ved mindre byskattefogedembede og byfogedembede:		
	1ste-mann	kr.	25,00
	2nen-mann	»	20,00
c)	Ved større politimesterembede:		
	1ste-mann	kr.	20,00
	2nen-mann	»	15,00
d)	Ved politimesterembede:		
	1ste-mann	kr.	12,00
	2nen-mann	»	9,00

Arbeidstillegg pr. arbeidsdag. 10 juni.

1ste-mann ..... kr. 8,00
2nen-mann ..... » 7,00

Under utførelse av kasseeftersyn hos kommisjonær for Hypotekbanken tilkommer der vedkommende kr. 8,00 for hver arbeidsdag.

For kasseeftersynsforretning ved tollsted får vedkommende sådan særlig godtgjørelse:

Honorar pr. forretning.

a) Ved tollstedene i Oslo, Bergen og Trondheim .... kr. 90,00
b) Ved andre tollsteder ..... » 20,00

Arbeidstillegg pr. arbeidsdag kr. 8,00.

Tjenestemenn i Kontrollrevisjonen for skibsmålingen tilkommer under tjenstlige reiser en særgodtgjørelse av kr. 8,00 for hver dag som vedkommende anvender til å instruere tolltjenestemenn i skibsmåling.

Inspiserende tjenestemenn ved Tobakksbeskatningen tilkommer på tjenestereiser under ophold i by utenfor Oslo en særgodtgjørelse av kr. 8,00 pr. forretningsdag.

For kasseeftersyns- og eftertellingsforretning hos regnskapsføreren ved Tobakksbeskatningen får deltagerne et honorar av kr. 90,00 samt kr. 8,00 pr. arbeidsdag.

Forsvarsdepartementet.

For kasseeftersynsforretning ved de militære kasser tilkommer der deltagerne et honorar, som når forretningen avholdes ved de større kasser (distriktsintendant, regiment, kommandantskap ved de nye befestninger, Kongsberg våbenfabrikk, Raufoss patronfabrikk og distriktsingeniør) utgjør kr. 20,00 og i øvrig kr. 9,00. Derhos tilkommer forretningens leder kr. 8,00 og den assisterende kr. 7,00 som godtgjørelse pr. forretningsdag.

II.

Utfører en tjenestemann flere eftersynsforretninger på samme dag og innen et antall av 7 timer, utbetales alene ett «honorar», dog med tillegg av 50 pct., såfremt den samlede arbeidstid har oversteget nevnte timeantall.

Der utbetales ikke i noget tilfelle pr. dag mere enn en arbeidsdagsgodtgjørelse, hvad enten sådan er normert som eneste godtgjørelse eller som tillegg til «honorar».

III.

Ovenstående bestemmelser gjøres gjeldende fra 1 juli 1932 og inntil videre.

Stortingsbeslutning *) — sålydende: 10 juni.

Stortinget samtykker i at der til oprettelse av et fond til 2. prioritets utlån på skog å anvende til erhvervelse av skogeiendommer med eventuelt tilhørende jordbruk til utparsellering efter nærmere regler fastsatt av Kongen eller den han dertil bemyndiger av statslånemidler anvendes kr. 250 000,00 som blir å postere til utgift i statsregnskapet for budgett-terminen 1931—32 under kapitalutgifter som nytt kap. 1206, samtidig som inntektsposten kap. 3151, statslånemidler, forhøies med et tilsvarende beløp.

*) Se St.prp. nr. 1. Tillegg nr. 9 for 1931. Innst. S. nr. 10 og 103 for 1932. St.tid. s. 1834—1842.

10 juni. **Kongelig resolusjon.**

1. Det tillates at en kapellbygning, som er under oppførelse ved Hodal hjelpekirkegård i Tolga prestegjelds hovedsogn i Hamar bispedømme efter en fremlagt, av Andr. O. Sandmel utarbeidet og av Statens bygningsinspektør revidert plan — innvies til kirkelig bruk for under navn av Hodal kapell å benyttes til avholdelse av gudstjenester og utførelse av kirkelige forretninger.

Hamar stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen, om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

2. Tolga herredstyres beslutning i møte 8 april 1931 om like overfor det offentlige å garantere for kapellets sømmelige vedlikehold og for dets rengjøring og opvarmning approberes i henhold til lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 § 46.

10 juni. **Kongelig resolusjon** *). Fra 1 juli 1932 oprettes inntil videre en sysselmannsstilling i det ved kongelig resolusjon av 10 juli 1931 okkuperte Eirik Raudes Land på Øst-Grønland.

10 juni. **Kongelig resolusjon** **). I medhold av lov om oprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 fastsettes bestemmelser om merkning av kryssfiner overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

1. Kryssfiner av alle slags, heri også innbefattet møbelplater, må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbruker medmindre hver plate er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

2. Angivelsen skal skje ved at der på hver plates forside (beste side) festes med holdbare klebestoffer en etikett, som for varer tilvirket i Norge skal være rød og blå med hvite linjer og med ordet «Norsk» i hvite bokstaver. For varer tilvirket i utlandet skal etiketten være hvit med ordet «Utenlandsk» i sorte bokstaver.

Alternativt kan der istedenfor «Norsk» eller «Utenlandsk» på etiketten settes «Fabrikert i..... (landets navn)». Denne angivelse kan for varer tilvirket i utlandet settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

Bokstavene i foran nevnte ord og tekst skal være tydelige og minst 6 mm høie og minst 1 mm tykke.

3. Overtredelse av de foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

4. Denne resolusjon trer i kraft 3 måneder fra idag.

*) Kunngj. 9 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.
**) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

Kongelig resolusjon *). 10 juni.

1. I medhold av midlertidig lov av 24 juni 1931 om utførsel av storsild og vårsild skal det inntil 1 januar 1933 være forbudt å utføre saltet storsild og saltet vårsild med mindre silden er bestemt til sådan utførsel av en av de av Handelsdepartementet godkjente fiskerorganisasjoner, Storsildlaget og Stor- og Vårsildlaget.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er straffbar.
3. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *). 10 juni.

1. Lov av 20 mars 1931 (nr. 1) om forandringer i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 settes i kraft straks.
2. I henhold til §§ 55 og 59 i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903, jfr. tilleggslover av 18 september 1909 og 20 mars 1931, utferdiges forskrifter om lastelinjer på skib i overensstemmelse med et fremlagt utkast.
3. Fribordsregler og tabeller, fastsatt ved kongelig resolusjon av 18 september 1909, jfr. kongelig resolusjon av 17 desember 1915, blir herefter bare å anvende i den utstrekning som er hjemlet i de i foregående punkt 2 omhandlede forskrifter om lastelinjer på skib.
4. Følgende kongelige resolusjoner opheves:
   a) av 17 november 1909 om bemyndigelse for Sjøfartskontoret til å avgjøre andragender om godkjennelse av utenlandske lastemerker.
   b) av 8 april 1910 om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å innrømme utsettelse med å anbringe lastemerker.
   c) av 15 april 1910 om anvendelse av lastelinjebestemmelsene på fartøier mellem 25 og 100 reg. tonn.
   d) av 5 juni 1931 om fastsettelse av lastelinjer efter internasjonale regler.

De i post 2 nevnte forskrifter om lastelinjer på skib er sålydende:

§ 1. *Definisjoner.*

I disse forskrifter forståes ved:

a) nytt skib: et skib hvis kjøl er lagt på eller efter 1 juli 1932,
b) eksisterende skib: et skib hvis kjøl er lagt før 1 juli 1932,

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

10 juni. c) internasjonale lastelinjeregler: de regler for fastsettelse av handelsskibes dypeste nedlasting som utgjør bilag I til den internasjonale overenskomst om lastelinjer, undertegnet i London 5 juli 1930,

d) internasjonalt lastelinjecertifikat: et certifikat som er utferdiget i overensstemmelse med bestemmelsene i den overenskomst som er nevnt i foregående punkt c,

e) nasjonalt lastelinjecertifikat: et certifikat som er utferdiget i overensstemmelse med bestemmelsene i fribordsregler og tabeller, fastsatt ved kongelig resolusjon av 18 september 1909,

f) lastelinjemyndighet: en person eller besiktelsesinstitusjon som Handelsdepartementet i henhold til sjødyktighetslovens § 55, punkt 3, har gitt bemyndigelse til å utmåle og anbringe lastemerker og til å utferdige lastelinjecertifikater (jfr. § 2, punkt 3, i disse forskrifter).

§ 2. *Skib som skal ha lastelinjecertifikat.*

1. På skib på 100 register tonn brutto og derover skal det være ombord et gyldig lastelinjecertifikat.

Undtatt fra denne regel er fiske- og fangstfartøier, skib i innenriks fart og skib som Sjøfartskontoret med hjemmel i sjødyktighetslovens § 55, punkt 10, litr. d har undtatt fra regelen. Lastelinjecertifikat kan dog utferdiges også for slike fartøier og for andre fartøier ned til 25 reg. tonn br., hvis rederen ønsker det.

I spesielle tilfelle, der særlige grunner taler for det, kan Sjøfartskontoret innrømme utsettelse med å erhverve lastelinjecertifikat i et begrenset tidsrum eller for en bestemt reise.

2. Lastelinjecertifikatet skal på skib på 150 register tonn brutto og derover være et internasjonalt lastelinjecertifikat og på skib på under 150 tonn, efter rederens valg, enten et internasjonalt lastelinjecertifikat eller et nasjonalt lastelinjecertifikat.

Inntil den internasjonale overenskomst om lastelinjer trer i kraft for Norges vedkommende, kan lastelinjecertifikatet på skib på 150 tonn og derover være et nasjonalt certifikat, men senest fra nevnte tidspunkt må sådant certifikat være ombyttet med et internasjonalt certifikat.

3. Lastelinjecertifikatets form skal være som fastsatt av Handelsdepartementet. Certifikatet skal være utstedt for skibet av en person eller besiktelsesinstitusjon som Handelsdepartementet har gitt bemyndigelse til å utstede

sådanne certifikater og til å foreta den forutgående be- 10 juni.
siktelse og merkning.

4. Ved siden av lastelinjecertifikatet skal det være ombord:
   1) et eksemplar av disse forskrifter og
   2) på skib med internasjonalt lastelinjecertifikat, dessuten et eksemplar av den internasjonale lastelinjeoverenskomst med bilag eller et av Sjøfartskontoret fastsatt utdrag derav og
   3) et av Sjøfartskontoret godkjent kart over de soner og periodiske soner som er omhandlet i § 14.

§ 3. *Lastelinjecertifikatets varighet.*

I lastelinjecertifikatet angis det tidsrum for hvilket det er gjeldende. For internasjonale certifikater kan dog dette tidsrum ikke overstige fem år fra utstedelsesdagen.

For å få nytt certifikat eller påtegning på det gamle om fortsatt gyldighet, må skibet underkastes en besiktelse som er like så inngående som den som kreves for utstedelsen av det oprinnelige certifikat. Internasjonale certifikater kan ikke fornyes for lengere tid enn fem år om gangen.

§ 4. *Vilkår for opnåelse av internasjonalt lastelinjecertifikat.*

Vilkårene for å få internasjonalt lastelinjecertifikat er for skib i almindelighet følgende:

A. For nye skib:
   a) at de har vært besiktet i overensstemmelse med bestemmelsene i de internasjonale lastelinjeregler,
   b) at de opfyller bestemmelsene i del II i forannevnte regler,
   c) at de er blitt merket som bestemt i forannevnte regler.

B. For eksisterende skib:
   a) at de er blitt besiktet og merket enten som fastsatt i de bestemmelser som er nevnt i foregående punkt A, eller som fastsatt i de norske fribordsregler og tabeller av 18 september 1909. I siste tilfelle må dog lastelinjene og deres betegnelse være som angitt i de internasjonale lastelinjeregler.

   Et eksisterende skib, som har vært tildelt internasjonalt lastelinjecertifikat og som innkjøpes fra utlandet, skal ha fribordet beregnet efter de internasjonale regler. Dog kan Sjøfartskontoret på andragende og efter besiktelse tillate at skibet beholder det fribord det har efter det tidligere internasjonale lastelinjecertifikat.

10 juni. b) at de opfyller bestemmelsene i del II i de internasjonale lastelinjeregler i prinsippet og også i detaljene så langt som lastelinjemyndigheten finner det rimelig og praktisk mulig under hensyntagen til effektiviteten av bestående foranstaltninger, utstyr og innretninger, forsåvidt angår:

1) sikringen av åpninger,
2) rekkverk,.
3) lenseporter,
4) adkomstmidler til besetningens rum.

§ 5. *Vilkår for opnåelse av internasjonalt trelastelinjecertifikat.*

Maskindrevet fartøi som er blitt besiktet og merket i henhold til foranstående § 4, er berettiget til å bli besiktet og merket med en lastelinje for trelast i henhold til del V i de internasjonale lastelinjeregler på følgende vilkår:

A. For nye skib:
at de opfyller vilkårene og bestemmelsene som er foreskrevet i del V i de internasjonale lastelinjeregler.

B. For eksisterende skib:
at de opfyller vilkårene og bestemmelsene i del V i de internasjonale lastelinjeregler med undtagelse av regel 80, og at de i prinsippet og så langt som lastelinjemyndigheten finner det er rimelig og praktisk mulig også opfyller vilkårene og bestemmelsene i denne regel.

Hvis et eksisterende skib ikke helt ut tilfredsstiller vilkår og bestemmelser i regel 80, skal fribordet på sådant skib, når trelastelinjen fastsettes, forøkes av lastelinjemyndigheten i forhold til det som mangler på at skibet helt ut tilfredsstiller vilkårene og bestemmelsene.

§ 6. *Vilkår for opnåelse av tillatelse til dypere nedlasting av tankskib.*

Maskindrevet fartøi som er blitt besiktet i henhold til foranstående § 4 er berettiget til å bli besiktet og merket som tankskib i henhold til del VI i de internasjonale lastelinjeregler på følgende vilkår:

A. For nye skib:
at de opfyller vilkår og forskrifter fastsatt i del VI i de internasjonale lastelinjeregler.

B. For eksisterende skib:
at de opfyller vilkårene og forskriftene i reglene 93, 96, 97, 98 og 99 og også om mulig reglene 94, 95 og 100 i de internasjonale lastelinjeregler.

Hvis et eksisterende skib ikke helt ut tilfredsstiller vil- 10 juni.
kår og forskrifter i reglene 94, 95 og 100, skal fribordet på sådant skib, når tankskibslastelinjen fastsettes, forøkes av lastelinjemyndigheten i forhold til det som mangler på at skibet helt ut tilfredsstiller vilkårene og bestemmelsene.

§ 7. *Vilkår for opnåelse av tillatelse til dypere nedlasting av spesialskib.*

Maskindrevet fartøi på over 91,44 meters (300 fots) lengde, som er konstruert således at det i likhet med tankskib er ekstra motstandsdyktig mot sjøen, kan innrømmes en reduksjon i fribordet. Størrelsen av denne reduksjon fastsettes av Sjøfartskontoret i forhold til det fribord som bestemmes for tankskib og i forhold til i hvilken utstrekning vilkårene for fastsettelsen av sådant fribord er opfylt og endelig i forhold til i hvilken utstrekning skibet er opdelt med skotter.

Fribord for heromhandlede skib kan i intet tilfelle settes mindre enn det som skibet vilde kunne få som tankskib.

§ 8. *Vilkår for opnåelse av nasjonalt lastelinjecertifikat.*

For å få det nasjonale lastelinjecertifikat må skibet besiktes og merkes i overensstemmelse med de norske fribordsregler og tabeller av 18 september 1909.

§ 9. *Vilkår for at det internasjonale lastelinjecertifikat skal beholde sin gyldighet.*

Vilkårene for at et internasjonalt lastelinjecertifikat skal beholde sin gyldighet i det tidsrum det er utstedt for, er følgende:

A. at skibets skrog og overbygninger ikke forandres så vesentlig at det får innflydelse på beregningene av fribordet,

B. at utstyr og innretninger vedlikeholdes i en så effektiv stand som de var i da certifikatet blev utstedt, forsåvidt angår:
   1) sikring av åpninger,
   2) rekkverk,
   3) lenseporter,
   4) adkomstmidler til besetningens rum,

C. at skibet blir eftersett i det tidsrum certifikatet er utstedt for, for at det kan bli konstatert at skrog og overbygninger ikke er forandret således som nevnt i punkt A og at utstyr og innretninger som er nevnt i punkt B er vedlikeholdt som foreskrevet i dette punkt. Eftersynet må

10 juni. utføres i overensstemmelse med bestemmelser som Sjøfartskontoret utferdiger.

§ 10. *Vilkår for at det nasjonale lastelinjecertifikat skal beholde sin gyldighet.*

Vilkåret for at et nasjonalt lastelinjecertifikat skal beholde sin gyldighet i det tidsrum det er utstedt for, er at skibets klasse ikke strykes eller forandres, eller at dets skrog eller overbygninger ikke undergår forandringer som har innflydelse på fribordet.

§ 11. *Annullering av certifikater.*

Hvis ikke vilkårene for at lastelinjecertifikatet skal beholde sin gyldighet opfylles, skal certifikatet på forlangende av Sjøfartskontoret inndras.

Når Sjøfartskontoret forlanger en lastelinje flyttet (jfr. sjødyktighetslovens § 55,3), skal også certifikatet inndras.

§ 12. *Forandring av avgjørelser som vedrører lastelinjecertifikatet.*

1. Lastelinjemyndigheten skal sende beregningene vedrørende lastelinjenes plasering til Sjøfartskontoret til granskning. Dette kan kullkaste den trufne avgjørelse og forlange merkenes plass forandret ved første anledning.
2. Er reder eller fører misfornøiet med en avgjørelse som lastelinjemyndigheten har truffet i henhold til disse forskrifter, kan han anke over avgjørelsen til Sjøfartskontoret. Er han misfornøiet med dettes avgjørelse, kan han forlange spørsmålet avgjort ved rettslig skjønn efter reglene i sjødyktighetslovens § 106.

§ 13. *Godkjennelse av jevnbyrdig utstyr m. v.*

1. Istedenfor utstyr eller innretninger eller arrangementer, som er spesielt foreskrevet i lastelinjereglene, kan annet slags utstyr og andre innretninger og arrangementer godtas, hvis Sjøfartskontoret finner at disse er like så effektive som dem som er foreskrevet.
2. Sjøfartskontoret utferdiger de bestemmelser om lukepresenningers standardvekt og kvalitet som regel 15 i de internasjonale lastelinjeregler forutsetter gitt av administrasjonen. Enn videre kan Sjøfartskontoret gi anvisninger for hvorledes bestemmelsene i de internasjonale lastelinjeregler skal gjennemføres i de enkelte tilfelle.

§ 14. *Begrensning av nedlastingen m. v.* 10 juni.

1. De lastelinjer som er angitt i lastelinjecertifikatet for forskjellige farvann og årstider, er de dypeste linjer som det er lovlig å ha skibet lastet til i salt vann på reiser i disse farvann og til disse årstider. Skal et skib passere et farvann, hvor nedlastingen efter certifikatet skal være mindre enn der hvor skibet laster, må derfor lastingen innrettes slik at skibet ikke stikker dypere enn tillatt, når det ankommer til dette farvann. (Om grensene for farvannene og årstidene, se denne paragrafs punkt 4).
2. Ved et skibs avgang fra havn skal, så nøiaktig som omstendighetene tillater, i skibsdagboken antegnes avstanden på begge sider midtskibs mellem overkanten av skibets dekkslinjer og vannflaten. Dessuten skal skibets dypgående for og akter noteres. Og endelig må saltholdigheten av vannet på skibets lasteplass noteres, hvis vedkommende lastelinje er blitt lastet under vann på grunn av at vannet er brakt.
3. Maskindrevet fartøi som i henhold til § 8 er merket med lastelinje for trelast, skal opfylle reglene 84, 85, 86, 88 og 89 i de internasjonale lastelinjeregler når det lastes til en trelastelinje.
4. Farvann og årstider nevnt i det internasjonale lastelinjecertifikat er de samme som er angitt i den opgave over grenser for soner og periodiske soner som er inntatt som bilag II til den internasjonale lastelinjeoverenskomst og i et sonekart som er utgitt av Sjøfartskontoret.

   Farvann og årstider nevnt i det nasjonale lastelinjecertifikat har den begrensning som er angitt i § 2 i Fribordsregler og tabeller av 18 september 1909 og som dessuten er angitt på certifikatet.

   Hvis en havn ligger på grenselinjen mellem to soner, anses den for å ligge innenfor den sone som skibet kommer fra eller går til.
5. Dersom et skib blir så dypt lastet at vedkommende lastelinjes overkant senkes under vannlinjen, blir det å anse som usjødyktig og skal i norsk havn tilbakeholdes av tilsynet, inntil det er lettet så meget, at lastelinjens overkant er i vannlinjen. Hvis sådan nedlasting finner sted i utenriks havn, og den norske konsul bringer forholdet i erfaring, skal han forholde sig som bestemt i sjødyktighetslovens § 34 (jfr. lovens § 55, punkt 8). Ved overlasting i utenriks havn er skibet for øvrig underkastet vedkommende lands lovgivning, men hvis dette lands myndigheter tar rettslige forføininger mot skibet

10 juni. eller holder det tilbake, vil de underrette den norske konsul såfremt vedkommende land er tilsluttet den internasjonale lastelinjeoverenskomst (se denne overenskomsts artikkel 16, punkt 3).

§ 15. *Straffebestemmelser.*

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 339,2 i den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902, forsåvidt ikke strengere straff i henhold til annen lovbestemmelse kommer til anvendelse.

10 juni. **Kongelig resolusjon** *) om trafikkregler for Porsgrunns havnedistrikt.

10 juni. **Kongelig resolusjon.** Der fastsettes statutter for Statens veterinærvidenskapelige forskningsfond i overensstemmelse med et fremlagt utkast, sålydende:

§ 1. Fondet er oprettet ved Stortingets beslutning av 6 juli 1927, hvorved det av overskuddet i Det norske pengelotteri er avsatt kr. 300 000,00 til et veterinærvidenskapelig forskningsfond.

§ 2. Fondets formål er å øke den veterinærvidenskapelige forskning utover det som kan utføres ved de ordinære bevilgninger hertil ved å yde støtte til norske veterinærer, veterinærvidenskapelige institusjoner eller andre til utførelse av arbeid på veterinærvidenskapens eller veterinærfagets område.

§ 3. Grunnkapitalen er urørlig og anbringes mot sikkerhet som for umyndiges midler bestemt.

Av fondets renteavkastning skal hvert år 1/10 — en tiendedel — tillegges grunnkapitalen inntil denne er nådd kr. 500 000,00.

§ 4. Fondets kapital, som med forannevnte begrensning anbringes på den måte som Landbruksdepartementet bestemmer, forvaltes av Finansdepartementet. Efter fradrag av ovennevnte oplegning stilles den resterende del av årsinntekten til disposisjon for Landbruksdepartementet til fremme av fondets formål og til dekning av de utgifter som står i forbindelse hermed.

§ 5. Fondets til enhver tid disponible avkastning skal, med fradrag av de nødvendige administrasjonsutgifter, anvendes:

a. til premier for opsatte prisopgaver,
b. som bidrag til utførelse av arbeid, undersøkelser, forsøk eller forskningsreiser.

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor trafikkreglene er inntatt.

Med Landbruksdepartementets samtykke skal samme person eller institusjon kunne nyte bidrag som her nevnt i flere på hinannen følgende år. 10 juni.

Hvis det på grunnlag av de innkomne andragender og forslag ikke finnes å være føie til helt eller delvis å anvende de disponible midler til formål som nevnt foran, kan departementet — efterat uttalelse er innhentet fra det i § 6 nevnte råd — bestemme at de ledige midler skal anvendes til ekstraordinære veterinærformål av annen art eller at beløpet skal opspares for å anvendes et senere år.

Beløp som ikke er disponert innen 3 år, tillegges grunnfondet.

§ 6. Til å avgi forslag om anvendelse av fondets årlig disponible renteinntekter opnevnes et råd på 5 medlemmer. Selvskrevne medlemmer av dette råd er direktøren for Veterinærinstituttet og lederen av Statens Veterinærklinikk i Oslo (eller efter Landbruksdepartementets bestemmelse en annen representant for Veterinærhøiskolen, når denne kommer i drift). For øvrig består rådet av 1 veterinær som med varamann opnevnes av Den norske Veterinærforenings styre og 2 veterinærer som med varamenn opnevnes av Landbruksdepartementet. De opnevnte medlemmer opnevnes for en tid av 3 år, således at der hvert år uttrer en, de 2 første år ved loddtrekning.

§ 7. Det påligger rådet årlig å sørge for fornøden kunngjørelse om når og på hvilken måte andragender om støtte av fondet kan innsendes. Efter utløpet av den for innsendelse av andragender satte frist, avgir rådet forslag til Landbruksdepartementet om anvendelsen av de for året disponible midler. Når rådet finner grunn til å foreslå prisopgave opsatt for fondets regning, innsendes de i den anledning fornødne forslag til Landbruksdepartementet.

Besvarelsen av eventuelle prisopgaver gjennemgåes av rådet, som derefter avgir sin innstilling til Landbruksdepartementet.

Rådet har for øvrig å påse at der blir innsendt behørig beretning om de foretagender hvortil fondet har ydet støtte, og å påse at betingelser som eventuelt er opstillet, nøie blir efterkommet. Rådet har anledning til å innhente sakkyndige uttalelser i den utstrekning som det selv finner påkrevet.

§ 8. Rådet velger selv sin formann og næstformann. Det er beslutningsdyktig når minst 3 medlemmer er til stede. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget. Rådets medlemmer som har skyss- og kostgodtgjørelse efter det regulativ Landbruksdepartementet bestemmer, tilståes for hvert år et av Landbruksdepartementet fastsatt honorar av-

10 juni. passet efter arbeidets størrelse. Rådet holder møter så ofte som det selv finner nødvendig. I møtene føres protokoll som tillikemed årsberetning innsendes til Landbruksdepartementet ved hvert års utgang. Landbruksdepartementet antar sekretær og fastsetter dennes godtgjørelse.

§ 9. Bestemmelse om anvendelse av fondets midler treffes av Landbruksdepartementet en gang årlig — som regel innen februar måneds utgang.

§ 10. Landbruksdepartementet tilstiller hvert år Stortinget innberetning om fondets virksomhet med regnskap.

Fondets regnskaper er undergitt Statsrevisjonens kontroll.

§ 11. Før forandring av disse statutter kan finne sted, må uttalelse om saken foreligge fra det i § 6 nevnte råd.

10 juni. **Kongelig resolusjon.** Kråkstad lensmannsdistrikt i Akershus fylke blir for fremtiden å benevne Kråkstad og Skilensmannsdistrikt.

10 juni. **Kongelig resolusjon.**

1. Militært jernbanetransportreglement, fastsatt ved kongelig resolusjon av 29 juni 1911 (med rettelser fastsatt ved kongelig resolusjon av 29 januar 1915), settes ut av kraft.

2. Et fremlagt utkast til nytt militært jernbanetransportreglement fastsettes til fremtidig befølgelse.

3. Forsvarsdepartementet bemyndiges til å foreta de mindre vesentlige endringer i dette reglement som forholdene måtte gjøre ønskelige.

10 juni. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Grimstad.

10 juni. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om et tillegg til regulativet for behandling av byggeanmeldelser og tilsyn med byggearbeider i Porsgrunn.

13 juni. **Skrivelse** ***) fra Arbeidsdepartementet om tillegg til den for Asker bygningsdistrikt i Akershus fylke gjeldende vedtekt til bygningslovens § 48.

13 juni. **Skriv** †) frå Arbeidsdepartementet um avgrensande fyresegner for fortenestkøyring med motorvogn utan rute i Os herad, Hordaland fylke.

*) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 13 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor regulativets § 1 i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor tillegget er inntatt.

†) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 26, der fyresegnene er inntekne.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om vedtekter og tariff for opmåling av tomter i Vardø og om bygningsvedtekter for Vardø. 13 juni.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet vedrørende den internasjonale civilprosesskonvensjon av 17 juli 1905. 14 juni.

Ifølge meddelelse fra den danske regjering blir fra 1 juli 1932 de i ovennevnte konvensjons art. 1 omhandlede begjæringer om forkynnelse og de i art. 9 omhandlede rettsanmodninger av fremmede konsuler i Danmark å tilstille:

a) utenfor Kjøbenhavn: den rett innen hvis distrikt forkynnelsen skal skje eller rettsanmodningen utføres.

b) i Kjøbenhavn: Presidenten for Kjøbenhavns byrett når det gjelder forkynnelser, og Justisministeriet når det gjelder rettsanmodninger.

Skrivelse**) fra Arbeidsdepartementet om utligning av bygningsskatt efter forskjellige satser i Sauda bygningskommune, Rogaland fylke. 15 juni.

Lov** [1]) om forandring i Apotekloven. 17 juni. Nr. 1.

I.

I lov om drift av apotek av 4 august 1909, jfr. lov av 29 juni 1917, gjøres følgende forandring:

§ 9, 2net ledd, skal lyde:

Når en apoteker som har fått personlig bevilling, efter at loven av 6 juni 1877 trådte i kraft, avgår ved døden, skal hans bo ha rett og plikt til å fortsette apotekets drift i 6 — seks — måneder ved bestyrer som fyller kravene i § 5 og som er godkjent av departementet. I særlige tilfelle kan departementet fravike bestemmelsen om 5 års tjenestetid for bestyreren.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov** [2]) om enkelte bestemmelser om fremmede konsulers rettsstilling. 17 juni. Nr. 2.

§ 1. Ved overenskomst med fremmed stat kan det vedtas, at konsulære tjenestemenn som ikke utøver nogen privat erhvervsvirksomhet her i landet, og som er borgere av den stat som har utnevnt dem, skal:

---

*) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor vedtektene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 2 juni. Se Ot. prp. nr. 33. Innst. O. nr. 67. St.tid., forh. i Ot. s. 758—762; i Lt. s. 216.

[2]) St.besl. 6 juni. Se Ot. prp. nr. 40. Innst. O. nr. 71. St.tid., forh. i Ot. s. 840; i Lt. s. 229.

17 juni. Nr. 2.

a) være fritatt for personlig arrest og andre innskrenkninger i den personlige frihet, medmindre de siktes for en straffbar handling som efter norsk lov er forbrytelse,

b) ha rett til å avgi vidnesbyrd i civile saker på sin bopel eller på konsulatkontoret. Tvistemålslovens regler om vidneførsel utenfor hovedforhandling får i så fall anvendelse.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

17 juni. Nr. 3.

Lov *) [1]) om tillegg til politilovgivningen.

§ 1. I vedtekter som fastsettes av kommunestyre og godkjennes av Kongen, kan det bestemmes at sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art ikke må holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.

§ 2. For tillatelse som nevnt i § 1 kan politiet sette sådanne vilkår som det finner grunn til eller som er bestemt i vedtektene. Avgift som betales efter lov om politiet av 10 juni 1927 § 19, blir å anvende til utgifter i anledning av politiopsynet, derunder godtgjørelse som tilkommer lensmannen.

17 juni. Nr. 4.

Lov *) [2]) om forandringer i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 og i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre.

I.

Følgende bestemmelser i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 skal lyde:

§ 11. Hjemstavn — hvem og hvor.

Alene norske statsborgere kan ha hjemstavn i Norge.

Barn har inntil det fylte 15de år foreldrenes hjemstavn, forsåvidt og så lenge disse tilhører samme fattigkommune. Tilhører foreldrene forskjellige fattigkommuner, følger barnet den av dem hos hvem det lever eller senest levet. Dør begge foreldre eller den ene av dem, tilhører barnet den hjemstavnskommune, den tilhørte hos hvem det lever eller senest levet. Har mor men ikke far hjemstavn i Norge, følger barn mor.

---

*) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 6 juni. Se Ot. prp. nr. 35. Innst. O. nr. 78. St.tid., forh. i Ot. s. 840—841; i Lt. s. 229.

[2]) St.besl. 6 juni. Se Ot. prp. nr. 31. Innst. O. XVII. St.tid., forh. i Ot. s. 822—838; i Lt. s. 217—229.

Den hjemstavn noen således har ved det 15de år eller ved utferdigelsen av dokument om naturalisasjon, beholder han inntil ny hjemstavn er vunnet. 17 juni. Nr. 4.

Ny hjemstavn vinnes ved efter det fylte 15de år å ha i to på hinannen følgende år, som i tilfelle blir å regne fra utferdigelsen av statsborgerbrevet eller dokument om naturalisasjon, hatt stadig ophold i fattigkommunen uten for sig selv, hustru eller barn under 15 år å ha nydt fattighjelp.

Hevdsavbrytende virker ikke:

a. den i § 44 omhandlede arbeidsanvisning;
b. skolebarns forsyning med de fornødne læremidler;
c. læge- og fødselshjelp samt medisin;
d. sykebehandling foranstaltet av det offentlige for epidemisk eller smittsom sykdom;
e. begravelsesomkostninger.

Senere vunnet hjemstavn avløser enhver tidligere. Den hjemstavn noen har ved fylte 62 år, beholder han sin øvrige levetid.

Den tid som medgår til å vinne hjemstavn, regnes fra og med den dag innflyttede tar fast ophold i en fattigkommune til og med den dag han fraflytter samme. Dog skal tjenestefolks flytning fra tjeneste høist 14 dager før den omforenede fratredelsesdag eller tiltredelse høist 14 dager efter den omforenede tiltredelsesdag ikke komme i betraktning, hvorimot opholdet regnes som om det hadde vart fra og til de omforenede dager.

§ 15. Refusjon av hjemstavnskommune m. v.

1. Av omkostninger forvoldt en fattigkommune ved understøttelse av trengende, som ikke har hjemstavn i samme, skal de, som efter § 11 ikke virker hevdsavbrytende, helt bæres av opholdsstedets fattigvesen. Av de øvrige omkostninger kan to tredjedeler fordres erstattet av hjemstavnskommunen.

2. Hvor barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, må forsørges av fattigvesenet, og foreldrene har hjemstavn i forskjellige fattigkommuner, skal disse to kommuner dele likt de av barnets hjemstavnskommune inntil dets fylte 15de år utredede utgifter. Kan bare den enes hjemstavnskommune påvises, bæres omkostningene i sin helhet av denne.

Far som efter gjeldende lov ved forelegg er pålagt bidrag til sådant barn, er å anse som fattigunderstøttet i forhold til §§ 11 og 17, hvis barnet understøttes av fattigvesenet og han ikke har opfylt sin bidragsplikt.

17 juni. Nr. 4.

Dersom fattighjelpen til barnet ikke overstiger farens samlede skyldige bidrag, er bare han å anse som fattigunderstøttet som nevnt, medmindre barnet forpleies hos andre enn moren og moren intet bidrar til forpleiningen, eller hun ikke opfyller sin bidragsplikt efter forelegg. I så fall eller hvis fattighjelpen overstiger farens skyldige bidrag, er også moren å anse som fattigunderstøttet.

I den utstrekning far eller mor efter foranstående bestemmelser anses som fattigunderstøttet kommer bestemmelsene i § 1, annet ledd, og §§ 6, 7 og 8 til anvendelse på dem.

Et utenfor ekteskap født barn kan hjemsendes overensstemmende med bestemmelsene i § 14, hvis det forpleies hos andre enn noen av sine foreldre. Hvis barnet forpleies hos sin far eller mor for fattigvesenets regning, kan barnet bare hjemsendes sammen med faren eller moren og bare dersom betingelsene efter § 14 er til stede for far eller mor.

Det som foran er bestemt for far til barn født utenfor ekteskap gjelder også for bidragspliktig til sådant barn.

§ 16. Erstatning av statskassen.

Omkostninger ved understøttelse av trengende, hvis hjemstavn ikke kan oplyses, uten at dette er begrunnet i noen forsømmelse fra fattigstyrets side, erstattes, forsåvidt de er gjenstand for refusjon efter § 15, med to tredjedeler av statskassen. Dog kan omkostningene også for en større del eller i sin helhet overtas av statskassen, når billighetshensyn krever det, forsåvidt de dertil fornødne midler av Stortinget er bevilget.

Omkostningene ved understøttelse av sådanne, der som faste arbeidere eller betjenter ved offentlige vei-, jernbaneanlegg og lignende alene for sådant arbeides skyld har opholdt sig i fremmed fattigkommune i den til hjemstavnshevd fornødne tid og i øvrig har opfylt betingelsene for hjemstavnshevd og senere ikke har vunnet hjemstavn, godtgjøres av statskassen efter regninger, som godkjennes av vedkommende departement, dog kun for et tidsrum av fem år fra den dag, den understøttede vant hjemstavn. Under særegne forhold kan med Stortingets samtykke sådanne regninger utbetales av statskassen også utover de fem år.

Omkostninger ved understøttelse av trengende, som ikke har norsk statsborgerrett, godtgjøres av statskassen, når de av vedkommende regjeringsdepartement eller i bestående mellemfolkelige overenskomster foreskrevne regler iakttas.

17 juni. Nr. 4.

§ 17. Tap av hjemstavn.

Har noen mellem sitt 15de og 62de år frivillig vært fraværende fra hjemstavnskommunen uavbrutt i ti på hinannen følgende år, og i løpet av dette tidsrum ikke nydt fattigunderstøttelse, som er gjenstand for refusjon, ikke vunnet hjemstavn i annen fattigkommune og heller ikke i henhold til § 12 fått hustruens hjemstavn, taper han hjemstavnen og blir i tilfelle av trang som hjemstavnsløs å forsørge efter § 16, første ledd, inntil ny hjemstavn på sedvanlig måte er vunnet. Dette gjelder ikke den som efter opdrag gjør tjeneste for staten i fremmed land, eller opholder sig der for sin utdannelse uten å få vederlag for det arbeid han der utfører.

Hjemkommer eller hjemsendes en trengende fra utlandet, og hans hjemstavn er tapt ved preskripsjon, skal den fattigkommune hvor han senest har hatt fast ophold, overta hans forsørgelse mot erstatning som i første ledd bestemt.

§ 20. Styrets sammensetning.

Fattigvesenet skal styres av et fattigstyre bestående av:

a. så mange som herreds- eller bystyret velger, deriblandt minst én kvinne. For disse velges samtidig et like stort antall varamenn;
b. sognepresten eller — om der i kommunen er flere prester i selvstendig embede — en av disse efter biskopens valg;
c. i byene en tjenestemann opnevnt av Kongen, eller den Kongen bemyndiger.

Ved hvert valg uttrer av de valgte ⅓ eller — om tallet ikke er delelig med 3 — en mere enn tredjedelen blandt dem som har stått lengst. Med hensyn til de valgte gjelder for øvrig kommunallovgivningens bestemmelser om ombudstid og gjenvalg for herreds- og bystyremedlemmer.

Fattigstyret velger innen sin midte formann og næstformann hver gang for et år. Velges den under c nevnte tjenestemann, må valget godkjennes av Kongen, eller den Kongen bemyndiger. Den som har vært formann 3 år efter hinannen kan unddra sig gjenvalg for det kommende år.

Ingen kan gjøre tjeneste som medlem av fattigstyret eller tilsynsutvalg, når han i løpet av de siste 12 måneder for sig selv, ektefelle eller barn under 15 år har mottatt understøttelse av sådan art, at den efter fattiglovgivningens bestemmelser virker avbrytende på hjemstavnshevd. Betales den i løpet av de siste 12 måneder således mottatte understøttelse tilbake, inntrer han straks i tjeneste.

17 juni. Nr. 4.

§ 44. Arbeidsanvisning.

Den som efter det fylte 18de år begjærer eller får bistand av fattigvesenet, er når han er frisk og arbeidsfør, pliktig til å utføre det lønte arbeid fattigstyret eller noen på dets vegne setter i gang eller anviser ham til selvhjelp eller til mindreutgift for fattigvesenet.

Den som innkommer eller innlegges i arbeids-, barne-, pleie- eller gamlehjem eller annet kommunalt hjem, skal være undergitt de regler som gjelder for hjemmet.

Den som uten gyldig grunn unddrar sig eller er forsømmelig med arbeid som er anvist ham eller som overtrer noen regel som han er undergitt efter paragrafens annet ledd, blir efter beslutning av fattigstyret å gi advarsel under henvisning til bestemmelsene i paragrafens fjerde og femte ledd. Fattigstyret kan kreve at advarslen meddeles ham av politiet.

Er der gitt advarsel og vedkommende ikke innen en fastsatt frist har bedret sitt forhold, kan fattigstyret — når det derved nødes til å yde ham eller hans familie bistand eller øke bistanden — melde forholdet til påtalemyndigheten med begjæring om påtale.

Er det begjært påtale og forholdet ikke rammes av annen bestemmelse, kan retten efter påstand av påtalemyndigheten ved dom bemyndige denne til å anbringe vedkommende i tvangsarbeidshus. I dette kan domfelte beholdes inntil 18 måneder, men inntil 3 år såfremt han tidligere har vært i tvangsarbeidshus.

Saker efter denne paragraf behandles på samme måte som saker efter lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900 med tilleggslover.

II.

§ 4, annet ledd, i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, opheves.

III.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

17 juni. Nr. 5.

Lov *) [1]) om endring av lov om luftfart av 7 desember 1923.

I.

Følgende paragrafer i lov om luftfart av 7 desember 1923 skal fremtidig lyde således:

§ 15. Luftfart innenfor norsk område med fartøi, som

*) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 6 juni. Se Ot. prp. nr. 39. Innst. O. nr. 79. St.tid., forh. i Ot. s. 838—840; i Lt. s. 229.

ikke har norsk nasjonalitet eller faller inn under bestem- 17 juni.
melsene i denne paragrafs siste ledd eller i § 16, kan bare Nr. 5.
finne sted:

a. når fartøiet har nasjonalitets- og registreringsbevis eller tilsvarende bevis fra offentlig myndighet i stat, med hvilken overenskomst er sluttet om, at fartøier, som hører hjemme der, skal ha rett til sådan fart, eller
b. når vedkommende departement på ansøkning av den, for hvis regning fartøiet brukes, har gitt fartøiet tillatelse til sådan fart.

Den under b nevnte tillatelse gjelder for en måned og kan fornyes for en måned ad gangen. Den kan, når skjellig grunn foreligger, når som helst tilbakekalles. Den kan bare meddeles, når fartøiet med hensyn til luftdyktighet tilfredsstiller krav svarende til dem, som i henhold til denne lov stilles til norske fartøier.

Fartøi, som brukes til luftfart innenfor norsk område i henhold til denne paragraf litra a, skal ha nasjonalitetsmerke og registreringsmerke i overensstemmelse med regler, som Kongen efter overenskomst med vedkommende stat har godkjent, eller i henhold til litra b være forsynt med kjenningsmerke i overensstemmelse med regler, som utferdiges av vedkommende departement.

Kongen eller den han dertil bemyndiger bestemmer om og i tilfelle på hvilke betingelser luftfartøier, som benyttes for å opretholde luftkommunikasjoner, der er av interesse for Folkeforbundets virke, kan gis adgang til norsk område.

§ 27. Plass, som aktes brukt regelmessig til landingsplass for et eller flere luftfartøier, og som ikke drives av staten, og i den utstrekning Kongen bestemmer, også andre anlegg i luftfartens tjeneste, skal være godkjent av den myndighet, Kongen bestemmer, før de tas i bruk. Sådan godkjennelse er også nødvendig for plasser, der aktes benyttet til offentlige flyveopvisninger eller offentlige lokale luftfarter.

Godkjennelse meddeles, efterat den i 1ste ledd nevnte myndighet på den måte, vedkommende departement foreskriver, har forvisset sig om, at anlegget tilfredsstiller de krav, Kongen fastsetter. Godkjennelsen gjelder, så lenge anlegget tilfredsstiller de krav, som til enhver tid gjelder for godkjennelse av sådanne anlegg. Anlegget er undergitt tilsyn av den myndighet, vedkommende departement bestemmer. Enhver, som har anlegget i sin besiddelse, er pliktig til, når

17 juni. Nr. 5.

denne myndighet krever det, å gi dens tjenestemenn adgang til anlegget.

Enhver landingsplass, som mot fastsatt avgift er åpen for norske luftfartøier, skal på samme vilkår være åpen for luftfartøier hjemmehørende i en fremmed stat, med hvilken Norge har overenskomst herom.

§ 30. Luftfartøi må ikke medføre eller bruke innretning for trådløs telegraf eller telefon (radioinstallasjon) uten efter tillatelse av vedkommende departement. Dog skal fremmed fartøi i den utstrekning, overenskomst med fartøiets hjemland bestemmer det, kunne medføre og bruke radioinstallasjon, som det er forsynt med efter tillatelse fra offentlig myndighet i hjemlandet.

Kongen kan påby at visse grupper av luftfartøier skal utstyres med radioapparater (sender og mottager).

§ 34. Erhvervsmessig luftfartsvirksomhet i form av regelmessig trafikk på en bestemt rute (linjefart) samt drift av landingsplasser, som står til almindelig benyttelse, kan bare finne sted for statens regning, eller i henhold til særskilt konsesjon.

Konsesjon meddeles av Kongen, efterat uttalelser er innhentet fra vedkommende kommunale og andre myndigheter. Den gis på bestemt tid, dog ikke over tyve år. Konsesjonen skal gjøres avhengig av de vilkår, som anses nødvendige for å sikre, at virksomheten igangsettes og opretholdes på en for almenheten tjenlig og betryggende måte.

Staten har rett til å innløse, helt eller delvis, bedriften med faste anlegg, rettigheter og løst tilbehør, når konsesjonstiden er utløpet, mot erstatning av den tekniske verdi efter skjønn på statens bekostning.

Innløsning, helt eller delvis, kan også finne sted under konsesjonstiden med ett års varsel, når samferdselshensyn eller andre almene hensyn tilsier det, og da mot erstatning, som fastsettes efter de almindelige ekspropriasjonsregler.

Kongen kan gjøre undtagelse fra forskriftene om innløsning, når det gjelder konsesjon på erhvervsmessig luftfart mellem innland og utland.

§ 36. Konsesjon som meddeles i henhold til § 34, skal inneholde bestemmelse om, at vedkommende departement fastsetter, efter forslag fra konsesjonshaveren, takster for befordring av personer eller gods og for bruk av landingsplass eller andre anlegg, som står til almindelig benyttelse, og godkjenner de av konsesjonshaveren utferdigede reglementer for tjeneste og for befordring av personer og gods.

For å drive annen erhvervsmessig luftfartsvirksomhet enn nevnt i § 34 kreves samtykke av vedkommende departement, som samtidig fastsetter de nærmere betingelser for sådan virksomhet. Tillatelsen gis på bestemt tid, dog ikke over to år. Tillatelsen kan fornyes med tilsvarende tidsbegrensning. 17 juni. Nr. 5.

§ 44. Fartøi, som befinner sig innenfor norsk område, skal følge alle anvisninger, som gis av politi eller tollvesen eller annen myndighet, hvem det er overdratt å føre tilsyn med luftfarten. Beordres fartøiet til å lande, skal det lande snarest mulig og på den landingsplass eller det sted, som vedkommende myndighet anviser. Er ikke annen anvisning gitt skal fartøiet lande på nærmeste offentlige landingsplass.

De i henhold til § 28 utferdigede regler skal fastsette, hvilke signaler vedkommende myndighet skal gi, når den beordrer fartøi til å lande.

Ved et luftfartøis avgang og ved dets landing har nevnte myndigheter rett til å undersøke fartøiet og kontrollere alle de papirer det skal være forsynt med.

Ethvert luftfartøi som flyr over norsk område, herunder innbefattet de efter forholdets natur nødvendige landinger og ophold, kan fritas for beslagleggelse på grunn av misbruk av patent, tegning eller modell, mot en sikkerhetsstillelse hvis størrelse i mangel av mindelig overenskomst snarest mulig fastsettes av vedkommende politimyndighet (politimester eller lensmann) på det sted hvor beslagleggelsen skulde finne sted.

§ 45. Luftfartøi, som hører hjemme i en stat, med hvilken Norge har sluttet overenskomst herom, skal ved landing og særlig i tilfelle av nød ha rett til den samme hjelp som luftfartøier av norsk nasjonalitet.

Lider et luftfartøi havari på sjøen, har den som berger fartøiet eller dets ladning, eller som medvirker ved bergningen, rett til å få bergelønn av hvad der berges overensstemmende med reglene i sjøfartsloven.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

17 juni. Nr. 6.

Lov*) [1]) om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v.

§ 1. Denne lov omfatter følgende varer:

Poteter og potetmel, egg, honning, melk og produkter av melk, friske bær og andre friske frukter, grønnsaker og rotvekster, saft og konserver av frukt og grønnsaker, fjærfeslakt, kjøtt, slakteavfall, hermetikk, pølser og andre tilberedte kjøttvarer av hest, storfe, sau, geit, svin og hval.

§ 2. Kongen kan utferdige de nødvendige forskrifter siktende til å føre kontroll med at varer av forannevnte slags som utføres, innføres, eller omsettes her i landet, fremtrer som velbehandlet og god handelsvare.

Kongen kan herunder utferdige forskrifter som sikter til å forebygge uriktige forestillinger om varenes oprinnelse, art, sammensetning, mengde eller kvalitet eller som angir hvorledes varene skal være tilvirket og emballert, hvad de må inneholde eller hvilke krav de skal tilfredsstille, forat de kan utføres, innføres eller utbys til salg under en viss betegnelse. Kongen kan videre gi forskrifter om inndeling av de enkelte varer i klasser efter behandling, innhold, kvalitet, mengde, størrelse eller andre egenskaper, fastsette de krav som skal stilles og de betegnelser og merker som skal brukes for hver klasse. Varer som ikke tilfredsstiller de opstilte krav, kan forbys innført, eller utført eller omsatt her i landet. De med kontrollen forbundne utgifter kan pålegges vedkommende importør, eksportør, selger eller produsent.

§ 3. De myndigheter hvem kontrollen overdras, skal ha adgang til et hvert lager eller oplag av de i § 1 nevnte varer og til et hvert sted hvor sådanne varer holdes til salg, pakkes, sendes eller tilvirkes til salg. De har rett til å utta prøver til undersøkelse, og kan kreve de oplysninger som er nødvendige for kontrollens gjennemførelse.

§ 4. Overtredelse av de i medhold av loven utferdigede forskrifter straffes med bøter.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opheves lov av 8 august 1924 om kvalitetskontroll med visse landbruksvarer. De forskrifter som er utferdiget i medhold av sistnevnte lov, blir gjeldende inntil anderledes bestemmes i medhold av nærværende lov.

---

*) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 13 juni. Se Ot. prp. nr. 45. Innst. O. nr. 87. St.tid., forh. i Ot. s. 878—879; i Lt. s. 251—252.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for «Bregnebakken guttehjem» i Nittedal. 17 juni.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for Aker kommunale barnehjem. 17 juni.

Kongelig resolusjon *) om forandring i forskriftene om handel med melk m. v. i Flekkefjord. 17 juni.

Kongelig resolusjon **). I medhold av lov om oprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 bestemmes at de ved kongelig resolusjon av 17 april 1931 fastsatte bestemmelser om merkning av gjær endres overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende: 17 juni.

§ 1. Gjær må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbruker medmindre hvert kolli (kasse, pose, pakke eller lignende) av salgskvantumet i overensstemmelse med nedenstående forskrifter er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

§ 2. Angivelsen skal være lett synlig og tydelig og skal være trykt, stemplet eller stensilert på emballasjen.

Angivelsen skal være sålydende:

«Norsk» for vare tilvirket i Norge.

«Utenlandsk» for vare tilvirket i utlandet.

Alternativt kan angivelsen være sålydende:
«Fabrikert i..... (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

Bokstavene i angivelsen skal for pakninger på 1 kg og derover være minst 20 mm høie og minst 3 mm tykke.

§ 3. Fra utsalgssted kan gjær i mindre vektsmengder enn 1 kg selges i umerket emballasje såfremt der i utsalgsstedet er anbragt et for kjøperne lett synlig og tydelig opslag som angir om der selges norsk eller utenlandsk gjær, f. eks. «Norsk gjær» eller «Tysk gjær».

---

*) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor forskriftenes punkt 5 b i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

17 juni. Bokstavene i opslaget skal være minst 30 mm høie og minst 4 mm tykke.

§ 4. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft 1 august 1932.

17 juni. **Kongelig resolusjon** *) om sløifning av den ved kongelig resolusjon av 5 juli 1928 approberte midlertidig nedsettelse av takstene for Fredrikshaldskanalen.

17 juni. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge opgave mottatt fra Folkeforbundets sekretariat er inntil 1 februar 1932 de på nedenstående fortegnelse opførte stater tilsluttet den internasjonale opiumsoverenskomst av 23 januar 1912 med undertegningsprotokoll samt ikrafttredelsesprotokoll (se «Overenskomster med Fremmede Stater» for 1923 s. 131 flg.):

Stater	Underskrevet overenskomsten	Underskrevet protokollen for de makter som ikke var representert på den første opiumskonferanse	Ratifisert overenskomsten	Underskrevet protokollen vedrørende overenskomstens ikrafttredelse (datum for ikrafttredelsen)
Albania	—	3 febr. 1925	3 febr. 1925	3 febr. 1925
Amerikas forente stater	23 janr. 1912	—	15 desbr. 1913	11 febr. 1915
Argentina	—	17 oktbr. 1912	—	—
Belgien[1])	—	18 juni 1912	16 juni 1914	14 mai 1919
Bolivia	—	4 juni 1913	10 janr. 1920**	10 janr. 1920**
Brasil	—	16 oktbr. 1912	23 desbr. 1914	10 janr. 1920**
Bulgaria	—	2 mars 1914	9 aug. 1920**	9 aug. 1920**
Chili	—	2 juli 1913	16 janr. 1923	18 mai 1923
Costa Rica	—	25 april 1912	1 aug. 1924	29 juli 1925
Danmark[2])	—	17 desbr. 1912	10 juli 1913	21 oktbr. 1921

*) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

**) Ratifikasjon eller underskrift i kraft av art. 295 i Versailles-traktaten av 28 juni 1919, eller de tilsvarende artikler i Trianon-, St. Germain- eller Neuillytraktatene.

[1]) Under forbehold av tiltredelse og opsigelse forsåvidt angår Belgisk Kongo.

[2]) Undertegningen så vel som ratifikasjonen av protokollen for de makter som ikke var representert på konferansen har funnet sted for Danmark, Island og Dansk Vestindia; undertegningen av protokollen vedrørende ikrafttredelsen har funnet sted for Danmark og Island særskilt.

Stater	Underskrevet overens-komsten	Underskrevet protokollen for de makter som ikke var representert på den første opiums-konferanse	Ratifisert overens-komsten	Underskrevet protokollen vedrørende overenskomst-ens ikrafttre-delse (datum for ikrafttredelsen)
Danzig	—	8 novbr. 1921	18 april 1922	5 mars 1931
Dominikanske Republikk	—	12 novbr. 1912	7 juni 1923	14 april 1931
Ecuador	—	2 juli 1912	25 febr. 1915	23 aug. 1923
Estland	—	9 janr. 1923	20 april 1923	21 janr. 1931
Finnland	—	24 april 1922	16 mai 1922	1 desbr. 1922
Frankrike[3]	23 jan. 1912	—	10 janr. 1920*	10 janr. 1920*
Grekenland	—	—	30 mars 1920*	30 mars 1920*
Guatemala	—	17 juni 1912	27 aug. 1913	10 janr. 1920*
Haiti	—	21 aug. 1912	30 juni 1920*	30 juni 1920*
Honduras	—	5 juli 1912	29 aug. 1913	3 april 1915
Italia	23 janr. 1912	—	28 juni 1914	10 janr. 1920*
Japan	23 janr. 1912	—	10 janr. 1920*	10 janr. 1920*
Jugoslavia	—	—	10 febr. 1920*	10 febr. 1920*
Kina	23 janr. 1912	—	9 febr. 1914	11 febr. 1915
Kolombia[4]	—	15 janr. 1913	26 juni 1924	30 juni 1924
Kuba	—	8 mai 1913	8 mars 1920*	8 mars 1920*
Latvija	—	6 febr. 1922	25 mars 1924	18 janr. 1932
Liberia	—	—	30 juni 1920*	30 juni 1920*
Litauen	—	7 april 1922	—	—
Luxemburg	—	18 juni 1912	21 aug. 1922	21 aug. 1922
Mexico	—	15 mai 1912	2 april 1925	8 mai 1925
Monaco	—	1 mai 1923	20 febr. 1925	26 mai 1925
Nederland	23 janr. 1912	—	28 juli 1914	11 febr. 1915
Nicaragua	—	18 juli 1913	10 novbr. 1914	3 novbr. 1920
Norge	—	2 septbr. 1913	12 novbr. 1914	20 septbr. 1915
Panama	—	19 juni 1912	25 novbr.1920*	25 novbr.1920*
Paraguay	—	14 desbr. 1912	—	—
Persia[5]	23 janr. 1912	—	—	—
Peru	—	24 juli 1913	10 janr. 1920*	10 janr. 1920*
Polen	—	—	10 janr. 1920*	10 janr. 1920*
Portugal	23 janr. 1912	—	15 desbr. 1913	8 april 1920*
Rumenia	—	27 desbr. 1913	14 septbr.1920*	14 septbr.1920*
Russland	23 janr. 1912	—	—	—
Salvador	—	30 juli 1912	19 septbr. 1922	29 mai 1931
Siam[6]	23 janr. 1912	—	10 juli 1913	10 janr. 1920*

* Ratifikasjon eller underskrift i kraft av art. 295 i Versailles-traktaten av 28 juni 1919, eller de tilsvarende artikler i Trianon-, St. Germain- eller Neuillytraktatene.

[3]) Under forbehold av en eventuelt særskilt og særlig ratifikasjon eller opsigelse forsåvidt angår de franske protektorater. Frankrike og Storbritannia har undertegnet overenskomsten for Ny-Hebriderne 21 august 1924.

[4]) Under forbehold av samtykke fra Kolombias lovgivende myndighet.

[5]) Med forbehold forsåvidt angår artiklene 15, 16, 17, 18 og 19 (idet Persia ikke har nogen traktat med Kina) og paragraf a) i artikkel 3.

[6]) Med forbehold forsåvidt angår artiklene 15, 16, 17, 18 og 19 (idet Siam ikke har nogen traktat med Kina).

Stater	Underskrevet overens-komsten	Underskrevet protokollen for de makter som ikke var representert på den første opiums-konferanse	Ratifisert overens-komsten	Underskrevet protokollen vedrørende overenskomst-ens ikrafttre-delse (datum for ikrafttredelsen)
Spania	—	23 oktbr. 1912	25 janr. 1919	11 febr. 1921
Storbritannia[7]) ..	23 janr. 1912	—	15 juli 1914	10 janr. 1920*
Sveits[8])	—	29 desbr. 1913	15 janr. 1925	15 janr. 1925
Sverige[9])	—	27 aug. 1913	17 april 1914	13 janr. 1921
Tsjekkoslovaki ..	—	—	10 janr. 1920*	10 janr. 1920*
Tyskland	23 janr. 1912	—	10 janr. 1920*	10 janr. 1920*
Ungarn	—	—	26 juli 1921*	26 juli 1921*
Uruguay	—	9 mars 1914	3 april 1916	10 janr. 1920*
Venezuela	—	10 septbr. 1912	28 oktbr. 1913	12 juli 1927
Østerrike	—	—	16 juli 1920*	16 juli 1920*

* Ratifikasjon eller underskrift i kraft av art. 295 i Versailles-traktaten av 28 juni 1919, eller de tilsvarende artikler i Trianon-, St. Germain- eller Neuillytraktatene.

[7]) Under forbehold av følgende erklæring:

Hvis denne overenskomst ratifiseres av Hans Britanniske Majestets Regjering, skal dens bestemmelser i enhver henseende få anvendelse på keiserriket Britisk India, Ceylon, Straits Settlements, Hong Kong og Wei-hai-wei på samme måte som på det Forente Kongerike Storbritannia og Irland; men Hans Britanniske Majestets Regjering forbeholder sig rett til å underskrive eller opsi overenskomsten særskilt på vegne av enhver dominion, koloni eller ethvert biland eller protektorat undtagen de opregnede.

I kraft av det nevnte forbehold har Storbritannia undertegnet overenskomsten for følgende dominions, kolonier, biland og protektorater: for Canada, Newfoundland, New Zealand, Brunei, Cypern, protektoratet Øst-Afrika, Falklandøene, de Malayiske protektorater, Gambia, Gibraltar, Gullkysten, Jamaica, Johore, Kedah, Kelantan, Perlis, Trengganu, Malta, Nord-Nigeria, det nordlige Borneo, Nyassaland, St.-Helena, Sarawak, Seychellerne, Somaliland, Syd-Nigeria, Trinidad og Uganda 17 desember 1912; for kolonien Fidji 27 februar 1913; for kolonien Sierra Leone, protektoratet Gilbert- og Ellice-øene og protektoratet Salomou-øene 22 april 1913; for regjeringen i Australia 25 juni 1913; for Bahama-øene og de tre kolonier på Windward-øene, nemlig Grenada, St. Lucia og St. Vincent 14 november 1913; for Leeward-øene 30 januar 1914; for britisk Guiana og britisk Honduras 11 februar 1914; for regjeringen i Syd-Afrika 11 mars 1914; for Zanzibar, Syd- og Nord-Rhodesia, Basutoland og protektoratet Bechuanaland og Swaziland 28 mars 1914; for kolonien Barbados 4 april 1914; for Mauritius med biland 8 april 1914; for Bermuda-øene 11 juli 1914; for Palestina 21 august 1924; for Ny-Hebriderne (sammen med Frankrike) 21 august 1924; for Irak 20 oktober 1924.

[8]) Under forbehold av ratifikasjon og under avgivelse av erklæring om at det ikke vil være mulig for den sveitsiske regjering å utferdige de nødvendige lovbestemmelser innen den frist som overenskomsten fastsetter.

[9]) Under forbehold av følgende erklæring: Da opium ikke fremstilles i Sverige, vil den svenske regjering foreløbig nøie sig med å forby innførsel av tilberedt opium, men erklærer sig samtidig beredt til å ta de forholdsregler som omhandles i overenskomstens artikkel 8, hvis erfaringen skulde vise nødvendigheten herav.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om regulativ for opmålingsforretninger i Strømmen bygningskommune, Akershus fylke. 17 juni.

Skrivelse fra Finansdepartementet til samtlige sorenskrivere, angående stempelmerker til beriktigelse av gebyrer for ekteskapslysning. 17 juni.

Ved lov av 15 april d. å. om endring i lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 er der fastsatt forskjellige gebyrer som er bestemt å skulle avgjøres ved stempelmerker, således gebyr for lysning, kr. 10,00.

I den anledning meddeles, at departementet bemyndiger hr. sorenskriveren til å anta de innen Deres embedsdistrikt fungerende sogneprester som utselgere av stempelmerker på vanlige betingelser, dog således at de alene får adgang til å forhandle stempelmerker til beriktigelse av gebyrer for lysning. Der kan tilståes en kreditt av inntil kr. 100,00 for hver utselger; om antagelsen blir meddelelse å tilstille stempelpapirforvalteren.

Det er forutsetningen, at bemyndigelsen anvendes i tilfelle, hvor stor avstand mellem sogneprestens kontor og den nærmeste forhandler eller utselger av stempelmerker eller andre forhold gjør det tungvindt for publikum ikke å kunne få kjøpt de nødvendige merker hos sognepresten.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om forbud mot motorvognkjøring under teleløsning på hovedveien over Meheia innen Buskerud fylke. 18 juni.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fattigstyrene. 20 juni.

Ved lov av 17 juni 1932 er foretatt en del forandringer i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 og i lov av 10 april 1915 om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre. Efter forandringene i fattigloven kommer efterfølgende paragrafer i denne lov til å lyde således (forandringene er angitt med *kursiv*):

§ 11. Hjemstavn — hvem og hvor.

Alene norske statsborgere kan ha hjemstavn i Norge.

Barn har inntil det fylte 15de år foreldrenes hjemstavn, forsåvidt og så lenge disse tilhører samme fattigkommune. Tilhører foreldrene forskjellige fattigkommuner, følger barnet den av dem hos hvem det lever eller senest levet. Dør begge foreldre eller den ene av dem, tilhører barnet den hjemstavnskommune, den tilhørte hos hvem det lever eller senest

*) Kunngj. 21 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor regulativet er inntatt.

**) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

20 juni. levet. Har mor men ikke far hjemstavn i Norge, følger barn mor.

Den hjemstavn nogen således har ved det 15de år eller ved utferdigelsen av dokument om naturalisasjon, beholder han inntil ny hjemstavn er vunnet.

Ny hjemstavn vinnes ved efter det fylte 15de år å ha i to på hinannen følgende år, som i tilfelle blir å regne fra utferdigelsen av statsborgerbrevet eller dokument om naturalisasjon, hatt stadig ophold i fattigkommunen uten for sig selv, hustru eller barn under 15 år å ha nydt fattighjelp. Hevdsavbrytende virker ikke:

a. den i § 44 omhandlede arbeidsanvisning;
b. skolebarns forsyning med de fornødne læremidler;
c. læge- og fødselshjelp samt medisin;
d. sykebehandling foranstaltet av det offentlige for epidemisk eller smittsom sykdom;
e. begravelsesomkostninger.

Senere vunnet hjemstavn avløser enhver tidligere. Den hjemstavn nogen har ved fylte 62 år beholder han sin øvrige levetid.

Den tid som medgår til å vinne hjemstavn regnes fra og med den dag innflyttede tar fast ophold i en fattigkommune til og med den dag han fraflytter samme. Dog skal tjenestefolks flytning fra tjeneste høist 14 dager før den omforenede fratredelsesdag eller tiltredelse høist 14 dager efter den omforenede tiltredelsesdag ikke komme i betraktning, hvorimot opholdet regnes som om det hadde vart fra og til de omforenede dager.

§ 15. Refusjon av hjemstavnskommune m. v.

1. Av omkostninger forvoldt en fattigkommune ved understøttelse av trengende, som ikke har hjemstavn i samme, skal de, som efter § 11 ikke virker hevdsavbrytende, helt bæres av opholdsstedets fattigvesen. Av de øvrige omkostninger kan to tredjedeler fordres erstattet av hjemstavnskommunen.

2. Hvor barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, må forsørges av fattigvesenet, og foreldrene har hjemstavn i forskjellige fattigkommuner, skal disse to kommuner dele likt de av barnets hjemstavnskommune inntil dets fylte 15de år utredede utgifter. Kan bare den enes hjemstavnskommune påvises, bæres omkostningene i sin helhet av denne.

Far som efter gjeldende lov ved forelegg er pålagt bidrag til sådant barn, er å anse som fattigunderstøttet i forhold til §§ 11 og 17, hvis barnet understøttes av fattigvesenet og han ikke har opfylt sin bidragsplikt.

Dersom fattighjelpen til barnet ikke overstiger farens samlede skyldige bidrag, er bare han å anse som fattigunderstøttet som nevnt, med mindre barnet forpleies hos andre enn moren og moren intet bidrar til forpleiningen, eller hun ikke opfyller sin bidragsplikt efter forelegg. I så fall eller hvis fattighjelpen overstiger farens skyldige bidrag er også moren å anse som fattigunderstøttet. 20 juni.

I den utstrekning far eller mor efter foranstående bestemmelser anses som fattigunderstøttet kommer bestemmelsene i § 1, annet ledd, og §§ 6, 7 og 8 til anvendelse på dem.

Et utenfor ekteskap født barn kan hjemsendes overensstemmende med bestemmelsene i § 14, hvis det forpleies hos andre enn nogen av sine foreldre. Hvis barnet forpleies hos sin far eller mor for fattigvesenets regning, kan barnet bare hjemsendes sammen med faren eller moren og bare dersom betingelsene efter § 14 er til stede for far eller mor.

Det som foran er bestemt for far til barn født utenfor ekteskap gjelder også for bidragspliktig til sådant barn.

§ 16. Erstatning av statskassen.

Omkostninger ved understøttelse av trengende, hvis hjemstavn ikke kan oplyses, uten at dette er begrunnet i nogen forsømmelse fra fattigstyrets side, erstattes, forsåvidt de er gjenstand for refusjon efter § 15, med to tredjedeler av statskassen. Dog kan omkostningene også for en større del eller i sin helhet overtas av statskassen, når billighetshensyn krever det, forsåvidt de dertil fornødne midler av Stortinget er bevilget.

Omkostningene ved understøttelse av sådanne, der som faste arbeidere eller betjenter ved offentlige vei-, jernbaneanlegg og lignende alene for sådant arbeides skyld har opholdt sig i fremmed fattigkommune i den til hjemstavnshevd fornødne tid og i øvrig har opfylt betingelsene for hjemstavnshevd og senere ikke har vunnet hjemstavn, godtgjøres av statskassen efter regninger, som godkjennes av vedkommende departement, dog kun for et tidsrum av fem år fra den dag, den understøttede vant hjemstavn. Under særegne forhold kan med Stortingets samtykke sådanne regninger utbetales av statskassen også utover de fem år.

Omkostninger ved understøttelse av trengende, som ikke har norsk statsborgerrett, godtgjøres av statskassen, når de av vedkommende regjeringsdepartement eller i bestående mellemfolkelige overenskomster foreskrevne regler iakttas.

§ 17. Tap av hjemstavn.

Har nogen *mellem sitt 15de og 62de år* frivillig vært fraværende fra hjemstavnskommunen uavbrutt i ti på hinannen følgende år, og i løpet av dette tidsrum ikke nydt fattigunder-

20 juni. støttelse, som er gjenstand for refusjon, ikke vunnet hjemstavn i annen fattigkommune og heller ikke i henhold til § 12 fått hustruens hjemstavn, taper han hjemstavnen og blir i tilfelle av trang som hjemstavnsløs å forsørge efter § 16, første ledd, inntil ny hjemstavn på sedvanlig måte er vunnet. *Dette gjelder ikke den som efter opdrag gjør tjeneste for staten i fremmed land, eller opholder sig der for sin utdannelse uten å få vederlag for det arbeid han der utfører.*

Hjemkommer eller hjemsendes en trengende fra utlandet, og hans hjemstavn er tapt ved preskripsjon, skal den fattigkommune hvor han senest har hatt fast ophold, overta hans forsørgelse mot erstatning som i første ledd bestemt.

§ 20. Styrets sammensetning.

Fattigvesenet skal styres av et fattigstyre bestående av:

a. så mange som herreds- eller bystyret velger, deriblandt minst én kvinne. For disse velges samtidig et like stort antall varamenn;

b. sognepresten eller — om der i kommunen er flere prester i selvstendig embede — en av disse efter biskopens valg;

c. i byene en tjenestemann opnevnt av Kongen, eller den Kongen bemyndiger.

Ved hvert valg uttrer av de valgte ⅓ eller — om tallet ikke er delelig med 3 — en mere enn tredjedelen blandt dem som har stått lengst. Med hensyn til de valgte gjelder for øvrig kommunallovgivningens bestemmelser om ombudstid og gjenvalg for herreds- og bystyremedlemmer.

Fattigstyret velger innen sin midte formann og næstformann hver gang for et år. Velges den under c nevnte tjenestemann, må valget godkjennes av Kongen, eller den Kongen bemyndiger. Den som har vært formann 3 år efter hinannen kan undra sig gjenvalg for det kommende år.

Ingen kan gjøre tjeneste som medlem av fattigstyret eller tilsynsutvalg, når han i løpet av de siste 12 måneder for sig selv, ektefelle eller barn under 15 år har mottatt understøttelse av sådan art, at den efter fattiglovgivningens bestemmelser virker avbrytende på hjemstavnshevd. Betales den i løpet av de siste 12 måneder således mottatte understøttelse tilbake, inntrer han straks i tjeneste.

§ 44. Arbeidsanvisning.

Den som efter det fylte 18de år begjærer eller får bistand av fattigvesenet, er når han er frisk og arbeidsfør, pliktig til å utføre det lønte arbeid fattigstyret eller nogen på dets

vegne setter igang eller anviser ham til selvhjelp eller til mindreutgift for fattigvesenet. 20 juni.

Den som innkommer eller innlegges i arbeids-, barne-, pleie- eller gamlehjem eller annet kommunalt hjem, skal være undergitt de regler som gjelder for hjemmet.

Den som uten gyldig grunn unddrar sig eller er forsømmelig med arbeid som er anvist ham eller som overtrer nogen regel som han er undergitt efter paragrafens annet ledd, blir efter beslutning av fattigstyret å gi advarsel under henvisning til bestemmelsene i paragrafens fjerde og femte ledd. Fattigstyret kan kreve at advarslen meddeles ham av politiet.

Er der gitt advarsel og vedkommende ikke innen en fastsatt frist har bedret sitt forhold, kan fattigstyret — når det derved nødes til å yde ham eller hans familie bistand eller øke bistanden — melde forholdet til påtalemyndigheten med begjæring om påtale.

Er det begjært påtale og forholdet ikke rammes av annen bestemmelse, kan retten efter påstand av påtalemyndigheten ved dom bemyndige denne til å anbringe vedkommende i tvangsarbeidshus. I dette kan domfeldte beholdes inntil 18 måneder, men inntil 3 år såfremt han tidligere har vært i tvangsarbeidshus.

Saker efter denne paragraf behandles på samme måte som saker efter lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900 med tilleggslover.

Forandringen i loven av 10 april 1915 om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, *består i at § 4, annet ledd opheves.*

* * *

Idet man henleder opmerksomheten på at den nye lov *trer i kraft 1 juli 1932*, skal departementet gjøre en del bemerkninger til enkelte av forandringene:

Til § 11, jfr. § 17.

Efter de hittil gjeldende bestemmelser har foruten norske statsborgere også personer, som har innfødsrett uten å ha statsborgerrett, kunnet ha hjemstavn her i landet. Statsborgerrettsloven av 8 august 1924 har imidlertid sløifet den eldre statsborgerrettslovs bestemmelser om innfødsrett, og i henhold til nærværende lovforandring vil fremtidig adgangen til å vinne hjemstavn være betinget av at vedkommende er norsk statsborger. Dog vil personer, som allerede har fått hjemstavn i henhold til hittil gjeldende bestemmelser, beholde denne hjemstavn og ha adgang til å vinne ny efter lovens § 49.

20 juni. § 11, næst siste ledd, bestemmer at den hjemstavn nogen har ved fylte 62 år, beholder han sin øvrige levetid. Lovens § 17 om tap av hjemstavn efter 10 års fravær fra hjemstavnskommunen har vært forstått slik, at dette også gjaldt personer over 62 år. Dette er nu forandret ved en tilføielse til § 17, første punktum, således at personer, som ved fylte 62 år hadde hjemstavn, ikke senere kan tape denne.

Til § 15.

Denne bestemmelse må leses med det for øie at § 4, annet ledd, i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, blir ophevet ved den nye lov. Derved inntrer en fullstendig forandring i de nugjeldende regler om refusjon for understøttelse til barn født utenfor ekteskap, jfr. departementets rundskrivelse av 15 juli 1929. Forandringen består kort uttrykt i at man går tilbake til de refusjonsregler som tidligere gjaldt i henhold til fattigloven's § 15 og som blev praktisert før departementet fra 1927 gjennemførte den nye fortolkning som var en følge av den nevnte § 4 i barneloven. Den tidligere § 15 er optatt uforandret i den nye § 15 som nr. 1 og som nr. 2, første ledd. Efter disse bestemmelser blir refusjonsreglene for understøttelse til barn født utenfor ekteskap ved den nye lovs ikrafttreden følgende:

Har foreldrene hjemstavn i forskjellige fattigkommuner, skal disse to kommuner dele likt de av barnets hjemstavnkommune inntil dets fylte 15de år utredede utgifter. Kan bare den enes hjemstavnkommune påvises, bæres omkostningene i sin helhet av denne. Har ingen av foreldrene hjemstavn, utreder staten vanlig refusjon efter fattigloven (⅔ refusjon hvis barnet er hjemstavnsløst norsk og 1/1 refusjon hvis barnet ikke er norsk statsborger). Får barnet hjelp av en særskilt opholdskommune (d. v. s. av en kommune hvor det ikke har hjemstavn), må denne i henhold til § 15, nr. 1, bære ⅓ av utgiftene samt i tilfelle helt utgifter efter § 11 a—e, mot ⅔ refusjon hos barnemorens (barnets) hjemstavnskommune. Denne kan så kreve halvparten herav refundert av barnefarens hjemstavnskommune, hvis denne kan påvises. Har barnefaren ikke hjemstavn, må morens hjemstavnskommune bære de ⅔ alene.

I større utstrekning enn foran nevnt yder staten ikke refusjon for utgifter til barn født utenfor ekteskap. Staten yder således ikke som tidligere refusjon, hvis barnefaren er hjemstavnsløs norsk eller utlending.

Disse refusjonsregler kommer til anvendelse på utgifter som påløper efter lovens ikrafttreden den 1 juli 1932. På utgifter som påløper før dette tidspunkt kommer fremdeles de

refusjonsregler til anvendelse som er fremstillet i departementets rundskrivelse av 15 juli 1929. 20 juni.

De *nye* bestemmelser i § 15, nr. 2, har intet med refusjonsspørsmålet å gjøre. § 15 nr. 2, annet og tredje ledd, inneholder alene bestemmelser om i hvilken utstrekning understøttelse til barn født utenfor ekteskap har virkning for foreldrenes adgang til å vinne (eller tape) hjemstavn (jfr. henvisningene til §§ 11 og 17), og fjerde ledd bestemmer i hvilken utstrekning fattigvesenet kan fordre erstatning hos far eller mor for fattighjelp ydet til barnet. De to siste ledd i § 15 er en lovfestelse av de regler på disse områder som departementet allerede har fastslått gjennem sin voldgiftspraksis.

Til § 16.

Forandringen består i at det herefter blir uten betydning for statens refusjonsplikt om vedkommende har innfødsrett.

Til § 20.

Forandringen med hensyn til fattigstyrets sammensetning består vesentlig i at der skal velges minst én kvinne som medlem av fattigstyret, samt at der skal velges varamenn for fattigstyrets medlemmer. Der må snarest efter lovens ikrafttreden drages omsorg for at kommunestyret opnevner det nødvendige antall varamenn for fattigstyremedlemmene, og likeså for at fattigstyret suppleres med et kvinnelig medlem, hvor der ikke tidligere er nogen kvinne i styret.

Hvad angår bestemmelsen i litra c hører gjennemførelsen herav under Justisdepartementet, og henvendelse i anledning herav bør derfor rettes til nevnte departement.

Den nye bestemmelse i § 20, siste ledd, kommer også til anvendelse på medlemmer av fattigstyret som er valgt før lovens ikrafttreden. For alle fattigstyremedlemmer gjelder altså efter 1 juli 1932, at den som mottar hevdsavbrytende fattighjelp eller har fått sådan i løpet av de siste 12 måneder før lovens ikrafttreden, skal fratre fattigstyret som inhabil, inntil der er gått 12 måneder fra siste understøttelse blev ydet eller understøttelsen betales tilbake.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Sør-Odal herred, Hedmark fylke. 20 juni.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om ophevelse av de under 2 september 1931 fastsatte bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn på hoved- 21 juni.

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27, hvor bestemmelsene er inntatt.

21 juni. veien Hellesylt—Tryggestad—Sogn og Fjordane fylkesgrense og Tryggestad—Øye i herredene Sunnylven og Hjørundfjord, samt forandring i de under 1 juli 1931 fastsatte bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn på veistrekningene Otta—Grotli, Grotli—Videseter—Visnes—Loen—Olden og Grotli—Geiranger m. v.

21 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Ligningsutvalget, hvori uttales at spørsmålet om en innen et herred boende skattyder har krav på fullt gjeldsfradrag for en skogeiendom som er beliggende i et annet sogn innen herredet enn det, hvor han bor, antas å måtte avhenge av, om sognene utgjør egne skattedistrikter eller ikke. Er hans bopel i ett skattedistrikt og skogeiendom i et annet, antas han alene å tilkomme begrenset fradrag, jfr. landskattelovens § 36, fjerde ledd, hvor uttrykket «distrikt» antas ensbetydende med «skattedistrikt».

22 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Thea Bråthens testamente av 10 mai 1920 med tillegg av 29 april 1921 og 11 mars 1926 oprettede «Frk. Thea Bråthens legat til barnehjem for Haug sogn i Øvre Eiker».

23 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Edv. Westgårds testamente av 6 november 1922 oprettede «Edv. og Karenus Westgårds legat til fremme av praktisk utdannelse i Stor-Elvdal».

23 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Ingeborg Østensbos testamente av 22 mars 1930 oprettede «Ole og Ingeborg Østensbos legat til fordel for verdige trengende personer i Øyestad».

23 juni. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Os herred, Hedmark fylke.

24 juni. Nr. 1. **Lov**** [1]) om forandringer i loven om kommunestyre på landet.

I.

Følgende bestemmelser i lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 skal lyde:

§ 5. Hvis et herredstyremedlem mister sin stemmerett i

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

[1]) St.besl. 13 juni. Se Ot. prp. nr. 30. Ot. med. nr. 1. Innst. O. XVI. St.tid., forh. i Ot. s. 841—876; i Lt. s. 235—250.

kommunen eller hvis han blir fylkesmann i fylket eller borgermester i herredet, trer han endelig ut av herredstyret. 24 juni. Nr. 1.

Ingen kan gjøre tjeneste som medlem av herredstyret:

a. så lenge hans stemmerett er suspendert,
b. hvis han i løpet av de siste 12 måneder for sig selv, ektefelle eller barn under 15 år har mottatt understøttelse av sådan art at den efter fattiglovgivningens bestemmelser virker avbrytende på hjemstavnshevd. Betales den i løpet av de siste 12 måneder således mottatte understøttelse tilbake, inntrer han straks i tjenesten.

Hvis nogen ikke kan skjøtte sine plikter som medlem av herredstyret på grunn av svakelighet eller annen hindring som godkjennes og han søker om å bli fri, kan herredstyret for en bestemt tid eller for resten av valgperioden frita ham for hvervet.

Flytter nogen fra et sogn til et annet i samme herred, trer han ut så vel av herredstyret som sognestyret for den tid han bor utenfor det sogn som han er valgt fra.

§ 34. Ingen kan være medlem av utvalg, styre, råd eller komité:

a. når han er fradømt stemmerett i offentlige anliggender,
b. så lenge hans stemmerett er suspendert,
c. hvis han i løpet av de siste 12 måneder for sig selv, ektefelle eller barn under 15 år har mottatt understøttelse av sådan art at den efter fattiglovgivningens bestemmelser virker avbrytende på hjemstavnshevd. Betales den i løpet av de siste 12 måneder således mottatte understøttelse tilbake, inntrer han straks i tjenesten.

Bestemmelsene i § 16 om medlemmers ugildhet ved avgjørelse av saker i herredstyre og formannskap gjelder også ved avgjørelse av sak i utvalg, råd og komité.

II.

Fattigunderstøttelse som er mottatt før denne lovs ikrafttreden skal ikke ha sådan virkning som i §§ 5 og 34 bestemt.

Lov *) [1]) **om forandringer i loven om kommunestyre i byene.** 24 juni. Nr. 2.

I.

Følgende bestemmelser i lov om kommunestyre i byene av 30 september 1921 skal lyde:

§ 5. Hvis et bystyremedlem mister sin stemmerett i kommunen eller hvis han blir fylkesmann i fylket eller borgermester i byen, trer han endelig ut av bystyret.

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.
[1]) St.besl. 13 juni. Se Ot. prp. nr. 30. Ot. med. nr. 1. Innst. O. XVI. St.tid., forh. i Ot. s. 841—876; i Lt. s. 250—251.

24 juni. Nr. 2.

Ingen kan gjøre tjeneste som medlem av bystyret:

a. så lenge hans stemmerett er suspendert,

b. hvis han i løpet av de siste 12 måneder for sig selv, ektefelle eller barn under 15 år har mottatt understøttelse av sådan art at den efter fattiglovgivningens bestemmelser virker avbrytende på hjemstavnshevd. Betales den i løpet av de siste 12 måneder således mottatte understøttelse tilbake, inntrer han straks i tjenesten.

Hvis nogen ikke kan skjøtte sine plikter som medlem av bystyret på grunn av svakelighet eller annen hindring som godkjennes og han søker om å bli fri, kan bystyret for en bestemt tid eller for resten av valgperioden frita ham for hvervet.

§ 35. Ingen kan være medlem av utvalg, styre, råd eller komité:

a. når han er fradømt stemmerett i offentlige anliggender,

b. så lenge hans stemmerett er suspendert,

c. hvis han i løpet av de siste 12 måneder for sig selv, ektefelle eller barn under 15 år har mottatt understøttelse av sådan art at den efter fattiglovgivningens bestemmelser virker avbrytende på hjemstavnshevd. Betales den i løpet av de siste 12 måneder således mottatte understøttelse tilbake, inntrer han straks i tjenesten.

Bestemmelsene i § 15 om medlemmers ugildhet ved avgjørelse av sak i bystyre og formannskap, gjelder også ved avgjørelse av sak i utvalg, styre, råd og komité.

II.

Fattigunderstøttelse som er mottatt før denne lovs ikrafttreden skal ikke ha sådan virkning som i §§ 5 og 35 bestemt.

24 juni. Nr. 3.

Lov *) [1]) om forandringer i midlertidig lov om kommuners gjeldsforpliktelser av 22 juni 1928.

I.

Følgende bestemmelser i midlertidig lov av 22 juni 1928 inneholdende særlige bestemmelser om kommuners gjeldsforpliktelser skal lyde:

§ 27, nr. 4. Skattyders krav på tilbakebetaling av innbetalt skatt, og fremmede kommuners krav på beløp som er innbetalt av skattyder til dekning av skatt;

---

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

[1]) St.besl. 13 juni. Se Ot. prp. nr. 41. Innst. O. nr. 82. St.tid., forh. i Ot. s. 877—878; i Lt. s. 251.

§ 34, annet ledd (nytt). Bestemmelsene i lovens 2. kapitel får også tilsvarende anvendelse på selskap som bare har kommuner som medlemmer, og som har elektrisk kraftforsyning til formål. 24 juni. Nr. 3.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *) [1]) om forandringer i loven om stortingsvalg. 24 juni. Nr. 4.

Følgende bestemmelser i lov om stortingsvalg av 17 desember 1920 med senere tilleggslover skal lyde:

§ 3, annet ledd. En manntallsnevnd, bestående av manntallsføreren og minst to andre, som formannskapet velger blandt sine egne medlemmer, skal i tiden mellem den 42de og den 35te dag før valgtinget gjennemgå manntallsutkastet og den nevnte liste. Er en kjøpstad delt i flere valgsogn, bør der i nevnden for hvert valgsogn så vidt mulig innvelges personer, som er bosatt i dette. I det tilfelle som § 1, annet ledd, nevner, skal hver av manntallsførerne delta i nevnden, forsåvidt vedkommer hans eget distrikt. Nevnden velger selv sin formann. Dens vedtak fattes ved stemmeflerhet. Står stemmene likt, gjør formannens stemme utslaget. Vedtakene innføres i en bok, som er godkjent av fylkesmannen.

§ 13, post 1, litera d og e.

d. være egenhendig underskrevet av stemmeberettigede i valgdistriktet i et antall av minst 50 for landdistrikt og minst 100 for kjøpstadsdistrikt. Underskriverne må ikke stå som forslagsstillere på noget annet forslag, jfr. § 14, post 1, fjerde og femte punktum. Utgår forslaget fra et parti, som har enerett til det benyttede partinavn (jfr. § 11), er det nok, at forslaget er underskrevet av partistyret for valgdistriktet, eller, om sådant ikke finnes, av partiets hovedstyre. Utgår forslaget fra flere sådanne partier, er det nok, at vedkommende styrer eller fellesstyre har underskrevet forslaget.

e. ikke ha kandidat felles med andre forslag, jfr. § 14, post 1, sjette og syvende punktum.

§ 14, post 1, fjerde ledd. Står en forslagsstiller på flere forslag, skal der gis ham pålegg om innen en bestemt frist å erklære, på hvilket forslag han vil stå. Erklærer han sig ikke, strykes han som forslagsstiller av alle for-

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

[1]) St.besl. 13 juni. Se Ot. prp. nr. 30. Ot. med. nr. 1. Innst. O. XVI. St.tid., forh. i Ot. s. 841—876; i Lt. s. 251.

24 juni. Nr. 4.

slag. Står en kandidat på flere forslag, skal der gis ham tilsvarende pålegg. Erklærer han sig ikke, blir han stående på det forslag som er kommet først inn til distriktsvalgstyrets formann uten senere å være tilbakekalt, men strykes av de andre forslag. Når et navn strykes av denne eller av annen grunn, kan tillitsmannen bestemme, hvilket navn skal settes i stedet. Gjør han ikke det, rykker de efterfølgende op i uforandret rekkefølge.

§ 20, litera a, b og d. Som stemmemottager tjenstgjør:

a. Manntallsføreren.

Hvor særlige forhold såsom arbeidsmengde, reisefravær og lignende gjør det påkrevet, kan fylkesmannen efter uttalelse fra kommunestyret opnevne en eller flere stemmemottagere til å bistå manntallsføreren og på hans kontor motta forhånds stemmegivning.

b. På landet en særskilt opnevnt stemmemottager, hvis herredstyret har bestemt at forhånds stemmegivning skal kunne foregå for en sådan. Et vidne skal da være til stede ved stemmegivningen og medunderskrive følgebrevet (jfr. § 22). Valgstyret bestemmer hvor stemmegivningen skal foregå. Stemmemottager med varamann og ett eller flere vidner opnevnes av fylkesmannen efter uttalelse fra herredstyret. Hvor særlige geografiske forhold gjør det ønskelig, kan fylkesmannen efter uttalelse fra herredstyret opnevne 2 stemmemottagere.

d. Utenfor riket en norsk konsulattjenestemann eller føreren av et norsk fartøi, den siste i nærvær av et vidne (jfr. § 25 post 2, annet ledd) som skal medunderskrive følgebrevet. Istedenfor skibsfører kan styrmann tjenstgjøre. Skibsfører eller styrmann plikter bare å medvirke ved stemmegivning av skibets mannskap eller passasjerer.

§ 21, første ledd. Velgeren må avgi sin stemme ved personlig fremmøte hos stemmemottageren på hans kontor, på vedkommende fartøi eller på sted som er fastsatt for stemmegivningen i henhold til § 20 b eller c.

§ 22, post 2, 4, 5, 6 og 7.

2. Han leverer velgeren en konvolutt til å legge stemmesedlen i. Denne konvolutt skal ved stemmegivning innen riket være som foreskrevet i § 33, post 1, jfr. § 31, første ledd, næst siste punktum, ved stemmegivning utenfor riket ugjennemsiktig og uten tilfestet eller påsatt særmerke. Velgeren legger selv stemmesedlen i konvolutten i enrum og usett.

4. Stemmemottageren gir derefter velgeren en konvolutt (omslaget) hvori velgeren selv legger følgebrevet og den konvolutt som inneholder hans stemmeseddel. Velgeren kleber selv omslaget igjen. 24 juni. Nr. 4.

Når en velger avgir stemme på forhånd utenfor sitt valgsogn hos en stemmemottager som er særskilt opnevnt i henhold til § 20 b, skal omslaget forsegles i velgerens påsyn med to forskjellige segl hvorav vidnet opbevarer ett. Dessuten kan velgeren, om han ønsker det, selv forsegle omslaget.

Velgeren skriver selv navn og adresse på omslaget. Dette skal være påført, at det inneholder velgerens stemmeseddel. Er velgeren ute av stand til å skrive egenhendig, kan han skrive med påholden penn.

5. Foregår stemmegivningen i velgerens valgsogn (på manntallsførerens kontor eller på sted som valgstyret har bestemt efter § 20 b), legger velgeren selv omslaget i en urne for forhånds stemmegivning.

Foregår stemmegivningen utenfor velgerens valgsogn, leverer velgeren omslaget til stemmemottageren som sender det på hurtigste betryggende måte direkte til valgstyret i velgerens valgsogn. Fra utenriks sted kan stemmemottageren sende det gjennem vedkommende departement. I en av fylkesmannen godkjent bok som innrettes efter et av vedkommende departement fastsatt skjema, skal valgstyrets formann innføre de mottatte forhåndsstemmer i nummerrekke med angivelse av tiden, når han tok imot dem. Det tilsvarende nummer setter han på omslaget som han ikke skal åpne. Når valgstyret skal begynne å åpne og behandle disse forhåndsstemmer, skal formannen fremlegge den forannevnte bok og alle de brev som er innført før valgtinget.

6. Stemmemottageren skal påse at handlingen foregår uforstyrret uten noget forsøk på å øve innflydelse på stemmegivningen.

Før en urne for forhånds stemmegivning tas i bruk, må den være forseglet av valgstyrets formann. Er denne stemmemottager, forsegler varaformannen den urne formannen får. Urnens form og innretning bestemmes av departementet.

7. Enhver stemmemottager som omhandles i § 20 a og b, skal føre liste over de velgere i valgsognet som avgir stemme hos ham. Listen føres i nummerorden, og det tilsvarende nummer settes på omslaget, før det legges i urnen.

Dessuten skal enhver stemmemottager føre særskilt liste

24 juni. Nr. 4.

over de velgere som avgir stemme hos ham utenfor sitt eget valgsogn.

Får han vite at nogen av dem som har avgitt stemme hos ham, er avgått ved døden før valget, skal han straks underrette vedkommende valgstyre (jfr. § 25, post 4).

§ 24. Vil velgeren avgi sin stemmeseddel før avreisen fra riket og før den tid som er nevnt i § 19, første punktum, kan dette bare skje hos manntallsføreren eller hos de stemmemottagere som omhandles i § 20 a. I følgebrevet bør velgeren opgi nøiaktig adresse på hjemstedet den 1 august i valgåret.

§ 25, post 2 og 4.

2. Ved stemmegivning på utenriks sted må velgeren vise frem manntallspass eller annet dokument som er nevnt i post 1, jfr. dog bestemmelsen i dens siste punktum. Stemmemottageren må i følgebrevet bevidne at velgeren har vist frem et slikt dokument, som betegnes nøiaktig, og at han svarer til de kjennemerker som fremgår av dokumentet. Har velgeren vist frem sjøfartsbok eller certifikat, bør der tillike gis oplysning om hans rullenummer.

Ved stemmegivning for skibsfører eller styrmann, skal denne tilkalle en av besetningen som vidne.

For øvrig får bestemmelsene i § 22 anvendelse.

4. Det påligger enhver stemmemottager på utenriks sted uopholdelig å gi vedkommende departement telegrafisk underretning, så snart det kommer til hans kunnskap at nogen som har avgitt stemme i kraft av denne lov, er avgått ved døden før valget.

§ 26 opheves.

§ 31, første ledd. Når formannen har sagt fra, således som § 28 foreskriver, får de i manntallet innførte velgere, hvis stemmerett ikke er suspendert, efterhvert som de møter frem, adgang til å stemme. Også velger som har stemt på forhånd, har adgang til å stemme. Fremgangsmåten er denne: Først settes der et kryss i manntallet ved dens navn som vil stemme. Så gir et medlem av valgstyret ham en konvolutt med offentlig stempel og viser ham et avsondret rum i valglokalet, hvor han usett av alle kan legge stemmesedlen inn i konvolutten. Konvolutten legger han så ned i en urne som står på valgstyrets bord.

§ 33, post 3, 5 og 6.

3. Stemmesedlen kan inneholde navnene på så mange personer som der skal velges stortingsmenn for valgdistriktet, og dessuten navnene på inntil seks andre. Den

rekkefølge, hvori de opførte personer ønskes valgt, angis enten ved plassen på stemmesedlen eller ved tilføiet nummerbetegnelse. Lyder stemmesedlen på flere navn enn tillatt, anses de overskytende som er opført sist i rekkefølgen, for uskrevet. Er samme navn opført flere ganger, gjelder det bare på det første sted i rekkefølgen og strykes på de følgende. 24 juni. Nr. 4.

Stemmesedlen kan også lyde på parti eller partiliste uten angivelse av kandidatnavn, når partiet er meldt overensstemmende med § 11 og har fått valgliste godkjent (§ 14). Slike stemmesedler betraktes som inneholdende de i partiets offisielle valgliste opførte navn for valgdistriktet i den rekkefølge hvori de er opført i valglisten.

Har velgeren stemt på kandidater som er opført på valgliste der er tilsluttet et listeforbund, anses stemmesedlen — hvad enten den lyder på kandidatnavn eller på partiliste uten angivelse av kandidatnavn — forsåvidt avgitt til fordel ikke bare for vedkommende valgliste, men også for listeforbundet, medmindre erklæring om listeforbund på stemmesedlen er strøket. Velgeren kan ikke gjøre annen forandring i partienes erklæring om listeforbund enn den her nevnte.

5. Trykt stemmeseddel må enten være enslydende med en offisiell valgliste og ha overskrift som denne — valgtid, valgdistrikt og navnene på tillitsmannen og tillitsutvalgets medlemmer behøver dog ikke å være tatt med — eller lyde på parti eller partiliste uten angivelse av kandidatnavn, jfr. post 3, annet ledd.

Andre trykte stemmesedler må ikke omdeles eller brukes.

Likestillet med trykning er fremstilling på annen mekanisk vei, herunder også maskinskrivning.

6. Trykte stemmesedler som leveres i vedkommende valglokale til valgstyret eller stemmestyret, skal dette gjøre tilgjengelige for velgerne i lokalet. Nærmere forskrifter herom gis av vedkommende departement.

§ 35, første ledd. Stemmemottagerne i valgsognet (§ 20 a og b) leverer sine urner for forhånds stemmegivning — med ubrutt segl — og de førte lister til valgstyret eller et stemmestyre, innen avstemningen avlyses på vedkommende stemmested. Tiden for mottagelsen anføres i valgboken.

§ 36, fjerde ledd. Når en forhånds stemmegivning er godkjent og krysset i manntallet, legges stemmeseddelkonvolutten uåpnet ned i en særskilt urne.

24 juni. Nr. 4. § 37, første ledd. Efter prøvelsen av forhåndsstemmegivningen blandes konvoluttene i urnene vel om hverandre. Derefter foretas stemmeoptellingen særskilt for stemmer avgitt på valgtinget og for forhåndsstemmer. På de stemmesedler som er avgitt på forhånd, skrives efter hvert samme nummer som på konvolutten.

24 juni. Nr. 5. Lov *) [1]) om forandring i lov om ophevelse av magistratsembedene m. v.

§ 8 i lov om ophevelse av magistratsembedene m. v. av 9 mars 1917 opheves.

24 juni. Nr. 6. Lov *) [2]) om forandringer i loven om kommunevalg.

Følgende bestemmelser i lov om kommunevalg av 10 juli 1925 med senere tilleggslover skal lyde:

§ 2, første og annet ledd. Manntall over dem som har stemmerett efter § 1, føres på landet for hvert herred, eller for hvert sogn, når herredet består av flere sogn, av lensmannen, hvis ikke formannskapet med samtykke av fylkesmannen bestemmer at en annen skal være manntallsfører. Når et herred består av flere sogn, kan det på samme måte bestemmes at der skal være særskilt manntallsfører for hvert sogn. I byene føres manntallet av den som formannskapet bestemmer.

Er et herred eller et sogn delt i eller mellem flere lensmannsdistrikter, skal særskilt manntall føres for hver del, når lensmannen er manntallsfører.

§ 12. Valgting til valg av herredstyre og bystyre holdes hvert tredje år, som almindelig regel på en og samme dag i oktober i hele riket. Dagen fastsettes i god tid av Kongen. For kommuner som måtte ønske å ha valgdagen senere, kan den dog, efterat fylkesmannen har uttalt sig, fastsettes til en dag i november, eller, hvis særlige forhold gjør det nødvendig, i desember måned.

Når der er fastsatt valgdag særskilt for visse kommuner, skal departementet rykke inn i Norsk Kunngjørelsestidende en samlet opgave over valgdagene i disse.

Valgstyret kunngjør valgdagen i første halvdel av august. Kunngjøringen skal opgi hvor mange der skal velges, opfordre de stemmeberettigede til å komme med forslag til valglister, og gjøre rede for reglene i § 13.

---

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

[1]) St.besl. 13 juni. Se Ot. prp. nr. 30. Ot. med. nr. 1. Innst. O. XVI. St.tid., forh. i Ot. s. 841—876; i Lt. s. 251.

[2]) St.besl. 16 juni. Se Ot. prp. nr. 30. Ot. med. nr. 1. Innst. O. XVI. St.tid., forh. i Ot. s. 841—876; i Lt. s. 258—264.

I herred som omfatter flere sogn, foregår valget særskilt for hvert sogn. 24 juni. Nr. 6.

§ 13, post 1, litera d og e.

d. det må være egenhendig underskrevet av minst 10 stemmeberettigede som ikke står som forslagsstillere på noget annet forslag; jfr. § 14, post 1, fjerde og femte punktum;

e. det må ikke ha kandidat felles med andre forslag, jfr. § 14, post 1, sjette og syvende punktum.

§ 13, post 3 og 4.

3. Hvis der innen den frist som er fastsatt i post 1 a er innlevert til formannen i valgstyret en av minst 10 stemmeberettigede egenhendig undertegnet erklæring om at de vil fremkomme med forslag til valgliste, hvis det skulde vise sig at valget blir å fremme som forholdstallsvalg (jfr. § 38), skal de ha adgang til å fremkomme med sådant forslag innen kl. 8 aften den 29de dag før valget, såfremt der er kommet inn mere enn ett forslag innen fristen efter post 1 a.

4. Et forslag til valgliste kan kalles tilbake av fire femtedeler av forslagsstillerne. Erklæringen må være kommet til valgstyrets formann senest kl. 8 aften den 21de dag før valget.

§ 14, post 1, de fire første ledd.

1. Valgstyret avgjør om forslagene til valglister og tilbakekallelser efter § 13, post 4, skal godkjennes.

Oversittes fristene som er satt i § 13, post 1 a, 3 og 4, kan det ikke avhjelpes.

For øvrig skal valgstyret eller dets formann ved forhandling med den utpekte tillitsmann, søke å bringe forslag eller tilbakekallelse i foreskrevet stand.

Står en forslagsstiller på flere forslag, skal der gis ham pålegg om innen en bestemt frist å si fra, hvilket forslag han vil stå på. Svarer han ikke, strykes han som forslagsstiller av alle forslag. Står en kandidat på flere forslag, skal der gis ham tilsvarende pålegg. Svarer han ikke, blir han stående på det forslag som er kommet først inn til formannen i valgstyret uten senere å være tilbakekalt, men strykes av de andre forslag. Viser det sig at der er opført en kandidat som kan kreve sig fritatt for valg, og han ikke allerede har gitt melding i henhold til § 10, skal han få opfordring til innen en bestemt frist å si fra, om han krever sitt navn strøket. Gjør han ikke det, er hans rett til å kreve sig fritatt spilt. Er en kandidat ikke valgbar, strykes hans

24 juni. Nr. 6.

navn. Tillitsmannen kan bestemme hvilket navn skal settes i steden. Gjør han ikke det, rykker de efterfølgende op i uforandret rekkefølge.

§ 22, post 2.

2. Han leverer velgeren en konvolutt til å legge stemmesedlen i. Denne konvolutt skal ved stemmegivning innen riket være som foreskrevet i § 29, post 1, jfr. § 27, første ledd, næst siste punktum, ved stemmegivning utenfor riket ugjennemsiktig og uten tilfestet eller påsatt særmerke. Velgeren legger selv stemmesedlen i konvolutten i enrum og usett.

§ 38, første punktum. Hvis intet eller bare ett forslag til valgliste fremkommer eller blir godkjent — forslag innlevert i henhold til bestemmelsen i § 13, post 3, ikke medregnet — skal valget fremmes som flertallsvalg.

24 juni. Nr. 7.

Lov *) [1]) om forandring i lov om brennevin til medisinsk bruk av 30 november 1923.

I.

I lov om brennevin til medisinsk bruk av 30 november 1923 gjøres følgende forandringer:

§ 2, første ledd, skal lyde:

Ved resept fra læge må ikke for samme patient forordnes større mengde enn ½ fl. (omkr. 325 gram) brennevin. Forordnes brennevin av større alkoholstyrke enn 60 volumprocent (sprit), må mengden ikke overstige 200 gram.

§ 3, siste ledd, første punktum, skal lyde:

Blankettene anskaffes ved det offentliges foranstaltning.

§ 4 gis som nytt annet ledd følgende tilføielse:

Hvis der er skjellig grunn til å anta, at der ved et apotek foregår misbruk ved utlevering eller anvendelse av brennevin, kan Kongen, eller den han bemyndiger, innskrenke apotekerens rett til å kjøpe brennevin.

§ 11, tredje ledd, skal lyde:

Departementet kan pålegge lægen å gi de opgaver over kjøp, forbruk og beholdning av brennevin ved anstalten som medisinalstyrelsen anser påkrevet for kontroll.

§ 14, annet ledd, opheves.

Som ny § 15 tilføies:

Til å dekke utgiftene til kontroll med lovens overholdelse kan der opkreves en avgift på brennevin av mere enn

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

[1]) St.besl. 16 juni. Se Ot. prp. nr. 43. Innst. O. nr. 89. St.tid., forh. i Ot. s. 896—899; i Lt. s. 254.

60 volumprocent alkoholstyrke (sprit) som selges til apotek og medisindispenserende læger og dyrlæger og på reseptblanketter som utleveres til læger og dyrlæger. 24 juni. Nr. 7.

Som ny § 16 tilføies:

Kongen gir forskrifter om forordning og utlevering fra apotek og medisindispenserende læger og dyrlæger av vin, fruktvin og mjød. Disse stoffer tas i samme betydning som i den almindelige brennevins- og vinlovgivning.

I forskriftene kan fastsettes:

hvor meget og med hvilket mellemrum der skal kunne forordnes på hver resept og ad gangen til samme patient;

at resepten, på steder hvor det anses påkrevet, skal skrives på autorisert blankett;

at resept eller rekvisisjon bare kan ekspederes én gang og holdes tilbake på apoteket;

at resept eller rekvisisjon kan fremlegges som bevismiddel under straffesak;

at vin, fruktvin og mjød bare kan utleveres i flasker som er optappet av A/S Vinmonopolet og av dette forsynt med en særlig etikett.

Bestemmelsene i foranstående paragrafer om innskrenkning av læges, tannlæges og dyrlæges rett til å forordne brennevin og av medisindispenserende læges og dyrlæges samt apotekers rett til å kjøpe brennevin får tilsvarende anvendelse, når det gjelder vin, fruktvin og mjød.

De nuværende §§ 15—17 blir §§ 17—19.

II.

Lovens navn forandres til:

lov om brennevin og vin til medisinsk bruk.

Lov *) [1]) om endring i og forlenget gyldighet av lovgivningen om medisinalavgift til Nordland og Troms fylkeskommuner. 24 juni. Nr. 8.

I.

Lov angående medisinalavgift til Nordland og Troms fylkeskommuner av 12 mai 1866 med senere endrings- og tilleggslover blir gjeldende utover 1 juli 1933 og inntil videre, dog ikke lenger enn til 1 juli 1935.

II.

Lovens § 1, 2net ledd, skal lyde således:

Avgiften svares både ved sjøverts og landverts utførsel. Fiskevarer og andre produkter som hjembringes fra fangst i ubebodde polaregner eller som der er betalt avgift

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd nr. 27.

[1]) St.besl. 16 juni. Se Ot. prp. nr. 42. Innst. O. XX. St.tid., forh. i Ot. s. 895; i Lt. s. 252—254.

24 juni. Nr. 8. av til Finnmark Medisinalfond, er fritatt for avgift. Videre er sildolje og sildmel som er fremstillet av sild som ikke er fisket innen Nordland eller Troms fylker, fritatt for avgift efter regler som fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger.

III.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

24 juni. Nr. 9. **Lov** *) [1]) om endring i og forlenget gyldighet av lovgivningen om medisinalavgift i Finnmark.

I.

Lov om medisinalavgift i Finnmark av 18 mai 1860 med senere endrings- og tilleggslover blir gjeldende utover 1 juli 1933 og inntil videre, dog ikke lenger enn til 1 juli 1935.

Som nytt ledd i lovens § 1 tilføies:

Sildolje og sildmel som er fremstillet av sild, som ikke er fisket innen Finnmark fylke, er fritatt for avgift efter regler som fastsettes av Kongen eller den han bemyndiger.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

24 juni. Nr. 10. **Lov** *) [2]) om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell.

§ 1. Tønner som brukes ved falbyden, salg eller utførsel av saltet sild, saltet brisling, annen saltet fisk (klippfisk undtatt), saltet rogn eller saltet agnskjell, skal fylle de krav som er fastsatt i denne lov og i de forskrifter som er gitt i medhold av loven (§ 11).

§ 2. Heltønnen skal holde minst 114 og ikke over 117 liter, halvtønnen minst 57, kvarttønnen minst 28½ og åttendedelstønnen minst 14¼ liter.

Hvad der i denne lov er sagt om «tønner», gjelder tønner i alle disse størrelser.

§ 3. Tønnene skal være tette og forarbeidet av god og veltørret stav. De må ikke være kullbrent. Til stav må ikke brukes tre som ikke holder laken, eller som er vasstrukket; heller ikke ved av løvtrær, undtagen bøk og ek. Der må ikke brukes stav av forskjellige tresorter i samme tønne.

Hvad her er sagt om staven, gjelder også om bunnstykkene.

---

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

[1]) St.besl. 16 juni. Se Ot. prp. nr. 42. Innst. O. XX. St.tid., forh. i Ot. s. 895; i Lt. s. 254.

[2]) St.besl. 16 juni. Se Ot. prp. nr. 13 for 1931 og nr. 44 for 1932. Innst. O. nr. 98. St.tid., forh. i Ot. s. 881—883; i Lt. s. 254—255.

§ 4. Båndingen skal være solid og forarbeidet av uskadt materiale. Til bånding må ikke brukes bjerk, rogn, older eller vidje, og av pil ikke andre arter enn god båndpil. Pilebånd til heltønne må være todelt (staken kløvet i to). 24 juni. Nr. 10.

§ 5. Staven og bunnstykkene skal i heltønnen minst være henholdsvis 16 og 19 millimeter tykke, og i halvtønnen minst 13 og 16 millimeter, alt for staven målt i vel avpusset forarbeidet stand. Både stav og bunnstykker skal være helt skarpkantede (fri for vannkant), og staven skal være skutt sådan at marvsiden vender inn. I alle størrelser skal tønnene være tilstrekkelig avpusset, således at båndene slutter jevnt til staven.

Bunnstykkenes antall i heltønnen og halvtønnen må i opslagsenden ikke være over 4 og ikke under 3, i bunnen ikke over 4 og ikke under 2. De skal være satt sammen med jernplugger av minst 45 millimeters lengde og minst 2,5 millimeters tykkelse. Kantstykkene skal i heltønnen være minst 10 centimeter og i halvtønnen minst 7 centimeter brede.

§ 6. Stavens bredde skal i heltønnen ikke være over 10 og i halvtønnen ikke over 7 centimeter. Stavens lengde skal i heltønnen være 76 og i halvtønnen 60 centimeter. Bunnens tvermål skal i heltønnen være 44 og i halvtønnen 35½ centimeter, — alt i forarbeidet stand. Omkretsen av heltønnens, halvtønnens, kvarttønnens og ottingens buk skal minst være henholdsvis 17, 12½, 10 og 7 centimeter mere enn ved opslagsenden målt utenpå jernbåndet.

§ 7.

a. Heltønnen skal være forsynt med 2 jernbånd minst 1,8 millimeter tykke og minst 50 millimeter brede, ett for hver ende, og dessuten minst 8 gode bukbånd av tre, hvorav 4 på hver side av buken. Trebåndene skal godt sammendrevet dekke minst 10 centimeter.

b. Halvtønnen skal være forsynt med:
enten 2 laggbånd av jern, minst 1,6 millimeter tykke og minst 40 millimeter brede, ett for hver ende, og dessuten 8 gode bukbånd av tre, hvorav 4 på hver side av buken. Trebåndene skal godt sammendrevet dekke minst 7 centimeter,
eller laggbånd som foran nevnt og 2 jernbånd av samme tykkelse og bredde som laggbåndene, ett på hver side av buken, anbragt i passende avstand mellem buk og lagg.

c. Kvarttønnen skal være forsynt med:
enten 2 laggbånd av jern, minst 1 millimeter tykke og minst 34 millimeter brede, ett for hver ende, og dessuten 6 gode bukbånd av tre, hvorav 3 på hver side av

24 juni. Nr. 10.

buken. Trebåndene skal godt sammendrevet dekke minst 5,5 centimeter;

eller laggbånd som foran nevnt og et jernbånd på hver side av buken av samme dimensjon som på laggbåndene.

d. Ottingen skal være forsynt med:

enten 2 laggbånd av jern, ett for hver ende, og minst 4 gode bukbånd av tre, hvorav 2 på hver side av buken. Trebåndene skal godt sammendrevet dekke minst 3,5 centimeter;

eller laggbånd som foran nevnt og et jernbånd på hver side av buken.

Samtlige jernbånd som er nevnt i denne paragraf, skal være klinket med minst 2 nagler som passer for båndenes dimensjoner, for heltønnen av størrelse minst nr. 16.

Malen i alle jernbånd skal være slik at båndene slutter jevnt til tønnen.

Kongen kan påby at alle jernbånd skal være malt eller på annen måte vernet mot rust.

Kongen kan fastsette større mål for bukbånd av jern enn her påbudt, hvis dette skulde finnes nødvendig eller ønskelig for å gjøre tønnene sterkere.

Istedenfor trebånd efter denne paragraf kan vedkommende regjeringsdepartement tillate brukt profilvalsede jernbånd efter nærmere fastsatte regler.

§ 8. I tønner av gran skal alle kvister kittes. For alle tønner skal tettheten prøves ved at der påfylles tilstrekkelig frisk lake og tønnen derefter blåses.

Spikring av trebånd tillates først ved eksportpakningen. Spikeren skal ikke være så lang at den går gjennem staven.

§ 9. Enhver som vil forarbeide tønner som går inn under denne lov, skal på forhånd melde sin virksomhet til fiskeridirektøren. Direktøren lar meldingen innføre i et register, og tildeler hver tilvirker et særskilt merke (kontrollnummer), som ikke må brukes til annet enn til merking av disse tønner.

Merket skal av tilvirkeren før avhendelsen være anbragt på enhver tønne som selges til sådant bruk som nevnt i § 1. Det påsettes både på lokk, bunn og tønnehals (mot opslagsenden), på sådan måte at det ikke kan fjernes uten at selve materialet tas bort.

En avgift for det tildelte merke kan fastsettes av Kongen.

§ 10. Et påsatt merke efter § 9 gjelder som tilvirkerens erklæring om at tønnen som nyforarbeidet fyller de krav som er fastsatt i gjeldende lov og forskrifter.

§ 11. Kongen gir nærmere forskrifter til gjennemførelse

av denne lov, derunder regler om i hvilken utstrekning brukte tønner kan anvendes ved utførsel. 24 juni. Nr. 10.

§ 12. Politiet og tollvesenet, inspektører ved saltvannsfiskeriene og de offentlige vrakere skal påse at de tønner som går inn under denne lov opfyller lovens krav. Tollvesenet fører særskilt tilsyn med at ulovlige tønner ikke blir utført; hvor det antas fornødent, kan hele varepartiet holdes tilbake og forlanges gjennemgått av vraker før utførsel finner sted.

Politiets tjenestemenn og fiskeriinspektørene, samt kontrollører autorisert av vedkommende regjeringsdepartement, skal ha adgang til å besiktige verksteder og fabrikker hvor der tilvirkes tønner som går inn under denne lov, og adgang til å efterse lager så vel av tomme som av fylte tønner.

Kongen gir nærmere forskrifter vedkommende det tilsyn som er nevnt i denne paragraf.

§ 13. Overtredelse av denne lov, eller av forskrifter som er gitt i medhold av loven, straffes med bøter.

Ulovlige tønner — eller deres verdi — kan ved dom besluttes inndratt hos tilvirkeren, til fordel for statskassen. Likeså hos brukeren hvis han visste, eller burde vite, at tønnene var ulovlige.

§ 14. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Fra lovens ikrafttreden opheves lov om tønner for saltet sild, brisling og agnskjell av 23 mai 1913, med tilleggslover av 12 mars 1915 og 24 juni 1931.

For en tid av inntil 2 år, regnet fra lovens ikrafttreden, skal det være tillatt å bruke allerede oparbeidede tønner — og tønner av allerede opskåret eller oparbeidet stav — som er i overensstemmelse med de nu gjeldende forskrifter.

Lov *) [1]) om fredning av gullflyndre. 24 juni.

§ 1. Gullflyndre (rødspette) som er under 27 centimeter fra snute til halespiss må hverken falbys, selges, kjøpes, mottas, beholdes ombord eller bringes i land, men skal alltid kastes på sjøen med det samme den er fanget. Nr. 11.

§ 2. I tiden fra og med 15 mars til og med 31 mai gjelder det samme også for gullflyndre som er over 27 centimeter lang medmindre den fiskes til eget bruk (husbruk).

I tiden fra og med 1 mars til og med 31 juli er det dessuten forbudt å bruke trål, snurrevad, landdragningsnøter og lignende redskaper til fangst av gullflyndre.

Brukes ovennevnte redskaper til fangst av andre fiske-

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

[1]) St.besl. 16 juni. Se Ot. prp. nr. 26. Innst. O. XVIII. St.tid., forh. i Ot. s. 884—895; i Lt. s. 255—258.

24 juni. Nr. 11. sorter, skal i fredningstiden gullflyndre som måtte komme med i fangsten, straks kastes overbord.

§ 3. Kongen kan fastsette forskrifter for kontrollen med overholdelse av denne lov, gi regler for maskestørrelse med videre, og for bruken av de i § 2, 2net ledd, nevnte bunnskrapende redskaper.

Kongen kan videre utferdige forbud mot bruken av de i § 2, 2net ledd, nevnte redskaper for kortere kyststrøk.

Før sådant forbud utferdiges, skal uttalelse herom foreligge fra fiskerforeninger i angjeldende strøk, samt fra vedkommende fylkesting.

§ 4. Denne lov gjelder fiske fra norsk havn, uansett om det foregår utenfor eller innenfor territorialgrensen.

§ 5. Overtredelse av denne lov eller av de forskrifter som er gitt i medhold av loven, straffes med bøter.

§ 6. Denne lov trer i kraft fra 1 januar 1933.

24 juni. Nr. 12. **Lov** *) [1]) om forandring i lov nr. 18 av 17 juli 1925 om oprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928.

Lov nr. 18 av 17 juli 1925 om oprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928, § 3, 1. punktum, skal herefter lyde således:

«Summen av gevinstene må ikke utgjøre mindre enn 64 pct. av innskuddssummen.»

24 juni. Nr. 13. **Midlertidig lov** *) [2]) om avgift av bensin og automobilgummiringer til dekning av statskassens almindelige utgifter.

§ 1. Stortinget kan bestemme at der for budgett-terminen 1 juli 1932—30 juni 1933 ved siden av den bensin- og gummiavgift som blir pålagt i medhold av motorvognloven, skal svares en avgift av bensin og av automobilgummiringer for motorvogner — herunder luftslanger, slangebeskyttere og felgbånd til sådanne hjulringer. Denne avgift tilfaller statskassen og blir å anvende til dekning av statens almindelige utgifter.

§ 2. De bestemmelser som inneholdes i motorvognloven og forskrifter som i medhold herav er eller blir fastsatt angående innbetaling m. v. av bensin- og gummiavgift efter nevnte lov og straffebestemmelsen i samme lovs § 29, første ledd, får anvendelse også på heromhandlede avgifter. Avgiftene kan inndrives ved utpantning.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

[1]) St.besl. 16 juni. Se Ot. prp. nr. 55. Innst. O. nr. 99. St.tid., forh. i Ot. s. 881; i Lt. s. 254.

[2]) St.besl. 23 juni. Se Ot. prp. nr. 48. Innst. O. nr. 103. St.tid., forh. i Ot. s. 925—936; i Lt. s. 264—265.

Stortingsbeslutning *) om forandring i bevilgningsreglementet. 24 juni.

1.

§ 2, 2net avsnitt, skal lyde således:

Utgifter og inntekter opstilles i to avdelinger, driftsutgifter, (driftsinntekter) og kapitalutgifter (kapitalinntekter). Driftsutgiftene og driftsinntektene inndeles atter i to grupper, driftsutgiftene i almindelige utgifter og Statens forretningsdrift og driftsinntektene i almindelige inntekter og forskjellige fond. Under gruppen Statens forretningsdrift opføres utgifter og inntekter ved de enkelte bedrifter innenfor linjen, mens de respektive overskudd eller underskudd utføres i summeringskolonner, hvorefter nettoresultatet av samtlige bedrifter opføres som gruppenes sluttsum. Under gruppen forskjellige fond opføres fondenes inntekter og utgifter likeledes innenfor linjen, mens alene overskuddene føres ut i summeringskolonnen. Alle øvrige utgifter og inntekter opføres derimot med sine bruttobeløp, således at motsvarende utgifter og inntekter ikke fradras hinannen.

2.

Denne bestemmelse trer i kraft fra og med budgett-terminen 1932—33.

Stortingsbeslutning **) om forandringer i det almindelige lønnsregulativ for de offentlige tjenestemenn. 24 juni.

Justisdepartementet.

Rettsvesenet, påtalemyndigheten og politiet.

I et underavsnitt «Underordnede tjenestemenn ved statspolitiet» opføres:

Kl. I.

Kr. 5300,00 med et alderstillegg av kr. 300,00 efter 3 år, topplønn kr. 5600,00: politibetjent.

Kr. 3800,00 med 3 alderstillegg av kr. 300,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4700,00: politikonstabel.

Kl. II.

Lønn kr. 5000,00 med et alderstillegg av kr. 300,00 efter 3 år, topplønn kr. 5300,00: politibetjent.

Lønn kr. 3600,00 med 3 alderstillegg av kr. 300,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4500,00: politikonstabel.

Kl. III.

Lønn kr. 4700,00 med 1 alderstillegg av kr. 300,00 efter 3 år, topplønn kr. 5000,00: politibetjent.

Lønn kr. 3400,00 med 3 alderstillegg av kr. 300,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4300,00: politikonstabel.

Kl. IV.

Lønn kr. 4400,00 med 1 alderstillegg av kr. 300,00 efter 3 år, topplønn kr. 4700,00: politibetjent.

Lønn kr. 3200,00 med 3 alderstillegg av kr. 300,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 4100,00: politikonstabel.

Til optjening av alderstillegg i sin stilling godskrives ovennevnte tjenestemenn også sammenhengende tjenestetid i tilsvarende kommunal stilling.

*) Se St. prp. nr. 68. Budgettinnst. I B. St.tid. s. 2219.

**) Se St. prp. nr. 56. Innst. S. nr. 123. St.tid. s. 2220—2221.

24 juni. Socialdepartementet.

Medisinalvesenet.

Under ny sats: kr. 3150,00 med 5 alderstillegg av kr. 350,00 efter 3, 6, 9, 12 og 15 år, topplønn kr. 4900,00
opføres: Inspektør (og lærer) ved Centralanstalten for vanføre.
Under satsen: kr. 2550,00 med 4 alderstillegg av kr. 175,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 3250,00
utgår: portner (vaktmester) ved Centralantalten for vanføre,
og opføres: portner ved Centralanstalten for vanføre, vaktmester ved samme anstalt.
Under satsen: kr. 2500,00 med 3 alderstillegg av kr. 275,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 3325,00
opføres: Oversøster ved Centralanstalten for vanføre.
Under satsen: kr. 1800,00 med 2 alderstillegg av kr. 175,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 2150,00
utgår: medhjelperske ved Finsenbadet og Røntgeninstituttet
og opføres med benevnelse «medhjelperske ved Rikshospitalets Finsenbad og Røntgeninstitutt» under satsen: kr. 2100,00 med 4 alderstillegg av kr. 175,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 2800,00.

Finansdepartementet.

Kontrollen med tobakksbeskatningen m. v.

Under satsen: kr. 2950,00 med 4 alderstillegg av kr. 275,00 efter 3, 6, 9 og 12 år, topplønn kr. 4050,00
opføres: kontrollassistent ved tobakkbeskatningen.

Forsvarsdepartementet.

Marinen.

Under ny sats: kr. 4950,00 med 3 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3, 6 og 9 år, topplønn kr. 6300,00
opføres: førstelærer ved marinens flyveskole.

24 juni. **Kongelig resolusjon** om nedleggelse av konsulatet i Duisburg.

24 juni. **Kongelig resolusjon.**

1. Det tillates at der opføres et kapell for Klemetsrud krets i Nordstrand prestegjeld i Oslo bispedømme på en dertil utsett 14 mål stor tomt av Nedre Gjesrud, gnr. 172, bnr. 34, i alt vesentlig efter en fremlagt av arkitekt Herman M. Backer utarbeidet plan, under iakttagelse av de av statens bygningsinspektør fremsatte bemerkninger ved planen. Oslo stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i planen, om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

2. Oslo biskop bemyndiges til å avgi bestemmelse om antallet av gudstjenester i den nye kirke — som blir å benevne Klemetsrud kapell — og om deres fordeling mellem prestene i Nordstrand prestegjeld.

24 juni. **Kongelig resolusjon.** En fremlagt formular for vigsel i «Pinsemenigheten i Salen», Halden, godkjennes i hen-

hold til lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 27. 24 juni.

Formularen har følgende ordlyd:

1. Orgelmusikk (om mulig) ved brudens inntreden.
2. Fellessang og bønn.
3. Et passende Guds ord leses, hvorpå talen til brudeparret holdes.
4. Fellessang.
5. Brudeparret reiser sig, mannen på høire og kvinnen på venstre side.

Den, som forretter vigselen, henvender sig til brudefølget med følgende ord:

Kjære venner! Vi er samlet for Guds åsyn og i disse vidners nærvær for å forene denne mann og denne kvinne i det hellige ekteskap, hvilket er en hederlig stand, innstiftet av Gud i Edens have, idet han skapte mennesket i sitt billede, mann og kvinne skapte han dem, og gav dem makt til å herske over havets fisker og over himmelens fugler og over kveget og over all jorden og over alt kryp som rører sig på jorden. (1. mos. 1: 26—29.)

Jesus har prydet standen ved sin personlige nærværelse i Kana i Galilæa og ved sitt første mirakel der. (Joh. 2: 1—11.)

Paulus lærte, at ekteskapet betegnet for oss den hemmelige forening, som råder mellem Jesus og hans menighet på jorden, idet han sier: «I menn! elsk Eders hustruer, likesom Kristus elsket menigheten og gav sig selv for den, for å hellige den, idet han renset den ved vannbadet i ordet, forat han selv kunde fremstille menigheten for sig i herlighet, uten plett eller rynke eller noget sådant, men at den kunde være hellig og ulastelig. Så er mennene skyldige å elske sine hustruer som sine egne legemer. Den som elsker sin hustru, elsker sig selv; ingen har jo nogensinne hatet sitt eget kjød, men han føder og varmer det, likesom Kristus gjør med menigheten, ti vi er hans legemes lemmer. Derfor skal mannen forlate far og mor og holde sig til sin hustru, og de to skal være ett kjød. Denne hemmelighet er stor; men jeg tenker hermed på Kristus og på menigheten. Dog, også I skal elske, enhver sin hustru som sig selv, og hustruen skal ha æresfrykt for sin mann.» (Efes. 5: 25—33.) I hustruer! underordne Eder under Eders menn, som det sømmer sig i Herren! I menn! elsk Eders hustruer og vær ikke bitre mot dem! (Kol. 3: 18—19.)

Ingen bør derfor inntrede i denne stand i en lettsindig ånd, men med hellig alvor og med sann gudsfrykt!

24 juni. 6. Så tilspør jeg dig ..... vil du ha denne kvinne, som hos dig står, til din ektehustru? vil du love for Guds åsyn og i disse vidners nærvær, å elske, ære, trøste og beskytte henne i medgang og motgang, i sykdom og sunnhet, og i alt som den allmektige Gud måtte beskikke Eder, og være henne en kjærlig og trofast ektefelle, inntil døden skiller Eder ad?

Svar: Ja, jeg vil!

7. Så tilspør jeg dig ..... vil du ha denne mann, som hos dig står, til din ektemann? Vil du love for Guds åsyn og i disse vidners nærvær, å elske, ære, trøste og beskytte ham i medgang og motgang, i sykdom og sunnhet, og i alt som den allmektige Gud måtte beskikke Eder, og være ham en trofast ektehustru, inntil døden skiller Eder ad?

Svar: Ja, jeg vil!

8. Efter at svaret er gitt, sier den forrettende: Gi hverandre hånden herpå! Mens brudeparret står hånd i hånd (høire hånd), legger den forrettende sin hånd i deres og uttaler følgende:

Da I nu for Herrens åsyn og i disse vidners nærvær har avlagt det hellige ekteskaps løfte, og bekreftet samme ved å gi hinannen Eders hånd, så forkynner jeg Eder rette ektefolk å være, i Faderens, Sønnens, og Den Helliggånds navn!

«Det som Gud har sammenføiet, det skal et menneske ikke adskille». (Mat. 19: 6.) La oss høre videre av Herrens ord:

Iklæd Eder da, som Guds utvalgte, hellige og elskede, inderlig barmhjertighet, godhet, ydmyghet, saktmodighet, langmodighet, så I tåler hverandre og tilgir hverandre, om nogen har klagemål mot nogen; som Kristus har tilgitt Eder, således også I! Men over alt dette iklæd Eder kjærligheten som er fullkommenhetens sambånd. Og Kristi fred råde i Eders hjerter, den hvortil I og blev kalte i ett legeme, og vær takknemmelige! La Kristi ord bo rikelig hos Eder, så I lærer og formaner hverandre i all visdom med salmer og lovsanger og åndelige viser, og synger yndig i Eders hjerter for Gud. Og alt hvad I gjør i ord eller gjerning, gjør det alt i den Herre Jesu navn, takkende Gud Fader ved ham!» (Kol. 3: 12—17.)

La oss nedbe Herrens velsignelse:

(brudeparret bøier sig, forsamlingen reiser sig).

Bønn for brudeparret, hvorefter velsignelsen lyses:

«Vår Herre Jesu Kristi nåde og Guds kjærlighet og den Helliggånds samfund være med Eder alle!» (2. Kor. 13: 13.)

9. Fellessang, hvorefter brudeparret gratuleres og lykkønskes. 24 juni.
10. Orgelmusikk (om mulig) idet brudeparret drar bort.

Kongelig resolusjon. I henhold til lov nr. 1 av 26 juni 1925 bestemmes: 24 juni.

1. At den til enhver tid fungerende tilsynsmann for «Det norsk-lutherske Kinamisjonsforbunds» misjonsfelt i Manschuria gis rett til å stifte ekteskap efter norsk lov mellem norske undersåtter i nevnte provins.
2. At ekteskapsstiftelse skjer overensstemmende med tidligere fremlagt formular.*)
3. At der istedenfor lysning minst 14 dager før vigslen sendes inn meddelelse til det norske generalkonsulat i Shanghai om at ekteskap aktes inngått.
4. At melding om ekteskaps inngåelse skjer ved innsendelse av vigselattest til nevnte generalkonsulat ledsaget av innberetning overensstemmende med anordnet skjema.

Kongelig resolusjon. 24 juni.

I.

1. I medhold av lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912 med senere forandringer oprettes følgende distriktslægestillinger med årlig grunnlønn kr. 4000,00:

Grimstad distrikt (omfattende herredene Fjære, Landvik og Eide samt kjøpstaden Grimstad, Aust-Agder).

Inderøy distrikt (omfattende herredene Inderøy, Røra, Sandvollen og Sparbu i Nord-Trøndelag).

2. Oprettelsen av de nevnte stillinger trer i kraft fra den tid Socialdepartementet bestemmer.

II.

I henhold til samme lov blir fra 1 juli 1932 og inntil videre Ramnes herred, nu tilhørende Ramnes distrikt i Vestfold, forenet med Sem distrikt.

Kongelig resolusjon om rett for Salangen kommune til i løpet av ett år fra og med 1 april 1932 å selge kjøbmannsvarer under iakttagelse av bestemmelsene i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 §§ 8 og 11, men for øvrig uhindret av den nevnte lovs forskrifter. 24 juni.

Kongelig resolusjon om ophevelse av Sandefjord børs ved utløpet av kalenderåret 1932. 24 juni.

*) Se kongelig resolusjon av 4 juni 1926.

24 juni. **Kongelig resolusjon** *). I henhold til § 36 i lov om maskinister på motorfartøier av handelsmarinen av 9 februar 1923 bestemmes at den senest ved kongelig resolusjon av 19 juni 1931 fastsatte utsettelse med lovens ikrafttreden forlenges til 1 juli 1933.

24 juni. **Kongelig resolusjon** *). Gebyrtariffen i den ved kongelig resolusjon av 17 juni 1921 (jfr. kongelig resolusjon av 28 juni 1929) fastsatte instruks for de offentlige kontrollkontorer for skibsinstrumenter forandres fra og med 1 juli 1932 overensstemmende med et fremlagt utkast sålydende:

A. For undersøkelse og utferdigelse av certifikat betales:

For en lanterne	kr.	5,00
» et kompass eller peileapparat	»	5,00
» en sekstant eller oktant	»	10,00
» et skibsbarometer	»	10,00
» en dybdemåler	»	10,00
» en kikkert	»	3,00
» et kronometer, temperaturprøve	»	30,00
» en enkelt standsbestemmelse	»	4,00

For undersøkelse av instrumenter m. v. som ikke finnes tilfredsstillende, erlegges halvt gebyr.

B. For utførelse av kompasskompensasjon og diviasjonsundersøkelse erlegges av fartøier:

a)	til og med 25 tonn brutto						kr.	15,00
b)	over	25	tonn brutto til og med	50	tonn brutto		»	25,00
c)	»	50	—»— —»—	100	—»—		»	40,00
d)	»	100	—»— —»—	200	—»—		»	68,00
e)	»	200	—»— —»—	1000	—»—		»	90,00
f)	»	1000	—»— —»—	2000	—»—		»	120,00
g)	»	2000	—»—				»	150,00

Forlanges arbeidet utført på helligdager eller på hverdager påbegynt efter kl. 18, forøkes foranstående gebyrer med kr. 10,00.

Ovennevnte takster gjelder for op til 2 kompasser.

For hvert overskytende betales	kr.	10,00

C. For opstilling av et skibskompass eller en peilskive betales av fartøier

a) til og med 25 tonn brutto	kr.	5,00
b) over 25 tonn brutto til og med 200 tonn brutto	»	10,00
c) over 200 tonn brutto	»	20,00

For kontrollering av lanternenes innstilling ombord betales av fartøier

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

d) til og med 25 tonn brutto ..... kr. 10,00 24 juni.
e) over 25 tonn brutto til og med 200 tonn brutto » 15,00
f) over 200 tonn brutto ..... » 25,00

D. For hydrograferingsarbeider og lignende benyttes samme takst som ved Norges Geografiske Opmåling.

E. For opbevaring av et skibskronometer betales pr. måned eller del av måned ..... kr. 3,00

F. For spesielle arbeider utført ved kontoret f. eks. utarbeidelse av kartkopier, situasjonskarter til sjørettsbruk og lignende betales efter overenskomst.

G. Ved de under B, C og D nevnte arbeider som utføres utenfor kontoret, tilfaller der den funksjonær som utfører arbeidet, en andel som bestemmes for

B.	a	til kr.	8,00
	b	» »	12,00
	c—d	» »	20,00
	e—g	» »	25,00
C.	a	» »	3,00
	b	» »	5,00
	c	» »	10,00
	d	» »	5,00
	e	» »	8,00
	f	» »	13,00

D. til halvdelen av gebyret.

De under B nevnte tilleggsgebyrer, nemlig kr. 10,00 for arbeide på helligdager og efter kl. 18, og kr. 10,00 for hvert kompass som korrigeres utover to stykker, tilfaller den funksjonær som utfører arbeidet.

Kongelig resolusjon *). 24 juni.

1. Poststyret får fullmakt til å treffe avtale med poststyret i Amerikas Forente Stater om endring av art. XXIII § 3 i den gjeldende norsk-amerikanske pakkeoverenskomst overensstemmende med hvad det er anført i Handelsdepartementets foredrag av 24 juni 1932.
2. Poststyret får fullmakt til å treffe bestemmelse om tidspunktet for endringenes ikrafttreden.
3. Handelsdepartementet får fullmakt til å fastsette den vektporto for pakker fra Norge til Amerikas Forente Stater som skal kreves op efter overenskomsten.

*) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

24 juni. **Kongelig resolusjon** *). Sluttsedler som utferdiges ved omsetning av aktier i A/S Vinmonopolet, fritas for stempelavgift.

24 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Nils A. S. Overreins testamente av 23 oktober 1911 oprettede «Nils A. S. Overreins Legat» til støtte for arbeidet mot tuberkulosen.

24 juni. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn, stasjonert innen Skarnes bygningskommune i Sør-Odal herred, Hedmark fylke.

24 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et herredskontor, hvori uttales at prioritet i konkursbo for krav som utspringer av landskattelovens §§ 31 og 115 antas å være avhengig av om der, hvis kravets forfallstid ligger seks måneder før konkursens åpning, før utløpet av denne frist er avholdt utpantning hos arbeidsgiveren. At utpantning innen fristen er avholdt hos den egentlige skattepliktige, antas utilstrekkelig. Se lov av 31 mai 1912 § 1 nr. 1 a, jfr. lov nr. 3 av 16 mai 1930.

25 juni. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene.

Man lar herved følge avtrykk av lov av 18 mars 1925 om skatt av fortæring på bevertningssteder, således som den lyder efter de ved tilleggslov av 22 april 1932 foretatte forandringer, samt beslutning om bevertningsskatt for 1932—33 fattet av Stortinget 27 s. m. og kunngjort ved kongelig resolusjon av 6 mai d. å.

Ved nevnte lov av 22 april 1932 der trer i kraft 1 juli d. å. er der foretatt forandringer i §§ 3, 7, 8 og 10.

Efter lovens § 3, siste ledd, avgjør departementet i tvilstilfelle efter foretatt undersøkelse med hvilket beløp fradrag kan gjøres i den skattepliktige omsetning for innehaverens forbruk til egen husholdning, til betjening eller som følge av brekasje og svinn m. v. Er der i et bevertningssteds regnskaper gjort sådanne fradrag eller skulde der vise sig uoverensstemmelse ved sammenligning av regnskapets utvisende og de til departementet meddelte opgaver, må innehaver eller bestyrer, hvis fradragene m. v. skal godtas av departementet, på forlangende kunne fremlegge for departementet eller dettes kontrollører spesifiserte opgaver over hvor meget der av de forskjellige varer er anvendt til privat forbruk eller solgt til

*) Kunngj. 9 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.
**) Kunngj. 27 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 27, hvor bestemmelsene er inntatt.

betjening til en lavere pris enn den vanlige omsetningspris samt over størrelsen av brekasje og svinn. 25 juni.

Efter § 7, 1ste ledd, 2net punktum, er der tillagt departementet rett til med endelig virkning å fastsette skatten når dennes størrelse ikke med bestemthet kan fastsettes efter bøkenes utvisende eller det foreliggende materiale for øvrig.

§ 8, 2net ledd, åpner adgang for departementet og dettes kontrollører til å kreve bøkene med bilag avlevert til eftersyn og gjennemgåelse i tilfelle hvor det anses fornødent. Videre kan departementet efter § 8, 4de ledd, når som helst avfordre de avgiftspliktige bevertningssteders leverandører spesifiserte og reviderte opgaver over varer som er levert direkte eller gjennem mellemmenn (agenter, kjørere m. v.). I henhold til denne bestemmelse har departementet, for å sikre kontrollens effektivitet, til hensikt å avkreve Vinmonopolet, samlag, bryggerier, mineralvannfabrikker, agenter m. v. opgaver over leveranser til samtlige skattepliktige bevertningssteder. De således innhentede opgaver vil bli sammenholdt med bevertningsstedenes bøker.

I § 10 er foretatt den forandring at foruten de tidligere nevnte bestemmelser i lov av 18 juli 1917 om skatt på motorvogner m. v. med tilleggslover, også denne lovs § 17, 2, 3 og 4 punktum får tilsvarende anvendelse på bevertningsskatt. Efter disse bestemmelser skal skatten holdes avsondret i særskilt kasse og kunne tas i besiddelse når som helst av vedkommende oppebørselsbetjent, politimyndighet eller departementets kontrollør. Påbudet om å holde skatten avsondret i særskilt kasse må fremtidig kreves iakttatt. Skjer dette ikke, vil skatten kunne beslaglegges i etablissementets kassebeholdning.

Man skal be innskjerpet oppebørselsbetjentenes plikt til å avholde utpantning for skatt som ikke er betalt ved forfall senest 1 måned derefter og henviser videre i denne forbindelse til hvad der er anført i departementets rundskrivelse av 10 juli 1927, 6te og 7de ledd, om deres plikt til å remittere skatten i rett tid og om at de vil kunne bli gjort ansvarlig for skatterestanser hvis uerholdelighet skyldes enten at utpantning ikke er avholdt i rett tid eller andre oppebørselsbetjentene tilregnelige grunner.

Ved de på departementets foranledning foretatte inspeksjoner er det bragt på det rene, at enkelte bevertningssteders innehavere har vært i tvil om i hvilken utstrekning skatt skal opkreves av cigarer og cigaretter (lovens § 3).

Efter lov om handelsnæring av 21 juni 1929 § 25, 4de ledd, kan hoteller og bevertningssteder uten særskilt tillatelse

25 juni. selge til sine gjester, til bruk på stedet, tobakkvarer og andre småartikler som sedvanlig inngår under deres serveringsvirksomhet. Et bevertningssteds hele omsetning av røkevarer skal således skje i form av salg til dets gjester medmindre bevertningsstedet har handelsbrev og derved rett til å selge sådanne varer også til andre. Bevertningssteder uten handelsbrev skal derfor opkreve skatt av den hele omsetning av røkevarer. Bevertningssteder med handelsbrev skal likeledes opkreve skatt av all omsetning til stedets gjester. Derimot antar departementet, at de sistnevnte ikke skal opkreve skatt av salg ut av huset hvor sådant foregår fra særskilt kiosk, avlukke eller disk i den tid de ifølge gjeldende lukningsvedtekter har rett til sådant salg.

Ved stedets gjester menes sådanne som opholder sig i bevertningsstedet nogen tid og som fortærer også annet enn røkevarer. Ved salg til disse inntrer skatteplikten uten hensyn til om varene bringes gjesten av den serverende betjening eller om gjesten selv henter dem ved kiosk, disk eller lignende.

Man skal anmode hr. fylkesmannen om uten ophold å tilstille de innen fylket værende politimyndigheter (politimestere og lensmenn) en del eksemplarer av nærværende rundskrivelse, hvorav det fornødne antall vedlegges, til videre fordeling til skatteopkreverne og de enkelte bevertningssteder.

25 juni. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Norderhov herred, Buskerud fylke.

27 juni. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Åsvatnene i Fluberg herred, Opland fylke.

27 juni. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Vågå herred, Opland fylke.

27 juni. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Vestre Gausdal herred, Opland fylke.

28 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Andrea Wethalls testamente av 18 april 1928 oprettede «Andrea Wethalls legat for gamle, slitte, hederlige arbeidskvinner i Elverum».

---

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor vedtekten er inntatt.
**) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor fiskerireglene er inntatt.
***) Kunngj. 9 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor fiskerireglene er inntatt.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Andrea Wethalls testamente av 18 april 1928 oprettede «Andrea Wethalls legat for Svanviken omstreiferhjem». 28 juni.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Edv. Westgårds testamente av 6 november 1922 oprettede «Karinius Westgårds legat til fremme av musikk», Stor-Elvdal. 28 juni.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved skomakermester Ole Monsens testamente av 2 november 1929 oprettede «Skomakermester Ole Monsen og hustru Øllegårds legat til fordel for medlemmer av Domkirkens Gamlehjem». 28 juni.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det i Lunder sogn privat innsamlede «Lunder gamlehjems fond». 28 juni.

Skriv *) frå Socialdepartementet um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Ulstein herad, Møre fylke. 28 juni.

Skrivelse**) fra Arbeidsdepartementet om forandring av murtvangsgrensen i Moss således at det skal være tillatt å opføre trebygninger på eiendommene nr. 40, 42, 44, 46, 48 og 50 langs Værlegaten sammesteds. 28 juni.

Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet om vedtekter til bygningslovens § 60 for Bærum bygningsdistrikt i Akershus fylke. 28 juni.

Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Dombås bygningsdistrikt i Opland fylke. 28 juni.

Lov**)[1]) om endring i lov om pengevesenet av 17 april 1875. 29 juni. Nr. 1.

I.

§ 12 i lov om pengevesenet av 17 april 1875 skal herefter lyde således:

Mynt, som kun er tvungent betalingsmiddel likeoverfor statskassen, kan hos denne i hvilket som helst beløp fordres

---

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 28, der vedtekta er inneteken.

**) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

***) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor vedtektene er inntatt.

[1]) St.besl. 27 juni. Se Ot. prp. nr. 54. Innst. O. A. Saken er behandlet som hemmelig, og forhandlingene ikke inntatt i Stortingstidende.

29 juni. Nr. 1. ombyttet med gangbar mynt av samme slags. Likeså skal der være adgang til i statskassen å få ombyttet med gullmynt et hvilket som helst med 10 kroner deleligt beløp av gangbar skillemynt. Denne adgang gjelder dog ikke, så lenge Norges Banks innfrielse av dens sedler midlertidig er utsatt i medhold av lov om Norges Bank, § 7, siste ledd. Ved hvilke offentlige kasser sådan ombytning skal kunne foregå, bestemmes av Kongen.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

29 juni. Nr. 2. **Lov***)[1]) om midlertidig tillegg til lov om sparebanker av 4 juli 1924 (med senere endringer).

§ 1. På ansøkning av styret for en sparebank kan vedkommende regjeringsdepartement efterat uttalelse er innhentet fra Norges Bank og Bank- og Sparebankinspeksjonen gi forskrifter om adgang for bankens styre til å begrense utbetalingene til innskyterne og øvrige uprioriterte fordringshavere til hvad styret finner påkrevet av hensyn til fordringshavernes private behov eller deres erhvervsvirksomhet. Utbetalingene blir å anse som forskudd på dividende i tilfelle av at vedkommende sparebank senere skulde komme til å innstille sine betalinger.

Departementet kan når som helst efter at uttalelse er innhentet fra Norges Bank og Bank- og Sparebankinspeksjonen treffe bestemmelser om at de særskilte forskrifter skal bortfalle. Inntil sådan bestemmelse er truffet, forrentes innskudd og andre rentebærende forpliktelser efter den i banken til enhver tid gjeldende rente på almindelige sparebankvilkår.

Fordringer som grunner sig på mottagelsen av nye innskudd eller på utførelse av andre almindelige bankforretninger er ubundet av disse forskrifter.

Departementets beslutninger om begrensning av utbetalingene eller om tilbakekallelse av sådanne bestemmelser besørges av Bank- og Sparebankinspeksjonen kunngjort for sparebankens regning. Kunngjørelsen skal opslåes på rettsstedet og innrykkes i Norsk Kunngjørelsestidende og i et eller flere blad som er almindelig lest på stedet.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 27 juni. Se Ot. prp. nr. 46. Innst. O. D. Saken er behandlet som hemmelig, og forhandlingene ikke inntatt i Stortingstidende.

Lov*)[1]) om oprettelse av en garantikasse for sparebanker. 29 juni. Nr. 3.

§ 1. Der oprettes en garantikasse for sparebanker med formål å stille garanti for lån eller støtteinnskudd som tilføres sparebanker der er truet av betalingsvanskeligheter, men anses levedyktige.

Garantikassens grunnfond skal bringes op i 30 millioner kroner, hvorav 10 millioner kroner tilveiebringes ved garantiforskrivelse fra statskassen, og 20 millioner kroner innbetales efterhvert ved årlige bidrag fra landets sparebanker.

§ 2. Er en sparebank efter ansøkning fra styret innrømmet hjelp av garantikassen, kan vedkommende regjeringsdepartement efter forslag av Norges Bank og Bank- og Sparebankinspeksjonen bestemme, at inntil 20 pct. av sparebankens innskudd og øvrige forpliktelser som ikke er særskilt sikret, skal avsettes til et midlertidig garantifond for sparebanken hvis dette anses for å stemme så vel med fordringshavernes interesser som med almene hensyn.

Det midlertidige garantifond tillegges den i vedkommende bank til enhver tid gjeldende rente for innskudd på almindelige sparebankvilkår. Inntil båndleggelsen er hevet, skal fondet tjene til sikkerhet for opfyllelse av sparebankens gjenværende forpliktelser og de fordringer av enhver art som opstår under sparebankens fortsatte virksomhet.

Departementet kan efter ansøkning fra styret og såfremt dette skritt er tilrådet av Norges Bank og Bank- og Sparebankinspeksjonen, bestemme at fondet med renter, samlet eller i av departementet fastsatte terminer, atter skal stilles til rådighet for de berettigede.

Departementets beslutning om avsetning til fond og om hel eller delvis tilbakebetaling derav besørges av Bank- og Sparebankinspeksjonen kunngjort for sparebankens regning. Kunngjørelsen skal opslåes på rettsstedet og innrykkes i Norsk Kunngjørelsestidende og i ett eller flere blad som er almindelig lest på stedet.

§ 3. Enhver sparebank som den 1 januar i det år utligningen foretas er i fri virksomhet, plikter å betale bidrag til garantikassens grunnfond. Bidragets størrelse fastsettes av Kongen og utlignes efter forvaltningskapitalen ved utgangen av det år, som går næst forut for utligningen. Det utlignede beløp avrundes til nærmeste kr. 5,00.

Utligningen foretas av garantikassens styre, men må godkjennes av vedkommende regjeringsdepartement. Det utlig-

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 27 juni. Se Ot. prp. nr. 46. Innst. O. D. Saken er behandlet som hemmelig, og forhandlingene ikke inntatt i Stortingstidende.

29 juni. Nr. 3.

nede beløp kan inndrives ved utpantning og har i tilfelle av konkurs samme fortrinsrett som skatt til staten. Avgiften skal være betalt innen utgangen av januar måned hvert år.

§ 4. Garantikassen danner et selvstendig rettssubjekt og skal ha sitt sete i Oslo.

Den ledes av et styre på 5 medlemmer som beskikkes av Kongen, som også bestemmer hvem der skal være styrets formann og næstformann likesom han i tilfelle opnevner det nødvendige antall varamenn.

§ 5. De av sparebankene innbetalte bidrag skal anbringes i norske statsobligasjoner og statsgaranterte norske verdipapirer. De renter som innvinnes av disse midler, tillegges kapitalen efterat de årlige driftsutgifter er dekket.

§ 6. Styret innsender hvert kvartal til Norges Bank og vedkommende departement opgave over overtatte garantier tillikemed regnskapsutdrag for garantikassen og ved hvert års utgang beretning om kassens virksomhet.

§ 7. De nærmere forskrifter for garantikassens virksomhet og administrasjon derunder styrets godtgjørelse fastsettes av Kongen. Departementet fører tilsyn med kassens virksomhet og anordner den fornødne revisjon.

I forskriftene skal inntas bestemmelse om at garantikassens styre kan opstille særlige vilkår like overfor sparebank som søker om kassens garanti (eller fornyelse av garanti) for lån eller støtteinnskudd, derunder krav om endringer i sammensetningen av sparebankens styre.

§ 8. Mulig tap for garantikassen dekkes fortrinsvis av den del av grunnfondskapitalen, der er tilveiebragt ved de årlige innbetalinger fra landets sparebanker, samt av derpå innvunnet fortjeneste.

Opløses garantikassen, skal det gjenværende beløp av sparebankenes andel overføres til det ved lov oprettede Sikringsfond for Sparebanker, for å legges til dette fonds kapital.

§ 9. Første utligning av sparebankenes bidrag til garantikassen finner sted i 1933 på grunnlag av regnskapene for 1931.

I de år som der i henhold til denne lov ydes bidrag til Garantikassen for Sparebanker, bortfaller sparebankenes plikt til overensstemmende med lov om sparebanker av 4 juli 1924 § 51 å yde bidrag til det i henhold til denne lov oprettede Sikringsfond for Sparebanker.

§ 10. De gjeldende lovbestemmelser om beskatning av Sikringsfondet for Sparebanker, samt av det beløp som sparebankene årlig avsetter til dette fond, finner tilsvarende anvendelse på Garantikassen for Sparebanker og de bidrag som utlignes til grunnfond for denne.

§ 11. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig kunngjørelse*) [1]) om tollavgifter. 29 juni.

Stortinget har 28 juni d. å. fattet følgende beslutning:

De gjeldende bestemmelser om tollavgifter skal fremdeles være gjeldende fra den tid Kongen bestemmer med følgende forandringer:

A. Innledende bestemmelser:

§ 3. Med hensyn til innførsel fra Sverige til Norge gjelder følgende særlige regler:

— —

3. Hvis i grensetraktene nogen eier eller bruker eiendom på begge sider av grensen, og disse eiendommer enten grenser umiddelbart til hinannen eller er således beliggende, at avstanden mellem eiendommenes nærmeste grenser ei overstiger 20 kilometer, kan utsæd, kreaturer og redskaper, som behøves for den i Norge beliggende eiendoms drift, føres tollfritt over grensen til Norge.

§ 13. — — — — — — — — — — — — — — — — — —

I særlige tilfelle kan Tolldepartementet tillate at varer, som fra Norge sendes til utlandet til foredling, bearbeidelse eller reparasjon og atter innføres til landet, alene erlegger 15 pct. eller forsåvidt angår varer, som svarer toll efter verdien, den for samme gjeldende verditollprocent av omkostningene ved foredlingen m. v., deri iberegnet forsendelsesomkostninger, eller at de efter omstendighetene inngår mot en lavere toll eller tollfritt. Varer, der som følge av foredlingen m. v. ved gjeninnførselen kommer inn under en tariffpost med høiere tollsats enn den, hvorunder de hørte ved utførselen, kan av Tolldepartementet tillates innført mot en toll som svarer til forskjellen mellem de to tollsatser.

— —

B. Tariff for innførselstollen og for tara:

Blyanter, fyllepenner og penneholdere:

1. helt eller delvis bestående av gull, platina eller sølv, fortolles i sin helhet som arbeide av det høiest tollbelagte materiale.
2. andre, med nærmeste innpakning:
   a. penneholdere av tre, 1 kg. kr. 0,50.
   b. penneholdere ellers, mekaniske blyanter og fyllepenner, 1 kg. kr. 2,00.
   c. blyanter og blyantstifter ellers, 1 kg. kr. 0,35.

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) Se St. prp. nr. 1 kap. 2011. Budgettinnst. S. nr. 144. St.tid. s. 2462—2504.

29 juni. Brødvarer:

1. av hvete, eller av hvete blandet med andre kornsorter samt havrekjeks og pulverisert eller kornet bakverk eller lignende produkter, herunder ris og kornsorter tilberedt ved oppustning, stekning el. lign., alt med nærmeste innpakning, 1 kg. kr. 0,20.
2. som nu.

Dyr og matvarer av dyr:

II. Matvarer:

B. Andre matvarer:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

5. kjøtt og flesk, alle slags:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

b. annet — — — —

— — — ellers:

1. saltet fårekjøtt i tønner, 1 kg. kr. 0,30.
2. annet kjøtt, hvorunder tarmer og blod, 1 kg. kr. 0,30.
3. flesk, 1 kg. kr. 0,25.

Kredittoplag for 1, 2 og 3: 500 kg.
Tara for flesk i kasser: 20 pct.

Elektriske apparater og isolerte ledninger:

a. dynamoer, motorer og transformatorer, omformere, likerettere, strømbrytere, motstandsrammer og sikkerhetsapparater, elektriske lampeholdere med eller uten strøm brytere:
1. som nu.
2. som nu.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

i. ovner, kaminer, komfyrer, varmeapparater og kokeapparater, som ikke er innrettet til industriell eller lignende bruk, samt deler dertil, ikke særskilt nevnt:
1. som nu.
2. som nu.

k. mottagerapparater, høittalerapparater og hodetelefoner for kringkasting samt deler dertil, ikke annensteds nevnt, a. v. 20 pct.

Frukter (trefrukter) og bær:

1. friske.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

f. andre, samt spiselige bær, 1 kg. kr. 0,15.

Multer og multegrøt, som innføres til Troms og Finnmark fylker fra de tilgrensende distrikter i Finnland, inngår mot en toll av kr. 0,075 pr. kg.

29 juni.

Glass og glassvarer:

3. plater eller skiver:

— —

c. annet glass i plater og skiver, 1 kg. kr. 0,12.

Tara: Kasser 18 pct.

Grafittdigler og grafittstoppere samt andre gjenstander av grafitt til industriell bruk, ikke annensteds i tariffen nevnt, frie.

Instrumenter:

I. for musikk:

k. deler av musikkinstrumenter (strenger undtatt):

1. til harmoniums (tungeorgler):

a. klaviaturer, løse, 1 kg. kr. 0,10.

b. stemmebord, stemmestokker, tunger og kopler, som materialet i arbeide.

c. andre, a. v. 20 pct.

2. ellers:

a. klaviaturer og mekanikker til andre tasteinstrumenter, 1 kg. kr. 0,10.

b. andre deler, som materialet i arbeide.

Anm. Kasser, etuier og esker, bestemt til opbevaring av musikkinstrumenter, fortolles efter sin beskaffenhet.

II. andre instrumenter:

— —

b. fonografer, grammofoner og lignende med valser, plater og annet tilbehør, herunder optagelsesapparater — samt deler derav, 1 kg. kr. 1,50.

Anm. Plater og valser fortolles med nærmeste innpakning.

Jord og ler samt arbeider derav:

— —

B. arbeider av jord og ler (av cement, se under Sten):

— —

12. smergel og kunstige slipestoffer til lignende bruk, såsom karborundum, elektritt, korundum, diamantin og lignende, formet eller støpt, 1 kg. kr. 0,20.

Anm. Møllestener og tresliperistener av smergel etc. fortolles henholdsvis som Sten 2. b. og 4. b.

Lin, hamp, manillahamp, aloëhamp, jute og desslike spinnestoffer samt arbeider derav:

3. lin og hamp i spunnet arbeide:

I. hvor det enkelte garn veier 100 gr. og derunder pr. 100 meter:

29 juni.

A. garn (enkelt):
1. ublekt, 1 kg. kr. 0,06.
2. blekt, 1 kg. kr. 0,08.
3. farvet eller trykt, 1 kg. kr. 0,25.
4. tjæret, 1 kg. kr. 0,05.

B. tråd (to- eller flerlagt):
1. ublekt, 1 kg. kr. 0,06.
2. blekt, 1 kg. kr. 0,15
3. farvet eller trykt:
a. av lin, 1 kg. kr. 0,35.
b. av hamp, også med islått farvet garn, 1 kg. kr. 0,15.
4. tjæret, 1 kg. kr. 0,06.

C. polert og appretert hyssing:
1. ublekt og ufarvet, 1 kg. kr. 0,10.
2. blekt eller farvet, 1 kg. kr. 0,15.

D. snører og liner (sammenlagt av to- eller flerlagt tråd), 1 kg. kr. 0,09.

Anm. Tolldepartementet kan på betingelse som av dette fastsettes tilstå tollfri innførsel av de under «Lin etc. 3. I. A, B og D» hørende varer, når de er bestemt til fiskeribruk.

II. hvor det enkelte garn veier over 100 gr. pr. 100 meter:

A. kabelgarn:
1. utjæret, fri.
2. tjæret, fri.

B. tauverk (sammenlagt kabelgarn):
1. polert og appretert hyssing, 1 kg. kr. 0,08.
2. ellers:
a. utjæret, 1 kg. kr. 0,04.
b. tjæret, 1 kg. kr. 0,03.

Anm. Ved vektberegningen måles garnets lengde i tråd, polert og appretert hyssing, snører og tauverk i tvunnet stand, således som det foreligger ved importen uten hensyn til slyngningene.

4. jute i spunnet arbeide:

A. garn (enkelt):
1. ufarvet, 1 kg. kr. 0,03.
2. farvet eller trykt, 1 kg. kr. 0,15.

B. tråd (to- eller flerlagt):
1. ufarvet, 1 kg. kr. 0,05.
2. farvet eller trykt, 1 kg. kr. 0,15.

Anm. Polert og appretert hyssing fortolles som de tilsvarende varer av lin eller hamp.

Tara for det under 3 og 4 nevnte garn: På ruller eller sneller av tre, tremasse, papir, papp eller metall 40 pct. For innlegg av papir beregnes ikke toll. 29 juni.

Madrasser og fylte eller stoppede sengklær, stukne sengetepper, utpolstrede eller overstoppede møbler og utpolstrede eller overstoppede deler dertil, ved hvilke snekkerarbeidet ikke er det vesentlige, puter til vogner, utstoppede sofaputer og desslike:

— —

B. andre:

1. når nogen del derav er metall eller tre:
   a. med betrekk av silke eller av silke i forbindelse med andre materialer, 1 kg. kr. 0,60.
   b. ellers, 1 kg. kr. 0,30.
2. andre:
   a. med betrekk av silke eller av silke i forbindelse med andre materialer, 1 kg. kr. 3,00.
   b. ellers:
      1. stoppede med krøllhår, fjær, dun, vatt eller ull, 1 kg. kr. 0,80.
      2. med annen stopning, 1 kg. kr. 0,40.

Metaller:

II. i arbeide:

C. av jern:

22. korketrekkere, sakser (polerte), låser, nøkler, lysesakser, skøiter, stempler og stempelpresser, kårder, sabler og floretter med eller uten skjede samt klinger til desslike våben, 1 kg. kr. 0,35.
24. jernarbeide, ikke særskilt nevnt.

— —

   d. økser med eller uten skaft, 1 kg. kr. 0,30.
   e. annet, hvorunder melketransportspann, rummende 15 liter og derover, 1 kg. kr. 0,15.

Anm. Tunge og grove varer, som henhører under littera c. og e. kan av Tolldepartementet tillates å inngå mot en lavere toll enn den her bestemte.

Papir og papp samt arbeider derav:

1. skrivpapir (også overstrøket med lim), mangfoldiggjørelsespapir, tegnepapir, trekkpapir og filtrerpapir; lyskopipapir med nærmeste innpakning, 1 kg. kr. 0,13.

Anm. I tilfelle av tvil, om en papirsort er skrivpapir, gjelder den regel at hertil henregnes papir, som er så sterkt limet, at blekk ikke slår igjennem eller trekkes utover.

— —

29 juni. 3. papp-, pakk-, kardus- og makulaturpapir samt pressepapp og kulørt papir til tapeter, 1 kg. kr. 0,03.

— —

— —

6. —

d. rør, 1 kg. kr. 0,06.

— —

14. papir, andre slags, som ikke inngår under forannevnte satser, herunder også kromo-, glans-, glacé-, kunst-trykk- og annet bestrøket papir, kartong eller papp samt pergamyn, greaseproof, pergamentpapir, forsatspapir, overtrekkspapir og fernisert, oljet eller på lignende måte behandlet papir, 1 kg. kr. 0,08.

Paraplyer og parasoller:

— —

2. med overtrekk av andre tøier:

— —

b. andre:

1. med ensfarvet overtrekk, 1 stk. kr. 0,60.
2. ellers, 1 stk. kr. 0,90.

Stell uten overtrekk, med eller uten stokker, samt annet tilbehør med undtagelse av betrekk til de under 2 a nevnte varer fortolles som materialet i arbeide.

3. som nu.
4. paraply- og parasollbetrekk, såvel sydde som blott tilskårne:
   a. av tøi av silke eller hvori silke finnes, 1 kg. kr. 30,00.
   b. av annet tøi, 1 kg. kr. 3,00.
5. som det nuværende nr. 4.
6. som det nuværende nr. 5.
7. som det nuværende nr. 6.

Rør, bambus, spanskrør og lignende rør, såvel flekkede som uflekkede, herunder rør til gipsning, frie.

— flettede arbeider derav, 1 kg. kr. 0,80.

— blomsterpinner av splittede eller flekkede rør, 1 kg. kr. 0,20.

— kurver, se bokstav K.

— alle ei flekkede rør, hvorpå er anvendt mer arbeide enn overskjæring i bestemte lengder (herunder også emner til spaser-, paraply- og parasollstokker), 1 kg. kr. 1,00.

Røtter, spiselige, se Grønnsaker.

1. maniokarot og arrowrot, 1 kg. kr. 0,09.
2. sikorirøtter, løvetannsrøtter o. s. v. som nu.

Salter:

— —

8. soda, fri.

Anm. Pappkartonger, esker og lignende, hvori soda innføres, fortolles som materialet i arbeide.

Skinn og huder:

B. uten hårbedekning: 29 juni.

II. andre:

a. garvede, beredte og uberedte, ikke annensteds nevnt:

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Anm. Sålelær og bindsålelær, som helt eller i det vesentlige er fraskåret buk-, ben-, hode- og halsstykker, samt tilskårne såler o. l. fortolles med tillegg av 50 pct. Derimot fortolles buk- og ben- samt hode- og halsstykker uten tillegg.

III. i arbeide:

3. skomakerarbeide:

a. av silketøi eller tøi, hvori finnes silke samt av tøi med innvirket metalltråd, 1 kg. kr. 12,00.

b. av annet tøi eller av filt:

1. med utstyr av silke, possement, fjær eller dun, pelsverk, agraffer, perler, pynteknapper, applikasjon eller broderi, 1 kg. kr. 2,50.
2. ellers, 1 kg. kr. 2,00.

c. av skinn eller lær, undtagen av fettlær eller med såler av tre, i eller uten forbindelse med tøi eller annet stoff:

1. av inntil 23 cm.s lengde, 1 kg. kr. 2,50.
2. andre:

a. av lengde over 23 cm. og vekt pr. par ikke over 600 gram, 1 kg. kr. 4,00.

b. ellers, 1 kg. kr. 3,25.

d. sjøstøvler og annet skotøi av fettlær undtagen med såler av tre, 1 kg. kr. 1,20.

e. skotøi, alle slags, med såler av tre og seildukssko med hampesåler, 1 kg. kr. 0,30.

Anm. 1. Inngår i skotøiets overdel forskjellige slags materialer, tollbehandles varen som skotøi av det høiest tollbelagte materiale medmindre anderledes er bestemt, dog tas der ikke hensyn til fôr, stroppbånd, pløser eller kantning.

Anm. 2. Nåtlede overdeler til skotøi tollbehandles som skomakerarbeide.

Anm. 3. Lengden av skotøi måles utvendig fra spissen til bakre del av helkappen.

Smør, derunder margarin:

1. natursmør, 1 kg. kr. 0,50.
2. som nu.

Kredittoplag som nu.

Sneller, spoler og spolehylser:

1. av tre, 1 kg. kr. 0,10.
2. av annet materiale, frie.

Anm. Hylser av papir eller papp til pårulling av papir fortolles som rør av papir etc.

29 juni. Sten og arbeider derav:

2. møllestener:
   a. av naturlig sten, frie,
   b. kunstige, a. v. 10 pct.

— — — —

Undtatt fra tillegget er dessuten bensin-, petroleums- og råoljemotorer, elektromotorer og generatorer, treskemaskiner for motordrift og andre landbruksmaskiner, ikke særskilt nevnt, samt deler til forannevnte gjenstander. 29 juni.

II. Som ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll (heri innbefattet de under I. anførte midlertidige tolltillegg) opkreves 15 pct. av det beregnede tollbeløp for kaffe og sukker (l.nr. 320, 750 og 751) samt 20 pct. for alle andre varer undtagen de under I. siste punktum opregnede.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å nedsette eller opheve sistnevnte tillegg forsåvidt de traktatbundne tollsatser angår.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å foreta de nødvendige endringer i tariffens løpenr.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse fra og med 30 juni 1932.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved gårdbruker Theodor Furuseth og hustrus gjensidige testamente av 2 februar 1927 oprettede «Gårdbruker Theodor Furuseths og hustru Hanna f. Sjølies legat til hedningemissionen». 29 juni.

Skriv *) frå Socialdepartementet um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Hosanger herad, Hordaland fylke. 29 juni.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om herberger- og beverterlovens anvendelse i Hen herred, Møre fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen sammesteds. 29 juni.

Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om forbud mot bruk av snare til fangst av hare og rype i visse herreder i Opland fylke. 29 juni.

---

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 28, der vedtekta er inneteken.

**) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor vedtekten er inntatt.

***) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor bestemmelsen er inntatt.

30 juni. Nr. 1. **Lov** *) [1] [2]) om forandring i lov om fangst av bardehval av 21 juni 1929.

I.

Lov om fangst av bardehval av 21 juni 1929 skal herefter lyde:

§ 8. Kongen kan bestemme at der av all fangst som inngår under denne lov skal erlegges en avgift av inntil 20 øre pr. fat (à 170 kg.) produsert olje. Avgiften skal i så fall efter Kongens nærmere bestemmelse anvendes til videnskapelig forskning eller praktiske undersøkelser av interesse for norsk hvalfangst og til dekning av utgiftene ved kontrollen med denne lovs overholdelse. Avgiften betales til vedkommende regjeringsdepartement efter dette departements nærmere bestemmelse.

Kongen kan i særlige tilfelle eftergi avgiften.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

30 juni. Nr. 2. **Lov** *) [3]) om forandringer i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk.

I.

I lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk gjøres følgende forandringer:

1. § 13 første ledd gis følgende tillegg: «eller å sette utilbørlige forretningsvilkår ellers».

§ 13 annet ledd opheves.

2. § 14 skal lyde:

Finner kontrollrådet at der av en sammenslutning eller ved en avtale som nevnt i § 6, post 1 og 2, eller av en erhvervsdrivende som nevnt i § 6, post 3 og 4, er fastsatt, kreves, tas eller innrømmes urimelig høi eller lav pris eller fortjeneste eller urimelige forretningsvilkår ellers eller gjøres ugrunnet forskjell mellem kunder eller distrikter med hensyn til pris eller andre forretningsvilkår, kan rådet efter innstilling fra kontrollkontoret gi regulerende bestemmelser.

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) I Handelsdepartementets foredrag som ligger til grunn for den meddelte sanksjon, anføres bl. a. at det efter departementets mening ikke kan være tvil om at lovbeslutningen er å forstå derhen at lovens § 8 forandres, mens de øvrige paragrafer forblir gjeldende uforandret. Stortingets presidentskap har i skrivelse av 10 juni 1932 erklært sig enig heri.

[2]) St.besl. 25 mai. Se Ot. prp. nr. 36. Innst. O. nr. 61. St.tid., forh. i Ot. s. 740; i Lt. s. 212.

[3]) St.besl. 23 juni. Se Ot. prp. nr. 16. Innst. O. XXII. St.tid., forh. i Ot. s. 957—965; i Lt. 265—268.

Det samme gjelder om rådet finner at der ellers i et erhverv er fastsatt, kreves, tas eller innrømmes slik pris, fortjeneste eller slike forretningsvilkår eller gjøres slik forskjell mellem kunder eller distrikter som nevnt i foregående ledd, når rådet finner at konkurransen innen erhvervet ikke er tilstrekkelig virksom eller foregår på slik måte at den ikke kan antas å ville medføre ophevelse av det mislige forhold. 30 juni. Nr. 2.

Bestemmelse til forhøielse av pris eller fortjeneste må bare treffes, dersom rådet finner slik inngripen nødvendig for å opretthold innenlandske bedrifter under konkurransekamp med utenlandske eller innenlandske konkurranseregulerende sammenslutninger eller storbedrifter eller hvor det ellers antas nødvendig for å hindre at konkurransen innen erhvervet innskrenkes eller vanskeliggjøres til skade for almene interesser eller for å verne en erhvervsdrivende mot en konkurranse som rådet finner åpenbart utilbørlig.

Før avgjørelse treffes i henhold til denne paragraf bør representanter for vedkommende erhverv eller sammenslutning være gitt anledning til å uttale sig, såfremt dette ikke volder vesentlig forsinkelse av avgjørelsen.

3. § 23 opheves.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

De bestemmelser som er utferdiget i henhold til de lovbestemmelser som er nevnt under avsnitt I, vedblir å gjelde inntil de ved bestemmelser i henhold til den nye lov opheves eller forandres.

Lov *) [1]) om lånekassen for jordbrukere. 30 juni. Nr. 3.

§ 1. Lånekassen for jordbrukere dannes av midler som tilhører staten og som Stortinget bevilger i dette øiemed. Den bestyres av direksjonen for Kongeriket Norges Hypotekbank.

§ 2. Lånekassens midler anvendes til utlån:

a. til eiere av jordbruk som får akkord med sine fordringshavere om nedsettelse av gjelden.
b. til den som vil søke å erhverve eller beholde en jordbrukseiendom som fra ham selv eller nær slektning er solgt eller begjært solgt ved tvangsauksjon eller tatt til brukelighet av panthaver.

§ 3. Lån av kassen gis bare i de tilfelle hvor lånsøkeren ikke antas på annen måte å kunne få lån på rimelige vilkår, og hvor samfundsmessige grunner for øvrig taler for å gi lånet.

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 23 juni. Se Ot. prp. nr. 25. Innst. O. XIX. St.tid., forh. i Ot. s. 984—1011; i Lt. s. 268—273.

30 juni. Nr. 3.

Lånene forrentes og avdras på den måte som Kongen med Stortingets samtykke bestemmer.

§ 4. Styret for lånekassen avgjør om en lånesøknad skal innvilges.

Før avgjørelse treffes skal i almindelighet saken være behandlet av en gjeldsmeglingsmann og en takstnevnd som omhandlet i §§ 5 og 9.

§ 5. Gjeldsmeglingsmann for en kommune opnevnes av herreds- eller byretten, når det antas å være bruk for en meglingsmann eller når nogen søker bistand av meglingsmann i en kommune. Det kan også opnevnes en eller flere varamenn dersom det finnes nødvendig.

Den som opnevnes, plikter å overta hvervet medmindre han har fylt 65 år eller er bosatt utenfor kommunen.

§ 6. Når eier av jordbruk søker en gjeldsordning, kan han søke bistand av gjeldsmeglingsmannen i kommunen.

Meglingsmannen skal søke å skaffe sig de best mulige oplysninger om skyldnerens eiendeler og forpliktelser, og bistå skyldneren med å tilveiebringe grunnlaget for en frivillig akkord.

Såfremt det viser sig mulig for skyldneren å få en ordning som gir grunnlag for lån av Lånekassen for jordbrukere, skal meglingsmannen bistå skyldneren med å sende inn søknad om lån. Meglingsmannen skal uttale sig om verdien av skyldnerens eiendeler, særlig om jordbrukseiendommen, og om størrelsen av gjelden før og efter akkorden, og for øvrig gi de oplysninger og uttalelser som lånekassens styre krever.

§ 7. Når en skyldner i henhold til § 6 har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen, skal denne straks sende melding om det til herreds- eller byretten og til namsmannen.

Når sådan melding er mottatt, kan begjæring om konkurs, tvangsauksjon, utleggsforretning eller annen tvangsfullbyrdelse i civile saker ikke fremmes før en måned efter mottagelsen av meldingen. Denne frist kan av herreds- eller byretten forlenges med inntil 2 måneder.

Er den i konkurslovens § 46 fastsatte frist av 3 måneder ikke utløpet når herreds- eller byretten mottar melding som nevnt i første ledd, blir fristen å forlenge med den frist som omhandles i annet ledd.

Bestemmelsene i denne § skal ikke komme til anvendelse, dersom en skyldner i løpet av de siste 12 måneder har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen og melding som omhandlet i første ledd har vært sendt.

§ 8. Når lån søkes av lånekassen uten at det samtidig pågår en gjeldsordning på grunnlag av frivillig akkord, skal

gjeldsmeglingsmannen forberede saken for kassens styre og gi de oplysninger og uttalelser som styret foreskriver. 30 juni. Nr. 3.

§ 9. Mener meglingsmannen at vilkårene for å få lån av lånekassen foreligger, og finner han å kunne tilrå at lån blir gitt, skal den eiendom som lånet gjelder verdsettes av en takstnevnd på 2 medlemmer, som opnevnes av kassens styre efterat uttalelse av vedkommende landbruksselskap er innhentet.

Til grunn for takst over jordbrukseiendom legges eiendommens bruksverdi, således at den inntekt som eiendommen gjennemsnittlig kan antas å gi, er bestemmende for taksten.

Nevnden gjennemgår også lånesøknaden og lånsøkerens gjeldsforhold, i tilfelle efter den gjeldsordning som søkes opnådd, og uttaler sin mening om dette.

§ 10. Forat lånsøkeren skal kunne få lån av lånekassen må følgende vilkår foreligge:

a. For lånet gis panterett i eiendommen.
b. Lånet må ikke overstige 30 procent av eiendommens verdi efter den takst som omhandles i § 9 og i sum ikke mer enn 8000 kroner og lånet med tillegg av bedre prioriterte heftelser må ikke overstige 90 procent av takstsummen.
c. Efterat lånet er utbetalt, må eierens samlede pantegjeld og andre forpliktelser, iberegnet betingede fordringer såsom kausjonsforpliktelser tilsammen ikke overstige takstsummen med mer enn 20 procent, bortsett fra gjeld som skyldneren har full dekning for i andre inntektsgivende eiendeler enn eiendommen med besetning, redskaper og annet tilbehør.

§ 11. Utbetaling av lån må ikke finne sted før det er skaffet sikkerhet for at lånsøkerens gjeldsforhold blir ordnet på den måte som forutsatt i § 10.

Er lånet gitt i forbindelse med en akkord, må det foreligge vedtagelse fra alle fordringshavere, eller stadfestelse av skifteretten dersom det gjelder tvangsakkord.

Lånekassens styre sørger for at lånet efter anmodning av skyldneren utbetales direkte til de fordringshavere som det har vært meningen å dekke ved hjelp av lånet. Så vel til dette som til ordningen av tinglyst panterett i eiendommen og gjennemførelse av ordningen for øvrig kan styret kreve bistand av gjeldsmeglingsmannen.

§ 12. Lånekassens styre kan bestemme at meglingsmannen ved anbefalt brev til alle kjente fordringshavere og ved annen kunngjøring på den måte som styret bestemmer skal opfordre fordringshavere til å melde sine fordringer til meglingsmannen innen en måned. Den frivillige akkordordning som er kommet i stand med de andre fordringshavere anses vedtatt av de fordringshavere som ikke har pant eller annen fortrinsrett og som ikke melder sig innen den nevnte frist. Disses fordringer blir å

30 juni. Nr. 3. nedskrive i forhold til den nedskrivning som de andre upriori-terte fordringshavere frivillig har gått med på.

§ 13. Gjeldsmeglingsmenn og medlemmer av takstnevnd har krav på å få godtgjort nødvendige utgifter og å få betaling for arbeide. Godtgjørelsen fastsettes av lånekassens styre for hver ordning som en meglingsmann eller en takstmann har tatt del i.

Om ugildhet for gjeldsmeglingsmann eller medlem av takstnevnd ved behandlingen av en sak gjelder reglene i konkurslovens § 14 tredje og fjerde ledd.

§ 14. Omkostningene ved forberedelsen og istandbringelsen av en ordning som omhandles i denne lov, utredes av skyldneren. Dog blir utgifter til takst efter § 9 å utrede av fondet når eiendommen ikke er verdsatt til mer enn 25 000 kroner.

Stempel- eller tinglysingsgebyr betales ikke for dokumenter som er ledd i gjennemføringen av en ordning efter denne lov.

§ 15. Kongen gir nærmere regler om lånekassens forvaltning, om takster og istandbringelse av akkord så vel som om meglingsmenns og takstmenns arbeide for øvrig.

§ 16. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

30 juni. Nr. 4. **Lov***)[1]) om lånekassen for fiskere.

§ 1. Lånekassen for fiskere dannes av midler som tilhører staten og som Stortinget bevilger i dette øiemed. Den bestyres av Den norske Stats Fiskeribank.

§ 2. Lånekassens midler anvendes til utlån:

a. til eiere av fiskefartøier av måleplikting størrelse som får akkord med sine fordringshavere om nedsettelse av gjelden.
b. til den som vil søke å erhverve eller beholde et måleplikting fiskefartøi som fra ham selv eller nær slektning er solgt, eller begjært solgt ved tvangsauksjon eller tatt til brukelighet av panthaver.

§ 3. Lån av kassen gis bare i de tilfelle hvor lånsøkeren ikke antas på annen måte å kunne få lån på rimelige vilkår, og hvor samfundsmessige grunner for øvrig taler for å gi lånet.

§ 4. Styret for lånekassen avgjør om en lånesøknad skal innvilges.

Før avgjørelse treffes skal i almindelighet saken være behandlet av en gjeldsmeglingsmann og en takstnevnd som omhandlet i §§ 5 og 9.

§ 5. Gjeldsmeglingsmann for en kommune opnevnes av herreds- eller byretten, når det antas å være bruk for en meglingsmann eller når nogen søker bistand av meglingsmann i

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 23 juni. Se Ot. prp. nr. 25. Innst. O. XIX. St.tid forh. i Ot. s. 984—1013; i Lt. s. 273.

en kommune. Det kan også opnevnes en eller flere varamenn dersom det finnes nødvendig. 30 juni. Nr. 4.

Den som opnevnes, plikter å overta hvervet medmindre han har fylt 65 år eller er bosatt utenfor kommunen.

§ 6. Når eier av fiskefartøi søker en gjeldsordning, kan han søke bistand av gjeldsmeglingsmannen i kommunen.

Meglingsmannen skal søke å skaffe sig de best mulige oplysninger om skyldnerens eiendeler og forpliktelser, og bistå skyldneren med å tilveiebringe grunnlaget for en frivillig akkord.

Såfremt det viser sig mulig for skyldneren å få en ordning som gir grunnlag for lån av Lånekassen for fiskere, skal meglingsmannen bistå skyldneren med å sende inn søknad om lån. Meglingsmannen skal uttale sig om verdien av skyldnerens eiendeler, særlig om fiskefartøiet, og om størrelsen av gjelden før og efter akkorden, og for øvrig gi de oplysninger og uttalelser som lånekassens styre krever.

§ 7. Når en skyldner i henhold til § 6 har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen, skal denne straks sende melding om det til herreds- eller byretten og til namsmannen.

Når sådan melding er mottatt, kan begjæring om konkurs, tvangsauksjon, utleggsforretning eller annen tvangsfullbyrdelse i civile saker ikke fremmes før en måned efter mottagelsen av meldingen. Denne frist kan av herreds- eller byretten forlenges med inntil 2 måneder.

Er den i konkurslovens § 46 fastsatte frist av 3 måneder ikke utløpet når herreds- eller byretten mottar melding som nevnt i første ledd, blir fristen å forlenge med den frist som omhandles i annet ledd.

Bestemmelsen foran i denne § skal ikke komme til anvendelse, dersom en skyldner i løpet av de siste 12 måneder har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen og melding som omhandlet i første ledd har vært sendt.

§ 8. Når lån søkes av lånekassen uten at det samtidig pågår en gjeldsordning på grunnlag av frivillig akkord, skal gjeldsmeglingsmannen forberede saken for kassens styre og gi de oplysninger og uttalelser som styret foreskriver.

§ 9. Mener meglingsmannen at vilkårene for å få lån av lånekassen foreligger, og finner han å kunne tilrå at lån blir gitt, skal det fiskefartøi som lånet gjelder verdsettes av en takstnevnd på 2 medlemmer, som opnevnes av kassens styre, efter at uttalelse er innhentet av fylkets fiskerlag og fiskeriinspektøren.

Til grunn for takst over fiskefartøiet legges omsetningsverdien.

Nevnden gjennemgår også lånesøknaden og lånsøkerens

30 juni. Nr. 4. gjeldsforhold, i tilfelle efter den gjeldsordning som søkes opnådd, og uttaler sin mening om dette.

§ 10. Forat lånsøkeren skal kunne få lån av lånekassen må følgende vilkår foreligge:

a. For lånet gis panterett i fiskefartøiet.

b. Lånet må ikke overstige 30 procent av fiskefartøiets verdi efter den takst som omhandles i § 9 og i sum ikke mer enn 8000 kroner, og lånet med tillegg av bedre prioriterte heftelser må ikke overstige 90 procent av takstsummen.

c. Efterat lånet er utbetalt, må eierens samlede pantegjeld og andre forpliktelser, iberegnet betingede fordringer såsom kausjonsforpliktelser tilsammen ikke overstige takstsummen med mer enn 20 procent, bortsett fra gjeld som skyldneren har full dekning for i andre inntektsgivende eiendeler enn fiskefartøiet med redskaper og annet tilbehør.

§ 11. Utbetaling av lån må ikke finne sted før det er skaffet sikkerhet for at lånsøkerens gjeldsforhold blir ordnet på den måte som forutsatt i § 10.

Er lånet gitt i forbindelse med en akkord, må det foreligge vedtagelse fra alle fordringshavere, eller stadfestelse av skifteretten dersom det gjelder tvangsakkord.

Lånekassens styre sørger for at lånet efter anmodning av skyldneren utbetales direkte til de fordringshavere som det har vært meningen å dekke ved hjelp av lånet. Så vel til dette som til ordningen av tinglyst panterett i fiskefartøiet og gjennemførelse av ordningen for øvrig kan styret kreve bistand av gjeldsmeglingsmannen.

§ 12. Lånekassens styre kan bestemme at meglingsmannen ved anbefalt brev til alle kjente fordringshavere og ved annen kunngjøring på den måte som styret bestemmer, skal opfordre fordringshavere til å melde sine fordringer til meglingsmannen innen en måned. Den frivillige akkordordning som er kommet i stand med de andre fordringshavere anses vedtatt av de fordringshavere som ikke har pant eller annen fortrinsrett og som ikke melder sig innen den nevnte frist. Disses fordringer blir å nedskrive i forhold til den nedskrivning som de andre uprioriterte fordringshavere frivillig har gått med på.

§ 13. Gjeldsmeglingsmannen og medlemmer av takstnevnd har krav på å få godtgjort nødvendige utgifter og få betaling for arbeide. Godtgjørelsen fastsettes av lånekassens styre for hver ordning som en meglingsmann eller en takstmann har tatt del i.

Om ugildhet for gjeldsmeglingsmann eller medlem av takstnevnd ved behandlingen av en sak gjelder reglene i konkurslovens § 14 tredje og fjerde ledd.

§ 14 Omkostningene ved forberedelsen og istandbringelsen av en ordning som omhandles i denne lov, utredes av skyldneren. Dog blir utgifter til takst over fartøi efter § 9 å utrede av fondet når fiskefartøiet ikke er verdsatt til mer enn 25 000 kroner. 30 juni. Nr. 4.

Stempel- eller tinglysingsgebyr betales ikke for dokumenter som er ledd i gjennemføringen av en ordning efter denne lov.

§ 15. Kongen gir nærmere regler om lånekassens forvaltning, om takster og istandbringelse av akkord så vel som om meglingsmenns og takstmenns arbeide for øvrig.

§ 16. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Lov*)[1]) om forandring i lov nr. 3 av 5 juni 1925 om forandring i og tillegg til lov av 17 august 1848 om sinnssykes behandling og forpleining. 30 juni. Nr. 5.

I.

I lov nr. 3 av 5 juni 1925 om forandringer i og tillegg til lov av 17 august 1848 om sinnssykes behandling og forpleining gjøres følgende endringer:

§ 5 skal lyde:

Hvis hjemstavnskommunen ikke kan oplyses uten at det skyldes forsømmelighet fra fattigvesenets side, eller hvis den sinnssyke ikke har norsk statsborgerrett, utreder statskassen omkostningene i sin helhet.

§ 6, 2net ledds første punktum skal lyde:

Hvis den sinnssyke ikke har norsk statsborgerrett, skal dog omkostningene regnes som fattigunderstøttelse overensstemmende med de for fattigvesenet gjeldende bestemmelser.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov*)[2]) om forandring i lov av 31 mai 1918 om ertsforekomster innen en del av Nord-Trøndelag fylke. 30 juni. Nr. 6.

I.

§ 2 i lov om ertsforekomster innen en del av Nord-Trøndelag fylke skal herefter lyde så:

Kongen kan med Stortingets samtykke avslutte kontrakter om bergverksdrift innen det i § 1 nevnte område med norske kommuner eller norske statsborgere eller aktieselskaper og

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 23 juni. Se Ot. prp. nr. 50. Innst. O. nr. 110. St.tid., forh. i Ot. s. 920—925; i Lt. s. 264.

[2]) St.besl. 23 juni. Se Ot. prp. nr. 27. Innst. O. nr. 109. St.tid., forh. i Ot. s. 936—940; i Lt. s. 265.

30 juni. Nr. 6. andre selskaper med begrenset ansvar, som har helt norsk styre med sete i Norge eller som har et styre, hvorav flertallet består av norske statsborgere og som har sete i Norge.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

30 juni. Nr. 7. **Lov***)[1]) om forandringer i skattelov for landet av 18 august 1911.

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 43, første ledd. Til inntekt henregnes også gevinst, hvorved tilfellet i større eller mindre grad har vært medvirkende, såsom gevinst ved lotteri — herunder ikke innbefattet gevinster fra Det norske pengelotteri —, ved landslott, ved opdagelse av ertser og mineraler, ved fund etc.

§ 50. Inntekt av handel og annen næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet, herunder dog ikke sakførernæring, ansettes når den skattepliktige har drevet næringen i minst 3 år, til, hvad utbyttet har utgjort i gjennemsnitt for de sist forløpne 3 år.

Til grunn for ansettelsen av utbyttet for det enkelte år legges den skattepliktiges årsregnskap, forsåvidt dette er opgjort overensstemmende med de grunnsetninger, der gjelder for en ordentlig forretningsførsel. Herved iakttas følgende:

a. Ved utbyttets beregning tas hensyn til den forandring i verdi, som den skattepliktiges beholdninger av råstoffer, ferdige produkter, varer og utestående fordringer ved årets slutning viser i forhold til hans ved årets begynnelse forhåndenværende beholdninger. Varelagerets verdi ansettes herved uten hensyntagen til påregnet handelsgevinst. De utestående fordringers pålydende må ikke nedsettes med større beløp enn, hvad der antas å ville bli uerholdelig.
b. Hvad der avskrives på verdien av anlegg, maskiner og desslike som følge av forringelse ved slit og foreldelse, kommer ved beregningen av utbyttet til fradrag, forsåvidt de avskrevne beløp ikke overstiger det tilbørlige mål. Derimot tas der ikke hensyn til i regnskapet stedfunne ekstraordinære op- eller nedskrivninger av verdien av faste eiendommer.
c. Kontante penger så vel som produkter og varer, som den skattepliktige uttar til eget forbruk, medregnes i utbyttet

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 23 juni. Se Ot. prp. nr. 56. Innst. O. XXIII. St.tid., forh. i Ot. s. 1013—1015; i Lt. s. 273.

med sin fulle verdi. Det samme gjelder om beløp, som den skattepliktige erlegger som formues- og inntektsskatt til stat og kommune.

d. Utbytte av aktier, der innen riket kommer til beskatning hos vedkommende selskap, medregnes ikke.

Beløp som av sparebank avsettes til eller avskrives på kursreguleringsfond overensstemmende med lov om sparebanker av 4 juli 1924 § 47, fjerde ledd, tas ikke i betraktning ved ansettelsen av bankens inntekt.

Når skib, anlegg eller annet, hvis verdiforringelse ved slit og foreldelse er tatt i betraktning ved inntektsansettelsen, tilintetgjøres ved forlis eller annen ulykke, og assuransesummen overstiger den nedskrevne verdi, blir overskuddet å beskatte som inntekt. Det samme gjelder, hvis desslike formuesgjenstander selges, og salgssummen overstiger den nedskrevne verdi. På lignende måte fremgåes, hvor assuranse- eller salgssummen ligger under den nedskrevne verdi, idet forskjellen i så fall kommer til fradrag i inntekten. Inntekten eller inntektsfradraget medtas ikke ved beregningen av næringens gjennemsnittsutbytte, men blir ved beskatningen i sin helhet å henføre til det år, da assuranse- eller salgssummen utbetales.

Avskrivninger kommer for regnskapspliktige kun til fradrag, forsåvidt de virkelig er gjennemført i regnskapene.

§ 83, tredje ledd. Angir en skattepliktig å ha mottatt gevinst i Det norske pengelotteri på kr. 1000 eller derover, kan ligningsnevnden kreve at han fremlegger bevidnelse fra lotteriet for at gevinst som nevnt er tilfalt ham.

§ 113. De i nærværende lov omhandlede skatter — herunder innbefattet hvad der pliktes utredet ifølge efterligning (§§ 121 og 122) og omberegning (§ 123) — kan tillikemed påløpne renter i mangel av betaling inndrives ved utpantning. Inndrivelse ved utpantning kan også skje hos den, som efter §§ 31, 32 og 115 er ansvarlig for skatten. Utpantningsretten vedvarer, inntil skattekravet bortfaller ved foreldelse. For skatt, ilignet rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap, tilligger utpantningsretten den kommune hvor ligningsansettelsene er foretatt.

På andragende av herredstyret kan fylkesmannen bemyndige herredskassereren til å avholde utpantninger for skatter av hvilken som helst art, der skal svares til herredet. Den erstatning for tap av inntekter, nogen før 1883 ansatt lensmann på grunn av sådan forføining måtte finnes å ha billig krav på, avholdes av kommunen.

Lensmannen er forpliktet til efter forlangende å innfordre personlige skatter for fremmede kommuner. Som godtgjørelse tilkommer han av vedkommende kommunekasse for hver per-

30 juni. Nr. 7. son, hvis skatt innfordres, 4 pct. av de første kr. 100 og 2 pct. av skattens overskytende beløp, dog ikke under kr. 1 og ikke over kr. 20. Samme betaling tilkommer lensmannen også, når han alene er anmodet om å avholde utpantning for skatten, men denne innbetales til ham før, under eller efter utpantningens avholdelse. Viser skatten sig under den begjærte innfordring uerholdelig eller tilbakekalles innfordringen, efterat denne er påbegynt, utgjør godtgjørelsen det halve, dog ikke under kr. 1.

§ 123. Når det under Statsrevisjonens gjennemgåelse av statsskatteligningen finnes at den på nogen skattyder fallende statsskatt er feilaktig beregnet, kan beriktigelse skje ved at for lite beregnet beløp fordres efterbetalt av den skattepliktige og for meget beregnet beløp tilbakebetales vedkommende. Statsrevisjonen oversender i slike tilfelle en tilleggsberegning til oppebørselsbetjenten, som treffer forføining til skattebeløpets opkrevning eller tilbakebetaling.

Likeledes kan efter beslutning av formannskapet beriktigelse finne sted, når det opdages, at det er begått feil ved beregningen av den kommunale formues- eller inntektsskatt.

Utpantning for for lite beregnet skatt kan først kreves når 6 uker er forløpet efter at påkrav er forkynt overensstemmende med tvangsfullbyrdelseslovens § 102. Er forkynnelsen skjedd innen skatten er foreldet, utløper foreldelsesfristen ikke i noget tilfelle før der er hengått 8 uker efter påkravets forkynnelse. Når påkrav undlates med hjemmel i tvangsfullbyrdelseslovens § 102, annet ledd, regnes ovenstående frister fra den dag oppebørselsbetjenten mottok skatten til innfordring.

II.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1933. § 50 anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1933—1934. § 43 anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1934—1935. §§ 113 og 123 kommer også til anvendelse på skatter utskrevet for tidligere budgettår.

30 juni. Nr. 8. **Lov***) [1]) om forandringer i skattelov for byene av 18 august 1911.

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 37, første ledd. Til inntekt henregnes også gevinst, hvorved tilfellet i større eller mindre grad har vært medvirkende, såsom gevinst ved lotteri — herunder ikke innbefattet gevinster

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 23 juni. Se Ot. prp. nr. 56. Innst. O. XXIII. St.tid., forh. i Ot. s. 1013—1017; i Lt. s. 273.

fra Det norske pengelotteri —, ved landslott, ved opdagelse av ertser og mineraler, ved fund etc. 30 juni. Nr. 8.

§ 40. Inntekt av handel og annen næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet, herunder dog ikke sakførernæring, ansettes når den skattepliktige har drevet næringen i minst 3 år, til, hvad utbyttet har utgjort i gjennemsnitt for de sist forløpne 3 år.

Til grunn for ansettelsen av utbyttet for de enkelte år legges den skattepliktiges årsregnskap, forsåvidt dette er opgjort overensstemmende med de grunnsetninger, der gjelder for en ordentlig forretningsførsel. Herved iakttas følgende:

a. Ved utbyttets beregning tas hensyn til den forandring i verdi, som den skattepliktiges beholdninger av råstoffer, ferdige produkter, varer og utestående fordringer ved årets slutning viser i forhold til hans ved årets begynnelse forhåndenværende beholdninger. Varelagerets verdi ansettes herved uten hensyntagen til påregnet handelsgevinst. De utestående fordringers pålydende må ikke nedsettes med større beløp, enn hvad der antas å ville bli uerholdelig.
b. Hvad der avskrives på verdien av anlegg, maskiner og desslike som følge av forringelse ved slit og foreldelse, kommer ved beregningen av utbyttet til fradrag, forsåvidt de avskrevne beløp ikke overstiger det tilbørlige mål. Derimot tas der ikke hensyn til i regnskapet stedfunne ekstraordinære op- eller nedskrivninger av verdien av faste eiendommer.
c. Kontante penger så vel som produkter og varer, som den skattepliktige uttar til eget forbruk, medregnes i utbyttet med sin fulle verdi. Det samme gjelder om beløp, som den skattepliktige erlegger som formues- og inntektsskatt til stat og kommune.
d. Utbytte av aktier, der innen riket kommer til beskatning hos vedkommende selskap, medregnes ikke.

Beløp som av sparebank avsettes til eller avskrives på kursreguleringsfond overensstemmende med lov om sparebanker av 4 juli 1924 § 47, fjerde ledd, tas ikke i betraktning ved ansettelsen av bankens inntekt.

Når skib, anlegg eller annet, hvis verdiforringelse ved slit og foreldelse er tatt i betraktning ved inntektsansettelsen, tilintetgjøres ved forlis eller annen ulykke, og assuransesummen overstiger den nedskrevne verdi, blir overskuddet å beskatte som inntekt. Det samme gjelder, hvis desslike formuesgjenstander selges, og salgssummen overstiger den nedskrevne verdi. På lignende måte fremgåes, hvor assuranse- eller salgssummen ligger under den nedskrevne verdi, idet forskjellen i så fall kommer til fradrag i inntekten. Inntekten eller inntektsfradraget medtas ikke ved beregningen av næringens gjennem-

30 juni. Nr. 8.

snittsutbytte, men blir ved beskatningen i sin helhet å henføre til det år, da assuranse- eller salgssummen utbetales.

Avskrivninger kommer for regnskapspliktige kun til fradrag, forsåvidt de virkelig er gjennemført i regnskapene.

§ 76, tredje ledd. Angir en skattepliktig å ha mottatt gevinst i Det norske pengelotteri på kr. 1 000 eller derover, kan ligningsnevnden kreve at han fremlegger bevidnelse fra lotteriet for at gevinst som nevnt er tilfalt ham.

§ 105. De i nærværende lov omhandlede skatter — herunder innbefattet hvad der pliktes utredet ifølge efterligning (§§ 113 og 114) og omberegning (§ 115) — kan tillike med påløpende renter i mangel av betaling inndrives ved utpantning. Inndrivelse ved utpantning kan også skje hos den, som efter §§ 26, 27 og 107 er ansvarlig for skatten. Utpantningsretten vedvarer, inntil skattekravet bortfaller ved foreldelse. For skatt, ilignet rederiselskap og dermed med hensyn til beskatning likestilt selskap, tilligger utpantningsretten den kommune hvor ligningsansettelsene er foretatt.

På andragende av bystyret kan fylkesmannen bemyndige kemneren eller kassereren til å avholde utpantninger for skatter av hvilken som helst art, der skal svares til kommunen.

Underfogden eller — når sådan ikke er ansatt — kemneren er forpliktet til efter forlangende å innfordre personlige skatter for fremmede kommuner. Som godtgjørelse tilkommer han av vedkommende kommunekasse for hver person, hvis skatt innfordres, 4 pct. av de første kr. 100 og 2 pct. av skattens overskytende beløp, dog ikke under kr. 1 og ikke over kr. 20. Samme betaling tilkommer underfogden også, når han alene er anmodet om å avholde utpantning for skatten, men denne innbetales til ham før, under eller efter utpantningens avholdelse. Viser skatten sig under den begjærte innfordring uerholdelig eller tilbakekalles innfordringen, efterat denne er påbegynt, utgjør godtgjørelsen det halve, dog ikke under kr. 1.

§ 115. Når det under Statsrevisjonens gjennemgåelse av statsskatteligningen finnes at den på nogen skattyder fallende statsskatt er feilaktig beregnet, kan beriktigelse skje ved at for lite beregnet beløp fordres efterbetalt av den skattepliktige og for meget beregnet beløp tilbakebetales vedkommende. Statsrevisjonen oversender i slike tilfelle en tilleggsberegning til oppebørselsbetjenten, som treffer forføining til skattebeløpets opkrevning eller tilbakebetaling.

Likeledes kan efter beslutning av formannskapet beriktigelse finne sted, når det opdages, at der er begått feil ved beregningen av den kommunale formues- eller inntektsskatt.

Utpantning for for lite beregnet skatt kan først kreves

når 6 uker er forløpet efter at påkrav er forkynt overensstemmende med tvangsfullbyrdelseslovens § 102. Er forkynnelsen skjedd innen skatten er foreldet, utløper foreldelsesfristen ikke i noget tilfelle før der er hengått 8 uker efter påkravets forkynnelse. Når påkrav undlates med hjemmel i tvangsfullbyrdelseslovens § 102, annet ledd, regnes ovenstående frister fra den dag oppebørselsbetjenten mottok skatten til innfordring. 30 juni. Nr. 8.

II.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1933. § 40 anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1933—1934. § 37 anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1934—1935. §§ 105 og 115 kommer også til anvendelse på skatter utskrevet for tidligere budgettår.

Lov *) [1]) om forandringer i odelslovgivningen. 30 juni. Nr. 9.

Den i lov om odels- og åsætesretten av 26 juni 1821 § 9, jfr. lov av 28 september 1857 § 3, omhandlede løsningsfrist, forlenges til 5 år, dog forlenges ikke fristen utover 31 desember 1939, medmindre loven fornyes.

Denne lov kommer ikke til anvendelse, hvor skjøte er tinglyst ved lovens ikrafttreden.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov *) [2]) om forandring i lov om utlendingers adgang til riket av 22 april 1927. 30 juni. Nr. 10.

I lov om utlendingers adgang til riket av 22 april 1927 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 6, annet ledd. Opholdstillatelse gis for høist et år om gangen. Har en utlending opholdt sig i riket i minst 2 år, kan tillatelsen efter nærmere regler som Kongen fastsetter, gis på ubestemt tid, dog som regel bare såfremt ansøkeren er lægeundersøkt og helbredstilstanden finnes tilfredsstillende.

§ 16. Såfremt ikke annet er vedtatt ved avtale med fremmed stat, kan politimesteren eller en politiembedsmann på hans vegne vise ut av riket enhver som ikke er norsk statsborger:

a. når han uten skjellig grunn har undlatt å melde sig og legitimere sig som bestemt i §§ 5, 7, 9 og 10;
b. når han handler imot en beslutning om å nekte ham ophold i riket eller i en kommune;
c. når han faller det offentlige til byrde eller ikke sørger for sin familie;

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 27 juni. Se Ot. prp. nr. 47. Innst. O. nr. 117. St.tid., forh. i Ot. s. 1019—1023; i Lt. s. 273—275.
[2]) St.besl. 27 juni. Se Ot. prp. nr. 38. Innst. O. XXV. St.tid,. forh. i Ot. s. 1037—1039; i Lt. s. 275.

30 juni. Nr. 10.

d. når han under sitt ophold her i landet gir sig til å gå ledig eller drive omkring uten å kunne påvise lovlig erhverv, eller når det er grunn til å tro at han helt eller delvis skaffer sig midlene til sin livsførsel ved ulovlig virksomhet eller på uhederlig måte;

e. når han for mindre enn 10 år siden i utlandet har avsonet eller er ilagt straff for et forhold som efter norsk lov er forbrydelse eller for et forhold som efter norsk lov går inn under løsgjenger- eller rusdrikklovgivningen. Dette gjelder ikke når han er dømt for en politisk forbrydelse eller for handling som er gjort i sammenheng med en politisk forbrydelse og i den hensikt å fremme det mål som ved den er tilsiktet;

f. når han her i landet er ilagt straff for en forbrydelse eller for et forhold som inngår under løsgjenger- eller rusdrikklovgivningen, eller når han i løpet av de siste 3 år flere ganger er dømt til frihetsstraff.

Den som er født her i riket og senere stadig har bodd her, kan ikke vises ut efter bestemmelsene i denne paragraf.

§ 18, tredje og fjerde ledd. Den som politiet beslutter utvist efter § 16, skal gjøres kjent med at han innen 24 timer kan kreve saken forelagt for den myndighet som Kongen bestemmer. Krever han saken forelagt for denne myndighet, skal dens avgjørelse avventes før beslutningen om utvisning settes i verk. Samme myndighet kan gi politiet pålegg om å utvise en utlending, såfremt den finner at utvisningsgrunn foreligger.

Alle beslutninger om utvisning som treffes av politiet eller den i forrige ledd nevnte myndighet, skal ved utløpet av hvert halvår meldes til vedkommende departement.

30 juni. Nr. 11.

Lov*) [1]) om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk.

§ 1. Kongen kan bestemme at utførsel av klippfisk skal være betinget av:

1) at den for hvis regning utførselen skjer, er medlem av en sammenslutning, hvis vedtekter er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement i henhold til denne lov,
2) eller at en sådan sammenslutning har samtykket i utførselen.

Der skal være adgang for Kongen til i tilfelle å bestemme at begge de her omhandlede betingelser skal gjelde samtidig.

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 27 juni. Se Ot. prp. nr. 58. Innst. O. XXVII. St.tid., forh. i Ot. s. 1039—1041; i Lt. s. 275—284.

De foran nevnte bestemmelser kan utferdiges for et nær- 30 juni.
mere fastsatt tidsrum eller som gjeldende inntil videre. Nr. 11.

Er der utferdiget sådan bestemmelse som omhandlet i denne paragraf, skal der ved utførselen forelegges tollvesenet:
i det under 1) omhandlede tilfelle:
bevis for at vedkommende er medlem av sammenslutningen
i det under 2) omhandlede tilfelle:
bevis for at vedkommende sammenslutning har samtykket i varens utførsel.

§ 2. Før Kongen treffer bestemmelse i henhold til § 1, skal spørsmålet forelegges Klippfiskrådet til uttalelse.

§ 3. Klippfiskrådet består av 5 medlemmer med varamenn, som opnevnes av Kongen efter at der er gitt Norges Bank, Norges Fiskarlag, Fiskaranes Klipfisklag, Ålesund, Klipfisklaget for Nordmør, Sør- og Nord-Trøndelag, Kristiansund, Klipfisktilvirkernes Forening og Salgslag, Kristiansund, Salgslaget for Klipfisktilvirkere i Nordland, Bodø, samt De Norske Klipfiskeksportørers Landsforening adgang til å bringe medlemmer og varamenn i forslag. Klippfiskrådet velger selv sin formann og varaformann.

§ 4. De utgifter som lovens gjennemførelse måtte foranledige, utredes efter Kongens nærmere bestemmelse.

De nærmere bestemmelser til gjennemførelse av denne lov treffes av Kongen eller den han bemyndiger dertil.

§ 5. Overtredelse av loven straffes med bøter. På samme måte straffes forsøk på overtredelse.

§ 6. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer, og blir gjeldende i 2 år fra dens ikrafttreden.

Midlertidig lov*)[1]) om utførsel av storsild og 30 juni.
vårsild. Nr. 12.

§ 1. Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å utføre fersk storsild eller fersk vårsild, medmindre silden er bestemt til sådan utførsel av en fiskerorganisasjon hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet. Bestemmelsen kan begrenses til å gjelde en viss tid av året.

Under fersk sild inngår også frossen sild og sild som er konservert på en sådan måte at den kun anses holdbar for en kort tid. I tvilstilfelle avgjøres dette av fiskeridirektøren.

§ 2. Er sådant forbud utferdiget, skal der ved utførsel forelegges tollvesenet bevidnelse fra vedkommende fiskerorganisasjon for at silden er bestemt til utførsel som fersk sild.

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 27 juni. Se Ot. prp. nr. 53. Innst. O. XXVI. St.tid., forh. i Ot. s. 1023—1037; i Lt. s. 275.

30 juni. Nr. 12. § 3. Kongen kan gjøre tilsvarende bestemmelser gjeldende for utførsel av saltet storsild og saltet vårsild.

§ 4. Denne lov gjelder til utgangen av året 1933.

§ 5. Forsøkt eller fullført overtredelse av denne lov, eller av forskrift utferdiget i medhold av loven, straffes med bøter.

30 juni. **Kongelig kunngjøring** *) [1]) om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter.

For budgetterminen 1 juli 1932—30 juni 1933 skal der av brennevin av mer enn 60 volumprocent alkoholstyrke (sprit) som A/S Vinmonopolet selger til apotek og medisindispenserende læger og dyrlæger, og av autoriserte reseptblanketter som utleveres læger og dyrlæger, svares følgende avgifter til statskassen:

av brennevin . . . . . kr. 0,05 pr. liter
» reseptblanketter . . . . . » 5,00 » blokk à 100 blanketter

30 juni. **Kongeleg kunngjering** *) [2]) um vegavgifter m. v. i budgett-terminen 1932—33.

I samhøve med lov um motorvogner frå 20 februar 1926 § 22, jfr. lov av 6 juni 1930, og millombils lov av 24 juni 1932 um avgift av bensin og automobilgummiringar til å dekkja vanlege statsutlogor gjeld for budgett-terminen 1932—1933 desse vegavgifter og ekstraordinære avgifter:

1. For kvart påbyrja 100 kilogram av det vogni veg i driftsferdig stand med vanlegt utstyr og tyngste tilhøyrande yverstell:
   a. Av elektriske motorvogner med drift frå akkumulatorbatteri:
      med luftgummiringar 3 kronor året,
      med andre gummiringar 4 kronor året.
      Minste avgift 10 kronor året.
   b. Av motorvogner som til framdrift heilt eller i hovudsaki nyttar brennto som ikkje er avgiftspliktig (vegne med fullt brenselrom):
      med luftgummiringar 6 kronor året,
      med andre gummiringar 8 kronor året.
2. Av prøvenummer som vert gjeve for heile året, 30 kronor året, og av prøvenummer til bruk berre for motorsyklar 10 kronor året.

---

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 24 juni. Se St. prp. nr. 1, kap. 2452. Budgettinnst. S. nr. 153 b. St.tid. s. 2232.

[2]) St.besl. 25 juni. Se St. prp. nr. 1, kap. 2061. Tillegg til Budgettinnst. S. nr. 153, jfr. Budgettinnst. S. nr. 153. St.tid. s. 2377—2384.

Av prøvenummer gjeve for stutt tid 2 kronor dagen. 30 juni.

3. Av alle hjulringar for motorvogner (ytterdekk, luftkjerneringar og kompaktringar) som vert innførde til riket eller tilverka her og som det er nytta gummi til, og av luftslangar, slangevernarar og felgband — kr. 3 av kvart kilogram.

Av dei upplag av hjulringar m. v. for motorvogner som ligg på lager hjå forhandlarar her i riket den 1 juli 1932, vert å betala ei tilleggsavgift av kr. 1,50 av kvart kg.

Hjulringar (dekk og slangar m. m.) for vanlege syklar med påhengsmotor er fritekne for gummiavgift.

4. Av bensin som vert innført til riket eller tilverka her, 8 øre av kvar liter.

Denne avgifti skal ogso svarast av petroleum og andre flytande brennto som vert blanda i bensin, soframt blandingi kan nyttast til drift av motorvogner.

Av dei bensinupplag som er her i riket den 1 juli 1932, vert å betala ei tilleggsavgift av 5 øre av kvar liter, likevel slik at inntil 1 000 liter bensin som er på lager hjå bensinforhandlarar og forbrukarar, er friteken for tilleggsavgift.

Friteken for avgift er bensin som vert nytta til skeinegangsvogner åt stats- og privatjarnvegar, statens motorbåtar, statens luftfarty, privat fortenestflyging og bensin til industriell verksemd i større mengder enn 2 000 liter um året til anna enn drift av motorvogner.

Vidare er bensin som vert nytta til motorbåtar som trygdepliktige fiskarar brukar til fiske, friteken for avgift.

Etter søknad til Arbeidsdepartementet kan bensin som vert bruka til kommunale og private ferjor i større mengder enn 2 000 liter um året, fritakast for avgift.

Likeeins er inntil 200 liter bensin som motorvogn har med frå utlandet til eige bruk, friteken for avgift.

I tilfelle misbruk kan Arbeidsdepartementet nekta avgiftsfritaking (eller refusjon) for ei kortare eller lengere tid.

Etter søknad kan Arbeidsdepartementet fastsetja at avgift av bensin som vert førd ut att or riket i mengder på minst 400 liter, kan gjevast tilbake.

Til vederlag for den avgifti som vert betala av motorfarty som ikkje er fritekne for avgift, får Handelsdepartementet til rådvelde 2 pct. av bensinavgifti.

30 juni. **Kongelig kunngjørelse** *) [1]) om formues- og inntektsskatt til statskassen for budgetterminen 1 juli 1932 til 30 juni 1933.

§ 1. For budgett-terminen fra 1 juli 1932 til 30 juni 1933 erlegges skatt til staten efter følgende regler:

I. Av innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000,00.

b. Inntektsskatt med 6 pct. av selskapets hele inntekt i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7.

c. Fondsskatt med 8 pct. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aktionærene (parthaverne) som utbytte.

II. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens første kr.		10 000,00	kr. 0,30	av hvert tusen kroner
—	næste »	40 000,00	» 0,50	—»—
—	— »	50 000,00	» 1,00	—»—
—	— »	50 000,00	» 1,50	—»—
—	— »	50 000,00	» 2,00	—»—
—	— »	100 000,00	» 2,50	—»—
—	— »	200 000,00	» 3,00	—»—
—	— »	500 000,00	» 3,50	—»—
—	— »	1 000 000,00	» 4,00	—»—
—	— »	2 000 000,00	» 5,00	—»—
—	overskytende beløp		» 6,00	—»—

b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

av de første kr.	4 000,00	2	pct.
av de næste »	4 000,00	4	»
—»— »	4 000,00	6	»
—»— »	6 000,00	8	»
—»— »	7 000,00	10	»
—»— »	10 000,00	12	»
—»— »	15 000,00	14	»
—»— »	20 000,00	16	»
—»— »	20 000,00	18	»

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 29 juni. Se St. prp. nr. 1, kap. 2001. Budgettinnst. S. nr. 140. St.tid. s. 2533—2548.

30 juni.

av de næste	kr.	20 000,00	20 pct.
—»—	»	30 000,00	22 »
—»—	»	30 000,00	24 »
—»—	»	30 000,00	26 »
—»—	»	50 000,00	28 »
av det overskytende beløp			30 »

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

a. Formuesskatt som efter II a.

b. Inntektsskatt med 15 pct. av inntektens antatte beløp.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aktieselskaper og dermed likestilte selskaper undtagen forsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000,00.

b. Inntektsskatt med 25 pct. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (med undtagelse av utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, forsåvidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, lignes særskilt):

Inntektsskatt med 20 pct. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

a. Formuesskatt: som efter II a.

b. Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt efter reglene i § 7 erlegges:

av de første	kr.	4 000,00	1,6 pct.
av de næste	»	3 000,00	3,2 »
—»—	»	3 000,00	4,8 »
—»—	»	5 000,00	6,4 »
—»—	»	5 000,00	8,0 »
—»—	»	8 000,00	9,6 »
—»—	»	10 000,00	11,2 »
—»—	»	12 000,00	12,8 »
—»—	»	15 000,00	14,4 »
—»—	»	20 000,00	16,0 »
—»—	»	30 000,00	17,6 »
—»—	»	30 000,00	19,2 »
—»—	»	30 000,00	20,8 »
—»—	»	50 000,00	22,4 »
—»—	»	50 000,00	24,0 »
—»—	»	50 000,00	25,6 »
—»—	»	50 000,00	27,2 »
—»—	»	50 000,00	28,8 »
—»—	»	50 000,00	30,4 »
—»—	»	50 000,00	32,0 »

30 juni.

av de næste	kr. 50 000,00	33,6	pct.
—»—	» 100 000,00	35,2	»
—»—	» 100 000,00	36,8	»
—»—	» 100 000,00	38,4	»
av det overskytende beløp		40,0	»

Den skatt på inntekt som fremkommer efter foranstående under I b og c, II b, III b, IV b, V og VI b opførte satser, forhøies derpå med ti av hundre.

§ 2. Enhver, som efter de almindelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de undtagelser, som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal kirker og milde stiftelser samt fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sådan skatt til staten; herredskommuner imidlertid med den undtagelse, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuesmasser efter landskattelovens § 27, byskattelovens § 22, ilignes formuesskatt til kommunen, blir de også å iligne formuesskatt til staten.

Likeledes er den, som ikke har bopel i riket, men nyter lønn eller pensjon av den norske stat, skattepliktig av den inntekt, han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog kun å erlegge i den utstrekning, som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl ilignes skatt til staten av formue og inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende efter bestemmelsene i landskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19, blir å iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskattskrivningen formue og inntekt, som skattlegges efter bestemmelsene i landskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd omhandlede skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.

b. Har nogen, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, hvorav han er skattepliktig, tatt ophold i utlan-

det, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved ligningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aktier, hvorfor vedkommende lignes særskilt. 30 juni.

c. Opstår der tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.

d. Når nogen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivningen efter foranstående regler rettelig skulde skje, kan han ikke forlange sig fritatt for skattens erleggelse, medmindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Derimot kan han i sådant tilfelle ved henvendelse til vedkommende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet, hvis den godtgjøres å være fremkommet ved feilaktige ligningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5000,00 er skattefri. Formuer på kr. 5000,00 og derover, men under kr. 20 000,00, tilhørende skattepliktige som efter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir blott å skattlegge, forsåvidt skattyderens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000,00 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2000,00 er skattefri. Skattepliktige, som efter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1000,00.

I utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) ilignes skatt, når inntekten — ansatt underett for samtlige aktionærer eller i tilfelle ved særskilt ligning — utgjør minst kr. 100,00.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Det fremkomne skattebeløp blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøies til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, dog således, at hustru alltid henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 1000,00, i 2nen klasse kr. 1500,00, i 3dje klasse kr. 2000,00, i 4de klasse kr. 2400,00, i 5te klasse kr. 2800,00, i 6te klasse kr. 3200,00, i 7de klasse kr. 3600,00 og i 8de klasse kr. 4000,00.

30 juni. Har nogen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe ham op i 8de klasse, forhøies det til hans inntekt svarende beløp i 8de klasse med kr. 400,00 for hver overskytende forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta ophold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 efter det antall personer, som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utligne efter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue med senere tilleggslover.

30 juni. **Kongelig kunngjørelse** *) [1]) om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1932—1933.

§ 1. For budgett-terminen 1932—33 erlegges en ekstraordinær skatt til staten av formue efter følgende regler:

a. Personer (boer), som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav a og c, samt personer, som er skattepliktige efter samme paragrafs bokstav b, erlegger:

Av de første	.....	kr.	125 000,00		intet.
» » næste	.....	»	75 000,00	0,4	pct.
» » —	.....	»	100 000,00	0,5	»
» » —	.....	»	100 000,00	0,6	»
» » —	.....	»	200 000,00	0,7	»
» » —	.....	»	200 000,00	0,8	»
» » —	.....	»	200 000,00	0,9	»
» » —	.....	»	250 000,00	1,0	»
» » —	.....	»	250 000,00	1,1	»
» » —	.....	»	500 000,00	1,2	»
» » —	.....	»	1 000 000,00	1,3	»
» » —	.....	»	2 000 000,00	1,4	»
» » —	.....	»	2 000 000,00	1,5	»
» » —	.....	»	3 000 000,00	1,75	»

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 29 juni. Se St. prp. nr. 1, kap. 2102. Budgettinnst. S. nr. 141. St.tid. s. 2548—2549.

Av de næste ..... kr. 5 000 000,00 2,0 pct. 30 juni.
» » — ..... » 5 000 000,00 2,25 »
» » — ..... » 5 000 000,00 2,5 »
» » — ..... » 5 000 000,00 2,75 »
Av det overskytende beløp ..... 3,0 »

b. Utenlandske selskaper og innretninger, som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav b, erlegger 0,5 pct. av formuens samlede beløp.

c. Den skatt på formue, som fremkommer efter foranstående satser, nedsettes derpå med tyve av hundre.

Skatt ilignes kun, forsåvidt skattebeløpet for den enkelte skattepliktige utgjør minst kr. 4,00. Omberegning av skatt efter avgjørelse av ankenevnden (lov av 28 juli 1921 § 19) finner alene sted, når avgjørelsen for den enkelte skattepliktige bevirker en forandring i skatten på minst kr. 10,00.

§ 2. For øvrig kommer til anvendelse bestemmelsene i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover samt i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue med tilleggslover.

Kongelig kunngjørelse *) [1]) om arveavgift til statskassen for budgett-terminen 1 juli 1932 til 30 juni 1933. 30 juni.

§ 1. I budgett-terminen 1 juli 1932—30 juni 1933 skal der til statskassen erlegges avgift av i dette tidsrum fallen arv, hvad enten den tilfaller arvinger efter loven, ved testament eller efter overenskomst, herunder arveforskudd, hvorav avgift ikke allerede er erlagt, og dødsgaver (jfr. lov av 23 september 1921 §§ 2 og 3).

§ 2. Avgiften erlegges efter nedenstående regler:

a. Av arv, som tilfaller arvelaterens slektninger i rett nedstigende linje, adoptivbarn, der er adoptert før deres fylte 18de år, pleiebarn og stebarn, som finnes å kunne likestiles med sådanne adoptivbarn og disse barns slektninger i rett nedstigende linje, erlegges:

av de første kr. 5 000,00 av hver enkelt arvelodd intet
» arveloddens næste kr. 10 000,00 ..... 1 pct.
» — — » 10 000,00 ..... 2 »
» — — » 10 000,00 ..... 3 »
» — — » 20 000,00 ..... 4 »

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 29 juni. Se St. prp. nr. 1, kap. 2005. Budgettinnst. S. nr. 143. St.tid. s. 2560—2562.

30 juni.

av arveloddens næste kr. 30 000,oo ..... 5 pct.
» — — » 30 000,oo ..... 6 »
» — — » 30 000,oo ..... 8 »
» — — » 40 000,oo ..... 10 »
» — — » 50 000,oo ..... 12 »
» — — » 50 000,oo ..... 15 »
— — » 100 000,oo ..... 20 »
» — — » 100 000,oo ..... 25 »
» dens overskytende beløp ..... 30 »

b. Av arv som tilfaller arvelaterens foreldre erlegges:
av de første kr. 3 000,oo ..... intet
» » næste » 10 000,oo ..... 3 pct.
» » — » 10 000,oo ..... 4 »
» » — » 20 000,oo ..... 5 »
» » — » 20 000,oo ..... 6 »
» » — » 30 000,oo ..... 8 »
» » — » 30 000,oo ..... 10 »
» » — » 40 000,oo ..... 12 »
» » — » 40 000,oo ..... 15 »
» » — » 50 000,oo ..... 20 »
» » — » 50 000,oo ..... 25 »
» » — » 100 000,oo ..... 30 »
» » — » 100 000,oo ..... 35 »
» det overskytende beløp ..... 40 »

c. Av arv, som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett opstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av arvelaterens slektninger i de samme linjer og ledd, erlegges:
av de første kr. 1 000,oo av hver enkelt arvelodd intet
» arveloddens næste kr. 9 000,oo ..... 6 pct.
» — — » 10 000,oo ..... 7 »
» — — » 20 000,oo ..... 8 »
» — — » 20 000,oo ..... 10 »
» — — » 30 000,oo ..... 12 »
» — — » 30 000,oo ..... 15 »
» — — » 40 000,oo ..... 20 »
» — — » 40 000,oo ..... 25 »
» — — » 50 000,oo ..... 30 »
» — — » 50 000,oo ..... 35 »
» — — » 100 000,oo ..... 40 »
» dens overskytende beløp ..... 50 »

d. Av arv, som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, forsåvidt de alene har almennyttige formål, og styret har sitt sæte her i landet, erlegges ingen avgift,

medmindre der helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til nydelse av rentene, i hvilket tilfelle der blir å erlegge avgift med 10 pct. 30 juni.

e. Av all annen arv erlegges:

1. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter testament:

av de første kr.	1 000,00	av hver enkelt arvelodd	intet	
» arveloddens næste kr.	9 000,00	.....	10	pct.
» — — »	10 000,00	.....	12	»
» — — »	20 000,00	.....	15	»
» — — »	20 000,00	.....	20	»
» — — »	40 000,00	.....	25	»
» — — »	50 000,00	.....	30	»
» — — »	50 000,00	.....	35	»
» — — »	100 000,00	.....	40	»
» dens overskytende beløp		.....	50	»

2. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter loven (ab intestato):

av de første kr.	1 000,00	av hver enkelt arvelodd	intet	
» arveloddens næste kr.	9 000,00	.....	20	pct.
» — — »	10 000,00	.....	25	»
» — — »	20 000,00	.....	30	»
» — — »	20 000,00	.....	35	»
» — — »	40 000,00	.....	40	»
» — — »	50 000,00	.....	45	»
» — — »	50 000,00	.....	50	»
» — — »	100 000,00	.....	55	»
» dens overskytende beløp		.....	60	»

§ 3. Fra avgiftsplikten undtas:

1. Arvemidler (arveforskudd, gaver) som tilfaller arvelaterens ektefelle.
2. Boer, hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 2 000,00.
3. Arvemidler, der tilfaller personer, som stod i tyendeforhold til arvelateren ved dennes død forsåvidt angår den del av arven, som ikke overstiger et beløp av kr. 2 000,00.

Kongelig kunngjørelse *) [1]) om avgifter til statskassen fra 1 juli 1932 av brennevinstilvirkningen og til denne anvendt mais, durra eller rug, av etyletertilvirkningen samt av øltilvirkningen. 30 juni.

Fra 1 juli 1932 skal til statskassen erlegges:

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 29 juni. Se St. prp. nr. 1, kap. 2017—19. Budgettinnst. S. nr. 146. St.tid. s. 2554—2560.

30 juni. A. Avgift av brennevinstilvirkningen ved de almindelige brennerier efter følgende regler:

1. Avgiften erlegges med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke.
2. Når norsk brennevin, hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med hensyn til kontrollen, som Finans- og Tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å tilbakebetale for råspiritus med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre —, for renset spiritus med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre — samt for til drikk tilberedte destillata, hvortil har vært anvendt fullstendig renset spiritus, med kr. 2,67 — to kroner og syv og seksti øre — pr. liter av 100 pct. alkoholstyrke, når andragende derom fremkommer innen to år efter utførselen. For at brennevin skal anses som renset, må det på en sådan måte, som av Finans- og Tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres, at det efter skattelegningen har undergått en fullstendig rensningsprosess ved omdestillasjon.
3. Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate, at det fritas for tilvirkningsavgiften på samme måte som ferdige destillata, der utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjonssatser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i procent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevinstollen.

Finans- og Tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som anvendes til brennevinstilvirkning ved almindelige brennerier, efter følgende regler:

1. Av mais erlegges en avgift av 5 — fem — øre pr. kg. Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet efter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg. mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkningstermin efter den, i hvilken maisen er anvendt, blir efter Finans- og Tolldepartementets nærmere bestemmelse den erlagte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.
2. Av durra og rug erlegges på samme måte, beregnet efter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkohol-

styrke av 1 kg., en avgift av 4 — fire — øre pr. kg., 30 juni.
og ved utførsel godtgjøres 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

3. Når brennevin, ved hvis tilvirkning der er anvendt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet efter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg. mais og 1 kg. durra eller rug, således at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etyletertilvirkningen med kr. 3,50 — tre kroner og femti øre — pr. kg. etyleter, som tilvirkes. Når etyleter av innenlandsk tilvirkning denatureres, eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli anvendt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate, at den fritas for tilvirkningsavgift; etyleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkningen med følgende beløp for hver liter øl:

1. av øl inneholdende inntil 2,50 volumprocent alkohol 20 — tyve — øre;
2. av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprocent alkohol 30 — tredve — øre;
3. av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprocent alkohol 45 — fem og firti — øre.

Kongelig kunngjørelse *)[1]) om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1932 av til innenlandsk forbruk avhendet brennevin. 30 juni.

Fra 1 juli 1932 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av det brennevin, som selges til innenlandsk forbruk av A/S Vinmonopolet, svarende til 25 pct. av bruttosalgsbeløpet, avgiften iberegnet.

Undtatt fra denne avgift er spiritus, som efter spesiell bevilling er tillatt utlevert uten erleggelse av almindelig tilvirkningsavgift eller toll til teknisk, videnskapelig, kirurgisk og lignende annet bruk.

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 29 juni. Se St. prp. nr. 1, kap. 2015. Budgettinnst. S. nr. 145. St.tid. s. 2552—2554.

30 juni. Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å frita for omsetningsavgift spiritus av minst 94 pct. alkoholstyrke, som anvendes ved tilvirkning til salg av såper, parfymer, toalettvann, hårvann, munnvann, essenser o. l., når spiritusen inngår som en vesentlig faktor ved fremstillingen, og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritagelse påkrevd eller beføiet.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår, det måtte fastsette, frita for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og erleggelse for øvrig utferdiges av Finans- og Tolldepartementet.

30 juni. **Kongeleg kunngjering***) [1]) um stempelavgift til statskassa frå 1 juli 1932 av cigarar, cigarettar, cigarettbylser, snus, røykjetobakk og skråtobakk.

I.

Frå 1 juli 1932 skal det til statskassa svarast stempelavgift av cigarar, cigarettar, cigarettbylser, snus, røykjetobakk og skråtobakk etter desse satsar:

A. Av cigarar:

Kr.	0,50	pr. 100 stykke	av verdi			upptil kr.	3,00
»	1,00	»	—»—	yver kr.	3,00	» »	5,00
»	1,50	»	—»—	» »	5,00	» »	7,00
»	2,00	»	—»—	» »	7,00	» »	9,00
»	2,50	»	—»—	» »	9,00	» »	11,00
»	3,00	»	—»—	» »	11,00	» »	13,00
»	3,50	»	—»—	» »	13,00	» »	15,00
»	4,00	»	—»—	» »	15,00	» »	17,00
»	4,50	»	—»—	» »	17,00	» »	19,00
»	5,00	»	—»—	» »	19,00	» »	21,00
»	6,00	»	—»—	» »	21,00	» »	24,00
»	7,00	»	—»—	» »	24,00	» »	28,00
»	8,00	»	—»—	» »	28,00	» »	32,00
»	9,00	»	—»—	» »	32,00	» »	36,00
»	10,00	»	—»—	» »	36,00	» »	40,00
»	11,00	»	—»—	» »	40,00	» »	44,00
»	12,00	»	—»—	» »	44,00	» »	48,00
»	13,00	»	—»—	» »	48,00	» »	52,00
»	14,00	»	—»—	» »	52,00	» »	56,00
»	15,00	»	—»—	» »	56,00	» »	60,00
»	17,00	»	—»—	» »	60,00	» »	68,00

med eit tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 8,00 eller del av denne sum som ligg yver verdien kr. 68,00 pr. 100 stykke.

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 29 juni. Se St. prp. nr. 1, kap. 2021. Budgettinnst. S. nr. 148. St.tid. s. 2549—2552.

B. Av cigarettar:

Kr.	1,00	pr. 100 stykke av verdi			upptil	kr.	2,50
»	1,60	»	—»—	yver kr. 2,50	»	»	4,00
»	2,20	»	—»—	» » 4,00	»	»	5,50
»	3,00	»	—»—	» » 5,50	»	»	7,50
»	4,00	»	—»—	» » 7,50	»	»	10,00
»	5,00	»	—»—	» » 10,00	»	»	12,50
»	6,50	»	—»—	» » 12,50	»	»	16,00
»	8,00	»	—»—	» » 16,00	»	»	20,00
»	10,00	»	—»—	» » 20,00	»	»	24,00
»	13,00	»	—»—	» » 24,00	»	»	30,00

med eit tillegg av kr. 3,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 6,00 eller del av denne sum som ligg yver verdien kr. 30,00 pr. 100 stykke.

C. Av cigaretthylser:

Kr. 0,50 pr. 100 stykke eller del av same.

D. Av snus.

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhald eller del av denne.

E. Av røykjetobakk, herunder karva skråtobakk:

Kr.	0,12	pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi og stempelavgifta irekna er upptil				kr.	1,00
»	0,20	»	—»—	yver kr. 1,00	»	»	1,50
»	0,24	»	—»—	» » 1,50	»	»	2,00
»	0,36	»	—»—	» » 2,00	»	»	2,50
»	0,48	»	—»—	» » 2,50	»	»	3,00
»	0,60	»	—»—	» » 3,00	»	»	3,50
»	0,72	»	—»—	» » 3,50	»	»	4,00

med eit tillegg av kr. 0,12 pr. netto 100 gram for kvar kr. 0,50 eller del av denne sum som detaljprisen er yver kr. 4,00.

F. Skråtobakk:

med kr. 0,04 pr. 50 gr. av pakkningens innhald.

II.

Finans- og Tolldepartementet får fullmakt til å gjera slike brigde i dei for stempelavgift av cigarar, cigarettar og røykjetobakk fastsette verdiklasser og avgiftssatsar som det måtte finna fyremålstenleg.

30 juni. **Kongelig resolusjon.**

I. Med hjemmel av § 27 i lov nr. 14 av 6 juni 1930 om forandringer i løsgjengerloven av 31 mai 1900 med tilleggslover utferdiges disiplinærreglement for Ørje kursted for alkoholister overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Reglementet gjøres gjeldende inntil videre, å regne fra og med 1 juli 1932.

Reglementet lyder således:

§ 1. Viser en patient slett opførsel i eller utenfor anstalten eller overtrer han de fastsatte bestemmelser og forskrifter eller gitte påbud, kan styreren anvende en eller flere av følgende refselser:

1. Advarsel eller irettesettelse.
2. Fratagelse av tillitshverv.
3. Nektelse av å motta besøk.
4. Nektelse av å gå utenom kurstedets porter eller område i inntil 1 — en — måned.
5. Ekstra ordningstjeneste på rummene eller andre steder i inntil 1 — en — måned.
6. Hel eller delvis fratagelse av arbeidspenger en bestemt tid.
7. Nektelse av tobakk.
8. Ensomt arbeide inntil 6 — seks — dager.
9. Husarrest inntil 7 — syv — dager.
10. Innsettelse i celle (isolat) inntil 9 — ni — døgn.
11. Utvisning fra kurstedet og
12. Overførsel til Hovelsåsen alkoholistanstalt.

§ 2. Fremsetter en patient til overordnet myndighet grunnløs eller uberettiget klage over kurstedets styrer, kan styret ilegge ham en eller flere av de i § 1 opregnede refselser.

Angår klagen en av kurstedets funksjonærer, treffes avgjørelse av styreren.

§ 3. Ved anvendelse av refselse skal i skjerpende retning tas hensyn til, om forgåelsen er gjort av flere i fellesskap eller av en patient efter tilskyndelse av en annen, eller andre patienter.

§ 4. Styreren fører særskilt protokoll over de av ham ilagte refselser. Protokollen skal inneholde — foruten vedkommende patients navn — refselsens grunn, hvilken refselse som blir anvendt samt meddelelse om refselsens fullbyrdelse og avslutning.

Dersom det er styret som efter det foranstående ilegger refselser, blir saken på vanlig måte å behandle i styremøte og innføres i dettes protokoll.

Kongelig resolusjon*). 30 juni.

I. Med hjemmel i lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 § 2, 1ste ledd, og i henhold til Stortingets beslutning av 24 juni 1932 fastsettes endringer i det ved kongelige resolusjoner av 23 juli 1926, 8 juli 1927, 13 juni 1930 og 26 juni 1931 fastsatte regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Endringene gjøres gjeldende fra 15 august 1932, dog så at når det er brukt skyss fra offentlig skyss-stasjon med motorsykkel med sidevogn eller slede, gjøres endringene gjeldende først fra 1 januar 1933.

Efter de fastsatte endringer skal følgende paragrafer i regulativet lyde således:

I. Skyssgodtgjørelsen.

§ 1. Skyssgodtgjørelsen blir å beregne efter følgende almindelige regulativ:

Hest og automobil	Motorsykkel med sidevogn eller slede	Andre skyssmidler tillands	Båt	Motorbåt	
				mindre	større
øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.	øre pr. km.
30	25	20	50	35	60

For reiser med jernbane beregnes godtgjørelsen efter de takster for annen eller tredje klasse som til enhver tid gjelder for vedkommende banestrekning med tillegg for hurtigtog hvis sådant er brukt.

Godtgjørelsen kan ikke i noget tilfelle beregnes for høiere klasse enn den som er benyttet.

For reiser med automobilruter og med elektrisk sporvei beregnes godtgjørelsen efter den takst som gjelder for vedkommende strekning. Under automobilrute i denne forbindelse inngår enhver automobilrute, offentlig, kommunal eller privat, som er igangsatt for befordring av personer, jfr. lov av 20 februar 1926 nr. 2 § 21.

For reiser med dampskib og rutegående motorbåt beregnes godtgjørelsen efter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute, i tilfelle på beste plass.

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

30 juni. For reiser med r e n beregnes godtgjørelsen med 40 øre pr. km. med tillegg av 20 øre pr. km. for fører (vappus) og 5 øre pr. km. for hver lessren og vararen og med tillegg av 20 øre pr. km. for hver fange i tilfelle av fangetransport.

§ 6. Når to eller flere tjenestemenn reiser sammen i leiet automobil, motorsykkel eller motorbåt, får hver godtgjort sin forholdsmessige del av de medgåtte utgifter, dog tilsammen minst samme godtgjørelse som når en tjenestemann reiser alene.

Når to eller flere reiser sammen i automobil, motorsykkel eller motorbåt, tilhørende en av de reisende, får denne siste samme godtgjørelse som når han reiser alene. De øvrige får hver 1 0 øre pr. km.

II. K o s t g o d t g j ø r e l s e n.

§ 16. Kostgodtgjørelsen fastsettes således:

1ste og 2nen klasse kr. 6,00 pr. døgn, dog således at for reiser som varer mindre enn 6 timer tilståes ingen kostgodtgjørelse, og for reiser som varer 6 til og med 10 timer er kostgodtgjørelsen kr. 3,00.

Kostgodtgjørelsen må ikke pr. døgn overstige kr. 6,00.

§ 17. Dersom den reisende må overnatte (d. e. tilbringe 3 timer eller derover av natten utenfor sin bopel), får de til 1ste klasse hørende tjenestemenn et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 5,00 og de til 2nen klasse hørende kr. 3,00 for hver natt som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget forhøies for begge klasser med kr. 1,00 for hver natt den reisende må opholde sig i kjøpstad, ladested eller på dampskib, på dampskib dog bare hvis opholdet på dette har en sammenhengende varighet av minst et døgn. Natt-tillegget faller bort når der anvises den reisende fritt kvarter av det offentlige. Likeledes faller det bort for netter hvorfor der beregnes godtgjørelse for utlegg til soveplass på jernbane eller dampskib, med mindre den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den påfølgende natt på jernbane eller dampskib og må opholde sig minst 6 timer av den mellemliggende dag i by eller landdistrikt.

Som natt regnes tiden mellem kl. 23,00 og 7,00.

§ 18. Den reisende får erstattet efter regning nødvendige utlegg til skatt på fortæring (bevertningsskatt), dog ikke utover 10 pct. av den i nærværende regulativ fastsatte kostgodtgjørelse uten natt-tillegg. Dette gjelder også om godtgjørelse på reisen tilståes i en annen form enn som vanlig kostgodtgjørelse efter nærværende regulativ, medmindre denne godtgjørelse er ment å skulle innbefatte også erstatning for bevertningsskatt.

§ 20. Døgn efter dette regulativ regnes fra det klokkeslett reisen påbegynnes. For reiser som varer over 10 timer, regnes deler av et døgn på 6 timer og derover for helt døgn.

For reiser som varer mindre enn 6 timer tilståes ingen kostgodtgjørelse, jfr. § 16. Undtatt herfra er dog de i foregående paragraf nevnte valgte medlemmer av fylkesting, fylkesutvalg, fylkesveistyrer, fylkesskattestyrer og fylkesskolestyrer, når det gjelder forretningsdager, samt lagrettemenn og domsmenn som har forrettet i straffesak. 30 juni.

Læger i praksis får kostgodtgjørelse for alle reiser som det tilkommer dem skyssgodtgjørelse for.

Kongelig resolusjon*). Med hjemmel i lov om offentlige skyss-stasjoner av 11 juli 1924 § 4 og i henhold til Stortingets beslutning av 24 juni 1932 bestemmes at taksten for skyss fra offentlig skyss-stasjon med motorsykkel med sidevogn eller slede fra 1 januar 1933 skal være 25 øre pr. km. 30 juni.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene: 30 juni.

Bruken av nynorsk og bokmål ved statskontorer.

I henhold til post 6 i kongelig resolusjon av 29 januar 1932 skal dette departement føre liste over de herreds- og bystyrer som har gjort vedtak om bruk av en bestemt målform i offentlig korrespondanse m. v. I rundskrivelse av 2 mai 1930 gav departementet opgave over de fylkesting og kommunestyrer som på det tidspunkt hadde reist krav om bruk av nynorsk i offentlig tjeneste. Senere har man gjennem fylkesmennene latt innhente uttalelser i målspørsmålet fra de øvrige fylkesting og kommunestyrer.

Man har nu utarbeidet følgende opgave over de vedtak som fylkestingene og kommunestyrene har gjort.

Man gjør opmerksom på at de fylkesting og kommunestyrer som ikke uttrykkelig har krevet enten nynorsk eller bokmål i korrespondanse m. v. fra statskontorer, er ført op på listen under betegnelsen «nøitrale». I disse tilfelle kan statstjenestemenn i all korrespondanse, i kunngjøringer og opslag m. v. bruke den målform de selv ønsker.

Senere forandringer vil bli innrykket i Lovtidendes 2nen avdeling.

Østfold fylke.

Fylkestinget		bokmål.
Halden	bystyre	bokmål.
Sarpsborg	»	nøitral..
Fredrikstad	»	bokmål.
Moss	»	bokmål
Trøgstad	herredstyre	bokmål.
Askim	»	nøitral·
Rakkestad	»	bokmål.

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

30 juni.

Degernes	herredstyre	bokmål.
Eidsberg	»	bokmål.
Mysen	»	nøitral.
Rødenes	»	nøitral.
Rømskog	»	nøitral.
Aremark	»	bokmål.
Øymark	»	bokmål.
Idd	»	bokmål.
Berg	»	bokmål.
Skjeberg	»	bokmål.
Borge	»	bokmål.
Torsnes	»	bokmål.
Varteig	»	bokmål.
Tune	»	bokmål.
Rolvsøy	»	bokmål.
Glemmen	»	bokmål.
Kråkerøy	»	bokmål.
Onsøy	»	bokmål.
Hvaler	»	bokmål.
Spydeberg	»	bokmål.
Skiptvet	»	bokmål.
Råde	»	bokmål.
Våler	»	bokmål.
Hobøl	»	nøitral.
Rygge	»	bokmål.
Jeløy	»	bokmål.

Oslo fylke.

Oslo bystyre		nøitral.

Akershus fylke.

Fylkestinget		nøitral.
Drøbak	bystyre	bokmål.
Frogn	herredstyre	bokmål.
Ås	»	bokmål.
Vestby	»	bokmål.
(med ladestedet Hvitsten)		
Son	bystyre	bokmål.
Hølen	»	bokmål.
Kråkstad	herredstyre	nøitral.
Ski	»	nøitral.
Nesodden	»	bokmål.
Oppegård	»	bokmål.
Aker	»	bokmål.
Bærum	»	nøitral.
Asker	»	nøitral.

Enebakk	herredstyre	bokmål.	30 juni.
Fet	»	bokmål.	
Rælingen	»	nøitral.	
Skedsmo	»	bokmål.	
Lillestrøm	»	bokmål.	
Lørenskog	»	nøitral.	
Nittedal	»	bokmål.	
Gjerdrum	»	bokmål.	
Aurskog	»	nøitral.	
Blaker	»	nøitral.	
Nordre Høland	»	bokmål.	
Søndre Høland	»	nøitral.	
Setskog	»	bokmål.	
Sørum	»	bokmål.	
Nes	»	nøitral.	
Eidsvoll	»	nøitral.	
Nannestad	»	bokmål.	
Hurdal	»	nøitral.	
Feiring	»	nøitral.	
Ullensaker	»	bokmål.	

Hedmark fylke.

Fylkestinget		nøitral.	
Ringsaker	herredstyre	nøitral.	
Nes	»	bokmål.	
Vang	»	bokmål.	
Furnes	»	bokmål.	
Hamar	bystyre	bokmål.	
Løten	herredstyre	bokmål.	
Romedal	»	nøitral.	
Stange	»	nøitral.	
Sør-Odal	»	bokmål.	
Nord-Odal	»	nøitral.	
Eidskog	»	bokmål.	
Vinger	»	nøitral.	
Kongsvinger	bystyre	bokmål.	
Brandval	herredstyre	bokmål.	
Grue	»	bokmål.	
Hof	»	bokmål.	
Åsnes	»	bokmål.	
Våler	»	bokmål.	
Elverum	»	nøitral.	
Trysil	»	nøitral.	
Åmot	»	bokmål.	
Stor-Elvdal	»	bokmål.	

30 juni.	Sollia	herredstyre	nøitral.
	Øvre Rendal	»	bokmål.
	Ytre Rendal	»	nøitral.
	Alvdal	»	nøitral.
	Foldal	»	nøitral.
	Tynset	»	nøitral.
	Tolga	»	nøitral.
	Os	»	nøitral.
	Engerdal	»	nøitral.
	Kvikne	»	nøitral.
		Opland fylke.	
	Fylkestinget		nynorsk.
	Dovre	herredstyre	nøitral.
	Lesja	»	nøitral.
	Skjåk	»	nynorsk.
	Lom	»	nynorsk.
	Vågå	»	nynorsk.
	Sel	»	nøitral.
	Heidal	»	nynorsk.
	Nord-Fron	»	nynorsk.
	Sør-Fron	»	nynorsk.
	Ringebu	»	nynorsk.
	Øyer	»	nynorsk.
	Østre Gausdal	»	nynorsk.
	Vestre Gausdal	»	nøitral.
	Fåberg	»	nynorsk.
	Lillehammer	bystyre	nøitral.
	Biri	herredstyre	nøitral.
	Snertingdal	»	bokmål.
	Østre Toten	»	bokmål.
	Vestre Toten	»	nøitral.
	Kolbu	»	bokmål.
	Eina	»	bokmål.
	Vardal	»	nøitral.
	Gjøvik	bystyre	nøitral.
	Jevnaker	herredstyre	bokmål.
	Lunner	»	bokmål.
	Gran	»	bokmål.
	Brandbu	»	nøitral.
	Fluberg	»	nøitral.
	Søndre Land	»	nøitral.
	Nordre Land	»	nøitral.
	Torpa	»	nøitral.
	Sør-Aurdal	»	nynorsk.
	Etnedal	»	nynorsk.

Nord-Aurdal	herredstyre	nynorsk.	30 juni.
Vestre Slidre	»	nynorsk.	
Øystre Slidre	»	nynorsk.	
Vang	»	bokmål.	

Buskerud fylke.

Fylkestinget		nøitral.	
Hønefoss	bystyre	bokmål.	
Norderhov	herredstyre	nøitral.	
Hole	»	bokmål.	
Tyristrand	»	bokmål.	
Ådal	»	bokmål.	
Nes	»	nøitral.	
Flå	»	bokmål.	
Gol	»	nøitral.	
Hemsedal	»	nøitral.	
Ål	»	nøitral.	
Hol	»	nynorsk.	
Sigdal	»	bokmål.	
Krødsherad	»	nøitral.	
Modum	»	bokmål.	
Øvre Eiker	»	bokmål.	
Nedre Eiker	»	bokmål.	
Røyken	»	bokmål.	
Hurum	»	bokmål.	
(med Holmsbu ladested)			
Lier	»	bokmål.	
Drammen	bystyre	bokmål.	
Kongsberg	»	bokmål.	
Øvre Sandsvær	herredstyre	bokmål.	
Ytre Sandsvær	»	bokmål.	
Flesberg	»	nynorsk.	
Rollag	»	nøitral.	
Nore	»	nøitral.	
Uvdal	»	nøitral.	

Vestfold fylke.

Fylkestinget		bokmål.	
Holmestrand	bystyre	bokmål.	
Svelvik	»	bokmål.	
Strømm	herredstyre	nøitral.	
Skoger	»	bokmål.	
Sande	»	bokmål.	
Hof	»	bokmål.	
Botne	»	bokmål.	
Horten	bystyre	bokmål.	

30 juni.

Våle	herredstyre	bokmål.
Åsgårdstrand	bystyre	bokmål.
Borre	herredstyre	bokmål.
Ramnes	»	nøitral.
Andebu	»	nøitral.
Stokke	»	bokmål.
Sem	»	bokmål.
Nøtterøy	»	bokmål.
Tjøme	»	bokmål.
Tønsberg	bystyre	bokmål.
Sandefjord	»	bokmål.
Sandar	herredstyre	bokmål.
Tjølling	»	bokmål.
Stavern	»	bokmål.
Brunlanes	»	nøitral.
Hedrum	»	nøitral.
Lardal	»	nøitral.
Larvik	bystyre	bokmål.

Telemark fylke.

Fylkestinget		nøitral.
Skien	bystyre	nøitral.
Kragerø	»	bokmål.
Drangedal	herredstyre	nøitral.
Sannidal	»	bokmål.
Skåtøy	»	nøitral.
Brevik	bystyre	nøitral.
Bamble	herredstyre	bokmål.
Stathelle	bystyre	nøitral.
Langesund	»	nøitral.
Eidanger	herredstyre	bokmål.
Siljan	»	nøitral.
Gjerpen	»	nøitral.
Porsgrunn	bystyre	bokmål.
Solum	herredstyre	bokmål.
Holla	»	nøitral.
Lunde	»	nynorsk.
Bø	»	nynorsk.
Sauherad	»	nøitral.
Seljord	»	nynorsk.
Tinn	»	nøitral.
Gransherad	»	nynorsk.
Hovin	»	nynorsk.
Hjartdal	»	nynorsk.
Heddal	»	nynorsk.

Notodden	bystyre	bokmål.	30 juni.
Kviteseid	herredstyre	nynorsk.	
Nissedal	»	nynorsk.	
Fyresdal	»	nynorsk.	
Mo	»	nynorsk.	
Lårdal	»	nynorsk.	
Vinje	»	nynorsk.	
Rauland	»	nynorsk.	

Aust-Agder fylke.

Fylkestinget		nynorsk.	
Risør	bystyre	bokmål.	
Gjerstad	herredstyre	nynorsk.	
Vegårshei	»	nynorsk.	
Søndeled	»	nøitral.	
Dypvåg	»	bokmål.	
Flosta	»	bokmål.	
Holt	»	nøitral.	
Tvedestrand	bystyre	bokmål.	
Åmli	herredstyre	nynorsk.	
Gjøvdal	»	nynorsk.	
Tovdal	»	nynorsk.	
Mykland	»	nynorsk.	
Herefoss	»	nynorsk.	
Froland	»	nynorsk.	
Hisøy	»	bokmål.	
Øyestad	»	nøitral.	
Østre Moland	»	nynorsk.	
Stokken	»	bokmål.	
Tromøy	»	bokmål.	
Fjære	»	bokmål.	
Landvik	»	nynorsk.	
Eide	»	bokmål.	
Vestre Moland	»	nøitral.	
Lillesand	bystyre	nøitral.	
Høvåg	herredstyre	bokmål.	
Birkenes	»	nøitral.	
Arendal	bystyre	bokmål.	
Grimstad	»	bokmål.	
Vegusdal	herredstyre	nynorsk.	
Evje	»	nynorsk.	
Iveland	»	nynorsk.	
Hornnes	»	nynorsk.	
Bygland	»	nynorsk.	
Valle	»	nynorsk.	
Hylestad	»	nynorsk.	
Bykle	»	nynorsk.	

30 juni.

Vest-Agder fylke.

Fylkestinget		nynorsk.
Kristiansand	bystyre	nøitral.
Tveit	herredstyre	nøitral.
Oddernes	»	nøitral.
Randesund	»	nøitral.
Vennesla	»	nynorsk.
Øvrebø	»	nynorsk.
Hægeland	»	nynorsk.
Søgne	»	nynorsk.
Greipstad	»	nynorsk.
Halse og Harkmark	»	nynorsk.
Mandal	bystyre	bokmål.
Holum	herredstyre	nynorsk.
Øyslebø	»	nynorsk.
Laudal	»	nynorsk.
Finsland	»	nynorsk.
Bjelland	»	nynorsk.
Grindheim	»	nynorsk.
Åseral	»	nynorsk.
Vigmostad	»	nynorsk.
Konsmo	»	bokmål.
Sør-Audnedal	»	nøitral.
Spangereid	»	nynorsk.
Lista	»	nøitral.
Farsund	bystyre	bokmål.
Herad	herredstyre	nynorsk.
Spind	»	bokmål.
Lyngdal	»	nøitral.
Austad	»	bokmål.
Kvås	»	nynorsk.
Hægebostad	»	nøitral.
Eiken	»	nynorsk.
Fjotland	»	nynorsk.
Kvinesdal	»	nøitral.
Feda	»	nynorsk.
Bakke	»	nøitral.
Gyland	»	nøitral.
Tonstad	»	nynorsk.
Øvre Sirdal	»	nynorsk.
Hidra	»	nøitral.
Nes	»	nøitral.
Flekkefjord	bystyre	bokmål.

Rogaland fylke. 30 juni.

Fylkestinget		nynorsk.
Sokndal	herredstyre	nøitral.
Sogndal	bystyre	nøitral.
Lund	herredstyre	bokmål.
Heskestad	»	nøitral.
Helleland	»	nøitral.
Bjerkreim	»	nøitral.
Egersund	bystyre	bokmål.
Eigersund	herredstyre	nynorsk.
Ogna	»	nøitral.
Nærbø	»	nøitral.
Varhaug	»	nøitral.
Klepp	»	nynorsk.
Time	»	nøitral.
Gjestal	»	nynorsk.
Høyland	»	nøitral.
Sandnes	bystyre	nøitral.
Sola	herredstyre	nøitral.
Madla	»	nøitral.
Hetland	»	nynorsk.
Randaberg	»	nøitral.
Stavanger	bystyre	nøitral.
Vikedal	herredstyre	nynorsk.
Sandeid	»	nøitral.
Imsland	»	nøitral.
Nedstrand	»	nynorsk.
Sjernarøy	»	nynorsk.
Hjelmeland	»	nøitral.
Fister	»	nynorsk.
Årdal	»	nøitral.
Jelsa	»	nøitral.
Erfjord	»	nøitral.
Sand	»	nøitral.
Sauda	»	nøitral.
Suldal	»	nynorsk.
Høle	»	nynorsk.
Forsand	»	nøitral.
Strand	»	nøitral.
Finnøy	»	nynorsk.
Rennesøy	»	nøitral.
Kvitingsøy	»	nøitral.
Mosterøy	»	nynorsk.
Skudeneshavn	bystyre	nøitral.
Skudenes	herredstyre	nøitral.
Åkra	»	nøitral.

30 juni.

Kopervik	bystyre	nøitral.
Stangaland	herredstyre	nøitral.
Avaldsnes	»	nøitral.
Tysvær	»	nøitral.
Bokn	»	nynorsk.
Skjold	»	nøitral.
Vats	»	nynorsk.
Torvastad	»	nynorsk.
Utsire	»	nynorsk.
Skåre	»	nøitral.
Haugesund	bystyre	nøitral.

Bergen fylke.

Bergen	bystyre	nøitral.

Hordaland fylke.

Fylkestinget		nynorsk.
Kvinnherad	herredstyre	nynorsk.
Skånevik	»	nynorsk.
Etne	»	nynorsk.
Fjelberg	»	nynorsk.
Ølen	»	nynorsk.
Sveio	»	nynorsk.
Vikebygd	»	nynorsk.
Valestrand	»	nynorsk.
Moster	»	nynorsk.
Bremnes	»	nynorsk.
Bømlo	»	nynorsk.
Stord	»	nynorsk.
Fitjar	»	nynorsk.
Tysnes	»	nynorsk.
Fusa	»	nynorsk.
Hålandsdal	»	nynorsk.
Strandvik	»	nynorsk.
Os	»	nynorsk.
Samnanger	»	nynorsk.
Fana	»	nøitral.
Sund	»	nynorsk.
Austevoll	»	nøitral.
Fjell	»	nynorsk.
Askøy	»	nynorsk.
Laksevåg	»	bokmål.
Haus	»	nynorsk.
Bruvik	»	nynorsk.
Hosanger	»	nynorsk.
Modalen	»	nynorsk.

Hamre	herredstyre	nynorsk.	30 juni.
Åsane	»	nynorsk.	
Alversund	»	nynorsk.	
Meland	»	nynorsk.	
Herdla	»	nynorsk.	
Hjelme	»	nøitral.	
Manger	»	nynorsk.	
Hordabø	»	nynorsk.	
Sæbø	»	nynorsk.	
Lindås	»	nynorsk.	
Austrheim	»	nynorsk.	
Masfjorden	»	nøitral.	
Strandebarm	»	nynorsk.	
Varaldsøy	»	nynorsk.	
Jondal	»	nynorsk.	
Røldal	»	nynorsk.	
Ullensvang	»	nynorsk.	
Kinsarvik	»	nynorsk.	
Odda	»	nøitral.	
Kvam	»	nynorsk.	
Ulvik	»	nynorsk.	
Granvin	»	nynorsk.	
Eidfjord	»	nynorsk.	
Evanger	»	nynorsk.	
Voss	»	nynorsk.	
Vossestrand	»	nynorsk.	

Sogn og Fjordane fylke.

Fylkestinget		nynorsk.	
Jostedal	herredstyre	nynorsk.	
Luster	»	nynorsk.	
Hafslo	»	nynorsk.	
Årdal	»	nynorsk.	
Lærdal	»	nynorsk.	
Borgund	»	bokmål.	
Sogndal	»	nynorsk.	
Aurland	»	nynorsk.	
Leikanger	»	nynorsk.	
Balestrand	»	nynorsk.	
Vik	»	nynorsk.	
Lavik	»	nynorsk.	
Brekke	«	nynorsk.	
Kyrkjebø	»	nynorsk.	
Gulen	»	nynorsk.	
Solund	»	nynorsk.	
Hyllestad	»	nynorsk.	

30 juni.	Askvoll	herredstyre	nynorsk.
	Fjaler	»	nynorsk.
	Gaular	»	nynorsk.
	Jølster	»	nynorsk.
	Førde	»	nynorsk.
	Naustdal	»	nynorsk.
	Vevring	»	nynorsk.
	Bru	»	nynorsk.
	Eikefjord	»	nynorsk.
	Kinn	»	nynorsk.
	Florø	bystyre	nøitral.
	Bremanger	herredstyre	nynorsk.
	Selje	»	nøitral.
	Nord-Vågsøy	»	nøitral.
	Sør-Vågsøy	»	nøitral.
	Davik	»	nynorsk.
	Eid	»	nynorsk.
	Hornindal	»	nynorsk.
	Gloppen	»	nynorsk.
	Breim	»	nynorsk.
	Innvik	»	nynorsk.
	Stryn	»	nynorsk.

Møre fylke.

	Fylkestinget		nynorsk.
	Vanylven	herredstyre	nøitral.
	Syvde	»	nynorsk.
	Sande	»	nynorsk.
	Rovde	»	nynorsk.
	Herøy	»	nynorsk.
	Ulstein	»	nynorsk.
	Hareid	»	nynorsk.
	Ørsta	»	nynorsk.
	Vartdal	»	nynorsk.
	Volda	»	nynorsk.
	Dalsfjord	»	nynorsk.
	Hjørundfjord	»	nynorsk.
	Sunnylven	»	nynorsk.
	Norddal	»	nynorsk.
	Stranda	»	nynorsk.
	Stordal	»	nynorsk.
	Ørskog	»	nynorsk.
	Sykkylven	»	nynorsk.
	Skodje	»	nøitral.
	Vatne	»	nynorsk.
	Borgund	»	nøitral.

Giske	herredstyre	nynorsk.	30 juni.
Haram	»	nynorsk.	
Vigra	»	nynorsk.	
Ålesund	bystyre	nøitral.	
Vestnes	herredstyre	nynorsk.	
Tresfjord	»	nynorsk.	
Eid	»	nøitral.	
Voll	»	nynorsk.	
Grytten	»	nøitral.	
Hen	»	nøitral.	
Veøy	»	nynorsk.	
Nesset	»	nynorsk.	
Eresfjord og Vistdal	»	nynorsk.	
Bolsøy	»	nøitral.	
Nord-Aukra	»	nynorsk.	
Sør-Aukra	»	nynorsk.	
Sandøy	»	nynorsk.	
Fræna	»	nynorsk.	
Bud	»	nynorsk.	
Hustad	»	nøitral.	
Molde	bystyre	nøitral.	
Kristiansund	»	bokmål.	
Grip	herredstyre	bokmål.	
Frei	»	nøitral.	
Øre	»	nøitral.	
Gjemnes	»	bokmål.	
Tingvoll	»	nynorsk.	
Straumsnes	»	nøitral.	
Kvernes	»	nøitral.	
Bremsnes	»	nøitral.	
Kornstad	»	nøitral.	
Eide	»	nøitral.	
Øksendal	»	nynorsk.	
Ålvundeid	»	nynorsk.	
Sunndal	»	nøitral.	
Stangvik	»	nynorsk.	
Åsskard	»	nøitral.	
Halsa	»	nøitral.	
Tustna	»	bokmål.	
Edøy	»	nynorsk.	
Bratvær	»	nøitral.	
Hopen	»	bokmål.	
Surnadal	»	nynorsk.	
Rindal	»	nynorsk.	
Aure	»	nynorsk.	
Stemshaug	»	nøitral.	
Valsøyfjord	»	nynorsk.	

30 juni.

Sør-Trøndelag fylke.

Fylkestinget		nynorsk.
Roan	herredstyre	nøitral.
Osen	»	nøitral.
Stoksund	»	bokmål.
Å	»	bokmål.
Jøssund	»	nøitral.
Bjugn	»	nøitral.
Nes	»	bokmål.
Stjørna	»	nynorsk.
Stadsbygd	»	nøitral.
Rissa	»	nøitral.
Lensvik	»	bokmål.
Ørland	»	nøitral.
Agdenes	»	nøitral.
Nord-Frøya	»	nøitral.
Sør-Frøya	»	nøitral.
Hitra	»	bokmål.
Kvenvær	»	nøitral.
Fillan	»	nøitral.
Sandstad	»	nøitral.
Hemne	»	nøitral.
Snilfjord	»	nøitral.
Vinje	»	nøitral.
Heim	»	nøitral.
Orkdal	»	nynorsk.
Orkanger	»	nøitral.
Orkland	»	nynorsk.
Meldal	»	nynorsk.
Rennebu	»	nynorsk.
Opdal	»	nøitral.
Røros	»	nøitral.
Røros landsogn	»	nøitral.
Glåmos	»	nøitral.
Brekken	»	nøitral.
Holtålen	»	nøitral.
Ålen	»	nøitral.
Singsås	»	nøitral.
Støren	»	nøitral.
Budal	»	nøitral.
Horg	»	nøitral.
Soknedal	»	nøitral.
Melhus	»	nøitral.
Flå	»	nøitral.
Hølonda	»	nøitral.
Leinstrand	»	nøitral.

Børsa	herredstyre	nøitral.	30 juni.
Geitastrand	»	nynorsk.	
Skaun	»	nøitral.	
Byneset	»	nøitral.	
Buvik	»	nøitral.	
Strinda	»	bokmål.	
Malvik	»	bokmål.	
Klæbu	»	nøitral.	
Tiller	»	bokmål.	
Selbu	»	nøitral.	
Tydal	»	nøitral.	
Trondheim	bystyre	bokmål.	

Nord-Trøndelag fylke.

Fylkestinget		nøitral.	
Hegra	herredstyre	nøitral.	
Meråker	»	nøitral.	
Stjørdal	»	bokmål.	
Lånke	»	bokmål.	
Skatval	»	nøitral.	
Leksvik	»	nøitral.	
Frosta	»	nøitral.	
Åsen	»	nynorsk.	
Skogn	»	nøitral.	
Verdal	»	nøitral.	
Frol	»	nynorsk.	
Levanger	bystyre	bokmål.	
Ytterøy	herredstyre	bokmål.	
Mosvik	»	nøitral.	
Verran	»	nynorsk.	
Inderøy	»	nynorsk.	
Røra	»	nynorsk.	
Sandvollan	»	nynorsk.	
Sparbu	»	nynorsk.	
Ogndal	»	nynorsk.	
Steinkjer	bystyre	nøitral.	
Egge	herredstyre	nynorsk.	
Stod	»	nøitral.	
Kvam	»	nøitral.	
Beitstad	»	nynorsk.	
Malm	»	nynorsk.	
Namdalseid	»	nynorsk.	
Snåsa	»	nøitral.	
Nordli	»	nøitral.	
Sørli	»	nøitral.	
Grong	»	nynorsk.	

30 juni.	Harran	herredstyre	nøitral.
	Namsskogan	»	nøitral.
	Røyrvik	»	nøitral.
	Høylandet	»	nøitral.
	Overhalla	»	bokmål.
	Namsos	bystyre	nøitral.
	Vemundvik	herredstyre	nynorsk.
	Klinga	»	nøitral.
	Otterøy	»	nøitral.
	Fosnes	»	nøitral.
	Flatanger	»	nøitral.
	Nærøy	»	nynorsk.
	Vikna	»	nynorsk.
	Leka	»	nynorsk.
	Gravvik	»	nøitral.
	Kolvereid	»	nynorsk.
	Foldereid	»	nynorsk.
		Nordland fylke.	
	Fylkestinget		nøitral.
	Bindal	herredstyre	bokmål.
	Brønnøy	»	bokmål.
	Brønnøysund	bystyre	nøitral.
	Vik	herredstyre	nøitral.
	Velfjord	»	nøitral.
	Vega	»	nøitral.
	Tjøtta	»	nøitral.
	Vevelstad	»	bokmål.
	Stamnes	»	nøitral.
	Alstahaug	»	bokmål.
	Leirfjord	»	bokmål.
	Herøy	»	bokmål.
	Nordvik	»	bokmål.
	Mosjøen	bystyre	nøitral.
	Vefsn	herredstyre	nynorsk.
	Grane	»	bokmål.
	Drevja	»	nynorsk.
	Hattfjelldal	»	nynorsk.
	Nesna	»	nynorsk.
	Dønnes	»	bokmål.
	Hemnes	»	nynorsk.
	Sør-Rana	»	nøitral.
	Elsfjord	»	bokmål.
	Korgen	»	bokmål.
	Nord-Rana	»	nøitral.
	Mo	bystyre	bokmål.

Lurøy	herredstyre	bokmål.	30 juni.
Træna	»	bokmål.	
Rødøy	»	bokmål.	
Meløy	»	bokmål.	
Bodø	bystyre	bokmål.	
Bodin	herredstyre	bokmål.	
Gildeskål	»	bokmål.	
Beiarn	»	bokmål.	
Skjerstad	»	nøitral.	
Fauske	»	nøitral.	
Saltdal	»	bokmål.	
Sørfold	»	bokmål.	
Nordfold	»	bokmål.	
Kjerringøy	»	nøitral.	
Steigen	»	nøitral.	
Leiranger	»	bokmål.	
Hamarøy	»	bokmål.	
Tysfjord	»	bokmål.	
Lødingen	»	bokmål.	
Tjeldsund	»	bokmål.	
Evenes	»	nøitral.	
Ballangen	»	nøitral.	
Ankenes	»	nøitral.	
Narvik	bystyre	bokmål.	
Vågan	herredstyre	nøitral.	
Svolvær	bystyre	bokmål.	
Borge	herredstyre	nøitral.	
Valberg	»	nøitral.	
Gimsøy	»	bokmål.	
Buksnes	»	bokmål.	
Hol	»	bokmål.	
Flakstad	»	nøitral.	
Moskenes	»	bokmål.	
Værøy	»	bokmål.	
Røst	»	bokmål.	
Hadsel	»	bokmål.	
Bø	»	nøitral.	
Øksnes	»	bokmål.	
Langenes	»	bokmål.	
Sortland	»	bokmål.	
Dverberg	»	bokmål.	
Bjørnskinn	»	bokmål.	
Andenes	»	bokmål.	

Troms fylke.

Fylkestinget		bokmål.	
Kvæfjord	herredstyre	nøitral.	

30 juni.	Harstad	bystyre	bokmål.
	Trondenes	herredstyre	nøitral.
	Sandtorg	»	nøitral.
	Skånland	»	nøitral.
	Bjarkøy	»	nøitral.
	Berg	»	bokmål.
	Torsken	»	bokmål.
	Tranøy	»	nøitral.
	Sørreisa	»	bokmål.
	Dyrøy	»	bokmål.
	Ibestad	»	nøitral.
	Andørja	»	bokmål.
	Gratangen	»	nøitral.
	Astafjord	»	nøitral.
	Lavangen	»	bokmål.
	Salangen	»	bokmål.
	Bardu	»	nøitral.
	Målselv	»	bokmål.
	Øverbygd	»	nøitral.
	Lenvik	»	nøitral.
	Hillesøy	»	nøitral.
	Balsfjord	»	bokmål.
	Malangen	»	bokmål.
	Tromsøysund	»	nøitral.
	Kåfjord	»	bokmål.
	Storfjord	»	bokmål.
	Lyngen	»	bokmål.
	Sørfjord	»	nøitral.
	Karlsøy	»	bokmål.
	Helgøy	»	bokmål.
	Skjervøy	»	bokmål.
	Nordreisa	»	bokmål.
	Kvænangen	»	bokmål.
	Tromsø	bystyre	nøitral.
		Finnmark fylke.	
	Fylkestinget		nøitral.
	Kautokeino	herredstyre	nøitral.
	Alta	»	nøitral.
	Talvik	»	nøitral.
	Loppa	»	bokmål.
	Hasvik	»	bokmål.
	Måsøy	»	bokmål.
	Kjelvik	»	bokmål.
	Kistrand	»	bokmål.
	Kvalsund	»	bokmål.

Sørøysund	herredstyre	bokmål.	30 juni.
Hammerfest	bystyre	bokmål.	
Karasjok	herredstyre	bokmål.	
Lebesby	»	nøitral.	
Tana	»	nøitral.	
Berlevåg	»	bokmål.	
Gamvik	»	nøitral.	
Nesseby	»	bokmål.	
Polmak	herredstyre	bokmål.	
Vadsø	bystyre	bokmål.	
Nord-Varanger	herredstyre	bokmål.	
Sør-Varanger	»	bokmål.	
Vardø	bystyre	bokmål.	
Vardø	herredstyre	nøitral.	

En del avtrykk av denne rundskrivelse vedlegges. Ett eller flere eksemplarer bes sendt til hvert offentlig kontor under dette departement i herr fylkesmannens distrikt.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene, 30 juni.
hvori henledes opmerksomheten på lov nr. 7 av 24 juni 1932 om forandringer i reseptloven og kongelig kunngjøring av 30 samme måned om avgift til statskassen for budgett-terminen 1932—1933 på brennevin (sprit) som selges til apotek og medisindispenserende læger og dyrlæger og på reseptblanketter som utleveres til læger og dyrlæger.

Avgiften på brennevin (sprit) (5 øre pr. liter) opkreves av A/S Vinmonopolet som tillegg til salgsprisen. Avgiften på reseptblanketter opkreves av medisinaldirektøren (Reseptkontrollen). Læger og dyrlæger må ved rekvisisjon av reseptblanketter sende med den fastsatte avgift kr. 5,00 pr. blokk à 100 blanketter samt til porto 80 øre i frimerker.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren i 30 juni.
Hamar i anledning av en forespørsel fra et skolestyre om det er en riktig fremgangsmåte av læreren når han sender innberetning angående skolebarnas disiplinærforseelser direkte til vergerådet uten å la den passere tilsynsutvalg og skolestyre.

Ifølge den innsendte plan for vedkommende folkeskole skal forseelser av betenkelig art anmeldes for skolestyret som i fornødent fall har å henvise saken til vergerådet.

Departementet uttaler at skoleloven ikke har spesielle bestemmelser for sådanne tilfelle. Lærerne har imidlertid ifølge landskolelovens § 33 bl. a. å rette sig efter de bestemmelser som i medfør av loven optas i skolens plan eller gis av skolestyret ved almindelig forskrift eller ved særskilt beslutning. Efter departementets mening burde derfor vedkom-

30 juni. mende lærer fulgt forskriftene i planen og innberettet saken for skolestyret, en fremgangsmåte som departementet også finner å være den rimeligste og naturligste, da skolestyret, ikke vergerådet, er lærernes overordnede.

30 juni. **Brev** fra Socialdepartementet til Rikshospitalets direktør, hvori uttales at det for sykehuses forsyning med lægemidler ikke gjelder noen bestemmelse som svarer til § 4 i lov om lægers og dyrlægers levering av lægemidler m. v. av 25 juli 1910, jfr. lov av 7 juli 1913, om plikt til å forsyne sig med lægemidler fra et eller flere av de nærmeste apotek. Det er således fra lovgivningens side ikke noe til hinder for, at Rikshospitalets apotek efterkommer bestillinger fra utenbys apotek.

En annen sak er det, at det kan være rimelig, at sykehusene tar sin forsyning av lægemidler fra de apotek, innen hvis naturlige opland de ligger, hvis disse kan levere nøiaktig samme slags lægemidler og av den tilvirkning som forlanges. Ønsker et sykehus spesielt å få lægemidler av Rikshospitalets apoteks egen tilvirkning, kan det ikke være noen grunn til å hindre dette. Men det kan heller ikke være noe til hinder for, at vedkommende apotek i så fall får kjøpt lægemidlene fra Rikshospitalets apotek for levering til sykehuser, når derved ikke skjer noen prisforhøielse.

30 juni. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om særregler for jakt og fangst innen Hedmark fylke.

30 juni. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring på de offentlige veier i Blaker, Aurskog, Nordre Høland og Søndre Høland herreder i Akershus fylke.

1 juli. **Kongelig kunngjørelse** ***) [1]) om tollavgifter.

Stortinget har 30 juni 1932 fattet følgende beslutning:

«Fra den tid, Kongen bestemmer, skal tollen for følgende varer opkreves således:

Frukter 2, tørrede:

a. plommer, herunder Katrineplommer og svisker, 1 kg. kr. 0,25
Kredittoplag 700 kg.
Tara, som nu.

k. andre, som ikke annensteds i tariffen er opført, 1 kg. kr. 0.60».

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse fra og med 2 juli 1932.

*) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor reglene er inntatt.
**) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor bestemmelsene er inntatt.
***) Kunngj. 5 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) Se St.prp. nr. 1. Kap. 2011. Tillegg til budgett-inst. S. nr. 144. St.tid. s. 2624.

Rundskrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmen- 2 juli.
nene.

Lov om eiendomsmeglere av 19 juni 1931 trer i kraft fra 1 juli iår. Ifølge lovens § 6 plikter enhver megler som er meddelt den efter loven nødvendige bevilling, å betale en årlig avgift til statskassen. Avgiften er fastsatt til kr. 100,00 for det kalenderår i hvilket bevillingen løses, hvad enten dette skjer før eller senere i året, og til kr. 50,00 for hvert påfølgende kalenderår eller del derav. Avgiften, som i tilfelle kan inndrives ved utpantning, erlegges så lenge meglerbevillingen ikke endelig er satt ut av kraft, uansett om vedkommende driver meglervirksomhet eller ikke.

Efter det av Handelsdepartementet 9 juni 1932 utferdigede reglement for eiendomsmeglere skal avgiften innbetales til den offentlige oppebørselsbetjent (skattefoged, byfoged) på det sted hvor meglervirksomheten drives, forskuddsvis og uten påkrav innen 15 januar hvert år. Avgiften for det år da bevillingen løses (førstegangsavgiften) må være innbetalt til oppebørselsbetjenten innen bevilling kan meddeles. For de innbetalte avgiftsbeløp vil oppebørselsbetjentene ha å utstede kvittering in duplo, hvorav det ene eksemplar av megleren skal sendes inn til Handelsdepartementet.

De innbetalte megleravgifter blir inntil videre ikke å innta i noget regnskap, men blir innen en måned efter hvert kvartals utløp under fornøden forklaring å sende til Norges Bank. Bankens kvittering tillikemed fortegnelse over de i kvartalets løp innbetalte avgifter blir umiddelbart derefter av oppebørselsbetjentene å sende direkte til Handelsdepartementet med hvilket også eventuell korrespondanse vedkommende innkrevningen kan føres.

Med ovenstående bes de i herr fylkesmannens embedsdistrikt værende skattefogder — eventuelt byfogder — uten opphold gjort bekjent, idet man til lettelse ved sakens ekspedisjon lar følge endel avtrykk av denne rundskrivelse.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Kirkedepar- 4 juli.
tementet, hvori uttales at en stedfunnen vederlagsfri overdragelse av en kirke fra Det Nordlandske Kirke- og Skolefond til vedkommende menighet antas fritatt for stempelavgift i henhold til lov av 9 august 1839 § 20.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til en skibsreder, 4 juli.
hvori uttales at departementet ikke antas å ha anledning til

4 juli. å frita for losplikt, når et fartøi anløper norsk havn for å skifte mannskaper (loslovens § 2,5), men samtidig lar utføre reparasjonsarbeider i forbindelse med dokksetning.

5 juli. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Sudan tiltrådt den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921. Tiltredelsen får virkning fra 1 juli 1932.

5 juli. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet om forandringer i vedtektene for torvhandel m. v. i Kopervik.

5 juli. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om bygningslovens anvendelse for Sørum—Kjeller, Nitberget, Skedsmokorset og Nordvollen samt Lersund stasjon i Skedsmo herred, Akershus fylke.

6 juli. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Mollie Storseths legat» til utdannelse i håndarbeide for kvinner fra Tingvoll herred og til premiering for dådrikt verk på Nordmøre.

6 juli. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet angående konvensjonen mellem Norge, Danmark, Finnland og Sverige om gjensidig understøttelse av trengende, undertegnet i Stockholm 25 oktober 1928.

Den finske regjering har ved en til den svenske regjering overensstemmende med konvensjonens art. 22 rettet meddelelse opsagt konvensjonen således at den for Finnlands vedkommende ophører fra 1 januar 1933.

6 juli. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet om bruk av snarer til fangst av tiur, røi, årfugl og jerpe i Nordli, Sørli og Røyrvik herreder, Nord-Trøndelag fylke.

6 juli. **Skrivelse** †) fra Arbeidsdepartementet om regulering av «den nye ringgate parsellen Trondhjemsveien—Vogtsgate —Maridalsveien i Oslo og om vedtekter for en del av strøket i tilknytning til nevnte regulering.

6 juli. **Skrivelse** †) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og vedtekter for en parsell av Vestre Sæter i Nordstrand, gnr. 182 bnr. 567 i Aker herred, Akershus fylke.

---

*) Kunngj. 9 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor endringene er inntatt.

**) Kunngj. 9 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor en beskrivelse av strøkets grenser er inntatt.

***) Kunngj. 9 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

†) Kunngj. 9 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor vedtektene er inntatt.

Kongelig resolusjon *). Sysselmannen i Eirik Raudes land på Øst-Grønland har samme myndighet som en fylkesmann. Han er også politimester (politichef), notarius publicus og hjelpedommer ved underretten. 7 juli.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og vedtekter for gnr. 197 bnr. 9 m. fl. i Aker herred, Akershus fylke. 7 juli.

Skrivelse ***) fra Arbeidsdepartementet om utvidelse av grensene for Halkjelsvik brand- og bygningskommune i Møre fylke. 7 juli.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Belgien 6 juni 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst med protokoll om undertrykkelse av falskmynteri, Genève 20 april 1929. 8 juli.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Brasil 10 juni 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale opiumsoverenskomst, Genève 19 februar 1925. 8 juli.

Skrivelse †) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Mosjøen. 8 juli.

Skrivelse ††) fra Landbruksdepartementet om fredning av hare på Hugløy i Nesna herred, Nordland fylke. 9 juli.

Kongelig kunngjørelse †††) om, at området mellem 63° 40′ og 60° 30′ n. br. på Sydøstgrønland inndras under norsk statshøihet. 12 juli.

Området mellem 63° 40′ og 60° 30′ n. br. på Sydøstgrønland inndras under norsk statshøihet.

Kongelig resolusjon †††). 12 juli.

1. Sysselmann i Eirik Raudes Land Helge Ingstad konstitueres som sysselmann i det område på Sydøst-

*) Kunngj. 9 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.
**) Kunngj. 9 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor vedtektene er inntatt.
***) Kunngj. 9 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor en beskrivelse av kommunens nye grenser er inntatt.
†) Kunngj. 13 juli i Lovtid 1ste avd. nr. 30, hvor vedtektens § 1 i endret lydelse er inntatt.
††) Kunngj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor bestemmelsen er inntatt.
†††) Kunngj. 13 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30.

12 juli. grønland som ved kongelig kunngjørelse av 12 juli 1932 er inndratt under norsk statshøihet.

2. Finn Devold meddeles politimyndighet innen området.

13 juli. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om nedsettelse av den største tillatte hastighet til 15 km i timen for kjøring med motorvogn eller motorsykkel på den innen Evenes herred, Nordland fylke, beliggende del av riksveien Liland—Strand—Lenvik fra utmarksgrensen på vestre side av eiendommen Strand gjennem bebyggelsen på Strand og gjennem Ofoten malmfelters anlegg til forbi verkets villa.

13 juli. **Vedtak** av Trustkontrollrådet.

I medhold av § 14 i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk med tilleggslov av 30 juni 1932 bestemmes herved:

§ 1. Hoteller, restauranter og andre bevertningssteder må ved servering av øl ikke ta eller kreve høiere priser enn de som blev beregnet 30 juni 1932 med tillegg av 3 øre pr. 1/1 flaske, 2 øre pr. ½ flaske og 2 øre pr. seidel med innhold til og med ½ liter.

§ 2. Hoteller, restauranter og andre bevertningssteder som har bibeholdt de forhøielser av sine serveringspriser på øl som var en følge av merutgifter som arbeidskonflikten ved bryggeriene i 1931 medførte for dem, må straks sløife disse forhøielser.

§ 3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Overtredelse av disse bestemmelser kan medføre straffansvar efter trustlovens §§ 27 og 28.

14 juli. **Regler** for behandling av rusdrikksaker etc. i Oslofjorddistriktet, fastsatt av Justisdepartementet 14 juli 1932.

Ved kongelig resolusjon av 15 april 1932 blev det bestemt:

«I. Statspolitichefen skal ha den daglige ledelse av rusdrikk-kontrollen i det under punkt II nedenfor nærmere beskrevne Oslofjorddistrikt, med myndighet til innenfor samme ved siden av de ordinære politimestre å påtale og forfølge overtredelser av rusdrikklovgivningen og toll-lovgivningen samt sådanne straffbare handlinger som i henhold til straffeprosesslovens § 133 blir å forfølge i forening med overtredelser av rusdrikk- og tolllovgivningen.

---

*) Kunngj. 16 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.

II. Oslofjorddistriktet skal omfatte: 14 juli.

1. Av Akershus fylke:
   a) Akers politimesterdistrikt (Aker, Bærum og Asker herreder).
   b) Follo politimesterdistrikt (Vestby, Kråkstad, Ås, Frogn, Nesodden og Oppegård herreder, kjøpstaden Drøbak og ladestedene Son, Hølen og Hvitsten).
   c) Nedre Romerike sorenskriveri av Romerike politimesterdistrikt (Enebakk, Fet, Rælingen, Skedsmo, Lillestrøm, Lørenskog, Nittedal og Gjerdrum herreder).
2. Av Buskerud fylke:
   Lier, Røyken og Hurum herreder av Drammen politimesterdistrikt.
3. Østfold fylke.
4. Vestfold fylke.

III. Justisdepartementet bemyndiges til å fastsette nærmere regler for gjennemføringen av denne ordning og bestemme tidspunktet for dens ikrafttreden.»

I henhold til resolusjonens post III fastsetter Justisdepartementet herved følgende

Regler
for behandlingen av rusdrikksaker etc. i det ved resolusjonens post II bestemte Oslofjorddistrikt:

1. Underordnet statspolitichefen under hans daglige ledelse av rusdrikk-kontrollen i Oslofjorddistriktet ved behandlingen av de i resolusjonen av 15 april 1932 post I omhandlede saker er:
   a) statspolitifullmektigene i Oslo og Horten samt inntil videre politifullmektig Thinn, Moss,
   b) de innen Oslofjorddistriktet og i Oslo stasjonerte statspolitibetjenter og -konstabler forsåvidt de ikke er eller måtte bli avgitt til vedkommende politimester,
   c) de innen samme distrikt ansatte lensmenn.
2. Politimestrene i Oslofjorddistriktet skal ferdigbehandle de saker av den i resolusjonens post I omhandlede art, som de har påbegynt før nyordningens iverksettelse, medmindre der inntrer omstendigheter som gjør det nødvendig eller ønskelig at saken behandles i forbindelse med senere opkomne saker som behandles av statspolitiet. Det samme gjelder de tidligere statspolitichefer i Østfold og Vestfold.

14 juli. Saker angående ulovlig omsetning i smått av rusdrikk (samt saker angående overtredelser av rusdrikklovens §§ 52 og 57—60 også forsåvidt overtredelsen består i annet enn omsetning) blir dog i kjøpstædene fremdeles å behandle av politimestrene, medmindre de i henhold til straffeprosesslovens § 133 blir å forfølge i forening med andre saker som behandles av statspolitiet jfr. resolusjonens post I) eller medmindre der mellem statspolitichefen og politimesteren i vedkommende by med departementets godkjennelse er eller blir truffet avtale om at statspolitiet også skal behandle saker av denne art.

3. Lensmennene i Oslofjorddistriktet sender herefter sine anmeldelser og rapporter i nye saker av den i resolusjonens post I omhandlede art til statspolitichefen eller — hvis denne så bestemmer — til statspolitifullmektigen i Horten eller til politifullmektig Thinn, Moss.
4. Kommer politimestrene under efterforskning i saker som de behandler, på spor som peker i retning av sådanne overtredelser av rusdrikk- og toll-lovgivningen som det tilligger statspolitiet å behandle, skal de straks underrette statspolitichefen derom.

   Uopsettelige efterforskningshandlinger blir å foreta av politimestrene og det dem underordnede politi også i saker av sistnevnte art. Dokumentene sendes derefter av vedkommende politimester snarest til statspolitichefen (resp. statspolitifullmektigen i Horten og politifullmektig Thinn).

   For Aker herred gjelder følgende særordning (begrunnet i at efterforskninger i straffesaker her ikke foretas av lensmennene): Efterforskning i anledning av overtredelser av rusdrikklovgivningen foretas av Akers politi i alle tilfelle hvor der ikke foreligger mistanke om ulovlig innførsel. Foreligger der mistanke om ulovlig innførsel, blir efterforskningen å foreta av statspolitiet. I de saker hvor efterforskningen i henhold til foranstående tilligger Akers politi, blir efterforskningsdokumentene efter endt efterforskning av politimesteren å sende til statspolitichefen til sluttbehandling (utferdigelse av forelegg, innbringelse av saken for retten m. v.). Om fullbyrdelse av dommer og forelegg m. m. gjelder de almindelige regler i punkt 6 flg.
5. Aktoratet i de i resolusjonens post I nevnte saker som behandles eller sluttbehandles av statspolitiet utføres av statspolitichefen og hans fullmektiger.

6. Fullbyrdelsen av dommer og forelegg hører under politimestrene også i de saker som er behandlet av statspolitiet. Dette er dog ikke til hinder for at betaling av bøter og inndragningsbeløp kan skje til vedkommende statspolitiembedsmann (politifullmektig Thinn, Moss) i forbindelse med vedtagelsen eller senere. 14 juli.

Saken eller en ekstrakt av domskonklusjonen eller forelegget sendes til vedkommende politimester til fullbyrdelse så snart der foreligger endelig dom eller vedtatt forelegg.

Ved utgangen av hvert kvartal sender statspolitichefen straks til de respektive politimestre en samlet fortegnelse over de saker som i løpet av kvartalet er sendt dem til fullbyrdelse. Denne fortegnelse skal av politimestrene brukes som bilag til bøteregnskapet.

De bøter og inndragningsbeløp som er innbetalt til statspolitichefen, skal ved utgangen av hvert kvartal straks sendes til de respektive politimestre.

Politimestrene avlegger på vanlig måte regnskap over betalte bøter og inndragningsbeløp m. v.

Ved foranstående regler gjøres ingen forandring i bykommunens rett til andel av bøtene.

7. Statistiske opgaver og innberetninger vedkommende saker av den i resolusjonens post I omhandlede art skal av politimestrene innsendes til Det statistiske centralbyrå gjennem statspolitichefen. Statspolitichefen supplerer opgavene og innberetningene med oplysninger vedrørende de saker av nevnte art som statspolitiet har behandlet og som ikke måtte være medtatt av politimestrene.
8. Beslaglagt rusdrikk og andre gjenstander opbevares midlertidig av det politikammer (eller det tollkammer) som det er innbragt til, eller ved vedkommende statspolitiembedsmanns kontor.
9. Når rusdrikk er inndratt ved endelig dom eller vedtatt forelegg, eller tilfaller statskassen i henhold til rusdrikklovens § 64, sørger politimestrene for realisasjonen og avlegger regnskap herfor.

Belønninger som bestemmes av Justisdepartementet i henhold til rusdrikklovens § 70, utbetales av det beløp som kommer inn ved salget av vedkommende rusdrikk. Statspolitichefen sender vedkommende politimester melding om belønninger som er tilstått i de saker han har behandlet.

10. Beslaglagte motorkjøretøier og båter sørger statspolitichefen for at der blir dratt omsrg for.

Justisdepartementet bestemmer hvorledes motorkjøre-

14 juli. tøier og båter som er endelig inndratt, skal disponeres. Hvis salg skal finne sted, sørger statspolitichefen for salget og avlegger regnskap herfor.

11. Når dom eller forelegg er fullbyrdet, skal politimestrene sende dokumentene tilbake til statspolitichefen. Denne opbevarer dokumentene så lenge han finner det ønskelig. Dokumentene sendes derefter av ham til vedkommende politimester til opbevaring i dennes arkiv.

12. Ordningens ikrafttredelse. Departementet har med hjemmel av resolusjonen av 15 april 1932 post III meddelt statspolitichefen en foreløbig myndighet til ved siden av de ordinære politimestre å påtale og forfølge overtredelser i saker av den i resolusjonens post I omhandlede art allerede fra resolusjonens utferdigelse. Med hjemmel i samme bestemmelse settes ordningen herved endelig i kraft fra og med 1 august 1932.

14 juli. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til en overlos, hvori uttales at spørsmålet om hvorvidt et fartøi er praiet av los utenfor eller innenfor territorialgrensen anses å være uten betydning, idet en høiesterettsdom av 19 juli 1890 med premisser (Rettstid. nr. 41 for 1890 s. 641) fastslår at en los som gir et for Norge bestemt lospliktig fartøi — norsk eller utenlandsk — lostilbud innenfor den av Kongen bestemte grense, blir fortrinsberettiget til lospengene, selv om tilbudet blir gitt utenfor norsk sjøterritorium.

15 juli. **Kongelig resolusjon** *). Lov om veksler av 27 mai 1932 nr. 2, lov om chekker av 27 mai 1932 nr. 3 og lov om forandringer i tvistemålsloven av 10 juni 1932 nr. 2 forsåvidt angår §§ 441, 444 og 451 settes i kraft fra 1 november 1932.

15 juli. **Kongelig resolusjon** *).

I. Fra den tid som av fylkesmannen i Rogaland bestemmes, skal gnr. 31 bnr. 23 Finnestad av skyld mark 1,09 overføres fra Hetland herred, Frue sogn, til Randaberg herred og sogn, Hetland prestegjeld og lensmannsdistrikt i Rogaland fylke.

II. Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Hetland herred, Frue og Riskekverven sogn og Randaberg herred og sogn i Hetland prestegjeld og lensmannsdistrikt i Rogaland fylke fastsettes således:

Grensen begynner i Åmøfjorden omtrent 1350 m sydøst for Brukjeøen og går med sydvestlig retning tvers over Byfjorden og inn Dusevigen, hvor den går på land

*) Kunngj. 16 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.

og går — fremdeles med sydvestlig retning — i en brukket linje til hovedveien fra Stavanger til Randaberg, som den skjærer ca. 150 m sydøst for veiskillet ved Goe. Herfra går grensen med sydsydøstlig hovedretning til et punkt som ligger ca. 250 m nordnordøst for gården Myren i Madla, hvor grensen mot dette herred påtreffes. 15 juli.

Grensen på land dannes for øvrig overalt av eiendomsgrensene mellem de bruk som er matrikulert i Hetland og de som er matrikulert i Randaberg.

Kongelig resolusjon *). Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Ulvik og Granvin herreder og sogn i Ulvik prestegjeld og lensmannsdistrikt i Hordaland fylke skal — regnet fra syd mot nord — gå efter følgende linje: 15 juli.

I. Fra sammenstøt med Kinsarvik herred i høieste Ingeborgnuten (Ingebjørgfj. 1211 m på kartmålingen fra 1928—29) til Kistesteinen efter den linje, som er fastsatt i grenseoverenskomst av 7—21 oktober 1930 mellem opsittere på Hallanger i Ulvik og Kjerland i Granvin.

II. Fra Kistesteinen til Kløftsteinen efter den linje som er fastsatt i grenseoverenskomst av oktober—november 1930 mellem Sjur S. Sponheim m. fl. av Ulvik og Olav D. Tveito m. fl. av Granvin.

III. Fra Kløftsteinen til Kjerringfjell efter den linje, som er fastsatt i grenseoverenskomst av 20 oktober og 2 desember 1930 — 12 og 13 januar 1931 mellem Sjur S. Sponheim m. fl. av Ulvik og Nic. A. Lillegraven m. fl. av Granvin.

IV. Fra Kjerringfjell, hvor linjen i grenseoverenskomsten under III treffer bekken som derfra faller ned gjennem Lysegjelet, går grensen mellem Ulvikeiendom og Granvineiendom ned gjennem Lysegjelet efter bekken til et punkt, hvor den forlater denne bekk og går ned til og ut i Espelandsvatnet et kort stykke sydvest for bekkens utløp i dette. Grensen følger så Espelandsvatnet østefter til utfallsosen og videre elven til den mellem Hakestad i Ulvik og Espeland i Granvin under utskiftning på Espeland den 17 september 1926 opmerkede grenselinje fra elven nordover efter 5 korsmerker og videre efter bekken til fjellryggen sydvest for høieste Brattenuten (): bekken syd for bokstav «n» i «Trappent» på kartmålingen av 1928—29).

V. Fra endepunktet i grensen mellem Hakestad og Espeland på fjellryggen sydvest for høieste Brattenuten til høieste punkt (1401 m) på Hesteståtuten efter den linje, som er

*) Kunngj. 16 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.

15 juli. fastsatt i grenseoverenskomst av 14—19 oktober 1930 mellem eieren av Hesteståene gnr. 57 bnr. 4 i Ulvik og eierne av tilstøtende Espelandeiendom i Granvin.

VI. Fra høieste punkt (1401 m) på Hestestånuten, hvor grensen for Hesteståene mot Espeland ender, er herredsgrensens videre gang selvgitt den korte strekning nordnordvest til toppen av Norbotnuten (1467 m på kartmålingen av 1928—29). Her møter Voss herred.

15 juli. **Kongelig resolusjon** *). Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Eidfjord herred og sogn i Ulvik prestegjeld og lensmannsdistrikt og Ullensvang herred, sogn, prestegjeld og lensmannsdistrikt i Hordaland fylke skal på strekningen fra fylkesgrensen i Blyvardenuten (kongelig resolusjon av 4 april 1919) til sammenstøtet med Kinsarvik herred gå efter følgende linje:

Fra høieste punkt (1454 m) i Blyvardenuten nordvestlig i rett linje til det østsydøst for Lakadalsstrupen liggende høidepunkt 1432 m, derfra mere nordlig rettlinjet til høieste punkt i høidedraget mellem det øverste tjønn (1291 m) i Østre Lakadalen og Storemyrens øverste del, derfra vestnordvestlig i rett linje til høidepunkt 1368 m nordnordvest for Øvre Gullikstjønn, så vestlig i rett linje til høidepunkt 1404 m nord for Valgarsvatnene og derfra videre vestover rettlinjet til Flautenuten (1457 m).

Fra Flautenuten nordnordøstlig i rett linje til Nibbo (1400 m), derfra nord litt vestlig i rett linje til sammenstøt med den ved Høifjellskommisjonens kjennelse av 2 juni 1924 i Ullensvangforretningen av 1ste felt fastsatte statsalmenningsgrense i brekkpunktet, hvor den øst fra 1342 m kommende almenningsgrense vinkler mot nord litt vestlig i retningslinjen mellem Nibbo (1400 m) og høidepunkt 1268 m. Herredsgrensen følger derefter den fastsatte statsalmenningsgrense rettlinjet til høidepunkt 1268 m, videre kompass nord i rett linje til elven Veig, så vestover efter elven Veig til sammenløpet mellem Grøna og Veig og derfra vestnordvestlig i rett linje til Inste Nasanuten (1381 m).

Fra Inste Nasanuten nordnordvestover rettlinjet til høidepunkt 1345 m i Nasanutene og videre rettlinjet til Heimste (nordligste) Nasanuten (1341 m), herfra nordøstlig efter den i overenskomst mellem stølseiere i Friseter og stølseiere i Solemdalen av 6 august 1864 tinglyst 17 oktober 1865 fastsatte grense i rett linje til en fjellknatt, hvorpå dengang opsatt en varde, og videre i samme retning rettlinjet til elven

*) Kunngj. 16 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.

Veig. Herredsgrensen går så nedefter Veig til grensen mellem Inste og Heimste Hallaskar, vinkler så mot øst og går efter den ved voldgiftsrett på Hallaskar 21—24 juli 1823 fastsatte og opmerkede beitningsgrense mellem Heimste og Inste Hallaskar fra en korsmerket jordfast stein ved elven Veig innenfor søndre kant av den første holme i elven nordenfor stølshusene på Inste Hallaskar østsydøstlig til den største stein på det fra korsmerket i steinen ved Veig synlige høieste punkt i Grananutene. Derfra følger herredsgrensen videre grensen for Heimste Hallaskar mot tilstøtende eiendom i Eidfjord ifølge grensedokument av 19 juli 1930 efter høieste fjelleggen til høieste topp i Grananutene (1628 m på kartbilaget til Høifjellskommisjonens kjennelser av 2 juni 1924), så nordøstlig i rett linje til utfallsosen av det tjønn som har avløp efter bekken ut gjennem Heimste Hallaskar, videre nordvestlig i rett linje til en gammel varde på høieste punkt av den sydligste av Trångeskarnutene, derfra i mere vestlig retning og rettlinjet til høieste punkt (varde på en stor stein) av den vestligste av Trångeskarnutene, så vestlig og rettlinjet til en stor stein (med varde) i det sydvestlige fremspring av Rypehaug, videre omtrent i samme retning og rettlinjet til en varde på høideryggen nordvest for høieste punkt av Sjonarhaug og omtrent midtveis mellem dette og den vardede vei mellem Heimste Hallaskar og Rjoto, derfra rettlinjet nordvestlig til varde på rusten over Hallaskarnesset og videre i samme retning til elven Veig. 15 juli.

Fra dette punkt ved Veig går herredsgrensen i elven Veig til det punkt, hvor stølseiendommen Sandvadet i Eidfjord og stølssameiet Finnabu — Langedalen — Vatnali i Ullensvang motstøter hinannen på Veigs vestside, og herredsgrensen fortsetter så efter grensen mellem disse to eiendommer til elven Vivo.

Derfra går herredsgrensen utefter elven Vivo til det punkt, hvor grensen mellem gården Viveli i Eidfjord og stølseiendommen Vivheller i Ullensvang efter denne elv ifølge grenseforlik av 18 mars—18 september 1807 tinglyst 7 desember 1825 ender i en korshugget noget høi stein ute i elven og følger så dette grenseforliks linje nordvestover fra Vivo efter de korshugne merker til og med 8de korsmerke i forliket.

Fra dette punkt fortsetter herredsgrensen efter de eiendomsgrenser, som er fastsatt ved grenseoverenskomst av 30 oktober 1930—20 januar og 18 mars 1931 mellem Viveli og Vivheller til Vivegjelet og videre mellem stølseiendommene Hereids Vedal i Eidfjord og Vivheller således: Fra 8de korsmerke i forliket av 1807 i rett linje nordnordvestlig over

15 juli. Vivegjelet til en liten varde på en stein på en høide, som stølseierne på Vivheller (men ikke på Hereids Vedal) kaller Flaterhaug, videre vestsydvestlig i rett linje til en stor høi stein oppe på høiden op for Blyberg (nordøstlig for høieste punkt på denne høide), så rettlinjet vestlig til en stor stein like ved og vest for høieste punkt på høieste Skrubbane og vest for vasskillet i skaret nord for Kjelabotn, herfra rettlinjet omtrent vestnordvestlig til en meget stor 3 à 4 meter høi steinblokk på Skrubbane straks øst for den nordvestlige ende av skaret, som eierne av Vivheller kaller Ringøyskaret og hvorigjennem vei fra Vivhellerstølen fører over til østpartiet av Smørbotnen (eller Soleimedalen som eierne av Hereids Vedal kaller den). Fra denne steinblokk i rett linje vestlig litt i nord gjennem Smørbotnen (Soleimedalen) til en stein (med varde) på toppen av en isolert høide østnordøst for utfallsosen av det største Vassdalsvatnet og herfra endelig rettlinjet i omtrent samme retning til innfallsosen av det største Vassdalsvatnet, hvor grensen mellem Eidfjord og Ullensvang herreder ender i sammenstøtet med Kinsarvik herred.

15 juli. **Kongelig resolusjon** *). I medhold av § 20 i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900, jfr. lov nr. 4 av 17 juni 1932, bemyndiges Justis- og Politidepartementet til inntil videre å treffe de avgjørelser som ved nevnte lovbestemmelse er tillagt Kongen.

15 juli. **Kongelig resolusjon.** Reklameartikler og andre mindre varesendinger kan mottas til forsendelse innenriks mot korsbåndsporto efter Poststyrets nærmere bestemmelse under forutsetning av at forsendelsene opfyller de for vareprøver gjeldende almindelige bestemmelser.

15 juli. **Kongelig resolusjon** *) om den årlige fredningstid for laks- og sjøørretfisket med bundne redskaper innen Stjør- og Verdal samt Inderøy fiskeridistrikter i Nord-Trøndelag fylke.

15 juli. **Kongelig resolusjon** *). I medhold av § 45 i lov om skogvern av 12 februar 1932 bestemmes at nevnte lov fra 1 oktober 1932 skal finne tilsvarende anvendelse for Kongsberg by, hvorhos Landbruksdepartementet bemyndiges til å gi alle nærmere regler for lovens tillempning, herunder også i hvilken utstrekning byen skal være med å bære utgiftene med fylkesskogfunksjonærene.

*) Kunngj. 16 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.

Kongelig resolusjon. I medhold av lov angående jernveier til almindelig benyttelse av 12 august 1848 (kfr. lov av 23 april 1898) meddeles A/S Oslo Sporveier konsesjon på anlegg og drift av en dobbeltsporet elektrisk sporvei fra Grefsensporveiens stoppested ved Storo til Kjelsås skole med sidelinje til Kjelsåsveien ved Tonsenveien i Aker overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 15 juli 1932. 15 juli.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til en overlos om at et fartøi, som anløp norsk havn for oplag, var å anse for lospliktig. 15 juli.

Skrivelse fra Justisdepartementet. Efter mottatt innberetning har Ski herredstyre, Akershus fylke, 4 juli d. å. uttalt ønske om bruk av bokmålet i offentlig korrespondanse. 18 juli.

Skrivelse fra Poststyret. 18 juli.

I forbindelse med tidligere ekspedisjoner, senest skrivelse herfra av 24 mai d. å., meddeles, at ifølge mottatt underretning fra Utenriksdepartementet har Polen ratifisert følgende internasjonale postavtaler som blev sluttet i London i 1929:

Verdenspostkonvensjonen,
Overenskomsten om brev og esker med angitt verdi,
Overenskomsten om postpakker,
Overenskomsten om postanvisninger,
Overenskomsten om postinkassasjoner,
Overenskomsten om postgiro,
Overenskomsten om blad og tidsskrifter i postabonnement.

Nye bruksregler *) for Visdal statsalmenning, vedtatt av almenningsstyret i møte 26 mai 1929 og godkjent av Landbruksdepartementet 20 juli 1932. 20 juli.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om forandring i § 1 i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Stranda herred, Møre fylke. 20 juli.

Skriv ***) frå Landbruksdepartementet um fiskereglar for Øystre Slidre herad, Opland fylke. 20 juli.

---

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 32, hvor bruksreglene er inntatt.

**) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 32, hvor forandringen er inntatt.

***) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 32, der fiskereglane er inntekne.

21 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Nordre Land herred, Opland fylke.

22 juli. **Kongelig resolusjon** om oprettelse av et ulønt konsulat i Bengasi med distrikt omfattende den italienske koloni Cirenaica.

22 juli. **Kongelig resolusjon.**

1. Der meddeles approbasjon på det i fellesmøte 13 februar 1932 av Lømsen Hestekasse i Nord-Trøndelag fylke vedtatte nye tillegg til § 8 i de ved kongelige resolusjoner av 31 mai 1912, 28 februar 1913, 20 november 1914, 29 juni 1917, 22 mars 1918, 16 mars 1923 og 4 april 1924 approberte statutter for nevnte kasse.
2. Der meddeles approbasjon på den i fellesmøte 1928 vedtatte beslutning om at det ved kongelig resolusjon av 4 april 1924 approberte tillegg til § 19 utgår.

22 juli. **Kongelig resolusjon.**

1. I henhold til § 4 i lov nr. 18 av 17 juli 1925 om oprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928, jfr. tilleggslov av 24 juni 1932, meddeles approbasjon på kontrakt av 15 juli 1932 mellem Den norske Creditbank og Lotterikomiteen om overtagelse for et tidsrum av 10 år regnet fra og med året 1933 av det ved samme lov tillatte pengelotteri.
2. I henhold til samme lovs § 1 meddeles approbasjon på:
   a. Den i Lotterikomiteens møte 14 juli 1932 vedtatte plan for lotteriet fra og med året 1933.
   b. Den av Lotterikomiteen efter overenskomst med Den norske Creditbank fastsatte gevinstfordeling fra og med trekningen i januar 1933.

22 juli. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sakfører, hvori uttales at et innsendt skjøte på en eiendom på Svalbard ikke antas stempelpliktig, idet lovbestemmelser om stempelavgift av dokumenter ikke er gjort gjeldende for Svalbard, jfr. lov av 17 juli 1925 nr. 11 § 2, 2net ledd.

23 juli. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet om forhøielse med 100 % (fra 1 % til 2 %) av tolltillegget til Arendal havnekasse.

25 juli. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om herberger- og beverternæringens anvendelse i Lista herred, Vest-Agder fylke.

---

*) Kunngj. 25 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 32, hvor fiskereglene er inntatt.

**) Kunngj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Aldershjemmet Solvang», Stavanger, oprettet av Erik Racine's hustru Laura, f. Rasmussen, Sigval Bergesen og hustru Rachel, f. Racine, Cornelius Middelthon og hustru Olga, f. Racine, og Fredrik Racines hustru, f. Wesnes. 27 juli.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Borge herred, Østfold fylke. 27 juli.

Skriv *) frå Socialdepartementet um ny vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Stord herad, Hordaland fylke. 27 juli.

Skrivelse **) fra Finansdepartementet. I lover av 30 juni 1932 nr. 7 og nr. 8 om forandringer i skattelovene anføres at «Følgende bestemmelser i skattelov for landet (respektiv for byene) av 18 august 1911 skal herefter lyde således:» Blandt de bestemmelser som inneholdes i de nye lover, er også følgende nye ledd i landskattelovens § 83, byskattelovens § 76: 27 juli.

«Angir en skattepliktig å ha mottatt gevinst i Det norske Pengelotteri på kr. 1000,00 eller derover, kan ligningsnevnden kreve at han fremlegger bevidnelse for at gevinst som nevnt er tilfalt ham.»

Jfr. angående denne bestemmelse Innst. O. XXIII for 1932 fra Stortingets lovkomité s. 1—2. I lovteksten er imidlertid denne bestemmelse opført henholdsvis som «§ 83, tredje ledd» og «§ 76, tredje ledd», mens det skulde ha stått: «§ 83 (§ 76) nytt tredje ledd». Det har ikke vært meningen at det tidligere tredje ledd i de omhandlede paragrafer skulde erstattes med den nye bestemmelse, men at denne skulde komme inn som tredje ledd, mens det tidligere tredje ledd blir nytt fjerde ledd o. s. v.

Bestemmelsen i det nye ledd vil for øvrig først få praktisk anvendelse ved ligningen for 1934—35, da den knytter sig til den nye lydelse av § 43 (§ 37) første ledd, som først får anvendelse ved den nevnte ligning.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved overrettssakfører Fredrik Eberhard Meltzers testamente av 26 oktober 1897 oprettede «Harald Meltzers og hustrus legat» til fordel for trengende, verdige og flittige elever av gymnasiet ved de høiere almenskoler i Bergen. 28 juli.

*) Kunngj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 33, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.

29 juli. **Kongeleg resolusjon** *) um helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Hordabø herad, Hordaland fylke.

29 juli. **Kongelig resolusjon** **) om forbud mot å bruke garn til fiske efter uer og sei i Bindalsfjorden, Bindal herred, Nordland fylke.

29 juli. **Kongelig resolusjon** **) om bevilling for Det Norske Travselskap og de lokale travselskaper og landbaner som Landbruksdepartementet dertil godkjenner, til ved travløp i årene 1933 til og med 1937 å anordne veddemål ved totalisator.

29 juli. **Kongelig resolusjon.** Der fastsettes som gjeldende inntil videre nedenstående reglement for manøvrering av reguleringsdammene i Skjerkavassdraget i Åseral:

1. Reguleringsgrensene er følgende:

	Øvre	Nedre	Reg.høide i m.
Nedre Skjerkavann . . .	596,00 m. o. h.	591,00	5,0
Øvre —»—	» »	591,15	4,85
Hagedalsvann	» »	591,25	4,75
Nåvann	605,20 »	591,50	13,70
Sandvann	605,80 »	602,00	3,80

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

2. Der avgis vann til den almindelige fløtning overensstemmende med de ved overenskomst eller skjønn fastsatte bestemmelser.

3. For øvrig kan, så lenge Skjerka er det eneste utbyggede fall i vassdraget, vannslipningen foregå efter dettes behov. De nærmere regler for slipningen efterat der er bygget ut andre fall i vassdraget blir senere å bestemme.

Det skal ved manøvreringen has for øie at vassdragets naturlige flomvannføring ikke forøkes. Heller ikke må den naturlige lavvannføring forminskes til skade for andres rettigheter.

4. Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende regjeringsdepartement.

5. Det skal påses at flomløpene ikke hindres av is eller lignende samt at dammen til enhver tid er i god stand.

Der føres protokoll over dammens manøvrering, avleste vannstander samt observeres og noteres om det forlanges regnmengder, temperatur m. v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til vassdragsdirektøren.

6. Mulig tvist om dette reglements forståelse blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

7. Forandringer i dette reglement kan kun foretas av Kongen efterat de interesserte har hatt anledning til å uttale sig.

*) Kunngj. 2 august i Lovtid. 1ste deild nr. 33, der helsefyresegnene m. m. er inntekne.

**) Kunngj. 2 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.

Kongelig resolusjon. § 6 i det ved kongelig resolusjon av 12 november 1907, jfr. kongelige resolusjoner av 10 mai 1912, 1 mai 1915, 20 september 1919 og 10 juni 1927, approberte reglement for Kongeriket Norges Hypotekbank får som siste avsnitt sådan tilføielse: 29 juli.

«For hovedsætets vedkommende kan dog direksjonen bemyndige kontorchefen til på sine vegne å anvise bevilgede pantelån til utbetaling.»

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 30 juli.

Ifølge meddelelse fra den nederlandske legasjon har den tyrkiske chargé d'affaires i Haag i skrivelse til det nederlandske utenriksministerium av 8 juni 1932 notifisert Tyrkiets tiltredelse til den internasjonale overenskomst om hospitalsfartøier, Haag 21 desember 1904.

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Buskerud. Saken gjaldt to distriktsjordmødre som bodde i samme by og praktiserte om hinannen i de to distrikter som grenset til byen. 4 aug.

Departementet uttalte, at distriktsjordmødrene ikke har adgang til å praktisere utenom sine egne distrikter i videre utstrekning enn jordmorlovens § 13 tillater. Rett til betaling av fattigvesenet efter lov av 25 juni 1909 har bare de jordmødre som er pliktige å gå til de barselkvinner som de blir kalt til. Yder en offentlig ansatt jordmor fødselshjelp i nabodistriktet i andre tilfelle enn ved forfall eller ledighet i jordmorstillingen, er fattigvesenet ikke pliktig til å betale henne honorar efter nevnte lov, selv om hun har tillatelse av ordføreren i helserådet.

Kongelig resolusjon. 5 aug.

I. Det tillates at der i Trysil prestegjeld i Hamar bispedømme opføres et kapell på den dertil utsette tomt av Tørberget kirkegård i Trysil sogn efter en av statens bygningsinspektør utarbeidet plan.

II. Til det nevnte kapell, der blir å benevne Tørberget, blir der å henlegge 4 gudstjenester årlig efter Hamar biskops nærmere bestemmelse.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besidder av hund i Trondenes herred og Harstad by i Troms fylke skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde hund som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder. 6 aug.

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34.

10 aug. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Dverberg herred, Nordland fylke.

10 aug. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet om vedtekter for torvhandelen i Moss.

11 aug. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Jøssund herred, Sør-Trøndelag fylke.

12 aug. **Kongelig resolusjon** †) Socialdepartementet bemyndiges til i særlige tilfelle å gjøre undtagelser fra bestemmelsen i kongelig resolusjon av 21 juli 1894 § 1 om plikt for de i resolusjonen omhandlede fartøier til å ha ombord godkjent lægebok og et medisinskap eller en medisinkiste.

Undtagelsene gjøres på vilkår som fastsettes av Socialdepartementet for hvert enkelt tilfelle.

12 aug. **Kongelig resolusjon** ††) om nye regler for benyttelse av Bandak-Norsjøkanalens brygger, varehaller og vareboder.

13 aug. **Skrivelse** ***) fra Arbeidsdepartementet om en reguleringsplan for Nedre Grorud og Ammerud Flaen i Aker herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til denne plan.

15 aug. **Skrivelse** ***) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Vennesla herred, Vest-Agder fylke.

16 aug. **Skrivelse** ***) fra Handelsdepartementet om vedtekter for torv- og porthandel i Sarpsborg.

17 aug. **Cirkulære** fra Utenriksdepartementet til de lønte utenrikske stasjoner og til ulønte stasjoner i havnebyene.

Om ankomstopgaver.

I medfør av lov av 20 desember 1902 § 1 er det bestemt at fotnote 1 i det nu fastsatte skjema for de ankomstopgaver som det er pålagt førerne av norske skib å innlevere til de utenrikske stasjoner i havnebyer (jfr. nærværende departements cirkulære av 16 april 1926, inntatt i lover etc. for 1926—30 side 40) gis følgende endrede ordlyd:

---

*) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34, hvor vedtektene er inntatt.

***) Kunngj. 20 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 35, hvor vedtektene er inntatt.

†) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34.

††) Kunngj. 15 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34, hvor reglene er inntatt.

«1) å losse og/eller laste hel ladning (partsladning), havari, å klassifisere o. s. v. (Ved anløp bare for ordre eller for å innta bunkers har føreren ikke plikt til å inngi ankomstopgaver).» 17 aug.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om fastsettelse av tilbaketrukne byggelinjer for en del av Bygdø allé og Gabels gate i Oslo samt om vedtekter for Bygdø allé 20, 24, 33 og 35 og for Gabelsgate 40 i Oslo. 18 aug.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om indre byggelinje og vedtekter for eiendommene fra Ljabroveien 8 til og med Kongsveien 16 i Oslo. 18 aug.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til en skibsreder, hvori uttales at anløp for dokksetning og utbedring av havariskader ikke inngår under loslovens bestemmelser i § 2,5 om fritagelse for losplikt. 18 aug.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosene om at kun bøter som ilegges i henhold til loslovgivningen skal innsendes til Losfondet. 18 aug.

Kongelig resolusjon. Det tillates «Kongelig Norsk Seilforening» på sitt klubblokale på Bygdøy å heise det ved kongelig resolusjon av 27 januar 1906 for foreningens fartøier fastsatte flagg. 19 aug.

Kongelig resolusjon**). Justisdepartementet bemyndiges til å godkjenne vedtektsbestemmelser i henhold til lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen. 19 aug.

Kongelig resolusjon **) Med hjemmel i § 6 i lov av 30 juni 1932 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk bestemmes at den nevnte lov trer i kraft fra og med 1 september 1932. 19 aug.

Kongelig resolusjon. Tjenestemenn ved Statsbanene tilståes fra 15 august 1932 på reiser innen eget distrikt kostgodtgjørelse og nattillegg overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag og forutsetninger i foredrag av 19 august 1932. 19 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Lars Larsen Elgseths testamente av 5 mars 1928 oprettede «Lars Larsen Elgseth og hustru Ane Sivertsdatter Elgseths legat til fordel for verdige trengende i Byneset». 19 aug.

*) Kunngj. 20 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 35, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 20 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

19 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved kaptein Niels Aas's testamente av 26 oktober 1900 oprettede «John Rasmussen Aas og hustrus legat, stiftet av sønnen kaptein Niels Aas til jordbrukets og dets binæringers opkomst og fremgang i Buskerud fylke».

19 aug. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ophevelse av §§ 34, 35, 36, 37, 38 og 39 samt § 57, punkt 3, A, B, C, D og E i politivedtekten for Moss og om utelatelse av ordene «efter § 39, B.» i samme vedtekts § 57, punkt 3.

20 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved kjøbmann Ole Dahls testamente oprettede «Karen og Ole Dahls legat» til hjelp for trengende i Røros menighet.

20 aug. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra den franske sendemann er Sudans tiltredelseserklæring vedrørende internasjonal avtale av 18 mai 1904 og internasjonal overenskomst av 4 mai 1910 om undertrykkelse av den hvite slavehandel deponert 27 juni 1932.

20 aug. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til bestemmelsene i avsnitt II i undertegningsprotokoll til den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene (se «Overenskomster med fremmede stater» nr. 6 for 1928) er det ifølge mottatt melding fra nedennevnte stater gjort følgende innskrenkninger, som gjelder inntil videre:

Det er ikke tillatt å ta efterkrav på sendinger til:

Bulgaria, Grekenland, Jugoslavia, Ungarn og Østerrike.

Sendinger bestemt til Ungarn kan ikke sendes med frakt eller andre omkostninger å betale. Dette gjelder ikke sendinger i transitt gjennem Ungarn.

Sendinger til Østerrike som passerer Tsjekkoslovaki i transitt må være frankert til den tsjekkoslovakisk-østerrikske grense.

22 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Helge Væringsaasen oprettede «Bjørnstjerne Bjørnsons 70 års grundfond av 8 december 1902» med formål å hedre og bevare Bjørnstjerne Bjørnsons minne i forbindelse med hans fødested Bjørgan i Kvikne.

22 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fabrikkeier Wilhelm Mustad og hustrus gavebrev av juni 1932 oprettede «Marie og Else Mustads

*) Kunngj. 27 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 36.

legat» for behandling av patienter lidende av reumatiske leddsykdommer og til fremme av videnskabelig utforskning av disse sykdommer. 22 aug.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om bygningslovens og brandlovens anvendelse for Tofte, Smerlingen og Sagene i Hurum herred, Buskerud fylke. 22 aug.

Skrivelse fra Finansdepartementet til ligningsutvalget, hvori uttales at kursgevinst som opnåes ved tegning av obligasjoner i statslån eller lignende lån, ikke antas å kunne beskattes som inntekt på obligasjonseierens hånd ved ligningen for det inntektsår, hvori tegningen finner sted. Blir imidlertid obligasjonseieren sittende med obligasjonen, inntil denne innløses med 100 %, antas kursdifferansen å måtte beskattes på hans hånd som inntekt, jfr. Rygh: Formue og inntekt side 176—78. 23 aug.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en advokat, hvori uttales at et aktieselskaps pensjonsfond, som eier skog, antas å bli skattepliktig for formue i og inntekt av skogen, idet skogdrift antas å omfattes av uttrykket «økonomisk virksomhet» i landskattelovens § 26 k, 2. ledd. 23 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Ludvig Fjelds gavebrev av 6 juli 1932 oprettede «Ludv. Fjelds legat til verdige trengende samt til fremme av jorddyrkningen innen Rakkestad herred (Rakkestad og Os sogner)». 25 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Ambjørg Olsdatter Ruud, født Slettemoens gavebrev av 29 mars 1932 oprettede «Ambjørg Olsdtr. Ruuds legat til Hol» til verdige trengende. 25 aug.

Kongelig resolusjon **) om helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Gyland herred, Vest-Agder fylke. 26 aug.

Kongelig resolusjon. Med hjemmel i lov om småbruk- og boliglån m. v. av 23 juli 1915 med tilleggslover § 8 bestemmes herved at § 6 siste ledd i det reglement som ved kongelig resolusjon av 17 november 1916 er fastsatt for Den norske stats småbruk- og boligbank, herefter skal lyde så: 26 aug.

---

*) Kunngj. 27 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 36, hvor en beskrivelse av strøkets grenser er inntatt.

**) Kunngj. 27 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 36, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

26 aug. «Anvisning av bevilgede pantelån må alene skje ved et styre- eller administrasjonsmedlem.

Forsåvidt bankens hovedsæte angår, kan styret dog gi kontorchefen fullmakt til å anvise lånene på styrets vegne.»

26 aug. **Kongelig resolusjon** *).

I. Lov nr. 3 av 30 juni 1932 om lånekassen for jordbrukere og lov nr. 4 av samme dag om lånekassen for fiskere trer i kraft 1 september 1932, jfr. lovenes § 16.

II. I medhold av lov om lånekassen for jordbrukere § 3, 2. ledd, jfr. § 15, samt lov om lånekassen for fiskere § 15 fastsettes — under forbehold av Stortingets samtykke — inntil videre følgende regler for lånenes forrentning og avdragning:

1. Lånene blir å forrente med 5 — fem — procent årlig, som erlegges efterskuddsvis i halvårlige terminer.
2. Lån av lånekassen for jordbrukere skal være avdragsfri i de første 5 år. Derefter blir de å avdra med 3 pct. årlig av det oprinnelige lånebeløp. Dog skal efter 10 år fra lånets optagelse hele restlånet kunne opsies til betaling med 6 måneders varsel.
3. Lån av lånekassen for fiskere skal være avdragsfri i 2 år. Derefter blir de å avdra på den måte som lånekassens styre bestemmer i hvert enkelt tilfelle.

III. Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til i medhold av lovenes § 15 å gi nærmere regler om lånekassenes forvaltning og om takster og istandbringelse av akkord så vel som om meglingsmenns og takstmenns arbeide for øvrig.

26 aug. **Kongelig resolusjon.** Forsvarsdepartementet bemyndiges til å opnevne 1 representant for Landbruksdepartementet og 1 representant for Norges Svalbard- og Ishavs-Undersøkelser som medlemmer av det i henhold til kongelig resolusjon av 19 juli 1930 oprettede permanente råd for kartlegning fra luften.

27 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Erik Johnsen Flaks testamente av 2 september 1919 oprettede «Erik Flak og hustrus legat» til verdige trengende i Byneset herred.

27 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved I. C. Pharo og hustrus testamente av 2 oktober 1919

*) Kunngj. 27 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 36.

oprettede «I. C. Pharo og hustru Cecilie Pharo født Egers Legat» til arbeidende og uformuende damer av den dannede klasse, hjemmehørende i Oslo. 27 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Erik Olsen Grøttings testamente av 22 mars 1927 oprettede «Erik Olsen Grøttings og hustrus legat» til fordel for sykepleiersker i foreningen for frivillig fattig- og sykepleie i Elverum. 27 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av Helge Væringsaasen oprettede «Bjørnstjerne Bjørnsons fond for Kvikne» til videre utdannelse for unge piker og gutter. 27 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Tono's Understøttelsesfond for norske komponister og deres efterladte». 27 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Anton Mohrs gavebrev av 18 desember 1931 oprettede «Augusta Antonette Mohrs legat til til Johanneskirkens åpning for andagtssøkende om hverdagene», Bergen. 27 aug.

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Aust-Agder. En offentlig ansatt jordmor har krav på vanlig honorar (foruten reiseutgifter) for fødselshjelp i nabodistriktet til fattige fødende som hun under forfall og ledighet i jordmorstillingen blir kalt til, medmindre hun er konstituert til å styre nabodistriktet; i så fall tilkommer hun bare vanlig skyss- og kostgodtgjørelse. 27 aug.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fredningsbestemmelser for fugl i Rogaland fylke. 27 aug.

Regler **) for jakt og fangst i Toten bygdealmenning lodd nr. 1 i Opland fylke. 29 aug.

Skrivelse ***) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og bygningsvedtekter for Steinsnes og Tveiten i Borre herred, Vestfold fylke. 29 aug.

---

*) Kunngj. 3 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37, hvor bestemmelsene er inntatt.

**) Kunngj. 3 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37, hvor reglene er inntatt.

***) Kunngj. 3 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37, hvor vedtektene er inntatt.

30 aug. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Asker herred, Akershus fylke.

30 aug. **Brev** fra Socialdepartementet til en politimester. En papir- og kortevareforretning hadde søkt om å få selge 10 % bromkaliumoppløsning til fag- og amatørfotografer.

I den anledning uttalte departementet at bestemmelsen i plakat om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer av 20 september 1929, avdeling B, om at bl. a. bromkalium (kaliumbromid) kan selges av kjøbmenn med politiets tillatelse, ikke antas å kunne anvendes når det, som i dette tilfelle, gjelder en opløsning av stoffet. For øvrig er det salg som omhandles i avdeling B, en gros salg til nærmere bestemte grupper av personer. Heller ikke i henhold til plakatens avdeling C pkt. 28 vil omhandlede bromkaliumopløsning kunne selges av kjøbmenn.

31 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Oslo Gartnerforenings Hjelpefond».

31 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Oslo Gartnerforenings Reisefond».

1 septbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Henriette Marie Bergs testamente av 7 juli 1917 oprettede «Henriette Bergs legat for elever ved Stavanger offentlige høiere skole.»

1 septbr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Harran herred, Nord-Trøndelag fylke.

2 septbr. **Kongelig resolusjon** ***).

I. I henhold til lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal dyrelivet i et område i Nordmarka, Vestre Aker, være fredet mot ødeleggelse eller skade av ethvert slags.

Området begrenses av Maridalsvatnets vestbredd i øst, av Skjersjøelva og Skjersjøen, Lørenseterbekken, østre og vestre Aurtjern i nord, av grensen mot Blindernskogen, Skjennungen skog og videre efter vestgrensen for Oslo kommunes skog i vest, og av sydgrensen for Oslo kommunes skog og Gaustad asyls skog til Maridalsvatnet i syd.

*) Kunngj. 3 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37, hvor vedtektens § 1 første avsnitt i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38, hvor vedtekten er inntatt.

***) Kunngj. 3 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.

Innenfor dette område er det forbudt: 2 septbr.

1. å drepe, skade eller forstyrre dyr,
2. å ødelegge eller røve reir, hi eller egg,
3. å løse skudd.

De nærmere regler om fredningen og om felling av rovdyr som måtte vise sig nødvendige, fastsettes av Østlandske Kretsforening for Naturfredning i Norge i samarbeide med Oslo og Aker kommuner og Gaustad asyl og godkjennes av Kirkedepartementet.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsområdet.

Kongelig resolusjon *). I henhold til lov nr. 6 av 2 septbr. 11 juni 1898 (jfr. lov nr. 2 av 3 mars 1932 § 44, II, siste ledd) bestemmes at kongelig resolusjon av 25 juni 1909 (imot anvendelse av lange projektiler) — dens 1ste ledd fremtidig skal lyde: «Utenfor skytning på skytebaner og øvelses- eller forsøksskytning under militær kommando i terreng, hvor naturforhold eller særlig trufne foranstaltninger sikrer mot ulykkestilfelle samt utenfor jakt på elg, hjort eller rovdyr på marken, må ved skytning med langtrekkende rifler kun benyttes projektiler med en tverrsnittsbelastning av ikke over 15 gr pr. cm^2.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 2 septbr. det av fru Ingeborg Kleve oprettede «Anna Omdals legat» til trengende tuberkuløse innvånere i Lårdals sogn i Lårdal herred.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 2 septbr. det ved enkefru Marie Wettens testamente av 7 september 1918 oprettede «Gustav og Marie Wettens Legat for trengende i Vang».

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse 2 septbr. fra Folkeforbundets generalsekretær har Cuba ratifisert den internasjonale overenskomst med protokoll om økonomisk statistikk. Ratifikasjonsdokumentet blev deponert i Genève 17 august 1932.

Brev fra Socialdepartementet til en provisor. Det var 2 septbr. spurt om en apoteker ved siden av sitt apotek — hus i hus — kan oprette og drive en malervare- og leketøiforretning.

Socialdepartementet henviste til følgende uttalelse datert 24 august 1932 fra Handelsdepartementet hvem saken blev forelagt:

«Malervarer og leketøi er kjøbmannsvarer til hvis for-

*) Kunngj. 3 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.

2 septbr. handling der kreves næringsbrev på kjøbmannshandel. I henhold til handelslovens § 4 siste ledd kan handelsbrev ikke meddeles apotekere. Fra denne bestemmelse kan dog Handelsdepartementet i medhold av nevnte lovparagraf siste punktum og bemyndigelse meddelt ved kongelig resolusjon av 8 november 1929 gi dispensasjon.»

Hvad særlig angår farve- og malervarer, henviste Socialdepartementet til plakat om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer av 20 september 1929 avdeling C nr. 5, hvorav fremgår at disse varer kan selges av apotekere.

3 septbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekt i tilslutning til en forandret regulering av Gaubekkveiten i Trondheim.

5 septbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Frankrike ratifisert sin tiltredelse av overenskomst om den internasjonale ordning av sjøhavner med vedtekter og undertegningsprotokoll, Genève 9 desember 1923. Ratifikasjonsdokumentet blev deponert i Genève 2 august 1932.

Ratifikasjonen er skjedd med følgende forbehold som blev tatt ved tiltredelsen:

1. Frankrike forbeholder sig adgang til, overensstemmende med vedtektenes artikkel 8, midlertidig å avvike fra bestemmelsen om like behandling forsåvidt angår handelsskib tilhørende en stat som ved anvendelse av bestemmelsene i artikkel 12, første ledd, selv har gjort brudd på den like behandling til fordel for sine egne skib.

2. Ratifikasjonen skal som hjemlet i overenskomstens artikkel 9 ikke gjelde noen kolonier, protektorater, oversjøiske besiddelser eller territorier som står under den franske Republiks suverenitet eller myndighet.

5 septbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekt i tilknytning til en forandret reguleringsplan for Trondhjems Aktieteglverks eiendom i Trondheim..

6 septbr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om herberger- og beverterlovens anvendelse i Alversund herred, Hordaland fylke.

6 septbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Bolsøy herred, Møre fylke.

---

*) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.

Skrivelse fra Handelsdepartementet. Man antar at de i regulativets § 20 nevnte domsmenn og medlemmer av fylkesting m. fl. tilkommer for reiser til og med 10 timer en kostgodtgjørelse av kr. 3,00 og for reiser på over 10 timer kr. 6,00 pr. døgn. 6 septbr.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fredning av tiur, røi, århane, århøne og ryper i herredene Kvæfjord, Sandtorg og Trondenes i Troms fylke. 7 septbr.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori er antatt at lensmannens tilkommende efter sportellovens § 122 blir å utrede av statskassen, også når en konkursbehandling innstilles efter konkurslovens § 20 og behandlingsgebyr til statskassen efter nevnte bestemmelse helt eller delvis bortfaller. 8 septbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en overrettssakfører, hvori uttales at personer som deltar i fiskeri og som lønnes med anpart av fangsten (lottefiskere) må gjennemsnittslignes, såfremt de har drevet sådant fiske som næring i 3 år, uansett om de tillike driver hjemmefiske eller ikke, jfr. landskattelovens § 49. 8 septbr.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i Nord-Norge, hvori uttales at et fartøi som anløp Tromsø for bunkring og samtidig lot foreta dykkerundersøkelse og et mindre tetningsarbeid, blev å anse som ikke lospliktig. 8 septbr.

Kongelig resolusjon **) om forbud mot å bebygge eller drive virksomhet på en del parseller som støter op til Haraldstøtten. 9 septbr.

Kongelig resolusjon. Der meddeles stadfestelse på nye statutter for stiftelsen «Det Holterske legat og kornmagasin i Sør-Odal» overensstemmende med et fremlagt utkast, datert 1 juli 1932. Stiftelsenes navn forandres til «Det Holterske legat for Sør-Odal». 9 septbr.

Kongelig resolusjon **) om ophevelse av det ved kongelig resolusjon av 27 september 1929 stadfestede tillegg til § 37 i helseforskriftene for Narvik. 9 septbr.

Kongelig resolusjon) I medhold av § 1 siste ledd i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 fastsettes: 9 septbr.

1. At loven fra 1 januar 1933 skal gjelde
   a. i Odda bygningskommune, Odda herred,

*) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38, hvor bestemmelsen er inntatt.

**) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.

9 septbr. Hordaland fylke, innenfor de grenser som blev fastsatt senest ved kongelige resolusjoner av 5 november 1907 og 5 april 1918, med de Odda bygningskommune tilliggende gårder Vastun, Mansåker, Hjøllo, Ragde, Freim, Tokheim og Eitrheim (iberegnet «Egne Hjem» og Det Norske Zinkkompanis områder på Eitrheimsnesset), samt

b. i Tyssedal bygningskommune, Odda herred, Hordaland fylke, innenfor de grenser som blev fastsatt ved kongelig resolusjon av 17 mars 1916, med Skjeggedal i samme herred.

2. At de som driver håndverk i de deler av Odda herred som omfattes av denne resolusjon, har, for å kunne fortsette den av dem hittil drevne næring uten næringsbrev, å melde sig for lensmannen i Odda innen 1 februar 1933.

9 septbr. **Kongelig resolusjon** *).

I. De konsesjonsgrenser som er omhandlet i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909, nedsetttes for Gjerpen herred, Telemark fylke:
Efter § 2 og § 4 til 5 dekar.
Efter § 3 første ledd til 25 dekar.
Efter § 3 annet ledd til 1000 dekar.

II. Den konsesjonsgrense som er omhandlet i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 § 1 første ledd, nedsettes for det samme herred til 2 dekar forsåvidt erhververvelser av fremmede kommuner angår.

III. Kongelig resolusjon av 22 mars 1918 om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen for herredet til 100 dekar opheves.

IV. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

9 septbr. **Kongelig resolusjon** *) om fastsettelse av renflyttevei gjenenm det området av Fæmundsmarken som ved kongelig resolusjon av 29 august 1930 blev fredet for renbeitning.

9 septbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. I henhold til § 11 i lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 bestemmes at de i Arbeidsdepartementets foredrag av 9 september 1932 angitte arter av materiell og apparater for elektriske anlegg skal underkastes kontroll.

---

*) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.

2. Der fastsettes instrukser for prøvenevnd og ankenevnd ved materiellkontrollen overensstemmende med fremlagte utkast. 9 septbr.
3. Arbeidsdepartementet bemyndiges til å fastsette de fornødne nærmere regler for kontrollens gjennemførelse.

De ovenfor i post 1 omhandlede arter av materiell og apparater for elektriske anlegg er følgende:

Installasjonsbrytere.
Stikkontakter.
Sikringspatroner.
Knivbrytere.
Lampeholdere.
Armaturer og reflektorer.
Håndlamper.
Avgreningsbokser, koblingsstykker etc.
Ledninger.
Rør.
Radioapparater for nettilknytning.
Høifrekvente elektromedisinske apparater og elektriske varmeputer.

De i post 2 fastsatte instrukser er sålydende:

Instruks for prøvenevnden
ved kontrollen med materiell og apparater for elektriske anlegg.

1. Prøvenevnden er nedsatt i henhold til overenskomst mellem Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen og Norske Elektrisitetsverkers Forening om foreningens overtagelse av kontroll med elektrisk materiell.

2. Prøvenevnden skal bestå av 3 medlemmer, av hvilke det ene er chefen for materiellkontrollen, som ansettes av foreningen. De to andre medlemmer med varamenn opnevnes av foreningen for 2 år ad gangen, idet dog det ene medlem med varamann blir å opnevne efter innstilling fra hovedstyret. Prøvenevnden velger selv sin formann. Prøvenevndens sammensetning skal forelegges Arbeidsdepartementet til godkjennelse før opnevnelsen skjer.

3. Prøvenevnden avgjør med almindelig stemmeflerhet og under befølgelse av de av foreningen utferdigede og av hovedstyret godkjente forskrifter og vedheftede arbeidsreglement hvorvidt en innsendt prøve skal godkjennes eller ikke og om en allerede meddelt godkjennelse skal tilbakekalles.

4. Før der treffes avgjørelse om tilbakekallelse av en godkjennelse eller i spørsmål av ny og prinsipiell art, skal en av foreningen opnevnt rådgivende komité avgi uttalelse i saken, hvis tiden tillater det.

9 septbr. 5. Prøvenevnden avholder møter så ofte som dens formann anser det fornødent. I møtene, som skal være fulltallige, føres protokoll over de på møtene fattede beslutninger m. v. Avskrift av protokollen tilstilles hovedstyret.

Instruks for ankenevnden

ved kontrollen med materiell og apparater for elektriske anlegg.

1. Ankenevnden er nedsatt i henhold til overenskomst mellem Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen og Norske Elektrisitetsverkers Forening om foreningens overtagelse av kontroll med elektrisk materiell.

2. Ankenevndens medlemmer og personlige varamenn for disse opnevnes av Arbeidsdepartementet for 4 år ad gangen. Den skal bestå av 5 medlemmer med varamenn og opnevnelsen skjer efter innstilling fra vedkommende organisasjoner med 1 representant for hovedstyret, 1 for elektrisitetsverkene, 1 for Norges Brandkasse, 1 for installatørene og 1 for fabrikantene og/eller de elektriske en gros- og agenturfirmaer. Hovedstyrets representant er nevndens formann. Ved første gangs opnevnelse vil dog 3 av medlemmene, nemlig representanter for elektrisitetsverkene, for installatørene og for fabrikantene og de elektriske en gros- og agenturfirmaer og deres varamenn bli opnevnt for kun 2 år.

3. Ankenevnden treffer avgjørelser i de anker som av rette vedkommende sendes den i henhold til p. A. 6 i «Arbeidsreglement for Norske Elektrisitetsverkers Forenings materiellkontroll». Den ankende part eventuelt partene skal gis anledning til å uttale sig. Avgjørelse treffes først efterat saken er uttømmende belyst og behørig dokumentert. Hvorvidt dette er tilfelle, avgjør ankenevnden ved 4/5 stemmetall.

Anker avgjøres ved almindelig stemmeflerhet.

4. Ankenevndens avgjørelser er endelige.

5. Ankenevndens formann innkaller til møte så ofte som han anser det nødvendig til behandling av sakene. Dog avholdes 1 møte i løpet av månedene april—juni uavhengig av om der has ankesaker til behandling eller ikke. Til dette møte skal prøvenevndens formann innkalles for å gi ankenevnden en orientering i materiellkontrollens virksomhet i det forløpne år. Prøvenevndens formann kan også ellers innkalles til ankenevndens møter, når dens formann finner det ønskelig.

Ankenevndens møter skal være fulltallige. Over møtenes forhandlinger føres protokoll. Avskrift av denne sendes

umiddelbart efter enhver ankeavgjørelse til Norske Elektri- 9 septbr.
sitetsverkers Forening, Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen samt den ankende part.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 9 septbr.
det ved Ole Dahls testamente av 8 januar og 6 mars 1931 oprettede «Kjøbmann Ole Dahls legat for Røros ungdom» til utdannelse i handelskunnskap eller håndverkslære.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 9 septbr.
«Hjem for eldre damer», Kongsberg, oprettet ved gaver fra frøken Elvine Thomassen, ingeniør Tinius Olsen og Husflidsforeningen, Kongsberg.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 9 septbr.
det ved fru Helene Hansens testamente av 29 juni 1909 oprettede «Erik og Helene Hansens legat», Kongsvinger.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsved- 9 septbr.
tekter for Kristiansand.

Skrivelse fra Justisdepartementet. Ifølge meddelelse 10 septbr.
fra det belgiske utenriksministerium til Utenriksdepartementet er de i Bryssel under 23 september 1910 avsluttede konvensjoner angående sammenstøt og angående bistand og bergning til sjøs tiltrådt av Jugoslavia fra 12 februar 1932 å regne og av Latvija fra 16 september 1932.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvor det er antatt at 10 septbr.
forkynnelse av auksjonspåkrav i anbefalt brev efter tvangsfullbyrdelseslovens § 109 tredje ledd (tilleggslov av 10 juni 1932) kan foretas av Hypotekbankens og Boligbankens faste kommisjonærer som efter bemyndigelse handler på vegne av banken.

Skrivelse fra Justisdepartementet om at bestemmelsene 10 septbr.
i lovene om lånekasser for jordbrukere og fiskere av 30 juni 1932 § 7 antas å medføre at en begjæring om konkurs eller tvangsfullbyrdelse stilles i bero i den tid loven fastsetter. Men er konkurs åpnet før melding som nevnt i § 7 er mottatt, fortsetter konkursbehandlingen. Tvangsauksjon blir å stille i bero selv om begjæringen er antatt. Er auksjonsforretningen holdt før melding som nevnt er mottatt, kan dog et bud godkjennes og stadfestes efter at meldingen er mottatt.

*) Kunngj. 12 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38, hvor vedtektene er inntatt.

10 septb **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Nordland angående distriktslæges krav på godtgjørelse for reise til trygdekassepatient, når kassen ikke dekker alle utgifter. Departementet uttaler:

Når vedkommende trygdekassepatient er fattig og distriktslægen av trygdekassen (eller patienten) tilsammen ikke får så meget som vanlig skyss- og kostgodtgjørelse av det offentlige for reisen, blir det som mangler forsåvidt å dekke av staten og kommunen. Utgiften fordeles mellem staten og kommunen i forhold til det vanlig skyss- og kostgodtgjørelse vilde utgjort; jfr. også brev til hr. fylkesmannen av 7 mars 1932. Når distriktslægen av trygdekassen har fått utbetalt et beløp som svarer til eller overstiger vanlig skyss- og kostgodtgjørelse, kan han ikke kreve noget av staten eller fattigvesenet.

12 septbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om vedtekt for bruk av piggtråd til gjerde i Odda herred, Hordaland fylke.

12 septbr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Borgestad og Menstad bygningskommune i Telemark fylke.

12 septbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori uttales at en executor testamenti, som i henhold til lov om skifte av 21 februar 1930 § 112 har å innlevere til skifteretten bl. a. bekreftet avskrift av arvelaterens siste selvangivelse, har krav på hos vedkommende ligningsmyndighet å få adgang til selvangivelsen.

13 septbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet. Nord-Aurdal herredstyre har innberettet at dets vedtak om målbruk i offentlig korrespondanse er slik å forstå at det ikke forlanger noe bestemt mål brukt. Kommunen må efter dette betraktes som nøitral.

13 septbr. **Skrivelse** ***) fra Arbeidsdepartementet om regulativer for bygningsgebyrer, opmålingsgebyrer og situasjonskarter i Aker herred, Akershus fylke.

13 septbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori uttales at et dødsbo av avgiftspliktig størrelse må medtas i skifterettens dødsfallsfortegnelse også hvor offentlig

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor bygningsvedtektene er inntatt.

***) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor regulativene er inntatt.

skifte mellem gjenlevende ektefelle og førstavdødes livsarvinger undlates med hjemmel i skiftelovens § 86, 1ste punktum, uten at der gis uskifteerklæring, og selv om førstavdøde har særkullsbarn, og uskifte således ikke kan finne sted uten samtykke av disse. 13 septbr.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i Nord-Norge, hvori uttales at 2 til et fartøi på forhånd bestilte kystloser — hvor los ikke var kommet til — ikke anses berettiget til de i loslovens § 27,5 omhandlede milepenger. Bestemmelsen i loslovens § 27,4 om å føre signal efter los var dessuten ikke efterkommet, jfr. Forsvarsdepartementets skrivelser av 16 november 1900, 21 november 1901 og 17 mars 1904 i Lovtidende. 13 septbr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Spydeberg bygningsdistrikt, Østfold fylke. 14 septbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved kjøbmann Ole Dahls testamente oprettede «Kjøbmann Ole Dahls legat for fattige trengende skolebarn i Røros by». 15 septbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved kjøbmann Ole Dahls testamente av 8 januar 1931 oprettede «Kjøbmann Ole Dahls legat til fattige barns ferieophold», Trondheim. 15 septbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved kjøbmann Ole Dahls testamente oprettede «Kjøbmann Ole Dahls legat til premier for elever av Røros folkeskole og Røros middelskole». 15 septbr.

Regler **) for innbetaling av kulturavgift m. v. Utferdiget av Landbruksdepartementet i henhold til § 34 i lov om skogvern av 12 februar 1932. 15 septbr.

Den i § 34 omtalte kulturavgift skal svares av alt virke som åvirkes til salg eller industriell produksjon.

Ved salg av fremdrevet virke skal kulturavgiften beregnes av salgsprisen på vanlig leveringssted for virke fra vedkommende skog (ved vassdrag, jernbane eller hovedvei).

Ved salg av virke på rot skal kulturavgiften beregnes av salgsprisen på rot med tillegg av 75 %, dersom ikke driftsutgiftene til vanlig leveringssted legitimeres.

Ved fremdrift av virke fra egen skog til egen industriell bedrift blir virkets pris å beregne efter årets pris for ved-

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41.

15 septbr. kommende sort virke, levert på vanlig leveringssted for vedkommende skog.

Enhver eier av skog eller enhver som har åvirket, plikter innen en av skogrådet fastsatt frist å innsende opgave til skogrådet eller til den skogrådet bestemmer, over det i siste driftsår — dette regnet fra 1 juli til 30 juni — fremdrevne kvantum virke til salg eller industriell produksjon, bilagt med opgave over virkets bruttoverdi i uforedlet stand på vanlig leveringssted samt alle fornødne oplysninger vedkommende åvirkningen. Innsendelse av sådanne opgaver kan undlates hvis kjøper eller salgsorganisasjon har meddelt fornødne opgaver.

Kan vedkommende skogeier ikke godtgjøre å ha anvendt innen 1 oktober i det år avgiften forfaller, minst 1 % av bruttoverdien av det i siste driftsår fremdrevne virke i uforedlet stand til kulturarbeider, som godkjennes av skogopsynet, skal han innbetale til vedkommende skogråd eller den skogrådet bestemmer, 1 % av bruttoverdien av det solgte virke, i tilfelle med fradrag for utførte, godkjente kulturarbeider. Skogrådet kan, når det anses påkrevet for å sikre innbetalingen av kulturavgiften, påby at vedkommende kjøper innbetaler avgiften til skogrådet eller den skogrådet bestemmer. Skogrådet må i tilfelle varsle vedkommende kjøper herom. Skogeier plikter på forlangende å opgi kjøperens navn.

Skjema for innsendelse av opgaver over åvirket kvantum samt utførte kulturarbeider fåes hos skogrådet.

All innbetalt kulturavgift i herredet blir å innsette på en dertil bestemt bankbok i autorisert sparebank eller annen av vedkommende fylkesskogselskap godkjent bank. Utbetaling til skogeieren av de i bank innestående midler skjer efter anvisning av skogrådets formann.

Skogrådet eller den skogrådet bestemmer, skal føre regnskap over kulturavgiftene i den hertil av skogstyret utarbeidede protokoll. I protokollen anføres det i driftsåret åvirkede kvantum virke, dettes bruttoverdi og kulturavgiftens størrelse. Likeledes anføres inn- og utbetalte kulturavgifter samt hvilke beløp der for vedkommende skogeiendom er anvendt til godkjente kulturarbeider i siste driftsår. Bidrag til kulturarbeider av offentlige eller halvoffentlige midler medregnes ikke. Hvis det et år er utført kulturarbeider for større beløp enn 1 % av bruttoverdien av det utdrevne virke til salg eller industriell produksjon, kan det overskytende beløp fratrekkes i kulturavgiftene for de efterfølgende 3 år. Inn- og utbetalinger av kulturavgifter skal dessuten, om overopsynet finner det fornødent, føres i særskilt kassabok.

Opgave over utførte kulturarbeider kan forlanges legi- 15 septbr.
timert ved utgiftsbilag eller attestasjon av troverdig mann.

Kjøper av virke, annammer, måleforening, tømmersalgsforening og fløtningsforening er pliktig til på forespørsel fra skogråd å meddele oplysninger vedkommende kjøpt, annammet eller målt virke.

Kjøper eller salgsorganisasjon er pliktig til på henstilling fra skogråd å tilbakeholde kulturavgiften ved opgjør og innsende denne til skogrådet.

Angående frigivelse av kulturavgift og fritagelse for å erlegge sådan henvises til bestemmelsene i § 34 i skogvernloven.

Innvunne renter av innbetalte kulturavgifter kan benyttes til å dekke kommunens andel i utgiftene med skogopsynet i herredet, fortrinsvis til bestridelse av eventuelle utgifter til innkrevning og bokførsel av kulturavgiften og til skogrådets kontormessige arbeide.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet um freding av 15 septbr.
hare på Averøyi i Kvernes, Bremsnes og Kornstad herad i Møre fylke.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en bank, hvori 15 septbr.
uttales at der antas å pliktes stempelavgift i anledning av en truffen avtale om overtagelse av aktier deponert av en debitor mot nedskrivning av vedkommendes gjeld til banken, idet man anser det avgjørende, at realisasjonen efter avtalen skulde skje for bankens regning.

Kongelig resolusjon **) 16 septbr.

I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal et stort bjerketre på eiendommen «Storhaugen», Conrad Holmboes vei nr. 3 i Tromsø være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av ethvert slags.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedet.

Kongelig resolusjon. Den civile og geistlige inndelings- 16 septbr.
grense mellem Eidfjord og Ulvik herreder og sogn i Ulvik prestegjeld og lensmannsdistrikt i Hordaland fylke, skal gå efter en linje, som er beskrevet således:

«Grenselinjen skal gå fra sjøen ved Bangsnesset op gjennem Lindedalen i 4 ved merkeskjellsforretning av 10—11 juni 1765 efter hinannen hugne krosser i bergnolter — det nederste hugget i skarv nede ved sjøen — og videre til en

*) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1ste deild nr. 40.
**) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.

16 septbr. ved samme forretning krosshugget stor stein «på sørsiden af skarre eller fjeldrosten». Derfra efter høidedraget til en krosshugget stor stein på sørsiden av Olokselven. Fra denne stein efter den ved merkeskjellsforretning av 27 juni 1774 opmerkede linje op efter Olokselven til en i stor stein ved elven hugget gloppe, som viser op i Kjønnehaug til en i et skarv hugget gloppe, som viser op i øverste Kjønnerosen, derfra op i en stor stein med hugget gloppe, som viser op i Grå-steinen, hvor hugget en gloppe, som viser op efter Gråsteins-rusten, hvor efter hinannen hugget to glopper. Fra den siste av disse to glopper i rett linje til Øykjaskarnutens høidepunkt 1385 m og derfra i rett linje til toppen av Onen (1620,6 m). Fra toppen av Onen efter den ved Høifjellskommisjonens kjennelse av 2 juni 1924 i Ulvikforretningen av 1ste felt fastsatte og opmerkede statsalmenningsgrense i rette linjer østlig over Gruvlenuten til en topp av Skreåsfjellet, videre nordlig over en liten nut nordligst på Vardeskorvet og over Sandvanutenes sydligste topp og Sandvanutenes nordligste topp til en nut vest for Senanuten, så østlig over Senanuten og en topp øst for Senanuten til sydligste topp av Brakanuten. Herfra trekkes herredsgrensen østsydøstlig i rett linje til høieste punkt på Hardangerjøkulen (1876 m på nymåling av 1927—28) videre mere østlig i rett linje til Nordre Midtnuts høieste topp (1488 m på nymåling av 1923—29) og så mere østsydøstlig i rett linje til toppen av Bergsmulstind (1496 m), hvor Hol herred i Buskerud fylke motstøter.»

16 septbr. **Kongelig resolusjon** *). I henhold til § 4 i lov av 16 mai 1860 om sundhetskommisjoner m. v., jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, og til § 11 i lov av 8 mai 1900 om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer gis følgende tillegg til de ved kongelig resolusjon av 20 november 1931 gitte forskrifter om renhold m. v. i skoler:

Socialdepartementet kan efter søknad i det enkelte tilfelle — efterat uttalelse er innhentet fra vedkommende myndigheter (deriblandt helseråd) og når det av økonomiske eller andre særlige grunner anses nødvendig — frita visse skoler eller kommuner helt eller delvis fra en eller flere av bestemmelsene i disse forskrifter.

16 septbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. I medhold av § 24, 1ste ledd, i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 avholdes inntil videre hvert år fra og med året 1932 å regne et høstmarked på Røros.

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.

2. Tiden for dette markeds avholdelse bestemmes til siste fredag og lørdag i september måned. 16 septbr.
3. På markedet tillates omsatt varer i sin almindelighet.

Kongelig resolusjon *) hvorved herredene Ytre og Øvre Sandsvær samt Kongsberg by erklæres smittet av bipest. 16 septbr.

Kongelig resolusjon *). Fristen for den Forsvarsdepartementet ved kongelig resolusjon av 19 desember 1930 gitte bemyndigelse til å gi kystlosaspiranter fra lokalruteselskaper og lokalruteskib dispensasjon fra de ved kongelig resolusjon av 3 oktober 1930 fastsatte fordringer om 1 års utenriksk sjøfart og kjennskap til engelsk for opnåelse av kystloscertifikat forlenges til 1 januar 1934. 16 septbr.

Skrivelse **) fra Finans- og Tolldepartementet. Herved meddeles, at der fra 1 oktober 1932 vil bli opkrevd toll av varer, som innføres landverts fra Sverige over Graddis i Saltdal, Nordland fylke. 16 septbr.

Dog kan varer fremdeles innføres tollfritt i sådan utstrekning og på tilsvarende betingelser som omhandlet i tolltariffens § 3, postene 1—5. Med hensyn til bestemmelsene i nevnte § 3, post 1 bemerkes, at disse også vil gjelde selvom varen innføres for å selges, når den er et landbruksprodukt, tilvirket i et til Norge støtende svensk distrikt og innførselen skjer for produsentens regning, likesom isåfall verdibegrensningen til kr. 20,00 ikke kommer til anvendelse, jfr. departementets skrivelser av 14 august 1897 og 2 desember 1905 samt telegram av 16 januar 1931.

Det påligger enhver, som ad forannevnte vei fører tollpliktige varer over grensen og videre inn i fylket eller som her i landet er mottager av varene, å sørge for, at disse i uanbrukket stand blir bragt til vedkommende tollsted eller fortollingsstasjon og angitt til tollbehandling.

Overtredelse av disse bestemmelser er straffbar.

Nærmere oplysninger, som måtte ønskes, vil erholdes ved henvendelse til tollkamrene i Mo i Rana, Bodø og Narvik.

Skrivelse fra Handelsdepartementet. Man antar at lagrette- og domsmenn som ikke har foretatt reise, må ha forrettet i over 10 timer for å tilkomme en kostgodtgjørelse av kr. 6,00 pr. forretningsdag og at godtgjørelsen blir kr. 3,00 pr. forretningsdag, når de har forrettet til og med 10 timer, jfr. skrivelse herfra av 6 d. m. 17 septbr.

---

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.
**) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

19 septbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Berthe Marie Strandløkkens testamente av 18 februar 1930 oprettede «Berthe Marie Strandløkkens legat til fattige trengende i Stange prestegjeld».

20 septbr. **Rundskriv** frå Kyrkjedepartementet til alle skuledirektørane.

I departementet sitt rundskriv av 21 juli 1927 er det sagt frå at der etter vedtak frå Stortinget ikkje kann verta ytt statstilskot til utgifter som kommunane har til innlosjering av skuleborn av større godtgjersle enn av inntil 60 øyre pr. elev pr. natt for born som vert innlosjert privat, og av inntil kr. 1,00 pr. natt for born som er innlosjert i kommunalt internat.

Ved lov nr. 1 av 29 april d. å. er m. a. § 17 i landsskulelovi, jamfør ogso § 38, umgjort noko vedkomande statstilskot til innlosjering av skuleborn. Med di det elles vert vist til departementet sitt rundskriv av 8 juli d. å. skal ein gjera den merknad at det for tidi ikkje vil verta gjort noko brigde i dei i rundskrivet av 21 juli 1927 nemnde maksimumssatsar, 60 øyre og kr. 1,00, men ein skal leggja til at der frå og med dette budgettåret berre undantaksvis vil verta ytt statstilskot av høgare sum enn i same fylgd 40 øyre og 80 øyre.

20 septbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i hele Vågan herred, Nordland fylke.

20 septbr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig befordring av personer og gods med motorvogn uten rute innen Nordreisa herred, Troms fylke.

20 septbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori uttales at der ikke antas å burde skje nogen omberegning av den engang beregnede arveavgift om en forsvunnen arving, hvis arv har vært behandlet efter reglene i lov av 12 oktober 1857 (lov av 7 juli 1922) § 21, dukker op og får sin lodd.

Videre uttales at når der i et bo overensstemmende med lov av 12 oktober 1857, således som den lød før lov av 7 juli 1922, er beregnet arveavgift av forsvunnen arvings samlede lodd, og lodden skal fordeles mellem medarvingene efter reg-

*) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 40, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor bestemmelsene er inntatt.

lene i den nye lov, anser departementet det rettest at det har sitt forblivende med den foretatte arveavgiftsberegning. Nogen revisjon av denne blir således ikke å foreta. 20 septbr.

Skriv *) frå Arbeidsdepartementet um at bygnings- lovi skal gjelda for Oltedal i Gjestal herad i Rogaland fylke. 21 septbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori uttales at arveavgift av arv efter forsvunnen person antas å skulle beregnes efter den arveavgiftsbeslutning som gjaldt på det tidspunkt, som efter lov av 12 oktober 1857 § 9 er avgjørende for hvem der blir å betrakte som hans arvinger. 21 septbr.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i Nord-Norge, hvori uttales at et fartøi som anløp Norge kun for å ta kystlos ombord og sette en av mannskapet i land, i henhold til loslovens § 2,5 må være å betrakte som ikke lospliktig. 21 septbr.

En samtidig ilandbringelse av endel kolli, som tilhørte mannskapet, gjør ikke nogen forandring heri, idet dette ikke har karakteren av lossing av last fra skibet.

Kongelig resolusjon. 23 septbr.

I. Det tillates at der for Mesnalien krets i Brøttum prestegjeld i Hamar bispedømme opføres et kapell på en dertil utsett tomt på kretsens kirkegård efter en av arkitekt frøken Ingeborg Krafft utarbeidet plan under iakttagelse av de av Statens bygningsinspektør gjorte bemerkninger til planen.

Hamar stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen, om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

II. Til kapellet, der blir å benevne Mesnalien kapell, henlegges der 6 gudstjenester årlig, der blir å ta fra hovedkirken og å avholde efter Hamar biskops nærmere bestemmelse.

Kongelig resolusjon. 23 septbr.

1. Det tillates at der i Sør-Varanger prestegjeld i Hålogaland bispedømme opføres et kapell på en dertil utsett tomt på Svanvik efter en av arkitekt Harald Sund utarbeidet plan under iakttagelse av de av Statens bygningsinspektør fremsatte bemerkninger ved planen.

---

*) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1ste deild nr. 40, der ein forklåring av grensone for stroket er innteki.

23 septbr. Hålogaland stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

2. Hålogaland biskop bemyndiges til midlertidig å avgi nærmere bestemmelse angående avholdelse av gudstjenester i den nye kirke, som blir å benevne Svanvik kapell.

23 septbr. **Kongelig resolusjon** *) om helse- og tuberkuloseforskrifter for Eidanger herred, Telemark fylke.

23 septbr. **Kongelig resolusjon** **) om tillatelse til på visse vilkår å bruke kilenot til fangst av laks i Eidsvatnet og Grungstadvatnet i Overhalla og Høylandet herreder, Nord-Trøndelag fylke.

23 septbr. **Kongelig resolusjon.** Grensene mellem Halden, Fredrikstad og Sarpsborg tollstedsdistrikter trekkes fra 1 juli 1933 således:

Halden tollstedsdistrikt strekker sig fra den svenske grense til Mørvikodden.

Herfra trekkes grensen loddrett ned på sjøgrenselinjen mellem Norge og Sverige og følger denne videre til havs, således at alt som ligger vestenfor denne linje tilligger Fredrikstad tollstedsdistrikt.

Dette strekker sig for øvrig fra Mørvikodden nordover til linjen Askholmen—Stortangen i Skjebergkilens munning og derfra til bunnen av Krogstadfjorden, hvis østre side hører under sistnevnte distrikt.

Sarpsborg tollstedsdistrikt omfatter Skjebergkilen innenfor linjen Askholmen—Stortangen og adskilles for øvrig fra Fredrikstad tollstedsdistrikt ved en grenselinje som trekkes fra Torpebjerget på Glommas østside til Ombergfjellet på elvens vestside.

23 septbr. **Kongelig resolusjon** ***) Tolltariffens grunnsats kr. 0,30 pr. kg. for saltet fårekjøtt i tønner nedsettes inntil videre til kr. 0,15 pr. kg. fra og med 24 september 1932 å regne.

23 septbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori er uttalt at for kjennelse av namsretten efter tvangsfullbyrdelseslovens § 234, fjerde ledd, jfr. lov nr. 4 av 10 juni 1932, antas å skulle betales gebyr efter sportellovens § 62 litr. a.

---

*) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 40, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 40, hvor bestemmelsene er inntatt.

***) Kunngj. 27 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Drammen. 23 septbr.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Elverums leir bygningskommune, Hedmark fylke. 23 septbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til et kommunalt kontor, hvori uttales at der, når skatter trekkes hos en arbeidsgiver, for så vidt mulig å bevare prioriteten overfor ham i konkurstilfelle (se prioritetsloven av 31 mai 1912 § 1 nr. 1 a med tilleggslov av 16 mai 1930) må fremgåes så, at der avholdes utpantning hos ham for de skattebeløp som er trukket eller skulde være trukket, innen der er hengått 6 måneder fra det tidspunkt, da vedkommende skattetermin er forfalt uten å være innbetalt til skatteopkreveren. 23 septbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Elise Marie Einersens gavebrev av 9 mai 1926 oprettede «Kjøbmand Peder Bjørn Einersen og hustru Anne Cathrine Einersens legat». 26 septbr.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Amerikas Forente Staters legasjon har Sveits og Egypt henholdsvis 18 august 1932 og 24 august 1932 deponert sine ratifikasjonsdokumenter vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement. 26 septbr.

Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om fredning av ærfugl i Sørøysund herred samt den del av Hasvik herred som ligger på Sørøya i Finnmark fylke. 26 septbr.

Skrivelse †) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Sør-Fron herred, Opland fylke. 27 septbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori uttales at ligningsmyndighetene ikke antas å kunne kreve opgaver over dampskibsekspeditørers inntekter hos dampskibsselskapene, idet ekspeditørene ikke antas å inngå under de i landskattelovens § 65 omhandlede lønnede tjenestemenn, tyende eller andre arbeidere. 27 septbr.

*) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor vedtektens §§ 1 og 4 i endret lydelse er inntatt.
**) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor vedtektene er inntatt.
***) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor bestemmelsen er inntatt.
†) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor fiskerireglene er inntatt.

28 septbr. **Skrivelse** *) fra Handelsdepartementet. Med hjemmel i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 med senere forandringer og kongelig resolusjon av 30 november 1923 har departementet bestemt at der fra og med 1 oktober 1932 skal gjelde følgende forandringer i og tilføielser til reglementet for justervesenet av 15 desember 1922 med senere forandringer:

Der innskytes:

efter § 52, b en ny paragraf (52, c), sålydende:

«Graderte kontrollmål for sild og brisling»;

efter § 93, som gis betegnelsen § 93, a, en ny paragraf (93, b), sålydende:

«Kontrollredskap for tømmerklaver med bevegelig nebb.. 0,3 mm for hver måleavstand. Kontrollredskap for tømmerklaver med ubevegelig nebb og for toppdiameter-måleredskap .... 0,2 mm for hver måleavstand»;

og efter § 97, b en ny paragraf (97, c), sålydende:

«Graderte kontrollmål for sild og brisling:

For kapasiteter 5 — 3,75 — 3 og 2,75 liter .... 5 cl for hvert sådant målekvantum».

Paragraf 100 gis følgende ordlyd:

«Handelsvektlodder:

For	50	kilogram-lodd	10 gram
»	25	—»—	7 »
»	20	—»—	5 »
»	10	—»—	3 »
»	5	—»—	2 »
»	2	—»—	1 »
»	1	—»—	600 milligram
»	500	gram-lodd	400 »
»	250	—»—	240 »
»	200	—»—	200 »
»	125	—»—	140 »
»	100	—»—	120 »
»	50	—»—	80 »
»	20	—»—	40 »
»	10	—»—	30 »
»	5	—»—	20 »
»	2	—»—	12 »
»	1	—»—	10 »

Paragraf 141 gis betegnelsen § 141, a, og der innskytes efter denne en ny paragraf (141, b), sålydende:

*) Kunngj. 1 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41.

«Kontrollredskap for tømmerklaver med bevegelig nebb .... kr. 5,00; 28 septbr.

Kontrollredskap for tømmerklaver med ubevegelig nebb og for andre toppdiameter-måleredskaper .... kr. 0,40.»

Der innskytes efter § 149, c en ny paragraf (149, d), sålydende:

«Graderte kontrollmål for sild og brisling:

5 liter ..... kr. 2,50.»

Paragraf 156, a forandres til å lyde som følger:

«Mekaniske måleapparater for salg av brenselolje:

inntil 10 liter ..... kr. 4,00
over 10 liter inntil 20 liter ..... » 8,00

For måleapparater på over 20 liter bestemmer justerdirektøren gebyret.

Med 2 målebeholdere dobbelt gebyr.

Stempelmåleapparater for inntil 20 liter ..... kr. 14,00

Kjøgx apparater:

inntil 500 kg., enkelt m. 1 skala kr. 20,00
inntil 500 kg., enkelt m. 2 skala » 25,00
inntil 500 kg., dobbelt m. 1 skala » 25,00
inntil 500 kg., dobbelt m. 2 skala » 30,00.

Revisjonsgebyret skal være av samme størrelse som justergebyret, og tilbakevisningsgebyret skal utgjøre halvparten av justergebyret.»

Paragraf 169, b forandres til å lyde som følger:

«Essmanns bismer-kranvekt og den selvregistrerende bismervekt «Avery»:

For vekter op til 1 tonn ..... kr. 50,00
Tillegg for hver videre 1 tonns belastning » 5,00

Hvis Essmanns kranvekt skal justeres så vel for bruk uten styretaug som for bruk med styretaug, beregnes 60 % tillegg til gebyrsatsene.

Justeres vekten kun for bruk med styretaug, er gebyrene som bestemt for vekten uten styretaug.»

I tillegg II til samme reglement forandres punkt h til å lyde som følger:

h) graderte eller avmerkede hulmål (krus, mugger og lignende) som på iøinefallende måte avviker fra de til bruk i handel og vandel reglementerte; dog stilles det fra og med 1 desember 1932 som betingelse at målene i så fall skal bære angivelsen: «Ulovlig ved kjøp og salg» i minst 5 mm høie bokstaver, anbragt ved innstempling, innbrenning eller på annen tilfredsstillende måte på et iøinefallende sted.

28 septbr. Enn videre tilføies der i samme tillegg II et nytt punkt, betegnet som punkt j, sålydende:

«Måleglass, buretter, pipetter og lignende graderte eller avmerkede apparater som almindelig henregnes til laboratorieutstyr.»

I tillegg III til samme reglement tilføies følgende nye punkter (c og d):

c) Klaver med faste eller bevegelige nebb, målebånd av metall eller med innvevet metalltråd, målekjeder, målestenger og målestokker — som godkjennes av skogdirektøren, om nødvendig efter samråd med justerdirektøren, og som anvendes ved tømmermåling gjennem tømmermålingsforening i henhold til lov om tømmermåling av 22 juni 1928. Det settes som betingelse at hver måleforenings chef drar omsorg for at der skjer en effektiv og tilstrekkelig kontroll med riktigheten av de av måleforeningen benyttede måleredskaper. Kontrollen skjer ved hjelp av justerte kontrollredskaper. Utenom denne kontroll med justerte redskaper ligger den daglige kontroll som målelagets medlemmer forutsettes å føre med sine redskaper.

d) Måleredskaper som benyttes under landmåling — på betingelse av at den person som utfører landmålingen, til enhver tid sørger for at de ujusterte måleredskaper blir kontrollert ved hjelp av justerte redskaper.

30 septbr. **Kongelig resolusjon.**

1. Det tillates at der opføres et kapell på en dertil utsett tomt av Herad kirkegård i Gol sogn av Gol prestegjeld i Oslo bispedømme efter en fremlagt av arkitekt O. Stein utarbeidet plan. Oslo stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.
2. Til kapellet — som blir å benevne Herad kapell — henlegges 12 gudstjenester årlig som blir å ta fra Gol kirke og å avholde til sådan tid som Oslo biskop nærmere bestemmer.
3. Den av Gol herredstyre i møte 22 april 1932 fattede beslutning om å la herredet overta garantien for kapellets fremtidige vedlikehold m. v. approberes i henhold til lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 § 46.

30 septbr. **Brev** fra Socialdepartementet til Oslo politikammer.

Midler mot liktorner og tykke huddannelser må formentlig anses som lægemidler og blir følgelig å betrakte som gjenstand for apotekeres enehandel i detalj.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om bebyggelsesplan og vedtekt for strøket mellem Christies gate, Lars Hilles gate, Strømgaten og Nygårdsgaten i Bergen. 1 oktbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved besiktigelsesmann Peder Bastian Larsens testamente av 16 mai 1927 oprettede «Besiktigelsesmann P. B. Larsens legat for unge Bergenseres utdannelse m. v.» 3 oktbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Serine Apenes's testamente av 27 november 1922 oprettede «Fru infanterikaptein Jens Dahl Apenes's legat til minde om Jacob Apenes og hustru Christine, født Endresen» til utdannelse for unge ubemidlede menn i Fredrikstad. 3 oktbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Officersfondet 1897» til fordel for medlemmer av officerskullet 1897 og deres efterkommere og slektninger. 3 oktbr.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om forandring av reguleringsplanen for eiendommen Paulinelund i Trondheim og om vedtekter i tilknytning til denne forandring. 3 oktbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori uttales at man overensstemmende med en av Handelsdepartementet avgitt uttalelse antar at eiendomsmeglere ifølge lov av 19 juni 1931 § 12 siste ledd, sammenholdt med lov av 11 april 1885 § 3 (lov av 24 juni 1915), jfr. § 5, er berettiget til å besørge stempling og kassere stempelmerker i de tilfelle hvor de i henhold til førstnevnte lovbestemmelse plikter å sørge for, at en kontrakt stemples i rette tid. 3 oktbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Ole Asbjørnsen Steigs testamente av 11 november 1920 oprettede «Ole og Marie Steigs legat til gamlehjemmet i Luster». 4 oktbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori uttales, at uttrykket i byskattelovens § 121, landskattelovens § 129, siste ledds første punktum, «til bruk ved innfordringen av skatt» ikke antas å gjelde arveavgift, men bare de i skattelovene omhandlede skatter. 4 oktbr.

Skriv ***) frå Landbruksdepartementet um fiskereglar for Dovre herad, Opland fylke. 5 oktbr.

*) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor vedtekten er er inntatt.

**) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor vedtektene er inntatt.

***) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 42, der reglane er inntekne.

6 oktbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om utvidelse av byggebeltet i Vefsn herred ved Mosjøen.

7 oktbr. **Kongelig resolusjon.** Framnes Kursted i Vossestrand godkjennes til inntil videre å motta mannlige patienter i henhold til § 21 i lov nr. 5 av 31 mai 1900 om løsgjengeri, betleri og drukkenskap (jfr. lov nr. 14 av 6 juni 1930) og § 30 i lov av 28 november 1898 om umyndiggjørelse (jfr. § 102 i lov nr. 3 av 22 april 1927).

7 oktbr. **Kongelig resolusjon** **) I medhold av lov om oprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 utferdiges bestemmelser om merkning av visse malervarer overensstemmende med et fremlagt utkast — sålydende:

§ 1. De i denne paragraf nevnte malervarer må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbruker medmindre de i overensstemmelse med de i § 2 fastsatte regler er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare. Bestemmelsen gjelder for:

Olje-, emalje-, cellulose- og spritlakk, maling, bunnstoffmaling, bituminøse solusjoner og maleroljer, hvorunder også inngår så vel kokt som rå linolje, samt trykkfarver.

§ 2. Angivelsen skal være trykt eller stensilert lett synlig og tydelig på varens emballasje (fat, boks, kanne o. s. v.) eller på en etikett som med holdbart klebestoff er festet til emballasjen.

Angivelsen skal — såfremt det ikke ved en annen lett synlig tekst enn nedenfor bestemt på helt utvetydig måte fremgår om det er norsk eller utenlandsk vare — være sålydende:

«Norsk» for varer tilvirket i Norge.

«Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet.

Alternativt kan angivelsen være sålydende:

«Fabrikert i..... (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

Som oprinnelsesland regnes det land, hvor den ferdige salgsvare er blitt tilvirket eller hvor varen senest har undergått en behandling som i en vesentlig grad har forandret varen. Utenlandsk vare som her i landet bare har undergått en mindre vesentlig fortynningsprosess, regnes ikke som norsk.

---

*) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor en beskrivelse av byggebeltet er inntatt.

**) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.

§ 3. Merkningsplikten gjelder ikke ved salg i pakninger 7 oktbr.
under ¼ kg og ved salg av malerolje i annen emballasje enn fat. Heller ikke gjelder merkningsplikt ved småsalg til forbruker som selv holder emballasje eller som låner emballasje hos detaljisten.

§ 4. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 5. Disse bestemmelser trer i kraft 1 april 1933.

Kongelig resolusjon *). I henhold til lov om oprin- 7 oktbr.
nelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 utferdiges bestemmelser om merkning av visse glassvarer overensstemmende med et fremlagt utkast — sålydende:

§ 1. De i denne paragraf nevnte glassvarer må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbruker medmindre de i overensstemmelse med de i § 2 fastsatte regler er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare:

Drikkeglass av enhver slags.
Karafler.
Mugger.
Frukt- og konditorvaser.
Sukkerkopper.
Kompot- og syltetøiskåler.
Fruktskåler.
Salatboller.
Asjetter.
Fingerkopper.
Osteklokker.
Smørkanner.
Marmeladeglass.
Selleriglass.
Citronpresser.
Blomsterglass.
Isskåler.
Sylteglass.
Melkeringer.
Utstillingsglass.
Honningglass.
Trakter.
Flasker, slepne eller dekorerte.
Lommeflasker, glatte, slepne eller dekorerte.
Speilglasskuler.
Lampeglass.

*) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.

7 oktbr. Lampekupler.
Lampeskjermer.
Lampebeholdere.
Elektriske kupler.
Elektriske skjermer.

§ 2. Angivelsen skal være trykt med minst 1½ mm høie tydelige bokstaver på en etikett som med holdbart klebestoff er festet til hver gjenstand. Angivelsen skal være sålydende:

«Norsk» for varer tilvirket i Norge.

«Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet.

Alternativt kan angivelsen være sålydende: «Fabrikert i ..... (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

På lampeglass kan angivelsen istedenfor ved en etikett også skje ved etsning.

§ 3. Merkningspliktig vare, som har vært utleid, behøver ikke påny å merkes, medmindre den frembys tilsalgs.

§ 4. Som oprinnelsesland regnes det land, hvor varen er blitt tilvirket eller hvor varen senest har undergått en behandling, som i en vesentlig grad har forandret varen.

§ 5. Overtredelse av de foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

§ 6. Disse bestemmelser trer i kraft 1 juli 1933.

7 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

1. Avgiften for postinkassasjoner settes til 20 øre pr. fordring.
2. Poststyret bemyndiges til å fastsette de nærmere bestemmelser vedkommende den nye ordning av inkassasjonstjenesten i det vesentlige overensstemmende med det som er anført i Handelsdepartementets foredrag av 7 oktober 1932, derunder også fastsettelse av betalingen for blanketter og konvolutter.

7 oktbr. **Kongelig resolusjon** *).

I medhold av lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. utferdiges regler vedrørende kontroll med utførsel av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) fra Norge til Sverige overensstemmende med et fremlagt utkast — sålydende:

§ 1. Ferskt kjøtt (slaktekjøtt) av hest, storfe, svin, sau og geit som er bestemt til utførsel til Sverige, må stamme fra

*) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42. Mønstrene for stempelmerke og merkelapp er ovenfor inntatt således som de er endret ved Landbruksdepartementets skrivelse av 22 oktober 1932.

dyr, som er slaktet i et slaktehus som av Landbruksdepar- 7 oktbr.
tementet er godkjent som eksportslakteri.

§ 2. Et godkjent eksportslakteri står under statens kontroll og dets innredning og drift skal til enhver tid være i overensstemmelse med hvad Landbruksdepartementet herom bestemmer.

§ 3. Ved ethvert eksportslakteri ansetter Landbruksdepartementet 1 eller flere eksportkontrollveterinærer som skal foreta kontrollen av det til utførsel bestemte kjøtt.

§ 4. De nærmere bestemmelser om kontrollens utførelse fastsettes av Landbruksdepartementet. Herunder skal iakttas at kjøtt kun godkjennes til utførsel, når det stammer fra dyr, som har vært underkastet kontroll både umiddelbart før avlivningen og efter slaktningen med samtlige organer til stede. Kjøttet skal være sundt og ubetinget egnet til menneskeføde og det må derhos stamme fra velnærte dyr (prima).

§ 5. På kjøtt, som er godkjent til eksport, anbringes stempelmerker. Disse skal ha en blå farve, være av oval form med en lengdediameter av 6 cm og en høidediameter av 3,5 cm og inneholde ordene: «Statskontroll» og «Norge», samt slaktehusets nr. som eksportslakteri, således som hosstående mønster viser.

Det anbringes et stempelmerke på hver skrott og dette bør helst anbringes på venstre bog. Er skrotten delt i halv- eller fjerdeparter (for storfes vedkommende) anbringes et stempelmerke på hver av delene.

§ 6. På hver slakteskrott eller på hvert særskilt emballert kolli skal festes en merkelapp, som skal angi dyrets art og slaktningsstedet samt vedkommende eksportkontrollveterinærs egenhendige bevidnelse for at kjøttet er godkjent for utførsel til Sverige. Merkelappen skal være av form og innhold som nedenstående skjema viser. Den skal påheftes med metalltråd og blyplombe.

7 oktbr.

O

NORGE

Kjøtt av ....., slaktet i Eksport-slakteri nr. ..... i .....

erklæres herved godkjent for utførsel til Sverige.

..... den ..... 193 .....

Journal nr.

.....

..... av Landbruksdepartementet ansatt Eksportkontroll-veterinær

§ 7. Hvis vedkommende svenske myndigheter eller eksportøren forlanger det, skal det medfølge hver sending en erklæring fra vedkommende eksportkontrollveterinær for at hvert til sendingen hørende kolli er stemplet og merket på forskriftsmessig måte. De nærmere bestemmelser om erklæringens ordlyd fastsettes av Landbruksdepartementet.

§ 8. For benyttelse av slaktehuset og for kontrollen betales rimelige avgifter, hvis størrelse fastsettes av Landbruksdepartementet.

§ 9. Nærværende bestemmelser gjelder ikke for kjøtt, som landverts utføres til svensk grensedistrikt, når det kun er bestemt til bruk for den person, som innfører kjøttet og dennes husstand, heller ikke når det av reisende medbringes kjøtt og dette kun er bestemt til bruk i egen husholdning og ikke finnes å overstige dette behov. Det samme er tilfelle for fartøiers og restaurantvogners kjøttforsyning til besetning og passasjerer og for transittforsendelse gjennem Sverige.

§ 10. Landbruksdepartementet bemyndiges til å foreta fornøden endring av foranstående bestemmelser, likesom departementet kan bestemme at bestemmelsene også skal gjelde for utførsel til andre land.

7 oktbr. **Kongelig resolusjon** *) om avgifter ved Egersund slaktehus.

*) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor avgiftene er inntatt.

Kongelig resolusjon *) om avgifter ved slaktehallene i Bergen kommunale slaktehus. 7 oktbr.

Kongelig resolusjon *) om avgifter ved Trondheim slaktehus. 7 oktbr.

Kongelig resolusjon **) Veksler, trukket av Norges Bank på sparebanker og akseptert av disse, fritas for stempelavgift, forsåvidt de er ledd i den aksjon for støtte til landets sparebanker som er iverksatt under medvirkning av Norges Bank og Garantikassen for Sparebanker. 7 oktbr.

Kongelig resolusjon **). I henhold til lov nr. 6 av 11 juni 1898 bestemmes at kongelig resolusjon av 25 juni 1909 med senere endring ved kongelig resolusjon av 2 september 1932 (imot anvendelse av lange projektiler i langtrekkende rifler) gis følgende tilføielse: 7 oktbr.

«Forsvarsdepartementet kan i spesielle tilfelle meddele dispensasjon fra nærværende bestemmelse.»

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det vestenfjelske distrikt. Et estlandsk dampskib — Estirand — som fungerte som moderskib for en fiskeekspedisjon, kom på reise fra Island til Estland under den norske kyst ved Marsteinen sammen med en mindre fiskedamper, hvis bestemmelsessted var Bergen. Her skulde endel norske fiskere, som hadde tilhørt ekspedisjonen landsettes. Disse fiskere var embarkert på moderskibet. Begge skib gikk inn i Korsfjorden, hvor fiskerne blev overført til fiskedamperen, som derefter med los ombord fortsatte til Bergen, mens moderskibet gikk til sjøs igjen uten å ha benyttet en tilbudt los. 7 oktbr.

Angående losplikt for moderskibet uttalte departementet:

Ifølge loslovens § 1 er fartøier som kommer fra eller går til utlandet, lospliktige, det er pliktige å erlegge lospenger enten los benyttes eller ikke.

Fritatt for denne losplikt er ifølge loslovens § 2 bl. a. fartøier bestemt til utlandet, som anløper norsk havn kun for å på- eller avmønstre mannskaper. I nærværende tilfelle har «Estirand» satt ekspedisjonens norske besetning ombord i den mindre fiskedamper, som førte den til Bergen. Altså nærmest satt i land avmønstrede mannskaper, ikke passasjerer. Under disse omstendigheter antar departementet at D/S Estirand ved omhandlede anløp av Korsfjorden må bli å betrakte som «ikke lospliktig».

---

*) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor avgiftene er inntatt.

**) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42.

7 oktbr. **Vedtak** av Trustkontrollrådet.

Under henvisning til de ved kontrollrådets vedtak av 15 januar, 15 mars og 15 april 1932 fastsatte bestemmelser for salg av grønnsåpe bestemmes herved i medhold av § 14 i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk med tilleggslov av 30 juni 1932:

Fabrikkene skal ha adgang til efter anmodning av sine grossister å levere grønnsåpe til grossistenes kunder cif. deres nærmeste stoppested for offentlig befordringsmiddel i fast rute eller fritt tilkjørt kunden.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

7 oktbr. **Vedtak** av Trustkontrollrådet.

I medhold av § 14 i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk med tilleggslov av 30 juni 1932 fastsettes herved at bestemmelsene i kontrollrådets vedtak av 25 september 1931 for omsetning av skrive- og regnemaskiner og duplikatorer også skal gjelde for importerte «rebuilt»- eller «remanufactured»-maskiner, d. v. s. brukte maskiner som importeres til salg her i landet efter reparasjon og oppusning ved utenlandske fabrikker.

Denne bestemmelse trer i kraft 1 november 1932.

8 oktbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet. I henhold til den bemyndigelse som er gitt nærværende departement ved kongelig resolusjon av 30 mars 1928, bestemmes at Småbruk- og Boligbankens småbruk- og boliginspektør med hensyn til kostgodtgjørelse for reiser innen riket henføres til regulativets 1ste klasse.

8 oktbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om forandringer i fiskerireglene for Nord-Aurdal herred, Opland fylke.

8 oktbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en advokat, hvori angående skjøte fra et konkursbo til konkursskyldnerens hustru, som i forbindelse med konkursen hadde fått særeie, på en fellesboet tidligere tilhørende eiendom uttales, at skjøtet antas fritatt for stempelavgift i analogi med bestemmelsen i lov av 14 august 1851.

10 oktbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Nederlandene 13 september 1932 tiltrådt den internasjonale overenskomst

*) Kunngj. 15 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43.

med protokoll om økonomisk statistikk, Genève 14 desember 1928. Tiltredelsen medfører foreløbig ingen forpliktelse for Nederlandenes oversjøiske besiddelser. 10 oktbr.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om forbud mot å slippe gravær og geitebukker født i tiden 15 april —1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning — derunder innbefattet sambeite i innmark — i Alstahaug herred i Nordland fylke. 12 oktbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skifterett, hvori uttales at det avgiftsfri beløp, som tilkommer arvingene i et bo efter en i Amerika som amerikansk borger avdød arvelater, ved arveavgiftsberegningen må komme til fradrag i arvingenes andel av salgssummen for boets faste eiendom i Norge. Når loddene herved ikke op i avgiftspliktig størrelse, blir således ingen avgift å svare. 12 oktbr.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Skien. 13 oktbr.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for barber- og frisørforretninger i Skien. 13 oktbr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet. Når det på en tjenestereise har vært brukt bil på en strekning hvor jernbane kunde være benyttet, og det derfor efter regulativets § 14 skal beregnes skyssgodtgjørelse som bestemt for jernbanereiser, antar man — som regulativets § 1 nu lyder — at det er jernbanens takst på tredje klasse som kan beregnes. 13 oktbr.

Kongelig resolusjon *). Følgende kongelige resolusjoner opheves: 14 oktbr.

1. Kongelig resolusjon av 27 februar 1914 om fritagelse fra påbudet om fiskeredskapers optagning av sjøen innen midnatt før søn- og helligdager i Vågsvåg, Raudeberg og Kalvågs opsynsdistrikter, Sogn og Fjordane fylke, og om betinget tillatelse til trekning av fiskeredskaper i påsken sammesteds.
2. Kongelig resolusjon av 27 februar 1914 om betinget tillatelse til trekning av fiskeredskaper på søn- og helligdager i Bremangerpollens opsynsdistrikt, Sogn og Fjordane fylke.
3. Kongelig resolusjon av 16 februar 1923, post 1, om at den under 1 i nærværende resolusjon nevnte kongelige

*) Kunngj. 15 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43.
**) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44, hvor vedtekten er inntatt.

14 oktbr. resolusjon av 27 februar 1914 (for Vågsvåg, Raudeberg og Kalvåg) også skal gjelde for en del av Bremangerpollens opsynsdistrikt.

4. Kongelig resolusjon av 5 august 1927, post 2, om betinget tillatelse til trekning av fiskeredskaper på søn- og helligdager i Kinn og Bataldens opsynsdistrikter, Sogn og Fjordane fylke.

14 oktbr. **Kongeleg resolusjon** **) um fyresegner um fisket ved elvi, Sogn og Fjordane fylke.

14 oktbr. **Kongeleg resolujson** **) um fyresegner um fisket ved utlaupet av Ørstaelvi, Møre fylke.

14 oktbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Amerikas Forente Staters legasjon har Costa Rica 13 september 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement.

14 oktbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori det uttales at en kemner ikke antas å behøve særskilt prosessfullmakt for å begjære utpantning for skatter.

Det samme er uttalt om andre offentlige eller kommunale tjenestemenn, når det gjelder å inndrive fordringer som det hører til tjenestemannens plikter å besørge innfordret.

14 oktbr. **Skrivelse*****) fra Finansdepartementet.

Finansdepartementet har i skrivelse til Inspektøren for Tobakkbeskatningen m. v. i medhold av § 25 i lov om omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer av 6 juli 1923 truffet følgende bestemmelser vedkommende mellemhandel m. v. med avgiftspliktige sjokolade- og sukkervarer:

1. Enhver mellemhandler skal på sine notaer eller fakturaer over varene angi fra hvilke tilvirkere de skriver sig.
2. I prislistene og ved faktureringen skal mellemhandlerne opføre varenes grunnpriser og avgiftsbeløp hver for sig (altså ikke prisene inklusive avgiftsbeløpene).
3. Med hensyn til tilvirkere av avgiftspliktige sjokolade- og sukkervarer bestemmes, at byttehandel med sådanne varer og råvarer ikke må finne sted, medmindre begge parter fakturerer sine varer.
4. Disse bestemmelser trer i kraft 1 november 1932.

*) Kunngj, 15 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 43, der avgjerdi er innteki.

**) Kunngj. 15 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 43, der fyresegnene er inntekne.

***) Kunngj. 15 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Ole Andreas Heides testamente av 12 oktober 1929 oprettede «O. A. Heides Legat» til trengende i Gjerstad herred. 15 oktbr.

Regler *) om luftfart, fastsatt av Forsvarsdepartementet 15 oktober 1932 i henhold til lov om luftfart av 7 desember 1923 og kongelig resolusjon av 22 april 1932. 15 oktbr.

I. Registrering.

1. Søknad om registrering av luftfartøi innsendes til Forsvarsdepartementets luftfartskontor gjennem Forsvarsdepartementets luftfartsråd. Søknaden skal være ledsaget av de i luftfartslovens § 8 omhandlede erklæringer og for øvrig gi oplysning om følgende:

a. Luftfartøiets art (landfly, sjøfly, luftskib etc.) og type, (fabrikantens betegnelse av typen), samt materialer, hvorav luftfartøiet hovedsakelig er bygget. Er luftfartøiet utstyrt med motorer, angis disses antall, hver enkelts internasjonale ydelse, type og fabrikknummer.

For fly opgis dessuten antall vinger (vingepar), største lengde, største bredde (spenn) og største høide, understellets art, flyets vekt fullt lastet, nyttelast og aksjonsradius ved fulle beholdninger samt maksimumsfart og normalfart.

For luftskib opgis dessuten i hvilken grad stiv konstruksjon er anvendt, samt gassvolum, største lengde, største diameter og største høide, fartøiets vekt fullt lastet, nyttelast og aksjonsradius ved fulle beholdninger samt maksimumsfart og marsjfart.

For ballonger opgis dessuten volum.

b. Når, hvor og av hvem luftfartøiet er bygget (ombygget eller gjennemgått vesentlig reparasjon). Det av tilvirkeren på luftfartøiet angitte nummer eller annet identifiseringsmerke.

(Forsåvidt de under punkt a. og b. nevnte data fremgår av det innsendte luftdyktighetsbevis, henvises kun til dette).

c. Når og hvorledes eieren har erhvervet luftfartøiet.

d. Den havn luftfartøiet er knyttet til.

Eierens navn, bosted, og nasjonalitet. Eies fartøiet eller nogen part deri av et selskap, anføres selskapets art, firma og forretningskontor, samt derhos

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

15 oktbr.

navn, bosted og nasjonalitet for samtlige medlemmer av selskapet, eller for samtlige ansvarlige medlemmer i selskapet, om dette er et kommandittaktieselskap, og ellers for samtlige medlemmer av selskapets styre.

Der innsendes samtidig et eksemplar av selskapets vedtekter, om ikke dette tidligere er gjort.

II. Merkning av fremmede luftfartøier.

Luftfartøi som ikke har norsk nasjonalitet, og som i henhold til spesiell tillatelse av Forsvarsdepartementet (kfr. luftfartslovens § 15 b) foretar flyvning over norsk område, skal være forsynt med sådant kjenningsmerke som foreskrevet av luftfartsmyndighetene i luftfartøiets hjemland.

III. Merkning av luftfartøier for forsøksluftfart.

Luftfartøier som anvendes til forsøksluftfart i henhold til luftfartslovens § 16 skal være forsynt med nasjonalitetsmerke som for registrerte fartøier bestemt (kfr. Reglement A). Istedenfor registreringsmerke skal de merkes med et tosifret tall for øvrig på samme måte som for registreringsmerket bestemt og av samme størrelse som dette. Dette tall angis av Forsvarsdepartementet samtidig som flyvetillatelsen meddeles.

IV. Luftdyktighet.

1. Vedrørende kravene til luftdyktighet m. v. gjelder «Reglement B. Minimumsfordringer for utstedelse av luftdyktighetsbevis m. v.» (fastsatt av Forsvarsdepartementet 15 oktober 1932).
2. Søknad om luftdyktighetsbevis bilegges med fotografi (in duplo) av fartøiets profil. Søknaden stiles til Forsvarsdepartementets luftfartsråd, som forelegger saken for departementet først når spørsmålet om utstedelse av luftdyktighetsbevis skal avgjøres.
3. Luftdyktighetsbeviset utferdiges på skjema, fastsatt av Forsvarsdepartementet 15 oktober 1932.

V. Bemanning.

1. For å få certifikat som fører eller navigatør gjelder «Reglement E. Minimumsfordringer for å få certifikat eller bevilling som fører eller navigatør på luftfartøi» (fastsatt av Forsvarsdepartementet 15 oktober 1932).
2. Autorisasjon av flymekaniker meddeles på søknad av Forsvarsdepartementets luftfartsråd. Dette avgjør

søknaden for hvert enkelt tilfelle under hensyntagen til ansøkerens kvalifikasjoner og har adgang til å underkaste ham en prøve om det anses ønskelig. 15 oktbr.

Flymekanikere som har gjennemgått den for hærens og marinens tilsvarende personell fastsatte utdannelse er berettiget til å få autorisasjon, når det for øvrig ikke er noget å bemerke ved ansøkerens forhold.

VI. Landingsplasser.

1. Godkjennelse av landingsplasser og anlegg for øvrig avgjøres av Forsvarsdepartementets luftfartsråd efter foretatt besiktigelse av rådets besiktigelsesmann.

   Sådan godkjennelse kan innskrenkes til kun å gjelde visse typer av luftfartøier, likesom gyldigheten kan innskrenkes til et bestemt tidsrum.
2. Luftfartsrådet fører fornødent tilsyn med de godkjente landingsplasser og anlegg.
3. De krav som må stilles for godkjennelse av landingsplasser og anlegg blir inntil videre i hvert enkelt tilfelle å fastsette av luftfartsrådet under hensyntagen til plassen eller anleggets spesielle anvendelse.

VII. Dagbøker.

Vedrørende dagbøker m. v. gjelder «Reglement C. Dagbøker og journaler for luftfart» (fastsatt av Forsvarsdepartementet 15 oktober 1932).

VIII. Flyveulykker.

Ved flyveulykker på norsk territorium, hvorved luftfartøiets besetning, passasjerer eller andre personer kommer til skade eller hvor fartøiet blir alvorlig beskadiget eller skade påført ting utenfor fartøiet, skal Forsvarsdepartementets luftfartsråd underrettes snarest mulig — telegrafisk eller pr. telefon.

Meldingen avgis av den som har kommandoen ombord eller om denne er kommet til skade av næstemann av besetningen.

Når bevisoptagelse ønskes foretatt i henhold til luftfartslovens § 46, blir saken snarest å forelegge for Forsvarsdepartementet.

IX. Fremgangsmåte når luftfartøi vil påkalle opmerksomhet fra fartøi som det ønsker å komme i forbindelse med.

1. Når det er maktpåliggende for et luftfartøi å påkalle et fartøis opmerksomhet, og det ikke kan gå ned på sjøen eller oprette trådløs forbindelse, skal det påkalle beset-

15 oktbr. ningens opmerksomhet ved å fly i trange cirkler rundt fartøiet eller ved å fyre av en rekke grønne signallys.

2. Luftfartøi som har midler til optisk signalering, kan derefter sende sin meddelelse.
3. Luftfartøi som ikke har midler til optisk signalering og som ønsker å henlede fartøiets opmerksomhet på et luftfartøi som befinner sig i havsnød, skal efter å ha gitt de signaler som er nevnt under 1, fjerne sig i retning av det luftfartøi som er i nød.
4. Derfor skal civile luftfartøier undlate å fly i sluttede cirkler rundt et fartøi med mindre de har en meddelelse a gi.

Nærværende bestemmelser gjøres gjeldende fra 1 november 1932. Fra samme tid settes ut av kraft de ved Forsvarsdepartementets skrivelse av 24 mars 1924 fastsatte regler om luftfart.

Anm.: Ovennevnte reglementer (B., C. og E.) samt skjema for luftdyktighetsbevis kan fåes hos Forsvarsdepartementets luftfartsråd, Oslo.

15 oktbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om tobakksvedtekt for Vestre Toten herred, Opland fylke.

15 oktbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om tobakksvedtekt for Brandbu herred, Opland fylke.

15 oktbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om tobakksvedtekt for Hole herred, Buskerud fylke.

15 oktbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Østfold fylkesskattestyre, hvori uttales, at det må anses utvilsomt at det kun er for skogens vedkommende, en særskilt klagenevnds verdsettelse i henhold til landskattelovens § 93 siste ledd er bindende for ligningsmyndighetene de to følgende år. Hvad klagenevnden måtte ha besluttet angående verdsettelsen av jordvei, huser og annet som tilligger en skogeiendom, antas ikke å ha den omhandlede virkning.

17 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved søstrene Mathilde Juell og Karen Erika Boldt Juells testamentariske bestemmelser av 3 juli 1929 oprettede «Mathilde og Kaja Juells legat» til fordel for ensligstillede trengende damer av den borgerlige klasse i Arendal.

---

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44, hvor vedtekten er inntatt.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Disponent Aksel Byes fond» til musikklivets fremme i Oslo. 17 oktbr.

Rundskrivelse *) fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 18 oktbr.

I medhold av bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 20 september 1929 gjør departementet herved følgende endringer i kongelig plakat av samme dag om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer:

Under avdeling B inntas efter alfabetisk orden:

«*Natriumbioksalat, Bioksalsurt natron (Natrium bioxalicum).»

Under avdeling C, I, 13 inntas under eksempler efter alfabetisk orden:

«Vaskemidler med et innhold av inntil 10 % natrium bioksalat.»

I medhold av bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 13 mars 1931 gir departementet samtidig følgende tillegg til kongelig plakat av 2 mai 1930 om opbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer:

Som ny § 14 tilføies:

«Vaskepulver eller lignende preparater som inneholder natrium bioksalat eller lignende oksalater, skal være pakket i sterke, tette og forseglede pappesker. Direkte på esken skal være trykt med store, tydelige bokstaver i sort farve på rød bunn varens navn og giftmerke samt ordene: «Forsiktig. Giftig. Må ikke tas inn. Må opbevares under lås og lukke». Dessuten skal esken være påtrykt bruksrettledning som sier hvad stoffet skal brukes til og i hvilket forhold det skal blandes med vann samt angir vedkommende fremstillers firmanavn.»

§§ 14 og 15 i de nuværende forskrifter — jfr. departementets rundskrivelse av 17 mars 1931 — blir §§ 15 og 16.

Skrivelse fra Handelsepartementet. 18 oktbr.

Ved kongelig resolusjon av 1 juli 1932 har Norge ratifisert den internasjonale overenskomst**) om lastelinjer, som blev inngått i London 5 juli 1930, og 1 oktober 1932 er det norske ratifikasjonsdokument blitt

*) Kunngj. 14 januar 1933 i Lovtid. 1ste avd. nr. 3 for 1933.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1932 s. 734 flg.

18 oktbr. deponert i det britiske utenriksministerium. I overensstemmelse med overenskomstens artikkel 24 vil da overenskomsten tre i kraft for Norges vedkommende 1 januar 1933, og fra denne datum må norske skib, som omfattes av overenskomsten, være utstyrt med det internasjonale lastelinjecertifikat som er foreskrevet i overenskomsten, jfr. § 2 punkt 2 i forskrifter om lastelinjer på skib, fastsatt ved kongelig resolusjon av 10 juni 1932.

19 oktbr. **Rundskrivelse** fra Kirke- og Undervisningsdepartementet.

Utenlandske geografiske navn. Liste I.

Som bekjent godkjente departementet i november 1926 dosent Arstals ved offentlig foranstaltning trykte skrift «Geografiske fremmednavn» som norm for rettskrivningen av slike navn i lærebøker og ved undervisningen i skolene, med visse av rettskrivningsnevnden foreslåtte endringer. I mai 1930 nedsatte departementet en komite med det mandat å foreta en revisjon av de i 1926 fastsatte navneformer. Som resultat av komiteens arbeide foreligger som dens første publikasjon et forslag, betegnet som Liste I: Navn på stater og en del viktigere landområder. Dette forslag har departementet godkjent som norm herefter for skrivemåten av vedkommende navn i lærebøker og ved undervisningen i skolene. Listen er trykt i særskilte hefter for bokmål og nynorsk og er til salgs gjennem J. W. Cappelens bokhandel, Oslo, for en pris av kr. 1,25 pr. eksemplar.

19 oktbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Landbruksdepartementet.

Når en tjenestemann, som sender inn sine skyss- og kostregninger kvartalsvis, har påbegynt en reise i ett kvartal og tilendebringer den først i det næste, antas foreldelsesfristen i lovens § 5, 2net punktum, å måtte regnes fra utløpet av det kvartal som reisen er tilendebragt i også forsåvidt angår den del av reisen som er foretatt i det foregående kvartal.

19 oktbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Buskerud, hvori uttales, at bestemmelsen i landskattelovens § 93 siste ledd ikke antas å være til hinder for, at der opnevnes særskilt klagenevnd 2 år i trekk. Den klagenevnd som opnevnes det annet år, vil imidlertid, forsåvidt gjelder skogens verdsettelse, måtte legge den foregående klagenevnds avgjørelse til grunn i den utstrekning loven krever.

Kongelig resolusjon *). 20 oktbr.

I. Med hjemmel av § 18, 6. ledd, i lov nr. 5 av 31 mai 1900 om løsgjengeri, betleri og drukkenskap — jfr. lov nr. 14 av 6 juni 1930 — utferdiges forskrifter for Hovelsåsen alkoholistanstalt, angående overflytning av innlagte til annen anstalt, angående permisjon, utskrivning på prøve eller endelig utskrivning, overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Forskriftene gjøres gjeldende inntil videre å regne fra og med 1 desember 1932.

Forskriftene har følgende ordlyd:

Kap. I.

Overflytning.

Innlagte, som på grunn av sitt forhold ved anstalten eller på grunn av sin legemlige eller psykiske tilstand, ikke antas å egne sig for eller å kunne nyttiggjøre sig fortsatt ophold i anstalten, kan besluttes overflyttet til en annen av Kongen godkjent kuranstalt eller til tvangsarbeidshus. Styreren sender forslag om overflytning til Socialdepartementet, som i tilfelle forelegger saken gjennem Justisdepartementet for vedkommende statsadvokat til avgjørelse.

Kap. II.

Permisjon.

Hvis en innlagts familie- eller erhvervsforhold gjør det særlig ønskelig, kan styreren undtagelsesvis tillate en avbrytelse av kuropholdet på inntil 3 døgn. Spørsmål om lengere permisjon avgjøres av Socialdepartementet.

Vedkommende må forplikte sig til totalavhold under permisjonen og kan pålegges å melde sig for det stedlige politi. Bryter han sitt avholdsløfte eller opfyller han ikke sin meldeplikt, kan han straks bringes tilbake til anstalten, eventuelt ved politiets hjelp. Han skal gjøres skriftlig bekjent med vilkårene for permisjonen, før han forlater anstalten.

Anses det påkrevd, skal den innlagte ledsages under permisjonen, men omkostningene hermed er anstalten uvedkommende.

Kap. III.

Utskrivning på prøve.

1) Betingelser for utskrivning på prøve. Tidspunktet.

a) Efter 1 års ophold i anstalten kan styreren løslate en innlagt på prøve. Før beslutning herom treffes, skal saken være forelagt spesiallægen og anstaltens tilsynskomité.

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

20 oktbr. Om løslatelse på prøve sendes innberetning til Socialdepartementet.

Før denne tid kan Socialdepartementet undtagelsesvis la foreta prøveutskrivning, hvis det er grunn til å anta at øiemedet med kurbehandlingen er opnådd eller når en innlagts helbreds-, familie- eller erhvervsforhold i særlig grad taler for det eller det av andre grunner finnes nødvendig eller særlig ønskelig.

En innlagt som tidligere har vært anbragt i tvangsarbeidshus eller i kuranstalt efter straffeloven eller løsgjengerloven, kan i almindelighet ikke løslates på prøve før efter 1½ å 2 år.

Når fullbyrdelse av fengselsstraff er falt bort, fordi kurophold er bragt i anvendelse, må løslatelse ikke i noe tilfelle skje, før vedkommende har vært i anstalten så lang tid som svarer til den fengselsstraff han skulde ha utstått. Herved regnes 1 dags kurophold lik 1 dags fengsel.

b) Midlertidig fravær i en psykiatrisk klinikk eller i sykehus regnes som kurophold. Det samme gjelder permisjon.

Vilkårene.

a) Prøvetiden er 1 år fra avreisedagen. Er den gjenstående anbringelsestid mere enn 1 år, bør prøvetiden være av samme lengde som resttiden.

b) Den prøveutskrevne skal i prøvetiden som regel stå under tilsyn av en offentlig eller privat institusjon eller av en dertil skikket privatperson eller i nødsfall av vedkommende politimyndighet.

Tilsynet skal som regel vare prøvetiden ut. Socialdepartementet treffer bestemmelse om dets ophør før prøvetidens utløp.

c) Den prøveutskrevne skal avholde sig fra rusdrikk i prøvetiden.

d) Han har å ta ophold på det sted og ta det arbeide som styreren anviser ham ved løslatelsen og skal — innen en av styreren satt frist — fremstille sig for sin tilsynsfører.

e) Han skal i prøvetiden efter beste evne søke å beholde eller skaffe sig arbeide og skal avholde sig fra lediggang. Han plikter å ta det arbeide som styreren eller den tilsynsførende anviser ham.

f) Han skal i tilfelle opholde sig på eller holde sig borte fra nærmere angitte områder. Uten tillatelse av styreren eller den tilsynsførende må han i prøvetiden ikke flytte ut av vedkommende by eller herred.

g) Han skal efter beste evne opfylle sin forsørgelsesplikt overfor sin familie og i øvrig skjøtte sine plikter mot den og i det hele vise god opførsel.

h) Han skal anvende de ham av anstalten utbetalte arbeidspenger overensstemmende med styrerens eller forvalterens anvisninger. 20 oktbr.

i) Han er i prøvetiden forpliktet til efter pålegg å møte for sin tilsynsfører, likesom han plikter å meddele denne alle de oplysninger om sitt forhold som måtte begjæres. Han skal også ellers efterkomme de pålegg styreren eller den tilsynsførende gir ham.

2) Forføininger ved løslatelsen.

a) Styreren skal søke å skaffe den prøveutskrevne arbeide og bopel. Til fremme herav bør han i tide sette sig i forbindelse med offentlige eller private institusjoner eller enkeltpersoner.

b) Den prøveutskrevne bør på hensiktsmessigste måte sendes til det sted, hvor det er skaffet ham arbeide eller i tilfelle til sitt hjemsted eller opholdssted før innleggelsen i anstalt.

Når en innlagt ved løslatelsen sendes til en annen kommune enn den hvori han var bosatt før innleggelsen, bør han få med sig flytningsattest fra vedkommende politimyndighet til forevisning for politiet på det nye sted.

Hvis reise til et annet sted enn bosteds- eller hjemstavnskommunen medfører øket utgift, kan denne helt eller delvis avholdes av vedkommendes arbeidspenger.

c) Før avreisen skal den prøveutskrevne gjøres nøie kjent med vilkårene for løslatelsen. Han skal alltid avgi skriftlig erklæring om at han er gjort bekjent med disse vilkår, — bl. a. at han skal avholde sig fra rusdrikk i prøvetiden, — og med betingelsene for at han pånу kan innsettes i anstalten.

En avskrift av vilkårene leveres ham ved løslatelsen.

3) Tilsynet.

a) Den tilsynsførende skal ha innseende med om den utskrevne i prøvetiden overholder de fastsatte vilkår og skal herunder så vidt mulig støtte ham i bestrebelsene for å føre et ordentlig og edruelig levesett.

b) Styreren skal gi den som skal føre tilsynet meddelelse om vilkårene for prøveutskrivningen, oplysning om den tilsynsførendes gjøremål m. v.

Dersom tilsynet ikke skal overtas av politiet, skal styreren også gi vedkommende politimyndighet meddelelse om løslatelsen, vilkårene derfor, hvem der skal føre tilsynet og mulige andre oplysninger av interesse.

20 oktbr. c) Den tilsynsførende har uten ophold å innberette det til styreren, dersom den prøveutskrevne ikke opfyller vilkårene.

Tillatelse for vedkommende løslatte til å flytte må ikke gis, medmindre det er særlig grunn til det. Det skal herved tas hensyn til om den løslatte er sikret arbeide eller underhold på det nye sted. Før tillatelse gis, må den tilsynsførende ved henvendelse til styreren sørge for tilsyn på det nye sted.

Tillates flytning, innrapporteres dette straks til styreren, som i tilfelle underretter vedkommende politimyndighet.

d) Er den tilsynsførende forhindret fra å utføre sitt hverv, må han snarest gjøre henvendelse til styreren som sørger for nytt tilsyn.

4) Gjeninnsettelse i anstalten.

a) Hvis den løslatte i prøvetiden ikke avholder sig fra rusdrikk eller i øvrig bryter noen av de for løslatelsen satte vilkår eller tilsidesetter styrerens eller tilsynsførendes bestemmelser eller forøver noen straffbar handling som kan medføre frihetsstraff, — sendes saken til Socialdepartementet til avgjørelse av, om han skal settes inn i anstalten for resttiden. Ellers blir utskrivningen endelig ved prøvetidens utløp.

b) Blir vedkommende anbragt i kuranstalt eller i tvangsarbeidshus i henhold til ny dom, fullbyrdes også resten av det før pålagte kurophold, forsåvidt det efter a) er anledning til det.

Socialdepartementet kan dog gjøre undtagelse fra denne regel.

Kap. IV.

Endelig utskrivning.

a) Kurtiden ophører når lengstetiden for innsettelse er utløpet. Jfr. også kap. III 4 a).

Hvis særlige grunner taler for det, kan Socialdepartementet beslutte at en innlagt skal utskrives før tiden.

b) Styreren skal søke å skaffe den utskrevne arbeide og bopel. Kap. III punkt 2 b) får tilsvarende anvendelse.

c) Om utskrivningen sendes innberetning til Socialdepartementet.

Kap. V.

Forvaltningen av de av den utskrevne optjente arbeidspenger, som ikke er anvendt under opholdet.

a) Den prøveutskrevnes arbeidspenger skal som regel forvaltes av den tilsynsførende. Foreligger særlig grunn til det, kan styreren opnevne en særskilt forvalter av pengene.

Arbeidspengene for den endelig løslatte forvaltes av en 20 oktbr.
av styreren dertil opnevnt person.

b) Ved løslatelsen sendes arbeidspengene til forvalteren tillikemed instruks angående pengenes forvaltning m. v.

c) Forvalteren bestemmer hvorledes pengene skal anvendes, så at de kan bli til mest mulig nytte. Det må herunder så vidt mulig undgåes at noe større beløp utbetales den løslatte i kontanter. For pengenes anvendelse avlegger forvalteren regnskap til styreren.

d) Arbeidspenger som ennu ikke er utbetalt en løslatt kan inndras, hvis han bryter prøvevilkårene eller forøver noen straffbar handling som kan medføre frihetsstraff. Mistenkes han for en sådan, holdes pengene tilbake inntil saken er avgjort. Enn videre kan arbeidspengene inndras, hvis den løslatte misbruker noen ham utbetalt del derav eller hvad derfor er anskaffet.

Beslutning om inndragning fattes av styreren.

e) Har en innlagt ikke innen en rimelig frist søkt sine arbeidspenger utbetalt eller anvendt for sig, sendes pengene tilbake til styreren.

Kongelig resolusjon *). I medhold av lov om oprin- 20 oktbr.
nelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 fastsettes nedenstående bestemmelser om merkning av støpejernsvarer:

§ 1. De i denne paragraf nevnte støpejernsvarer må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbruker medmindre de i overensstemmelse med de i § 2 fastsatte regler er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare. Bestemmelsene gjelder for:

Kaminer.
Ovner.
Komfyrer.
Bryggepanner.
Takluker.
Pipehatter.
Feierdører.
Lufteventiler.
Gryter.
Vaffeljern.
Gorojern.
Krumkakejern.
Stekepanner.

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

20 oktbr. Munkepanner.
Gulvsluk.
Kumlokk.
Vinduer (støpejern).
Ovnsrør.
Lykter.

§ 2. Angivelsen skal være sålydende:
«Norsk» for varer tilvirket i Norge.
«Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet.
Alternativt kan angivelsen være sålydende:
«Fabrikert i ..... (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

Angivelsen skal på lett synlig og tydelig måte være trykt på en etikett som er godt klebet til varen på en iøinefallende del av samme. Etiketten skal for norske varer være rød og blå med hvite bokstaver og linjer. For utenlandske varer skal etiketten være hvit med sorte bokstaver.

For kaminer, ovner, komfyrer og bryggepanner skal etiketten ha en størrelse av minst 50 × 90 mm og bokstavene skal være minst 10 mm høie. For de øvrige varer skal etiketten ha en størrelse av minst 30 × 50 mm og bokstavene skal være minst 5 mm høie.

§ 3. Overtredelse av de foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

§ 4. Disse bestemmelser trer i kraft 1 februar 1933.

20 oktbr. **Kongelig resolusjon** *).

I. Med hjemmel i § 30 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 bestemmes:

1. Finske undersåtter som er hjemmehørende i Petsamoområdet samt Enari, Utsjoki og Enontekis sogn,
2. Svenske undersåtter hjemmehørende i svensk Lappland,
3. Sovjetforbundets undersåtter hjemmehørende i egnene om Hvitehavet og Nordishavet

skal inntil videre ha rett til på offentlige markeder i Troms og Finnmark fylker fritt å selge til alle og enhver egne produkter fra disse egner av de almindelige landbonæringer, jakt og husflid uten derfor å erlegge nogen salgsavgift (heri ikke innbefattet avgift av deres plass på

*) Kunngj. 24 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

markedet, «plassavgift») av hvad slags den enn måtte være. 20 oktbr.

Vedkommende undersåtter skal, når de vil utøve denne rett, føre med sig behørig legitimasjon fra offentlig myndighet på sitt hjemsted for at de er hjemmehørende der.

II. De ved kongelig resolusjon av 20 desember 1929 i henhold til samme lovs § 30 fastsatte bestemmelser om visse fremmede undersåtters salgsrett på offentlig markeder i Troms og Finnmark fylker opheves.

III. Disse bestemmelser trer i kraft fra og med 1 november 1932.

Kongelig resolusjon. Med hjemmel i § 23 i lov om børser av 19 juni 1931 bestemmes at Skiens børs opheves ved utløpet av kalenderåret 1932. 20 oktbr.

Skrivelse fra Utenriksepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Persia 28 september 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av forsendelse og salg av utuktige publikasjoner, Genève 12 september 1923. 20 oktbr.

Skriv frå Kyrkjedepartementet til skuledirektøren, Trondheim, som bed um svar på desse spursmål: 20 oktbr.

1. Lærarar som vert tilsette for eit kurs om gangen (år for år) i 24 vekers framhaldsskular, skal ikkje dei ha fullt fylkestillegg for kvart kurs utan omsyn til datoen for tilsetjing eller godkjenning?

2. Gjeld i so fall dette ogso for lærarar i 24 vekers arbeidsskulekurs, so framt dei har den utdaning at departementet godkjenner, at dei får fylkestillegg i det heile?

Departementet har svara:

Ad 1. Ja, dersom dei i vedkomande budgettår ikkje har nokon annan post korkje fyre eller etter tilsetjingi i framhaldsskulen.

Ad 2. Ja, på tilsvarande vilkår som nemnt under 1.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besidder av hund i Leinstrand herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde rottehunder og skjødehunder som er av så ringe størrelse at de anses ufarlige for bufeet, samt hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder. 20 oktbr.

*) Kunngj. 29 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 45,

21 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Serine Wroldsens testamente av 9 oktober 1918 oprettede «Familien Wroldsens legat» til fordel for trengende i Tromøy.

21 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved A. H. Bachkes gavebrev av 30 mars 1932 oprettede «A. H. Bachkes Fond» til fordel for Det Kongelige Norske Videnskabers Selskap, Museet, Trondheim.

21 oktbr. **Brev** fra Kirkedepartementet til Det akademiske kollegium, hvori fastsettes nedenstående bestemmelser om anmeldelse til praktisk tjeneste på apotek for farmasøitiske studerende:

Anmeldelse til praktisk tjeneste på apotek sendes av de farmasøitiske studerende til Universitetets farmasøitiske institutt, mens de apotekere som ønsker å anta praktikanter, innsender ansøkning herom til medisinaldirektøren. Anmeldelsesfristen for studerende og apotekere utløper 1 september i det år som går forut for tiltredelsen av praktikanttjeneste ved apotek. Dersom en apoteker ønsker å anta en bestemt praktikant, og såfremt en praktikant ønsker å tjenestgjøre ved et bestemt apotek, skal dette være uttrykkelig angitt i de respektive skrivelser. Avgjørelsen vedrørende anmeldelser og ansøkninger treffes av medisinaldirektøren efter at Det farmasøitiske institutt har uttalt sig om saken. Innen 15 oktober samme år underretter medisinaldirektøren ansøkerne om den avgjørelse han har truffet.

22 oktbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om endring i mønstrene for stempelmerke og merkelapp, som skal benyttes ved kontrollen med utførsel av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) fra Norge til Sverige, jfr. kongelig resolusjon av 7 oktober 1932.

24 oktbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet til landsfengslenes direktører.

Sikringsfanger i fengsel.

Departementet bestemmer herved med hjemmel i kongelig resolusjon av 14 juni 1929 at §§ 3—7 i det fastsatte reglement for forvaringsfanger efter straffelovens § 39 a (av 23 desember 1930, jfr. skrivelse av 28 mai 1932) også skal gjøres gjeldende for personer som anbringes i fengsel i henhold til straffelovens § 39, 1 f.

---

*) Kunngj. 29 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 46. Mønstrene er i endret form inntatt på sitt sted i de under 7 oktober 1932 utferdigede regler om kontrollen, se side 520 flg.

Likeså skal reglementets § 8 gjelde disse personer, dog 24 oktbr.
således at der istedenfor om løslatelse på prøve gis uttalelse om hvorvidt fengselsopholdet bør ombyttes med andre sikringsmidler eller sikringen innstilles.

Finner direktøren grunn til å anta at det er fare for at en person som er anbragt i fengslig forvaring efter straffelovens § 39, på grunn av sådan tilstand som der nevnt pånyvil begå nogen straffbar handling, jfr. straffelovens § 39, 1 og 2, og at han derfor bør søkes undergitt sikringsmidler utover den lengstetid som er fastsatt i dommen, blir spørsmålet herom å ta op så betimelig at saken kan forelegges for domstolen senest 3 måneder før lengstetidens utløp. Saken skal på forhånd forelegges for funksjonærrådet og sendes derefter med uttalelse fra lægen og direktøren til Fengselsstyret. Aktene sendes med.

Når en person løslates fra fengslet og undergis sikringsforanstaltninger i henhold til straffelovens § 39 1 a—d, skal direktøren underrette politimesteren i det distrikt hvor vedkommende skal ta ophold, og i tilfelle den tilsynsførende om når løslatelsen finner sted under henvisning til gjeldende forskrifter om melding (forskriftene av 23 september 1929 punkt 8 og 9). Rettsaktene sendes med til politiet.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av 25 oktbr.
§ 10 i politivedtekten for Søndeled herred, Aust-Agder fylke.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, 26 oktbr.
Stavanger, som anmoder om departementets uttalelse angående et herreds rett til bidrag av fylkesskolekassen til fortsettelsesskole.

I anledning herav bemerker departementet:

Bidrag til fortsettelsesskoler hører til de utgifter som fylkesskolekassen plikter å utrede. Setter et herred i gang fortsettelsesskole overensstemmende med landskolelovens § 46 e og planen er godkjent av overtilsynet, har det derfor krav på bidrag til denne. Man er også enig med herr direktøren i at det er rimelig at der på fylkesskolekassens budgett opføres en anslagssum til anvendelse som bidrag til fortsettelsesskoler. Hvad der muligens kan være noget tvilsomt er om et herred kan kreve bidrag til sin fortsettelsesskole for et bestemt budgettår når kravet først fremsettes efterat fylkesskolekassens budgett for vedkommende termin allerede er bevilget, således at der ikke foreligger nogen bevilgning til den bestemte skole og der heller ikke er nogen sådan an-

*) Kunngj. 29 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 45, hvor vedtektens § 10 i endret lydelse er inntatt.

26 oktbr. slagsbevilgning som nevnt foran. Man antar dog at herredet også i så tilfelle har krav på bidrag. På den annen side må det være rimelig at herredene i tide gjør sig op en mening om hvorvidt de kan komme til å kreve bidrag til fortsettelsesskole, således at saken kan behandles i forbindelse med bevilgningen av budgettet. Disse vanskeligheter kan imidlertid undgåes ved at fylket fører op en anslagssum til fortsettelsesskoler.

28 oktbr. **Kongelig resolusjon** om oprettelse av et ulønt konsulat i Ceuta med et konsulatdistrikt omfattende det spanske koloniområde i Marokko.

28 oktbr. **Kongelig resolusjon** *). I henhold til §§ 94, 96 og 97 i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903, jfr. tilleggslover av 18 september 1909 og 21 august 1914, fastsettes nedenstående forskrifter om bygning av og redningsredskaper m. v. på passasjerskib i internasjonal fart:

Definisjoner.

§ 1. I disse forskrifter forståes ved:

a) overenskomsten: den overenskomst om menneskeliv til sjøs som blev undertegnet i London 31 mai 1929;

b) internasjonal reise: en reise fra et land som omfattes av overenskomsten til en havn utenfor dette land eller omvendt. I samme øiemed er enhver koloni, ethvert oversjøisk territorium, protektorat eller territorium under overhøihet eller mandat å betrakte som et særskilt land;

c) passasjerskib: et skib som i henhold til lov om statskontroll med skibes sjødyktighet skal være forsynt med passasjercertifikat.

§ 2. *Forskriftenes omfang.*

1. Passasjerskib som anvendes på internasjonale reiser skal med hensyn til bygning, utstyr med redningsredskaper og ildslukningsapparater m. v. samt besiktelse og utstedelse av sikkerhetscertifikat være underkastet bestemmelsene herom i overenskomstens kapitler II, III og VI med tilhørende reglement.

De avgjørelser og forføininger som efter disse bestemmelser og efter overenskomstens art. 57 er henlagt til administrasjonen, treffes av Sjøfartskontoret, som

*) Kunngj. 29 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.

også kan utferdige regler for hvorledes bestemmelsene skal gjennemføres. 28 oktbr.

2. Når disse forskrifter gjøres gjeldende for et skib, trer de istedenfor de tilsvarende hittil gjeldende bestemmelser for passasjerskib i sådan fart.
3. Ethvert passasjerskib på internasjonal reise skal være utstyrt med et nasjonalt passasjercertifikat ved siden av det internasjonale sikkerhetscertifikat.

§ 3. På skib som kommer inn under disse forskrifter skal det være et eksemplar av overenskomsten ombord.

Straffebestemmelser.

§ 4. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 339,2, forsåvidt ikke strengere straff i henhold til annen lovbestemmelse kommer til anvendelse.

Ikrafttredelse.

§ 5. Disse forskrifter trer i kraft 1 januar 1933 og gjøres gjeldende for de i § 2 omhandlede skib fra den tid de første gang efter 1 januar 1933 gjennemgår sin årlige besiktelse for passasjercertifikat.

Kongelig resolusjon *). Den arealgrense som er omhandlet i første ledd i § 1 i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920, nedsettes for Oddernes herred, Vest-Agder fylke, til 10 dekar. Den kongelige resolusjon av 21 september 1917 om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for herredet til 25 dekar opheves forsåvidt angår de i lovens § 1, første ledd, omhandlede erhververe. 28 oktbr.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *). 28 oktbr.

1. I medhold av lov om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918 § 2 bestemmes at det inntil videre skal være forbudt å innføre fra fremmede land krysssfinér og møbelplater (sperreplater), medmindre Landbruksdepartementet har gitt tillatelse til innførselen.
2. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *). 28 oktbr.

I. Lov om tollvesenet av 22 juni 1928 med endringslov av 7 juni 1929 settes i kraft 1 januar 1933, forsåvidt angår de bestemmelser i loven som ikke allerede er trådt i kraft ved kongelig resolusjon av 12 januar 1932.

*) Kunngj. 29 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.

28 oktbr. II. I henhold til den foran nevnte lovs § 3 bestemmes at lovens bestemmelser om tollvesenets kontroll med fartøier samt om lossing og lastning av varer fra eller til utlandet og innenriks sending av varer kommer til anvendelse innen en grense mot havet av 10 nautiske mil utenfor de ytterste øer og holmer, som ikke stadig overskylles av sjøen.

III. Tolldepartementet bemyndiges til å utøve den Kongen tillagte beføielse 1) i lovens § 24 til å frita fartøier for å være forsynt med varefortegnelse eller manifest ved ankomsten her til landet og 2) i lovens § 208 til å tilstå rutegående fartøier enkelte lempninger med hensyn til de gitte forskrifter om eftersyn, forsegling, varefortegnelse, innklarering m. v. og til å fastsette de nærmere vilkår herfor.

IV. De i henhold til den nu gjeldende lovgivning gitte bestemmelser blir også efter den foran nevnte lovs ikrafttreden gjeldende, forsåvidt og i den utstrekning de ikke kommer i strid med denne lov eller forskrift som er gitt i henhold til loven.

28 oktbr. **Kongelig resolusjon**, hvorved fastsettes følgende reglement for tolltjenesten:

Kapitel 1.

Om tolltjenestens organisasjon.

§ 1. Det regjeringsdepartement hvorunder tollovgivningen og tollbeskatningen er henlagt, har den øverste administrative myndighet i alle tollvesenets anliggender som ikke avgjøres av Kongen eller Stortinget. Det kan således treffe endelig bestemmelse i disse saker, uansett om de ved reglement eller annen administrativ forskrift er henlagt til underordnede myndigheters avgjørelse. Dette departement benevnes i det følgende Tolldepartementet.

§ 2. Tolltjenesten deler sig i to hovedgrener: Opsyns- og kassererforretninger.

Opsynsforretningene består vesentlig i kontroll med vareførsel og annen trafikk fra og til utlandet samt i utførelse av forretninger som danner grunnlag for beregning av toll og andre avgifter eller inntekter som opkreves ved tollvesenet.

Kassererforretningene består vesentlig i beregning, opkrevning og remittering av toll og andre avgifter eller inntekter hvis innfordring er henlagt til tollvesenet, utbetaling av utgifter ved tollvesenets virksomhet, og av andre pengebeløp som av vedkommende myndighet beordres utbetalt ved tollvesenet,

samt ekspedisjon, bokførsel og regnskapsavleggelse i forbindelse hermed. 28 oktbr.

§ 3. Ved tollsted forståes et sted hvor eller hvorfra der i almindelighet kan foretas alle slags opsyns- og kassererforretninger som er henlagt til tollvesenet.

Ved tollstedsdistrikt forståes et tollsted med tilhørende område og deri oprettede tollstasjoner og tollvaktposter til utførelse av visse slags forretninger.

Ved tolldistrikt forståes et område som omfatter flere tollstedsdistrikter og er underlagt en distriktstollinspektør.

§ 4. Opsynsforretningene utføres ved tollinspektøren — hvorved forståes distriktstollinspektøren eller den som på stedet utfører dennes forretninger (jfr. § 6) — og det ham underordnede personale, nemlig: Kontrollchef for tollbehandlingen ved Oslo Sjøtollsted, overtollkontrollører, tollkontrollører, uthavnsbetjenter, kryssbetjenter, tollassistenter, tollopsynsmenn, kontorbetjenter.

Kassererforretningene utføres av tollkassereren — eller annen av Tolldepartementet dertil antatt tolltjenestemann, som også i det følgende vil bli benevnt tollkasserer — og det ham underordnede personale, nemlig: Hovedbokholder ved Oslo Sjøtollsted, kontorfullmektiger, kontorbetjenter.

§ 5. Distriktstollinspektøren er den øverste leder av tollopsynet i sitt tolldistrikt. Han er forpliktet til å ta fast bopel på det sted som Tolldepartementet bestemmer.

§ 6. I det tollstedsdistrikt hvor distriktstollinspektøren har sitt sete, leder han selv som tollinspektør opsynsforretningene.

I de øvrige tollstedsdistrikter forretter som tollinspektør, når distriktstollinspektøren ikke selv er til stede og overtar ledelsen, den tolltjenestemann som Tolldepartementet bestemmer. Denne tjenestemann har med hensyn til de løpende daglige forretninger samme myndighet som distriktstollinspektøren; men han skal rette sig efter de forskrifter og pålegg som distriktstollinspektøren gir ham angående tjenestens utførelse. Han har også i regelen å henvende sig til distriktstollinspektøren med forslag, andragender eller forestillinger som angår opsynsforretningene, eller å innsende sådanne gjennem denne, likesom han har å avgi til eller gjennem distriktstollinspektøren sine innberetninger.

§ 7. I saker som skal behandles av tollkamret, hvorved er å forstå et kollegium ved tollstedet med distriktstollinspektøren og tollkassereren som sideordnede medlemmer, har disse i fellesskap å treffe avgjørelser eller avgi uttalelser.

Ved tollsted i distriktet hvor distriktstollinspektøren ikke har sitt sete, er den for ham der forrettende tollinspektør medlem av stedets tollkammer, når distriktstollinspektøren ikke selv er

28 oktbr. til stede. Dette er dog ikke til hinder for, at distriktstollinspektøren, også om han er fraværende fra tollstedet, selv utøver sin funksjon som medlem av tollkamret, når hans egen deltagelse i en saks behandling forekommer ham hensiktsmessig eller uttrykkelig forlanges av Tolldepartementet.

Ved tollsted hvor tollinspektøren og tollkassereren er én og samme person, behandler denne saker som henhører under tollkamret. Han deltar som tollkasserer i disses behandling når distriktstollinspektøren selv utøver sin funksjon som medlem av tollkamret.

Er tollinspektøren og tollkassereren av ulike mening i nogen sak som er undergitt tollkamrets avgjørelse, og der ikke er tid til å innhente Tolldepartementets bestemmelse, blir tollinspektørens mening foreløbig å følge og innberetning å avgi.

Tollinspektøren åpner brever m. v. som er adressert til tollkamret, og opbevarer de herhenhørende skrivelser m. v. Dog blir verdiforsendelser å motta av tollkassereren.

Kapitel 2.

Om tolltjenestemenns gjøremål og plikter i almindelighet.

§ 8. Distriktstollinspektøren fører tilsyn med at de ham underordnede tjenestemenn opfyller sine plikter, samt veileder dem med hensyn til deres forskjellige gjøremål. Videre påser han at forholdene for øvrig i tolldistriktet er i orden. Vesentlige forseelser eller mangler innberetter han — under iakttagelse av bestemmelsene i tjenestemannsloven, forsåvidt denne kan få anvendelse — til Tolldepartementet med forslag til forføininger.

Distriktstollinspektøren foretar i nødvendig utstrekning reiser til inspeksjon av sitt distrikt, og sender herom for hvert kvartal innberetning til Tolldepartementet umiddelbart efter kvartalets utløp. Er ikke nogen reise foretatt i kvartalet, blir dette å innberette.

§ 9. For tjenesten ved tollstasjoner og tollvaktposter samt ombord i opsynsfartøier utferdiger distriktstollinspektøren instruks, hvorav gjenpart sendes Tolldepartementet.

§ 10. Når distriktstollinspektøren på grunn av sykdom eller annet lovlig forfall ikke kan utføre sine forretninger, besørges disse av den tjenestemann som i tollopsynet ved tollstedet har den høieste charge næst efter distriktstollinspektøren, eller om der er flere av nevnte charge å velge mellem, ved den av dem som distriktstollinspektøren beordrer dertil. Blir fraværet av lengere varighet, innberettes dette til Tolldepartementet av distriktstollinspektøren eller, hvis nødvendig, av tollkassereren med forslag om forretningenes midlertidige utførelse.

Avgår distriktstollinspektøren ved døden, innberettes dette på 28 oktbr.
samme måte av tollkassereren.

Når en tollkasserer ved et tollsted, hvor opsyns- og kasserer-forretningene ikke ledes av samme person, på grunn av sykdom eller annet lovlig forfall ikke kan utføre sine forretninger, avgir tollkassereren eller, hvis nødvendig, tollinspektøren innberetning derom til Tolldepartementet med forslag om forretningenes midlertidige utførelse. Avgår tollkassereren ved døden, har tollinspektøren på samme måte uopholdelig å underrette Tolldepartementet, i tilfelle gjennem distriktstollinspektøren.

Når tollinspektøren, herunder også sådan som samtidig forretter som tollkasserer, på grunn av sykdom eller annet lovlig forfall ikke kan vareta de ham tilliggende forretninger, påligger det ham eller, hvis nødvendig, den efter anciennitet eldste funksjonær av høieste charge i tollopsynet ved tollstedet å underrette distriktstollinspektøren, som derefter har å dra omsorg for forretningenes midlertidige utførelse. Blir fraværet av lengere varighet, innberettes dette til Tolldepartementet av distriktstollinspektøren. Avgår tollinspektøren ved døden, har den nevnte funksjonær ved tollstedet straks å underrette distriktstollinspektøren herom, såfremt ikke nogen annen tjenestemann midlertidig fungerer som tollinspektør. I så fall påhviler underretningsplikten ham. Om dødsfallet sender distriktstollinspektøren underretning til Tolldepartementet.

§ 11. Tollinspektøren skal, når tollkassereren (jfr. § 4) avgår ved døden, straks underrette stedets skifteforvalter og vidnefast opta opgave over de penger og andre verdier som finnes i kassen. Han skal også sørge for forretningenes midlertidige utførelse under sitt eget umiddelbare opsyn, inntil der kan bli antatt nogen til å utføre forretningene på eget an- og tilsvar.

Ved tollsted hvor tollkassereren tillike har forrettet som tollinspektør, påligger det den efter anciennitet eldste funksjonær innen høieste charge ved tollstedet å besørge sådan underretning og optelling av kassen som ovenfor nevnt.

§ 12. Når tolltjenestemann som ikke er omhandlet i § 10, avgår ved døden, avgis innberetning herom til Tolldepartementet — av distriktstollinspektøren, om det er en tjenestemann i tollopsynet, og av tollkassereren, om det er en tjenestemann ved hans kontor.

Ved ledighet i stillinger konstituerer distriktstollinspektøren, om det er en stilling i tollopsynet, og tollkassereren, om det er en stilling ved hans kontor, en dertil skikket person i stillingen og avgir derom innberetning til Tolldepartementet. Denne bestemmelse kommer dog ikke til anvendelse ved ledighet i stillingen som kontrollchef for tollbehandlingen ved Oslo Sjøtollsted (jfr. § 14).

28 oktbr. § 13. Årlig ferie, tjenestefrihet under sykdom og tjenestefrihet for utøvelse av den efter loven påhvilende verneplikt gis i overensstemmelse med de regler som til enhver tid gjelder herom.

Innenfor rammen av de gjeldende regler bestemmes tidspunktet for den årlige ferie for tollinspektør av distriktstollinspektøren, og for det underordnede personale ved opsynet og kasserervirksomheten i et tollstedsdistrikt henholdsvis av tollinspektøren og tollkassereren.

§ 14. Tolldepartementet kan tilstå distriktstollinspektører, de av Kongen utnevnte tollkasserere samt kontrollchefen for tollbehandlingen ved Oslo Sjøtollsted tjenestefrihet i inntil 6 måneder og konstituere stedfortredere i permisjonstiden.

§ 15. Under inspeksjon av tollsted hvor tollkassererforretningene foreståes av den samme person som leder tollopsynet, har distriktstollinspektøren, når han dertil finner anledning, og som regel minst én gang hvert kvartal, å foreta eftersyn av kassererforretningene på samme måte som i § 26 nr. 1—3 ved andre tollsteder er foreskrevet for tollinspektøren, samt for øvrig å føre innseende med at kassererforretningene utføres på behørig måte.

Om utfallet av undersøkelsen skal han straks avgi innberetning til Tolldepartementet.

§ 16. Distriktstollinspektøren skal ha sin særlige opmerksomhet henvendt på, om opsynspersonalet i tolldistriktet kan innskrenkes eller bør forøkes, og skal i tilfelle inngå med forestilling herom til Tolldepartementet. Samme plikt påhviler tollinspektøren, forsåvidt angår opsynspersonalet i tollstedsdistriktet, og tollkassereren, forsåvidt angår det personale som hører under ham.

Hvis en ekstraordinær økning av forretningsmengden eller uforutsette tilfelle gjør det nødvendig, kan tollinspektøren midlertidig anta dagleiet hjelp. Foreligger der for budgett-terminen ikke bevilgning hertil, eller blir derved en gitt bevilgning overskredet, skal innberetning om antagelsen, ledsaget av nødvendige oplysninger straks avgis til Tolldepartementet.

Forutsees leiet hjelp å ville bli nødvendig for lengere tid, enten uavbrutt eller med kortere avbrytelse, skal Tolldepartementets samtykke til antagelsen på forhånd innhentes.

§ 17. Tjenestemann i tollopsynet kan av tollinspektøren beordres til midlertidig å gjøre tjeneste utenfor det sted hvor han er stasjonert; efter ordre av distriktstollinspektøren også utenfor tollstedsdistriktet, samt ved enkelt anledning og for kortere tid utenfor det tolldistrikt hvor vedkommende er ansatt. I sistnevnte tilfelle skal underretning straks sendes Tolldepartementet.

§ 18. Tollinspektøren fordeler opsynsforretningene mellem 28 oktbr.
det ham underordnede personale efter sitt frie skjønn om, hvad der må anses best stemmende med tjenestens tarv, og under tilbørlig hensyntagen til en rasjonell og for det offentlige økonomisk utnyttelse av personalet, dog med iakttagelse av følgende:

1. at overtollkontrollører ikke bør beordres til å utføre regelmessige nattevakter;
2. at ingen settes til nogen forretning hvorved han bringes i underordnet forhold til tjenestemann av lavere grad;
3. at den underordnede ikke anvendes til privat tjeneste for den overordnede;
4. at enhver tollkontrollør og tollassistent så vidt mulig gis anledning til å erhverve kyndighet i samtlige grener av forretningene.

Tollinspektøren har å delta umiddelbart i opsynsforretningene i den utstrekning det måtte være forenlig med hans øvrige plikter.

§ 19. Tollinspektøren skal:

1. instruere og rettlede sine underordnede tjenestemenn angående utførelsen av deres forskjellige gjøremål;
2. sørge for at tollvesenets bygninger med inventar holdes vedlike, at dets fartøier holdes i forsvarlig stand og at der foretas de nybygninger, anskaffelser og utbedringer hvortil der foreligger bevilgning eller samtykke fra Tolldepartementet;
3. dra omsorg for at tollåser med nøkler, tollsegl og stempler, vekt- og måleredskaper og andre for tollopsynets gjøremål nødvendige redskaper eller apparater holdes i forsvarlig stand og sikker forvaring;
4. sende avtrykk i lakk av tollsegl — også av de hos tollkassereren beroende — til Tolldepartementet innen 1 måned efter utløpet av hver budgett-termin;
5. påse at ekspederte angivelser samt ekspedisjoner for øvrig vedkommende fartøier og varer snarest mulig tilstilles tollkassereren;
6. sende ved hver måneds utgang opgave over virksomheten til Tolldepartementet efter skjema som bestemmes av dette;
7. utstede eller attestere oprinnelsesbevis for norske varer ved disses utførsel efter nærmere bestemmelse av Tolldepartementet.

§ 20. For hvert kalenderår avgir tollinspektøren konduiteliste over enhver i tollopsynet fast beskikket eller fastleiet tolltjenestemanns duelighet og forhold. Listen avfattes efter skjema fastsatt av Tolldepartementet, og innsendes til dette innen utgangen av mars måned det følgende år. Forinnen

28 oktbr. innsendelsen skal listen forevises for tollkassereren, som har å gi den påtegning om, hvorvidt han har noget å bemerke med hensyn til dens innhold. Fra tollsted hvor distriktstollinspektøren ikke har sitt sete, innsendes listen gjennem ham med hans erklæring. Enhver tolltjenestemann skal ha rett til på forlangende å bli gjort bekjent med de oplysninger som konduitelisten inneholder om ham.

§ 21. Tollkamret avgir for hver budgett-termin — efter nærmere forskrifter og til sådan tid som fastsettes av Tolldepartementet — detaljert overslag over de utgifter som antas å ville medgå ved tollstedet med underliggende tollstasjoner og tollvaktposter.

Utgiftsoverslaget innsendes til Tolldepartementet; fra tollsted hvor distriktstollinspektøren ikke har sitt sete, gjennem ham med hans erklæring.

§ 22. Tollinspektøren så vel som tollkassereren skal nøie påse at gitte bevilgninger ikke overskrides eller anvendes til andre formål enn forutsatt, medmindre samtykke foreligger fra Tolldepartementet.

Er en utbedring eller anskaffelse hvortil bevilgning ikke er gitt, uopsettelig nødvendig, og der ikke er tid til å innhente Tolldepartementets samtykke, kan dog utbedringen eller anskaffelsen straks foretas, i tilfelle efter konferanse med distriktstollinspektøren. Innberetning med alle nødvendige oplysninger må umiddelbart efter avgis til Tolldepartementet.

Angående overskridelser som måtte ha funnet sted i en budgett-termin, avgir tollkamret forklaring om årsaken til disse under henvisning til innberetninger og foreliggende skrivelser fra Tolldepartementet. Forklaringen vedlegges generalekstrakten for vedkommende termin.

§ 23. I tollinspektørens anvisning av regning på tollkassen (jfr. § 76) anføres hvilken bevilgningspost den gjelder, i tilfelle med henvisning til den i § 22 omhandlede innberetning eller spesielle bestemmelse av Tolldepartementet.

Det påligger så vel tollinspektøren som tollkassereren å sørge for, at alle utgifter vedkommende en budgett-termin så vidt mulig utbetales innen dens utgang.

§ 24. Tollinspektøren skal føre:

1—2. journal og kopibok for tollinspeksjonens og tollkamrets brevsaker;

3. fortegnelse over tollovertredelsessaker med oplysning om hvad der er foretatt i de enkelte saker, og om utfallet av samme;

4. anvisningsbok;

5. noteringsbok over inntektsbilag som efter Tolldepartementets bestemmelse skal attesteres eller påtegnes av ham;

6. presedensfortegnelse over Tolldepartementets avgjørelser eller bestemmelser av almindelig betydning, særskilt for vareavgjørelser og særskilt for andre bestemmelser; 28 oktbr.
7. fortegnelse over personalet, inneholdende hver enkelt tjenestemanns personalia av tjenstlig interesse;
8. fortegnelse over tollvesenets inventar og fartøier med tilbehør ved tollstedet med underliggende tollstasjoner og tollvaktposter.

Tollkassereren skal — foruten de i § 77 foreskrevne regnskapsbøker — føre journal og kopibok for sine brevsaker.

§ 25. Tollinspektøren og tollkassereren har gjensidig adgang til de skrivelser, dokumenter, fortegnelser eller bøker som beror hos dem. Dog kan regnskapsbøkene med bilag ikke forlanges utlånt til gjennemsyn undtagen på tollkassererens kontor.

Det bør heller ikke nektes nogen av det underordnede personale til beleilig tid å få til gjennemsyn på kontoret de bestemmelser, angivelser eller andre hos tollinspektøren eller tollkassereren beroende dokumenter, som det til tjenestens forsvarlige utførelse er nødvendig for vedkommende å kjenne.

§ 26. Tollinspektøren skal ha opsyn med at tollkassererforretningene utføres på behørig måte, og så vidt gjørlig forvisse sig om at regnskapsbøkene føres med orden og i rett tid. Han skal påpeke mulige mangler for tollkassereren, og om nødvendig innberette dem til Tolldepartementet. Spesielt skal tollinspektøren:

1. påse at bokførsel av angivelser og ekspedisjoner m. v. i de i § 77 nr. 1—3 nevnte bøker skjer uten unødig ophold, samt at inntekts- og utgiftskasseboken holdes à jour. Til bevis herfor har han minst 1 gang ukentlig å tegne sitt navn under det sist anførte på sådan måte at ingen ny post kan innføres eller annen tilføielse skje foran påtegningen;
2. på siste søknedag i hver måned, når forretningene sluttes, eller såfremt dette på grunn av forretningsmengden ikke lar sig gjøre, iallfall på den første søknedag i den påfølgende måned la sig forevise regnskapsbøkene i à jour-ført og opgjort stand samt foreta regnskaps- og kasseeftersyn — omfattende samtlige inn- og utbetalinger — efter nærmere bestemmelser som fastsettes av Tolldepartementet, til hvilket opgjøret straks innsendes;
3. til beleilige tider sammenholde vedkommende tollbøker med vaktjournalen, og anmerke så vel i denne som i bøkene under det sist anførte, når sådan sammenholden har funnet sted;
4. på så vel månedsekstraktene som halvårs- og general-

28 oktbr. ekstraktene meddele attest om, hvorvidt de anførte inntekter stemmer overens med tollbøkene;

5. sammenholde den i § 80 omhandlede innberetning angående beriktigelsen av restanser med vedkommende regnskapsbøker, og påtegne innberetningen bevidnelse, så vel herom som om hvorvidt der er noget å bemerke ved den.

Er tollinspektøren og tollkassereren samme person, meddeles de under nr. 4 og 5 omhandlede attester av en annen tjenestemann ved tollstedet, som opnevnes dertil av distriktstollinspektøren.

§ 27. Den som uten å være utnevnt som embedsmann, for første gang antas til tjeneste i tollopsynet, skal forinnen denne påbegynnes, skriftlig avlegge ed i overvær av tollinspektøren og tollkassereren efter å være foreholdt edens betydning og viktighet. Ved tollsted hvor opsyns- og kassererforretningene ledes av én og samme person, avlegges eden i overvær av denne og en annen tolltjenestemann. Eden avlegges efter følgende formular:

«Da jeg er antatt til å gjøre tjeneste i tollvesenet, tilsier jeg herved med redelighet og troskap av ytterste evne å vareta tollvesenets tarv efter gjeldende bestemmelser og de pålegg jeg i nevnte øiemed mottar av mine foresatte. Jeg vil bestrebe mig herfor, således som det egner og anstår sig en god tjenestemann, uten likefrem eller på omveier å foreta, delta i eller la uanmeldt passere nogen mot tolltjenestens fremme stridende og utillatelig handling.

Dette lover og sverger jeg, så sant hjelpe mig Gud den Allmektige og Allvitende.

N. N. (sted) den . . . . . .

N. N.

At ovenstående er oplest og underskrevet av . . . . . bevidnes.

N. N. N. N.»

Hører vedkommende til et trossamfund som ikke tillater ed, eller vegrer han sig ved å avlegge ed, fordi dette strider mot hans religiøse opfatning, eller fordi han ikke tror på en allmektig og allvitende Gud, avgir han istedenfor den edelige bekreftelse følgende høitidelige forsikring:

«Dette forsikrer jeg på ære og samvittighet.»

Dokumentet opbevares av tollinspektøren. Blir vedkommende senere antatt til å gjøre tjeneste i annet tollstedsdistrikt, skal dokumentet sendes til tollinspektøren der.

§ 28. Enhver tolltjenestemann plikter å efterkomme de pålegg som i tjenesteanliggender gis ham av hans foresatte.

Finner han at et pålegg strider mot gjeldende lov og bestem- 28 oktbr.
melser, skal han gjøre opmerksom herpå og kan forlange sig pålegget meddelt skriftlig eller i overvær av vidner, forsåvidt dertil er anledning. Han har også, om tid og leilighet tillater det, rett til å få saken forelagt for den foresattes overordnede.

Også under tjenestefrihet plikter tolltjenestemann å utføre tjeneste, når det i særlige tilfelle av hensyn til tollvesenets interesser forlanges av overordnet, eller omstendighetene krever at han skrider inn uten ophold.

Tolltjenestemann må ikke kjøpslå om varer som er undergitt hans umiddelbare opsyn eller undersøkelse, og heller ikke uten sin foresattes samtykke motta gave, lån eller annen fordel av dem som han i tjenestens medfør kommer i berøring med, eller som er underkastet hans kontroll.

Forestillinger og andragender fra underordnede tolltjenestemenn til Tolldepartementet eller distriktstollinspektøren skal efter sakens art tilstilles enten tollinspektøren eller tollkassereren. Herfra undtas alene de tilfelle hvor der føres klage over tollinspektøren eller tollkassereren, i hvilket fall det skal være vedkommende tillatt å sende sin besværing direkte til Tolldepartementet.

§ 29. Tolltjenestemann skal:

1. optre høflig og behersket samt rettlede de trafikkerende;
2. vise streng edruelighet og et aktverdig forhold så vel i som utenfor tjenesten. Det er forbudt å nyte rusdrikk i tjenesten og i hvilepauser under denne;
3. iaktta streng taushet angående tjenestesaker og de enkelte personers eller firmaers forretnings- eller driftsforhold, som han under sin tjeneste får rede på.

   Opgaver til private, herunder pressen, må ikke gis uten efter tillatelse fra tollinspektøren eller — forsåvidt tollkassererforretningene angår — tollkassereren;
4. holde henholdsvis tollinspektøren eller tollkassereren underrettet om sin bopel;
5. melde fravær på grunn av sykdom eller annen tvingende årsak til nærmeste overordnede uten ophold;
6. behandle med omhu og forsiktighet utlevert materiell.

Kapitel 3.

Om kontrollen med vareførselen fra og til utlandet.

§ 30. Tollopsynsfartøi skal føre tollflagg, når det vil tilkjennegi at det vil ha forbindelse med fartøi under fart.

Bestemmelser om tollopsynets bruk av signaler treffes i tilfelle av Tolldepartementet.

28 oktbr. § 31. Så snart tollopsynet er kommet ombord i fartøi som kommer fra utlandet og som ikke tidligere er blitt behandlet av tollopsyn, skal det avkreve fartøisføreren de i tollovens § 24 og eventuelt § 26 omhandlede fortegnelser, eller i tilfelle andre dokumenter over lasten, samt foreta undersøkelse og lukning, eventuelt vaktbesettelse av fartøiet under iakttagelse av bestemmelsene i tollovens §§ 6—9. For fartøi under fart til sitt bestemmelsessted blir dog undersøkelse, lukning eller vaktbesettelse ikke å foreta medmindre det finnes påkrevet av særlige grunner.

Rum for fører, mannskap eller andre som har arbeide ombord, og for passasjerer bør ikke uten tvingende nødvendighet stenges ved tollukke. Det samme gjelder rum for fremdriftsmidler og redskaper. Ved forsegling av ventilasjonsinnretninger iakttas, at deres funksjon ikke hindres.

Forinnen tollukke anbringes, skal tollopsynet opfordre fartøiets fører til å påvise eller fremta så meget av proviant og andre skibsfornødenheter som han anser nødvendig for kortere tids behov. Tollopsynet treffer derefter — under iakttagelse av de bestemmelser som derom til enhver tid måtte gjelde — avgjørelse med hensyn til varenes fritagelse for tollukke.

Når tollukningen er tilendebragt og lukkeattesten utstedt, tilkjennegir vedkommende tolltjenestemann fartøiets fører, at lukkemidlene er betrodd i hans varetekt, og foreholder ham det ansvar han pådrar sig, hvis der skjer brudd på dem (jfr. tollovens § 184).

§ 32. Ved tollukning av fartøi skal tollopsynet ha sin særlige opmerksomhet henvendt på, om der finnes hemmelige rum eller gjemmer for opbevaring av varer, og om fartøiets luker eller andre innganger til lasterum eller noget gjemme er forsynt med løse rammer, bord, plater eller kramper, falske bolter eller nogen som helst annen innretning som kan gjøre tollukningen uvirksom. Finnes noget sådant, skal vedkommende tolltjenestemann snarest mulig melde forholdet til tollinspektøren og midlertidig sørge for, at ikke nogen forandring foretas eller misbruk finner sted.

Undersøkelse efter hemmelige rum eller mulig bortgjemte varer skal ikke bare innskrenkes til første gangs undersøkelse av fartøiet, men bør også foretas senere i den utstrekning det anses påkrevd.

§ 33. Kommer tollopsynet ombord i fartøi som tidligere er tollukket, bør det undersøke om lukkemidlene er i orden og tilstrekkelige. Mulige mangler blir å utbedre. Lukkeattesten påtegnes oplysning om undersøkelsen og de i forbindelse med den eventuelt trufne foranstaltninger (jfr. § 35).

§ 34. Tollopsynet skal ha sin opmerksomhet henvendt på, 28 oktbr.
om et fartøi siden målingen ved ombygning eller på annen måte har undergått sådan forandring, at dets drektighet kan tenkes øket, herunder også om rum som ikke er medmålt i bruttodrektigheten (åpne opbygninger og shelterdekksrum), ved lukning av åpninger er blitt pliktig til helt eller delvis å medtas i denne. Opdages nogen forandring av nevnte art, skal den snarest mulig meldes til tollinspektøren.

§ 35. Når et til utlandet utklarert fartøi anløper sted, hvor tollopsyn er ansatt eller hvortil sådant er utsendt, skal tollopsynet, i den utstrekning det er gjørlig, undersøke om de i tollpasset anførte tollukker er i orden, og om ufortollede varer eller skattegodtgjørelsesvarer som måtte være anbragt utenfor tollukke, beror ombord (jfr. tollovens § 109). Opdages nogen mangel, skal vedkommende tolltjenestemann dra omsorg for, at uregelmessigheter ikke finner sted, og hurtigst mulig melde forholdet til tollinspektøren. Tollpasset gis påtegning om undersøkelsen.

På samme måte forholdes, når tollopsynet måtte foreta undersøkelse av et utklarert fartøi i annet tilfelle enn omhandlet, og av varer som er tollforpasset landverts til utlandet.

Kapitel 4.

Om innklarering av fartøier samt om innførsel og behandling av varer fra utlandet.

§ 36. Så snart et fra utlandet ankommet fartøi har nådd sitt bestemmelsessted, skal vedkommende tolltjenestemann begi sig ombord og for øvrig forholde sig overensstemmende med bestemmelsene i §§ 31—34.

§ 37. Ved et fartøis innklarering bør nasjonalitetsbevis, og for norske fartøiers vedkommende hjemmelsdokument for føreren, forlanges forevist, når der foreligger grunn til tvil om forholdet og spørsmålet kan antas å ha betydning for norske interesser.

Er fartøiet ikke forsynt med her i landet anerkjent målebrev, bør ikke av den grunn lossing nektes, men endelig innklarering kan først skje når fartøiet har erhvervet gyldig målebrev, eller det har fått Tolldepartementets tillatelse til å innklarere uten sådant. Tollkassereren påser at der om nødvendig stilles sikkerhet for avgiftene.

§ 38. Den av tollkassereren i henhold til tollovens § 30 som losserulle autoriserte gjenpart eller oversettelse av varefortegnelsen leveres til tollinspektøren, og av ham videre til den eller de tolltjenestemenn som skal føre opsyn med lossingen, og hvis navn påtegnes losserullen.

28 oktbr. Varene noteres i losserullen efter hvert som de losses eller hvis forholdene gjør det ønskelig, i særskilte av tollinspektøren autoriserte lossehefter, hvorfra de efter endt lossing snarest mulig avkrysses i losserullen.

Tollopsynet anmerker på losserullen forefunne uoverensstemmelser mellem varefortegnelse og de lossede varer, samt påfører losserullen bevidnelse om, hvorledes der er blitt forholdt med fartøiets proviant og andre fornødenheter. Enn videre skal tollopsynet påtegne losserullen attest om de lossede varers bestuvning på sådan måte som avgiftenes beregning nødvendiggjør. Tollinspektøren påser, at opgave over varenes bestuvning — om nødvendig ved særskilt attest — snarest mulig tilstilles tollkassereren.

Nærmere bestemmelser om tollopsynets opgjør av og attester på losserullen gis av Tolldepartementet.

§ 39. Såfremt varefortegnelsens opgaver over ladningen i et fartøi som har flere bestemmelsessteder, ikke er avfattet i særskilt fortegnelse for hvert sted, kan tollkassereren tillate føreren å fremlegge gjenpart av fortegnelsen, forsåvidt angår de varer som skal losses på stedet. Gjenparten behandles som varefortegnelse. Den felles varefortegnelse, hvori tollopsynet har å avskrive de varer som losses på stedet, medfølger derpå fartøiet videre (jfr. tollovens § 7, siste ledd).

§ 40. Så snart lossingen er tilendebragt, har den eller de tolltjenestemenn som har påsett lossingen, derom å underrette tollinspektøren.

Når losserullen er opgjort, leveres den til tollinspektøren. Denne skal, forinnen den leveres til tollkassereren, gjennemgå eller la den gjennemgå under sitt overtilsyn til forebyggelse av feil eller mangler.

§ 41. Ved de anvisninger som tollopsynet under et fartøis lossing gir til iakttagelse av orden og sikkerhet, bør det så vidt gjørlig undgåes, at disse kommer i strid med det stedlige havnevesens interesser.

§ 42. Når et fartøi skal losse i flere tollstedsdistrikter, skal tollkassereren i første distrikt hvor fartøiet har losset, hurtigst mulig efterat han har mottatt bestuvningsattest fra tollopsynet (jfr. § 38), meddele tollkassereren i næste distrikt bevidnelse om den foretatte beregning av laste- og fyravgift. Den således mottatte bevidnelse blir derefter av tollkassererne i de senere distrikter å videresende med påført lignende bevidnelse for deres vedkommende og vedlegges tollregnskapet på siste lossested.

§ 43. Blir varer som pliktes lagt inn på tollbodens pakkhus eller oplagssteder (jfr. tollovens § 39), ikke på tollopsynets forlangende innlagt efterhånden som de oplosses, skal tollinspek-

tøren, såfremt dertil er bekvem anledning og disponibelt per- 28 oktbr.
sonale has, gi vareeieren adgang til å la varene tollbevokte på dennes bekostning istedenfor å innlegges ved tollvesenets foranstaltning (jfr. tollovens § 40).

Vareeier bør efter andragende derom tilståes en rimelig tidsfrist, forinnen bortsalg av varer finner sted i henhold til tollovens § 41.

§ 44. Varer som legges inn på tollvesenets pakkhus eller oplagssteder, skal såfremt Tolldepartementet ikke anderledes bestemmer, av tollopsynet innføres i pakkhusbok. Boken føres efter skjema som fastsettes av Tolldepartementet. Som pakkhusbok kan også anvendes gjenparter av vedkommende varefortegnelser, som i så fall under fortløpende numre skal innsettes i løsbladpermer.

Varene bør forinnen innleggelsen merkes med vedkommende fartøis inngående nummer.

Ved innleggelsen skal tollopsynet ha sin særlige opmerksomhet henvendt på, om emballasjer er i stykker eller viser tegn til å ha vært åpnet, og i så fall efter foretatt besiktigelse gjøre nødvendig anmerkning derom i pakkhusboken eller i tilfelle på losserullen. Melding om forholdet avgis til nærmeste overordnede.

Tollinspektøren skal dra omsorg for at varene anbringes således, at de ikke utsettes for beskadigelse, og at de så vidt mulig med letthet kan skaffes frem igjen.

Varelagrene skal eftertelles ved utløpet av hvert kvartal. Eftertellingen skjer på grunnlag av pakkhusboken, eller eventuelt efter opgave fra tollkassereren over uberiktigede varer.

§ 45. Hvad der foran i dette kapitel er anført om varer som ankommer med fartøi, gjelder også varer som ankommer med jernbane eller annet befordringsmiddel, samt post- og tollpassforsendelser i den utstrekning bestemmelsene derpå er anvendelige.

Ved innleggelse på tollpakkhus av tollpassvarer bør, forsåvidt angår høit beskattede varer som er utsatt for svinn, eller varer som viser tegn på at misligheter kan være blitt begått, en nøiaktig undersøkelse av deres vekt eller mengde foretas.

§ 46. Ekspedisjon av varer som angis til fortolling, kredittoplag eller transittoplag, skal utføres av to tolltjenestemenn. Herfra gjelder dog følgende undtagelser:

A. Ved ekspedisjon av tollfrie varer som utleveres under lossingen når der ingen tvil kan være om at de er tollfrie, ved ekspedisjon av massevarer som ikke krever særlig tarifferingskyndighet, og i nødvendighetstilfelle kan tollinspektøren overensstemmende med nærmere direktiver, som måtte bli gitt av

28 oktbr. Tolldepartementet, bestemme at fortollingen blir å utføre av kun én tolltjenestemann.

B. Såfremt flere ekspedisjonsvekter er anbragt i samme rum, kan efter nærmere bestemmelser av Tolldepartementet inntil 4 sådanne samles til en enhet under overopsyn av en overtollkontrollør med kun én ekspederende tolltjenestemann ved hver vekt. Overtollkontrolløren fordeler arbeidet mellem vektene, og han skal stadig og efter beste evne forvisse sig om at fortollingen ved vektene blir riktig utført.

Tollangivelsen påføres bevidnelse om resultatet av den foretatte ekspedisjon, og bevidnelsen dateres og underskrives. Står flere vekter under overopsyn av en overtollkontrollør, påtegner denne tollangivelsen sitt navn til bekreftelse av at han har ført det overtilsyn som påhviler ham.

Tjenestegjør to ekspederende tolltjenestemenn ved vekten, skal de begge delta i alle de undersøkelser og avgjørelser som er nødvendige til varenes ekspedisjon. De skal hver for sig efter hvert notere resultatet av eftersynet og, forinnen bevidnelsen om dette underskrives, forvisse sig om at den stemmer med det noterte resultat.

Efter nærmere anordning av Tolldepartementet tas av tollangivelsen med bevidnelse kopier, hvorav én beholdes av tollopsynet som bevis for ekspedisjonen, og de øvrige leveres til tollkassereren sammen med originalen. De hos tollopsynet beroende kopier innsendes under tollinspektørens segl til Statsrevisjonen sammen med tollregnskapet.

Tollangivelsen påføres i fortløpende rekke fortollingens nummer samt, hvor der ved tollstedet er flere vekter, vektens nummer eller annen tilsvarende betegnelse. Tollnummer (jfr. § 77, nr. 2) påføres av tollopsynet efter stedfunnet ekspedisjon de hos det beroende kopier av tollangivelsene.

§ 47. Ved fortolling av partier av ensartede massevarer i innpakninger, som f. eks. sukker, appelsiner og druer, kan, når der ingen grunn er til å tvile på at de enkelte innpakninger er av samme og likevektig innhold, den tollpliktige vekt — under sammenhold med faktura eller konnossement — fastsettes ved veining av stikkprøver, uttatt av partiet i et i forhold til dettes størrelse passende antall. Nærmere direktiver gis om nødvendig av Tolldepartementet.

§ 48. I tilfelle av meningsforskjell mellem de ekspederende tolltjenestemenn, eller mellem overtollkontrolløren og en av de under hans overopsyn ekspederende tjenestemenn, eller mellem tolltjenestemennene og vareeieren, angående varenes tariffering, mengdebestemmelse eller verdsettelse, forelegges saken for tollinspektøren, som enten innsender saken til Tolldepartementet til avgjørelse eller selv avgir bestemmelse ved påtegning på

tollangivelsen uten å være bundet til nogen av de fremsatte påstander. 28 oktbr.

Såfremt vedkommende tolltjenestemenn og vareeieren vel er enige, men tollinspektøren, om han tilkalles eller kommer til stede under forretningen, finner deres mening uriktig, kan saken likeledes enten forelegges Tolldepartementet eller avgjøres ved tollinspektørens bestemmelse på tollangivelsen.

Vareeieren har alltid adgang til å innanke en av tollopsynet foretatt tariffering, mengde- eller verdibestemmelse til Tolldepartementet, i hvilket tilfelle saken innsendes til dette ledsaget av tollkamrets erklæring.

§ 49. De anførsler og bevidnelser som påføres angivelser, losseruller og lignende, skal være tydelige, nøiaktige og bestemte, samt i tilfelle så uttømmende og ordnet på sådan måte at beregning av avgifter med letthet kan foretas. Ved fortollinger skal således varene anføres med deres tariffmessige benevnelser.

Når ensartede på én angivelse anførte varer veies i flere partier, skal det dog ikke påligge de ekspederende tolltjenestemenn å sammenlegge de funne enkelte vektmengder og attestere hovedsummen, idet det er tilstrekkelig at resultatet av hver veining nedskrives på tollangivelsen.

Med hensyn til varer som antas å henhøre under tolltariffens siste løpenummer («unevnte varer»), bør de ekspederende tolltjenestemenn avgi på tollangivelsen sådan oplysning om varen som kan tjene til bedømmelse av tarifferingens riktighet.

§ 50. Når varer som er omhandlet i tollovens § 124, 1ste ledd, skal sendes således som der nevnt, skal avsenderen på forhånd angi dem for tollkassereren, hvorefter der gåes frem på samme måte som bestemt for sending innen landet av andre innførte ufortollede varer enn kredittoplagsvarer.

Kapitel 5.

Om tolloplag.

§ 51. Tollkassereren påser at den som angir varer til kredittoplag, har rett til sådant oplag for varene.

Tollkassereren bør gi den som for første gang angir varer til kredittoplag, oplysning om de forpliktelser som efter loven påhviler kredittoplagshavere, og om det ansvar de efter denne kan pådra sig.

§ 52. Tollkassereren skal holde tollinspektøren underrettet om hvem der til enhver tid har kredittoplag. Når han fra skifteretten får meddelelse om at en kredittoplagshaver er død, har åpnet akkordforhandling eller har fått sitt bo tatt under

28 oktbr. konkursbehandling, skal han straks underrette tollinspektøren derom.

Tollinspektøren bør med hensyn til de ham ved tollovens § 62 pålagte plikter akte på alle sådanne omstendigheter som kan tjene til veiledning ved bedømmelsen av om tollkassens fordring kan anses betrygget.

Tollkassereren bør, når han finner sikkerhet stillet i henhold til tollovens § 62 a. tvilsom, foranledige saken forelagt for Tolldepartementet.

§ 53. Ved eftersyn av kredittoplagsbeholdningene i henhold til tollovens § 63, jfr. § 64, skal tollopsynet så nøiaktig som mulig ved telling eller efter skjønn forvisse sig om, at de varer som påvises, stemmer overens med hvad der skal gjøres rede for ifølge de fra tollkassereren mottatte fortegnelser og opgaver, samt den forklaring som oplagshaveren selv i henhold til tollovens § 64 a. avgir før eftersynsforretningen begynner.

I tilfelle av mangler skal oplagshaveren, før forretningen sluttes, opfordres til å erklære om han erkjenner disse. Gjør han ikke det, bør en nøiaktig undersøkelse finne sted, forsåvidt det er nødvendig til sakens opklaring. Gjelder det et for lite eller urettelig påvist vareparti, bør dog nøiaktig mengdebestemmelse foretas, selv om manglen erkjennes. Skulde det i enkelte tilfelle være forbundet med overveiende uleilighet og tidsspille å foreta sådan mengdebestemmelse, kan dette undlates, såfremt oplagshaveren godtar og tollinspektøren er enig i tollopsynets skjønn. Når undersøkelsen ikke kan skje straks, eller når det anses nødvendig for å sikre beviset, bør varene legges under tollukke.

Tollopsynet påtegner på stedet de foran nevnte fortegnelser m. v. bevidnelse om resultatet av eftersynsforretningen.

§ 54. Efter avsluttet kredittoplagseftersyn — fjerdingårs eller ekstraordinært — leveres eftersynsdokumentene med tollinspektørens påtegning til tollkassereren. Varer eftersynet flere dager, skjer dog nevnte avlevering hver dag for de oplagshaveres vedkommende hvis varebeholdninger er eftersett.

§ 55. Tollovens forskrifter om private transittoplag for utenlandske ufortollede varer (jfr. dens § 99) og de om disse til enhver tid av Tolldepartementet utferdigede bestemmelser blir også å anvende på private oplag for skattegodtgjørelsesvarer, forsåvidt intet særskilt fastsettes om samme.

§ 56. Tollinspektøren fører tilsyn med at private oplagsrum for utenrikske ufortollede varer og skattegodtgjørelsesvarer til enhver tid holdes i betryggende stand.

Rummene skal foruten med tollukke også forsynes med oplagshaverens lås.

Kapitel 6. 28 oktbr.

Om utførsel av varer til utlandet og utklarering av fartøier.

§ 57. Når tollinspektøren blir anmodet om å tillate innlastning uten forhåndsangivelse av varer i fartøi bestemt til utlandet (jfr. tollovens § 103), bør han, før sådan tillatelse i tilfelle gis, ha sin opmerksomhet henvendt på om vedkommende har utskibningsrett (jfr. tollovens § 101), og i tvilstilfelle henvise spørsmålet herom til tollkassererens avgjørelse.

§ 58. Ved utførsel — også til skibsbruk — av utenrikske ufortollede varer og skattegodtgjørelsesvarer foretar tollopsynet den nødvendige ekspedisjon. Tollopsynet kontrollerer at de her omhandlede varer bringes ombord i vedkommende fartøi, hvor de legges under tollukke eller sikres på annen måte mot uregelmessigheter, dog forsåvidt de er bestemt til skibsbruk, med de tillempninger som derom til enhver tid måtte gjelde.

Stadig og uavbrutt opsyn med innlastning av større partier skattegodtgjørelsesvarer kan, når disse ikke er særskilt høit beskattede varer, som f. eks. brennevin og tobakksvarer, undlates ført, når der ingen grunn er til å befrykte misligheter. Tollopsynet har i så fall å kontrollere at varene er blitt bragt til skibssiden for innlastning, hvorefter det leilighetsvis bør kontrollere denne på hensiktsmessig måte.

Når det gjelder varer som svarer særavgifter eller er undergitt spesielle utførselsbestemmelser, foretar tollopsynet den kontroll som forholdene gjør nødvendig, i tilfelle efter Tolldepartementets nærmere bestemmelser.

Spesielt opsyn med innlastning av innenrikske (herunder også utenrikske fortollede eller tollfrie) varer for øvrig bør i almindelighet ikke føres, medmindre Tolldepartementet anderledes bestemmer.

§ 59. Tollopsynet påtegner utførselsangivelsene oplysning om den behandling varene er blitt undergitt. Pliktes særavgifter, skal tollopsynets attest inneholde tilstrekkelige oplysninger til beregning av disse. Blir der å beregne opleggelsesavgift av varene, skal disses kubikkinnhold påføres vedkommende angivelser.

Tollopsynet påtegner generalangivelsen attest om varenes bestuvning på sådan måte som avgiftenes beregning nødvendiggjør.

Tollinspektøren har å føre spesielt innseende med at attest om varenes bestuvning avgis så hurtig som efter omstendighetene mulig.

§ 60. Med hensyn til fremleggelse av nasjonalitetsbevis og hjemmel til å føre fartøiet, gjelder ved utklareringen hvad

28 oktbr. der i § 37, første avsnitt, er bestemt om fartøier som innklarerer.

Er et fartøi som skal innlaste varer til utførsel, ikke forsynt med her i landet anerkjent målebrev, får på samme måte bestemmelsen i § 37, annet avsnitt, tilsvarende anvendelse.

§ 61. Skal et fartøi innlaste varer til utførsel i flere tollstedsdistrikter, påføres tollpasset, eventuelt tilleggstollpassene, bestuvningsattest. Såfremt dette ikke kan skje, forholdes der med hensyn til avgivelse av bestuvningsattester således som i § 42 er bestemt for fartøier som losser på flere steder.

§ 62. Ved utklarering av fartøi som har ufortollede skibsfornødenheter i behold, er det ikke nødvendig å spesifisere i tollpasset mere av disse enn hvad tollopsynet har lagt under tollukke eller på annen måte sikret mot ilandbringelse.

Forinnen tollpasset utleveres, skal det forsynes med tollopsynets attest om at det er notert i vaktjournalen.

§ 63. Bestemmelsene i §§ 57—59 gjelder også landverts utførsel av varer i den utstrekning de derpå er anvendelige.

Kapitel 7.

Om ekspedisjon av fartøier hvorom der i Nord-Norge gjelder særregler.

§ 64. I fiskeværpass, som i henhold til tollovens § 127 utstedes for fartøier som har rett til å drive handel utenfor tollstedene i Finnmark, Troms og Nordland fylker, anføres om fartøiet går i ballast eller — i motsatt fall — hvad ladningen vesentlig består av. Enn videre anføres mengden av tollpliktige skibsfornødenheter og hvad der av disse er lagt under tollukke. Fiskeværpasset leveres føreren i forseglet omslag.

Ved senere anløp av steder hvor der er tollopsyn, og likeså når fartøi som her omhandlet treffes av kryssopsyn, skal nevnte opsyn foreta kontroll ombord og gi fiskeværpasset påtegning herom, videre om mulig inntatte varer — for kryssopsynets vedkommende i tilfelle i henhold til opgave fra føreren — samt anmelde mulige misligheter til vedkommende tollinspektør som behandler saken efter tolloven og dessuten underretter innklareringsstedets tollinspektør.

Ved fartøiets utklarering til utlandet tilbakeleveres fiskeværpasset og vedlegges utekspedisjonen.

§ 65. Såfremt der pliktes særavgift av varer som skal innlastes i de i § 64 omhandlede fartøier, skal sådan avgift, under forutsetning av endelig opgjør ved utklarering til utlandet, kreves erlagt som for fullastet fartøi. Hvis det efter de foreliggende omstendigheter kan anses å være på det rene at

vedkommende fartøi ikke kommer til å innta full last av sådanne 28 oktbr.
varer, kan dog avgiften beregnes efter de opgaver eller oplysninger som måtte bli lagt frem og som tollopsynet i tilfelle finner å kunne godta.

Kapitel 8.

Om lufttrafikk fra og til utlandet.

§ 66. Tollinspektøren har i nødvendig utstrekning å holde sig underrettet om tillatte steder for grensepassering for luftfartøi, flyveruter innen landet og om tollandingsplasser.

Opdager tollopsynet at gjeldende bestemmelser om grensepassering, flyverute eller tollandingsplass er overtrådt, blir politiet å underrette om forholdet.

§ 67. Forinnen et luftfartøis avgang til utlandet skal tollopsynet påse at utførselsangivelsene er overensstemmende med de til utførsel angitte varer, og at angivelsene er riktig anført i ladningsfortegnelsen.

Ladningsfortegnelsen tjener, efterat tollopsynet har gitt den sin påtegning, som tollpass.

Utførselsangivelsene leveres til tollkassereren.

§ 68. Finnes ved ankomst fra utlandet av luftfartøi tollforseglingen brutt, og kan dette efter foretatt nærmere undersøkelse antas å være skjedd i annet land, underretter tollinspektøren Tolldepartementet derom. Det samme gjelder om varene ved ankomsten ikke stemmer med ladningsfortegnelsen.

Uregelmessigheter med hensyn til tollforsegling eller medbragte varer behandles som tollovertredelsessak, såfremt de kan antas å være begått på norsk område.

Skal luftfartøiet ikke på stedet losse samtlige de på ladningsfortegnelsen anførte varer, men fortsette med nogen av disse til annen innenlandsk eller utenlandsk tollandingsplass, tilveiebringes en gjenpart av fortegnelsen, forsåvidt angår de varer som losses på stedet.

Ladningsfortegnelsen eller i tilfelle den foran omhandlede gjenpart påføres oplossingsattest og leveres derefter til tollkassereren.

For øvrig gjelder for varer som er innført med luftfartøi, de regler som er foreskrevet for varer ført inn på annen måte.

Kapitel 9.

Om påtale av tollovertredelser.

§ 69. Anmeldelse fra tolltjenestemann til tollinspektøren om overtredelse av tollovgivningen avgis skriftlig i 2 eksemplarer. Såfremt flere tolltjenestemenn har deltatt i eller med-

28 oktbr. virket til opdagelsen av det anmeldte forhold, underskrives anmeldelsen av samtlige eller av en enkelt også på de øvriges vegne. Samtliges navn og stilling skal fremgå av anmeldelsen.

Anmeldelsen bør så vidt gjørlig inneholde oplysning om alle omstendigheter som kan tjene til bedømmelse av handlingen i strafferettslig henseende.

Når tollopsynet i tollovertredelsestilfelle bestemmer en vares verdi ved takst, blir denne å påføre begge eksemplarer av anmeldelsen.

Det ene eksemplar av anmeldelsen benyttes ved sakens videre behandling, mens det annet eksemplar tilstilles tollkassereren for å vedlegges regnskapet som bilag.

§ 70. Beslag av ting som kan bli gjenstand for inndragning, behøver ikke å foretas, når det er grunn til å gå ut fra at tollvesenet når som helst kan bli rådig over tingen eller dens verdi. Verdien skal være fastsatt på vanlig måte ved takst av tollopsynet og godtatt av eieren.

Før beslaglagte levende dyr og varer som er utsatt for hurtig bedervelse, utleveres eieren (jfr. tollovens § 196), må tollopsynet på vanlig måte ved takst bestemme deres verdi og eieren ha godtatt denne.

§ 71. Såfremt en tollovertredelse angår brudd på eller forfalskning av tollukke, eller der er spørsmål om hemmelige adganger til tollukket rum eller gjemme, eller om der ved luker, skotter, dører eller andre stengsler er nogen mangel eller innretning som kan gjøre tollukket uvirksomt, bør tollopsynet vidnefast foreta nøiaktig undersøkelse av den faktiske tilstand. Ved denne undersøkelse bør den pågjeldende gis anledning til å være til stede, og resultatet bør så vidt mulig nedskrives på stedet. Inntil undersøkelsen er tilendebragt, skal tollopsynet dra omsorg for at de ytre spor av den formentlig stedfunne tollovertredelse ikke tilintetgjøres.

§ 72. Begjærer påtalemyndigheten under efterforskningen av en tollovertredelsessak rettens medvirkning, bør tollinspektøren eller en representant for ham være til stede under rettsmøtet, såfremt dertil er anledning og det kan antas å være av betydning for oplysning av saken.

Mottas ikke en sak som er til efterforskning hos påtalemyndigheten, tilbake innen rimelig tid, bør tollinspektøren ved henvendelse til denne skaffe sig underretning om dens forløp.

§ 73. Når

1. en fartøisfører ikke er i besiddelse av foreskrevet fortegnelse over medbragte varer, eller ikke istandbringer sådan innen fastsatt tid (tollovens § 24),
2. varefortegnelse ikke er avfattet på foreskrevet måte (tollovens § 25),

3. der ved lossingen av et fartøi finnes andre, flere eller ferre, 28 oktbr.
varer enn angitt i varefortegnelsen (tollovens § 24), eller
4. en fartøisfører ikke ved ankomsten fremlegger fortegnelse over de av besetning og betjening medbragte ting, såfremt sådan fortegnelse er foreskrevet (tollovens § 26),

avgjøres tollovertredelsen av distriktstollinspektøren (jfr. tollovens §§ 170 og 201).

Ved utløpet av hvert halve kalenderår sender distriktstollinspektøren opgave til Statsrevisjonen over de av ham i løpet av halvåret avsagte kjennelser som har fått en upåankelig doms virkning.

Forsåvidt angår de under nr. 2 og 3 nevnte tilfelle, kan tollinspektøren på sådanne nærmere betingelser som fastsettes av Tolldepartementet, treffe bestemmelse om undlatelse av anmeldelse ved påtegning på losserullen.

§ 74. Tollinspektøren drar omsorg for at kjennelser i tollovertredelsessaker blir forkynt eller i tilfelle opslått på tollboden i henhold til tollovens § 199.

Så snart angjeldende har erklært at han vedtar en mot ham avsagt kjennelse, dog senest ved utløpet av vedkommende frist, leverer tollinspektøren den til tollkassereren med eventuell nødvendig påtegning.

Nektes en kjennelse vedtatt, ekspederes saken av tollinspektøren til Tolldepartementet.

Kapitel 10.

Om tollkassererforretningene.

§ 75. Toll og andre avgifter eller inntekter som det påligger tollkassereren å opkreve, har han uten henstand å innfordre ved forfall.

§ 76. Utbetaling av lønn til tolltjenestemenn som er ansatt eller konstituert i poster som er fast oprettet, og av utgifter som skal dekkes av tollkassererens kontorholdsgodtgjørelse, skjer i henhold til foreliggende bevilgning eller i tilfelle samtykke fra Tolldepartementet. Andre administrasjonsutgifter skal, før utbetaling finner sted, være anvist av tollinspektøren (jfr. § 23 og § 24 nr. 4).

For alle utbetalinger må der foreligge behørig kvittering fra rette vedkommende.

§ 77. Tollkassereren skal føre følgende, av distriktstollinspektøren autoriserte regnskapsbøker:

1. Tollbok A. I denne innføres under fortløpende numre og i tidsfølge samtlige fortegnelser over utenrikske ufortollede varer (varefortegnelser, postpakkekart og fortegnelser over jernbanegods, ladningsfortegnelser og tollpass).

28 oktbr.

Efter hvert som varene fortolles eller utføres, henvises der i boken til vedkommende tollekspedisjons nummer.

2. Tollbok B. I denne innføres under fortløpende numre, og i den orden hvori de innkommer til tollkassereren, alle av tollopsynet foretatte ekspedisjoner av:
   a) de i tollbok A. anførte varer, som angis til fortolling eller til kreditt- eller transittoplag,
   b) varer som angis til fortolling fra kredittoplag, transittoplag, frilager eller frihavn og
   c) varer som angis til overførsel til kredittoplag eller transittoplag fra sådanne oplag eller fra frilager eller frihavn.
3. Tollbok C. I denne innføres under fortløpende numre og i tidsfølge alle tollpass over fartøier og varer som ekspederes til innen- eller utenriksk sted.
4. Tollbok D. I denne føres:
   a) kreditt- og transittoplagskonti (herunder skattegodtgjørelsesvarer på oplag) med navneregister,
   b) fortegnelse over uberiktigede varer fra den foregående regnskapstermin (jfr. § 83), bilagt med den sammesteds omhandlede attesterte fortegnelse,
   c) overtredelsesregnskapet; dette forsynes med tollinspektørens attest for at deri er optatt samtlige i regnskapsterminens løp avgitte anmeldelser om tollovertredelser (jfr. § 24 nr. 3),
   d) strandingsregnskapet; dette forsynes med tollinspektørens attest for at deri er optatt alle i regnskapsterminens løp for tollvesenet anmeldte strandinger,
   e) halvårs- og generalekstraktene,
   f) andre regnskaper og opgaver, om Tolldepartementet så bestemmer.
5. a) Inntektskassebok, hvori innføres alle innbetalinger og
   b) utgiftskassebok, hvori innføres alle utbetalinger.

I inntektskasseboken anføres enhver innbetaling, og i utgiftskasseboken enhver utbetaling, samme dag som den finner sted.

Finnes det hensiktsmessig, kan de under nr. 1—4 nevnte regnskapsbøker føres i 2 eller flere deler.

I de under nr. 1—3 nevnte bøker anføres alle avgifter eller inntekter som blir å beregne på grunnlag av eller i tilknytning til de i dem inntatte ekspedisjoner eller fortegnelser m. v. Bøkene forsynes med summarisk ekstrakt over de månedlige og halvårlige beløp av de i dem beregnede avgifter.

Beregning og bokførsel av pliktige avgifter eller inntekter skal skje uten unødig ophold.

Opgjør av de under nr. 1—3 og nr. 5 nevnte bøker finner

sted den siste søknedag i hver måned, når forretningene sluttes, 28 oktbr.
eller såfremt dette på grunn av forretningsmengden ikke lar sig gjøre, iallfall på den første søknedag i den næste måned.

Tolldepartementet fastsetter skjemaer for de foran nevnte regnskapsbøker, og gir for øvrig nærmere forskrifter angående bokførselen, likesom departementet kan innrømme sådanne tillempninger eller endringer i den her foreskrevne regnskapsordning som særlige hensyn til enhver tid måtte tilsi.

§ 78. De i § 77 omhandlede regnskapsbøker med bilag utgjør tollregnskapet og er — med de begrensninger som følger av andre institusjoners revisjonsmyndighet — underkastet revisjon av Statsrevisjonen (jfr. lov av 8 februar 1918).

§ 79. Tollkassereren skal, så ofte dertil er anledning, innsende de av ham for statskassen opkrevde avgifter eller inntekter til Norges Bank eller dens nærmeste avdeling, og herunder iaktta at der ikke tilbakeholdes mere enn hvad der til enhver tid erfaringsmessig må anses strengt nødvendig til bestridelse av løpende uttellinger. Samtidig med hver remisse sendes innberetning om den til Tolldepartementet. For øvrig blir med hensyn til kassebeholdning og remisse å forholde overensstemmende med de herom av Tolldepartementet til enhver tid gitte direktiver.

§ 80. Tollkassereren skal sende til Tolldepartementet:

1. senest den 8de dag i hver måned en summarisk ekstrakt over de i hans regnskap for den foregående måned bokførte inntekter og utgifter, samt innberetning om hvorvidt de ved månedens utgang henstående restanser er avgjort, og hvis dette ikke er skjedd, om hvad der er foretatt til deres beriktigelse;
2. senest 2 måneder efter utløpet av hver budgett-termins første halvdel en ekstrakt over de i hans regnskap for halvåret bokførte inntekter og utgifter;
3. senest 2 måneder efter utløpet av hver budgett-termin en generalekstrakt over de i hans regnskap for den forløpne termin bokførte inntekter og utgifter.

Tolldepartementet treffer nærmere bestemmelse om hvorledes ekstraktene skal avfattes, og i hvilken utstrekning de skal være ledsaget av bilag.

§ 81. Angående utferdigelse og avgivelse av kasserapporter gjelder de herom til enhver tid fastsatte almindelige bestemmelser.

§ 82. Tollkassereren skal innen utgangen av hvert års januar måned utarbeide fortegnelse over de på tollbodens pakkhus eller oplagssteder beroende varer som har ligget der over ett år uten at opleggelsesavgift er betalt. Efterat tollinspektøren har foranstaltet undersøkt om de i fortegnelsen anførte varer er til stede, underskrives den av tollkamret.

28 oktbr. Den i tollovens § 51 omhandlede bekjentgjørelse i offentlig tidende om overliggende varer skjer ved 1 gangs innrykning av fortegnelsen i «Norsk Kunngjørelsestidende», samt ved 1 gangs innrykning i en eller flere av stedets aviser av en kort meddelelse om denne bekjentgjørelse. Med hensyn til valg mellem de lokale aviser forholdes der efter derom av Tolldepartementet utferdigede nærmere almindelige direktiver.

Kjennes vareeieren, bør han meddeles også direkte underretning.

Ved realisasjon av overliggende varer i henhold til tollovens § 51, tredje ledd, blir å følge de regler som Tolldepartementet fastsetter derom.

§ 83. Innen 1 måned efter utløpet av hver regnskapstermin (jfr. lov av 8 februar 1918 § 4) utferdiger tollkassereren fortegnelse over de varer som ifølge tollbøkene for den forløpne termin ved dennes utgang henligger uberiktiget på tollbodens pakkhus og oplagssteder samt på transittoplag (herunder skattegodtgjørelsesvarer på oplag). Fortegnelsen leveres til tollinspektøren, som foranstalter undersøkt om de deri anførte varer er til stede. Om undersøkelsens resultat meddeler han attest på fortegnelsen (jfr. § 77, nr. 4. b). Finnes mangler av betydning, innberetter tollinspektøren dette til Tolldepartementet.

Ved tollsteder hvor tollinspektøren og tollkassereren er én og samme person, meddeles forannevnte attest av den tolltjenestemann som har foretatt eller deltatt i undersøkelsen.

§ 84. Det påligger tollkassereren å besørge fullbyrdet alle i tollovertredelsessaker avsagte kjennelser som har fått en upåankelig doms virkning.

§ 85. Tollkassereren har å begjære avholdt utpantninger som kan bli å sette i verk i henhold til tollovgivningen.

En foretatt utpantning har tollkassereren i tilfelle å begjære tinglyst eller registrert, likesom han også har, om nødvendig, å begjære tvangsauksjon over de utlagte gjenstander.

Betales ikke i rett tid fordring som ikke er gjenstand for utpantning, og for hvis riktige dekning der ikke has sikkerhet, har tollkassereren å innkalle vedkommende for forliksrådet til megling. Opnåes forlik, eller avsis i forliksrådet dom i favør av klageren, har tollkassereren, såfremt betaling uteblir, å sørge for tvangsfullbyrdelse av kravet. Opnåes ikke forlik på antagelige vilkår, sender tollkassereren saken til Tolldepartementet. Såfremt der i forliksrådet er avsagt dom i klagerens disfavør, sender tollkassereren likeså saken til departementet snarest mulig.

Skulde det i enkelte tilfelle anses nødvendig at der foretas arrest eller annen midlertidig forføining til sikring av tollkassens fordring, skal tollkamret straks sende forestilling derom

til Tolldepartementet. Dog er tollkamret, såfremt saken ingen utsettelse tåler, berettiget til med bistand av sakfører straks å begjære arrest og foreta det videre nødvendige. Hvis der på stedet bor en sakfører som av Regjeringsadvokaten benyttes som kommisjonær, bør denne fortrinsvis anvendes til det nevnte hverv. 28 oktbr.

Om det i saken passerte blir Tolldepartementet uopholdelig å underrette.

I påkommende tilfelle har tollkassereren å anmelde tollkassens fordring i debitors bo.

Når varer skal selges ved offentlig auksjon efter tollovgivningen, er det tollkassereren som har å begjære sådan avholdt, medmindre annet er bestemt.

Tolltjenestemenn skal ikke kunne oppebære nogen godtgjørelse i forbindelse med tvangsinndrivelse eller med salg for tollkassen.

§ 86. Så snart en oplagshavers uformuenhet til å betale kredittoplagstoll er blitt konstatert, bør tollkassereren uten ophold sende særskilt innberetning herom til Tolldepartementet med uttalelse om hvorvidt der kan være grunn til å foranledige straffansvar gjort gjeldende (jfr. tollovens § 175).

§ 87. Med hensyn til opkrevningen av og regnskapsavleggelsen for de avgifter eller andre inntekter som tollkassereren i stillings medfør opkrever for andre kasser enn tollkassen, forholdes efter de derom til enhver tid gjeldende særlige regler.

§ 88. Det påligger tollkassereren å avfatte i foreskrevet form og til bestemte tider å sende de av vedkommende departement forlangte beregninger, fortegnelser og opgaver.

§ 89. Tollkassereren plikter å gi tollinspektøren underretning om de feil eller mangler som han under sitt arbeide måtte bli opmerksom på med hensyn til utførelsen av opsynsforretningene, samt ellers å gi tollinspektøren de underretninger og råd som han finner nødvendige for tollkassererforretningenes utførelse på tilbørlig måte. I tilfelle hans forestillinger ikke imøtekommes, har han å sende innberetning om forholdet til Tolldepartementet.

Kapitel 11.

Forskjellige bestemmelser.

§ 90. Ved tollstedene fører tollopsynet en av distriktstollinspektøren autorisert vaktjournal over alle inn- og utgående fartøier, tollpass og andre fortegnelser over varer. Journalen, hvis skjema fastsettes av Tolldepartementet, føres særskilt for inn- og utgående, og sendes under tollinspektørens segl til Statsrevisjonen med tollregnskapet.

§ 91. Ved tollstasjoner og tollvaktposter samt ombord på opsynsfartøier skal føres en av tollinspektøren autorisert

28 oktbr. journal, hvori daglig innføres alt som forefaller vedrørende tjenesten.

§ 92. Anførsler i losseruller, angivelser og lignende kan skrives med kopiblyant istedenfor med blekk.

I de nevnte dokumenter samt i vaktjournalen, regnskapsbøker, ekstrakter og kasserapporter må ingen radering eller makulasjon finne sted; men enhver forandring skal foretas på sådan måte, at det tydelig kan sees, hvad der oprinnelig har vært skrevet; forandringen skal tillike være attestert av vedkommende tolltjenestemann.

Hvis en av tollopsynet avsluttet ekspedisjon viser sig å være uriktig, gis ny attest av den eller de tjenestemenn som oprindelig har foretatt ekspedisjonen. Den nye attest gis forevisningspåtegning av tollinspektøren, og ledsages i tilfelle av erklæring fra vareeieren.

§ 93. Uten Tolldepartementets samtykke må tolltjenestemann ikke befatte sig med eller være interessert i handels-, håndverks- eller annen forretningsvirksomhet eller overta lønnet hverv utenfor tolltjenesten.

§ 94. Hvorvidt og på hvilken måte tollvesenets tjenestemenn skal være uniformert, bestemmes av Tolldepartementet.

Tollinspektøren påser at det i tollovens § 213 omhandlede tolltegn blir tilbakelevert, når nogen tolltjenestemann fratrer tjenesten i tollstedsdistriktet eller avgår ved døden.

§ 95. Tolltjenestemenn har utenom de i tolloven og nærværende reglement omhandlede gjøremål å utføre også andre gjøremål, samt sådanne ordens- og vedlikeholdsarbeider som Tolldepartementet måtte finne det hensiktsmessig i tollvesenets interesse å pålegge dem.

§ 96. Tolldepartementet treffer bestemmelse om hvorvidt og i hvilken utstrekning de i tolloven og nærværende reglement inneholdte forskrifter om trafikk fra og til utlandet skal gis anvendelse på trafikk fra og til Svalbard og Jan Mayen.

§ 97. De i tolloven benyttede benevnelser (jfr. dens § 1) skal, hvor de forekommer i dette reglement, ha samme betydning som angitt i nevnte lov.

§ 98. Et eksemplar av dette reglement skal forefinnes ved rikets tollsteder og tollstasjoner samt ombord i opsynsfartøier.

§ 99. Tolldepartementet kan forsåvidt angår de i nærværende reglement omhandlede forskrifter, hvis gjennemførelse måtte kreve nogen forberedelse, gi de nødvendige overgangsbestemmelser.

§ 100. Dette reglement trer i kraft 1 januar 1933.

Fra samme tid opheves Instruksjon for tollvesenets embedsmenn og betjenter av 3 august 1859 med senere forandringer og tillegg.

Kongelig resolusjon, hvorved der fastsettes nedenstående administrative bestemmelser om samarbeidet mellem de offentlige etater som beskjeftiger sig med opmålingsarbeider: 28 oktbr.

§ 1. Måle- og kartarbeider, som utføres ved offentlig etat eller komite, skal innmeldes til Norges Geografiske Opmåling. Det samme gjelder måle- og kartarbeider hvortil der gis statsbidrag.

Innmeldingen bør skje før markarbeidet iverksettes og så tidlig som mulig.

For de egentlige målende etater (Utskiftningsvesenet, Skogvesenet, Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet, Havnevesenet) skjer innmeldingen som årlige oversikter over de planlagte målearbeider, jfr. § 4.

Undtatt fra innmeldingsplikt er: Hemmelige militære kartarbeider, isolerte kartarbeider over mindre områder enn 1000 dekar, nivellementer kortere enn 10 km, som ikke har forbindelse med Opmålingens nivellement eller støtter sig til nøiaktige vannstandsobservasjoner.

§ 2. Ethvert offentlig opmålingsarbeide, som omfatter et større felt enn 1000 dekar, skal tilknyttes og bygges på landstriangelnettet, når der innen en avstand av 5 km fra feltets grenser finnes dertil brukelige punkter. Tilknytning bør også finne sted for mindre felter og selv om punktene ligger i større avstand fra feltets grenser, hvis dette kan skje uten uforholdsmessige omkostninger. Hvor tilknytning til landstriangelnettet opnåes, skal i tilfelle koordinater for punktene beregnes i forhold til det for vedkommende område fastsatte aksesystem.

Høidemålinger skal søkes tilknyttet landets presisjonsnivellement, eller i mangel herav baseres på havets middelvannstand, hvor dette kan skje uten uforholdsmessige omkostninger.

Bestemmelsene i denne paragraf må ikke gå ut over hvad det til enhver tid ved reglement eller på annen måte måtte være bestemt for vedkommende art målinger.

§ 3. Norges Geografiske Opmåling opsetter og ajourfører protokoller og grafiske oversikter — foruten over egne arbeider — også over samtlige måle- og kartarbeider, som kommer til dens kunnskap i henhold til foranstående § 1. På grunnlag av protokollene utgir Norges Geografiske Opmåling trykte kataloger som årlig ajourføres.

§ 4. De egentlige målende etater (Norges Geografiske Opmåling, Utskiftningsvesenet, Skogvesenet, Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet og Statens Havnevesen) utveksler en

28 oktbr. gang i året meddelelse om de i årets løp utførte kart- og målearbeider.

§ 5. Måle- og kartarbeider utført av offentlig etat eller med bidrag av offentlige midler skal på forlangende vederlagsfritt, men uten utgift for vedkommende etat selv, stilles til disposisjon for andre offentlige etater. Originalarbeider kan dog ikke mot vedkommende etats ønske fordres utlånt.

Hemmelige militære kartarbeider kan ikke fordres utlånt, jfr. § 1.

§ 6. Ved måle- og kartarbeider forståes i denne forbindelse: Astronomiske stedsbestemmelser, basismåling, triangulering, systematiske vannstandsiakttagelser, nivellering eller annen høidemåling, kartlegning ved målebord, fotogrammetri (terrestrisk og fra luften), tachymetri eller annen tallmetode, hydrografering, kartarbeider og grafisk-statistiske arbeider med kartunderlag.

§ 7. I tilslutning til foranstående bestemmelser kan de forskjellige etater treffe særavtaler angående den praktiske gjennemførelse, eventuelt lempninger i og supplering av bestemmelsene m. v.

29 oktbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet.

Efter de fra 15 august d. å. gjeldende bestemmelser tilkommer «læger i praksis» som tidligere kostgodtgjørelse for alle reiser som de tilkommer skyssgodtgjørelse for. Er reisefraværet til og med 10 timer, blir kostgodtgjørelsen kr. 3,00. Er det over 10 timer, blir godtgjørelsen kr. 6,00 pr. døgn.

Godtgjørelsen må ikke pr. døgn overstige kr. 6,00.

29 oktbr. **Skrivelse** *) fra Finans- og Tolldepartementet til inspektøren for tobakkbeskatningen m. v.

I henhold til bemyndigelse, gitt av Stortinget 29 juni i år, bestemmer departementet herved at stempelavgiften av røketobakk, herunder karvet skråtobakk, hvis detaljpris (inklusive avgift) pr. netto 100 gram utgjør over kr. 1,00 og inntil kr. 2,00, fra og med 14 november 1932 og inntil videre skal erlegges efter følgende avgiftssatser og verdiklasser:

Kr. 0,20 pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi og stempelavgiften iberegnet, utgjør over kr. 1,00 inntil kr. 1,60,

» 0,24 pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi og stempelavgiften iberegnet, utgjør over kr. 1,60 inntil kr. 2,00.

De øvrige verdiklasser er uforandret.

*) Kunngj. 5 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

I verdiklassen kr. 1,60—2,00 kan stempelmerkene for den ophevede verdiklasse kr. 1,50—2,00 fremdeles benyttes så lenge oplaget rekker. 29 oktbr.

Man skal be Tobaksfabrikernes Landsforening av 1901, tobakkfabrikanter utenfor denne forening, Tobaksgrossistenes Forening samt Tobakhandlernes Landsforbund gjort bekjent hermed.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til en skibsreder, hvori uttales at et fartøi som anløper norsk havn for å foreta reparasjon, må anses som lospliktig, idet utbedring av skade ikke er nevnt som fritagelsesgrunn for losplikt i loslovens § 2,5. 29 oktbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en apoteker angående forståelsen av apoteklovens bestemmelser om adgang for en apotekers enke eller bo til å fortsette driften av et apotek, når det gjelder et filialapotek. 31 oktbr.

Departementet henholder sig til følgende uttalelse fra Socialdepartementets 3dje medisinalkontor av 18 juli 1931:

«Der er ikke adgang til å gi enken efter en apoteker tillatelse til å fortsette driften av et filialapotek som hører under den avdøde apotekers hovedapotek, uten i forbindelse med hovedapoteket. Hvis betingelsene efter apoteklovens § 10 for å få tillatelse til å fortsette driften av hovedapoteket ikke er til stede, kan enken således heller ikke få adgang til å fortsette driften av filialapoteket som sådant.

En apoteker som får bevilling til å drive filialapotek, har rett til å drive dette i 10 år. Efter utløpet av dette tidsrum kan der besluttes oprettet selvstendig apotek, som apotekeren da har rett til å overta mot å opgi sitt oprinnelige apotek.

Dette antas også å kunne skje før utløpet av de nevnte 10 år, når apotekeren samtykker og betingelsene for et selvstendig apotek ellers foreligger.

Et filialapotek som således er gått over til selvstendig, kan en enke få tillatelse til å fortsette driften av således som omhandlet i apoteklovens § 10 a i inntil 10 år fra overgangen til selvstendig apotek eller om overgangen ikke er iverksatt, fra den dag apotekeren fikk bevilling.

Ved behandling av ansøkning fra enker om tillatelse som foran nevnt pleier man i almindelighet å ta hensyn til at enken bør ha en rimelig tid til å avvikle forretningen og adgang til å dekke boets kreditorer og til at det om mulig kan bli noe tilovers til henne selv. Utover dette har det offentlige ikke anledning til å treffe forføininger for å sikre enken mot tap.

Loven setter ikke noe bestemt krav til minste tjenestetid på apotek efter apotekeksamen for den som skal kunne

31 oktbr. godkjennes som bestyrer av filialapotek. Praksis i den senere tid har vært, at stillingen kreves kunngjort til konkurranse, og at departementet godkjenner bestyreren, efterat apotekeren har innstillet 3 av ansøkerne. Det bør fortrinsvis tas hensyn til ancienniteten.»

Departementet tilføier, at en apotekers enke eller bo på ansøkning kan gis tillatelse til å fortsette driften av filialapoteket som selvstendig apotek, også når filialapoteket går over til selvstendig ved eller efter apotekerens død, men før det måtte være overtatt av en ny apoteker i forbindelse med hovedapoteket.

For enken eller boet efter en apoteker som har oprettet et filialapotek og derved kanskje har satt sig i et ikke ubetydelig økonomisk ansvar, kunde det være ønskelig å få fortsette å drive både filialapoteket og hovedapoteket i det i lovens § 6 nevnte tidsrum, uansett bestemmelsene i lovens § 10. Men som loven for tiden lyder, antas det ikke å være adgang dertil, idet bestemmelsen i lovens § 6 om at en apoteker har rett til å drive filialapoteket i 10 år, antas å være uten innflytelse på den almindelige bestemmelse i lovens § 10 om boers adgang til å få fortsette driften av hovedapotek.

31 oktbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet. Domsmenn som har forrettet i straffesak uten å ha foretatt reiser, antas efter de nugjeldende bestemmelser å tilkomme kr. 3,00 pr. forretningsdag når de har forrettet til og med 10 timer, og kr. 6,00 når de har forrettet over 10 timer.

1 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Karen Monsdatters testamente av 7 oktober 1908 oprettede «Jakob Pedersens og hustrus legat» til fordel for trengende i Borge i Lofoten.

2 novbr. **Regler** *) for jakt og fangst i Romedal bygdealmenning, approbert av Landbruksdepartementet 2 november 1932.

2 novbr. **Rundskrivelse** fra Landbruksdepartementet til formennene i fylkenes ankenevnder for jordstyrer m. v.

Under henvisning til innkomne innberetninger fra ankenevndsformennene angående praktiseringen av jordloven skal departementet nedenfor behandle enkelte spørsmål som er reist vedrørende lovens fortolkning m. v.

I.

En ankenevndsformann er i tvil om innbringelse av en sak for ankenevnden har opsettende virkning på fullbyr-

*) Kunngj. 12 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor reglene er inntatt.

delse av jordstyrets avgjørelse. Til dette bemerkes at jord- 2 novbr.
styrets avgjørelse ikke vil kunne kreves fullbyrdet når den er innbragt for ankenevnden, forutsatt at denne har lovlig adgang til å behandle saken. Selv om en avgjørelse ikke er innbragt for ankenevnden, vil den ikke kunne kreves fullbyrdet så lenge fristen for påanke eller klage til retten ikke er utløpet; se for øvrig jordlovens § 4.

II.

Lovens § 15 angår tvungen avståelse fra selskaper og utenbygdsboende m. v. av så vel dyrket som udyrket jord til oprettelse og utvidelse av jordbruk. I post 3 som angår utenbygdsboende opstilles en viss undtagelsesrett for den eier som har odelsrett til angjeldende jordbruk. På visse betingelser kan han kreve å beholde bruket med de herligheter og rettigheter som er nødvendige for driften av bruket eller som hensiktsmessig bør drives i forbindelse med det.

I § 16 som angår avståelse av skog og andre jordbruksherligheter som sådanne, er inntatt en henvisning til den begrensning i adgangen til ekspropriasjon fra utenbygdsboende eier med odelsrett som er opstillet i § 15, idet det under opregningen i § 16 første ledd av dem som der kan eksproprieres fra, heter: «og, med den av § 15 følgende begrensning, utenbygdsboende». Hermed er alene ment å presisere, at den utenbygdsboende skogeier m. v. som har odelsrett, har krav på å beholde tilbake den for jordbrukets drift nødvendige skog eller annen jordbruksherlighet. Odelsretten beskytter ham ikke i videregående utstrekning og får overhodet ingen betydning, hvis vedkommende skog eller annen herlighet ikke drives i forbindelse med jordbruk i bygden.

Man må visstnok anta at denne begrensning av ekspropriasjonsadgangen efter § 16 vilde ha vært en følge av bestemmelsene i § 15 post 3 selv om det ikke uttrykkelig hadde vært sagt i § 16. Dette kan imidlertid ikke berettige til å legge noget annet eller mere inn i den anførte henvisning enn lovens ord tilsier. Å ville lese dem som om der stod, at § 15 post 3 får tilsvarende anvendelse, er å gjøre vold på uttryksmåten i § 16 og vilde innebære en langt videregående undtagelsesrett enn loven kan antas å ha tilsiktet.

III.

Uttrykket «udyrket jord» i §§ 15 og 17 står i motsetning til «dyrket» og omfatter all jord som ikke er dyrket, uansett om den f. eks. er skogbevokset og således må betegnes som skoggrunn.

2 novbr. Man må i det hele tatt være opmerksom på, at de spesielle bestemmelser om ekspropriasjon av beitestrekning, skog og andre jordbruksherligheter efter §§ 16 og 18 ikke kommer til anvendelse ved avståelse i dyrkningsøiemed efter §§ 15 og 17. Heller ikke kommer de til anvendelse, når der i forbindelse med avståelse av jord til jordbruk kreves avstått herligheter og rettigheter til husbruk og gårdsbruk efter § 21 annet ledd eller § 42. Begrensningen må her søkes i disse paragrafer, jfr. § 22 annet ledd, ikke i §§ 16 og 18.

Ved ekspropriasjon av skog og andre jordbruksherligheter må man være opmerksom på, at der ikke ved ekspropriasjonen kan etableres et forhold som vilde komme i strid med spesiallovgivningen. Således må i tilfelle bestemmelsene i skoglovens §§ 14—18 og jaktlovens §§ 1—3 iakttas.

Under uttrykket «fiske» i §§ 21 og 42 inngår også rett til fiske av laks.

IV.

Det har vært forespurt om loven hjemler adgang til ekspropriasjon av jakt og fiske uten i forbindelse med avståelse av jord.

Besvarelsen av dette spørsmål avhenger av om disse herligheter inngår under uttrykket «andre jordbruksherligheter» i jordlovens §§ 16 og 18.

At jakt og fiske o. l. av loven er ansett som herligheter til jordbruket, fremgår av bestemmelsene i §§ 21 og 42, jfr. også jaktlovens § 2 og lov om laks- og sjøørretfiskeriene § 4. At jakt og fiske ikke uttrykkelig er nevnt blandt de spesielle herligheter som kan eksproprieres efter §§ 16 og 18, antas ikke å kunne tillegges avgjørende vekt, da opregningen for så vidt ikke er uttømmende.

Departementet anser det for sitt vedkommende lite tvilsomt, at særskilt matrikulerte jakt- og fiskerettigheter kan være gjenstand for ekspropriasjon efter reglene i jordlovens §§ 16 og 18. Videre antar man at ekspropriasjon kan skje selv om matrikulering ikke har funnet sted, når avståelsen kreves til fordel for vedkommende grunneier.

V.

Det er forespurt om hvad der omfattes av uttrykket «grunn og annet som naturlig hører med» i § 21 første ledd — om der f. eks. ved avståelse av et leiebruk er adgang til å medta ca. 4 dekar dyrket jord av naboeiendommen. Til dette bemerkes at dersom vedkommende resolusjon ikke gir samtykke til å kreve tvungen avståelse fra en naboeiendom,

har skjønnet ikke adgang til å ta med nogen grunn fra naboen. Hvorvidt der i medhold av den anførte bestemmelse kan medtas et så stort stykke som nevnt fra den eiendom hvorunder leiebruket henhører, må bedømmes av skjønnet under hensyntagen til forholdene i det enkelte tilfelle. 2 novbr.

Når der i medhold av § 21 tredje ledd kreves avløst eller omordnet servitutter og andre bruksrettigheter, må der sørges for at vedkommende rettighetshavere innkalles til skjønnet og i det hele behandles som parter, jfr. skjønnsveiledningen, punkt 2 annet ledd.

VI.

Angående forståelse av uttrykket «hensiktsmessig deling» i § 22 annet ledd bemerkes at der her siktes til hvad der jordbruksmessig sett vil være den heldigste deling, jfr. skjønnsveiledningen, punkt 44 siste ledd. Det må i tilfelle kreves at tanken på deling er så langt fremskredet, at den har tatt en fastere form; en rent hypotetisk delingsmulighet, som ennu ligger helt i det blå og kanskje aldri blir av, er ikke nok.

Når en husmanns- eller bygselplass som kreves avstått, ved utskiftning er lagt til et annet bruk enn den oprinnelig tilhørte, må skjønnet når det skal avgjøre om avståelsen skal fremmes efter § 51 annet punktum, jfr. § 22 annet ledd, bedømme forholdet slik som det er på det tidspunkt da avståelsen kreves. Skjønnet må således ta hensyn til den skade og ulempe som avståelsen vil forvolde det hovedbruk plassen nu hører til, idet plassjorden må eksproprieres fra dette bruk. Spørsmålet om midlertidige «bruksstykker» o. l. som dette bruk måtte ha på det andre bruket som avsavnsgodtgjørelse for plassen, vedkommer ikke ekspropriasjonen, idet dette midlertidige forhold eventuelt vil ophøre overensstemmende med utskiftningsforretningens bestemmelser herom.

Med hensyn til tillegg av skog og havn m. v. i et slikt tilfelle kan forholdet, dersom utmarken ligger i uutskiftet fellesskap, ordnes ved at plassbruket gis andel efter skylden i fellesskapet. Hvis utmarken er utskiftet, vil spørsmålet om skog og havn bør eksproprieres fra det oprinnelige hovedbruk istedenfor fra det bruk som ved utskiftningen har fått sig tillagt plassen, avhenge av om også dennes utmarksrettigheter ved utskiftningen er overført på dette bruk eller om plassen fremdeles har disse rettigheter i det andre bruks utmark.

2 novbr.

VII.

Med hensyn til spørsmålet om hvad der går inn under «husmanns-, bygsel- og leilendingsforhold», jfr. § 35, bemerkes at jordloven ikke har definert disse begrep. I lovens forarbeider er uttalt — se særlig ot. prp. nr. 49/1922 — at begrepene har utdannet sig sedvansmessig og varierer adskillig i innhold i de forskjellige distrikter i vårt land. I tvilstilfelle vil man således være henvist til å undersøke opfatningen i vedkommende bygd.

Som det fremgår av § 35, omfatter bestemmelsene i kapitel V bare husmanns-, bygsel- og leilendingsforhold som er eldre enn loven, og disse bestemmelser tar sikte på en ordning og avvikling av slike eldre leieforhold. For å gi fornøden frist hertil, blev der i § 52 som avløste de midlertidige lover om forlengelse av leietiden for husmenn, bygselmenn og leilendinger, innrømmet en viss midlertidig bruksrett for dem som innen 14 april 1930 innsendte søknad til herredstyret om tvungen avståelse eller til jordstyret om forlengelse av leieforholdet. Videre blev der i § 49 annet ledd satt en frist til 1 januar 1932, innen hvilken tvungen avståelse kunde kreves i visse tilfelle, hvor husmanns-, bygsel- eller leilendingsforholdet allerede var ophørt.

Også efter utløpet av sistnevnte frist er der efter §§ 49—51 adgang til tvungen avståelse av husmanns-, bygsel- og leilendingsbruk, når det gjelder et leieforhold av denne art som er eldre enn loven og fremdeles består. Man må imidlertid være opmerksom på at adgangen hertil *faller bort ved leieforholdets ophør*, og departementet antar efter uttrykksmåten i § 49 første ledd, jfr. § 50, at begjæringen om underskjønn må være fremsatt før vedkommende faredag.

VIII.

Med hensyn til *skjønnets kompetanse* i saker om tvungen avståelse efter jordloven henvises til punktene 37—50 i den av departementet i august 1930 utferdigede veiledning. Det vil herav fremgå at Kongens samtykke er en betingelse for å kunne kreve avståelse, og Kongens vurdering av forholdet efter § 22 første ledd kan ikke prøves av skjønnet. Men Kongens samtykke er dog ikke avgjørende for spørsmålet om ekspropriasjonen skal fremmes. Den endelige avgjørelse herav er av loven i adskillig utstrekning henlagt til *skjønn* over forhold vedkommende den faste eiendom (jfr. veiledningen punkt 39 og flg.). Foranlediget ved tilfelle som har inntruffet i praksis, finner man grunn til å presisere at der herunder ikke kan trekkes inn per-

sonlige momenter som f. eks. om vedkommende søker er arbeidsfør og skikket som jordbruker, eller om han har hertil skikkede barn eller barnebarn som kan drive bruket for ham og eventuelt overta det. Dette gjelder også ved den skjønnsmessige bedømmelse av skade eller ulempe efter lovens § 51 annet punktum. For så vidt slike personlige forhold angår, er Kongens samtykke til å kreve avståelse bindende for skjønnet. 2 novbr.

Med hensyn til hvad der omfattes av begrepet «særlig sterke grunner» i § 51 annet punktum bemerkes for øvrig, at som sådanne grunner kommer heller ikke i betraktning — hvad der har vært fremholdt av en ankenevndsformann — uklare rettsforhold o. l., idet disse ting vil kunne innbringes ved klage for retten, jfr. skjønnsveiledningen, punkt 38.

Under henvisning til veiledningens punkt 50 tredje ledd bemerkes at skjønnet ikke skal bestemme mulig fradrag efter husmannslovens § 13, a) og b). Vedkommende må i tilfelle rekvirere lensmannsskjønn til fastsettelse herav.

Når et overskjønn fremmer avståelse i et tilfelle hvor underskjønnet har nektet å fremme avståelsen, har overskjønnet ikke adgang til å sende saken tilbake til underskjønnet til avgivelse av skjønn over erstatningssum, tilleggelser m. v. Ankenevnden skal i et sådant tilfelle selv avgi disse skjønn samtidig som den bestemmer at avståelsen skal fremmes.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til Arbeidsdepartementet. 2 novbr.

I henhold til den bemyndigelse som er gitt nærværende departement ved kongelig resolusjon av 30 mars 1928, bestemmes:

1. Konstruktør henføres til kostgodtgjørelsesregulativets 1ste klasse.
2. Tegner I og II overføres fra regulativets 1ste til 2nen klasse.

Kongeleg resolusjon *). 3 novbr.

I. I samhøve med § 1 i lov um naturfreding frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal ein stor kvitbøk på gnr. 42 bnr. 7 Sandved i Høyland herad, Rogaland fylke, vera freda mot skade eller øydeleggjing av alle slag.

II. Fredingsvedtaket skal kunngjerast med uppslag på fredingsstaden.

*) Kunngj. 5 november i Lovtid. 1ste deild nr. 46.

3 novbr. **Kongelig resolusjon** *) om bevilling for Norsk Forening for Varmblodig Hesteavl til ved kappritt i årene 1933 til og med 1937 å anordne veddemål ved totalisator.

3 novbr. **Kongelig resolusjon****) om regler for fisket i Fusta elv, Nordland fylke.

3 novbr. **Kongelig resolusjon.** Der fastsettes regler og satser for kostgodtgjørelse (godtgjørelse for fravær fra kvarter) for overtallig personale ved statsbanene, som anvendes til linjearbeide eller lignende overensstemmende med Arbeidsdpartementets forslag i foredrag av 3 november 1932.

3 novbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

På foranledning av en forespørsel fra Lensmennenes Landsforening har Justisdepartementet svart at det slutter sig til følgende uttalelse fra riksadvokaten:

«I hvilken utstrekning forholdene krever at efterforskning iverksettes uten at ordre fra overordnet oppebies, vil bero på et skjønn. Det lar sig vanskelig opstille nogen nærmere direktiver herom, hverken for motorvognsaker eller for andre saker, enn de som er inntatt i påtaleinstruksen, jfr. dens § 14.

Lensmennene bør ved mottagelse av melding om motorvognuhell skaffe sig så fyldige oplysninger som mulig til bedømmelse av spørsmålet om efterforskning straks bør iverksettes og reise foretas. På grunnlag av disse oplysninger må han så treffe sin beslutning. Viser det sig så senere at reise ikke burde vært foretatt, bør han overfor sin overordnede gjøre utførlig rede for grunnlaget for hans beslutning om å foreta reise uten reiseordre.

Lensmenn bør på samme måte som andre polititjenestemenn så vidt mulig undgå å påføre det offentlige reiseutgifter ved i størst mulig utstrekning å innkalle folk hvis forklaring ønskes til å møte på kontoret for å forklare sig. Denne fremgangsmåte må imidlertid selvfølgelig ikke benyttes hvor der er grunn til å frykte for at bevis derved vil gå tapt.

Det kan ikke innsees at denne regel i prinsippet kan volde nogen vanskelighet eller uklarhet. En annen sak er at anvendelsen i mange tilfelle vil bero på et skjønn, som kan volde tvil. Men lensmannen må jo være uten ansvar og klander når han bruker sitt beste skjønn.»

---

*) Kunngj. 5 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

**) Kunngj. 5 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor reglene er inntatt.

Skrivelse fra Justisdepartementet. 3 novbr.

På foranledning har Justisdepartementet gitt følgende uttalelse angående forståelsen av en bestemmelse i politilovens § 8:

«Efter tjenestemannsloven av 15 februar 1918 § 21, jfr. § 23 første ledd, kan ingen offentlig tjenestemann som omfattes av loven, ilegges noen av de i § 21 omhandlede ordensstraffer uten at han på forhånd har hatt anledning til å gjøre sig bekjent med klagen og de oplysninger hvorpå den er bygget, likesom tjenestemannen må være gitt adgang til å forklare sig.

Om de i politilovens § 8 omhandlede mildere ordensstraffer som kan ilegges polititjenestemenn, er det bestemt at vedkommende tjenestemann forinnen skal være gitt anledning til å uttale sig. Heri ligger efter departementets mening det samme som i tjenestemannslovens § 21, jfr. § 23 første ledd, nemlig at tjenestemannen må ha hatt anledning til å bli kjent med klagen og de oplysninger den bygger på, idet det er herom han er gitt rett til å uttale sig før det kan bli tale om å ilegge ham sådan straff som politilovens § 8 nevner.»

Regler om påtalemyndighetens og politiets meddelelser til pressen i straffesaker. Utferdiget av riksadvokaten 5 november 1932. 5 novbr.

1. Der kan gis pressen meddelelse om straffeforfølgning mot nogen såfremt dette enten

1. antas nødvendig eller tjenlig for efterforskningen eller
2. saken antas å ha interesse for almenheten.

2. Angående anmeldelse som ennu ikke har gitt anledning til straffeforfølgning gis pressen ingen meddelelse undtagen hvor anmeldelsen gjelder ukjent person og anmeldelsens offentliggjørelse antas å ville bidra til den skyldiges opdagelse.

3. Hvis offentliggjørelse av anmeldelse eller straffeforfølgning antas å ville motvirke efterforskningens øiemed eller ufortjent virke skadelig eller sårende for fornærmede eller nogen utenforstående, må enten meddelelse ikke gis eller — om det anses mere formålstjenlig — meddelelsen gis i en sådan form og med et sådant innhold at skadevirkningen mest mulig undgåes.

Offentliggjørelse bør regelmessig ikke skje så lenge der er utsikt til mindelig ordning av forholdet.

4. Meddelelser til pressen i straffesaker må være strengt refererende og ikke kommenterende.

5 novbr. Navne må ikke nevnes. Fra denne regel gjøres dog følgende undtagelser:

1. hvor det gjelder å advare almenheten mot forbrydersk attentat eller lovstridig virksomhet,
2. hvor nevnelse av navn er nødvendig for at ikke mistanken skal rettes mot en uskyldig og
3. hvor navnet tidligere er publisert og må antas velkjent for publikum.

5. Meddelelse til pressen gis som regel av den politimester som leder efterforskningen. Han kan bemyndige en av sine underordnede til å gi eller kontrollere meddelelser til pressen. Politiet på et sted må ikke gi pressen meddelelse om efterforskningsskritt, som foretas efter anmodning av et annet distrikts politimyndighet, men skal i tilfelle henvise til denne.

6. Politimesteren bestemmer på hvilken måte meddelelsene skal gis (ved daglige kommunikéer, muntlige referater til bestemte tider, telefonbeskjed, hvilke tjenestemenn skal kunne besvare forespørsler o. s. v.).

7. Statsadvokaten kan gi meddelelse til pressen om de av ham trufne avgjørelser og forføininger, om administrative bestemmelser (lagmannsting, lagretteliste o. s. v.) og om almindelige direktiver for politiet.

8. Meddelelse til offentligheten om rettslige forføininger eller avgjørelse av påtalemyndighet må som regel ikke skje før den som disse forføininger angår har fått underretning.

9. Alle meddelelser gis uten godtgjørelse av nogen art. Hvor arbeidet med meddelelsene er av større omfang kan det dog av politimesteren treffes overenskomst med avis eller avisorganisasjon eller pressebyrå om erleggelse av betaling til politiet for meddelelser til pressen. Betalingen må være fast og ikke bevegelig efter omfanget eller antallet av pressemeddelelser. Overenskomsten, som skal gjelde for minst et år ad gangen, må godkjennes av Justisdepartementet, som også på grunnlag av politimesterens forslag bestemmer om anvendelse og fordeling av betalingen.

Overenskomsten må ikke utelukke at de meddelelser som overenskomsten gjelder samtidig tilstilles andre aviser mot eller uten betaling.

Pressemeddelelser som sendes ut av hensyn til efterforskningen skal samtidig uten betaling tilstilles samtlige de dagsaviser og øvrige publikasjoner, hvori offentliggjørelse antas formålstjenlig, uten hensyn til overenskomst med enkelte aviser eller avisbyrå.

Andre meddelelser som politiet utsender til aviser i hen- 5 novbr.
hold til overenskomst skal på spesiell anmodning i den vanlige kontortid gis også til andre aviser uten betaling.

Utenfor det foran nevnte tilfelle må der for meddelelser muntlig eller skriftig til pressen hverken kreves eller mottas betaling.

10. Meddelelser til pressen bør som regel gi tilkjenne fra hvem de utgår.

11. Av skriftlige meddelelser til pressen bør tas gjennemslag som arkiveres.

Skriv *) frå Socialdepartementet um vedtekt for her- 5 novbr.
byrge- og vertshusnæringa i Hareid herad, Møre fylke.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet. Ved skrivelse av 7 novbr.
d. d. til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet har departementet i henhold til lov av 24 mai 1929 nr. 4 § 2 og kongelig resolusjon av 4 juli 1929 bestemt:

At de i Det Norske Veritas, Lloyd's Register of Shipping, The British Corporation for the Survey and Registry of Shipping, Germanischer Lloyd og Bureau Veritas for tiden gjeldende forskrifter for elektriske anlegg ombord i skib inntil videre gjøres gjeldende for elektriske anlegg i skib som er bygget til klasse i nevnte institusjoner.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 8 novbr.
det ved grosserer Otto Tidemand og hustru Hanna Tidemands gavebrev av 7 september 1932 oprettede «Otto og Hanna Tidemands legat» til fordel for eldre verdige kvinner av embeds- og borgerstanden og dermed likestillede klasser.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 10 novbr.
det ved enkefru Inga Frisaks gavebrev av 9 september 1929 oprettede «Distriktslæge Hans Frisak juniors legat for syke av Grimstad by».

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 10 novbr.
det ved enkefru Sigrid Grindbergs gavebrev av 17 september 1932 oprettede «Kjøpmann O. H. Grindberg og frues legat» til fordel for elever ved Steinkjer Landsgymnas.

---

*) Kunngj. 12 november i Lovtid. 1ste deild nr. 47, der vedtekta er inntekeu.

**) Kunngj. 12 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.

10 novbr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Rundskrivelse nr. 5 om den nye skiftelov.

Angående lensmennenes innberetning til skifteretten om anmeldte dødsfall.

Ved rundskrivelse av 27 mai 1911 blev det pålagt lensmennene å avgi innberetning til skifterettene om anmeldte dødsfall i landdistriktene overensstemmende med et fastsatt skjema som fulgte rundskrivelsen.

Efterat den nye skiftelov av 21 februar 1930 er trådt i kraft, har det vist sig at dette skjema svarer mindre godt til den nye lovs bestemmelser, hvorfor man har utarbeidet et nytt skjema som herefter blir å benytte for disse innberetninger. Skjemaet følger som trykt bilag hermed.

Man finner å burde innskjerpe at skjemaet skal fylles ut så nøiaktig og samvittighetsfullt som mulig.

Da det er vanskelig i et skjema å få med alle oplysninger som kan være nødvendige og ønskelige for skifteretten til bedømmelse av boets behandling, skal man be lensmennene anmodet om å supplere skjemaet med de mere spesielle oplysninger av interesse i hvert enkelt tilfelle i anmerkningsrubrikken.

Det må således oplyses om avdøde levet i formuesfellesskap med gjenlevende ektefelle eller satt i uskiftet bo i henhold til lov eller overenskomst. I sistnevnte tilfelle må oplyses førstavdødes navn og dødsdatum og om mulig hvor dødsfallet er anmeldt, samt hvem som er hans arvinger med oplysninger som i rubr. nr. 4 (er nogen av de oprinnelige arvinger død, oplyses når). Disse oplysninger kan enten gis i anmerkningsrubrikken, eller hvis det finnes praktisk i rubr. nr. 4.

Vedkommende arvingene (rubr. nr. 4) må iakttas at deres slektskapsforhold både til avdøde og dennes eventuelle ektefelle nøiaktig angis, således f. eks. avdøde og gjenlevende (eller før avdøde) ektefelles fellesbarn, avdødes særkullsbarn, avdødes bror, halvbror, halvbrors sønn, morbror o. s. v. For umyndige arvingers vedkommende henledes opmerksomheten på at disse omfatter så vel mindreårige (under 21 år) som umyndiggjorte. Disses verger (navn og adresse) må oplyses. Hvis nogen av arvingene (eller gjenlevende ektefelle) er sinnssyk eller åndssvak uten å være umyndiggjort, må også dette oplyses.

Hvor avdøde efterlater sig midler mere enn tilstrekkelig til dekning av skifteomkostninger m. v., se skjemaets rubr.

nr. 5 og 7 b, bør helst bruttoformuen og gjelden om mulig anslagsvis angis. 10 novbr.

Foreligger der testament efter avdøde (eller tidligere avdød ektefelle), må dette om mulig vedlegges i original eller bekreftet avskrift. Kan det ikke gjøres, bør der gis oplysninger om testamentets innhold, således om det bestemmes at boet skal gjøres op av skifteretten eller at nogen arvelodd skal behandles som umyndiges midler (jfr. arvelovens § 37), eller om der innsettes testamentsfullbyrder o. lign.

Såfremt det antas at skifteretten bør treffe midlertidige forføininger overensstemmende med skiftelovens § 91, bør det uttrykkelig gjøres opmerksom herpå og meddeles nærmere oplysninger av interesse.

Gjenlevende ektefelle, som ønsker å sitte i uskiftet bo, bør straks gjøres bekjent med lov om uskifte av 4 juli 1927 § 4 og den i skiftelovens § 87 fastsatte frist av 60 dager, jfr. Justisdepartementets rundskrivelse av 16 januar 1928 (inntatt i Lovtidende). I den anledning bør ektefellen tilstilles de nødvendige skjemaer til utfylning. Hvor alle loddeiere er over 18 år, bør disse (og mulige mindreåriges verger) gjøres bekjent med skiftelovens § 83 nr. 1, § 84 og §§ 86 og 89 og utleveres skjema for utfylning og innsendelse til skifteretten innen den fastsatte frist, 60 dager. (Tilfredsstillende skjemaer kan fåes hos flere forlag som stadig fører disse.)

Av hensyn til kontrollen med at pliktig arveavgift blir erlagt også i boer som ikke kommer under skifterettens behandling, er det av viktighet at skjemaets rubr. nr. 8 blir nøiaktig utfylt, jfr. arveavgiftsloven av 8 april 1905 § 12 og tilleggslov av 23 september 1921 samt Finansdepartementets rundskrivelse av 10 juni 1929 (inntatt i Lovtidende), hvorefter enhver utdeling av formue til arvinger er avgiftspliktig, hvad enten den er betegnet som arveforskudd eller gave. I tilfelle arveforskudd er gitt, må mottagerens navn, adresse og beløpets størrelse anføres (eventuelt i anmerkningsrubrikken).

Til slutt vil man bemerke, at hvor det er på det rene at skifteretten av eget tiltak skal ta boet under behandling, bør lensmannen straks han mottar meldingen om dødsfallet underrette skifteretten og samtidig gi de nødvendige oplysninger.

Denne rundskrivelse bes sendt til alle skiftedommere og lensmenn i hr. fylkesmannens distrikt.

10 novbr.

1	2	3	4	5	6	7 *)			8	9
Nr. Fortløpende for hele året	**Avdøde** Fullt navn, når og hvor født, livsstilling, siste bopel, (eller opholdssted).	Dødsdatum	**Arvinger og gjenlevende ektefelle.** Fullt navn, livsstilling og nøiaktig bopel (om nogen er umyndig, når mindreårig er født).	Er boets midler (uten fradr. av annen gjeld enn pantegj.) mere enn tilstr. til dekn. av skifteomk. og gjenl. ektefl. (eller uforsørgede barns) undtaksrett?	Vil gjenlevende ektefelle sitte i uskiftet bo?	a. Vil gjenl. ektefl. overta avdødes forpliktelser (skiftel. §§ 86 og 89)?	b. Er boets formue (efter fradrag av gjeld) mindre enn 2 000,00 kr.?	c Hvor *alle* loddeiere er over 18 år: Vil de overta fullt og udelt ansvar for avdødes forpliktelser?	Antas boet arveavgiftspliktig? Er arveforskudd eller dødsgaver utdelt (til hvem og med hvilke beløp?	**Anmerkninger.** Testament. Før avd. ektefl. og dennes arvinger m. v. (se for øvrig Justisdepts. rundskr. 10 november 1932).

*) Rubr. 7 utfylles bare hvis nr. 5 besvares bekreftende og nr. 6 benektende (eller bortfaller).

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om regulering av tilbaketrukket byggelinje for strøket mellem Forskjønnelsen, Kalfarveien og Stadsporten i Bergen samt om vedtekt for bygningshøiden i dette strøk. 10 novbr.

Kongelig resolusjon. Det tillates at der med dispensasjon fra bestemmelsen i § 24 siste ledd i lov om kirker og kirkegårde av 3 august 1897 for Ranheim kapelldistrikt i Strinda prestegjeld i Nidaros bispedømme opføres et kapell på en dertil utsett tomt efter en av arkitekt Roar Tønseth utarbeidet plan under iakttagelse av de av statens bygningsinspektør fremsatte bemerkninger ved planen. 11 novbr.

Nidaros stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

Kongelig resolusjon. Forslag, beslutninger eller andre administrative forføininger av større betydning for kommunenes økonomi skal av vedkommende departement på forhånd være forelagt Justisdepartementet til uttalelse. 11 novbr.

Kongelig resolusjon **) om tillegg til og forandring av § 39 i helseforskriftene for Gjøvik. 11 novbr.

Kongelig resolusjon***). I henhold til lov om foranstaltninger til betryggelse av skibers navigering av 21 august 1914 fastsettes nedenstående forskrifter om varsling av fare samt om nødhjelp m. v. for skib: 11 novbr.

§ 1. Anvendelse.

Bestemmelsene i disse forskrifter gjelder, hvor annet ikke uttrykkelig er bestemt, alle skib på alle reiser.

§ 2. Varsling av fare.

Møter et skib farlig is, farlig vrak, en farlig tropisk storm eller hvilken som helst annen direkte fare for skibsfarten, skal føreren ved alle de meddelelsesmidler som står til hans rådighet sende underretning derom til de skib som befinner sig i nærheten, og likeså til vedkommende myndigheter (for Norges vedkommende Havnedirektøren, Oslo) på det første sted på kysten som han kan komme i forbindelse med.

Sådanne varsler (faremeddelelser) bør, når de utsendes

*) Kunngj. 12 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 12 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor tillegget m. v. er inntatt.

***) Kunngj. 12 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.

11 novb. radiotelegrafisk, sendes overensstemmende med de anvisninger som er inntatt i bilaget til disse forskrifter.

Befordring av disse varsler skjer uten utgift for vedkommende skib.

§ 3. Fart nær is.

Når is er rapportert på eller i nærheten av skibets rute, skal føreren om natten saktne farten eller forandre kursen således, at skibet fjerner sig tilstrekkelig fra den farlige sone.

§ 4. Ruter over det nordlige Atlanterhav.

1. De dampskibsselskaper som har passasjerskib som går i rutefart over det nordlige Atlanterhav, eller som skal sette i gang sådan rutefart, skal underrette Sjøfartskontoret om de regulære ruter som de akter å la deres skib følge, og om alle forandringer som eventuelt skjer heri.
2. Det henstilles til alle skibsredere hvis skib går i Atlanterhavsfarten å sørge for at deres skib så vidt mulig følger de godkjente ruter og at de skib som er bestemt til eller fra havn i Amerikas Forente Stater og som passerer i nærheten av de store New Foundland banker, i fiskesesongen så vidt mulig undgår fiskebankene ved New Foundland nord for en bredde av 43° nord og passerer utenom områder som er kjent for eller antas å være farlig på grunn av is.

§ 5. Frivillige værmeldinger.

Det er ønskelig, men ikke obligatorisk, at fører av skib

1) efterkommer anmodninger fra Meteorologiske Institutt om å utføre meteorologiske observasjoner og sende værmeldinger,
2) underretter omkringliggende skib når han iakttar vindstyrke 10 eller mere efter Beaufort skala.

§ 6. Utsendelse av alarm-, nød- og hastersignaler.

Med hensyn til anvendelsen av de i den internasjonale radiotelegrafkonvensjon fastsatte alarm-, nød- og hastersignaler gjelder:

1. Alarmsignalet og nødsignalet kan bare benyttes når et skib er i alvorlig og overhengende fare og trenger øieblikkelig hjelp.
2. I alle andre tilfelle, i hvilke hjelp trenges, eller i hvilke et skib ønsker å varsle at det kan bli nødsaget til å

sende ut alarmsignal eller nødsignal på et senere tids- 11 novbr.
punkt, skal haster-signalet brukes.

3. Hvis et skib har sendt ut alarm- eller nødsignal og senere finner at assistanse ikke lenger er nødvendig, må skibet øieblikkelig underrette alle vedkommende stasjoner derom således som foreskrevet i den gjeldende radiotelegrafkonvensjon.
4. Det er forbudt å benytte et internasjonalt nødsignal undtagen for å tilkjennegi at skibet er i nød, og å bruke noget signal som kan forveksles med et internasjonalt nødsignal.
5. Sendehastigheten for meddelelser angående forhold som medfører bruk av nød-, haster- eller sikkerhetssignaler skal ikke overskride 16 ord pr. minutt.

§ 7. Nødhjelp.

1. Skibsfører som ombord på sitt skib mottar et trådløst nødsignal fra et annet skib, er forpliktet til med all den fart som står til hans rådighet å komme de personer som er i nød til assistanse, med mindre han ikke er i stand dertil, eller under de foreliggende særlige omstendigheter anser det for urimelig eller unødvendig å gjøre det, eller med mindre han er fritatt derfor efter bestemmelsene i punktene 3 og 4 i denne paragraf.
2. Fører av skib i nød har — efter samråd så vidt gjørlig med førere av skib som svarer på hans signal om assistanse — rett til å anmode ett eller flere av de skib som han anser best skikket til å yde assistanse, om å komme ham til hjelp, og vedkommende fører av det skib eller førere av de skib som er tilkalt, plikter å efterkomme anmodningen ved å fortsette under størst mulig fart for å komme de personer som er i nød til assistanse.
3. En fører skal være fritatt for den forpliktelse som er pålagt i punkt 1 i denne paragraf, så snart han er underrettet av føreren av det skib som er anmodet om å komme til assistanse, eller hvis flere skib enn ett er anmodet, av alle førere av disse skib, om at denne eller disse efterkommer anmodningen.
4. En fører skal være fritatt fra forpliktelsen i punkt 1 i denne paragraf, og hvis hans skib er blitt anmodet som nevnt i pkt. 2, fra forpliktelsen som er pålagt i dette punkt, hvis han er underrettet av det skib som nådde hen til de personer som er i nød, om at assistanse ikke lenger er nødvendig.
5. Hvis fører av et skib ved mottagelsen av en trådløs nødshenvendelse fra et annet skib ikke er i stand til eller,

11 novbr.

under de særlige omstendigheter hvori han befinner sig, anser det urimelig eller unødvendig å gå til assistanse av det annet skib, må han øieblikkelig underrette føreren av det annet skib derom samt innføre i sin dagbok grunnene hvorfor han har undlatt å gå til assistanse for de i nød værende personer.

6. Bestemmelsene i denne paragraf medfører ingen forandringer i den internasjonale konvensjon som er undertegnet i Brüssel 23 september 1910 angående ensartetheten av visse regler for assistanse og bergning på sjøen, og spesielt ikke i den forpliktelse til å yde assistanse som er foreskrevet i artikkel 11 i denne konvensjon.

§ 8. Straffebestemmelser.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 339, for så vidt ikke strengere straff i henhold til annen lovbestemmelse kommer til anvendelse.

§ 9. Forskriftenes ikrafttreden.

Disse forskrifter trer i kraft 1 januar 1933.

Bilag.

Anvisning for radiotelegrafisk utsendelse av varsler om fare.

Meddelelser om farlig is, farlig vrak, farlig tropisk storm og annen direkte fare for skibsfarten kan sendes enten i almindelig sprog (helst engelsk) eller ved hjelp av den internasjonale signalbok (radiotelegrafiske signaler). De utsendes, innledet med CQ, til alle skib og sendes likeledes til det første sted på kysten med hvilket der kan fåes forbindelse, med anmodning om viderebefordring til vedkommende myndighet (for Norges vedkommende Havnedirektøren, Oslo).

Alle sådanne meddelelser skal innledes med sikkerhetssignalet TTT fulgt av en angivelse av farens art f. eks. TTT is, TTT vrak, TTT storm, TTT navigering.

Meddelelsenes innhold.

(Klokkeslettet angis i alle tilfelle i Greenwich middeltid).

A. Is, vrak og annen øieblikkelig fare for navigeringen.

1. Arten av den is, det vrak eller den fare som man har observert.

2. Isens, vrakets eller farens påværende plass, da den sist blev observert. 11 novbr.
3. Datoen og klokkeslettet da iakttagelsen blev gjort.

B. Tropiske stormer (orkaner i Vest-India, tyfoner i det Kinesiske Hav, cykloner i det Indiske Hav og stormer av lignende art i andre trakter).

1. *Melding om at man har møtt en tropisk storm.* Denne forpliktelse må opfattes som gjeldende i utvidet forstand og underretningen skal utsendes hver gang føreren har god grunn til å tro at en tropisk storm forekommer i hans nabolag.

2. *Meteorologiske meddelelser.*
I betraktning av den store hjelp som de nøiaktige meteorologiske meddelelser yder ved bestemmelsen av stormcentrenes beliggenhet og bevegelse, bør enhver skibsfører til sin varselsmelding føie flest mulig av de følgende meteorologiske oplysninger:
   a. Barometerstand, (millibar, engelske tommer eller millimeter).
   b. Forandring i barometerstand (forandringen i løpet av de foregående 2 til 4 timer).
   c. Vindens retning (rettvisende, ikke misvisende).
   d. Vindens styrke (Beaufort skala eller desimal skala).
   e. Sjøens tilstand (smul, nogen sjø, høi sjø, svært hav).
   f. Dønning (svak, middels, sterk) og fra hvilken retning den kommer.

   Når barometerstanden er angitt, bør ordet «millibar», «engelske tommer» eller «millimeter» efter som det passer, tilføies, og det bør alltid angis om avlesningen er korrigert eller ikke.

   Når barometriske forandringer meldes, bør også skibets kurs og fart angis.

   Alle angitte retninger skal være rettvisende og ikke misvisende.

3. *Klokkeslett, datum og skibets påværende plass.*
Disse meddelelser skal gjelde klokkeslettet og den påværende plass da de meteorologiske observasjoner blev tatt, og ikke da meddelelsen blev utarbeidet eller avsendt. I alle tilfelle skal klokkeslettet være Greenwich middeltid.

4. *Senere observasjoner.*
Når en fører har meldt en tropisk storm, er det ønskelig, men ikke obligatorisk, at observasjoner

11 novbr. gjøres senere og utsendes med tre timers mellemrum, så lenge skibet befinner sig under stormens innflytelse.

Eksempler.

Is.

TTT Is. Stort isfjell iakttatt på 4605 N, 4410 W, 0800 GMT 15 mai.

Vrak.

TTT Vrak. Vrak iakttatt nesten under vann på 4006 N, 1243 W, 1630 GMT 21 april.

Fare for navigeringen.

TTT Navigering. Fyrskibet Alpha ikke på sin plass. 1800 GMT 3 januar.

Tropisk storm.

TTT Storm. Har tropisk storm. Korrigert barometer 994 millibar, faller hurtig. Vinden NW, styrke 9, sterke vindbyger. Dønning O. Kurs O.N.O. 5 knob, 2204 N, 11354 O., 0030 GMT 18 august.

TTT Storm. Forholdene tyder på at en orkan nærmer sig. Korrigert barometer 28,64 tommer fallende. Vinden NO, styrke 8. Middels dønning fra NO. Hyppige regnbyger. Kurs 35°, 9 knob, 2200 N, 7236 W. 1300 GMT 14 september.

TTT Storm. Forholdene angir dannelsen av en intens cyklon. Vind S til V, styrke 5. Ikke korrigert barometer 753 mm., falt 5 millimeter i

Ice.

TTT Ice. Large berg sighted in 4605 N, 4410 W, at 0800 GMT May 15.

Derelict.

TTT Derelict. Observed derelict almost submerged in 4006 N, 1243 W, at 1630 GMT April 21.

Danger to Navigation.

TTT Navigation. Alpha Lightship not on station. 1800 GMT January 3.

Tropical Storm.

TTT Storm. Experiencing tropical storm. Barometer corrected 994 millibars, falling rapidly. Wind NW, force 9, heavy squalls, Swell E, Course E.N.E. 5 knots, 2204 N. 11354 E. 0,30 GMT August 18.

TTT Storm. Appearances indicate approach of hurricane. Barometer corrected 28.64 inches falling. Wind NE, force 8. Swell medium from NE. Frequent rain squalls. Course 35°, 9 knots, 2200 N, 7236 W. 1300 GMT September 14.

TTT Storm. Conditions indicate intense cyclone has formed. Wind S. by W. force 5. Barometer uncorrected 753 millimetres, fell 5 millimetres

løpet av de 3 siste timer. Kurs N. 60 W. 8 knob, 1620 N, 9302 O., 0200 GMT 4 mai.

TTT Storm. Tyfon i SO. Vinden øker fra N. og barometret faller raskt. Påværende plass 1812 N. 12605 O. 0300 GMT 12 juni.

last three hours. Course N. 60 W. 8 knots. 1620 N. 9302 E. 0200 GMT May 4. 11 novbr.

TTT Storm. Typhoon to south-east. Wind increasing from N. and barometer falling rapidly. Position 1812 N. 12605 E. 0300 GMT June 12.

Kongelig resolusjon *). 11 novbr.

1. De konsesjonsgrenser som er omhandlet i § 2, § 3 første og annet ledd og § 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, nedsettes for Vang herred, Hedmark fylke, til 200 dekar.
2. Den konsesjonsgrense som er omhandlet i § 1 tredje ledd i lov om erhvervelse av dyrket mark av 10 desember 1920, nedsettes for det samme herred til 100 dekar.
3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon **) angående bestemmelser om fisket i Vefsna elv, Nordland fylke. 11 novbr.

Kongelig resolusjon. I medhold av § 2 siste ledd i lov av 22 mai 1902 om avhendelse av statens jord og grunn i Finmarkens amts landdistrikt bestemmes at fylkesmannen i Finnmark bemyndiges til å utstede skjøte på de eiendommer som selges med hjemmel i nevnte lov. 11 novbr.

Kongelig resolusjon *) Lov av 19 juni 1931 nr. 17 om forandring i lov av 13 juli 1921 inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue trer i kraft 1 januar 1933 og anvendes første gang ved utligningen av skatt til staten på inntekt og formue for budgetterminen 1 juli 1933—30 juni 1934. 11 novbr.

Kongelig resolusjon *) om tollfri innførsel av blekt og ublekt lingarn som i løpet av budgetterminen 1932—33 aktes spunnet i Sverige av norskavlet lin. 11 novbr.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet angående overenskomsten om den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, Genève 16 desember 1920. 11 novbr.

Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Persia 19 september 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den under 2 oktober 1930 avgitte erklæring, hvorved Persia anerkjenner som bindende uten

*) Kunngj. 12 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.
**) Kunngj. 12 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor bestemmelsene er inntatt.

11 novbr. videre og uten særlig overenskomst overfor enhver annen stat som vedtar den samme forpliktelse, det vil si på betingelse av gjensidighet, domstolens domsmyndighet overensstemmende med vedtektenes artikkel 36, 2. ledd, forsåvidt angår alle tvister som måtte opstå efter denne erklærings ratifikasjon, i anledning av forhold eller begivenheter som direkte eller indirekte står i forbindelse med anvendelsen av traktater eller overenskomster avsluttet av Persia og som er senere enn denne erklærings ratifikasjon, bortsett fra:

a) tvister vedrørende Persias territoriale status, deri innbefattet sådanne som angår dets suverenitetsrettigheter over sine øer og havner;

b) tvister som partene er blitt eller måtte bli enige om å søke løst ved en annen form for fredelig bileggelse;

c) tvister angående spørsmål som efter folkeretten utelukkende hører under Persias jurisdiksjon.

Persia forbeholder sig enn videre rett til å forlange innstillet behandlingen ved domstolen av enhver tvist som blir innbragt for Folkeforbundets råd.

Erklæringen gjelder for et tidsrum av 6 år, men vedblir også efter utløpet av denne tid å gjelde inntil der måtte være gitt meddelelse om dens ophør.

11 novbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i § 2 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vågan herred, Nordland fylke.

11 novbr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om byggevedtekt for det strøk i Langesund, hvor det i henhold til kongelig resolusjon av 8 oktober 1904 er tillatt å opføre trebygninger.

12 novbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en skattefoged, hvori uttales at der ved arveavgiftsberegningen i et bo bør skje en forholdsmessig fordeling av den inntektsskatt som beregnes på grunnlag av det kalenderår hvori dødsfallet finner sted, således at der til fradrag i boets formue opføres den del av skatten, som svarer til det tidsrum av inntektsåret som ligger forut for dødsfallet. For formuesskatt kan fradrag ikke innrømmes.

14 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Samuel og Hanna Veiums gjensidige testamente av

---

*) Kunngj. 12 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor vedtektens § 2 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 12 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor vedtekten er inntatt.

9 mars 1922 oprettede «Johanna Margrethe Samuelsdatter Pedersen Veiums legat av Grong» til fordel for trengende i Grong sogn. 14 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved oberstløitnant Ole Peter Sofus Berg og hustrus testamente av 3 juni 1915 oprettede «Fredrike og Peter Bergs gave» til «Christiania Tjenestepigehjems legat til uddannelse av unge piger». 15 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved losoldermann Johan Edevardt Martin Næss's testamente av 10 august 1922 oprettede «Losoldermann Johan Edevardt Martin Næss's legat for gamle, trengende sjøfolk». 15 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Sofie Smiths testamente av 29 april 1921 oprettede «Skolebestyrer Smiths hustru og datters legat» til eldre trengende damer i Arendal. 15 novbr.

Cirkulære *) fra Finans- og Tolldepartementet til tollkamrene. 15 novbr.

I henhold til lov om tollvesenet av 22 juni 1928 § 26 1ste ledd punkt 3 har departementet bestemt at førere av fartøier som ankommer fra utlandet ved anløp av første tollsted her i landet skal fremlegge for tollvesenet en overensstemmende med nedenstående formular avfattet fortegnelse over de varer som fartøiets besetning og betjening medfører fra utlandet, samt gjenparter av de for nevnte varer i utlandet underskrevne utførselsangivelser eller vedkommende utenlandske tollpass.

Nevnte dokumenter bør i forseglet konvolutt sammen med lukkeattesten medfølge fartøiet til steder, som senere måtte anløpes.

Formular.

Undertegnede erklærer herved ikke å være i besiddelse av andre fra utlandet medbragte varer enn nedenfor anførte mengder av de der nevnte varer:

D/S den 193

Navn	Brennevin og vin	Tobakksvarer	Andre varer	Underskrift

*) Kunngj. 19 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

15 novbr. Videre har departementet med hjemmel i det ved kongelig resolusjon av 28 oktober 1932 fastsatte reglement for tolltjenesten bestemt at de gjeldende bestemmelser om trafikk til og fra Svalbard (jfr. cirkulære fra departementet til tollkamrene av 1 juli 1926) utvides til også å omfatte Jan Mayen.

Bestemmelsene trer i kraft 1 januar 1933.

15 novbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til et skibsophugningskompani, hvori uttales at et fartøi som blir slept til norsk havn for ophugning, må anses for å være lospliktig, idet sådant anløp ikke er medtatt som fritagelsesgrunn for losplikt i loslovens § 2, 5.

16 novbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Amerikas Forente Staters legasjon har Nicaragua 26 september 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement.

16 novbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan for Vestbyen i Trondheim og tilstøtende strøk av Strinda herred (strøket Stavne—Wullumsgården) og om vedtekt i tilknytning til en del av denne reguleringsplan.

17 novbr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om ophevelse av de ved departementets skrivelse av 24 april 1929 fastsatte innskrenkende bestemmelser for motorvognkjøring på hovedveistrekningen Rage bro—Dirdal, Rogaland fylke.

18 novbr. **Kongelig resolusjon** **).

I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal en del grotter på gnr. 120 bnr. 2 Ravnå, gnr. 118 bnr. 1 Hammernes, gnr. 117 bnr. 1 og 2 Gullvik, gnr. 116 bnr. 1 og 2 Rausandaksel, gnr. 108 bnr. 1 og 2 Asphaug og gnr. 109 bnr. 1 og 2 Bjørnå i Nord-Rana herred, Nordland fylke, være fredet mot beskadigelse av enhver art og mot at der borttas nogen som helst del av grottene eller hvad der måtte finnes av bergarter, metaller, planter, dyr eller dyrerester i eller ved grottene.

Fredningen omfatter Ravnågrotten, Hammernesgrotten, Risaholet, Tukthuset, Tørbekksenggrotten, Bjørnhiet med de tilliggende grotter, Stokkvikgrotten, Rein-

*) Kunngj. 19 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 48, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 19 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

gårdsligrotten, Kristoffergrotten, Larsholet og Lapp- 18 novbr.
holet.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedene.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 1 i lov av 6 juni 18 novbr.
1896 om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for Vesterålens barnehjem, Sortland.

Kongelig resolusjon. Der meddeles approbasjon på den 18 novbr.
mellem stamhusbesidder Sverre Røhrt og Oslo kommune inngåtte overenskomst om salg til kommunen av Store Ekeberg gnr. 151 bnr. 1 i Aker samt Utsikten nr. 30 og 31 i Oslo, således at der med salgssummen blir å forholde overensstemmende med lov nr. 3 av 23 juni 1888 § 8 og de i henhold til nevnte lov ved kongelig resolusjon av 26 juni 1896 gitte forskrifter.

Kongelig resolusjon. Fra 1 juli 1933 og inntil videre 18 novbr.
overdras tilsynet med private jernbaner til Hovedstyret for Statsbanene overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 18 november 1932.

Kongelig resolusjon *). 18 novbr.

I. Auksjonsskjøter, hvorved fast eiendom som er solgt ved tvangsauksjon overdras tilbake til den tidligere eier, dennes ektefelle eller barn, fritas for stempelavgift, forutsatt at den tidligere eier har stemplet adkomstdokument eller annen behørig hjemmel til eiendommen, og at tilbakeskjøtningen finner sted innen 2 år efter auksjonens avholdelse. Fritagelsen er derhos i almindelighet betinget av at auksjonskjøperen ikke har overtatt driften av eiendommen.

II. Kongelig resolusjon av 4 september 1931 om fritagelse for stempelavgift av visse auksjonsskjøter settes ut av kraft.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om en i Bern 18 novbr.
16 september 1932 avsluttet tilleggsprotokoll til den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene, Bern 23 oktober 1924.

Skriv frå Kyrkjedepartementet til skuledirektøren, Trond- 19 novbr.
heim, med tilføre av eit krav frå ei lærarinne um fylkes- og alderstillegg som fastsett for storskulen.

*) Kunngj. 19 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.
**) Kunngj. i «Overenskomster» nr. 7 for 1932, hvor tilleggsprotokollen er inntatt.

19 novbr. Etter det departementet skynar er lærarinna tilsett i småskulen. I år fylgjer ho den eine klassa si upp i storskulen, so ho har 16 storskulevikor. Det er visst tanken at ho skal fylgja klassa heilt til topp.

Med tilføre av denne saki har departementet sagt at lærarane høyrer etter landsskulelovi anten til i småskulen eller storskulen og skal lønast etter dei reglane som er fastsette for dei 2 deildene. Ein lærar kann difor ikkje vera tilsett i småskulen einskilde år med småskuleløn og deretter nokre år undervisa i storskulen med storskuleløn, for so atter å venda attende til småskulen med løn som der fastsett. Ein sovoren skipnad kann ikkje godkjennast, og lærarinna har difor ikkje rett til storskuletilleggi.

19 novbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet. Ifølge innberetning fra fylkesmannen i Vest-Agder har F e d a herredstyre i møte 14 oktober d. å. forlangt bokmål brukt i offentlig korrespondanse.

21 novbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Nordland, hvori uttales, at bestemmelsen i landskattelovens § 102, byskattelovens § 94, om adgang for ett eller flere medlemmer av fylkesskattestyret eller dettes sekretær til å delta i ligningsnevndens forhandlinger, ikke antas å kunne utvides til også å gjelde ligningsrådenes forhandlinger.

1 novbr. 21 novbr.

Kapiteltakster for året 1932

(i overensstemmelse med N. L.'s 3—14—15 og lov av 17 august 1848).

Oslo bispedømme.

(Satt 18 november 1932).

L a n d s k y l d o g l e d i n g.

100	kilogram	rugmel	kr. 19,23
100	—	byggmel	» 18,23
100	—	havremel	» 18,32
100	—	blandmel	» 18,27
1	hektoliter	landskylds bygg eller korn, hvor samme ei ydes efter tyngde eller vekt	» 8,40
1	hektoliter	landskylds eller ledings havre . . .	» 7,03

T i e n d e.

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr. 11,07
1	—	bygg	» 8,40
1	—	blandkorn	» 6,85
1	—	havre	» 7,03
1	—	lettbygg	» 4,99
1	—	letthavre	» 4,18

Landskyld og leding efter middelprisen av de 10 siste års kapiteltakster. 1 novbr. 21 novbr.

100	kilogram	rugmel	kr. 35,82
100	—	byggmel	» 34,34
100	—	havremel	» 32,78
100	—	blandmel	» 33,56
1	hektoliter	landskylds bygg	» 16,60
1	—	landskylds havre	» 14,43

Tiendekorn efter middelprisen av de 20 siste års kapiteltakster.

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr. 24,83
1	—	bygg	» 18,81
1	—	blandkorn	» 16,58
1	—	havre	» 14,67
1	—	lettbygg	» 11,46
1	—	letthavre	» 9,67

Hamar bispedømme.

(Satt 7 november 1932)

Landskyld og leding.

100	kilogram	rugmel	kr. 18,23
100	—	byggmel	» 18,05
100	—	havremel	» 17,33
100	—	blandmel	» 17,69
1	hektoliter	landskyldsbygg eller korn, hvor samme ikke ydes efter tyngde eller vekt	» 8,31
1	—	landskylds- eller ledingshavre	» 6,65
100	kilogram	byggmalt	» 13,72
100	—	havremalt	» 13,17
100	—	blandkornmalt	» 13,45

Tiende.

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr. 10,49
1	—	bygg	» 8,31
1	—	blandkorn	» 7,09
1	—	havre	» 6,65
1	—	lettbygg	» 4,87
1	—	letthavre	» 4,19

Landskyld og leding efter middelprisen av de 10 siste års kapiteltakster.

100	kilogram	rugmel	kr. 34,54
100	—	byggmel	» 35,46
100	—	havremel	» 34,68

1 novbr.	100	kilogram	blandmel	kr. 35,06
21 novbr.	1	hektoliter	landskyldsbygg	» 17,07
	1	—	landskyldshavre	» 15,32
	100	kilogram	byggmalt	» 26,95
	100	—	havremalt	» 26,36
	100	—	blandkornmalt	» 26,65

Tiendekorn efter middelprisen av de 20 siste års kapiteltakster.

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr. 24,45
1	—	bygg	» 19,27
1	—	blandkorn	» 16,11
1	—	havre	» 15,35
1	—	lettbygg	» 11,49
1	—	letthavre	» 9,90

Agder bispedømme.

(Satt 21 november 1932)

100	kilogram	bygg	kr. 14,76
100	—	havre	» 14,11
100	—	havremel	» 15,25
1	hektoliter	bygg	» 9,15
1	—	havre	» 7,06
1	—	havremel	» 6,71

Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster.

100	kilogram	bygg	kr. 25,48
1	hektoliter	bygg	» 16,35
100	kilogram	havre	» 23,72

Stavanger bispedømme.

(Satt 17 november 1932)

100	kilogram	bygg	kr. 13,20
100	—	havre	» 12,94
100	—	havremel	» 18,04

Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster.

100	kilogram	bygg	kr. 23,47
100	—	havre	» 21,23

Bjørgvin bispedømme.

(Satt 21 november 1932)

Hvete	kr. 12,92
Rug	» 10,60
Bygg	» 9,10

Havre	kr.	7,08 1 novbr.
Blandkorn	»	8,23 21 novbr.
Malt	»	19,25

alt pr. hektoliter.

Hvad Kongens tiende i Nordhordland angår, da skal der efter derom gjeldende bestemmelser kun gis for en hektoliter kr. 3,45 (kr. 4,80 pr. tønne).

Middeltallet av de siste 20 års kapiteltakster: For hvete kr. 26,10, for rug kr. 22,93, for bygg kr. 18,17, for havre kr. 13,46, for blandkorn kr. 15,54 og for malt kr. 34,18, alt pr. hektoliter.

Middeltallet av de siste 10 års kapiteltakster: For hvete kr. 21,86, for rug kr. 18,45, for bygg kr. 15,19, for havre kr. 11,52, for blandkorn kr. 13,43 og for malt kr. 27,32, alt pr. hektoliter.

Nidaros bispedømme.

(Satt 15 november 1932)

1 spann tillands		kr.	9,60
1	— tilsjøs, som er 2 våger eller 36 kilogram	»	6,40
1 hektoliter	beste rug	»	10,02
1	— ringere rug	»	7,92
1	— såbygg	»	8,81
1	— ringere bygg	»	6,23
1	— beste blandkorn	»	7,50
1	— ringere blandkorn	»	6,01
1	— såhavre	»	7,04
1	— ringere havre	»	5,21
1 kilogram	beste rugmel	»	0,20
1	— ringere rugmel	»	0,15
1	— beste byggmel	»	0,18
1	— ringere byggmel	»	0,14
1	— beste havremel	»	0,18
1	— ringere havremel	»	0,13
Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster på såbygg for 1 hektoliter		»	15,68
Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster på såhavre for 1 hektoliter		»	12,24

Hålogaland bispedømme.

(Satt 1 november 1932)

1 hektoliter	beste rug	kr.	10,61
1	— ringere rug	»	8,52
1	— såbygg	»	12,19

1 novbr.	1	hektoliter	ringere bygg	kr. 8,35
21 novbr.	1	—	beste blandkorn	» 9,21
	1	—	ringere blandkorn	» 7,77
	1	—	såhavre	» 10,94
	1	—	ringere havre	» 8,26
	1	—	beste byggmalt	» 11,26
	10	kilogram	rugmel	» 1,86
	10	—	byggmel	» 1,94
	10	—	ringere byggmel	» 1,56
	10	—	havremel	» 2,17
	10	—	ringere havremel	» 1,54
	10	—	hvite erter	» 5,25
	10	—	ringere erter	» 4,29
	Middeltall av de siste 10 års kapiteltakster på 1 hektoliter såbygg			» 19,41

Kirkenes landsskyld.

10	kilogram	lange	kr. 6,00
10	—	rundfisk	» 4,50
10	—	titling	» 4,50
10	—	stor rotskjær	» 5,00
10	—	små rotskjær	» 6,00
10	—	stor sei	» 5,00
10	—	middels sei	» 4,50
10	—	små sei	» 3,50
10	—	ost i Salten	» 4,89

22 novbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besidder av hund i Vennesla herred, Vest-Agder fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde hund, som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

23 novbr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om forandring av vestre og nordre grense for Sortland brandkommune i Nordland fylke.

24 novbr. **Skrivelse** ***) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og bygningsvedtekter for Nærbø bygningskommune, Rogaland fylke.

---

*) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.
**) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor en beskrivelse av den nye grense er inntatt.
***) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor vedtektene er inntatt.

Kongelig resolusjon. Det tillates at der opføres en ny kirke for Soknedal sogn av Støren prestegjeld i Nidaros bispedømme på den nedbrente sognekirkes tomt efter en av arkitekt John Tverdahl utarbeidet plan. Nidaros stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige. 25 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av T. T. Risteigen oprettede «T. T. Risteigens legat til Veggli, Annex til Rollags Prestegjeld» til verdige trengende i bygden. 25 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved grosserer M. Thams's testamente av 9 september 1905 oprettede «M. Thams's Legat til Meldals Herred» til oplæring av bondepiker i landhusholdningsstell og kvinnelige håndarbeider og sysler. 25 novbr.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til kontrollkommisjonene ved sinnssykeasylene. 25 novbr.

Den instruks for kontrollkommisjonene ved sinnssykeasylene som departementet utferdiget 20 juli 1925 i henhold til paragraf 2 i lov nr. 3 av 5 juni s. å., inneholder i paragraf 1, 4de avsnitt, følgende bestemmelse:

«Kommisjonen skal dessuten påse, at asyllægen innen en uke efter innleggelsen har avgitt skriftlig erklæring om, at han oprettholder attestens konklusjon om sinnssykdom.»

Mot denne bestemmelse som blev optatt i instruksen efter rådførsel med den daværende medisinaldirektør, har der fra psykiatrisk hold vært reist innvendinger, så vel forsåvidt angår dens lovlige hjemmel som dens nødvendighet.

Saken har vært forelagt den nuværende medisinaldirektør som bl. a. uttaler, at efter sinnssykeloven kan en ikke sinnssyk person ikke beholdes i asyl, og asyllægen har derfor i og med at han i henhold til innleggelsesdokumentene, deriblandt sinnssykeerklæringen, mottar og beholder vedkommende person i asylet, erkjent at han anser vedkommende som sinnssyk. En erklæring som den der for tiden er krevet i instruksen for kontrollkommisjonene, må da forsåvidt anses som overflødig.

Efter pány å ha overveiet saken finner departementet i samhøve med uttalelsen fra medisinaldirektøren å burde opheve det foran nevnte fjerde avsnitt av paragraf 1 i den gjeldende instruks for kontrollkommisjonene ved sinnssykeasylene av 20 juli 1925.

25 novbr. **Skrivelse** *) fra Poststyret om forandring av den i pakkepostoverenskomsten mellem Norge og Amerikas Forente Stater av 28 februar/30 mars 1929 i kap. XXIII §§ 3 og 4 fastsatte terminalgodtgjørelse, som skal godskrives hvert av landene for pakker som sendes fra det ene til det annet land.

26 novbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til Lensmennenes Landsforening, hvori departementet angående en lensmanns adgang til å beregne sig avskrivningsgebyr ved frivillig skattetrekk uttaler følgende:

«En ordning med innbetaling av skatter ved frivillig trekk ligger helt utenfor skattelovens regler, og det må da være overlatt skattekreditor å bestemme på hvilke betingelser et sådant trekk i tilfelle kan innrømmes. Departementet har gjentatte ganger samtykket i at sådan innbetaling finner sted for statsskattens vedkommende. Den første gang samtykke hertil blev gitt var ved departementets skrivelse til skattefogden i Oslo av 1 august 1923. Departementet uttalte da at det ikke vilde motsette sig, at der forsøksvis etablertes en frivillig ordning, således at de tjenestemenn som måtte ønske det blev gitt adgang til å betale sin statsskatt i likestore månedlige avdrag i 10 eller 12 av årets måneder regnet fra skattens forfallsdag. Departementet fant også å kunne gå med på, at der av de skatter som blev avgjort på denne måte, ikke blev beregnet morarenter. Det var imidlertid departementets forutsetning for å kunne samtykke i ordningen, at opgjør med statens oppebørselsbetjenter for de trukne skatter blev foretatt hvert kvartal. Forsåvidt ordningen blev praktisert for funksjonærer, som var lignet og betalte sin skatt utenfor Oslo, var det efter uttrykkelig uttalelse departementets forutsetning at det vedkommende lensmann efter loven tilkommende avskrivningsgebyr blev trukket sammen med første måneds avdrag.

Denne ordning har vært fastholdt ved senere innvilgelser av frivillig skattetrekk. Man har således også som vilkår ved en frivillig skattetrekkordning alltid krevet, at skattedebitor måtte erlegge avskrivningsgebyr til vedkommende lensmann eller skatteopkrever. Nogen endring heri er heller ikke gjort nu. Hvis en skattyder eller arbeidsgiver nekter å betale avskrivningsgebyr, vil skattetrekket derfor måtte bortfalle for vedkommende skattyder og hans statsskatt blir å sette under inndrivelse på vanlig måte.»

---

*) Kunngj. i «Overenskomster» nr. 7 for 1932, hvor den nye bestemmelse om terminalgodtgjørelsen er inntatt.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en rådmann, hvori uttales at man overensstemmende med en av Socialdepartementet avgitt uttalelse antar, at den i lov av 23 juli 1915 § 78, 3dje ledd (lov nr. 13 av 22 juni 1928) omhandlede fritagelse for stempelavgift av dokumenter vedkommende overdragelse til Småbruk- og Boligbanken eller den kommune, som har garantert småbruk- eller boliglånet, er betinget av, at overtagelsen har sin grunn i misligholdelse av nevnte lån, ikke f. eks. av et av kommunen ydet tilleggslån. 26 novbr.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 28 novbr.

Stortinget har 22 april 1932 gjort følgende vedtak:

«Stortinget samtykker i, at statens karanteneanstalt på Risøy ved Lyngør nedlegges fra den tid departementet bestemmer, og bemyndiger departementet til å selge anstaltens eiendom med bygninger, inventar og annet utstyr.»

I samhøve hermed har departementet bestemt at statens karanteneanstalt på Risøy nedlegges fra 1 januar 1933.

Efter den tid vil staten bare ha to anstalter til i tilfelle å motta og behandle karantenepliktige fartøier, nemlig karanteneanstalten ved Tromsø og desinfeksjons- og interneringsanstalten i Vardø.

For bedre å sikre den nødvendige behandling av karantenepliktige fartøier og for å fylle kravene herom i den internasjonale sundhetskonvensjon har departementet med Stortingets samtykke på statens vegne sluttet overenskomst med Oslo, Stavanger, Bergen og Trondheim kommuner om behandling av karantenepliktige fartøier. Overenskomsten trådte i kraft 1 april 1932.

Efter overenskomsten kan helserådet på ankomststedet henvise karantenepliktig fartøi til Oslo, Stavanger, Bergen eller Trondheim havn eller havnedistrikt som nærmeste sted for å få karantenebehandling utført, når ikke sådan behandling efter karantenelovens § 19 kan gjennemføres på ankomststedet.

Det er departementets forutsetning, at adgangen til å henvise fartøier til steder utenfor ankomststedet for å underkastes karantenebehandling under normale forhold ikke skal nyttes i større utstrekning enn hittil. Før fartøi kan henvises til en av de nevnte havnebyer i henhold til overenskomsten, må departementets samtykke dertil være innhentet på forhånd. Anmodning om sådant samtykke må inneholde full begrunnelse for, at henvisningen er ubetinget nødvendig.

Idet man vedlegger en del avtrykk av overenskomsten og av denne rundskrivelse, skal man anmode herr fylkesmannen om å gjøre helserådene i fylkets kystdistrikter kjent hermed.

28 novbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om et tillegg til § 3 i bygningsvedtektene for Piperviksområdets østre del og den centrale del omkring det nye rådhus i Oslo.

28 novbr. **Forandringer** **) i reglementet for Norges Bank.

Representantskapet for Norges Bank har i møte 28 november 1932 vedtatt at § 4 b og § 11 i bankens reglement herefter skal lyde således:

§ 4 b. Beholdningen av blanketter til aktiebrever og kupongark opbevares under iakttagelse av samme regler som gjelder for deposita.

§ 11. Minst 1 gang hvert kvartal optar revisjonen beholdningene av seddelpapir og blanketter på lager og under arbeide. I dette eftersyn inngår også arkiverte 500- og 1000-kronesedler som skal henligge i 5 år, før tilintetgjørelse finner sted, hvad enten disse beror i direksjonens eller kontrollens verge. Efter å ha sammenholdt resultatet av dette eftersyn med sine bøker, avgir revisjonen innberetning til representantskapet.

29 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Lærerinne Mariane Grønnings legat» til fordel for eldre ugifte damer i Steinkjer, oprettet ved testamente av 7 mai 1924.

29 novbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til medisinaldirektøren.

Kontrollresepter ifølge kongelig resolusjon av 1 februar 1924 må utferdiges på autoriserte blanketter, og læger og dyrlæger som ikke ønsker å ha de påbudte reseptblanketter for brennevin kan heller ikke skrive nødsresepter på brennevin og sprit.

Av kontrollmessige hensyn bør der ikke utleveres reseptblanketter på annen måte enn i hele blokker på 100 blanketter, og læger eller dyrlæger som rekvirerer reseptblanketter uten å sende med den fastsatte avgift og porto, må anses pliktig til å betale mot postopkrav, og å dekke de sendingsomkostninger som påløper derved.

29 novbr. **Skrivelse** ***) fra Arbeidsdepartementet om regler for brandvernets ordning og forskrifter for brandchefen og dennes stedfortreder i Sande brandkommune, Vestfold fylke.

---

*) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor vedtektenes § 3 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste avd. nr: 51.

***) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor reglene for brandvernets ordning er inntatt.

Rundskrivelse fra Handelsdepartementet. For reiser med jernbaner bør det kreves at regningsutstederen attesterer i skyssregningen hvilken klasse er benyttet samt i tilfelle at hurtigtog, nattog eller soveplass har vært brukt og betalt for. 30 novbr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og vedtekter for gnr. 29 bnr. 2 Montebello i Aker. 30 novbr.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om forandring av § 10 i politivedtekten for Hof herred, Hedmark fylke. 1 desbr.

Kongelig resolusjon. Fra 1 januar 1933 blir grensene for Trondheim bys menigheter å forandre således at grensene mellem de enkelte menigheter blir: 2 desbr.

I. Mellem Lademoen og Bakke: Wesselsgate, Chr. Monsensgate, rett op Kuhaugen til bygrensen.
II. Mellem Bakke og Vår Frue: Brobakken, Kristianstensbakken, Thyholdtveien, Blusevoldsbakken til bygrensen.
III. Mellem Vår Frue og Domsognet: Klostergaten, Eidsvoldsgate, Bergsbakken til bygrensen og ellers som før.
IV. Mellem Vår Frue og Ilen som før.

Kongelig resolusjon ***) Bestemmelsene i §§ 13 og 14 i kongelig plakat om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek av 4 juni 1904, jfr. kongelig resolusjon av 24 juli 1931, om utlevering av kalomelsalve i håndkjøp fra apotek endres i samhøve med et fremlagt utkast sålydende: 2 desbr.

Følgende bestemmelser i kongelig plakat av 4 juni 1904 om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek skal lyde således:

§ 13, annet ledd, syvende stykke: Kalomelsalve av sammensetning: calomel 60, paraffinum liquidum 9 og vaselinum 6, dog ikke mer enn 20 gram salve ad gangen.

§ 14, tredje stykke: Kalomelsalve skal utleveres i mengder på inntil 20 gram i tinntube med konisk spiss og ledsaget av bruksrettledning som er godkjent av Socialdepartementet. Direkte på tuben må foruten salvens sammensetning være trykt med røde bokstaver på hvit bunn: «Kalomelsalve 80 %. Giftig. Utvortes. Til å forebygge veneriske sykdommer. Se vedlagte bruksrettledning.»

---

*) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor vedtektene er inntatt.
**) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor vedtektens § 10 i endret lydelse er inntatt.
***) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.

2 desbr. **Kongelig resolusjon** *) om et tillegg (litra i) til § 15 i helseforskriftene for Son.

2 desbr. **Kongelig resolusjon** **) om forskrifter for melkehandel i Hurum herred og Holmsbu ladested og om forandring av § 34 i herredets helseforskrifter.

2 desbr. **Kongelig resolusjon** ***) om ophevelse av § 22 i helseforskrifter for Bergen.

2 desbr. **Kongelig resolusjon** ***).

I. I henhold til lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 26 og lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 §§ 49 og 50, jfr. tilleggslov av 6 juli 1923, utferdiges forskrifter om signalapparater, instrumenter m. v. for skib overensstemmende med et fremlagt utkast †).

II. Disse forskrifter trer i kraft 1 januar 1933.

III. De ved kongelig resolusjon av 10 september 1909 med senere forandringer fastsatte forskrifter om signalapparater, instrumenter m. v. for skib og de ved kongelig resolusjon av 7 juli 1916 fastsatte bestemmelser om norske skibs utstyr med apparater for morsesignalering m. v. opheves samtidig.

De under post I utferdigede forskrifter om signalapparater, instrumenter m. v. for skib har følgende ordlyd:

Kap. 1. Skib på 50 register tonn brutto og derover.

§ 1. *Lanterner.*

1. Ethvert skib skal være forsynt med posisjons- og signallanterner efter skibets størrelse og fart, således som foreskrevet i sjøveisreglene.

2. Skib i europeisk eller uteneuropeisk fart samt passasjerskib i kystfart over 30 nautiske mil utenskjærs skal dessuten være forsynt med reservelanterner for:

---

*) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor tillegget er inntatt.

**) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor forskriftene m. v. er inntatt.

***) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.

†) For fiskefartøier gjelder særskilte forskrifter, fastsatt ved kongelige resolusjoner av 22 september 1922 og 10 desember 1932.

Topplanternene, såfremt skibet plikter å føre sådanne, begge sidelanterner, akterlanternen og den ene ankerlanterne. Herfra undtas skib som utrustes til fangst på Nordishavet fra sted nordenfor polarcirkelen. 2 desbr.

3. Benyttes lanterner med elektrisk lys, skal skibet være forsynt med reservelanterner med oljebrenner. For skib under 500 register tonn brutto i kystfart og mindre fart (passasjerskib i kystfart undtatt) kan, istedenfor reservelanterne med oljebrenning, godtas elektrisk lanterne som også er utstyrt med arrangement for oljebrenning når lanternene er forsynt med behørig certifikat for begge deler.
4. De to røde lanterner for skib som ikke er under kommando, skal være konstruert som ankerlanterner med innsatte røde glasscylindre. For hver av disse lanterner skal der være en reserve rød cylinder. Når denne er fjernet, kan disse lanterner gjøre tjeneste som reserve ankerlanterner.

Røde kulelanterner av den eldre type tillates inntil videre, såfremt de har certifikat fra kontrollkontor og fremdeles tilfredsstiller de krav som gjaldt da de blev tildelt certifikat.

5. De skib som er pliktig til å føre de røde lanterner for skib som ikke er under kommando, skal også være forsynt med de tre i sjøveisreglene nevnte sorte kuler. Den i sjøveisreglenes § 14 nevnte konus skal forefinnes på de skib hvor der kan bli bruk for den.

§ 2. Posisjonslanterner (topp-, side- og ankerlanterner samt de for skib som ikke er under kommando foreskrevne røde lanterner og akterlanternen) må, forinnen de tas i bruk, være forsynt med certifikat for at de av et av departementet for Handel, Sjøfart, Industri, Håndverk og Fiskeri (i disse forskrifter for øvrig betegnet som departementet) godkjent kontrollkontor for skibsinstrumenter er undersøkt og funnet å tilfredsstille de reglementerte krav (jfr. sjøveisreglene samt § 3). Dette gjelder også de foreskrevne reservelanterner.

Certifikatet skal opbevares ombord.

§ 3.

1. Det må nøie påses at lanternene er i den stand som certifikatet angir og at de ikke undergår noen forandringer som har innflydelse på lysvinklene eller lysstyrken.
2. I oljelanterner må det efterses at brenneren har den rette størrelse og at flammens midtpunkt ligger i linsens halve høide.

I elektriske lanterner med linser må det nøie påses at glødenettets midtpunkt faller i linsens halve høide. Glødenettet skal være cylindrisk med en diameter mellem 25

2 desbr. og 35 millimeter. Gassfylte lamper og lamper med dobbelt glødenett eller med matt (farvet) glass tillates ikke.

Lampene må ha følgende størrelser:

	Når linser benyttes	Når glatt glass benyttes
I topplanterner . .	Minst 40 watt	Minst 60 watt
I sidelanterner, ankerlanterner og lanterner for ikke manøvredyktig skib .	» 24 »	» 60 »
I akterlanterner . .	» 15 »	» 15 »

Så vel brennere som elektriske lamper må ha en fast og bestemt stilling i lanternen.

3. Efter enhver reparasjon som kan tenkes å ha bevirket noen forandring, skal lanternen undersøkes på ny og nytt certifikat utstedes.
4. Nye lanterner som anskaffes her i landet, skal være tydelig merket med fabrikantens navn.

§ 4.

1. Lanternenes festigheter ombord må være solide og fullt betryggende, så lanternene lyser således som foreskrevet i sjøveisreglene.
2. Høiden av den forreste topplanterne skal måles fra det øverste dekk hvorigjennem fokkemasten går. Den akterste topplanterne må om nødvendig forsynes med en skjerm som hindrer at dens lys blender de personer som opholder sig på broen eller på bakken.
3. Sidelanternene skal anbringes i borde og helst på siden (enden) av kommandobroen. På fartøi under 200 register tonn brutto kan de anbringes på siden av en overbygning eller et styrehus, selv om dette ikke går helt ut i borde, under iakttagelse av bestemmelsene i denne paragrafs siste ledd. Dog ma avstanden fra lanternen til skibssiden ikke overstige 1 meter.

   Sidelanternene skal være forsynt med solide skjermer som er anbragt parallelt med fartøiets kjølretning og raker minst 91 cm frem foran lyskilden. Disse skal skjerme lyset således at en linje fra skjermens forkant eller i tilfelle fra den der anbragte klamp til lyskildens innerkant er parallell med kjølretningen.
4. Lanternebretter (skjermer) må ikke anbringes i riggen undtagen reservebretter til bruk i stormvær.

   Når brettene (skjermene) er anbragt på svingbare daviter eller utriggere, må de være forsynt med solide stivere og

således at skjermen blir parallell med kjølretningen, når de er utsvinget på sin plass. Det må nøie påses at alle lanterner er således anbragt at ikke rigg, seil, båter eller andre gjenstander eller ombordværende personer kan komme i veien for lyset, men at dette kan lyse uavbrutt over de buer av horisonten som er foreskrevet i sjøveisreglene. 2 desbr.

Tåkesignalapparater.

§ 5.

1. Ethvert maskindrevet skib skal være forsynt med en kraftig fløite eller sirene — hvori lyd frembringes ved damp eller ved annen kraft, som trer istedenfor damp — og denne fløite eller sirene skal være således anbragt, at lyden derfra ikke avbrytes ved noen hindring ombord.

   Små motorfartøier som ikke har fløite eller sirene som foran nevnt, skal være forsynt med et mekanisk eller elektrisk fløiteapparat av godkjent type hvormed kan gis de signaler som er foreskrevet i sjøveisreglene.

2. Så vel damp- og motorskib som seilfartøier skal være forsynt med en mekanisk tåkelur av godkjent type samt en sterkt lydende klokke, som må være anbragt så høit at lyden fra den kan forplante sig mest mulig fritt i alle retninger.

   Seilfartøier skal i europeisk og uteneuropeisk fart ha reserve tåkelur.

3. Alle fartøier over 106,75 meters lengde skal være forsynt med en sterkt lydende gongong eller et annet instrument, hvis klang ikke kan forveksles med klokkeringning.

Signaler for havsnød.

§ 6. Ethvert skib må være utstyrt med de i sjøveisreglene foreskrevne flagg og apparater til avgivelse av nødsignaler. Skib i europeisk fart eller mindre fart skal være utstyrt med minst 6 raketter og 6 kanonslag eller et knallapparat med tilsvarende ammunisjon, i uteneuropeisk fart med minst 12 raketter og 12 kanonslag.

Lossignaler.

§ 7. Ethvert skib i utenriks fart skal være utstyrt med de i den internasjonale signalbok fastsatte signaler for tilkallelse av los.

Foruten flagg kreves der også minst 6 blålys samt et blussapparat.

2 desbr.

Bølgedempere.

§ 8. Skib i utenriks fart og kystfart over 30 nautiske mil utenskjærs skal, når de er under 200 register tonn brutto, være forsynt med 2 — når de er fra 200 til 500 tonn med 3 — og når de er over 500 tonn med 5 bølgedempere til spredning av olje.

Skib med fast anbragte innretninger for spredning av olje behøver ikke å føre forannevnte bølgedempere.

Apparater m. v. for signalering og telegrafering.

§ 9.

1. Foruten de flagg, som skibet måtte være forpliktet til å føre efter §§ 6 og 7, skal ethvert skib være utstyrt med 1 nasjonalflagg.
2. Ethvert skib over 200 register tonn brutto i utenriks fart skal ha ombord den almindelige internasjonale signalbok med tilhørende flagg. Andre skib skal ha ombord de flagg som inngår i deres kjenningssignal samt i utenriks fart de foreskrevne karanteneflagg. Skib under 100 register tonn brutto i kystfart og mindre fart er dog fritatt for å ha ombord de flagg som inngår i deres kjenningssignal.
3. Fra det tidspunkt bestemmelsene om nye signalbøker trer i kraft, skal alle skib som er forpliktet til å ha radioinstallasjon ombord også ha ombord den internasjonale radiosignalbok.
4. Ethvert skib over 150 register tonn brutto i utenriks fart samt over 500 register tonn brutto i kystfart skal være forsynt med en transportabel signallampe.

   Denne signallampe skal ha oljebrenner og må kunne lyse over en bue på 45° og kunne sees i en avstand av minst 3 nautiske mil. Klippeanordningen må være solid og tillate en hurtig og sikker telegrafering. Skib med elektrisk lys bør være forsynt med elektrisk signallampe, men må ha oljelampe som reserve. De skib som skal være forsynt med signallampe, skal også ha ombord de forskrifter som gjelder for morsetelegrafering. Hertil kan anvendes særavtrykk av signalbokens forskrifter om signalering og telegrafering. Signallampene må ha certifikat fra offentlig undersøkelseskontor for skibsinstrumenter. Skibsføreren skal tilholde skibets officerer å øve sig i signalering når anledning gis.

Instrumenter m. v. 2 desbr.

§ 10. Der skal ombord være følgende instrumenter m. v. i navigasjonsøiemed:

	I uteneuropeisk fart	I europeisk fart	I kystfart	I kortere ruter og på innelukket farvann *)
Styrekompass	1	1	1	1
Standardkompass	1[1])	1[1])		
Reservestyrekompass **)	1	1[2])	1[3])	
Peilskive[4]	1[1])	1[1])		
Kronometer	1	1[5])		
Sekstant eller oktant	2	2		
Barometer	1	1	1[3])	
Termometer	1[6])	1		
Patentlogg med line	2	1	1	
Håndlodd, 40—60 m line	1	1	1	1
Sværlodd, 150—200 m line	1	1		
Loddeapparat[7]	1	1	1[8])	
Ur (skibsur)	2	2	1	1
Kikkert	2	2	1	1[3])

*) Også elver og innsjøer.

**) Reservestyrekompasset må være innrettet således at det passer til natthuset for styrekompasset og kan anbringes der. Det må være anbragt i bøiler i den kasse det opbevares, således at det i tilfelle også kan benyttes i kassen. Er natthuset til styrekompasset forsynt med underbelysning, må der på bunnen av kompassbollen på reservestyrekompasset være innsatt glass.

[1]) Gjelder ikke seilskib av tre.

[2]) Gjelder ikke for fangstfartøier i fart på Nordishavet.

[3]) Gjelder kun passasjerskib.

[4]) Hvis regelkompasset er forsynt med tilfredsstillende peilinnretning, fordres ikke peilskive.

[5]) På skib under 500 register tonn brutto godkjennes istedenfor kronometer et godt observasjonsur i kasse.

[6]) I farvann, hvor drivis kan forekomme, dessuten 1 termometer til måling av vannets temperatur.

[7]) Gjelder kun skib av 300 register tonn brutto og derover. Det kreves av et loddeapparat, at det skal kunne benyttes med tilfredsstillende resultat på almindelige dybder også når skibet gjør noen fart. Linen må være anbragt på en rull med stativ og sveiv, så den med letthet kan rulles inn. Apparatet må kontrolleres nøie for forskjellige dybder.

[8]) Gjelder kun passasjerskib på 300 register tonn brutto og derover.

2 desbr. Fart på Danmark og vestkysten av Sverige med skib uten passasjercertifikat regnes som kystfart hvad bestemmelsene i nærværende paragraf angår. I fart, hvor navigatør ikke er påbudt, kan kronometer, sekstant og oktant sløifes.

§ 11. Kompasser må, forinnen de tas i bruk, være forsynt med certifikat for at de av et av departementet godkjent kontrollkontor for skibsinstrumenter er undersøkt og funnet å tilfredsstille de reglementerte krav. Dette certifikat skal opbevares ombord.

Efter hver større reparasjon av et kompass må dette på ny undersøkes og nytt certifikat utstedes. Dessuten skal kompasset minst hvert 5te år behørig undersøkes og tildeles nytt certifikat.

§ 12. Sekstanter og oktanter skal være forsynt med certifikat utstedt av et av departementet godkjent kontrollkontor for skibsinstrumenter om at de er undersøkt og funnet å tilfredsstille de reglementerte krav. Certifikatene skal opbevares ombord.

§ 13. Hver lanterne, hvert kompass eller instrument skal være forsynt med et tydelig kontrollmerke, som er det samme som det der står påført certifikatet.

§ 14.

1. Skibsføreren skal sørge for at de ombordværende kompasser og andre instrumenter holdes i god stand og at kompassene er nøiaktig opstillet, kompensert og deres deviasjon undersøkt.

   På nye skib må både styre- og standardkompasset opstilles, kompenseres og deres deviasjon bestemmes av en fagmann. Som sådan fagmann skal benyttes de av departementet autoriserte kompasskorrigører (herunder inngår kontrollkontorenes bestyrere og assistenter) hvor sådanne er ansatt eller kan tilkalles. Nærmere regler for kompassenes opstilling fastsettes av Sjøfartskontoret.

   Fornyet kompensering og deviasjonsbestemmelse må foretas efter ombygning eller større reparasjon av skibet. Dette må også utføres av fagmann som foran nevnt.

   Når skibet er i fart, må der foretas deviasjonsundersøkelser hver dag når anledning gis. Når det er nødvendig må kompensering foretas. Benyttes der til denne kompensering korrigør fra land, må denne godtgjøre å være fagmann enten ved autorisasjon fra departementet eller på annen fyldestgjørende måte.

   Lastes der i skibet sådant gods som kan innvirke på kompassene, må deviasjonen om mulig undersøkes ved avgangen.

2. På skib over 500 brutto register tonn i utenriks fart skal resultatet av kompensering og deviasjonsundersøkelser innføres i en særskilt kompass- og kronometerbok overensstemmende med de deri inntatte bestemmelser om bokens føring. 2 desbr.

På andre skib, som ikke har særskilt kompass- og kronometerbok, skal resultatet av enkelte deviasjonsbestemmelser føres i dagboken og, når der er foretatt kompensering, opsettes hel deviasjonstabell som attesteres av den som har foretatt undersøkelsen.

§ 15. Det påhviler skibsføreren å benytte hver anledning til å bestemme kronometerets (observasjonsurets) stand og gang. Resultatet innføres i kompass- og kronometerboken på skib hvor sådan bok skal føres, ellers i dagboken.

§ 16. Ved enhver undersøkelse av lanterner eller instrumenter eller deviasjonsbestemmelse av kompasser, skal anførsel skje i skibets dagbok.

Kap. II. Skib under 50 register tonn brutto.

§ 17. Der skal ombord være følgende instrumenter m. v. i navigasjonsøiemed:

a. Damp- og motorskib med passasjercertifikat skal være utstyrt med lanterner som foreskrevet i sjøveisreglene. Sammensatt rød og grønn sidelanterne tillates dog kun på sådanne skib under 4 register tonn brutto. Dessuten 1 dampfløite eller mekanisk fløiteapparat (ikke lur) samt om tilsynet finner det påkrevet 1 klokke, 1 hensiktsmessig anbragt styrekompass og 1 håndlodd med line.
b. Damp- og motorskib uten passasjercertifikat skal være utstyrt med de ifølge sjøveisreglene til enhver tid påbudte lanterner samt 1 dampfløite eller 1 mekanisk fløiteapparat (ikke lur), 1 klokke, samt fartøier av over 4 register tonn brutto 1 styrekompass og 1 håndlodd med line.
c. Seilfartøier på 4 register tonn brutto og derover skal være utstyrt med de i henhold til sjøveisreglene til enhver tid påbudte lanterner samt de til avgivelse av tåkesignaler påbudte apparater (tåkelur og klokke). Dessuten skal der forefinnes 1 kompass og 1 håndlodd med line.
d. Seilbåter under 4 register tonn brutto samt robåter skal være utstyrt med de i sjøveisreglene til enhver tid påbudte lanterner.

§ 18.

1. De i § 17 nevnte lanterner skal være forarbeidet således at de tilfredsstiller de offentlige kontrollkontorers fordringer og være tydelig merket med fabrikantens navn.

2 desbr. Certifikat for lanternene fra offentlig kontrollkontor forlanges dog kun for skib med passasjercertifikat. Certifikatet opbevares ombord. Efter enhver reparasjon som bevirker noen forandring, må nytt certifikat erhverves.

2. Lanternene skal være opstillet ombord så de tilfredsstiller sjøveisreglenes fordringer. Sidelanterner skal være forsynt med skjermer som raker 91 centimeter frem foran lyskilden som foreskrevet i § 4, punkt 3, annet ledd. Hvor det er mulig må også sammensatt sidelanterne forsynes med skjermer, f. eks. når den opstilles på toppen av styrehus, overbygning e. l.
3. Lampene i elektriske lanterner må på damp- og motorskib av under 40 og seilfartøi av under 20 register tonn brutto være minst 15 watt.
4. I lanterner til fartøier som nevnt i foranstående punkt 3 tillates også benyttet entrådet elektrisk lampe på 10 watt og ganske små lanterner. Nærmere oplysning om de krav som stilles til sådanne lanterner og om deres opstilling ombord fåes ved henvendelse til kontrollkontorene for skibsinstrumenter.
5. Benyttes lanterner med elektrisk lys, skal skibet være forsynt med reservelanterner med oljebrenner. Istedenfor reservelanterne godtas elektrisk lanterne som også er forsynt med arrangement for oljebrenning.

Kravet om reservelanterner gjelder kun fartøier over 4 brutto register tonn. Skibskontrollen kan frita også fartøier over 4 tonn for å være forsynt med reservelanterner når den, under hensyntagen til den fart fartøiet skal gå i, finner det forsvarlig.

§ 19.

1. De i § 17 nevnte kompasser skal på skib med passasjercertifikat være forsynt med certifikat fra et offentlig kontrollkontor. Certifikatet skal opbevares ombord. Kompasser med sådanne certifikater må undersøkes på ny og tildeles nytt certifikat efter enhver større reparasjon av kompasset. Dessuten skal disse kompasser minst hvert 5te år behørig undersøkes og tildeles nytt certifikat.
2. På nye skib med passasjercertifikat må kompassene opstilles, kompenseres og deres deviasjon bestemmes av en fagmann. Som sådan fagmann skal benyttes de av departementet autoriserte korrigører (herunder inngår kontrollkontorenes bestyrere og assistenter) hvor sådan er ansatt eller kan tilkalles. Nærmere regler for kompassenes opstilling fastsettes av Sjøfartskontoret.

Fornyet kompensasjon og deviasjonsbestemmelse må foretas av fagmann som foran nevnt efter ombygning eller

større reparasjon av skibet og for øvrig når det er på- 2 desbr.
krevet. Den av fagmann fra land utstedte attest og deviasjonstabell må opbevares ombord.

3. På skib uten passasjercertifikat kan skibskontrollen i tilfelle hvor den finner det tvilsomt om kompasset er i brukbar stand, forlange det undersøkt av offentlig kontrollkontor. Skibskontrollen kan også, når den finner det påkrevet, forlange at kompasset skal kompenseres og deviasjonen bestemmes av en autorisert korrigør.

Kap. III. Almindelige bestemmelser.

§ 20. Hvor der i foranstående paragrafer stilles krav om certifikat, vil også certifikater utstedt av utenlandske statskontrollinstitusjoner, hvis kontrollforskrifter av vedkommende departement er anerkjent som jevngode med de norske, bli godkjent.

§ 21. Sjøfartskontoret kan for enkelte tilfelle, hvor foranstående regler antas å ville være for strenge, innrømme fritagelse for reglenes befølgelse eller lempning i deres fordringer.

Forandring i selve disse forskrifter innen lovens ramme bemyndiges departementet til å foreta, idet dog de interesserte, som derved måtte være misfornøiet, har adgang til å kreve forandringen forelagt Kongen til stadfestelse.

§ 22. Disse forskrifter trer i kraft 1 januar 1933. Fra samme tid opheves de ved kongelig resolusjon av 10 september 1909 med senere forandringer fastsatte forskrifter om signalapparater, instrumenter m. v. for skib og likeså de ved kongelig resolusjon av 7 juli 1916 fastsatte bestemmelser om norske skibs utstyr med apparater for morsesignalering m. v.

Kongelig resolusjon *). Med hjemmel i § 54 i lov om 2 desbr.
statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903, jfr. tilleggslov av 18 september 1909, bestemmes at førerne av tankskib fra 1 januar 1933 og inntil videre ved hver reises slutt skal sende Sjøfartskontoret en rapport om reisen efter et skjema som Sjøfartskontoret fastsetter.

Kongelig resolusjon *). I medhold av lov nr. 6 av 17 juni 2 desbr.
1932 bestemmes at de ved kongelig resolusjon av 9 oktober 1931 i medhold av lov av 8 august 1924 om kvalitetskontroll med visse landbruksvarer utferdigede regler om merkning av utenlandsk smør og poteter endres således at post I annet ledd og post II tredje ledd herefter får følgende ordlyd:

*) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.

2 desbr. «Er varen ikke merket på fastsatt måte, skal importøren merke emballasjen forskriftsmessig forinnen varen utleveres fra tollvesenet.»

Bestemmelsen trer i kraft 1 januar 1933.

2 desbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Eidsvoll herred, Akershus fylke.

2 desbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besidder av hund i Tiller herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde rottehunder og skjødehunder som er av så ringe størrelse at de anses ufarlige for bufeet, samt hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

6 desbr. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Departementet skal herved henlede opmerksomheten på at bestemmelsene om utlevering aa kalomelsalve i håndkjøp i §§ 13 og 14 i kongelig plakat av 4 juni 1904 om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek, jfr. kongelig resolusjon av 24 juli 1931, ved kongelig resolusjon av 2 desember 1932 er endret til å lyde slik:

§ 13, annet ledd, syvende stykke:

Kalomelsalve av sammensetning Calomel 60, paraffinum liquidum 9 og vaselinum 6, dog ikke mer enn 20 gram salve ad gangen.

§ 14, tredje stykke:

Kalomelsalve skal utleveres i mengder på inntil 20 gram i tinntube med konisk spiss og ledsaget av bruksrettledning som er godkjent av Socialdepartementet. Direkte på tuben må foruten salvens sammensetning være trykt med røde bokstaver på hvit bunn: «Kalomelsalve 80 %. Giftig. Utvortes. Til å forebygge veneriske sykdommer. Se vedlagte bruksrettledning».

Forandringen fra hvad der gjaldt før, består som det vil sees i at styrken er øket fra 33⅓ % til 80 % og mengden som kan utleveres ad gangen i håndkjøp fra apotek fra 10 gram til 20 gram.

6 desbr. **Skriv** ***) frå Landbruksdepartementet um at dei fiskereglar som under 23 september 1927 blev fastsett for Hopen-

*) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 7 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.

***) Kunngj. 13 desember i Lovtid. 1ste deild. nr. 50.

elvi sitt vassdrag i Hopen herad, Møre fylke, og som gjeld til ut året 1932, skal vera gjeldande inntil vidare, likevel ikkje lenger enn ut året 1937. 6 desbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Buskerud. 7 desbr.

I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemmer departementet herved at grensen mellem 1) Hønefoss—Norderhov jordmordistrikt og 2) Haug jordmordistrikt opheves, således at Norderhov sogn og Haug sogn av Norderhov herred sammen med Hønefoss by utgjør et jordmordistrikt felles for de 2 offentlig ansatte jordmødre. Ordningen trer i kraft straks.

De 2 distriktsjordmødre vil begge hver for sig være forpliktet til å yde fødselshjelp til alle fattige fødende som de blir kalt til i fellesdistriktet mot vanlig skyss- og kostgodtgjørelse.

Med hensyn til fordelingen av jordmødrenes lønn mellem Norderhov og Hønefoss kommuner henvises til jordmorlovens § 9 siste ledd. Hønefoss by må bære sin forholdsmessige del av begge jordmødres lønn.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 8 desbr.

Ved lov av 15 april 1932 om endring i lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 blev der som bekjent bl. a. innført et gebyr av kr. 10,00 for hver lysning, hvilket gebyr skal avgjøres ved stempelmerke, som vigselmannen har å påklebe den lysningsblankett han i utfylt stand sender Norsk Kunngjørelsestidende.

Det viser sig imidlertid at der fremdeles innsendes lysninger til Kunngjørelsestidende, utenat den utfylte blankett er påklebet stempelmerke som foreskrevet.

Man har hittil funnet å kunne samtykke i at også disse lysninger tas inn i Kunngjørelsestidende under forutsetning av efterfølgende beriktigelse av gebyret.

Efterat bestemmelsen om lysningsgebyr nu har virket i lengere tid, og det dessuten er åpnet lettere adgang til anskaffelse av stempelmerker ved at også sogneprestene er gitt adgang til å forhandle stempelmerker til bruk ved lysning, finner departementet ikke lenger grunn til å samtykke i kunngjørelse av lysning, utenat gebyret er beriktiget.

Lysninger vil derfor herefter ikke bli tatt inn i Kunngjørelsestidende forinnen behørig stempelmerke er påklebet lysningsblanketten.

Man vil dog ikke motsette sig at lysning fremdeles undtagelsesvis skjer telegrafisk. Da den foreskrevne fremgangs-

8 desbr. måte med påklebning av stempelmerke i sådanne tilfelle ikke vil kunne befølges, må det i telegrammet oplyses at stempelmerke samtidig er sendt inn til Kunngjørelsestidende, som da vil foreta kassering av merket.

I anledning av mottatte forespørsler skal man gjøre opmerksom på at det ikke er lovlig adgang til å frita for lysningsgebyret.

Med foranstående ber man samtlige borgerlige vigselmenn (notarii publici og de særskilt beskikkede vigselmenn) samt forstandere og prester for ordnede dissentermenigheter innen hr. fylkesmannens distrikt gjort bekjent. Statskirkens vigselmenn vil få sig rundskrivelsen tilstillet fra Kirkedepartementet.

8 desbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om ophevelse av et ved kongelig resolusjon av 23 januar 1920 utferdiget forbud mot å slippe gravær og geitebukker født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning i Hol herred, Nordland fylke.

10 desbr. **Kongelig resolusjon.** Der foretas forandringer i reglementet for årsprøver, middelskoleeksamen og artium, siktende til å åpne adgang til kontinuasjon også i skriftlig, overensstemmende med et fremlagt utkast.

Dette utkast lyder således:

I.

Efternevnte paragrafer i reglementet for årsprøver, middelskoleeksamen og artium skal herefter lyde således:

A. *Årsprøver.*

§ 7. Elever som i et av de muntlige fag eller ferdigheter, hvori der avholdes avgangsprøver i middelskolens næst øverste klasse og i gym. I og II, har fått karakteren Iktf. og dog er opflyttet på prøve i en høiere klasse, kan ikke forbli i denne, medmindre de innen jul har forbedret denne karakter ved en fornyet prøve.

Består eksaminanden den fornyede prøve, blir hans eksamenskarakter Iktf. å innføre med Ngtf. (se B § 20 og C § 20).

En elev på reallinjen eller engelsklinjen i gym. II som ved avgangsprøven i tysk, henholdsvis matematikk skriftlig, har fått karakteren Måtelig, skal ha adgang til å underkaste sig fornyet prøve i vedkommende fag. En elev på latinlinjen

*) Kunngj. 13 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 50.

i gym. II som ved avgangsprøven i matematikk skriftlig har fått karakteren Måtelig, men ikke dårligere enn Ngtf. for tysk skriftlig, skal ha adgang til å underkaste sig fornyet prøve i matematikk. (Se C § 17, § 40 og § 41.) 10 desbr.

En elev som i et av de skriftlige fag hvori der avholdes avgangsprøve ved utgangen av gym. II, har fått Iktf., kan, når skolerådet for øvrig finner ham moden dertil, opflyttes på prøve i kl. III, men må da underkaste sig artium som privatist. Foreløbige karakterer i kjemi med fysiologi, i geografi og i tilfelle i tysk eller i matematikk blir fremdeles gjeldende.

§ 8. Privatister har adgang til ved en eksamensberettiget skole å underkaste sig næst øverste middelklasses prøver i religion og naturfag samt gym. I og II's prøver i engelsk (for gresklinjen), kjemi med fysiologi, geografi og tysk (se B § 26 og C § 28). Ved disse prøver betales ingen særskilt avgift.

En privatist som har fremstillet sig til gym. II's prøve i tysk skriftlig og har fått karakteren Måtelig, skal ha adgang til å underkaste sig fornyet prøve i dette fag. (Se C § 17, § 40 og § 41.)

De som søker optagelse i en eksamensberettiget skoles gym. III på engelsklinjen og på latinlinjen, kan underkaste sig prøven i matematikk ved den utsatte artiumsprøve i oktober; likeså er der ved denne adgang for dem som søker optagelse i gym. III på real- eller latinlinjen til å underkaste sig prøven i tysk, forsåvidt som de ikke har tatt denne prøve ved gym. II's eksamen.

Privatister beholder ved rejeksjon ved den ordinære middelskoleeksamen og artium de ved middelskoleprøven i næst øverste og ved artiumsprøvene i gymnasiets kl. I og II tidligere opnådde karakterer samt de ved selve den ordinære avgangseksamen opnådde karakterer for prøver i de fag som eksamensberettigede skolers elever underkaster sig avgangsprøve i før den ordinære avgangseksamen (se C § 17).

B. *Middelskoleeksamen.*

§ 14. En eksaminand har bestått den skriftlige prøve når ingen av hans karakterer for de enkelte fag er under Ngtf.

En eksaminand som har fått karakteren Måtelig for ett av fagene utenfor norsk, har dog også bestått den skriftlige prøve hvis summen av de øvrige karakterers tallverdier ikke er under 6 for 3 fag (fullstendig prøve) og under 4 for 2 fag (innskrenket prøve). En sådan eksaminand skal, om han ønsker det, ha adgang til å underkaste sig fornyet prøve i det fag hvor han har fått karakteren Måtelig.

10 desbr. Videre skal en eksaminand som har fått karakteren Måtelig for ett fag (også norsk), ha adgang til å underkaste sig fornyet prøve i dette fag, hvis summen av de øvrige karakterers tallverdier ikke er under 5 for 3 fag (fullstendig prøve) og under 3 for 2 fag (innskrenket prøve). Han består da den skriftlige prøve, hvis han ved den nye prøve opnår å forbedre sin karakter i faget.

En eksaminand som ikke fyllestgjør de ovenanførte vilkår for å bestå den skriftlige prøve, er rejisert, og hvis bestemmelsen ovenfor ikke gir ham adgang til å underkaste sig fornyet prøve, har han heller ikke adgang til fortsatt deltagelse i årets middelskoleeksamen.

§ 34. Fornyet prøve. Eksaminander som vil benytte sig av sin adgang til fornyet prøve i skriftlige fag efter § 14, må melde dette til vedkommende skoles bestyrer innen 25 august. Prøven avholdes samtidig med årets utsatte prøve (§ 33) i samme fag. Bestemmelsen i § 42, siste avsnitt, gjelder også sådanne eksaminander. For adgang til prøven erlegges en avgift av kr. 4,00.

En eksaminand som har bestått den skriftlige prøve, men i et av de muntlige fag eller i en eller to av de i § 3 B nevnte ferdigheter eller i et av de muntlige fag og i en av ferdighetene har fått karakteren Iktf., skal, når karaktersummen ikke er til hinder for opnåelse av hovedkarakter (§ 29), få anledning til i løpet av den efter middelskoleeksamen følgende desember måned å underkaste sig fornyet prøve i vedkommende fag.

§ 35. For eksaminander som ved den fornyede prøve opnår karakterer hvormed middelskoleeksamen kan beståes, utferdiges vidnesbyrd.

Når en eksaminand har bestått den fornyede prøve i et skriftlig fag i henhold til bestemmelsene i § 14, skal den gamle karakter falle bort og den nye karakter påføres vidnesbyrdet med tilføielse av at den er opnådd ved fornyet prøve.

For eksaminander som har bestått den fornyede prøve i muntlige fag og i ferdigheter, opføres karakteren Iktf. på vidnesbyrdet, og hovedkarakteren utregnes. Derefter tilføies utfallet av den fornyede prøve i vedkommende fag. (Se § 42, 3dje ledd, og § 20.

C. *Artium.*

§ 17. En kandidat har bestått den skriftlige prøve når ingen av hans karakterer for de enkelte fag er under Ngtf.

En kandidat som har fått karakteren Måtelig for vedkommende linjes bifag (tysk på reallinjen, matematikk på

engelsklinjen og på latinlinjen), har dog også bestått den skriftlige prøve hvis han i minst ett fag ikke har ringere karakter enn Tf. En sådan kandidat skal, om han ønsker det, ha adgang til å underkaste sig fornyet prøve i bifaget. 10 desbr.

Videre skal en kandidat som har fått Måtelig for et annet fag enn vedkommende linjes bifag, ha adgang til å underkaste sig fornyet prøve i dette fag hvis han i minst to fag ikke har ringere karakter enn Tf. eller i minst ett fag ikke ringere karakter enn Mtf. Han består da den skriftlige prøve hvis han ved den nye prøve opnår å forbedre sin karakter i faget.

(Om adgangen til fornyet prøve i skriftlige fag hvor prøver avholdes før den endelige eksamen, se Reglement for årsprøver § 7 og § 8).

En kandidat som ikke fyllestgjør de ovenanførte vilkår for å bestå den skriftlige prøve, er rejisert, og hvis bestemmelsen ovenfor ikke gir ham adgang til å underkaste sig fornyet prøve, har han heller ikke adgang til fortsatt deltagelse i årets artium.

Dog har privatister som rejiseres ved den skriftlige prøve, adgang til å underkaste sig eksamen i de muntlige fag i hvilke de ifølge reglementet hadde adgang til å avlegge prøve før den egentlige avgangseksamen. Likeledes har privatister adgang til å avlegge muntlig prøve i tysk på reallinjen, i matematikk på engelsklinjen, i tysk og matematikk på latinlinjen, hvis karakterene for den skriftlige prøve i disse fag ikke er under Ngtf. i tysk på latinlinjen og ellers ikke under Måtelig.

Karakterene for de ved artium beståtte prøver i fag hvori eksamensberettigede skolers elever avlegger forhåndsprøver (derunder også innbefattet matematikk og tysk, skriftlig og muntlig), kan vedkommende kandidat beholde om han senere går op til artium på ny (A, § 8, siste ledd).

§ 40. Fornyet prøve. Kandidater som vil benytte sig av sin adgang til fornyet prøve i skriftlige fag efter A § 7 og § 8 og C § 17, må melde dette til vedkommende skoles bestyrer innen 25 august. Prøven avholdes samtidig med årets utsatte prøve (§ 39) i samme fag. Bestemmelsen i § 42, siste ledd, gjelder også sådanne kandidater. For adgang til prøven erlegges en avgift av kr. 4,00.

De som ikke har opnådd vidnesbyrd for bestått artium, fordi de ved den ordinære eller den utsatte artiumsprøve har fått karakteren Iktf. for noget muntlig artiumsfag eller for gymnastikk, skal, når karaktersummen ikke er til hinder for at artium beståes (§ 35, 1), ved Undervisningsrådets foranstaltning få anledning til i løpet av den efter artium føl-

10 desbr. gende desember måned å underkaste sig fornyet prøve i vedkommende fag.

§ 41. For kandidater som ved den fornyede prøve opnår karakterer hvormed artium kan beståes, utferdiges artiumsvidnesbyrd.

Når en kandidat har bestått den fornyede prøve i et skriftlig fag i henhold til bestemmelsene i A § 7 og § 8 og C § 17, skal den gamle karakter falle bort og den nye karakter påføres vidnesbyrdet med tilføielse av at den er opnådd ved fornyet prøve.

For kandidater som har bestått den fornyede prøve i noget muntlig fag eller gymnastikk, opføres karakteren Ikke tilfredsstillende på vidnesbyrdet, og hovedkarakteren utregnes. Derefter tilføies utfallet av den fornyede prøve i vedkommende fag. (Iktf. ved en muntlig artiumsprøve som avholdes før den ordinære artium, føres ikke op på vidnesbyrdet; her opføres, når den fornyede prøve er bestått, karakteren med Ngtf. (Se § 20.)

II.

Disse forandringer trer i kraft straks.

10 desbr. **Kongelig resolusjon.** Administrasjonen av s a k e r v e d k o m m e n d e h u s f l i d, h u s i n d u s t r i o g s m å i n d u s t r i overføres fra 1 januar 1933 fra Kirkedepartementet til Landbruksdepartementet.

10 desbr. **Kongelig resolusjon** *).

I. I medhold av domstolslovens § 164, 1. ledd, bestemmes at t e l e g r a f o g t e l e f o n kan brukes til å meddele det som skal forkynnes til den som skal utføre forkynnelsen, når en hurtig forkynnelse er nødvendig for å få saken eller forretningen fremmet uten vesentlig forsinkelse. Avgjørelsen av om denne fremgangsmåte kan brukes, skal i hvert enkelt tilfelle treffes av retten, ved forkynnelser av forliksklager m. v. dog av forliksrådets formann, ved forkynnelser i skjønnsforretninger av skjønnsbestyreren og ved forkynnelser under tvangsfullbyrdelse av namsmannen, når fullbyrdelsen hører under ham.

II. I medhold av domstolslovens § 189 bestemmes at det kan brukes t e l e g r a f til å gi skriftlige meddelelser, begjæringer og erklæringer til retten når man herunder går frem på den måte som er bestemt i § 164, 2. ledd.

10 desbr. **Kongelig resolusjon.** De tariffer med instruks som er fastsatt senest ved kongelig resolusjon av 21 oktober 1927 i henhold til den dagjeldende sykeforsikringslovs § 16, 1 A, a

*) Kunngj. 13 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 50.

og § 16, 2 for godtgjørelse for læge-, tannlæge- og jordmorhjelp, forandres overensstemmende med et fremlagt utkast. 10 desbr.

Kongelig resolusjon *). Med hjemmel i § 12, jfr. §§ 7 og 8, i ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871 med senere tilleggslover tillates sprengstoffet «Ammon 3» befordret med jernbane som almindelig il- og fraktgods på vilkår som opstilles av Socialdepartementet. 10 desbr.

Kongelig resolusjon *). I henhold til lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslover av 18 september 1909, 21 august 1914, 20 august 1915 og 6 juli 1923 §§ 1, 42, 46, 47 og 50 samt sjøfartsloven av 20 juli 1893 § 26 bestemmes: 10 desbr.

I. §§ 1, 18, 19, 20, 21, 22, 24 og 25 i de ved kongelig resolusjon av 22 september 1922 fastsatte forskrifter for fiskefartøiers innredning og utrustning m. v. forandres overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Disse forskrifter gis anvendelse også på skib under 50 register tonn brutto i den utstrekning forskriftene angir.

III. Forandringene trer i kraft 1 januar 1933.

§§ 1, 18, 19, 20, 21, 22, 24 og 25 i de ved kongelig resolusjon av 22 september 1922 fastsatte forskrifter for fiskefartøiers innredning og utrustning m. v. skal herefter lyde således:

Kapitel I.

Fartøier på 50 register tonn brutto og derover.

§ 1. Fartøier på 50 register tonn brutto og derover, som driver fiske, skal være underkastet efterstående bestemmelser om:

A. Anordninger på og under dekk.
B. Lugarer.
C. Redningsredskaper.
D. Skibsinstrumenter, og
E. Medisiner.

Hvor intet annet er anført gjelder bestemmelsene i dette kapitel alle fartøier. Ved «nye» fartøier forståes fartøier som bygges (kjølen strekkes) efter nærværende forskrifters ikrafttreden.

D. Skibsinstrumenter.

§ 18. Fartøiene skal føre:
Et styrekompass.
Barometer.
Patentlogg med line eller almindelig håndlogg og logg-glass.

*) Kunngj. 13 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 50.

10 desbr. Passende lodd med liner.
Ur.
Kikkert.

Lanterner, sorte kuler, konus, tåkesignalapparater og signalapparater for havsnød, overensstemmende med sjøveisreglene.

Nødvendige og tidsmessige karter må alltid finnes ombord.

Fartøier, som driver fiske på fjernere farvann enn fiskebankene utenfor den norske skjærgård (90 nautiske mil fra land), skal dessuten være forsynt med reservelanterner for topp- og sidelanterner, regelkompass *) og sekstant eller oktant samt en eller flere innretninger, skikket til å anvendes som bølgedempere.

Ethvert skib som benytter lanterner med elektrisk lys, skal være forsynt med reservelanterner med oljebrenner. For skib under 500 register tonn brutto kan istedenfor reservelanterner med oljebrenning godtas elektrisk lanterne som også er utstyrt med arrangement for oljebrenning, når lanternene er forsynt med behørig certifikat for begge deler.

§ 19. Posisjonslanternene (topp-, side- og akterlanterne) samt lanterner i henhold til sjøveisreglenes § 9 må, forinnen de tas i bruk, være forsynt med certifikat fra et av Handelsdepartementet godkjent kontrollkontor for skibsinstrumenter. Dette gjelder også de foreskrevne reservelanterner. Certifikatet skal opbevares ombord.

§ 20.

1. Det må nøie påses at lanternene er i den stand som certifikatet angir og at de ikke undergår noen forandringer som har innflytelse på lysvinklene eller lysstyrken.
2. I oljelanterner må det efterses at brenneren har den rette størrelse og at flammens midtpunkt ligger i linsens halve høide.

   I elektriske lanterner med linser må det nøie påses at glødenettets midtpunkt faller i linsens halve høide. Glødenettet skal være cylindrisk med en diameter mellem 25 og 35 millimeter. Gassfylte lamper og lamper med dobbelt glødenett eller med matt (farvet) glass tillates ikke.

   Lampene må ha følgende størrelser:

	Når linser benyttes.	Når glatt glass benyttes.
I topplanterner	Minst 40 watt	Minst 60 watt
I sidelanterner, ankerlanterner og lanterner for ikke manøvredyktig skib	» 24 »	» 60 »
I akterlanterner	» 15 »	» 15 »

*) Gjelder ikke seilfartøier av tre, som i stedet må ha et reservestyrekompass.

Så vel brennere som elektriske lamper må ha en fast og bestemt stilling i lanternen. 10 desbr.

3. Efter enhver reparasjon, som kan tenkes å ha bevirket noen forandring, skal lanternen undersøkes på ny og nytt certifikat utstedes.
4. Nye lanterner som anskaffes her i landet skal være tydelig merket med fabrikantens navn.

§ 21.

1. Lanternenes festigheter ombord må være solide og fullt betryggende, så lanternene lyser således som foreskrevet i sjøveisreglene.
2. Sidelanternene skal anbringes i borde og helst på siden (enden) av kommandobroen. På fartøi under 200 register tonn brutto kan de anbringes på siden av en overbygning eller et styrehus, selv om overbygningen eller styrehuset ikke går helt ut i borde, under iakttagelse av bestemmelsene i denne paragrafs punkt 3. Dog må avstanden fra lanternen til skibssiden ikke overstige 1 meter.

   Sidelanternene skal være forsynt med solide skjermer, som er anbragt parallelt med fartøiets kjølretning og som raker minst 91 cm frem foran lyskilden. Disse skal skjerme lyset således at en linje fra skjermens forkant eller i tilfelle fra den der anbragte klamp til lyskildens innerkant er parallell med kjølretningen.
3. Lanternebretter (skjermer) må ikke anbringes i riggen undtagen reservebretter til bruk i stormvær.

   Når brettene (skjermene) er anbragt på svingbare daviter eller utriggere, må de være forsynt med solide stivere og således at skjermen blir parallell med kjølretningen når de er utsvinget på sin plass. Det må nøie påses at alle lanterner er således anbragt at ikke rigg, seil, båter eller andre gjenstander eller ombordværende personer kan komme i veien for lyset, men at dette kan lyse uavbrutt over de buer av horisonten som er foreskrevet i sjøveisreglene.

§ 22.

1. Kompasser må, forinnen de tas i bruk, være forsynt med certifikat for at de av et av departementet godkjent kontrollkontor for skibsinstrumenter er undersøkt og funnet å tilfredsstille de reglementerte krav. Dette certifikat skal opbevares ombord.

   Efter hver større reparasjon av et kompass må dette på ny undersøkes og nytt certifikat utstedes. Dessuten skal kompasset minst hvert 5. år behørig undersøkes og tildeles nytt certifikat.

10 desbr. 2. Føreren skal sørge for at de ombordværende kompasser og andre instrumenter holdes i god stand og at kompassene er nøiaktig opstillet, kompensert og deres deviasjon undersøkt.

På nye skib skal både styre- og standardkompasset opstilles, kompenseres og deres deviasjon bestemmes av en fagmann.

Som sådan fagmann skal benyttes de av Handelsdepartementet autoriserte korrigører (herunder kontrollkontorenes bestyrere og assistenter), hvor sådanne er ansatt eller kan tilkalles. Nærmere regler for kompassenes opstilling kan fastsettes av Sjøfartskontoret. Fornyet kompensering og deviasjonsbestemmelse må foretas efter ombygning eller større reparasjon av fartøiet. Dette må også utføres av fagmann som foran nevnt.

Når skibet er i fart, må der foretas deviasjonsbestemmelser når anledning gis, og når det er nødvendig foretas kompensering. Benyttes hertil korrigør fra land, må denne godtgjøre å være fagmann enten ved autorisasjon fra departementet eller på annen fyldestgjørende måte.

Når kompensering eller hel deviasjonsundersøkelse er foretatt, opsettes deviasjonstabell, som attesteres av den som har foretatt undersøkelsen.

Kapitel II.

§ 24. *Fartøier under 50 register tonn brutto.*

A. Fartøier under 50 tonn, som driver fiske på havet eller åpne fjorder, skal være utstyrt med:

Lanterner, sorte kuler, konus, tåkesignalapparater og signalapparater for havsnød efter sjøveisreglene.

Væskekompass.

1—2 livbøier efter fartøienes størrelse og for hver ombordværende person et livbelte eller en redningsvest.

Fartøier med dekk av 12,2 meters (40 fots) lengde og derover skal ha en båt av passende størrelse, enten anbragt ombord, således at den med letthet kan settes ut, eller på slep. For øvrig utstyr og innredning efter almindelig god sjømannsskikk.

Med hensyn til renhold kommer de i kapitel I herom opstilte bestemmelser til anvendelse, i den utstrekning de passer på disse fartøier.

B. 1. De i punkt A nevnte lanterner skal være forarbeidet således at de tilfredsstiller de offentlige kontrollkontorers fordringer og være tydelig merket med fabrikantens navn.

2. Lanternene skal være opstillet ombord så de tilfredsstiller sjøveisreglenes fordringer. Sidelanterner skal være forsynt med skjermer som raker 91 centimeter frem foran lyskilden som foreskrevet i § 21, punkt 2, siste ledd. Hvor det er mulig må også sammensatt sidelanterne forsynes med skjermer, f. eks. når den opstilles på toppen av styrehus, overbygning e. l. 10 desbr.
3. Lampene i elektriske lanterner må på damp- og motorskib av under 40 og seilfartøi av under 20 register tonn brutto være minst 15 watt.
4. I lanterner til fartøier som nevnt i foranstående punkt 3 tillates også benyttet entrådet elektrisk lampe på 10 watt og ganske små lanterner. Nærmere oplysning om de krav som stilles til sådanne lanterner og om deres opstilling ombord fåes ved henvendelse til kontrollkontorene for skibsinstrumenter.
5. Benyttes lanterner med elektrisk lys, skal skibet være forsynt med reservelanterner med oljebrenner. Istedenfor reservelanterne godtas elektrisk lanterne som også er forsynt med arrangement for oljebrenning.

   Kravet om reservelanterner gjelder kun fartøier over 4 register tonn brutto. Skibskontrollen kan frita også fartøier over 4 tonn for å være forsynt med reservelanterner når den, under hensyntagen til den fart fartøiet skal gå i, finner det forsvarlig.
6. Skibskontrollen kan i tilfelle hvor den finner det tvilsomt om kompasset er i brukbar stand, forlange det undersøkt av offentlig kontrollkontor for skibsinstrumenter. Skibskontrollen kan også, når den finner det påkrevet, forlange at kompasset skal kompenseres og deviasjonen bestemmes av en autorisert korrigør.

Kapitel III.

Forskjellige bestemmelser.

§ 25. Hvor det i foranstående paragrafer stilles krav om certifikat, vil også certifikater utstedt av utenlandske statskontrollinstitusjoner, hvis kontrollforskrifter av vedkommende departement er anerkjent som jevngode med de norske, bli godkjent.

Sjøfartsdirektøren kan tilstå et fartøi de efter omstendighetene påkrevede lempninger i nærværende forskrifter, som efter forholdene finnes tilstedelige.

Forandring i selve disse forskrifter innen lovens ramme bemyndiges departementet til å foreta, idet dog de interesserte, som derved måtte være misfornøid, har adgang til å kreve forandringen forelagt Kongen til stadfestelse.

10 desbr. **Kongelig resolusjon.** For postetaten fastsettes i tjenestereglementene sådan bestemmelse angående erstatning for overtidsarbeid:

«Overtidsarbeid skal så vidt mulig søkes erstattet med tilsvarende særlig fritid, som i tilfelle må meddeles med passende varsel.»

10 desbr. **Kongelig resolusjon.** Forsvarsdepartementet bemyndiges til å opnevne en representant for Norges Tekniske Høiskole og en representant for Norges Landbrukshøiskole som medlemmer av det i henhold til kongelig resolusjon av 19 juli 1930 oprettede permanente råd for kartlegning fra luften.

12 desbr. **Skriv** frå Kyrkjedepartementet til skuledirektøren, Tromsø, som spør om ein kann nekta permisjon til ei lærarinne, som har hatt tenestefritt sidan 1926 for skuld ein hudsjukdom som hindrar henne i å utføra skulearbeidet. Frå 1927 har ho fått uførepensjon. Lærarinna er ikkje viljug til å segja frå seg posten.

Med tilføre av denne saki har departementet sagt at skulestyret sjølv må avgjera kor lenge det vil gjeva ein lærar (lærarinne) permisjon for skuld sjukdom utover den tidi læraren har krav på fri vikar. Nokon ålmen regel kann ein ikkje gjeva. Men når lærarinna har hatt permisjon frå 1926 til no, må det segjast at det er vist henne all mogeleg velvilje, og permisjon bør no nektast.

12 desbr. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet um fiskereglar for Sunndal herad, Møre fylke.

13 desbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, Fengselsstyret, til riksadvokaten.

Fengselsstyrets strafferegister.

Ved kongelig resolusjon av 5 august 1921 om forandring av påtaleinstruksens § 63 blev det bestemt at Fengselsstyrets strafferegister skulde tas i strafferettspleiens tjeneste og ved Justisdepartementets rundskrivelse av 10 november 1921 blev der gitt nærmere regler herom.

I nevnte rundskrivelse blev det uttrykkelig fremhevet at når påtalemyndigheten allerede fra før var i besiddelse av en fra Fengselsstyret mottatt utskrift vedkommende en lovovertreder mot hvem ny sak var reist, skulde den gamle utskrift sendes inn til eventuell videre utfylling for å spare arbeidet med utferdigelsen av helt ny utskrift.

*) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste deild nr. 51, der fiskereglane er inntekne.

Det viser sig imidlertid at denne fremgangsmåte ikke 13 desbr.
blir praktisert i nogen større utstrekning. Således hender det til stadighet at politimestre gang på gang begjærer ny utskrift vedkommende samme person når ny sak reises. Enkelte politimyndigheter, bl. a. Oslo politi, sender dog regelmessig inn sine eldre utskrifter til supplering.

Siden ordningen trådte i kraft er arbeidet med å utferdige utskrifter av strafferegistret stadig øket og er nu blitt så omfangsrikt at det kun med vanskelighet kan utføres av det nuværende personale. Eksempelvis nevner man at mens der i 1922 blev rekvirert utskrifter for 2012 personer, var antallet i 1931 øket til 7082. Da den disponible arbeidshjelp ikke kan påregnes øket under de nuværende forhold, er det påtrengende nødvendig at alle interesserte parter bidrar til at arbeidet med utferdigelse av utskrifter kan lettes mest mulig. Man skal derfor be påtalemyndighetens tjenestemenn anmodet om for fremtiden i størst mulig utstrekning å sende inn eldre utskrifter til supplering istedenfor å begjære nye utskrifter for hver enkelt sak. Eldre utskrifter vil regelmessig kunne skaffes tilveie ved henvendelse til de myndigheter som opbevarer eldre akter, jfr. påtaleinstruksens § 74.

Samtidig skal man nevne at der så vidt sees ikke sjelden begjæres utskrifter for personer som ikke er siktet i en straffesak. Strafferegistret er imidlertid bestemt til å brukes bare i strafferettspleiens tjeneste. Av hensyn til den nødvendige kontroll skal man be påtalemyndighetens tjenestemenn anmodet om i sine begjæringer om utskrifter for fremtiden å angi hvad vedkommende person er siktet for.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeri- 13 desbr.
regler for Hemsedal herred, Buskerud fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeri- 13 desbr.
regler for Sigdal herred, Buskerud fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeri- 13 desbr.
regler for Lier, Røyken, Nedre Eiker, Flå, Uvdal og Krødsherad herreder, Buskerud fylke.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Møre fylkesskatte- 13 desbr.
styre, hvori uttales, at der ikke antas å være adgang for en overligningsnevnd til under klagebehandlingen å opta til gjennemgåelse andre selvangivelser og næringsopgaver enn sådanne som knytter sig til ligning, som er under behandling av overligningsnevnden som følge av foreliggende klage, jfr. telegram av 6 oktober 1914 og skrivelse av 31 august

*) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51, hvor fiskerireglene er inntatt.

13 desbr. 1915, inntatt i Lovtidende. Bestemmelsene i landskattelovens § 95, byskattelovens § 87, annet ledd antas ikke å kunne forståes således, at overligningsnevnden med hjemmel i denne paragraf kan ta for sig hele årets ligning og gjennemgå denne for å undersøke, om den inneholder feil, som bør rettes. Derimot antas der å måtte være adgang til for overligningsnevnden, når der, efterat ligningsnevnden har avsluttet sitt arbeide med klagene, godtgjøres å være begått feil ved ligningen, å foreta nødvendig beriktigelse også for skattyderes vedkommende, fra hvilke ingen klage foreligger.

14 desbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en privatbank, hvori uttales, at den fritagelse for fondsskatt som i henhold til lov nr. 17 av 19 juni 1931 tilkommer avsetninger til reservefond, inntil fondet har nådd den minstestørrelse som er påbudt i lovgivningen om aktieselskaper, ikke gjelder avsetninger, som banker foretar til andre fond (reguleringsfond, skattefond o. s. v.).

15 desbr. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet.

Rundskrivelse nr. 100 vedkommende skattelovene.

I.

Under 30 juni d. å. er utferdiget lover inneholdende forandringer i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911.

Ved disse lover er bl. a. følgende endringer foretatt:

1. *Landskattelovens § 43, byskattelovens § 37.*

I disse paragrafers første ledd er gjort den forandring, at gevinster fra Det Norske Pengelotteri er undtatt fra inntektsbeskatning. Efter lovenes avsnitt II skal denne undtagelsesbestemmelse anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1934—35, altså på grunnlag av inntektsåret 1933. Ved kommende års ligning (for 1933—34 på grunnlag av inntektsåret 1932) vil bestemmelsen ingen innflydelse få. Ved denne ligning må gevinster, som forfalt til utbetaling i kalenderåret 1932, medtas ved inntektsansettelsen.

I sammenheng med forandringen i landskattelovens § 43, byskattelovens § 37 er der i disse lovers henholdsvis § 83 og § 76 inntatt et nytt tredje ledd sålydende:

«Angir en skattepliktig å ha mottatt gevinst i Det Norske Pengelotteri på kr. 1000,00 eller derover, kan ligningsnevnden kreve, at han fremlegger bevidnelse fra lotteriet for at gevinst som nevnt er tilfalt ham.»

Denne bestemmelse er ment som et kontrollmiddel for ligningsmyndighetene, når en skattyder — på ligningsmyn-

dighetenes spørsmål om grunnen til en foreliggende formues- 15 desbr.
økning eller måten hvorpå hans privatforbruk er dekket — påstår at han har vunnet i pengelotteriet.

2. *Landskattelovens § 50, byskattelovens § 40.*

Disse paragrafer inneholder i sin tidligere lydelse som fjerde ledd en særbestemmelse vedkommende beskatning av skibsrederi, gående ut på at når verdien av et skib ved nedskrivning for forringelse ved slit og foreldelse er redusert til ¼ av verdien av skibet som nytt, tilstedes — efter fradrag av antatt overpris, hvis skibet er erhvervet under ekstraordinære konjunkturforhold — intet yderligere fradrag av sådan nedskrivning. Denne særbestemmelse bortfaller nu, idet hele det nevnte fjerde ledd er ophevet. Efter lovenes avsnitt II skal disse paragrafer i sin nye lydelse første gang anvendes ved utskrivning av skatten for 1933—34, altså på grunnlag av inntektsåret 1932. Som følge herav vil skibsrederi ved kommende års og senere ligninger bli helt likestillet med annen næringsvirksomhet, hvad amortisasjon angår, jfr. landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, bokstav c. Verdien av et skib vil således fremtidig kunne nedskrives til 0. Selges et således nedskrevet skib derefter til ophugning, vil da hele salgssummen måtte beskattes som inntekt.

II.

Under 19 juni 1931 er der utferdiget en lov om forandring i lov av 13 juli 1921 inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue (aktiebeskatningsloven). Forandringen angår lovens § 7.

— — — — — — — — — — — — — — — —

I tilleggslovens avsnitt II er foreskrevet, at loven skal tre i kraft efter Kongens nærmere bestemmelse. Sådan bestemmelse er fattet ved kongelig resolusjon av 11 november d. å., hvorefter loven trer i kraft 1 januar 1933 og første gang anvendes ved utligningen av formues- og inntektsskatt for budgetterminen 1 juli 1933—30 juni 1934.

De nye bestemmelser går ut på følgende:

1. At det ved utligning av fondsskatten i inntekten for det enkelte år skal gjøres fradrag for avsetning til reservefond, inntil fondet har nådd den minstestørrelse, som påbys i lovgivningen om aktieselskaper, derunder i lovgivningen om aktiebanker. På tilsvarende måte skal ved fondsligningen for livsforsikringsselskaper gjøres fradrag for avsetning til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien.

Man henviser herom til lov om aktiebanker av 4 april 1924 § 10 og lov om aktieselskaper av 19 juli 1910 (endrings-

15 desbr. lov av 4 april 1924) § 23 hvorefter der, før utdeling av utbytte kan finne sted, skal avsettes til reservefondet i aktiebanker minst en femtedel av det årlige overskudd, inntil fondet har nådd eller efter nedgang igjen når en halvdel av aktiekapitalen, i andre aktieselskaper minst en tiendedel av overskuddet, inntil fondet har nådd eller efter nedgang igjen når en tiendedel av aktiekapitalen. Likeledes henvises til lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79 (endringslov av 31 mai 1918 nr. 5), hvorefter der i ethvert livsforsikringsselskap skal skje avsetning til sikkerhetsfond efter nærmere angitte regler. Efter de nye bestemmelser skal fradrag gis ikke bare for det beløp, som hvert år s k a l avsettes (i almindelige aktieselskaper en tiendedel, i bankselskaper en femtedel og i forsikringsselskaper den foreskrevne minsteprocent av årsoverskuddet), men fradrag tillates for ethvert avsatt beløp, som ikke bringer reservefondet op over den størrelse, som er påbudt i de nevnte lovbestemmelser. Når efter eventuell nedgang under den lovbestemte minstestørrelse fondet igjen skal fylles, kan også det hertil nødvendige beløp fratrekkes ved fondsskatt-ligningen.

Når der fra et aktieselskap fremsettes krav på fradrag i inntekten ved fondsskattligningen for avsetning til reservefond, må ligningsvesenet nøiaktig kontrollere reservefondets størrelse i forhold til aktiekapitalen. Har reservefondet hos vedkommende selskap allerede nådd den lovbefalte størrelse, vil yderligere avsetninger ikke bli å frita for fondsskatt. Inntektsfradrag kan bare innrømmes for avsetning til det lovbefalte reservefond, ikke derimot for avsetning til andre fond (reguleringsfond, skattefond og lignende).

2. At aktieselskaper gis krav på tilbakebetaling av fondsskatt i visse tilfelle, hvor utbytte utdeles av fond.

Herom bemerkes, at refusjonen, som det av lovens ordlyd vil sees, er betinget av at fondsavsetningen har funnet sted i året 1929 eller det derfra avvikende regnskapsår, som ligger til grunn for ligningen for 1930—31, eller i efterfølgende år. Fondsavsetninger som har funnet sted i et tidligere år, vil altså ikke medføre skatterefusjon, når fondet senere utdeles til aktionærene. Videre er det betingelsen, at der fra vedkommende selskap fremkommer et uttrykkelig krav på refusjon. Kravet må fremsettes i forbindelse med innlevering av selvangivelse over inntekten i det år, hvori utdeling av fondet har funnet sted. Når et sådant krav fremsettes, må ligningsvesenet nøiaktig kontrollere forholdet. Foreligger betingelsene for skatterefusjon, blir vedkommende selskaps statsskatt for det år, hvori fondsavsetningen fant sted, å omberegne. Opgaven over det beløp, som efter omberegningen

skal refunderes, blir med nærmere forklaring å tilstille vedkommende skattefoged. Opgaven bør meddeles særskilt, altså holdes utenfor de vanlige opgaver vedkommende skatteligningen. Opgave for flere selskaper, der tilståes refusjon ved samme ligning, vil hensiktsmessigst bli å avgi underett ved ligningens avslutning sammen med utskriften av ligningen. 15 desbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til en sogneprest som spør om der er adgang til å slå sammen 4 skolekretser og kjøre lærere og barn til en felles skole. 15 desbr.

Departementet bemerker:

Man antar at foreldre ikke er pliktige til å la barna søke skole utenfor kretsen. Skal derfor forslaget om transport av lærere og barn til en felles skole kunne gjennemføres, må sammendragningen av de 4 skolekretser skje på den måte som er bestemt i skolelovens § 3 om kretsregulering. Hvis reguleringen gjennemføres efter bestemmelsene i § 3, kan foreldrene ikke nekte å sende barn til den nye krets skole.

For lærernes vedkommende vil det komme an på i hvilken krets, når og på hvilke vilkår de er ansatt. Er læreren ansatt ved det skolested som blir den nye krets's eneste skole, kan han ikke nekte å undervise flere elever enn han hadde efter den gamle ordning. Om lærerne ellers er forpliktet til å overta undervisningen i den nye krets, vil, som av skoledirektøren påpekt, avhenge av om de er ansatt efter 13 august 1915 eller på opsigelse eller om det er tatt sådant forbehold ved deres ansettelse at de er pliktige til å finne sig i omregulering. Departementet går dog ut fra at lærerne ikke motsetter sig en formentlig bedre skoleordning, hvis kommunen byr dem så gode vilkår at deres stilling blir minst like gunstig som tidligere.

Bidrag til bilskyss kan kommunen antagelig regne med å få. Skolestyret må da sende inn søknad om skyssbidrag på forhånd med navnefortegnelse over de barn som trenger skyssbefordring, og opgave over skoleveiens lengde for hver enkelt av dem. Se for øvrig vedlagte rundskrivelse av 21 juli 1927.

En søknad om bidrag til kjøp av en bil til transport av skolebarn har departementet ikke anledning til å innvilge.

Skriv *) frå Socialdepartementet um vedtekt for herbyrge og vertshusnæringa i Alversund herad, Hordaland fylke. 15 desbr.

*) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste deild nr. 51, der vedtekta er inntekeu.

15 desbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om forandring i § 7,1 i byggevedtektene for Bodø.

15 desbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sakfører, hvori uttales at arveavgift av arv, som ved testament er bestemt å skulle tilfalle arvelaterens arvinger efter loven, antas å måtte beregnes efter punkt 1e i arveavgiftskunngjørelsens § 2 litr. e som arv, som tilfaller vedkommende efter testament (arvingene hørte ikke til de i kunngjørelsen § 2 litr. a—c omhandlede slektninger).

16 desbr. **Kongelig resolusjon** **). H. K. H. Prinsesse Astrid Maud Ingeborgs fødselsdag, 12 februar, optas blandt de offisielle flaggdager.

16 desbr. **Kongelig resolusjon.** Den til embedsgård for innehaveren av Hitra sorenskriverembede innkjøpte eiendom gnr. 56 bnr. 1, av skyld mark 4,76 i Fillan tinglag tillates solgt overensstemmende med lov angående civile og militære embedsgårder av 25 august 1848 § 1 på vilkår m. v. som bestemmes av Justisdepartementet.

16 desbr. **Kongelig resolusjon.** I medhold av stortingsvalglovens § 1 bestemmes at manntallsforretningene vedkommende de statsborgerlige valg for Tønsbergs vedkommende fra og med 1 januar 1933 overføres fra byfogden til politimesteren i Tønsberg.

16 desbr. **Kongelig resolusjon.** § 8 fjerde ledd første punktum i kongelig resolusjon av 22 november 1929 om A/S Vinmonopolets og samlags utøvelse av skjenkerett til brennevin forandres til herefter å lyde således:

«Bestyreren er ansvarlig for de uttatte varer, som må erstattes efter skjenkepris, dog således at der kan tilståes ham som erstatning for brekkasje og svinn og lignende en rabatt på inntil 3,5 procent.»

16 desbr. **Kongelig resolusjon** **).

A. I medhold av § 1 i de midlertidige lover av 24 juni 1931 og 30 juni 1932 om utførsel av storsild og vårsild skal det være forbudt:

1. inntil 1 juni 1933 å utføre fersk storsild eller fersk vårsild medmindre silden er bestemt til sådan utførsel

---

*) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51, hvor vedtektenes § 7,1 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.

av en av de av Handelsdepartementet godkjente fisker- 16 desbr.
organisasjoner, Storsildlaget og Stor- og Vårsildlaget,
2. inntil 1 januar 1934 å utføre saltet vårsild eller saltet storsild medmindre silden er bestemt til sådan utførsel av en av de forannevnte organisasjoner.

B. Overtredelse av disse bestemmelser er straffbar.

C. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *) om fastsettelse av skibsavgifter 16 desbr.
til Kristiansands, Haugesunds, Ålesunds og Kristansunds børser.

Kongelig resolusjon **) om regler for autorisasjon av 16 desbr.
rørleggere i Steinkjer.

Kongeleg resolusjon *). I samhøve med § 3 og § 4 16 desbr.
tredje leden i lov frå 24 juni 1931 um brigde i millombils lov av 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert Landbruksdepartementet gjeve fullmakt til i tia frå og med 1 januar til og med 31 desember 1933 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk.

Kongelig resolusjon ***) angående bestemmelser om års- 16 desbr.
fredningen for laks- og sjøørretfisket i Namdal fiskeridistrikt, Nord-Trøndelag fylke.

Kongelig resolusjon *). I henhold til § 85, 3 i lov om 16 desbr.
forsikringsavtaler av 6 juni 1930 fastsettes som gjeldende inntil videre regler til gjennemførelse av bestemmelsene i nevnte paragraf overensstemmende med et fremlagt utkast — sålydende:

Regler

til gjennemførelse av bestemmelsene i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 85, 1ste ledd.

I. Om hvad der er å anse som «erstatning for bygning».

Under «erstatning for bygning», hvorav Brandvernfondets tilkommende efter forsikringsavtalelovens § 85 skal beregnes, inngår også erstatning for bygningens tilbehør,

---

*) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.
**) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51, hvor reglene er inntatt.
***) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51, hvor bestemmelsene er inntatt.

16 desbr. når denne erstatning tilkommer den samme sikrede som har krav på erstatningen for selve bygningen. Som tilbehør regnes herved alt det som uten særlig avtale i almindelighet omfattes av rettshandler vedkommende en bygning av den foreliggende art, således f. eks. ovner, bad, varme- og sanitæranlegg, vann-, gass- og elektriske ledninger (derimot ikke elektriske lamper, varme- og kokeapparater og lignende) og for fabrikkbygningers vedkommende innemurte dampkjeler og dampmaskiner med faste rør- og aksselledninger, turbiner og generatorer med tilhørende apparattavler.

Bestemmelsene i lovens § 85 første ledd finner anvendelse, selv om der er avsluttet forsikringsavtaler særskilt for bygningen og for tilbehøret når den sikrede er den samme efter begge avtaler.

II. Om innbetaling til Brandvernfondet og om takst over gjenopført eller utbedret bygning.

1. Utbetales noen del av den fastsatte erstatning til den sikrede uten at han har utbedret skaden, gjenopført bygningen eller forpliktet sig til utbedring eller gjenopføring på den måte som i loven bestemt, har selskapet straks å innbetale til Brandvernfondet gjennem Arbeidsdepartementet et beløp svarende til tredjedelen av den fastsatte erstatning.

2. Selskapet har bevisbyrden for at skaden er utbedret, eller at ny bygning er opført på samme eiendom og med samme bestemmelse som den avbrente og av ikke vesentlig mindre verdi enn denne. Det påhviler selskapet snarest mulig, efterat den sikrede har underrettet det om at arbeidet er utført, og senest 1 måned efter 5-årsfristens utløp å la avholde takst over den nye bygning eller det utførte arbeide. Under denne må der fremlegges foruten den avholdte skadetakst også andre bevisligheter som måtte være nødvendige for å godtgjøre hvilken verdi bygningen hadde, da branden fant sted.

Ved takst over utbedret skade skal taksten inneholde takstmennenes bevidnelse for at skaden er utbedret som i skadetaksten forutsatt.

Hvor skaden ikke overstiger kr. 10 000,00 og dessuten ikke utgjør mer enn 10 % av bygningens verdi før branden, utkreves ikke særskilt takst over den utbedrede skade, men selskapet har for disse skader å bringe på det rene på den måte som selskapet finner det betryggende at skaden er utbedret.

Godtgjøres det ikke at den sikrede har opfylt sin for- 16 desbr.
pliktelse, har selskapet, når 1 måned efter 5-årsfristen er forløpet, å innbetale det i lovens § 85 fastsatte beløp til Brandvernfondet gjennem departementet.

3. Takst som omhandlet i post 2 kan holdes efter de regler som forsikringsavtalen bestemmer for skadetakster, medmindre departementet krever rettslig skjønn.

III. Innsendelse av opgaver til Arbeidsdepartementet.

1. *Gjensidige brandforsikringsforeninger med planer approbert av Kongen eller Arbeidsdepartementet og hvis planer har bestemmelser om at den sikrede har plikt til å utbedre skaden eller gjenopføre bygningen, medmindre dispensasjon erholdes.*

Disse foreninger skal ved utløpet av hvert år sende inn til Arbeidsdepartementet fortegnelse over de av generalforsamlingen eller styret i årets løp meddelte dispensasjoner fra den gjenopførelsesplikt som forsikringsvilkårene opstiller. Fortegnelsen må være attestert av foreningens styre og revisorer. Samtidig skal innsendes opgave over de i årets løp avholdte takster over bygninger som er utbedret eller gjenopført efter brand med bevidnelse fra styret og revisorene om

a) at takstmennene i hvert enkelt tilfelle har erklært at vedkommende skade er utbedret, eller at vedkommende nye bygning er gjenopført på samme eiendom og med samme bestemmelse som den avbrente, og at den ikke er av vesentlig mindre verdi enn den avbrente,
b) at samtlige takster er avholdt innen den frist som omhandles i avsnitt II post 2.

Arbeidsdepartementet kan når som helst bestemme at et enkelt eller enkelte selskaper skal være underkastet de regler som er opstilt nedenfor i post 2, likesom man også kan kreve dette for enkelte forsikringstilfelle.

2. *Alle andre brandforsikringsselskaper enn de i foregående post omhandlede* skal, for *fabrikkbygninger og andre industrielle anlegg*, så snart skadeopgjør i anledning av en inntruffet skade er foretatt, sende inn dette i original eller attestert avskrift til Arbeidsdepartementet. Herfra undtas de ovenfor omhandlede småskader, jfr. II. 2.

Hvis flere selskaper har vært berørt av samme skade, men opgjøret av skaden har vært overlatt et av selskapene, påhviler det kun det siste selskap å innsende skadeopgjøret til departementet. De foran i II post 2 omhandlede takster

16 desbr. over den nye bygning eller det utførte arbeide blir for de ovennevnte bygningers vedkommende likeledes å innsende til departementet i original eller attestert gjenpart efterhvert og så snart de er avholdt.

For alle andre bygninger enn de ovennevnte fabrikkbygninger og andre industrielle anlegg skal medmindre departementet bestemmer anderledes takstbeløpene m. v. opføres på den nedenfor nevnte årlige fortegnelse over opgjorte forsikringstilfelle forsåvidt sikrede har avgitt erklæring om å utbedre skaden eller gjenopføre bygningen. I motsatt fall må skadeopgjøret også for de her nevnte almindelige bygninger innsendes straks sammen med innbetalingen av tredjedelen til Brandvernfondet.

Ved hvert års utgang har de i denne post nevnte selskaper å innsende til Arbeidsdepartementet fortegnelse over de i årets løp opgjorte forsikringstilfelle for bygninger forsikret i selskapet.

Dette gjelder dog ikke for de ovenfor omhandlede småskader.

Fortegnelsen innsendes på et av departementet utarbeidet skjema som skal inneholde:

1. Vedkommende forsikringstilfelles datum.
2. Eiendommens betegnelse (gr. og br. nr. eller i byene husnr.).
3. Arten av de brandlidte bygninger.
4. Bygningens forsikringssum.
5. Skadetaksten.
6. Den fastsatte erstatning.
7. Erstatningens anvendelse. For gjenopført bygning angis dennes verdi. For skadet bygning avgis takstmennenes bevidnelse for at skaden er utbedret som i skadetaksten forutsatt.
8. Den utbetalte erstatning
   a) til sikrede og b) til fondet.
9. Anmerkningsrubrikk med opgave over dispensasjoner og andre avgjørelser av departementet, samt opgave over hvem der har foretatt skadeopgjøret, forsåvidt dette er gjort av et annet selskap.

Fortegnelsen må attesteres av selskapet og dets revisorer, og disse må enn videre avgi bevidnelse om at de opførte beløp er overensstemmende med de avholdte takster, samt at takstmennene i tilfelle bygningen ikke er helt nedbrent har avgitt uttalelse om at skaden er utbedret.

Fortegnelsen skal innsendes til Arbeidsdepartementet innen utgangen av februar måned. 16 desbr.

For småskadenes vedkommende har selskapet, forsåvidt sikrede har forpliktet sig til å utbedre skaden, å innsende til Arbeidsdepartementet innen februar måneds utgang opgave over antallet av de i årets løp foretatte skadeopgjør med styrets bevidnelse for at selskapet har bragt på det rene at skaden er utbedret som i skadetaksten forutsatt.

Har skadeopgjør funnet sted uten at skaden er utbedret, har selskapet straks å innsende bekreftet utskrift av skadetaksten samt innbetale den Brandvernfondet tilkommende tredjedel av erstatningsbeløpet.

IV. Almindelige regler om brandforsikringsselskapenes plikt til å gi oplysninger m. v.

Ethvert brandforsikringsselskap er pliktig til snarest mulig å skaffe til veie de oplysninger som Arbeidsdepartementet måtte begjære til bedømmelse av hvorvidt dets forpliktelser efter forsikringsavtalelovens § 85 og foranstående bestemmelser er opfylt.

Enn videre er selskapet pliktig til å gi vedkommende som av departementet måtte bli bemyndiget til å føre kontroll med at forpliktelsene efterleves, adgang til når som helst i forretningstiden og på selskapets kontor å undersøke selskapets samtlige bøker og bilag, og derunder å yde vedkommende all den veiledning og hjelp som forlanges.

V. Straffebestemmelser.

Overtredelse av foranstående regler eller undlatelse av å efterkomme noe i medhold av dem gitt pålegg er straffbar efter § 339, 2 i straffeloven.

Det i foranstående regler nevnte skjema er sålydende:

Skjema.

Fortegnelse

over opgjorte forsikringstilfelle i året forsåvidt skaden ikke utgjør kr. 10 000,00 og 10 % av bygningens verdi før branden.

1	2	3	4	5	6	7	8		9
Forsikringstilfellets datum.	Eiendommens beliggenhet. Byens eller fylkets navn samt eiendommens nummer.	Arten av de brandlidte bygninger.	Bygningens forsikringssum.	Skadetaksten.	Fastsatt erstatning.	Erstatningens anvendelse. For gjenopført bygning angis dennes verdi. For skadet bygning avgis takstmennenes bevidnelse for at skaden er utbedret som i skadetaksten forutsatt.	Utbetalte erstatninger.		Anmerkninger med opgave over dispensasjoner og andre avgjørelser av departementet, samt opgave over hvem som har foretatt skadeopgjøret forsåvidt dette er gjort av et annet selskap.
							a. Til sikrede.	b. Til fondet	

Det bevidnes at ovennevnte opgave omfatter samtlige i året opgjorte forsikringstilfelle vedkommende (selskapets navn) samt at de ovennevnte beløp er overensstemmende med de avholdte takster, og at takstmennene i det tilfelle at bygningen ikke er helt nedbrent har avgitt uttalelse om at skaden er utbedret som i skadetaksten forutsatt.

N. N. N. N.
Revisorer.

Selskapets underskrift.

Kongelig resolusjon *). Forsvarsdepartementet bemyndiges til å treffe de bestemmelser som det i § 60 i lov om verneplikt og utskrivning av 21 juni 1929 er overlatt Kongen å treffe. 16 desbr.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om bygningslovens anvendelse for strøket Hammervold—Stubø bro, Eidsvåg i Nesset herred, Møre fylke. 16 desbr.

Vedtak av Trustkontrollrådet. 16 desbr.

I medhold av § 14, jfr. §§ 10—12, i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk med tilleggslov av 30 juni 1932 fastsettes herved følgende bestemmelser om priser m. v. ved salg av hermetisk nedlagte fiskeboller, seikaker og torskerogn:

§ 1. Prisene ved salg fra tilvirker må ikke være lavere enn nedenfor fastsatt:

1) For fiskeboller:
1/1 liter boks kr. 0,45.
1/2 » » » 0,30.
2) For seikaker:
1/1 liter boks kr. 0,50.
1/2 » » » 0,33.
3) For torskerogn:
1/1 liter boks kr. 0,60.
1/2 » » » 0,40.

Prisene gjelder for varen levert cif. den by, hvori kjøperen har sin forretning eller som er nærmest hans forretningssted. Trustkontrollkontoret kan bestemme at cif.-levering skal kunne skje også til bymessig bebyggede steder [1]). På det sted hvor tilvirkeren har sin fabrikk kan han levere varen fritt tilkjørt kjøperen i sedvansmessig utstrekning.

For betaling pr. 30 dager kan innrømmes en rabatt av 2 %.

§ 2. Det er forbudt enhver som selger hermetisk nedlagte fiskeboller, seikaker eller torskerogn til forbruk her i

*) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.
**) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51, hvor en beskrivelse av strøkets grenser er inntatt.
[1]) Trustkontrollkontoret har efter forslag fra De Norske Hermetikfabrikers Landsforening bestemt at cif.-levering skal kunne skje til følgende ladesteder og bymessig bebyggede steder: Askim, Son, Hølen, Hvitsten, Lillestrøm, Eidsvoll, Elverum, Holmsbu, Svelvik, Åsgårdstrand, Stathelle, Langesund, Rjukan, Tvedestrand, Lillesand, Farsund, Sogndal, Egersund, Sandnes, Skudesneshavn, Kopervik, Florø, Røros, Steinkjer, Namsos, Mosjøen, Svolvær, Brønnøysund, Mo og Harstad.

16 desbr. landet og enhver som formidler slikt salg å beregne lavere pris eller ellers å selge på gunstigere vilkår enn fastsatt i § 1 eller direkte eller indirekte å innrømme kjøpere eller deres funksjonærer mellemmannsfortjeneste eller annen provisjon, bonus, underpris på andre varer ved kombinasjonssalg, rabatt eller annet prisavslag eller godtgjørelse eller tilgift av nogen som helst art, hvorved prisene eller vilkårene blir ugunstigere for selgeren enn efter bestemmelsene i § 1.

§ 3. Enhver tilvirker eller grossist eller salgskommisjonær for tilvirker og grossist som har inngått avtale om salg av hermetisk nedlagte fiskeboller, seikaker eller torskerogn som ikke er levert innen 2 januar 1933 skal innen 16 januar 1933 innmelde avtalen til Trustkontrollkontoret, dersom det er fastsatt lavere pris eller ellers innrømmet gunstigere vilkår enn tillatt efter bestemmelsene i §§ 1 og 2. Melding kan også innsendes av kjøperen.

Meldingen skal inneholde avskrift av avtalen med oplysning om partenes navn og adresse, tidspunktet for avtalens inngåelse, hvilke priser som er fastsatt og hvorvidt der ellers er innrømmet gunstigere vilkår enn tillatt efter §§ 1 og 2, hvor stort kvantum avtalen omfatter, hvor meget der gjenstår av leveringen og når restleveringen skal finne sted.

De meldinger som kommer inn i henhold til bestemmelsene i de foregående ledd skal på Trustkontrollkontoret legges frem til gjennemsyn for interesserte.

Dersom en avtale av slik art som nevnt i første ledd ikke er forskriftsmessig innmeldt til Trustkontrollkontoret innen 16 januar 1933, settes den ut av kraft, forsåvidt det er fastsatt lavere pris eller gunstigere vilkår ellers enn tillatt i henhold til §§ 1 og 2.

§ 4. Tilvirkere må efter 1 februar 1933 bare selge hermetisk nedlagte fiskeboller, seikaker og torskerogn i bokser som rummer en eller flere halvlitere. Den pakkede vares nettovekt skal i 1/2 liter boks være minst 350 gram, i 1/1 liter boks minst 700 gram og i større bokser tilsvarende.

Efter 1 februar 1933 må tilvirkere ikke under benevnelsen torskerogn selge bokser som helt eller delvis inneholder annen rogn enn torskerogn.

§ 5. Bestemmelsene i § 1 gjelder ikke for salg ved auksjon som foregår i henhold til lov.

Trustkontrollkontoret kan også i særlige tilfelle innrømme undtagelser fra bestemmelsene i denne kunngjørelse.

§ 6. Disse bestemmelser trer i kraft fra og med 19 desember 1932.

Overtredelse av foranstående bestemmelser kan medføre straffansvar efter trustlovens §§ 27 og 28.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved testamente av 15 oktober 1928 med tillegg av 1 februar 1931 oprettede «Halvor L. Kviltens legat» for verdige trengende i Engerdal herred. 17 desbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Bestun, i anledning av en skrivelse fra en borgermester, hvori denne ber om departementets svar på følgende spørsmål: 17 desbr.

1. Har skolestyret adgang til å overdra til skoleinspektøren myndigheten til å avgjøre hvilke barn skal ha særskilt undervisning i særklasser?
2. Har skolestyret adgang til å drive undervisning i særklasser uten vedtatt plan for undervisningen i disse?

Vedkommende skoleinspektør har uttalt sig om den fremgangsmåte som følges ved avgjørelsen av spørsmål om anbringelse av barn i særklasser. Fremgangsmåten er følgende:

«Et stykke ut i skoleåret, i løpet av høsten, innleverer lærerinnene i de klasser som der det år kan bli tale om, efter anmodning av inspektøren et skjema for hver elev som hun mener der efter hennes kjennskap til barnet kan bli spørsmål om, også for de elever om hvis evner og utvikling hun er i tvil.

Barnet blir så prøvet efter de fast normale tests som alltid benyttes til dette bruk, og resultatet blir meddelt lærerinnen. Det viser sig at lærerinnens skjønn og prøven faller meget godt i tråd med hinannen. Saken blir drøftet mellem lærerinnen og inspektøren, hvorefter lærerinnen får ennu et halvt års tid til fortsatt å studere barnet og dets standpunkt. Først henimot slutningen av skoleåret tas den endelige bestemmelse angående barnet, om det kan flyttes op (da gjerne på prøve), om det bør bli gjensitter eller om det er best tjent med å komme over i hjelpeklasse.

I siste tilfelle blir der alltid på forhånd konferert med hjemmet, som da får valget mellem gjensitning eller hjelpeklasse. Det har hittil vist sig at de aller fleste da velger hjelpeklasse. Ved skolens avgjørelse tillegges lærerinnens uttalelse den største vekt. Mot hennes bestemte uttalelse er neppe noget barn hittil anbragt i hjelpeklasse.»

Departementet bemerker at dette må sies å være en faglig og saklig sett uklanderlig fremgangsmåte, og man kan ikke anta at der fra lovens side er noget i veien for at den benyttes.

Dog antar man at vedkommende foreldre (eller forsørgere) i tilfelle må ha adgang til å innanke en avgjørelse av skoleinspektøren for skolestyret.

17 desbr. Hvad besvarelsen av spørsmål 2 angår uttaler departementet at den undervisningsplan som gjelder for vedkommende folkeskole, må brukes også for særklassene, selvfølgelig med de innskrenkninger og tillempninger som hensynet til disse barns evner gjør nødvendig. Der må være en viss frihet til her å søke sig frem til det rette innenfor rammen av den almindelige undervisningsplan.

17 desbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en stadfysikus. Efter § 88, 1ste ledd i reglement om foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer m. v. av 27 januar 1922 tilkommer en læge som undersøker karantenepliktige fartøier i den reglementerte eftersynstid, for hvert efterfølgende tilsyn ombord med fartøiets besetning og reisende en godtgjørelse av kr. 10,00. Forutsetningen er at tilsynet er påkrevet efter karantenebestemmelsene.

17 desbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en advokat. Bruk av sprit til rensning av insulinsprøiter må anses som medisinsk, og salg av sådan sprit i detalj er derfor forbeholdt apotekene. For å spare utgifter bl. a. ved å skulle skaffe resept fra læge ved hver utlevering, er der åpnet adgang til hos departementet å få lisens slik at en resept kan tillates ekspedert flere ganger.

19 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved grosserer Carl Henrik Krogh og hustru Mathilda Kroghs testamente av 9 april 1913 oprettede «Grosserer Carl Henrik Krogh og hustru Mathilda Kroghs legat til Rekneshaugen i Molde».

19 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Frk. Petra Larsens legat» oprettet ved testamente av 5 mai 1927 til fordel for fattige syke i Kvitingsøy herred.

19 desbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring av § 16 i politivedtekten for Sauherad herred, Telemark fylke.

19 desbr. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Holtålen herred, Sør-Trøndelag fylke.

19 desbr. **Skriv*****) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Grane herad, Nordland fylke.

*) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52, hvor forandringen er inntatt.

**) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52, hvor den nye vedtekt er inntatt.

***) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste deild nr. 52, der vedtekti er innteki.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet. Ved kongelig resolusjon av 10 d. m. er det bestemt: 19 desbr.

«At sprengstoffet «A m m o n 3» med hjemmel i § 12, jfr. §§ 7 og 8, i ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871 med senere tilleggslover tillates befordret med jernbane som almindelig il- og fraktgods på vilkår som opstilles av Socialdepartementet.»

Departementet fastsetter følgende b e s t e m m e l s e r f o r t r a n s p o r t a v n e v n t e s p r e n g s t o f f:

«A m m o n 3 med sammensetning 70—80 % ammoniumnitrat, 1—3 % parafin, 2—4 % tremel, 15—25 % koksalt og høist 8 % lett gelatinert nitroglyserin eller lignende ikke ømfintligere stoffer såsom dinitroglykol og dinitroklorhydrin,

tillates befordret med jernbane som almindelig il- og fraktgods på følgende betingelser:

1. Sprengstoffet skal i enhver henseende være lik det sprengstoff, som blev prøvet av inspektøren 5 november 1932.
2. Sprengstoffet skal være i patronform. Patronene legges i esker eller forenes til pakker av ikke over 2,5 kg.s vekt. Eskene (pakkene) gjøres vanntette f. eks. ved et solid overdrag av ceresin eller et lignende stoff.
3. Eskene (pakkene) skal være støtt anbragt i sterke, tette, sikkert lukkede trekasser som skal være foret med vanntett papir eller lignende. Lokket tillates inntil videre festet med glatte helst galvaniserte spiker, som tillater at kassen kan åpnes uten voldsomhet. Kassen skal ha sikker bæreanordning (håndtak, bærelister eller bærestropper) hvis vekten av sprengstoffet overstiger 25 kg. En kasse må ikke inneholde mer enn 50 kg.
4. Kassene skal merkes tydelig:

EKSPLOSIV
ANM.NITR. SPR.STOFF
AMMON 3

og dessuten være påført avsenderens (firmaets) navn eller fabrikkmerke og vekten av sprengstoffet i kassen.

5. Fraktbrevet skal være ledsaget av en erklæring fra avsenderen (fabrikkbestyreren) om at sprengstoffets sammensetning er overensstemmende med hvad foran er angitt.

   Fraktbrevet skal være påført en av avsenderen undertegnet erklæring om at innpakningen er overensstemmende med hvad der er bestemt i nærværende forskrifter.
6. Forsendelsen må skje i lukket vogn.

*) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52.

19 desbr. 7. Ikke håndtersikre sprengstoffer, eksplosive tendmidler, ildsfarlige væsker og annet lett antendelig gods må ikke lesses i samme vogn som ovennevnte sprengstoff.
8. Forsendelsen kan efter jernbanens bestemmelse foregå med godstog eller almindelig persontog.»

19 desbr. **Skriv** *) frå Landbruksdepartementet um at det innan Hareid og Ulstein herad i Møre fylke skal vera lovleg å lata gravær utan umsyn til alder gå på beite i sambeitestrekning, herunder og sambeite i innmark, i tidi frå 1 mars til 15 august. Vedtaket gjeld til 1 januar 1936.

20 desbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den finske regjering til den svenske regjering har Finnlands president 10 desember 1932 besluttet å tilbakekalle opsigelsen av konvensjonen mellem Norge, Danmark, Finnland og Sverige om gjensidig understøttelse av trengende, undertegnet i Stockholm 25 oktober 1928. Jfr. meddelelse i «Overenskomster med Fremmede Stater» nr. 5 for 1932 side 323.

20 desbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til skoledirektøren, Bestun, i anledning av en forespørsel fra et skolestyre om hvorvidt tilsynsutvalget har rett til å kreve elevenes skriftlige arbeider fremlagt til gjennemsyn om eftermiddagen. Departementet forela saken for skoledirektørene til uttalelse.

De fleste skoledirektører er i det store og hele enige i at landsskolelovens § 53 ikke hjemler hverken rett eller plikt for tilsynet (eller dets enkelte medlemmer) til å optre som pedagiske rådgivere overfor lærerne. Tilsynet antas derimot å ha rett til å påhøre den muntlige undervisning og til å få se de skriftlige arbeider og tegnebøker i skoletiden. Har det noget å klage over, må det henvende sig til skolestyret.

Departementet har funnet å kunne slutte sig til skoledirektørene. Man mener dog at hvis et medlem av tilsynsutvalget gjennem skolestyret anmoder om å få se barnas skriftlige arbeider, bør dette så vidt mulig imøtekommes i de enkelte tilfelle. Derimot finner man det mindre rimelig at der treffes en almindelig bestemmelse om at elevenes skriftlige arbeider skal legges frem for tilsynsutvalget om eftermiddagen til gjennemsyn.

20 desbr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til bemyndigelse i kongelig resolusjon av 9 september 1932 angående innførelse av kontroll med

*) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste deild nr. 52.
**) Kunngj. 14 januar 1933 i Lovtid. 1ste avd. nr. 3 for 1933.

visse arter av materiell og apparater for elektriske anlegg m. v. har departementet fastsatt følgende bestemmelser: 20 desbr.

1. Regulativ for gebyrer til materiellkontrollen.
2. Bestemmelser vedrørende erleggelse av gebyr til materiellkontrollen.
3. Bestemmelser for kontroll med omsetningen av kontrollpliktig elektrisk materiell og apparater.

Kontrollmyndigheten får navnet «Norges elektriske materiellkontroll.»

De fastsatte bestemmelser er sålydende:

Regulativ for gebyrer til materiellkontrollen for kontroll med elektrisk materiell og apparater.

(Gjeldende fra 1 januar 1933 inntil videre).

I. *Prøvegebyr.*

For en gangs prøve av elektrisk installasjonsmateriell og apparater beregnes et gebyr av kr. 20,00 pr. prøve av følgende materiell:

Installasjonsbrytere i alle utførelser inntil 60 A.
Stikkontakter i alle utførelser inntil 60 A.
Sikringspatroner i alle utførelser inntil 200 A.
Knivbrytere i alle utførelser inntil 60 A.
Lampeholdere i alle utførelser.
Armaturer og reflektorer i alle utførelser (gatelys-armaturer undtatt).
Håndlamper i alle utførelser.
Avgreningsbokser, koblingsstykker etc. i alle utførelser.
Gummiisolerte blykabler, rørtråd og andre metallmantlede ledninger for sterkstrøm med og uten omfletning til og med 6 mm² kobbertverrsnitt.
Gummiisolerte sterkstrømsledninger (ikke medtatt ovenfor) til og med 25 mm² kobbertverrsnitt.
Rør.
Radioapparater for nettilknytning.
Høifrekvente elektromedisinske apparater og elektriske varmeputer.

II. *Omsetningsgebyr.*

Til dekning av de omkostninger som er forbundet med kontrollen av fabrikasjon, import, omsetning m. v., beregnes et omsetningsgebyr. For det egentlige installasjonsmateriells og forbruksmateriells vedkommende er dette fastsatt til

20 desbr. en viss procent av verdien — et procentgebyr. For apparater er gebyret fastsatt pr. stk. uavhengig av verdien — som et stykkgebyr. Gebyrene beregnes efter nedenstående regler:

A. Procentgebyr.

1. For elektrisk materiell og apparater som fremstilles innen landet beregnes procentgebyret på grunnlag av engrosprisene (fabrikantens priser til grossist). Gebyr erlegges for alt materiell og apparater som av fabrikken er solgt resp. levert for innenlandsk forbruk.
2. For importert materiell og apparater beregnes procentgebyret på grunnlag av importfaktura-prisene. Men er disse opgitt ab fabrikk eller fob utenlandsk havn, beregnes et tillegg på 20 %. Er prisene opgitt i utenlandsk valuta, skjer omregning til norske kroner efter kursen på den dag importøren innsender sin opgave til materiellkontrollen. Gebyr erlegges for alt importert materiell.

B. Stykkgebyr.

1. For elektrisk materiell og apparater som fremstilles innen landet beregnes stykkgebyret av det totale stykktall som av fabrikken er solgt resp. levert til innenlandsk forbruk.
2. For importert materiell og apparater beregnes stykkgebyret av importert stykktall.

C. Omsetningsgebyrenes størrelse er fastsatt således:

1. Procentgebyr.

1 % av verdien.

Installasjonsbrytere i alle utførelser inntil 60 A.
Stikkontakter i alle utførelser inntil 60 A.
Knivbrytere i alle utførelser inntil 60 A.
Lampeholdere i alle utførelser.
Armaturer og reflektorer i alle utførelser (gatelysarmaturer undtatt).
Håndlamper i alle utførelser.
Avgreningsbokser, koblingsstykker etc. i alle utførelser.
Gummiisolerte blykabler, rørtråd og andre metallmantlede ledninger for sterkstrøm med og uten omfletning til og med 6 mm² kobbertverrsnitt.
Gummiisolerte sterkstrømsledninger (ikke medtatt ovenfor) til og med 25 mm² kobbertverrsnitt.

Rør. 20 desbr.

½ % av verdien.
Sikringspatroner inntil 200 A.

2. Stykkgebyr.

25 øre pr. stk.
Radioapparater for nett-tilknytning.
Elektromedisinske høifrekvensapparater, transportable.
Varmeputer.

III. *Trykningsgebyr.*

For hver materiell- og apparattype som står opført i materiellkontrollens fortegnelser over godkjent materiell og apparater, erlegges et årlig trykningsgebyr av kr. 2,00.

Bestemmelser vedrørende erleggelse av gebyr til materiellkontrollen for elektrisk materiell og apparater.

§ 1. *Ansvar og sikkerhet.*

a. For kontrollpliktig elektrisk materiell og apparater som fremstilles innen landet står fabrikanten ansvarlig overfor materiellkontrollen for at gebyr erlegges.
b. For materiell og apparater som importeres står fabrikkens i Norge bosatte hovedrepresentant ansvarlig overfor materiellkontrollen for at gebyr erlegges.
c. De under punkt a og b nevnte fabrikanter og hovedrepresentanter skal på forlangende av materiellkontrollen som sikkerhet for gebyrene stille et depositum eller en bankgaranti på inntil kr. 1000,00.

§ 2. *Innsendelse av salgsopgaver.*

a. Innenlandske fabrikanter skal innen hver måneds utgang ukrevet tilstille materiellkontrollen bekreftet opgave over mengde (stykktall, lengde, vekt etc.) og verdi av kontrollpliktig elektrisk materiell og apparater som er solgt i løpet av den foregående kalendermåned.
b. Hovedrepresentanter for utenlandske fabrikker skal innen hver måneds utgang tilstille materiellkontrollen opgave over mengde (stykktall, lengde, vekt etc.) og verdi av kontrollpliktig elektrisk materiell og apparater som er importert i den foregående kalendermåned.
c. Materiellkontrollen har adgang til å kontrollere riktigheten av de mottatte opgaver ved autorisert revisor. Dess-

20 desbr. uten har materiellkontrollen adgang til å innfordre de under punkt a og b nevnte opgaver også utenfor de ovenfor fastsatte terminer.

§ 3. *Gebyrenes betaling.*

a. Prøvegebyret.
Nota på prøvegebyret utsendes umiddelbart efter vedkommende prøves avslutning. Gebyret skal være betalt innen en uke fra notaens datum, men skal dog av materiellkontrollen kunne forlanges innbetalt forskuddsvis.

b. Omsetningsgebyret.
På grunnlag av de av firmaene mottatte opgaver som behandles konfidentielt beregnes det omsetningsgebyr som skal erlegges i henhold til det gjeldende regulativ og sendes nota herpå. Gebyret skal ukrevet erlegges innen 1 måned fra notaens datum. Hvis remisse for avgiften medfølger den i foregående paragrafs punkt a henholdsvis b nevnte opgave, kan 2 % av gebyrbeløpet fratrekkes.

c. Trykningsgebyret.
Nota på trykningsgebyret utsendes i løpet av januar måned og omfatter de materiellfortegnelser som er trykt i det forløpne kalenderår. Dette beløp skal være innbetalt innen 1 måned fra notaens datum.

§ 4. *Ophør av meddelt godkjennelse m. v.*

Undlates innsendelse av de i § 2 punkt a og b nevnte opgaver over kontrollpliktig materiell, meddeles uriktige opgaver eller betales ikke gebyr innen den fastsatte frist, utgår vedkommende firma av fortegnelsen over godkjent elektrisk materiell, og likeledes bortfaller samtlige godkjennelser for vedkommende firma, hvilket snarest mulig offentliggjøres. For opnåelse av fornyet godkjennelse må forfalne gebyrer + 6 % renter p. a. erlegges. Enn videre må der betales nye prøvegebyrer.

Bestemmelser for kontroll med omsetningen av kontrollpliktig elektrisk materiell og apparater.

1. Omsetningskontrollen tilsikter å forhindre import og fabrikasjon til innenlandsk bruk, omsetning, utlevering eller bruk av elektrisk materiell og apparater som i henhold til lov av 24 mai 1929 er underkastet kontroll før deres art eller type er godkjent og materiellet henholdsvis apparatene er i overensstemmelse hermed.

2. Omsetningskontrollen omfatter kun materiellet i umontert stand. Den utføres ved stikkprøver på tollbod, i fabrikk, på lager og i utsalg. 20 desbr.
3. Omsetningskontrollen utføres av materiellkontrollen ved dens funksjonærer eller ved person som legitimerer at han har fullmakt fra denne, samt ved Elektrisitetstilsynets funksjonærer.
4. Ved omsetningskontrollen på tollbod, i fabrikk, på lager og i utsalg kan der omkostningsfritt uttas det kontrollpliktige elektriske materiell og apparater som anses nødvendig for utførelse av foreskrevne prøver. Vedkommende materiells eller apparats fabrikant, for utenlandsk fabrikats vedkommende hans representant, skal efter opgave av materiellkontrollen omkostningsfritt efterlevere tilsvarende materiell eller apparat til den hos hvem det er uttatt.
5. Der skal ikke betales prøvegebyr for materiell eller apparater som uttas ved stikkprøvene.
6. Til støtte for omsetningskontrollen kan materiellkontrollen påby at visse arter av kontrollpliktig elektrisk materiell og apparater skal forsynes med et av kontrollen fastsatt merke.
7. Enhver som fremstiller, importerer, opbevarer, forhandler, utleverer eller bruker kontrollpliktig elektrisk materiell eller apparater, plikter å underkaste sig foran nevnte stikkprøver og må ikke legge hindringer i veien for deres effektive utførelse.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om forandring av grensene for det bygningsloven underlagte distrikt i Fåberg omkring Lillehammer. 20 desbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Even G. Ruds testamente av 21 april 1926 oprettede «Even Ruds legat til beste for Nord-Aurdal gamleheim». 21 desbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Esten Knutsen og hustru Anne Olsdatters gjensidige testamente av 14 november 1914 oprettede «Esten Knutsen og Anne Olsdatter Haugens legat» til hjelp for syke i Fådalen og Fåset i Tynset. 21 desbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fabrikkeier Johan Jebsens testamente av 1 desember 1915 og testators arvingers gavebrev av 30 januar 1921 oprettede «Johan Jebsen og hustrus legat». 21 desbr.

*) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52, hvor en beskrivelse av de nye grenser er inntatt.

21 desbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den italienske legasjon av 12 desember 1932 har Hedsjas og Nedsjd med tilliggende områder bedt sig opført i 5te istedenfor i 6te bidragsgruppe av de stater som er tilsluttet overenskomsten om oprettelse av et internasjonalt sundhetsbyrå i Paris av 9 desember 1907.

21 desbr. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet. Med hjemmel i lov av 24 juni 1931 um brigde i millombils lov av 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror §§ 3, 4, 5 og 8 og kongelig resolusjon av 16 desember 1932 bestemmes:

Innen distriktet for S/L Østlandets Melkesentral, S/L Telemark Melkesentral, S/L Aust-Agder Melkesentral, S/L Vest-Agder Melkesentral, S/L Vestlandets Mjølkesentral, S/L Møre Mjølkesentral, S/L Trøndelag Melkesentral og S/L Nord-Norges Melkesentral skal avgift til utjevning av prisforskjellen mellem konsum- og produksjonsmelk betales av all konsummelk (helmelk, fløte og skummet melk) som i tiden 1 januar—31 desember 1933 selges gjennem meieri, utsalg eller andre forretninger eller direkte fra produsent til forbruker.

Opgaveplikt.

Meieri, utsalg eller forretning skal hver måned levere nøiaktig opgave over hvor meget melk (helmelk, fløte og skummet melk) som er solgt eller levert til konsum i løpet av måneden. Sådan plikt påligger også enhver mellemmann, som på annen måte formidler omsetning av konsummelk. Likeså plikter produsenter som selger direkte til forbruker hver måned å levere en nøiaktig opgave over hvor meget konsummelk som er solgt i måneden. Har sådan produsent salg til fabrikk, baker, hotell eller lignende bedrift, eller til meieri, utsalg eller annen forretning eller ved mellemmann, skal han i opgaven også angi hvor meget der er levert til sådan bedrift, utsalg eller mellemmann, med angivelse av bedriftens, utsalgets eller mellemmannens navn og adresse. For produsenter med salg direkte til forbruker kan Omsetningsrådet bestemme at opgaven innleveres hvert kvartal.

Fabrikker, bakere, hoteller og andre bedrifter, som regelmessig mottar konsummelk direkte fra produsenter, kan pålegges å levere opgave hver måned eller hvert kvartal over hvor meget melk som er tatt imot i måneden eller kvartalet.

Opgavene skal være levert til Omsetningsrådet, eller den dette bestemmer innen 2 dager efter månedens utløp.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om opgavenes innlevering og innhold.

*) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52.

Avgiftens fastsettelse. 21 desbr.

Avgiften fastsettes til det beløp som vedkommende distrikts melkesentral bestemmer for sine medlemmer på beregningsmessig basis og overensstemmende med de der til enhver tid gjeldende regler for prisutjevning og prisansettelse. Beregningsgrunnlaget godkjennes av Omsetningsrådet.

Melkesentralene skal til enhver tid holde Omsetningsrådet underrettet om sine avgiftssatser.

Avgiften blir å fastsette pr. kg levert konsummelk. For produsenter som selger direkte til forbrukere og som ikke har innlevert opgave over sitt salg, kan avgiften beregnes efter et bestemt beløp pr. ku pr. år overensstemmende med vedkommende distrikts sentrals regler for sådan ansettelse.

Efter utgangen av vedkommende sentrals regnskapsår blir de avgiftspliktige som ikke er medlemmer av sentralen å godskrive hvad det av utjevningsavgiften er anvendt til sentralens administrasjon i forhold til den av hver innbetalte avgift, såfremt disse utgifter ikke allerede er fratrukket ved avgiftens fastsettelse.

Avgiftens opkrevning og innbetaling.

For den melk som selges eller leveres gjennem meieri, utsalg eller forretning, kreves avgiften op hos bedriften.

Bedriften plikter i sitt opgjør med leverandøren å avholde avgiftsbeløpet overensstemmende med de opgaver over dettes størrelse, som er tilstillet ham fra Omsetningsrådet eller den dette har bemyndiget dertil. Avgiftsbeløpet skal holdes adskilt i kasse eller settes inn på egen bankbok. Vedkommende bedrift, dens eier eller bestyrer er ansvarlig for avgiften.

For salg direkte til forbruker kreves avgiften op hos produsenten. Skjer sådan direkte leveranse til fabrikk, baker, hotell eller andre som bruker konsummelk i sin bedrift, kan avgiften opkreves hos bedriften på samme måte som foran for utsalg bestemt.

Avgiften forfaller til betaling den siste dag i hver måned og skal være innbetalt til Omsetningsrådet eller den dette bestemmer innen den 15. i efterfølgende måned. Avgiften innbetales i det distrikt hvor melken selges til forbruk og utregnes efter de regler som gjelder for dette distrikts sentral uten hensyn til om melken er produsert i en annen sentrals distrikt eller i distrikt uten sentral.

Har en bedrift undlatt å avholde avgiften ved opgjør med leverandøren — og erholdes ikke beløpet hos bedriften —, kan avgiften kreves hos leverandøren.

Omsetningsrådet kan gi nærmere forskrifter om avgiftens opkrevning og innbetaling.

21 desbr. *Sentralens regnskapsplikt og avgiftens anvendelse.*

Hvor avgiftens opkrevning er overlatt distriktets melkesentral, plikter denne å føre særskilt regnskap for de avgiftsbeløp som er innbetalt fra ikke-medlemmer. Sentralen plikter å fremlegge regnskap for Omsetningsrådet for utjevningsavgiftens innkrevning og anvendelse så vel for medlemmer som for ikke-medlemmer.

Avgiften anvendes som tilskudd til produksjonsmelkeprisen overensstemmende med de av vedkommende distrikts melkesentral fastsatte regler, som må være godkjent av Omsetningsrådet.

Meierier som ikke er tilsluttet noen sentral, må for å få tilskudd til produksjon, underkaste sig de forskrifter og den kontroll som til enhver tid gjelder for meierier og medlemmer som står tilsluttet sentralen.

Meierier som ved siden av konsummelksalg også driver foredling, men som ikke er tilsluttet sentralen, kan i sine opgjør for avgiften fratrekke et beløp, som tilsvarer hvad de efter disse regler vilde fått som tilskudd hvis de hadde vært medlemmer av sentralen. Omsetningsrådet kan efter ansøkning tilstå også andre bedrifter hvor produksjonen skjer meierimessig samme rett. Meieriet og bedriften er i disse tilfelle forpliktet til å fremlegge de opgaver og underkaste sig den kontroll som Omsetningsrådet bestemmer.

Fritagelse for avgift.

Ved jordbruk med bare 1 ku opkreves ikke utjevningsavgift. Også ellers kan avgiftsopkrevning undlates hvor salget er mere tilfeldig eller er av mindre betydning, eller hvor spesielle forhold for øvrig tilsier det.

Kontroll.

Omsetningsrådet eller den dette bestemmer kan føre den nødvendige kontroll med at opgaver og innbetalinger i henhold til denne skrivelse er riktige. Det har herunder adgang til meieriers, utsalgs, forretningers og mellemmenns innveiningslister og bokførsel forsåvidt angår melkeomsetningen. Det har adgang til fjøs for å telle besetningen. Forsåvidt avgiftens innkrevning og tilskuddets utbetaling er overlatt Melkesentralen, har Omsetningsrådet eller den dette bemyndiger adgang til alle opgaver og beregninger og enhver bokførsel vedkommende utjevningsvirksomheten.

Straffansvar.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

Ikrafttredelse.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Carl Krogh og hustru Mathilda Kroghs legat til barnekrybbene i Oslo», oprettet ved gjensidig testamente av 9 april 1913 med tillegg av 5 februar 1915. 22 desbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved enkefru Anne Beate Christensens testamente av 28 februar 1912 oprettede «Dyrlæge af Ringsted i Danmark S. A. Christensen og Hustru Anne Beate Christensen født Dieseths Legat for Dyrlægers efterladte i Norge». 22 desbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori uttales at den ved kongelig resolusjon av 18 november 1932 fastsatte fritagelse for stempelavgift av auksjonsskjøter, hvorved eiendom, som er solgt ved tvangsauksjon, overdras tilbake til den tidligere eiers barn, antas å gjelde også hvor vedkommende, som har kjøpt eiendommen på tvangsauksjonen, og som ønsker skjøte utstedt til sig, er den tidligere eiers barn, under forutsetning av, at de i resolusjonen omhandlede betingelser for øvrig foreligger. 22 desbr.

Kongelig resolusjon. Der foretas forandringer i reglementene for middelskoleeksamen og artium av 16 mai 1911 med senere endringer, forsåvidt angår reglene om karakterer i fag med flere prøver, om de forskjellige prøvers vekt og om utregningen av hovedkarakterer, alt overensstemmende med et fremlagt utkast. 23 desbr.

Dette utkast er sålydende:

I.

Efternevnte bestemmelser i reglementene for middelskoleeksamen og artium skal lyde således:

A. *Middelskoleeksamen.*

§ 3, A, 1. I religion avholdes to prøver, for hvilke gis særskilte karakterer:

Ved utgangen av næst øverste klasse:

Man undersøker om eksaminanden har sikkert kjennskap til det pensum som er lest og repetert i denne klasse, nemlig:

Bibelhistorien inntil apostelhistorien. Katekismens 5 parter og «forklaringen» i sin helhet. (Luthers forklaring til de 3 siste parter kreves ikke lært utenat.) Omtrent 20 salmevers.

Dette pensum sammenfattes på vidnesbyrdet under betegnelsen kristendomskunnskap.

23 desbr. Ved utgangen av øverste klasse prøves eksaminanden i det som er gjennemgått i året, nemlig:

Apostelhistorien. Kirkehistoriske skildringer. Bergprekenen. Oversikt over de bibelske skrifter, kort oversikt over kirkeåret og vår gudstjenestes ordning.

Øverste klasses pensum sammenfattes på vidnesbyrdet under betegnelsen kirkehistorie.

Elever av en eksamensberettiget middelskole som er kombinert med en militær befalsskole, prøves bare i kirkehistorie. Prøvene avlegges ved utgangen av befalsskolens 1ste klasse.

(Siste avsnitt av litera 1 samt litera 2—6 blir uforandret.)

7. I naturkunnskap avholdes to prøver, for hvilke gis særskilte karakterer.

Ved utgangen av næst øverste klasse i naturhistorie:

(Resten av avsnittet vedkommende denne prøve blir uforandret.)

Ved utgangen av øverste klasse i fysikk:

(Resten av avsnittet vedkommende denne prøve blir uforandret.)

Siste avsnitt: «Privatister har adgang til å prøves i hele pensumet under ett», — går ut.

(Resten av paragrafen — litera 8—13 — blir uforandret.)

§ 20. Elever som ved avgangsprøven i næst øverste klasse har fått karakteren Ik.tf. i ett av de muntlige fag eller ferdigheter som avsluttes der (se A § 7), skal ha adgang til ved den utsatte prøve i oktober (§ 33) å underkaste sig fornyet prøve i vedkommende fag. Beståes denne prøve, blir som middelskoleeksamenskarakter å opføre Ng.tf.

(Derefter kommer de to siste avsnitt om karakteren for orden i skriftlige arbeider, flid og opførsel. Disse blir uforandret.)

§ 26. Privatister har adgang til ved en eksamensberettiget skole å avlegge prøve i de muntlige fag og ferdigheter som ved de eksamensberettigede skoler avsluttes i næst øverste klasse.

Bestemmelsen i § 20, 1ste ledd, om fornyet prøve for elever gjelder også for privatister som har benyttet denne adgang og i ett av fagene har fått karakteren Ik.tf.

§ 28. På grunnlag av karakterene for de skriftlige og muntlige fag og ferdigheter med undtagelse av gymnastikk bestemmes en hovedkarakter. Dette skjer på følgende måte:

For de enkelte karaktergrader regner man nedenstående tallverdier:

23 desbr.

S.tf.	får verdien		4
M.tf.	»	»	3
Tf.	»	»	2
Ng.tf.	»	»	1
Måtelig	»	»	÷ 2
Ik.tf.	»	»	÷ 3

Og for de forskjellige fag bruker man følgende vekttall:

Norsk skriftlig	3
Tysk skriftlig	2
Engelsk skriftlig	2
Regning og matematikk skriftlig	2
Religion:	
Kristendomskunnskap	1
Kirkehistorie	1
Norsk muntlig	2
Tysk muntlig	2
Engelsk muntlig	2
Historie	2
Geografi	2
Naturhistorie	1
Fysikk	1
Regning og matematikk muntlig	2
Tegning	2
Håndgjerning	2
Skrivning	1
Vektsum	30

Hovedkarakteren bestemmes så efter den pointsum man får ved å multiplisere karakterenes tallverdier med vekttallene for de respektive fag.

Hovedkarakteren blir:

Særdeles tilfredsstillende når pointsummen minst er 3 ganger vektsummen og ingen enkelt karakter er under M.tf. for noget skriftlig fag eller under Tf. for noget muntlig fag eller nogen ferdighet.

Meget tilfredsstillende når pointsummen minst er 2⅖ ganger vektsummen og ingen enkelt karakter er under Ng.tf.

Tilfredsstillende når pointsummen minst er 1⅗ ganger vektsummen.

Nogenlunde tilfredsstillende når pointsummen er lavere enn 1⅗ ganger vektsummen og eksaminanden allikevel har bestått eksamen (se § 29).

Se for øvrig §§ 34 og 35.

Hovedkarakter tildeles ikke en eksaminand som har bestått middelskoleeksamen med innskrenket fagkrets og heller

23 desbr. ikke en eksaminand som på grunn av legemlig feil eller svakhet er fritatt for prøver i mer enn ett av ferdighetsfagene (gymnastikk ikke medregnet). Derimot er fritagelse for prøve i religion (§ 3, A, 1) ikke til hinder for at eksaminanden får hovedkarakter.

§ 29. Når en eksaminand ikke har opnådd sådanne karakterer at summen av karakterenes tallverdier er 3 større enn antallet av karakterer, er han rejisert, uansett om han efter bestemmelsene i §§ 14 og 23 har bestått den skriftlige og den muntlige prøve hver for sig.

§ 30. Efter endt middelskoleeksamen utferdiges for dem som har bestått eksamen ved en middelskole, av dennes bestyrer, og for privatister som har bestått eksamen efter bestemmelsene i §§ 25—27, av vedkommende eksamensformann, et vidnesbyrd på hvilket enhvers enkelte karakterer opføres, og for dem som har bestått prøven med fullstendig fagkrets, tillike hovedkarakter. Dessuten påføres vidnesbyrdet for eksamensberettigede skolers elever karakterene for orden i skriftlige arbeider og for flid og opførsel.

(Resten av paragrafen uforandret.)

§ 35. For eksaminander som ved den fornyede prøve opnår karakterer hvormed middelskoleeksamen kan beståes, utferdiges vidnesbyrd.

Når en eksaminand har bestått den fornyede prøve i et skriftlig fag i henhold til bestemmelsene i § 14, skal den gamle karakter falle bort og den nye karakter påføres vidnesbyrdet, med tilføiese av at den er opnådd ved fornyet prøve.

For eksaminander som har bestått den fornyede prøve i muntlige fag og ferdigheter, opføres karakteren Ik.tf. på vidnesbyrdet og hovedkarakteren utregnes. Derefter tilføies utfallet av den fornyede prøve i vedkommende fag. Se § 42, 3 og § 20, 1ste ledd.

B. *Artium.*

§ 14. For hovedstilen og tilleggsstilen i norsk gis særskilte karakterer.

§ 19. På vidnesbyrdet opføres særskilte karakterer for følgende muntlige fag.

1. Norsk.
2. Tysk.
3. Engelsk.
4. Fransk.
5. Latin (for kandidater på latinlinjen).
6. Gresk (valgfritt fag på latinlinjen).

7. Historie. 23 desbr.
8. Norges geografi.
9. Matematisk geografi (for kandidater på reallinjen).
10. Kjemi med fysiologi.
11. Biologi.
12. Fysikk (for kandidater på reallinjen).
13. Matematikk.

Hertil kommer:

14. Gymnastikk (for gutter).

(Resten av paragrafen blir uforandret.)

§ 20. Ved de muntlige artiumsprøver og ved prøven i gymnastikk gis følgende karakterer:

Meget tilfredsstillende ..... M.tf.
Tilfredsstillende ..... Tf.
Nogenlunde tilfredsstillende .... Ng.tf.
Ikke tilfredsstillende ..... Ik.tf.

Elever som ved avgangsprøven i gym. I eller II har fått karakteren Ik.tf. i et av de muntlige fag som avsluttes der (se A § 7), skal ha adgang til ved den utsatte prøve i oktober (§ 39) å underkaste sig fornyet prøve i vedkommende fag. Beståes denne prøve, blir som artiumskarakter å opføre Ng.tf.

(Resten av paragrafen går ut.)

§ 28. Privatister har adgang til før artiumsåret ved et eksamensberettiget gymnasium å underkaste sig 1ste og 2nen klasses prøver i kjemi med fysiologi, Norges geografi, på real- og latinlinjen tysk skriftlig og muntlig og for gresklesende kandidater engelsk. (A § 8, C § 17, de to siste ledd.)

Bestemmelsen i § 20 om fornyet prøve for elever gjelder også for privatister som har benyttet denne adgang og i et muntlig fag har fått karakteren Ik.tf.

§ 32. (De to siste avsnitt går ut.)

§ 34. På grunnlag av karakterene for de skriftlige og de muntlige prøver bestemmes en hovedkarakter. Dette skjer på følgende måte:

For de enkelte karaktergrader regner man nedenstående tallverdier:

S.tf.	får	verdien	4
M.tf.	»	»	3
Tf.	»	»	2
Ng.tf.	»	»	1
Måtelig	»	»	÷ 2
Ik.tf.	»	»	÷ 3

23 desbr. Og for de forskjellige fag bruker man følgende vekttall på de forskjellige artiumslinjer:

	Reallinjen	Engelsklinjen	Latinlinjen	Latinlinjen med gresk
Norsk skriftlig:				
Hovedstilen	2	2	2	2
Tilleggsstilen	1	1	1	1
Tysk skriftlig	1	2	2	—
Engelsk skriftlig	—	3	—	—
Latin skriftlig	—	—	3	3
Fysikk skriftlig	2	—	—	—
Matematikk skriftlig	3	1	1	1
Norsk muntlig	2	2	2	2
Tysk muntlig	1	2	1	1
Engelsk muntlig	1	3	1	1
Latin muntlig	—	—	3	3
Gresk	—	—	—	3
Fransk	2	2	2	1
Historie	2	3	3	3
Norges geografi	1	1	1	1
Matematisk geografi	1	—	—	—
Kjemi med fysiologi	1	1	1	1
Biologi	1	1	1	1
Fysikk muntlig	2	—	—	—
Matematikk muntlig	2	1	1	1
Vektsum	25	25	25	25

Hovedkarakteren bestemmes så efter den pointsum som man får ved å multiplisere karakterenes tallverdier med vekttallene for de respektive prøver.

Hovedkarakteren blir:

Særdeles tilfredsstillende når pointsummen minst er 3 ganger vektsummen og ingen enkelt karakter er under M.tf. for noget skriftlig fag eller under Tf. for noget muntlig fag.

Meget tilfredsstillende når pointsummen minst er 2⅖ ganger vektsummen og ingen enkelt karakter er under Ng.tf.

Tilfredsstillende når pointsummen minst er 1⅗ ganger vektsummen.

Nogenlunde tilfredsstillende når pointsummen er lavere enn 1⅗ ganger vektsummen og kandidaten allikevel har bestått eksamen (se § 35).

§ 35. Til å bestå artium kreves (sammenlign § 17):

1. At summen av karakterenes tallverdier minst er to større enn antallet av karakterer.
2. (Uforandret.)

§ 46. Til bestått artium efter § 45 kreves: 23 desbr.

a. (Uforandret.)
b. (Uforandret.)
c. At summen av karakterenes tallverdier minst er to større enn antallet av karakterer.
(Siste punktum blir uforandret.)

§ 48. Til bestått artium efter § 47 utkreves:

a. (Uforandret.)
b. (Uforandret.)
c. At summen av karakterenes tallverdier minst er to større enn antallet av karakterer.
(Siste punktum blir uforandret.)

II.

Disse bestemmelser skal gjelde fra og med eksamen i 1933.

Kongelig resolusjon *). 23 desbr.

1. Justisdepartementet bemyndiges til å fastsette nærmere regler for meddelelse av opholdstillatelse på ubestemt tid, herunder bestemmelse om lægeundersøkelse efter § 6 i lov av 22 april 1927 med tilleggslov av 30 juni 1932 nr. 10.
2. Den i § 18, 3. ledd i lov nr. 10 av 30 juni 1932 om forandring i lov om utlendingers adgang til riket av 22 april 1927 omhandlede myndighet skal herefter være Centralpasskontoret.

Kongelig resolusjon *) om fastsettelse av skibsavgift til Bergens børs i kalenderåret 1933. 23 desbr.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberger og beverternæringen i Lista herred, Vest-Agder fylke. 23 desbr.

Skrivelse fra Justisdepartementet. 30 desbr.

Bruken av nynorsk og bokmål ved statskontorer.

Man tillater sig å innberette følgende forandringer vedkommende kommuner i Rogaland fylke i den opgave som dette departement sendte ut 30 juni d. å., jfr. kongelig resolusjon 29 januar 1932 post 6:

1. Følgende herreder som i listen er opført som nøitrale, har forlangt nynorsk: Heskestad, Avaldsnes, Time og Sauda.

*) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52.
**) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52, hvor vedtekten er inntatt.

30 desbr. 2. Følgende kommuner som i listen er opført som nøitrale, har forlangt bokmål: Skudenes og Stavanger.

Tysvær herredstyre har gjort følgende vedtak: «Heradstyret krev at der i brevbyte med styremagtene vert nyta det same mål som ordførarane til kvar tid bruka. Fortida er dette nynorsk». Strand herredstyre har gjort følgende vedtak: «Herredstyret ønsker å bruke det målføre i offentlig skriftveksel som til enhver tid passer for herredstyrets ledelse idet man går ut fra at svarsskrivelser avfattes i det målføre som de oprinnelige skrivelser er avfattet i».

Ved beregning av flertallet i distriktet, jfr. den nevnte resolusjons post 3, antar dette departement for sitt vedkommende at disse to herreder fremdeles må betraktes som nøitrale.

30 desbr. **Skrivelse** fra Poststyret.

I forbindelse med tidligere ekspedisjoner, senest skrivelse herfra av 18 juli d. år, meddeles at ifølge mottatt underretning fra Utenriksdepartementet har nedennevnte land ratifisert følgende internasjonale postavtaler som blev sluttet i London 28 juni 1929:

Verdenspostkonvensjonen.

Hellas.
Tyrkia.
Guatemala.
Frankrike.

Overenskomsten om brev og esker med angitt verdi.

Hellas.
Tyrkia.
Frankrike.

Overenskomsten om postpakker

Hellas.
Tyrkia.
Frankrike.

Overenskomsten om postanvisninger.

Hellas.
Tyrkia.
Frankrike.

Overenskomsten om postinkassasjoner.

Hellas.
Tyrkia.
Frankrike.

Overenskomsten om postgiro. 30 desbr.

Hellas.
Frankrike.

Overenskomsten om blad og tidsskrifter.

Hellas.
Tyrkia.
Frankrike.

Skrivelse fra Socialdepartementet til Utenriksdepartementet. 31 desbr.

I anledning av spørsmål om bruk her i landet av fortinnede blytuber til tannpasta, uttaler departementet at der ikke er gitt almindelige bestemmelser som gjelder for hele landet, om bruk av blytuber til tannpasta, men at det tilligger hvert enkelt helseråd i samhøve med sundhetsloven av 16 mai 1860 og de for vedkommende kommune ved kongelig resolusjon godkjente helsevedtekter å føre tilsyn med stoffer som anses skadelige for helsen.

For øvrig henholder departementet sig til en uttalelse av medisinalstyrelsens kjemiker og medisinaldirektøren som går ut på, at det er all grunn til ikke å tillate at der til emballasje for tannpasta brukes tuber av bly, selv om disse er fortinnet innvendig og at man i tilfelle vil henstille til helserådene å forby dette.

Tillegg.*)

1919 13 oktbr. **Internasjonal overenskomst** **) om regulering av luftfarten, Paris 13 oktober 1919.

1925 17 juni. **Protokoll** ***) om forbud mot bruk i krig av kvelende, giftige eller lignende gassarter samt av bakteriologiske midler, Genève 17 juni 1925.

1928 2 juni. **Bernkonvensjonen** †) om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928.

1928 5 juni. **Vennskaps-, Handels- og Konsulartraktat** ††) mellem Norge og Amerikas Forente Stater.

1929 25 febr.

1929 20 april. **Internasjonal overenskomst** †††) om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929.

11 mai. **Konvensjon** [1]) mellem Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten.

31 mai. **Internasjonal overenskomst** [2]) om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929.

27 juli. **Genferkonvensjonene** [3]) av 27 juli 1929 om 1) såredes og sykes behandling i krig og 2) behandling av krigsfanger.

20 aug. **Avtale** [4]) om ensartet tilberedning av og betegnelser for sterkt virkende lægemidler, Bryssel 20 august 1929.

1930 21 juni. **Handels- og sjøfartskonvensjon** [5]) mellem Norge og Rumenia, Bukarest 21 juni 1930.

---

*) Det herunder inntatte har foreligget for redaksjonen for sent til å kunne optas på sin plass i vedkommende hefte.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1932 s. 1 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1932 s. 947 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1932 s. 32 flg.
††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1932 s. 952 flg.
†††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1932 s. 61 flg.
[1]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1932 s. 108 flg.
[2]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1932 s. 419 flg.
[3]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1932 s. 327 flg.
[4]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1932 s. 125 flg.
[5]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1932 s. 157 flg.

Avtale *) millom Norig og Island um fredeleg løysing av tvistemål, Tingvellir 27 juni 1930. 1930 27 juni.

Internasjonal overenskomst **) om lastelinjer, London 5 juli 1930. 5 juli.

Overenskomst ***) om forlik, rettslig avgjørelse og voldgift sluttet mellem kongeriket Norge og republikken Portugal, Lissabon 26 juli 1930. 26 juli.

Overenskomst †) om forlik, voldgift og rettslig avgjørelse mellem Norge og Østerrike, Oslo 1 oktober 1930. 1 oktbr.

Handelstraktat ††) mellem Norge og Finnland, Helsingfors 11 november 1930. 11 novbr.

Overenskomst †††) om økonomisk forståelse mellem den belgisk-luksemburgske økonomiske Union, Danmark, Nederland, Norge og Sverige, Oslo 22 desember 1930. 22 desbr.

Konvensjon [1]) mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige inneholdende internasjonalprivatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål med sluttprotokoll, undertegnet i Stockholm 6 februar 1931. 1931 6 febr.

Konvensjon [2]) mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående inndrivning av underholdsbidrag, undertegnet i Oslo 10 februar 1931. 10 febr.

Noteveksling [3]) angående samtykke til eksterritorialrettens ophevelse i Kina. 23 april.

Norsk-italiensk noteveksling [4]) om ophevelse av legalisering av oprinnelsesbevis og handelsfakturaer. 1930 31 juli. 1931 30 april.

Avtale [5]) med Danmark om gjensidig fritagelse for beskatning av skibsfart. 1931 5 aug.

*) Innteken i «Overenskomster» nr. 3 for 1932 s. 166 flg.
**) Inntatt i «Overenskomster nr. 7 for 1932 s. 734 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1932 s. 172 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1932 s. 235 flg.
††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1932 s. 273 flg.
†††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1932 s. 287 flg.
[1]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1932 s. 198 flg.
[2]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1932 s. 184 flg.
[3]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1932 s. 252 flg.
[4]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1932 s. 255 flg.
[5]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1932 s. 263 flg.

1931 8 aug. **Avtale** *) med Sverige om gjensidig anerkjennelse av førerkort m. v.

15 aug. **Avtale** **) mellem Norge og Grekenland i hensikt gjensidig å frita for inntektsbeskatning visse fordeler som skriver sig fra rederivirksomhet, Rom 15 august 1931.

13 novbr. **Handels- og sjøfartskonvensjon** ***) mellem Norge og Portugal, Lissabon 13 november 1931.

26 novbr. **Traktat** †) om forlik, voldgift og rettslig avgjørelse mellem Norge og Bulgaria.

23 desbr. **Noteveksling** ††) mellem Norge og Japan om gjensidig fritagelse for beskatning av skibsfarten.

31 desbr. **Handelsavtale** †††) med Brasil, Rio de Janeiro 31 desember 1931.

1932 2 janr. **Forskrifter** [1]) for utgassing av skib med blåsyregass ved blåsyreholdige pulver som middel til utryddelse av rotter, veggelus, kakerlakker og møll m. m.

Utferdiget av Socialdepartementet i henhold til kongelig resolusjon av 1 mai 1931, jfr. departementets rundskrivelse av 2 januar 1932.

Blåsyregassholdige pulver («Zyklon B» o. lign.) er flytende blåsyre, tilsatt små mengder av stoffer som lett irriterer slimhinnene (tåregass), som er opsuget i kiselgur el. lign. Utsatt for luftens påvirkning avgir disse pulver straks sitt innhold av blåsyregass og blir derfor forsendt i lufttette beholdere av form som almindelige konservedåser. På grunn av sitt innhold av blåsyre hører disse pulver til de sterkeste gifter.

Når blåsyregass utvikles i et lukket rum, er allerede få åndedrag tilstrekkelig til å fremkalle bevisstløshet og ved videre innånding følger døden hurtig.

Blåsyregass lukter svakt av bitre mandler og frembringer en svak irritasjon i hals og strupe. Dette er imidlertid ikke noget sikkert kjennetegn, da der er mange mennesker som absolutt ikke kan merke blåsyregass, selv om gassmengden er så stor at den kan virke dødelig. Den av blåsyren tilsatte

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1932 s. 264 flg.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1932 s. 267 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1932 s. 295 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1932 s. 987 flg.
††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1932 s. 305 flg.
†††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1932 s. 309 flg.
[1]) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

irritasjonsgass vil imidlertid angripe øinenes, munnens og nesens slimhinner og kan således gjøre opmerksom på faren før en ulykke inntrer. Selv om man bare merker en lett irritasjon, må man regne med forgiftning og ta sine forholdsregler derimot. 2 janr.

For utgassingen av skib med blåsyregass er fastsatt følgende forskrifter som må følges nøiaktig:

§ 1. Utgassing kan bare foretas av dem som er godkjent hertil av medisinaldirektøren og på den i disse forskrifter angitte måte. Godkjennelsen kan når som helst tilbakekalles. Til utgassing må bare brukes blåsyregassholdig pulver som er godkjent av medisinaldirektøren.

§ 2. Tillatelse til utgassing må for hvert enkelt tilfelle være innhentet fra helserådets ordfører senest 24 timer før utgassingen foretas, såfremt ikke anderledes er bestemt av vedkommende helseråd. I tilfelle av nektelse kan avgjørelsen innankes for Socialdepartementet.

§ 3. Ved enhver utgassing må der være minst to mann, som begge skal være godkjent i henhold til § 1 og ha godkjennelsen med sig.

§ 4. Så vel ledelse som ansvar påhviler utgassingslederen. Han skal således overvåke tilsetningen av blåsyregasshodig pulver og kontrollere skibets frigivelse. Det øvrige arbeide kan utføres av underordnet personale under ledelse av den annen til skibsutgassing autoriserte mann. Utgassingslederen skal forvisse sig om, at alle som deltar i en utgassing har nøie kjennskap til blåsyrens farlighet og er øvet i bruken av gassmaske.

§ 5. Utgassing av skib med blåsyre må bare foretas når skibet ligger ute på havnen eller ved avsperret, for publikum ikke tilgjengelig kai eller havneavsnitt. Når skibet ikke ligger ute på havnen, skal der være minst 5 m avstand fra nærmeste skib.

§ 6. Når et skib skal utgasses, må det først underkastes en besiktigelse. Denne skal foretas av utgassingslederen sammen med en representant for rederiet eller en av skibets officerer. Ved denne besiktigelse blir

1) fastslått om skibets utgassing er gjennemførbar.
   Hvis dette er tilfelle blir
2) størrelsen av de rum som skal utgasses bestemt,
3) derefter gjennemgåes med en av skibets officerer hvilke forholdsregler må treffes fra skibets side før utgassingen.
   Disse forholdsregler er:

a) Ventilasjonsåpninger og lysventiler tettes.
b) Ventiler tettes og ventilasjonen avstenges.
c) Kjettinghuller til kjettingkassen tilstoppes godt.

2 janr.

d) Løigat, innklædninger av peilerør og øvrige innklædninger åpnes.
e) Luker i mellemdekk avtas, luker på overdekket legges på og dekkes med presenninger og skalkekiler legges klar.
f) Væsker og levende planter fjernes.
g) Madrasser stilles på høikant.
h) Minst 1 time før utgassingen skal begynne, må alle personer undtagen skibsvakten og utgassingspersonalet gå fra borde. Vakthavende officer gir utgassingslederen beskjed om evakueringen når denne er foregått. Samtidig med evakueringen heises giftflagg og efter endt evakuering avsperres landgangen, resp. fallrepet, og advarselsplakater settes op ved landgangen og på kaien, resp. ved fallrepet. Plakatene må holdes oplyst når der ikke er godt dagslys.
i) Skibsvakten pålegges hele tiden å opholde sig på dekk eller kai ved landgangen og å forby uvedkommende å komme ombord så lenge skibet står under gass eller utluftning.
j) Skorstenen fra kabyssen tettes og fyren slukkes.
k) Ingen må sove ombord før skibet er endelig frigitt.
l) Lys og damp må has i beredskap. (Gjelder ikke skib i oplag).
m) Eventuelt må der kunne bli ophengt vindsekker.

4) Derefter gjennemgåes med vedkommende officer hvilke forholdsregler der fra skibets side må foretas efter utgassingen.

Disse er:

a) Ophold i utgassede rum er bare tillatt med åpne vinduer og åpne dører. Å sove eller legge sig ned i utgassede rum er forbudt inntil skibet er endelig frigitt.
b) Samtlige lysventiler, vinduer og dører må mest mulig stå åpne.
c) Hver mann er forpliktet til på det grundigste å gjennembanke sine madrasser, tepper, puter, polstrede ting, løse gjenstander etc. i fri luft.
d) Man må være opmerksom på at de første tegn på blåsyreforgiftning er svimmelhet, angst, susen for ørene, hodepine, kvalme og opkastning. Skulde der på grunn av ophold i ennu ikke tilstrekkelig utluftede rum merkes slike tegn, så må vedkommende straks forlate rummet og begi sig ut i fri luft og sørge for at rummet blir ytterligere utluftet i flere timer.
e) Ved fuktig og koldt vær må alle beboelsesrum så vidt mulig straks opvarmes sterkt.

Er dette ikke mulig, så må luftingen av rummene efter forholdene tilsvarende forlenges. I ethvert tilfelle må rummene ikke benyttes til å sove i, før dette ifølge gassrestprøven uttrykkelig er tillatt av lederen for utgassingen. 2 janr.

f) Ingen andre enn skibets besetning, de som deltar i utgassingen samt andre som har nødvendig arbeide ombord, tillates å komme ombord før skibet er endelig frigitt. Ingen besøkende, herunder innbefattet slektninger, må komme ombord før skibet er endelig frigitt.

g) Samtlige nøkler til alle skibsrum må være ombord og stå til forføining for at der til enhver tid kan utføres efterkontroll på gassfrihet.

Vedkommende skibsofficer får utlevert minst 1 eksemplar av «Forholdsregler for skibsbefalet ved blåsyreutgassing med blåsyregassholdig pulver» *) og skal erkjenne med sin underskrift i en dertil bestemt bok, at han har mottatt reglene, satt sig inn i dem og vil sørge for at de overholdes. Boken opbevares av lederen for utgassingen.

§ 7. På grunnlag av de opstillede rumstørrelser blir nu å beregne den mengde av blåsyregassholdig pulver som tiltrenges for de forskjellige rum. For amerikansk certifikat tiltrenges for lasterum 2,4 kg HCN innhold pr. 1000 m^3 rum. Minste innvirkningstid er 2 timer. Hvor det gjelder veggelus, kakerlakker etc. brukes 4,8 kg pr. 1000 m^3 og innvirkningstiden må være minst 6 timer.

Man må alltid bringe med ombord endel mere blåsyregassholdig pulver enn der efter beregningen skal medgå.

Blåsyregassholdig pulver skal bringes ombord ved begynnelsen av utgassingsarbeidet. Skulde det imidlertid av en eller annen grunn være nødvendig å bringe det blåsyregassholdige pulver ombord før, må det opbevares under lås. Opbevaringen skjer best i rummet for rormaskineriet.

§ 8. Samtidig med det blåsyregassholdige pulver bringes ombord alt det som for øvrig er nødvendig for utgassingen. Blandt disse ting hører surstoffapparat for kunstig åndedrett med surstoffbeholder og reserve surstoffbeholder, samaritankasse med alle nødvendige forbindingssaker samt gassrestreagens. Endelig må man ha det fornødne antall gassmasker med reserve patroner og reserve dugglass. Av gassmasker skal der alltid være minst én i reserve.

Lederen av utgassingen skal før utgassingen begynner forvisse sig om, at det her nevnte materiale til beskyttelse

*) Inntatt som bilag 1 a og b.

2 janr. mot og hjelp ved forgiftning er til stede i fullt brukbar stand, spesielt skal han forvisse sig om at der er nok surstoff på surstoffapparatets beholder, likeledes skal han forvisse sig om at gassrestpåvisningsreagensene er i fullt brukbar stand.

§ 9. Helst dagen før utgassingen skal foregå blir der ved landgang eller fallrep opstillet en tavle med underretning om, når utgassingen skal foregå og om til hvilket tidspunkt alle med undtagelse av skibsvakten og utgassingsmannskapet skal ha forlatt skibet.

§ 10. Om morgenen på den dag utgassingen skal foregå begynner tetningsarbeidet, som utføres av utgassingspersonalet. Samtidig blir det undersøkt, om alle de forberedelser, som skulde gjøres av skibsmannskapet er utført. Herunder må påses at alle flytende drikkevarer i åpne kar er fjernet, vaskevann må likeledes fjernes. Levende planter og fotografiske artikler angripes av blåsyren og bør derfor fjernes. Utgassingslederen må passe på at alle rum i skibet er åpne eller at der ombord er nøkler, så man lett kan komme inn i de forskjellige rum. Skibslanternene må holdes i beredskap.

§ 11. Efter at nu det hele skib er rømmet for folk, så kun skibsvakten og en representant for befalet er igjen ombord, går utgassingslederen gjennem hele skibet sammen med representanten for befalet og overbeviser sig om at der ingen er igjen ombord. Fra nu av skal hvert medlem av utgassingsgjengen bære sin gassmaske i fullt brukbar stand på sig, og ta den på når lederen gir ordre til det.

§ 12. Mens lederen utfører denne kontrollgang åpnes boksene med det blåsyregassholdige pulver av den resterende del av gjengen og forsynes med lufttette gummihetter. Ved siden av de åpnede bokser på dekk må herefter alltid være en av utgassingsgjengen som vakt.

Derefter blir det blåsyregassholdige pulver båret rundt og fordelt på de forskjellige rum. Ved siden av hver boks blir der lagt et stort ark papir, som skal tjene til å opta pulveret. I rum hvor der er tepper eller linoleum på gulvene må der dessuten under hvert ark papir legges rene sekker for å hindre at teppene eller linoleumen blir angrepet av blåsyren.

§ 13. Så snart det blåsyregassholdige pulver er fordelt på de forskjellige rum og lederen er ferdig med sin kontrollgang, skal samtlige som tilhører utgassingsgjengen forsamles på dekk og de skal her overbevise sig om at skibsvakten er i orden. Derefter kan utstrøing av pulveret ta sin begynnelse. Under denne må samtlige medlemmer av gjengen følges og før utstrøingen i de forskjellige rum må vedkommende leder

atter overbevise sig om at der ingen mennesker er igjen i rummene. Utstrøingen foretas sådan at man ikke, når man går ut av et rum, må gå gjennem et rum hvor der allerede er utstrødd blåsyregassholdig pulver. 2 janr.

Efterhvert som det blåsyregassholdige pulver er utstrødd blir døren til rummet klebet igjen og forsynt med advarselsskilt. På lasterummene blir lukene pålagt, overdekket med presenninger og kiler påsatt. Hvis utgassingen foregår under sterk vind, skal presenningen skalkes fast som for høi sjø.

§ 14. Efter innvirkningstiden blir alle rum luftet. Luftingen av de forskjellige rum på ett og samme dekk skjer i motsatt rekkefølge av den som blev fulgt ved utstrøingen av det blåsyregassholdige pulver. Man fjerner nu alle luker, avtar dekket om ventilatorene, åpner alle dører og ventiler. For at luftingen skal kunne foregå så hurtig som mulig er det hensiktsmessig at rummene kan opvarmes og lysmaskinen settes i gang. Før dette skjer må man imidlertid ha overbevist sig om, at maskinrummet er så gassfritt at man uten fare kan opholde sig i det. All kunstig ventilasjon bør settes i gang så snart som mulig. Gassmasker må bæres ved alt arbeide med luftingen.

Så snart skibet er nogenlunde gassfritt, begynner man med å bortskaffe restene av det blåsyregassholdige pulver.

Finnes efter utgassingen døde rotter i større antall, skal helserådet underrettes.

§ 15. Under den hele tid skibet står under gass og til det er foreløbig frigitt skal der være 1 mann av utgassingsgjengen ombord som er ordentlig instruert og øvet i redningsarbeide og behandling ved blåsyreforgiftning. Denne sikkerhetsvakt skal passe på, at der ikke går nogen inn i et rum som er under utgassing eller utlufting før det er foreløbig frigitt. Skibsvakten må ikke gå inn i sådanne rum. Når rummene åpnes for utlufting, skal der være 2 mann av utgassingsgjengen med de foran nevnte kvalifikasjoner til stede og disse må den hele tid følges ad.

Sikkerhetsvakten skal den hele tid ha sin gassmaske med sig.

§ 16. Frigivelsen av skibet kan skje dagen efter utgassingen. Man foretar først en foreløbig frigivelse som almindelig utføres morgenen efter utgassingen. Efter denne tar lederen for utgassingen giftflagget ned og mannskapet får lov til å komme ombord. Når mannskapet kommer ombord ved den foreløbige frigivelse, samles det, «Veiledning for skibsbesetningen efter utført blåsyregassing» *) blir op-

*) Inntatt som bilag 2.

2 janr. lest for dem og hver mann får utlevert et eksemplar av veiledningen. Likeledes ophenges under den foreløbige frigivelse på en rekke steder, bl. a. ved alle nedganger, i mannskapsrummene og i maskinrum, plakater med følgende tekst: «Det er farlig og derfor forbudt å opholde sig i lasterum uten at lukene er fullstendig åpne, og andre rum uten at så vel dører som vinduer og ventiler står åpne. Å sove ombord eller bare å legge sig ned er absolutt forbudt.»

Den endelige frigivelse kan først skje minst 6 timer efter den foreløbige frigivelse. Efterat den endelige frigivelse er foretatt, kan man sove ombord.

Den foreløbige frigivelse kan, når ikke anderledes er bestemt av helserådet, foretas av utgassingslederen alene, den endelige frigivelse skal foretas av utgassingslederen sammen med en representant for helserådet; erklæring om at skibet er endelig frigitt undertegnet av utgassingslederen og helserådets representant sendes til helserådets ordfører, likesom erklæring om frigivelsen innføres i utgassingslederens journal og undertegnes av utgassingslederen og helserådets representant.

Enhver frigivelse (foreløbig eller endelig) må være basert på en nøiaktig undersøkelse av hele skibet med gassrestreagensen. Det med benzidinacetat — kobberacetatreagensen fuktede papir må ved den endelige frigivelse i løpet av 10 sekunder ikke vise mer enn spor av blåfarvning. Til sammenligning anvendes et farvemønster som alltid skal medfølge kassen eller etuiet med kjemikaliene for gassrestprøven (se for øvrig bruksanvisningen for utførelsen av gassrestprøven). Man må ved frigivelsen spesielt ha sin opmerksomhet henvendt på kroker og hjørner samt på madrasser, puter etc.

Rum, hvortil der ved den endelige frigivelse ikke kan skaffes nøkkel, blir ikke frigitt, før nøklen er kommet til veie og prøve foretatt. Skulde man i enkelte rum ved gassrestprøven for den endelige frigivelse få blåsyrereaksjon, blir skibet å frigi med undtagelse av disse rum, som da igjen må luftes grundig og først blir tillatt å sove i efter fornyet prøve. Like før gassrestprøven for den endelige frigivelse av beboelsesrum (mannskapsrum, lugarer, kahytter, salonger o. l.) foretas, skal vedkommende rum ha stått lukket og uten ventilasjon 1 time. Skibets befal overgis en fortegnelse over de rum som ikke er endelig frigitt og må gi kvittering for mottagelsen av samme.

§ 17. Har utgassingen kun omfattet lasterum og proviantrum, blir skibet å holde sperret minst 2 timer efterat den siste luke er fjernet. Dekket og de ikke utgassede rum

blir først å frigi for almindelig ferdsel efterat man har over- 2 janr.
bevist sig om at det over alt er fritt for blåsyrerest.

§ 18. Når lufttemperaturen er lav, spesielt når været er stille og luften er meget fuktig, må man være opmerksom på at luftingen vil ta lang tid både før den foreløbige frigivelse og før den endelige frigivelse, hvis der ikke sørges for opvarmning og/eller kunstig ventilasjon.

Hvis det viser sig at der er kondensert vann på veggene i skibsrummene (veggene er fuktige), skal man, efterat man ved den vanlige prøve for endelig frigivelse har funnet negativ gassrestreaksjon, lukke rummet (dekke lukeåpninger etc. som ved utgassingen) og la det stå lukket i 6 timer, og først frigi rummet endelig når man efter at det har stått lukket i denne tid ikke får positiv gassrestreaksjon.

§ 19. Ved lettere forgiftningstilfelle må man sørge for å få vedkommende straks ut i frisk luft. Man underretter straks en læge og begynner å gå med den syke frem og tilbake med en mann under hver arm inntil illebefinnendet er overstått.

Ved alvorligere forgiftningstilfelle blir også vedkommende straks å bringe ut i frisk luft. Man budsender læge, fjerner klærne og begynner så straks med kunstig åndedrett. Dette skal understøttes av surstoffapparatet. Lykkes det ikke å få åndedrettet i gang, og den tilkalte læge ikke er kommet til stede, kan man, såfremt der ved budsendelsen er konferert med lægen derom, gi en innsprøitning av 0,01 gr lobelin.

§ 20. Utgassingslederen har ansvaret for at samtlige som deltar aktivt i en utgassing ved prøver har godtgjort at de kjenner til, hvordan forgiftningstilfelle skal behandles, og til bruk av surstoffapparatet.

§ 21. Alle som er autorisert til å foreta utgassing med blåsyre skal føre en av medisinaldirektøren autorisert bok, i hvilken de foretatte utgassinger innføres under angivelse av tid og sted for utgassingen, arten og størrelsen av det utgassede rum, mengden av anvendt stoff med tilføielse av dettes handelsnavn samt navnet på de personer som foretar utgassingen. På forlangende skal boken fremlegges for direktøren for det civile medisinalvesen, vedkommende politifunksjonær eller helserådsfunksjonær til gjennemsyn.

§ 22. Overtredelse av disse forskrifter, som nøie må følges, er straffbar.

2 janr. *Bilag 1 a.*

Forholdsregler for skibsbefalet ved blåsyreutgassing med blåsyregassholdig pulver.

(Fastsatt av Socialdepartementet 2 januar 1932.)

Den ..... kl. ..... blir skib ..... utgasset med blåsyre.

For at utgassingen skal foregå så hurtig og lettvint som mulig og for å undgå ulykkestilfelle må de forordninger som utstedes av lederen for utgassingen overholdes og følgende punkter iakttas av skibsbefalet:

1. Blåsyre er en av de sterkeste gassformige gifter. Få åndedrag av den innesluttede gass er tilstrekkelig til å fremkalle døden. Små gassmengder gjør sig merkbar ved en søtlig lukt, som minner om bitre mandler, og en lett kratsen i halsen.
2. Blåsyregass er uskadelig for alle beklædningsgjenstander og husgeråd så vel som for last og proviant. Proviantrummene behøver derfor ikke å rømmes, dog må åpne, flytende proviantrester fjernes.
3. Til det med lederen for utgassingen nærmere avtalte tidspunkt må alle skylighter, ventilasjonsåpninger og ovnsrør omhyggelig ombindes med seilduk så de blir helt tett, samtidig som alle lysventiler lukkes og skrues til.

   Ventilasjonsanlegg må stanses, og de ventiler som fører til frisk luft må stenges. Også åpningen for ankerkjettingen til kjettingkassen må tilstoppes godt.
4. Løigat, innklædningen av peilerør og øvrige innklædninger må åpnes så meget at gassen kan trenge inn i alle deler av de rum som skal utgasses. Skott som forbinder kullbunkene med lasterummet må lukkes. Hvis tunnelen for propellakselen ikke skal utgasses, må den likeledes være lukket.
5. Lukene i samtlige mellemdekk må være åpne. Lukene til øverste dekk må derimot legges godt på og overdekkes med presenninger som kiles fast.
6. Vann og alle andre væsker som finnes i rum som skal utgasses og som ikke er i lufttett lukkede beholdere må fjernes eller slåes vekk. Levende planter må likeledes fjernes.
7. Skibet må være rømmet av alle personer med undtagelse av skibsvakten (se punkt 8) minst 1 time før utgassin-

gen skal begynne. Vakthavende officer må gi lederen for utgassingen beskjed om skibets evakuering. Samtidig med evakueringen heises giftflagget og efter endt evakuering avsperres landgangen, henholdsvis fallrepet, med tauer, og advarselsplakater settes op ved landgangen og på kaien, henholdsvis ved fallrepet; plakatene må holdes oplyst når der ikke er godt dagslys. Giftflagget nedtas av utgassingslederen ved den foreløbige frigivelse. 2 janr.

8. Som skibsvakt blir en av utgassingslederen godkjent vaktmann tilbake. Denne eller sikkerhetsvakten av utgassingsgjengen skal ha nøkler til alle rum og bekvemmeligheter, således at alle rum, også de som ikke skal utgasses, er tilgjengelige.

Også i et lukket rum kan der trenge inn så meget gass, at opholdet der efter utgassingen kan være farlig. I de rum som skal utgasses for kakerlakker og veggedyr må dessuten samtlige skap og skuffer åpnes og madrasser settes på høikant for at en fullstendig ødeleggelse av utøiet kan finne sted.

Efter utgassingen blir de gjennemgassede rum stående åpne for at de hurtigere kan luftes ut.

9. Skibsvakten må hele tiden opholde sig på dekk eller kai ved landgangen og forby enhver uvedkommende adgang til skibet så lenge skibet står under gass eller utlufting.

10. I de rum som er utgasset må der ikke soves den første natt efter utgassingen.

Alle senger, madrasser og polstrede møbler må efter utgassingen grundig bankes og luftes ut.

11. Dekksarbeide og arbeide i ikke utgassede rum kan efter utgassingen, men før den endelige frigivelse, bare utføres i samråd med lederen for utgassingen, som bestemmer tidspunktet for adgang til rummene.

12. For arbeider som er nødvendig for driftens opretthol-delse, som f. eks. fyring av kjeler, betjening av lysmaskiner o. l., er særlige forordninger kun å treffe i samråd med lederen for utgassingen.

13. For at en hurtig og programmessig avvikling av utgassingsarbeidet kan foregå, er det ubetinget nødvendig at der straks efter utluftingen står damp til forføining for winchene og lys til hele skibet. (Gjelder ikke skib som ligger i oplag.)

2 janr. 14. For at utluftingen kan foregå raskest mulig bør ventilatortrakter (luftrør) settes på plass, ventilasjonen settes i gang og eventuelt vindsekker ophenges.

Jeg har lest igjennem foranstående og vil gi de fornødne anvisninger. (Se nedenfor.) Et eksemplar av disse forholdsregler har jeg mottatt.

..... den .....

.....

Skibsfører.

Bilag 1 b.

Forholdsregler for skibsbefalet. (Resymé.)

1. Tette ventilasjonsåpninger og lysventiler.
2. Tette ventiler og stenge ventilasjonen.
3. Kjettinghuller til kjettingkassen tilstoppes godt.
4. Løigat, innklædninger av peilerør og øvrige innklædninger åpnes.
5. Luker i mellemdekk avtas, luker på overdekk legges på og dekkes med presenninger og skalkekiler legges klar.
6. Vann og alle andre væsker og levende planter fjernes.
7. Madrasser stilles på høikant, skap og skuffer åpnes.
8. Mannskapene fra borde, skibsvakt med nøkler til alle rum blir tilbake.
9. Instruere skibsvakten.
10. Tette skorstenen fra kabyssen, slukke fyren.
11. Ikke sove i de utgassede rum før frigivelsen.
12. Lys og damp has i beredskap. (Gjelder ikke skib i oplag.)
13. Eventuelt ophengning av vindsekker.

Bilag 2.

Veiledning for skibsbesetningen efter utført blåsyreutgassing.

(Fastsatt av Socialdepartementet 2 januar 1932.)

Meget viktig. — Les nøie igjennem.

På grunn av blåsyregassens farlighet er skibet

.....

bare foreløbig frigitt idag kl.....

For også senere å utelukke enhver fare må de efterfølgende forskrifter følges på det nøiaktigste av enhver av besetningen.

1. Ophold i de gjennemgassede rum tillates kun med åpne vinduer og åpne dører. Å sove og også å legge sig ned i gjennemgassede rum er forbudt inntil den endelige frigivelse. (Se videre nedenfor.) 2 janr.
2. Samtlige lysventiler og vinduer må hele dagen igjennem stå så meget som mulig åpne.
3. Hver mann er forpliktet til på det grundigste å gjennembanke sine madrasser, tepper, puter, polstrede ting, løse gjenstander m. v. i fri luft.
4. Særlig må man legge merke til at de første tegn på en blåsyreforgiftning er svimmelhet, susen for ørene, hodepine, uvelsfornemmelser og opkastning.

   Skulde der på grunn av ophold i ennu ikke tilstrekkelig utluftede rum merkes slike tegn (symptomer), så må vedkommende straks forlate rummet, gå ut i frisk luft og sørge for at rummet ytterligere blir luftet i flere timer.
5. Ved fuktig og koldt vær må alle beboelsesrum så vidt mulig straks opvarmes sterkt.

   Er dette ikke mulig, må luftingen av rummene efter forholdene tilsvarende forlenges. I ethvert tilfelle må rummene ikke igjen benyttes til å sove i, før dette ifølge gassrestprøven uttrykkelig er tillatt av lederen for utgassingen.
6. Ingen besøkende, herunder innbefattet slektninger, tillates å komme ombord før skibet er endelig frigitt.
7. Samtlige nøkler til alle skibsrum må være ombord til forføining, for at der til enhver tid kan utføres en efterkontroll på gassfrihet.

Kun når foranstående forskrifter er opfylt kan skibet endelig frigis til det forutsatte tidspunkt, nemlig .....

Først denne endelige frigivelse tillater ophold i rummene også til å sove i.

Foranstående anvisninger har jeg også gitt skibets fører og/eller vakthavende muntlig.

.....

Leder for utgassingen.

Jeg er gjort bekjent med foranstående og vil sørge for at de ovenfor gitte anvisninger nøie blir fulgt.

..... den .....

.....

Skibsfører.

2 janr. **Forskrifter** *) for utgassing av drivhus og lignende rum med blåsyregass ved calciumcyanidholdige pulver til bekjempelse av utøi.

Utferdiget av Socialdepartementet i henhold til kongelig resolusjon av 1 mai 1931, jfr. departementets rundskrivelse av 2 januar 1932.

Til å foreta utgassing av drivhus og lignende rum med blåsyre ved hjelp av calciumcyanidholdige pulver (cyanogasspulver o. l.) til bekjempelse av utøi kan helseråd godkjenne en eller flere personer som er kjent som pålitelige og som har fått undervisning i sådan utgassing og de farer bruken av midlene kan forårsake. Undervisningen må være gitt av nogen som medisinaldirektøren har godkjent til å undervise i sådan utgassing.

For utgassing og behandlingen av de hertil bestemte kjemikalier gjelder følgende regler:

1. Calciumcyanidholdige stoffer (cyanogasspulver o. l.) som er utlevert til bekjempelse av utøi i drivhus, må ikke anvendes til utgassing av rum som brukes til stadig opholdssted for mennesker.
2. Drivhus som står i umiddelbar forbindelse med beboelsesrum eller med stall, må ikke utgasses med blåsyre.
3. Under alt arbeide med de calciumcyanidholdige stoffer skal utgassingspersonalet for beskyttelse mot blåsyre bruke gassmaske (munnstykke med innsats og neseklemme) av godkjent konstruksjon, likesom de skal bruke sådan når de går inn i rum som er under utgassing eller skal utluftes efter endt utgassing.
4. Calciumcyanidholdige stoffer (cyanogasspulver o. l.) må bare utleveres i lukkede gasstette originalbokser, hvis innhold pr. boks ikke må overstige 0,8 kg calciumcyanid (2 kg cyanogasspulver og bare til personer som er berettiget til å forskrive disse stoffer.
5. Calciumcyanidholdige stoffer må bare lagres i gasstette lukkede originalbokser i avlåste kolde, tørre og godt ventilerte rum som ikke støter direkte op til beboelsesrum. Å holde calciumcyanidholdige stoffer lagret i upakket løs tilstand eller i ikke tette bokser e. l. er forbudt.
6. Efter at drivhuset er opmålt og den mengde calciumcyanidholdige stoff som skal brukes er beregnet, veies dette av på en apotekervekt (skålvekt) eller annen av

*) Kunngj. 31 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

helserådets ordfører godkjent vekt og fylles i en strø- 2 janr.
dåse eller pulveret måles av i en gradert strødåse av et av helserådets ordfører godkjent fabrikat; strødåsen må ha gjennemsiktige vegger og graderingen skal angi vekten og innhold av pulver når dette er godt sammenrystet, likesom der på dåsen må være angitt tydelig, og således at det ikke kan gå av, for hvilket pulverdåsen er gradert, og der må til sådan avmåling bare brukes strødåser som er gradert for den pulversort som anvendes ved utgassingen. Stoffet strøes på gulvet i drivhuset, eller hvis dette ikke er tørt, på bretter som er lagt på gulvet. Efter utstrøingen låses alle innganger til drivhuset og til rum som står i direkte forbindelse med dette og der ophenges giftplakater på dørene, og holdes låst til rummene er utluftet efter endt utgassing.

Til utgassing må i almindelighet ikke brukes mere stoff enn svarende til 24 gr calciumcyanid (60 gr cyanogasspulver) pr. 100 m³. På ansøkning kan helserådet i spesielle tilfelle gi tillatelse til å anvende større mengder.

7. Det er også tillatt å utgasse mistbenker samt frukttrær, bærbusker med blåsyre ved hjelp av calciumcyanidholdige stoffer når utgassingen foretas av personer som er godkjent til å foreta utgassing av drivhus og de foran angitte forsiktighetsregler ved opbevaring og behandling av stoffet iakttas.
8. Alle som er godkjent til å foreta utgassing med blåsyre skal føre en av medisinaldirektøren autorisert bok, i hvilken de foretatte utgassinger innføres under angivelse av tid og sted for utgassingen, arten og størrelsen av det utgassede rum, mengden av anvendt stoff med tilføielse av dettes handelsnavn samt navnet på de personer som foretar utgassingen. På forlangende skal boken fremlegges for medisinaldirektøren, vedkommende politifunksjonær eller helserådsfunksjonær til gjennemsyn.
9. Overtredelse av disse forskrifter, som nøie må følges, er straffbar.

Overenskomst *) mellem Norge og Amerikas 20 janr.
Forente Stater om gjensidig tollfri innførsel av konsulatrekvisita og om gjensidig tollfrihet for utsendte konsulære tjenestemenn, Washington 20 januar 1932.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1932 s. 315 flg.

11 janr. – 27 janr. **Midlertidig handelsavtale** *) mellem Norge og Salvador.

15 april. **Vedtak** av Trustkontrollrådet.

Under henvisning til de ved kontrollrådets vedtak av 15 januar og 15 mars 1932 fastsatte bestemmelser for salg av grønnsåpe bestemmes herved i medhold av §§ 14, 20 og 23 i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk:

Bestemmelsene i § 2 i kontrollrådets vedtak av 15 januar 1932 gjelder ikke ved anbud til offentlige eller kommunale institusjoner forsåvidt anbudet gjelder minst 20 000 kg grønnsåpe som skal leveres i et tidsrum av høist ett år til bruk for institusjonen selv.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

19 april. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet.

Forkortelser av metriske mål- og vektbetegnelser m. v.

På foranledning skal departementet gjøre opmerksom på at forkortede betegnelser for metriske mål- og vektenheter skal skrives uten prikk, altså f. eks. m — kg — l, således som det er gjort i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922.

Forkortelsen av kroner bør derimot skrives med prikk, altså kr.

6 mai. **Vedtak** av Trustkontrollrådet.

I medhold av §§ 14 og 23 i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk fastsettes herved følgende bestemmelser om prisansettelser m. v. ved salg av margarin:

§ 1. Enhver fabrikk eller importør som direkte eller gjennem mellemmenn selger margarin til forbruk her i landet skal fastsette sine priser, leverings- eller betalingsvilkår i skriftlige eller trykte lister under iakttagelse av følgende regler:

a) For hvert margarinmerke skal der bare settes en pris. For levering i særlig utstyrte pakninger skal beregnes et tillegg som må opføres i prislisten. Tillegget må motsvare merutgiften for slike spesialpakninger. Likeledes skal det være adgang til å fastsette en kontantrabatt på inntil 2 %.

b) Leveringsvilkårene skal være cif. kjøperens nærmeste stoppested for offentlig befordringsmiddel i fast rute. På

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1932 s. 318 flg.

steder hvor det er margarinfabrikk eller margarinimportør eller hvor margarinfabrikk eller margarinimportør har kommisjonslager har dog alle fabrikker og importører rett til å levere varen fritt tilkjørt kjøperen. Kjøper som selv besørger varen avhentet fra fabrikkens eller importørens lager eller fra kommisjonslager kan godtgjøres den frakt som leverandøren ellers hadde måttet betale for transport med jernbane, dampskib eller annet offentlig befordringsmiddel i fast rute efter den laveste frakt som beregnes på vedkommende strekning. Godtgjørelse må dog i intet tilfelle betales med mer enn 2 øre pr. kg beregnet efter varens nettovekt. Godtgjørelse for hentning av varen på jernbanestasjon eller dampskibsbrygge eller annet stoppested må ikke betales. Dog skal det være adgang til å innrømme godtgjørelse for virkelig hatte utgifter til ilandbringelse med inntil 1 øre pr. kg, beregnet efter varens nettovekt. 6 mai.

c) Salg på levering skal bare kunne skje til de priser som gjelder den dag da varen avsendes til kjøperen.

Fabrikkene og importørene skal til enhver tid holde sine agenter eller andre mellemmenn underrettet om prislistene. Avskrift av listene skal sendes inn til Trustkontrollkontoret og der legges frem til gjennemsyn for interesserte. Forandringer i de fastsatte priser, leverings- og betalingsvilkår må ikke gjennemføres før nye reviderte lister er sendt inn til Trustkontrollkontoret.

§ 2. Det er forbudt enhver fabrikk og importør som selger margarin til forbruk her i landet og enhver som formidler slikt salg:

a) å beregne lavere pris eller ellers å selge på gunstigere vilkår enn fastsatt i den prisliste som vedkommende fabrikk eller importør i henhold til § 1 har sendt inn til Trustkontrollkontoret;

b) direkte eller indirekte å innrømme kjøpere eller deres funksjonærer provisjon, bonus, overpris ved byttehandel eller ved kombinasjonssalg, rabatt eler annet prisavslag eller godtgjørelse eller tilgift av nogen som helst art.

Som tilgift regnes det også at en kjøbmann eller et samvirkelag eller en annen erhvervsdrivende som driver salg i detalj av margarin eller en bestyrer eller funksjonær hos en slik erhvervsdrivende ansettes som agent for salg av margarin eller ellers på nogen måte tilføres agentprovisjon.

§ 3. Bestemmelsene i § 2 er ikke til hinder for at margarinfabrikker som eies av samvirkesammenslutninger foretar utdeling av overskudd til tilsluttede samvirkelag som har kjøpt varer hos fabrikkene.

6 mai. § 4. Ovenstående bestemmelser trer i kraft 1 juni 1932. Fra samme tidspunkt opheves de bestemmelser om prisansettelser m. v. ved omsetning av margarin som blev fastsatt ved kontrollrådets vedtak av 19 desember 1930.

Overtredelse av foranstående bestemmelser kan medføre straffansvar efter trustlovens §§ 27 og 28.

6 juni. **Forandring** *) i reglementet for Norges Bank. Representantskapet for Norges Bank har i møte 6 juni 1932 vedtatt at § 117 i bankens reglement herefter skal lyde således:

§ 117. Bankens av representantskapet utnevnte funksjonærer ansettes i henhold til banklovens § 27 d med en gjensidig opsigelsesfrist av 3 måneder.

Forsåvidt bankens forretninger gjør det nødvendig, er funksjonærene pliktige til å være til stede også utenfor den sedvanlige forretningstid.

Bankens funksjonærer må ikke uten forut innhentet samtykke fra direksjonen eller vedkommende bestyrelse påta sig nogen annen lønnet bestilling.

Bankens funksjonærer kan ikke uten direksjonens uttrykkelige tillatelse inneha hverv som medfører opbevaring av verdipapirer eller penger. Er sådan tillatelse gitt, må spørsmålet pånу forelegges direksjonen, hvis vedkommende funksjonær overtar annen stilling i banken enn den som innehaddes da samtykke blev meddelt.

24 juni. **Bestemmelser** **) om årlig eftersyn på skib med internasjonalt lastelinjecertifikat.

(Utferdiget av Sjøfartskontoret 24 juni 1932 med hjemmel av forskrifter om lastelinjer på skib av 10 juni 1932 § 9 punkt C.)

§ 1. På skib med internasjonalt lastelinjecertifikat skal det eftersyn som er omhandlet i forskrifter om lastelinjer på skib av 10 juni 1932 § 9 punkt C, foretas innen ett år efter at lastelinjecertifikatet er utstedt og senere med et års mellemrum så lenge certifikatet er gyldig.

§ 2. Er et skib i Norge på det tidspunkt da eftersynet skal utføres, skal skibets fører tilkalle skibskontrollens besiktelsesmann på stedet for å foreta det.

Besiktelsesmannens bevis for utført eftersyn med opgave over pålegg som han måtte ha gitt under dette, skal opbevares som bilag til skibets dagbok og skal på forlangende forevises vedkommende lastelinjemyndighet.

§ 3. Er et skib i utlandet på det tidspunkt da eftersynet

*) Kunngj. 20 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.
**) Kunngj. 20 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

skal utføres, skal skibets fører foreta det. Han skal innføre i skibets dagbok oplysning om resultatet av sitt eftersyn og om forføininger som eftersynet måtte ha gitt anledning til. Utskrift av denne innførsel, undertegnet av føreren, sendes Sjøfartskontoret snarest. 24 juni.

Bestemmelser *) om lukepresenninger på skib med internasjonalt lastelinjecertifikat. 24 juni.

(Utferdiget av Sjøfartskontoret 24 juni 1932 med hjemmel av forskrifter om lastelinjer på skib av 10 juni 1932 § 13 punkt 2.)

Når presenninger til luker herefter anskaffes, skal presenningsduken, hvis den er fremstillet eller forhandles i Norge, være vevet av god lin, bomull eller hamp, garantert fri for jute. Duken skal før innsetning med olje eller før impregnering ha en vekt av minst 540 gram pr. kvadratmeter.

Presenningsduk anskaffet i utlandet skal være av den kvalitet og vekt som i vedkommende land er fastsatt for duk som skal brukes til lukepresenninger.

Ved kjøp av duk eller presenninger må det kreves et skriftlig bevis fra fabrikant eller forhandler for at materialet i duken er av den kvalitet som er angitt foran. Dette bevis skal på forlangende fremlegges for vedkommende besiktelsesmann.

Rundskrivelse fra Kirkedepartementet til skoledirektørene. 8 juli.

Ved kongelig resolusjon av 29 april i år er sanksjonert Stortingets beslutning til lov inneholdende forandringer i lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889.

Følgende paragrafer i loven er forandret: § 17, § 38, § 45 og § 46.

Forandringen skal ifølge en bestemmelse i loven selv tre i kraft 1 juli 1932.

Nedenfor vil det bli gjort nærmere rede for de endringer som er foretatt i hver enkelt paragraf.

§ 17.

1. og 2. ledd som nu.

3. ledd: Når barn bor så langt fra skolen, at de må opholde sig utenfor hjemmet i skoletiden (§ 3), har barnets forsørger krav på et rimelig bidrag av herredskassen. Bidraget må minst utgjøre 40 øre for hver natt, et barn må være borte fra hjemmet av hensyn til skolegangen. Et bidrag av samme størrelse blir å yde til de elever av den tvungne fortsettelsesskole (§ 5), som må opholde sig utenfor hjemmet i skoletiden. Hvor barn kan anbringes i kommunalt internat

*) Kunngj. 20 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

8 juli. eller statsinternat, bortfaller retten til det ovenfor nevnte bidrag.

Det siste punktum i 3. ledd er inntatt for å hindre en forsørger som nekter å sende sitt barn til et kommunalt internat eller statsinternat, å kreve innlosjeringsbidrag. Der vil efter den nu vedtatte bestemmelse ikke bli plikt for en for en forsørger til å sende barna til internatet, men foretrekker han å innlosjere dem på annen måte, mister han retten til innlosjeringsbidraget i penger.

§ 38. *Om statsbidragets beregning.*

1., 2., 3. og 4. ledd skal lyde:

1. Som bidrag til avlønning av de ved folkeskolen og ved den tvungne fortsettelsesskole (§ 5) ansatte lærere erholder ethvert herred ved hvert halvårs utgang av statskassen et beløp, som svarer til minst 50 hundredeler av den utredede lærerlønn for den i henhold til § 5 meddelte undervisning. Bidraget beregnes dog, forsåvidt folkeskolens lærere angår, ikke i noget tilfelle av en høiere ukelønn enn hvad Stortinget bestemmer for poster i storskolen og et forholdsvis mindre beløp for poster i småskolen. I Finnmark fylke kan bidraget beregnes av en høiere ukelønn, hvis størrelse Stortinget bestemmer for poster i storskolen og et forholdsvis mindre beløp for poster i småskolen.

   Bidrag kan ikke beregnes for mer enn 18 uker årlig gjennemsnittlig pr. klasse.

   Denne regel gjelder også for kommuner som i henhold til lovens § 82 har fått tillatelse til å ordne skolen efter byskolelovens bestemmelser.
2. Av de utgifter til lærernes vikarkasse som faller på herredet (§ 33) og av herredets utgifter ved barns innlosjering i kommunale internater og i statsinternater beregnes bidraget som til lærernes avlønning. Av herredets utgifter til barns innlosjering for øvrig beregnes ikke høiere bidrag enn 50 pct. (§ 17).
3. For herreder, hvis bæreevne er ringe, forhøies statskassens bidrag med inntil 30 pct.
4. Til forhøiet statsbidrag bevilges for hver budgett-termin et beløp som svarer til 25 hundredeler av den sum, som fremkommer, når man regner, at alle herreder oppebærer et statsbidrag av 50 hundredeler av de foran i nærværende paragrafs 1. og 2. ledd omhandlede utgifter.

Som det vil sees er den almindelige bidragsprocent nedsatt fra 55 % til 50 %. Dessuten er der i 3. ledd gjort den forandring at der nu ikke kan ydes bidrag utover 80 % mot tidligere 85 %. De kommuner som er tilstått 85 % stats-

bidrag vil derfor fra 1 juli i år få bidraget nedsatt til 80 %. 8 juli.
De øvrige kommuner som er tilstått forhøiet bidrag, vil for terminen 1932/33 få beholde det statsbidrag de nu er tilstått. For kommuner som nu har 55 % og som ved lovendringen får bidraget nedsatt til 50 %, vil der være adgang til å søke om forhøielse av bidraget for terminen 1932/33. Statsbidraget er ennvidere begrenset til 18 uker årlig gjennemsnittlig pr. klasse. Har en kommune skoler både med mer enn 18 ukers lesetid og med mindre enn 18 ukers lesetid, vil der bli ydet statsbidrag for inntil 18 uker over det hele. Ved innsendelse av lønnsopgaven må derfor klassetallet ved kommunens skoler opgis. Der vil i denne henseende ikke bli gjort nogen forskjell på storskoleuker og småskoleuker. Har således en kommune ved en skole f. eks. 18 ukers undervisning i begge avdelinger, kan undervisningstiden endres til 20 uker i storskolen og 16 i småskolen og for denne endrede undervisningstid vil der bli ydet fullt statsbidrag. Dessuten vil der bli ydet statsbidrag for tilleggstimer som har sin grunn i klassedeling, i nedsatt lesetid for bestyrere og inspektører og i en noget rummeligere beregning for skolekjøkkenundervisningen (1 time = 1⅓). Disse regler gjelder også for byordnede landsskoler.

I paragrafens 2. ledd er gjort den forandring at der til almindelige innlosjeringsutgifter ikke ydes mere enn 50 % bidrag av staten. Bare når det gjelder innlosjering i kommunale internater eller statsinternater kan statsbidraget forhøies op til 80 %.

§ 45. *Statsbidraget til fylkesskolekassene.*

I paragrafens 2. ledd er statsbidraget til de utgifter som fylkestinget ikke plikter å bevilge til, begrenset til 40 øre, istedetfor nu til 60 øre, pr. innbygger.

Dispensasjonsbestemmelsen i samme ledd er ophevet.

For øvrig skal paragrafen lyde som nu.

§ 46.

Littera e. skal lyde: Bidrag til fortsettelsesskoler.

Hvert herred er berettiget til å erholde tre fjerdedeler av utgiftene (skolerum og innbo ikke medregnet) til en eller flere fortsettelsesskoler med tilsammen inntil 6 måneders skoletid.

Til anskaffelse av undervisningsmateriell har dog herredet ikke krav på mer enn ½ bidrag. Retten til bidrag er betinget av at skolen har minst 10 elever.

Bestemmelsen om at herredet ikke har rett til mer enn ½ bidrag for undervisningsmateriell er ny. Den er overensstemmende med hvad der gjaldt før loven av 1927.

Man finner å burde gjøre opmerksom på at litr. f. og resten av paragrafen er falt ut. Det har imidlertid ikke

8 juli. vært meningen å gjøre nogen forandringer her, og departementet vil derfor yde statsbidrag som før til fylkestingenes bevilgninger til arbeidsskoler.

18 janr. 24 febr. 10 aug. **Noteveksling** *) angående gjensidig godkjennelse av certifikater for passasjerskib i utenriksk fart utferdiget henholdsvis i Norge og britisk India.

12 juli. 19 aug. **Noteveksling** **) mellem Norge og Storbritannia om ophevelse av Norges kapitulasjonsrettigheter i Irak.

25 novbr. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene.

Under henvisning til rundskrivelse herfra senest av 16 februar f. å. angående fastsettelse av kurser for beregning av stempelavgiften av veksler som lyder på utenlandsk myntsort meddeles, at der fra 15 desember d. å. er fastsatt følgende kurser for omberegning av sådanne vekslers pålydende til norsk mynt:

		Norsk krone
Frankrike	1 franc	= 0,23
Belgia	1 belga	= 0,83
Danmark	1 krone	= 1,02
Finnland	1 mark	= 0,09
Italia	1 lire	= 0,30
Nederland	1 florin	= 2,40
Sveits	1 franc	= 1,15
Spania	1 peseta	= 0,50
Storbritannia	1 pund	= 19,60
Tyskland	1 gullmark	= 1,42
Sverige	1 krone	= 1,04
Tsjekkoslovakia (Cz. kr.)	1 krone	= 0,18
Amerikas Forente Stater	1 dollar	= 5,95
Østerrike	1 schilling	= 0,53
Polen	1 zloty	= 0,68

Forekommer veksler lydende på annen myntsort enn nevnt ovenfor, blir stempelverdien i norske kroner å beregne efter vedkommende myntsorts verdi i norske kroner på stemplingsdagen.

Ovenstående kurser blir å anvende ved stempling av veksler, hvis stempelplikt her i landet inntrer 15 desember d. å. eller senere, og blir gjeldende inntil videre.

Man skal anmode hr. fylkesmannen om å meddele dette til børser, banker og bankfirmaer samt dommere, notarii publici og lensmenn i Deres embedsdistrikt.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1932 s. 1003 flg.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1932 s. 1006 flg.

REGISTER

TIL

NORSK LOVTIDENDE, 2NEN AVDELING

FOR

1932

OVERSIKT OVER REGISTRETS INNHOLD

A. Statsforfatningsrett.

Side

1. Forfatningsbestemmelser . . . . . R 6
2. Landets grenser . . . . . R 6
3. Statsborgerrett . . . . . R 6
4. Symboler . . . . . R 6
5. Kongen og Kongehuset . . . . . R 6
6. Stortinget . . . . . R 6
7. Ordener og hederstegn . . . . . R 6

B. Forvaltningsrett.

I. Forvaltningens almindelige organisasjon.

1. Centraladministrasjonen . . . . . R 7
2. Øvrigheten . . . . . R 8
3. Lensmenn . . . . . R 8
4. Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter . . . . . R 8
5. Kommunal stemmerett og valgbarhet . . . . . R 9
6. Kommunestyret. Fylkesstyret . . . . . R 9
7. Kommunale forhold i almindelighet . . . . . R 9
8. Statstjenernes rettsstilling i almindelighet . . . . . R 9
9. Embedsgårder . . . . . R 10
10. Skyss- og kostgodtgjørelses beregning . . . . . R 10
11. Pensjonsvesen . . . . . R 10

II. Spesielle forvaltningsgrener.

1. Utenriksvesen:
   a. Diplomati og konsulatvesen . . . . . R 11
   b. Utenlandske anliggender . . . . . R 11
2. Religionsvesen:
   a. Religion. Gudstjeneste m. v. . . . . R 16
   b. Kirker. Kirkegårder . . . . . R 16
   c. Geistlighet . . . . . R 16
   d. Dissentere . . . . . R 17
3. Undervisningsvesen:
   a. Folkeskolen . . . . . R 17
   b. Abnorme og forsømte barn . . . . . R 18
   c. Fagskoler, fylkesskoler, folkehøiskoler m. v. . . . . R 18
   d. Høiere almenskoler . . . . . R 18
   e. Universitetet, høiskoler m. v. . . . . R 18
4. Biblioteker, museer, videnskap og kunst . . . . . R 18
5. Arkivvesen . . . . . R 19
6. Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk . . . . . R 19

Side

7. Retts- og politivesen:
a. Kunngjørelser . . . . . R 19
b. Rettsvesenets administrasjon . . . . . R 19
c. Politivesen . . . . . R 19
d. Lotteri . . . . . R 21
8. Fattigvesen . . . . . R 21
9. Sundhetsvesen:
a. Medisinalvesen i almindelighet . . . . . R 22
b. Læger. Tannlæger . . . . . R 22
c. Jordmødre . . . . . R 23
d. Apotekvesen . . . . . R 23
e. Foranstaltninger mot sykdommer . . . . . R 24
10. Veterinærvesen . . . . . R 25
11. Bygnings- og brandvesen . . . . . R 25
12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander . . . . . R 28
13. Kart- og opmålingsvesen . . . . . R 28
14. Næringsvesen:
a. Jordbruk . . . . . R 29
b. Husdyr. Rensdyrdrift . . . . . R 30
c. Skogvesen. Almenninger . . . . . R 31
d. Utskiftning . . . . . R 31
e. Jakt . . . . . R 31
f. Fiskeri . . . . . R 32
g. Bergverk. Fabrikker . . . . . R 34
h. Håndverk . . . . . R 34
i. Handel . . . . . R 34
j. Brennevin, vin, øl m. v. . . . . R 39
k. Foranstaltninger i anledning av krig eller dyrtid. Offentlig næringsdrift . . . . . R 40
15. Sjøfartsforhold:
a. Sjøfart . . . . . R 41
b. Skibsregistrering, se under C. nr. 19 . . . . . R 42
c. Skibsmåling . . . . . R 42
d. Skibsfører. Skibsmannskap m. v. . . . . R 42
e. Losvesen . . . . . R 42
f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen . . . . . R 43
16. Kommunikasjonsvesen:
a. Veivesen. Motorvognkjøring . . . . . R 43
b. Skyssvesen . . . . . R 44
c. Jernbaner . . . . . R 45
d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen . . . . . R 45
e. Postvesen . . . . . R 45
f. Telegraf og telefon . . . . . R 46
g. Luftfart . . . . . R 46
17. Omsetnings- og kredittvesen:
a. Bank- og pengevesen . . . . . R 46
b. Mål, vekt, vrakning . . . . . R 47
18. Forsikringsvesen . . . . . R 47
19. Konsesjon . . . . . R 47
20. Sociale anliggender. Jfr. nr. 18 Forsikringsvesen . . . . . R 48
21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland . . . . . R 48
22. Forsvarsvesen:
a. Militærvesen i almindelighet . . . . . R 48
b. Hæren . . . . . R 49
c. Flåten . . . . . R 49
23. Finansvesen:
a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden . . . . . R 49
b. Stiftelser. Legater m. v. . . . . R 49

Side

c. Offentlige fond . . . . . R 53
d. Sportelvesen . . . . . R 54
e. Skattevesen . . . . . R 55
f. Matrikuleringsvesen . . . . . R 57
g. Stempelavgift . . . . . R 57
h. Arveavgift . . . . . R 58
i. Brennevins-, etyleter- og ølavgift, se under nr. 14 j. . . . . R 58
j. Avgifter av utskjenkning og salg av brennevin, vin, øl m. v., se under nr. 14 j. . . . . R 58
k. Konsulatavgift, se under nr. 1 a. . . . . R 58
l. Særlige avgifter . . . . . R 58
m. Tollvesen . . . . . R 59
n. Regnskaps- og oppebørselsvesen . . . . . R 60
o. Statsregnskapet og statsrevisjonen . . . . . R 60

C. Privatrett.

1. Eiendomsrett og bruksrett . . . . . R 60
2. Hittegods og vrakgods . . . . . R 61
3. Pant . . . . . R 61
4. Grunnbyrder . . . . . R 61
5. Kontraktsforhold . . . . . R 61
6. Jordleie. Husleie . . . . . R 61
7. Gjeldsforpliktelser . . . . . R 61
8. Forløfte . . . . . R 61
9. Tjenesteforhold . . . . . R 62
10. Skadeserstatning . . . . . R 63
11. Sjørett, se under B nr. 15 a. . . . . R 63
12. Personnavn. . . . . R 63
13. Ektefeller . . . . . R 63
14. Foreldre og barn . . . . . R 63
15. Umyndige og verger . . . . . R 64
16. Arv . . . . . R 64
17. Odelsrett og åsetesrett . . . . . R 64
18. Forsvunne og fraværende personer . . . . . R 64
19. Tinglysning. Registrering . . . . . R 64
20. Industriell rettsbeskyttelse . . . . . R 64
21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse . . . . . R 64

D. Strafferett og straffefullbyrdelse.

1. Strafferett . . . . . R 65
2. Fengselsvesen og straffefullbyrdelse . . . . . R 65

E. Prosess.

1. Forliksvesen . . . . . R 65
2. Civilprosess . . . . . R 65
3. Straffeprosess . . . . . R 66
4. Tvangsfullbyrdelse . . . . . R 66
5. Skifte- og arvebehandling, konkurs- og akkordforhandling. Administrasjon . . . . . R 66
6. Sakførere og advokater . . . . . R 67
7. Translatører . . . . . R 67
8. Ting . . . . . R 67

Kronologisk fortegnelse over lover . . . . . R 67

Rettelser . . . . . R 69

REGISTER

A. STATSFORFATNINGSRETT.

1. Forfatningsbestemmelser.

1932			Side
Janr.	29.	Kunngjørelse av grunnlovsbestemmelse av 15 januar 1932 til forandring i grunnlovens §§ 86 og 87 . . .	28

2. Landets grenser.

1932			
Juli	12.	Kunngj. om at området mellem 63° 40' og 60° 30' n. br. på Sydøst-Grønland inndras under norsk statshøihet	475

3. Statsborgerrett.

4. Symboler.

1932			
Mai	13.	Res. om forandring av det ved kongelig resolusjon av 21 oktober 1927 fastsatte reglement angående bruk av statsflagget og handelsflagget	265
Aug.	19.	Res. om adgang for Kongelig Norsk Seilforening til å heise det ved kongelig resolusjon av 27 januar 1906 fastsatte flagg på foreningens klubblokale	491
Desbr.	16.	Res. om at H. K. H. Prinsesse Astrid Maud Ingeborgs fødselsdag, 12 februar, optas blandt de offisielle flaggdager	636

5. Kongen og Kongehuset.

1932			
Febr.	12.	Meddelelse fra H. M. Kongen om at H. K. H. Kronprinsessen er nedkommet med en datter	70
»	19.	Meddelelse fra H. M. Kongen om den nyfødte prinsesses navn . .	77
April	1.	Meddelelse fra H. M. Kongen om H. K. H. prinsesse Astrid Maud Ingeborgs dåp.	160
Desbr.	16.	Res. om at H. K. H. Prinsesse Astrid Maud Ingeborgs fødselsdag, 12 februar, optas blandt de offisielle flaggdager	636

6. Stortinget.

1932			
Febr.	5.	Lov nr. 1 om straff for handlinger som påtales ved Riksrett . .	36
»	5.	Lov nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker	39
Juni	24.	Lov nr. 4 om forandringer i loven om stortingsvalg	383
»	24.	St.besl. om forandring i bevilgningsreglementet	397

7. Ordener og hederstegn.

B. FORVALTNINGSRETT.

I. Forvaltningens almindelige organisasjon.

1. Centraladministrasjonen.

1932			Side
1929			
April	20.	Internasjonal overenskomst om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929	666
1932			
Janr.	8.	Res. om ikrafttreden av lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v. samt om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de i lovens §§ 1, 2, 3, 4 og 6 omhandlede bestemmelser og forbud	4
»	22.	Res. om bemyndigelse for Kirkedepartementet til inntil videre å dispensere fra bestemmelsen i artiumsreglementets § 11 om 3 censorer i hvert skriftlig fag	14
»	29.	Res. um nærmare fyresegner um målbruk i statstenesta	30
Febr.	18.	Rundskriv um målbruk i statstenesta	74
April	15.	Res. om forvaltning og regnskapsføring av det Farmasøitiske Institutts fondsmidler	182
»	22.	Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å treffe de nødvendige forføininger i anledning av lov nr. 4 av 22 april 1932 om midlertidig forhøielse av losbetalingen	196
Mai	21.	Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å dispensere fra en bestemmelse i reglene om innførsel, tilvirkning og merkning av ost og mysost	282
Juni	24.	Res. om fullmakt for Poststyret til å treffe avtale om endring i den norsk-amerikanske pakkeoverenskomst og for Handelsdepartementet til å fastsette vektportoen for pakker til Amerikas Forente Stater	403
»	30.	Rundskr. om bruken av nynorsk og bokmål ved statskontorer	453
Juli	15.	Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å treffe visse avgjørelser i medhold av § 20 i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900, jfr. lov nr. 4 av 17 juni 1932	484
»	18.	Skr. om at herredstyret i Ski, Akershus fylke, har uttalt ønske om bruk av bokmål i offentlig korrespondanse	485
Aug.	12.	Res. om bemyndigelse for Socialdepartementet til å gjøre undtagelser fra bestemmelsene i kongelig resolusjon av 21 juli 1894 § 1 om fartøiers forsyning av lægemidler m. v.	490
»	19.	Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å godkjenne vedtektsbestemmelser i henhold til lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen	491
»	26.	Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å opnevne 1 representant for Landbruksdepartementet og 1 representant for Norges Svalbard- og Ishavs-Undersøkelser som medlemmer av Det permanente råd for kartlegning fra luften	494
Septbr.	13.	Skr. om at herredstyret i Nord-Aurdal, Opland fylke, må betraktes som neutral med hensyn til målbruk i offentlig korrespondanse	504
Novbr.	11.	Res. angående samarbeide mellem departementene i saker av større betydning for kommunenes økonomi	587
»	19.	Skr. om at herredstyret i Feda, Vest-Agder fylke, har forlangt bokmål brukt i offentlig korrespondanse	598
Desbr.	10.	Res. om at saker vedkommende husflid, husindustri og småindustri overføres fra Kirkedepartementet til Landbruksdepartementet	624

1932 Side

Desbr. 10. Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å opnevne 1 representant for Norges Tekniske Høiskole og 1 representant for Norges Landbrukshøiskole som medlemmer av Det permanente råd for kartlegning fra luften 630
» 16. Res. um fullmakt for Landbruksdepartementet til i tia 1 januar 1933—31 desember 1933 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk 637
» 16. Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å treffe de bestemmelser som det i § 60 i lov om verneplikt og utskrivning av 21 juni 1929 er overlatt Kongen å fastsette 643
» 23. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å fastsette nærmere regler for meddelelse av opholdstillatelse på ubestemt tid, herunder bestemmelse om lægeundersøkelse efter § 6 i lov av 22 april 1927 med tilleggslov av 30 juni 1932 nr. 10 663
» 30. Skr. om bruken av nynorsk og bokmål ved statskontorer for visse kommuner i Rogaland fylke 663

2. Øvrigheten.

1932

Febr. 26. Res. om at politimesteren i Grimstad inntil videre skal være medlem av fattigstyret i Grimstad i den tidligere magistrats sted . 96
Mars 10. Res. om at politimesteren i Notodden i den tidligere magistrats sted inntil videre skal være medlem av helserådet og fattigstyret i Notodden 117
Juni 10. Res. om oprettelse av en sysselmannstilling i det ved kongelig resolusjon av 10 juli 1931 okkuperte Eirik Raudes Land på Øst-Grønland 348
» 24. Lov nr. 5 om forandring i lov om ophevelse av magistratsembedene m. v. 388
Juli 7. Res. angående bestemmelse om myndighetsområdet for sysselmannen i Eirik Raudes Land 475
» 12. Res. om at sysselmannen i Eirik Raudes Land Helge Ingstad konstitueres som sysselmann i det område på Sydøst-Grønland som er inndratt under norsk statshøihet 475
Novbr. 11. Res. om bemyndigelse for fylkesmannen i Finnmark til å utferdige skjøte på de eiendommer som selges med hjemmel i lov av 22 mai 1902 om avhendelse av statens jord i Finnmarkens amts landdistrikt 593

3. Lensmenn.

1932

Juni 10. Res. om forandring av navnet for Kråkstad lensmannsdistrikt i Akershus fylke til Kråkstad og Ski lensmannsdistrikt 358
Septbr. 8. Skr. om lensmannens tilkommende efter sportellovens § 122 . . . 499
Novbr. 3. Skr. om i hvilken utstrekning lensmenn bør iverksette efterforskning uten å oppebie ordre fra overordnet 580
» 10. Rundskr. nr. 5 om den nye skiftelov (Ang. lensmennenes innberetning til skifteretten om anmeldte dødsfall) 584
» 26. Skr. om en lensmanns adgang til å beregne sig avskrivningsgebyr ved frivillig skattetrekk 604

4. Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter.

1932

Janr. 22. Res. om regulering av grensen mellem Oslo og Aker på en strekning ved Majorstuen 14
» 22. Res. om endring av det civile og geistlige inndelingsnavn Opdal (Buskerud fylke) til Uvdal 15
» 22. Res. om endring av det civile og geistlige inndelingsnavn Dyvåg (Aust-Agder fylke) til Dypvåg 15

1932 Side
Janr. 22. Res. om forandring av Glåmdal politimesterembedes navn til Østerdal politimesterembede 15
» 25. Skr. om opnevnelse av bergmesteren for Svalbard til å utøve den myndighet som tilligger bergmesteren for Jan Mayen 27
» 29. Res. om fastsettelse av inndelingsgrensen mellem Nordre Land og Etnedal herreder m. m. i Opland fylke 31
» 29. Res. om fastsettelse av inndelingsgrensen på en strekning mellem Loppa og Talvik herreder i Finnmark fylke 32
Febr. 23. Skr. om en del jordmordistrikter (Lyngen, Undre, Kåfjord og Ytre Kåfjord) i Troms fylke 78
Mai 21. Res. om nedleggelse av Moss byfogedembede m. v. 281
Juni 10. Res. om forandring av navnet for Kråkstad lensmannsdistrikt i Akershus fylke til Kråkstad og Ski lensmannsdistrikt 358
Juli 15. Res. om overføring av gnr. 31 bnr. 23 Finnestad fra Hetland herred, Frue sogn til Randaberg herred og sogn m. v. og om inndelingsgrensen mellem Hetland herred, Frue og Riskekverven sogn og Randaberg herred og sogn m. v. 480
» 15. Res. om inndelingsgrensen mellem Ulvik og Granvin herreder og sogn, Hordaland fylke 481
» 15. Res. om inndelingsgrensen mellem Eidfjord og Ullensvang herreder og sogn m. v. i Hordaland fylke 482
» 16. Res. om inndelingsgrensen mellem Eidfjord og Ulvik herreder og sogn m. v. i Hordaland fylke 507
Septbr. 23. Res. om regulering av grensene mellem Halden, Fredrikstad og Sarpsborg tollstedsdistrikter 512
Desbr. 2. Res. om forandring av grensene for Trondheim bys menigheter . 607
» 7. Skr. om ophevelse av grensen mellem 1) Hønefoss—Norderhov jordmordistrikt og 2) Haug jordmordistrikt 619

5. Kommunal stemmerett og valgbarhet.

1932
Juni 24. Lov nr. 6 om forandringer i loven om kommunevalg 388

6. Kommunestyret. Fylkesstyret.

1932
Juni 24. Lov nr. 1 om forandringer i loven om kommunestyre på landet 380
» 24. Lov nr. 2 om forandringer i loven om kommunestyre i byene . . 381
Septbr. 6. Skr. om kostgodtgjørelse for medlemmer av fylkesting m. fl. . . . 499

7. Kommunale forhold i almindelighet.

1932
Mars 8. Skr. om at kommunale motorkjøretøier ikke antas skattepliktige efter lov av 18 juli 1917 med tilleggslover 115
Juni 24. Lov nr. 3 om forandringer i midlertidig lov om kommuners gjeldsforpliktelser av 22 juni 1928 382
Oktbr. 26. Skr. angående et herreds rett til bidrag av fylkesskolekassen til fortsettelsesskolen 541
Novbr. 11. Res. angående samarbeide mellem departementene i saker av større betydning for kommunenes økonomi 587

8. Statstjenernes retsstilling i almindelighet.

1932
Janr. 29. Res. um nærmare fyresegner um målbruk i statstenesta 30
Febr. 12. Res. om maksimal arbeidstid og godtgjørelse for overtidsarbeide m. v. for jernbaneekspedisjonenes vedkommende 72
» 18. Rundskriv um målbruk i statstenesta 74
Juni 10. St.besl. om særlige godtgjørelser til offentlige tjenestemenn for utførelse av kasseeftersynsforretninger og lignende 345
» 24. St.besl. om forandringer i det almindelige lønnsregulativ for de offentlige tjenestemenn 397

1932			Side
Juni	30.	Rundskr. om bruken av nynorsk og bokmål ved statskontorer . .	453
Juli	18.	Skr. om at herredstyret i Ski, Akershus fylke, har uttalt ønske om bruk av bokmål i offentlig korrespondanse	485
Septbr.	13.	Skr. om at herredstyret i Nord-Aurdal, Opland fylke, må betraktes som nøitral med hensyn til målbruk i offentlig korrespondanse	504
Novbr.	3.	Skr. angående forståelsen av en bestemmelse i politilovens § 8 . .	581
»	19.	Skr. om at herredstyret i Feda ,Vest-Agder fylke, har forlangt bokmål brukt i offentlig korrespondanse	598
»	25.	Rundskr. om ophevelse av § 1 fjerde avsnitt i den gjeldende instruks for kontrollkommisjonene ved sinnssykeasylene av 20 juli 1925	603
Desbr.	10.	Res. om erstatning for overtidsarbeid i postetaten med fritid . . .	630
»	30.	Skr. om bruken av nynorsk og bokmål ved statskontorer for visse kommuner i Rogaland fylke	663

9. Embedsgårder.

1932			
Desbr.	16.	Res. om salg av den til embedsgård for Hitra sorenskriverembede innkjøpte eiendom gnr. 56 bnr. 1 i Fillan tinglag	636

10. Skyss- og kostgodtgjørelses beregning.

1932			
Mars	8.	Skr. om foreldelsesfristen for jordmødres krav på skyss- og kostgodtgjørelse som fremsettes i henhold til § 1 i lov av 25 juni 1909	114
»	23.	Skr. om kostgodtgjørelse for bestyreren av generalfelttøimesterens oljekontor	128
Mai	26.	Skr. om forandring i klasseinndelingen med hensyn til kostgodtgjørelse for reiser innen riket, forsåvidt angår første avsnitt under Forsvarsdepartementet, Hæren, 1ste klasse	284
Juni	30.	Res. om endringer i regulativet for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse	451
Aug.	19.	Res. om kostgodtgjørelse og nattillegg for tjenestemenn ved statsbanene på reiser innen eget distrikt	491
Septbr.	6.	Skr. om kostgodtgjørelse for domsmenn og medlemmer av fylkesting m. fl.	499
»	17.	Skr. om kostgodtgjørelse for lagrette- og domsmenn som ikke har foretatt reise	509
Oktbr.	8.	Skr. om kostgodtgjørelse for Småbruk- og Boligbankens småbruk- og boliginspektør	524
»	13.	Skr. om beregning av skyssgodtgjørelse når det på en tjenestereise har vært brukt bil på en strekning hvor jernbane kunde være benyttet.	525
»	19.	Skr. om fra hvilken tid foreldelsesfristen skal regnes for skyss- og kostregninger som sendes inn kvartalsvis	532
»	29.	Skr. om at der tilkommer «læger i praksis» kostgodtgjørelse for alle reiser som de tilkommer skyssgodtgjørelse for	572
»	31.	Skr. om kostgodtgjørelse for domsmenn som har forrettet i straffesak uten å ha foretatt reiser	574
Novbr.	2.	Skr. om klasseinndelingen med hensyn til kostgodtgjørelse for konstruktør samt tegner I og II (Arbeidsdepartementet)	579
»	3.	Res. om kostgodtgjørelse for overtallig personale ved statsbanene, som anvendes til linjearbeide eller lignende	580
«	30.	Rundskr. om hvad der bør kreves attestert i skyssregningen for reiser med jernbaner	607

11. Pensjonsvesen.

1932			
April	1.	Res. om forandring av vedtektene for «I. Divisjons Musikkorps's Pensjonsfond»	164
Mai	13.	St.besl. om innlemmelse av nye stillinger og ophevelse av tidligere innlemmelser i Statens Pensjonskasse	261

II. Spesielle forvaltningsgrener.

I. Utenriksvesen.

a. *Diplomati og konsulatvesen.*

1928 Juni 5. – 1929 Febr. 25. Vennskaps-, handels- og konsulartraktat mellem Norge og Amerikas Forente Stater . . . 666

1932 Janr. 15. Res. om endring i utenriksinstruksens § 84 angående fornyelse av nasjonalitetsbevis . . . 9

» 20. Overenskomst mellem Norge og Amerikas Forente Stater om gjensidig tollfri innførsel av konsulatrekvisita og om gjensidig tollfrihet for utsendte konsulære tjenestemenn . . . 681

» 29. Res. om nedleggelse av det ulønte konsulembede ved legasjonen i Berlin og oprettelse av et ulønt generalkonsulat med distrikt omfattende byen Berlin . . . 29

Mars 18. Res. angående omdannelse av det ulønte vicekonsulat i Konstantsa til ulønt konsulat . . . 125

April 1. Res. om endring av distriktet for konsulatet i Amsterdam . . . 160

» 22. Res. om midlertidig forhøielse av visse satser av den konsulære gebyrtariff for budgettåret 1932—1933 . . . 196

Juni 17. Lov nr. 2 om enkelte bestemmelser om fremmede konsulers rettsstilling . . . 359

» 24. Res. om nedleggelse av konsulatet i Duisburg . . . 398

Juli 22. Res. om oprettelse av et ulønt konsulat i Bengasi (Cirenaica) . . . 486

Aug. 17. Cirk. om endring i skjemaet for de ankomstopgaver som førerne av norske skib har å innlevere til de utenrikske stasjoner i havnebyer . . . 490

Oktbr. 28. Res. om oprettelse av et ulønt konsulat i Ceuta omfattende det spanske koloniområde i Marokko . . . 542

b. *Utenlandske anliggender.*

1919 Oktbr. 13. Internasjonal overenskomst om regulering av luftfarten, Paris 13 oktober 1919 . . . 666

1925 Juni 17. Protokoll om forbud mot bruk i krig av kvelende giftige eller lignende gassarter samt av bakteriologiske midler, Genève 17 juni 1925 . . . 666

1928 Juni 2. Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 . . . 666

1928 Juni 5. – 1929 Febr. 25. Vennskaps-, handels- og konsulartraktat mellem Norge og Amerikas Forente Stater . . . 666

1929 April 20. Internasjonal overenskomst om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929 . . . 666

Mai 11. Konvensjon mellem Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten . . . 666

» 31. Internasjonal overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929 . . . 666

Juli 27. Genferkonvensjonene av 27 juli 1929 om: 1) såredes og sykes behandling i krig og 2) behandling av krigsfanger . . . 666

1932			Side
1929			
Aug.	20.	Avtale om ensartet tilberedning av og betegnelser for sterkt virkende lægemidler, Bryssel 20 august 1929	666
1930			
Juni	21.	Handels- og sjøfartskonvensjon mellem Norge og Rumenia	666
»	27.	Avtale millom Norig og Island um fredelig løysing av tvistemål	667
Juli	5.	Internasjonal overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930	667
»	26.	Overenskomst om forlik, rettslig avgjørelse og voldgift sluttet mellem kongeriket Norge og republikken Portugal	667
Oktbr.	1.	Overenskomst om forlik, voldgift og rettslig avgjørelse mellem Norge og Østerrike	667
Novbr.	11.	Handelstraktat mellem Norge og Finnland	667
Desbr.	22.	Overenskomst om økonomisk forståelse mellem den belgisk-luksemburgske økonomiske Union, Danmark, Nederland, Norge og Sverige, Oslo 22 desember 1930	667
1931			
Febr.	6.	Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål med sluttprotokoll, Stockholm 6 februar 1931	667
»	10.	Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående inndrivning av underholdsbidrag, Oslo 10 februar 1931	667
April	23.	Noteveksling angående samtykke til eksterritorialrettens ophevelse i Kina	667
1930 Juli 31. – 1931 April 30.		Norsk-italiensk noteveksling om ophevelse av legalisering av opprinnelsesbevis og handelsfakturaer	667
1931			
Aug.	5.	Avtale med Danmark om gjensidig fritagelse for beskatning av skibsfart	667
»	8.	Avtale med Sverige om gjensidig anerkjennelse av førerkort m. v.	668
»	15.	Avtale mellem Norge og Grekenland i hensikt gjensidig å frita for inntektsbeskatning visse fordeler som skriver sig fra rederivirksomhet	668
Novbr.	13.	Handels- og sjøfartskonvensjon mellem Norge og Portugal	668
»	26.	Traktat om forlik, voldgift og rettslig avgjørelse mellem Norge og Bulgaria	668
Desbr.	23.	Noteveksling mellem Norge og Japan om gjensidig fritagelse for beskatning av skibsfarten	668
»	31.	Handelsavtale med Brasil	668
1932			
Janr.	5.	Res. om ikrafttreden av lov nr. 1 av 12 juni 1931 i henhold til konvensjonen mellem Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11 mai 1929	3
»	9.	Skr. om at overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 om den civile rettergang er utstrakt til å gjelde en del nærmere opregnede britiske territorier	5
»	20.	Overenskomst mellem Norge og Amerikas Forente Stater om gjensidig tollfri innførsel av konsulatrekvisita og om gjensidig tollfrihet for utsendte konsulære tjenestemenn	681
»	25.	Skr. om at overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 angående den civile rettergang er gjort gjeldende også for New Zealand, samt om en del beriktigelser i en tidligere meddelt liste over kolonier etc., for hvilke overenskomsten er gjort gjeldende	26
Janr. 11. – Janr. 27.		Midlertidig handelsavtale mellem Norge og Salvador	682

1932				Side
Janr.	29.	Skr.	om at Colombia har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende undertegningsprotokollen av 16 desember 1920 angående vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie	34
Febr.	3.	Skr.	med opgave over land som har ratifisert internasjonale postavtaler, avsluttet i London 28 juni 1929	35
»	9.	Skr.	om at den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er tiltrådt av den portugisiske koloni Mozambique	52
»	11.	Skr.	om at den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921, er tiltrådt av protektoratet Zanzibar	53
»	12.	Skr.	om at den reviderte Bernkonvensjon av 13 november 1908 om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett med tilleggsprotokoll av 20 mars 1914 er tiltrådt av mandatlandet Sydvest-Afrika	72
»	24.	Rundskr.	om nordisk konvensjon angående inndrivning av underholdsbidrag	79
»	24.	Rundskr.	om nordisk konvensjon angående ekteskap m. v.	80
»	24.	Skr.	om at Brasil har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende protokollen om voldgiftsklausuler, Genève 24 september 1923	88
»	25.	Skr.	om at Polen har tiltrådt Svalbardtraktaten av 9 februar 1920	88
Mars	1.	Skr.	om at den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er tiltrådt av Fristaden Danzig	99
»	4.	Skr.	om at Storbritannia på vegne av protektoratet Zanzibar har deponert sin tiltredelseserklæring vedrørende konvensjonene av 18 mai 1904 og 4 mai 1910 om undertrykkelse av hvit slavehandel	113
»	30.	Skr.	med opgave over land som har tiltrådt overenskomsten om landarbeideres rett til å inngå foreninger og slutte sig sammen, Genève 1921	129
»	30.	Skr.	med opgave over land som har tiltrådt overenskomsten om bruk av blyhvitt i maling, Genève 1921	129
»	30.	Skr.	med opgave over land som har tiltrådt overenskomsten om skadebot til arbeidere for bedriftssykdommer, Genève 1925	129
»	30.	Skr.	med opgave over land som har tiltrådt overenskomsten om like behandling av et lands egne og dets utenlandske arbeidere i henseende til skadebot for ulykker, Genève 1925	130
»	31.	Skr.	om et av Japan tatt forbehold vedrørende Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, og om konvensjonens anvendelse for Korea (Chôsen) Formosa (Taiwan), Det Sydlige Sakhalin (Karafuto) og det forpaktede område Kvantung (Kwanto)	130
April	2.	Skr.	om at konvensjonen om arbeidsledighet, Washington 1919, er tiltrådt av Belgia og Holland	167
»	2.	Skr.	om at konvensjonen om arbeidsformidling for sjøfolk, Genua 1920, er tiltrådt av Rumenia, Spania og Jugoslavia	167
»	2.	Skr.	om at konvensjonen om lavalder for barns beskjeftigelse til sjøs, Genua 1920, er tiltrådt av Tyskland	167
»	2.	Skr.	om at konvensjonen om lavalder for beskjeftigelse av unge mennesker som kullempere og fyrbøtere ombord i skib, Genève 1921, er tiltrådt av Tyskland, Grekenland, Den Irske Fristat, Holland og Japan	168
»	15.	Skr.	om at Peru har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende undertegningsprotokollen av 16 desember 1920 angående vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie	185
»	27.	Skr.	om at Ecuador samt Hedjaz og Nejd har deponert sine tiltredelsesdokumenter vedrørende overenskomsten om avkall på krig, Paris 27 august 1928	224

1932 Side

April 29. Skr. om at Egypt har deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genéve 30 september 1921 . 231
» 30. Skr. om at Egypt har notifisert sin tiltredelse til overenskomsten om forbud mot anvendelse av hvitt (gult) fosfor i fyrstikkindustrien av 26 september 1906 235
Mai 3. Skr. om at Hedjaz og Nejd har notifisert sin tiltredelse til overenskomsten om oprettelse av et internasjonalt sundhetsbyrå i Paris av 9 desember 1907 236
» 7. Skr. om at Abessinia har fornyet sin tiltredelseserklæring til den fakultative bestemmelse i vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, Genève 16 desember 1920 259
» 11. Skr. om at Bolivia har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale opiumsoverenskomst av 19 februar 1925 260
» 11. Skr. om at Australia har tiltrådt den internasjonale overenskomst om økonomisk statistikk, Genève 14 desember 1928 261
» 13. Skr. om at Irak har deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende overenskomsten om avkall på krig, Paris 27 august 1928 . . 273
» 23. Skr. om at Nederland har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929 282
» 24. Skr. med opgave over land som har ratifisert internasjonale postavtaler, sluttet i London 28 juni 1929 282
» 26. Skr. om at republikken San Domingo har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement 283
Juni 2. Skr. om at New Zealands regjering har opsagt handels- og sjøfartstraktaten mellem Norge og Storbritannia av 18 mars 1826, således at den vil ophøre å gjelde for New Zealand 15 april 1933 326
» 3. Skr. om at Mexico har tiltrådt den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921 329
» 3. Skr. om at Colombia har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929 329
» 14. Skr. om hvem der skal tilstilles de i den internasjonale civilprosesskonvensjon av 17 juli 1905 art. 1 omhandlede begjæringer om forkynnelse og de i art. 9 omhandlede rettsanmodninger av fremmede konsuler i Danmark 359
» 17. Skr. inneholdende fortegnelse over de stater som er tilsluttet den internasjonale opiumsoverenskomst av 23 januar 1912 med undertegningsprotokoll og ikrafttredelsesprotokoll 370
» 24. Res. om fullmakt for Poststyret til å treffe avtale om endring i den norsk-amerikanske pakkeoverenskomst og for Handelsdepartementet til å fastsette vektportoen for pakker til Amerikas Forente Stater 403
Juli 5. Skr. om at Sudan har tiltrådt den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 septbr. 1921 474
» 6. Skr. om at Finnland har opsagt konvensjonen mellem Norge, Danmark, Finnland og Sverige om gjensidig understøttelse av trengende, Stockholm 25 oktober 1928 474
» 8. Skr. om at Belgien har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst med protokoll om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929 475

1932 Side

Juli 8. Skr. om at Brasil har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale opiumsoverenskomst, Genève 19 februar 1925 475

» 18. Skr. om at Polen har ratifisert forskjellige internasjonale postavtaler, sluttet i London 1929 485

» 30. Skr. om notifikasjon av Tyrkiets tiltredelse til den internasjonale overenskomst om hospitalsfartøier, Haag 21 desember 1904 . 489

Janr. 18. / Febr. 24. / Aug. 10. Noteveksling ang. gjensidig godkjennelse av certifikater for passasjerskib i utenriksk fart utferdiget henholdsvis i Norge og britisk India 688

Juli 12. / Aug. 19. Noteveksling mellem Norge og Storbritannia om ophevelse av Norges kapitulasjonsrettigheter i Irak 688

Aug. 20. Skr. om at der er deponert tiltredelseserklæring for Sudan vedrørende internasjonal avtale av 18 mai 1904 og internasjonal overenskomst av 4 mai 1910 om undertrykkelse av den hvite slavehandel 492

» 20. Skr. om visse innskrenkninger, som av enkelte stater er gjort i den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene 492

Septbr. 2. Skr. om at Cuba har ratifisert den internasjonale overenskomst med protokoll om økonomisk statistikk, Genève 14 desember 1928 497

» 5. Skr. om at Frankrike har ratifisert sin tiltredelse av overenskomst med vedtekter og undertegningsprotokoll om den internasjonale ordning av sjøhavner, Genève 9 desember 1923 498

» 10. Skr. om at konvensjonene om sammenstøt og om bistand og bergning til sjøs, Bryssel 23 september 1910, er tiltrådt av Jugoslavia og Latvija 503

» 26. Skr. om at Sveits og Egypt har deponert sine ratifikasjonsdokumenter vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement 513

Oktbr. 10. Skr. om at Nederlandene har tiltrådt den internasjonale overenskomst med protokoll om økonomisk statistikk, Genève 14 desember 1928 524

» 14. Skr. om at Costa Rica har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement 526

» 20. Skr. om at Persia har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av forsendelse og salg av utuktige publikasjoner, Genève 12 september 1923 539

Novbr. 11. Skr. om at Persia har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende en under 2 oktober 1930 avgitt erklæring angående den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie 593

» 16. Skr. om at Nicaragua har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 596

» 18. Skr. om en tilleggsprotokoll av 16 september 1932 til den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene, Bern 23 oktober 1924 597

» 25. Skr. om forandring av den terminalgodtgjørelse som er fastsatt i pakkepostoverenskomsten mellem Norge og Amerikas Forente Stater 604

Desbr. 20. Skr. om at Finnland har tilbakekalt opsigelsen av konvensjonen mellem Norge, Danmark, Finnland og Sverige om gjensidig understøttelse av trengende, Stockholm 25 oktober 1928 . . . 648

» 21. Skr. om at Hedsjas og Nedsjd har bedt sig opført i 5te istedenfor i 6te bidragsgruppe av de stater som er tilsluttet overenskomsten

om oprettelse av et internasjonalt sundhetsbyrå i Paris av 9 november 1907 654
Desbr. 30. Skr. med opgave over land som har ratifisert visse internasjonale postavtaler, London 28 juni 1929 664

2. Religionsvesen.

a. *Religion. Gudstjeneste m. v.*

1932
Janr. 22. Res. om endring av det civile og geistlige inndelingsnavn Opdal (Buskerud fylke) til Uvdal 15
» 22. Res. om endring av det civile og geistlige inndelingsnavn Dyvåg (Aust-Agder fylke) til Dypvåg 15

b. *Kirker. Kirkegårder.*

1932
Janr. 8. Res. om tillatelse til at Sørvik forsamlingshus i Trondenes prestegjeld efter å være ombygget til kirke innvies for å benyttes som sognekirke for Sandtorg sogn av nevnte prestegjeld . . . 4
Febr. 5. Res. om tillatelse til opførelse av et kapell på en dertil utsett tomt av gården Vaksdal i Bruvik prestegjelds hovedsogn, Bjørgvin bispedømme 46
April 15. Res. om bemyndigelse for rikets biskopper til å samtykke i at kirkene benyttes til bevertning i forbindelse med fester og lignende 172
Mai 13. Res. om tillatelse til innvielse til kirkelig bruk av et gravkapell, som er opført på en tomt av Høibraaten i Østre Aker prestegjeld 265
Juni 10. Res. om tillatelse til at en kapellbygning ved Hodal hjelpekirkegård i Tolga prestegjeld innvies til kirkelig bruk 348
» 24. Res. om tillatelse til opførelse av et kapell på Klemetsrud i Nordstrand prestegjeld i Oslo bispedømme 398
Juli 4. Skr. om at en vederlagsfri overdragelse av en kirke fra Det Nordlandske Kirke- og Skolefond til vedkommende menighet antas fritatt for stempelavgift 473
Aug. 5. Res. om tillatelse til opførelse av et kapell på Tørberget kirkegård i Trysil prestegjeld, Hamar bispedømme 489
Septbr. 23. Res. om tillatelse til opførelse av et kapell for Mesnalien krets i Brøttum prestegjeld i Hamar bispedømme 511
» 23. Res. om tillatelse til opførelse av et kapell på Svanvik i Sør-Varanger prestegjeld i Hålogaland bispedømme 511
» 30. Res. om tillatelse til opførelse av et kapell på Herad kirkegård i Gol prestegjeld, Oslo bispedømme 516
Novbr. 11. Res. om tillatelse til opførelse av et kapell for Ranheim kapelldistrikt i Strinda prestegjeld, Nidaros bispedømme 587
» 25. Res. om tillatelse til opførelse av ny kirke for Soknedal sogn av Støren prestegjeld, Nidaros bispedømme 603

c. *Geistlighet.*

1932
April 15. Lov om endring i lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 172
» 15. Res. om bemyndigelse for rikets biskopper til å samtykke i at kirkene benyttes til bevertning i forbindelse med fester og lignende . . 172
» 29. Res. om at der ved rikets bispeembeder skal anskaffes og føres kallsbok 229
Mai 27. Res. om at den residerende kapellan i Modum prestegjeld pålegges å føre kirkebøkene og fødselsregistret for Nykirke Sogn og Vestre Spone og Åmot kapelldistrikter 321
Juni 17. Skr. angående stempelmerker til beriktigelse av gebyrer for ekteskapslysning 373

1932 Side
Juni 24. Res. om ekteskapsstiftelse og lysning i «Det norsk-lutherske Kina-misjonsforbunds» misjonsfelt i Manschuria 401
Novbr. 1.\ Novbr. 21./ Kapiteltakster for året 1932 598
Desbr. 8. Rundskr. om at ekteskapslysning herefter ikke vil bli tatt inn i Kunngjørelsestidende forinnen behørig stempelmerke er påklebet lysningsblanketten 619

1932 *d. Dissentere.*
Mars 10. Res. om godkjennelse av formular for vigsel i Notodden frimisjonsmenighet 115
April 15. Lov om endring i lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 172
Juni 17. Skr. angående stempelmerker til beriktigelse av gebyrer for ekteskapslysning 373
» 24. Res. om godkjennesle av formular for vigsel i «Pinsemenigheten i Salen», Halden 398
Desbr. 8. Rundskr. om at ekteskapslysning herefter ikke vil bli tatt inn i Kunngjørelsestidende forinnen behørig stempelmerke er påklebet lysningsblanketten 619

3. Undervisningsvesen.

1932 *a. Folkeskolen.*
April 19. Rundskr. om forkortelser av metriske mål- og vektbetegnelser m. v. 682
» 26. Skriv med tilføre av ein spurnad um skulestyret kann slutta ei avtale um øvingsskule, som er bindande for kommunen, når avtala ikkje får økonomiske fylgjor for kommunen 224
» 29. Lov nr. 1 om forandring i lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889 226
» 29. Lov nr. 2 om forandring i lov om folkeskolen i kjøpstædene av 26 juni 1889 228
Mai 14. Skr. om at skolelovens § 34 første ledd antas å måtte finne anvendelse på alle lærere som omhandles i skoleloven, altså også på fortsettelsesskolelærere 273
» 25. Skr. om overføring av barn fra enkelte kretser til andre kretser i en kommune 283
Juni 3. Skr. om at der ikke antas å være lovlig adgang til å pålegge lærere mer enn 36 undervisningstimer pr. uke av den grunn at lesetiden er fastsatt til f. eks. 45 minutter pr. time 329
» 30. Skr. om hvorvidt det er en riktig fremgangsmåte av læreren at han sender innberetning angående skolebarnas disiplinærforseelser direkte til vergerådet uten å la den passere tilsynsutvalg og skolestyre 471
Juli 8. Rundskr. ang. lov av 29 april 1932 nr. 1 om forandring i lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889 685
Septbr. 16. Res. om et tillegg til forskriftene om renhold m. v. i skoler . . . 508
» 20. Rundskriv um statstilskot til innlosjering av skuleborn 510
Oktbr. 19. Rundskr. om norm for skrivemåten av utenlandske geografiske navn. Liste I 532
» 20. Skriv um fylkestillegg for lærarar som vert tilsette for eit kurs om gangen i 24 vekers framhaldsskular og for lærarar i 24 vekers arbeidsskulekurs 539
» 26. Skr. angående et herreds rett til bidrag av fylkesskolekassen til fortsettelsesskole 541
Novbr. 19. Skriv med tilføre av eit krav frå ei lærarinne um fylkes- og alderstillegg som fastsett for storskulen 597

1932 Side

Desbr. 12. Skriv med tilføre av eit spursmål om ein kann nekta permisjon til ei lærarinne, som har hatt tenestefritt sidan 1926 for skuld ein hudsjukdom som hindrar henne i å utføre skulearbeidet . . . 630
» 15. Skr. om hvorvidt der er adgang til å slå sammen 4 skolekretser og kjøre lærere og barn til en felles skole 635
» 17. Skr. om myndigheten til å avgjøre hvilke barn skal ha særskilt undervisning i særklasser, og om plan for denne undervisning . . . 645
» 20. Skr. om hvorvidt tilsynsutvalget har rett til å kreve elevenes skriftlige arbeider fremlagt til gjennemsyn om eftermiddagen 648

1932 *b. Abnorme og forsømte barn.*

Janr. 22. Res. om stadfestelse på plan for Petra Wolds barnehjem, Strandheim i Nes, Hedmark fylke 14
April 9. Res. om stadfestelse på plan for Wøyen guttehjem, Bærum 170
» 22. Res. om stadfestelse på plan for Ødegaards barnehjem, Eidsvoll . 196
Juni 17. Res. om stadfestelse på plan for «Bregnebakken guttehjem» i Nittedal 369
» 17. Res. om stadfestelse på plan for Aker kommunale barnehjem 369
Novbr. 18. Res. om stadfestelse på plan for Vesterålens barnehjem, Sortland . 597

c. Fagskoler, fylkesskoler. folkehøiskoler m. v.

1932 *d. Høiere almenskoler.*

Janr. 22. Res. om bemyndigelse for Kirkedepartementet til inntil videre å dispensere fra bestemmelsen i artiumsreglementets § 11 om 3 censorer i hvert skriftlig fag 14
Febr. 26. Lov nr. 2 om forandring i loven om høiere almenskoler 95
April 19. Rundskr. om forkortelser av metriske mål- og vektbetegnelser m. v. 682
Mai 13. Res. om forandringer i reglementet for artium 265
Septbr. 16. Res. om et tillegg til forskriftene om renhold m. v. i skoler 508
Oktbr. 19. Rundskr. om norm for skrivemåten av utenlandske geografiske navn. Liste I 532
Desbr. 10. Res. om forandringer i reglementet for årsprøver, middelskoleeksamen og artium 620
» 23. Res. om forandringer i reglementene for middelskoleeksamen og artium 657

1932 *e. Universitetet, høiskoler m. v.*

Janr. 8. Res om forandringer i reglement for matematisk-naturvidenskapelig embedseksamen 4
Febr. 12. Res. om endringer i reglementet for medisinsk embedseksamen . . 70
» 26. Res. om forandring av reglementet for de forberedende prøver ved Universitetet 96
Mars 10. Lov om forandring i lov av 9 oktober 1905 om det kongelige Frederiks Universitet 115
» 18. Res. om endringer i reglementet for medisinsk embedseksamen . . 125
April 15. Res. om nytt reglement for tannlægeeksamen 172
» 15. Res. om forvaltning m. v. av det Farmasøitiske Institutts fondsmidler 182
Oktbr. 21. Brev om anmeldelse til praktisk tjeneste på apotek for farmasøitiske studerende 540

1932 **4. Biblioteker, museer, videnskap og kunst.**

Febr. 26. Res. om fredning av plantevekst innen visse områder på Svalbard 97
April 1. Res. om fredning av 1) et jordstykke med hustuft og gravhaug, 2) en bautastein og 3) en gammel eik på gnr. 26 bnr. 1 Hovda på Randøy i Fister herred, Rogaland fylke 160
» 9. Res. om fredning av en stjerneformet steinsetning på gnr. 51 bnr. 27 Rinden i Klepp herred, Rogaland fylke 169

1932 Side
Mai 13. Res. um freding av ymse tre i Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre fylker 266
Septbr. 2. Res. om fredning av dyrelivet i et område av Nordmarka, Vestre Aker 496
» 9. Res. om forbud mot å bebygge eller drive virksomhet på en del parseller omkring Haraldstøtten 499
» 16. Res. om fredning av et bjerketre på eiendommen Storhaugen,Conrad Holmboes vei 3, Tromsø 507
Novbr. 3. Res. um freding av ein kvitbøk på gnr. 42 bnr. 7 Sandved i Høyland herad, Rogaland fylke 579
» 18. Res. om fredning av en del grotter i privat eie i Nord-Rana herred, Nordland fylke 596

5. Arkivvesen.

6. Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk.

1932
April 15. Rundskr. om kontroll med utlendinger — samarbeid mellem fattigvesen og politi 183
» 15. Rundskriv um kontroll med utlendingar — samarbeid millom fatigstyre og politi 184
Juni 30. Lov nr. 10 om forandring i lov om utlendingers adgang til riket av 22 april 1927 433
Desbr. 23. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å fastsette nærmere regler for meddelelse av opholdstillatelse på ubestemt tid, herunder bestemmelse om lægeundersøkelse efter § 6 i lov av 22 april 1927 med tilleggslov av 30 juni 1932 nr. 10 663

7. Retts- og politivesen.

1932 *a. Kunngjørelser.*
Desbr. 8. Rundskr. om at ekteskapslysning herefter ikke vil bli tatt inn i Kunngjørelsestidende forinnen behørig stempelmerke er påklebet lysningsblanketten 619

1932 *b. Rettsvesenets administrasjon.*
Mai 9. Rundskr. om salær til sakkyndige i farskapssaker 259
» 21. Res. om nedleggelse av Moss byfogedembede m. v. 281
Juni 3. Res. om at krave og brem på den ved kongelig resolusjon av 23 april 1925 bestemte dommerkappe for Høiesteretts justitiarius og dommere skal være av rød fløiel 328
Juli 7. Res. om at sysselmannen i Eirik Raudes Land på Øst-Grønland bl. a. også er hjelpedommer ved underretten 475
Septbr. 6. Skr. om kostgodtgjørelse for domsmenn og medlemmer av fylkesting m. fl. 499
» 17. Skr. om kostgodtgjørelse for lagrette- og domsmenn som ikke har foretatt reise 509
Oktbr. 31. Skr. om kostgodtgjørelse for domsmenn, som har forrettet i straffesak uten å ha foretatt reiser 574
Desbr. 10. Res. om bruk av telegraf og telefon til forkynnelser i henhold til domstollovens § 164, 1ste ledd, og telegraf til skriftlige meddelelser m. v. i henhold til samme lovs § 189 624
» 16. Res. om at manntallsforretningene vedkommende de statsborgerlige valg for Tønsbergs vedkommende overføres fra byfogden til politimesteren 636

1932 *c. Politivesen.*
Janr. 13. Skr. om nye politivedtekter for Drøbak 6
» 13. Skr. om nye politivedtekter for Kopervik 6
» 14. Skr. om nye politivedtekter for Tvedestrand 9

Janr. 22. Res. om forandring av Glåmdal politimesterembedes navn til Østerdal politimesterembede 15
» 28. Skr. om nye politivedtekter for Gjerstad herred, Aust-Agder fylke 28
» 28. Skr. om politivedtekter for Østre Moland herred, Aust-Agder fylke 28
» 28. Skr. om politivedtekt for ladestedet Brønnøysund 28
» 29. Skr. om politivedtekt for Stranda herred, Møre fylke 34
Febr. 13. Skr. om politivedtekt for Svelvik 73
» 13. Skriv um politivedtekt for Norddal herad, Møre fylke 73
» 16. Skr. om forandring i politivedtekten for Tromsø 74
» 19. Skr. om forandring i politivedtektene for Trøgstad herred, Østfold fylke 77
» 24. Skr. om politivedtekter for Rygge herred, Østfold fylke 88
» 24. Skr. om nye politivedtekter for Høyland herred, Rogaland fylke . 88
» 26. Lov nr. 1 om edruelighetsnevnder og behandling av drikkfeldige . . 88
» 26. Res. om at politimesteren i Grimstad i den tidligere magistrats sted inntil videre skal være medlem av fattigstyret i Grimstad . . 96
Mars 2. Skr. om kinematografvedtekt for Drangedal herred, Telemark fylke 99
» 3. Skr. om ophevelse av § § 15 og 16 i politivedtekten for Strømm herred, Vestfold fylke 112
» 10. Res. om at politimesteren i Notodden i den tidligere magistrats sted inntil videre skal være medlem av helserådet og fattigstyret i Notodden 117
» 11. Skr. om ophevelse av § 10 i politivedtekten for Tjøme herred, Vestfold fylke 119
» 18. Skriv um tobakksvedtekt for Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke 126
April 1. Res. om tjenesteuniform for statspolitiets embedsmenn og tjenestemenn 160
» 2. Skr. om tobakksvedtekt for Rollag herred, Buskerud fylke 167
» 7. Skr. om nye politivedtekter for Karasjok herred, Finnmark fylke . . 168
» 15. Res. om henleggelse av den daglige ledelse av rusdrikkontrollen i Oslofjorddistriktet til statspolitichefen 181
» 15. Rundskr. om kontroll med utlendinger — samarbeid mellem fattigvesen og politi 183
» 15. Rundskriv um kontroll med utlendingar — samarbeid millom fatigstyre og politi 184
» 22. Skr. om et tillegg til politivedtektene for Mysen herred, Østfold fylke 223
» 29. Skr. om nye politivedtekter for Rødenes herred, Østfold fylke . . 231
» 29. Skr. om nye politivedtekter for Rømskog herred, Østfold fylke . . 231
» 29. Skr. om nye politivedtekter for Tolga herred, Hedmark fylke . . . 231
» 29. Skr. om nye politivedtekter for Sørfold herred, Nordland fylke . . 231
Mai 13. Res. om tillatelse for polititjenestemenn ved Oslo politi (konstabler, overkonstabler, politibetjenter og overbetjenter) i stedet for surtout inntil videre å bruke en kort enkeltknappet jakke med synlige knapper og med distinksjoner som for surtouten bestemt 266
» 20. Skr. om nye politivedtekter for Søndre Høland herred, Akershus fylke 277
» 20. Skr. om nye politivedtekter for Sandtorg herred, Troms fylke . . 277
» 21. Skr. om nye politivedtekter for Eidanger herred, Telemark fylke . . 282
» 26. Skriv um politivedtekt for Ørsta herad, Møre fylke 284
Juni 1. Skriv um uppheving av § § 12 og 13 i politivedtektene for Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke 326
» 4. St.besl. vedrørende statspolitiet 330
» 4. Skr. om ophevelse av kapitel 5 i politivedtekten for Borge herred, Østfold fylke 330
» 17. Lov nr. 3 om tillegg til politilovgivningen 360
» 20. Skr. om nye politivedtekter for Sør-Odal herred, Hedmark fylke . 379
» 23. Skr. om nye politivedtekter for Os herred, Hedmark fylke 380

1932 Side
Juni 30. Lov nr. 10 om forandring i lov om utlendingers adgang til riket av 22 april 1927 433
Juli 7. Res. om at sysselmannen i Eirik Raudes Land på Øst-Grønland bl. a. også er politimester (politichef) 475
» 12. Res. om at Finn Devold meddeles politimyndighet innen det område på Sydøst-Grønland som er inndratt under norsk statshøihet . 475
» 14. Regler for behandling av rusdrikksaker etc. i Oslofjorddistriktet . . 476
Aug. 10. Skr. om ny politivedtekt for Dverberg herred, Nordland fylke . . 490
» 15. Skr. om nye politivedtekter for Vennesla herred, Vest-Agder fylke . 490
» 19. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å godkjenne vedtektsbestemmelser i henhold til lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen 491
» 19. Skr. om forandring i politivedtekten for Moss 492
Oktbr. 15. Skr. om tobakksvedtekt for Vestre Toten herred, Opland fylke . . 530
» 15. Skr. om tobakksvedtekt for Brandbu herred, Opland fylke 530
» 15. Skr. om tobakksvedtekt for Hole herred, Buskerud fylke 530
» 25. Skr. om forandring i politivedtekten for Søndeled herred, Aust-Agder fylke 541
Novbr. 3. Skr. angående forståelsen av en bestemmelse i politilovens § 8 . . . 581
» 5. Regler om påtalemyndigheten og politiets meddelelser til pressen i straffesaker 581
Desbr. 1. Skr. om forandring av § 10 i politivedtekten for Hof herred, Hedmark fylke 607
» 16. Res. om at manntallsforretningene vedkommende de statsborgerlige valg for Tønsbergs vedkommende overføres fra byfogden til politimesteren 636
» 19. Skr. om forandring av politivedtekten for Sauherad herred, Telemark fylke 646
» 19. Skr. om ny politivedtekt for Holtålen herred, Sør-Trøndelag fylke . 646
» 19. Skriv um politivedtekt for Grane herad, Nordland fylke 646
» 23. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å fastsette nærmere regler for meddelelse av opholdstillatelse på ubestemt tid, herunder bestemmelse om lægeundersøkelse efter § 6 i lov av 22 april 1927 med tilleggslov av 30 juni 1932 nr. 10 663

d. Lotteri.

1932
Febr. 6. Skr. om reglement for veddemål ved totalisator 48
Juni 24. Lov nr. 12 om forandring i lov nr. 18 av 17 juli 1925 om oprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928 396
Juli 22. Res. om approbasjon på kontrakt, plan og gevinstfordeling fra og med året 1933 vedrørende det ved lov nr. 18 av 17 juli 1925 med tilleggslov av 24 juni 1932 tillatte Norske Pengelotteri . . 486
» 29. Res. om bevilling for Det norske Travselskap og de lokale travselskaper som Landbruksdepartementet dertil godkjenner, til ved travløp i årene 1933 til og med 1937 å anordne veddemål ved totalisator 488
Novbr. 3. Res. om bevilling for Norsk Forening for Varmblodig Hesteavl til ved kappritt i årene 1933 til og med 1937 å anordne veddemål ved totalisator 580

8. Fattigvesen.

1932
Febr. 26. Res. om at politimesteren i Grimstad i den tidligere magistrats sted inntil videre skal være medlem av fattigstyret i Grimstad . . . 96
Mars 10. Res. om politimesteren i Notodden i den tidligere magistrats sted inntil videre skal være medlem av helserådet og fattigstyret i Notodden 117

1932 Side
April 15. Rundskr. om kontroll med utlendinger — samarbeid mellem fattigvesen og politi 183
» 15. Rundskriv um kontroll med utlendingar — samarbeid millom fatigstyre og politi 184
» 30. Rundskriv um skjema til heimstadutsegn 231
Juni 6. Skr. om at Finnland har opsagt konvensjonen mellem Norge, Danmark, Finnlannd og Sverige om gjensidig understøttelse av trengende, Stockholm 25 oktober 1928 474
» 17. Lov nr. 4 om forandringer i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 og i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre 360
» 20. Rundskr. angående foran nevnte lov nr. 4 av 17 juni 1932 373
Juli 15. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å treffe visse avgjørelser i medhold av § 20 i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900, jfr. lov nr. 4 av 17 juni 1932 484
Septbr. 10. Skr. om en distriktslæges krav på godtgjørelse for reise til trygdekassepatient, når kassen ikke dekker alle utgifter 504
Desbr. 20. Skr. om at Finnland har tilbakekalt opsigelsen av konvensjonen mellem Norge, Danmark, Finnland og Sverige om gjensidig understøttelse av trengende, Stockholm 25 oktober 1928 . . 648

9. Sundhetsvesen.

a. *Medisinalvesen i almindelighet.*

1932
Mai 27. Lov nr. 1 om forandring av § 6 i lov om utførelse av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912 285
Juni 24. Lov nr. 7 om forandring i lov om brennevin til medisinsk bruk av 30 november 1923 390
» 24. Lov nr. 8 om endring i og forlenget gyldighet av lovgivningen om medisinalavgift til Nordland og Troms fylkeskommuner . . 391
» 24. Lov nr. 9 om endring i og forlenget gyldighet av lovgivningen om medisinalavgift i Finnmark 392
» 24. Res. om gjennemførelse av den nye lægeordning i distriktene Grimstad og Inderøy og om overføring av Ramnes herred til Sem lægedistrikt 401
» 30. Rundskr. angående lov nr. 7 av 24 juni 1932 om forandringer i reseptloven og om kongelig kunngjøring av 30 s. m. om avgift av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter 471
Novbr. 29. Skr. om utferdigelse av kontrollresepter på brennevin og sprit i henhold til kongelig resolusjon av 1 februar 1924 606

b. *Læger. Tannlæger.*

1932
Mai 27. Lov nr. 1 om forandring av § 6 i lov om utførelse av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912 285
Juni 24. Res. om gjennemførelse av den nye lægeordning i distriktene Grimstad og Inderøy og om overføring av Ramnes herred til Sem lægedistrikt 401
Septbr. 10. Skr. om en distriktslæges krav på godtgjørelse for reise til trygdekassepatient, når kassen ikke dekker alle utgifter 504
Oktbr. 29. Skr. om at der tilkommer «læger i praksis» kostgodtgjørelse for alle reiser som de tilkommer skyssgodtgjørelse for 572
Desbr. 10. Res. om forandringer i tariffer med instruks for godtgjørelse for læge-, tannlæge- og jordmorhjelp efter syketrygdloven 624
» 17. Skr. om den godtgjørelse som tilkommer en læge for undersøkelse av karantenepliktige fartøier 646

1932 Side

1932 *c. Jordmødre.*

Febr. 23. Skr. om en del jordmordistrikter (Lyngen, Undre Kåfjord og Ytre Kåfjord) i Troms fylke 78
Mars 8. Skr. om foreldelsesfristen for jordmødres krav på skyss- og kostgodtgjørelse som fremsettes i henhold til § 1 i lov av 25 juni 1909 114
Aug. 4. Skr. om hvorvidt distriktsjordmødre har adgang til å praktisere utenfor sine egne distrikter 489
» 27. Skr. om hvorvidt en offentlig ansatt jordmor har krav på honorar (foruten reiseutgifter) for fødselshjelp i nabodistriktet til fattige fødende 495
Desbr. 7. Skr. om ophevelse av grensen mellem 1) Hønefoss—Norderhov jordmordistrikt og 2) Haug jordmordistrikt 619
» 10. Res. om forandringer i tariffer med instruks for godtgjørelse for læge-, tannlæge- og jordmorhjelp efter syketrygdloven 624

1929 *d. Apotekvesen.*

Aug. 20. Avtale om ensartet tilberedning av og betegnelser for sterkt virkende lægemidler, Bryssel 20 august 1929 666
1932
Janr. 13. Brev om adgangen til i almindelig handel å selge radioaktiv sjokolade, kalt «Radiumsjokolade» 6
» 18. Brev om beregning av prisen på renset grønnsåpe (sapo kalinus) . . 13
» 22. Skr. om forandring av § 14 i bestemmelsene av 4 januar 1930 vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran . . 26
» 29. Brev vedrørende bestemmelsene i § 12 annet ledd i forskriftene om innførsel og omsetning av opium m. v. av 30 desember 1930 34
Mars 15. Rundskr. om forandringer i de ved kongelig resolusjon av 20 september 1929 fastsatte forskrifter om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer 121
» 19. Brev om adgangen til i almindelig handel å reklamere et munnvann som tjenlig til å forebygge sykdommer 126
» 19. Brev til en apoteker om signering av lægemidler som forskrives av en homøopat 127
April 1. Res. angående almindelige forskrifter om handel med lægemidler m. v. fra medisinutsalg 164
» 30. Rundskr. angående liste over lægemidler som ikke kan selges fra håndkjøpsutsalg og liste over lægemidler og forbindingssaker som håndkjøpsutsalg til enhver tid skal være forsynt med i passende mengder 234
Mai 21. K u n n g j. om avgift til statskassen av apotekenes omsetning . . 279
Juni 8. Brev om at homøopatiske lægemidler er gjenstand for apotekeres enehandel 330
» 17. L o v nr. 1 om forandring i apotekloven 359
» 24. L o v nr. 7 om forandring i lov om brennevin til medisinsk bruk av 30 november 1923 390
» 30. K u n n g j. om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter 436
» 30. Rundskr. angående lov nr. 7 av 24 juni 1932 om forandringer i reseptloven og om kongelig kunngjøring av 30 s. m. om avgift av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter 471
» 30. Brev om sykehusers forsyning med lægemidler 472
Aug. 30. Brev om hvorvidt bromkaliumopløsning kan selges av kjøbmenn . 496
Septbr. 2. Brev om hvorvidt en apoteker ved siden av sitt apotek — hus i hus — kan oprette og drive en malervare- og leketøiforretning . 497
» 30. Brev om at midler mot liktorner og tykke huddannelser blir å betrakte som gjenstand for apotekernes enehandel i detalj . . 516
Oktbr. 18. Rundskr. om endringer i kongelig plakat av 20 september 1929 om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer 531

1932				Side
Oktbr.	21.	Brev	om anmeldelse til praktisk tjeneste på apotek for farmasøitiske studerende	540
»	31.	Skr.	om adgangen for en apotekers enke eller bo til å fortsette driften av et apotek, når det gjelder et filialapotek	573
Desbr.	2.	Res.	om endring i kongelig plakat av 4 juni 1904 om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek (om utlevering av kalomelsalve i håndkjøp)	607
»	6.	Rundskr.	om den ved kongelig resolusjon av 2 desember 1932 foretatte endring i kongelig plakat av 4 juni 1904 om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek	618
»	17.	Skr.	om at salg i detalj av sprit til rensning av insulinsprøiter er forbeholdt apotekene	646

e. Foranstaltninger mot sykdommer.

1932				
Janr.	2.	Rundskr.	om utgassing av bygning og skib	1
»	2.	Forskrifter	for utgassing av skib med blåsyregass ved blåsyreholdig pulver som middel til utryddelse av rotter, veggelus, kakerlakker og møll m. v.	618
»	2.	Forskrifter	for utgassing av drivhus og lignende rum med blåsyregass ved calciumcyanidholdige pulver til bekjempelse av utøi	680
»	22.	Res.	angående forskrifter om drift m. v. av private anstalter som tar imot syke	15
»	22.	Res.	om forandring i helseforskriftene for Gjøvik	17
»	22.	Res.	om forandring i helseforskriftene for Holmestrand	17
Febr.	5.	Res.	om nye helse- epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Fjære herred, Aust-Agder fylke	47
»	26.	Res.	om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Fillan herred, Sør-Trøndelag fylke	96
«	26.	Res.	om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Verdal herred, Nord-Trøndelag fylke	96
Mars	10.	Res.	om at politimesteren i Notodden i den tidligere magistrats sted inntil videre skal være medlem av helserådet og fattigstyret i Notodden	117
»	18.	Res.	om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Gjerpen herred, Telemark fylke	125
»	18.	Res.	om plikt for gårdeiere i Haugesund til å la tømning av privet og søppelbeholdere besørge av kommunens renholdsverk	125
»	18.	Skriv	um tobakksvedtekt for Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke	126
April	2.	Skr.	om tobakksvedtekt for Rollag herred, Buskerud fylke	167
»	9.	Res.	om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Notodden	171
»	22.	Res.	um nye helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Hareid herad, Møre fylke	196
»	25.	Brev	om at den cyanogass som nogen har fått tillatelse til å innføre, må betraktes som bestemt bare til bruk under vedkommendes egen virksomhet og kan derfor ikke overlates til andre	224
»	29.	Res.	om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Lier herred, Buskerud fylke	230
»	29.	Res.	um nye helse- epidemi- og tuberkulosefyresegner for Rennebu herad, Sør-Trøndelag fylke	230
Mai	20.	Rundskr.	angående skjema for melding om privat anstalt, som tar imot eller skal ta imot syke	274
»	27.	Res.	om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Jevnaker herred, Opland fylke	323
»	27.	Res.	om forandringer i helseforskriftene for Haugesund	323
Juni	17.	Res.	om forandring i forskriftene om handel med melk m. v. i Flekkefjord	369

1932			Side
Juni	30.	Lov nr. 5 om forandring i lov nr. 3 av 5 juni 1925 om forandring i og tillegg til lov av 17 august 1848 om sinnssykes behandling og forpleining	427
»	30.	Res. om disiplinærreglement for Ørje kursted for alkoholister	450
»	30.	Brev om sykehusers forsyning med lægemidler	472
Juli	29.	Res. um helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Hordabø herad, Hordaland fylke	488
Aug.	26.	Res. om helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Gyland herred, Vest-Agder fylke	493
Septbr.	9.	Res. om ophevelse av et tillegg til § 37 i helseforskriftene for Narvik	499
»	16.	Res. om et tillegg til forskriftene om renhold m. v. i skoler	508
»	23.	Res. om helse- og tuberkuloseforskrifter for Eidanger herred, Telemark fylke	512
Oktbr.	7.	Res. om at Framnes kursted i Vossestrand godkjennes til å motta mannlige patienter i henhold til § 21 i lov nr. 5 av 31 mai 1900 om løsgjengeri, betleri og drukkenskap og § 30 i lov av 28 november 1898 om umyndiggjørelse	518
»	15.	Skr. om tobakksvedtekt for Vestre Toten herred, Opland fylke	530
»	15.	Skr. om tobakksvedtekt for Brandbu herred, Opland fylke	530
»	15.	Skr. om tobakksvedtekt for Hole herred, Buskerud fylke	530
»	18.	Rundskr. om tillegg til kongelig plakat av 2 mai 1930 om opbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer	531
»	20.	Res. om forskrifter for Hovelsåsen alkoholistanstalt, angående overflytning av innlagte til annen anstalt m. v.	533
Novbr.	11.	Res. om tillegg til og forandring av § 39 i helseforskriftene for Gjøvik	587
»	25.	Rundskr. om ophevelse av § 1 fjerde avsnitt i den gjeldende instruks for kontrollkommisjonene ved sinnssykeasylene av 20 juli 1925	603
»	28.	Rundskr. om behandling av karantenepliktige fartøier	605
Desbr.	2.	Res. om et tillegg til § 15 i helseforskriftene for Son	608
»	2.	Res. bl. a. om forandring av § 34 i helseforskriftene for Hurum herred, Buskerud fylke	608
»	2.	Res. om ophevelse av § 22 i helseforskriftene for Bergen	608
»	17.	Skr. om den godtgjørelse som tilkommer en læge for undersøkelse av karantenepliktige fartøier	646
»	31.	Skr. om bruk av blytuber til tannpasta	665

10. Veterinærvesen.

1932			
Janr.	13.	Skr. om forbud mot hestetrafikk over grensen mot Finnland	6
Juni	10.	Res. om statutter for Statens veterinærvidenskapelige forskningsfond	356
Oktbr.	7.	Res. om regler for kontroll med utførsel av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) fra Norge til Sverige	520
»	7.	Res. om avgifter ved Egersund slaktehus	522
»	7.	Res. om avgifter ved slaktehallene i Bergen kommunale slaktehus	523
»	7.	Res. om avgifter ved Trondheim slaktehus	523
»	22.	Skr. om forandring av mønstrene for stempelmerke og merkelapp som skal benyttes ved kontrollen med utførsel av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) fra Norge til Sverige	540

11. Bygnings- og brandvesen.

1932			
Janr.	2.	Rundskr. om utgassing av bygning og skib	1
»	2.	Forskrifter for utgassing av drivhus og lignende rum med blåsyregass ved calciumcyanidholdige pulver til bekjempelse av utøi	680
»	7.	Skr. om bygningsvedtekter for Porsgrunn	3
»	13.	Skr. om vedtekter for bebyggelsen av strøket mellem Kjølberggaten, Økernveien, Kampen park, Nordbanen, Birigaten, Jordalsgaten og Åkebergveien i Oslo	7

				Side
Janr.	15.	Skr.	om utvidelse av «Graveren» bygningsdistrikt i Høyland herred, Rogaland fylke, og om brandlovens anvendelse på de bygningsloven underlagte strøk i nevnte herred	10
»	18.	Skr.	om vedtekter og regulativer for opmålingsforretninger og for byggeanmeldelser og bygningstilsyn i Sand bygningskommune, Rogaland fylke	13
»	18.	Skr.	om vedtekt i tilknytning til en reguleringsplan for Øvre Berg haveby i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke	13
»	19.	Skriv	um at bygningslovi skal vera gjeldande for Jondalsøyri i Jondal herad, Hordaland fylke	14
»	26.	Skr.	angående vedtekt om byplanråd i Stavanger	28
»	27.	Skr.	om regulering og byggevedtekter for et strøk ved Munkedamsveien og Framnesveien i Oslo	28
»	29.	Skr.	om bygningsvedtekter for Åsgårdstrand	34
»	10.	Skr.	om bygningsvedtekter for Askim bygningskommune i Østfold fylke	53
»	12.	Skr.	om reguleringsplan og vedtekter for bebyggelsen av eiendommen Høibråten i Aker herred, Akershus fylke	73
»	15.	Skr.	om reguleringsplan og byggevedtekt for en parsell av Tune prestegård i Sannesund — Greåker bygningskommune, Østfold fylke	73
»	22.	Skr.	om utvidelse av grensene for Andenes bygningskommune i Nordland fylke	78
»	25.	Skr.	om instruks for bygningschefen i Skien	88
»	27.	Skr.	om regulativ for behandling av byggeanmeldelser og tilsyn med byggearbeider i Porsgrunn	98
Mars.	7.	Skr.	om bygningsvedtekter for Fana bygningsdistrikt i Hordaland fylke	114
»	8.	Skr.	om betalingsregulativ for bygningskontroll og opmåling i Oslo	114
»	8.	Skr.	om forandringer i bygningsvedtektene for Trondheim	115
»	9.	Skr.	om bygningsvedtekter for byggebeltet omkring Molde i Bolsøy herred, Møre fylke	115
»	10.	Skriv	um reglar for skipnaden med brandvernet og fyresegner for brandvernet og brandchefen i Dale brand- og bygningskommune, Hordaland fylke	118
»	12.	Skr.	om reguleringsplan og vedtekter for bebyggelse av eiendommen «Sommerro» i Aker herred, Akershus fylke	119
»	23.	Skr.	om utvidelse av Sem brandkommune i Vestfold fylke samt om bygningslovens anvendelse for stedet og dettes overgang til bygningskommune	128
»	30.	Skr.	om regler for brandvernets ordning og forskrifter for brandchefen m. fl. i Sogndalsfjøra brandkommune i Sogn og Fjordane fylke	130
April	16.	Skriv	um den tvungne feiningi i Aurlandsvangen bygningskommune, Sogn og Fjordane fylke	186
»	19.	Skr.	om den tvungne feining i Gressvik—Hauge brand- og bygningskommune, Østfold fylke	192
»	25.	Brev	om at den cyanogass som nogen har fått tillatelse til å innføre, må betraktes som bestemt bare til bruk under vedkommendes egen virksomhet og kan derfor ikke overlates til andre	224
»	26.	Skr.	om reguleringsplan og byggevedtekter for eiendommen Tyslevseter i Nordstrand i Aker	224
»	26.	Skr.	om forandring av § 115 i bygningsvedtektene for Trondheim	224
»	27.	Skr.	om bygningsvedtekter for Sandefjord	225
Mai	3.	Skr.	om reglement og instruks for Tyssedal brandkorps m. v.	236
»	6.	Skr.	om bygningsvedtekter for Heistad bygningsdistrikt i Telemark fylke	259

1932 Side

Mai 11. Skr. om vedtekter og regulativer for opmålingsforretninger samt for behandling av bygningsanmeldelser og byggetilsyn i Laksevåg bygningskommune, Hordaland fylke 261
» 13. Skr. om forandring i byggeforskriftene for Bærum bygningsdistrikt, Akershus fylke 273
» 13. Skr. om bygningsvedtekter for Åndalsnes bygningskommune, Møre fylke 273
» 23. Skr. om bygningslovens anvendelse på et strøk av Vågsbygdens skolekrets i Oddernes herred, Vest-Agder fylke, m. v. 282
Juni 2. Skr. om forandring i vedtekter med tariff for opmåling av private tomter i Bærum bygningsdistrikt, Akershus fylke 326
» 8. Skr. om utligning av bygningsskatt efter forskjellige satser i Kabelvåg bygningskommune, Nordland fylke 330
» 10. Skr. om et tillegg til bygningsregulativet for Porsgrunn 358
» 13. Skr. om et tillegg til bygningsvedtekten for Asker bygningsdistrikt, Akershus fylke 358
» 13. Skr. om vedtekter og tariff for opmåling av tomter i Vardø og om bygningsvedtekter for Vardø 359
» 15. Skr. om utligning av bygningsskatt efter forskjellige satser i Sauda bygningskommune, Rogaland fylke 359
» 17. Skr. om regulativ for opmålingsforretninger i Strømmen bygningskommune, Akershus fylke 373
» 28. Skr. om forandring av murtvangsgrensen for Moss 407
» 28. Skr. om vedtekter til bygningslovens § 60 for Bærum bygningsdistrikt i Akershus fylke 407
» 28. Skr. om bygningsvedtekter for Dombås bygningsdistrikt i Opland fylke 407
Juli 5. Skr. om bygningslovens anvendelse for forskjellige strøk i Skedsmo herred, Akershus fylke 474
» 6. Skr. om regulering av og vedtekter for en parsell av «den nye Ringgate» m. m. i Oslo 474
» 6. Skr. om reguleringsplan og vedtekter for en parsell av Vestre Sæter i Nordstrand i Aker 474
» 7. Skr. om reguleringsplan og byggevedtekter for gnr. 197 bnr. 9 m. fl. i Aker 475
» 7. Skr. om utvidelse av grensene for Halkjelsvik brand- og bygningskommune, Møre Fylke 475
Aug. 13. Skr. om reguleringsplan og vedtekter for Nedre Grorud og Ammerud Flaen i Aker herred, Akershus fylke 490
» 18. Skr. om fastsettelse av tilbaketrukne byggelinjer og vedtekter for en del av Bygdø Allé og Gabels gate i Oslo 491
» 18. Skr. om fastsettelse av indre byggelinjer og vedtekter for eiendommene fra Ljabroveien 8 til og med Kongsveien 16 i Oslo 491
» 22. Skr. om bygningslovens og brandlovens anvendelse for Tofte, Smerlingen og Sagene i Hurum herred, Buskerud fylke 493
» 29. Skr. om reguleringsplan og bygningsvedtekter for Steinsnes og Tveiten i Borre herred, Vestfold fylke 495
Septbr. 3. Skr. om bygningsvedtekt i tilslutning til en forandret regulering av Gaubekkveiten i Trondheim 498
» 5. Skr. om bygningsvedtekt i tilknytning til en forandret reguleringsplan for Trondhjems Aktieteglverks eiendom i Trondheim . . 498
» 9. Res. om forbud mot å bebygge eller drive virksomhet på en del parseller omkring Haraldstøtten 499
» 9. Skr. om bygningsvedtekter for Kristiansand 503
» 12. Skr. om bygningsvedtekter for Borgestad og Menstad bygningskommune, Telemark fylke 504
» 13. Skr. om regulativer for bygningsgebyrer, opmålingsgebyrer og situasjonskarter i Aker herred, Akershus fylke 504

1932			Side
Septbr.	14.	Skr. om bygningsvedtekter for Spydeberg bygningsdistrikt, Østfold fylke	505
»	21.	Skriv um at bygningslovi skal gjelda for Oltedal i Gjestal herad, Rogaland fylke	511
»	23.	Skr. om bygningsvedtekter for Elverums leir bygningskommune, Hedmark fylke	513
Oktbr.	1.	Skr. om bebyggelsesplan for et nærmere betegnet strøk i Bergen og vedtekt i tilknytning hertil	517
»	3.	Skr. om forandring i reguleringsplanen og vedtekter for eiendommen Paulinelund i Trondheim	517
»	6.	Skr. om utvidelse av byggebeltet i Vefsn herred, ved Mosjøen	518
Novbr.	10.	Skr. om regulering av tilbaketrukket byggelinje for strøket mellem Forskjønnelsen, Kalfarveien og Stadsporten i Bergen og om vedtekt for bygningshøiden i strøket	587
»	11.	Skr. om byggevedtekt for det strøk i Langesund hvor det er tillatt å opføre trebygninger	594
»	16.	Skr. om reguleringsplan for Vestbyen i Trondheim og tilstøtende strøk av Strinda herred (strøket Stavne—Wullumsgården) og om vedtekt i tilknytning til en del av denne reguleringsplan	596
»	23.	Skr. om forandring av vestre og nordre grense for Sortland brandkommune i Nordland fylke	602
»	24.	Skr. om reguleringsplan og bygningsvedtekter for Nærbø bygningskommune, Rogaland fylke	602
»	28.	Skr. om et tillegg til bygningsvedtektene for Piperviksområdets østre del og den centrale del omkring det nye rådhus i Oslo	606
»	29.	Skr. om regler for brandvesenets ordning, forskrifter for brandchefen og dennes stedfortreder i Sande brandkommune, Vestfold fylke	606
»	30.	Skr. om reguleringsplan og vedtekter for gnr. 29 bnr. 2 Montebello i Aker	607
Desbr.	15.	Skr. om forandring i § 7, 1 i byggevedtektene for Bodø	636
»	16.	Res. om fastsettelse av regler til gjennemførelse av bestemmelsene i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 85, 1ste ledd	637
»	16.	Skr. om bygningslovens anvendelse for strøket Hammervold—Stubø bro, Eidsvåg i Nesset herred, Møre fylke	643
»	20.	Skr. om forandring av grensene for det bygningsloven underlagte distrikt i Fåberg omkring Lillehammer	653

12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander.

1932			
Desbr.	10.	Res. om at sprengstoffet «Ammon 3» tillates befordret med jernbane på vilkår som opstilles av Socialdepartementet	625
»	19.	Skr. om bestemmelser for transport av sprengstoffet «Ammon 3»	647

13. Kart- og opmålingsvesen.

1932			
Mars	8.	Skr. om betalingsregulativ for bygningskontroll og opmåling i Oslo	114
Mai	11.	Skr. om vedtekter og regulativer for opmålingsforretninger samt for behandling av bygningsanmeldelser og byggetilsyn i Laksevåg bygningskommune, Hordaland fylke	261
Juni	2.	Skr. om forandring i vedtekter med tariff for opmåling av private tomter i Bærum bygningsdistrikt, Akershus fylke	326
»	13.	Skr. om vedtekter og tariff for opmåling av tomter i Vardø, og om bygningsvedtekter for Vardø	359
»	17.	Skr. om regulativ for opmålingsforretninger i Strømmen bygningskommune, Akershus fylke	373
Aug.	26.	Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å opnevne 1 representant for Landbruksdepartementet og 1 representant for Norges Svalbard- og Ishavs-Undersøkelser som medlemmer av det permanente råd for kartlegning fra luften	494
Septbr.	13.	Skr. om regulativer for bygningsgebyrer, opmålingsgebyrer og situasjonskarter i Aker herred, Akershus fylke	504

1932 Side
Oktbr. 28. Res. angående administrative bestemmelser om samarbeidet mellem de offentlige etater som beskjeftiger sig med opmålingsarbeider 571
Desbr. 10. Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å opnevne 1 representant for Norges Tekniske Høiskole og 1 representant for Norges Landbrukshøiskole som medlemmer av Det permanente råd for kartlegning fra luften 630

14. Næringsvesen.

a. Jordbruk.

1932
Febr. 5. Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk og på svineslakt i samhøve med lov nr. 20 dagsett 24 juni 1931 48
» 10. Skriv um innkrevjing og betaling av avgift på umsetnaden av mjølk og flesk 52
Mars 14. Skr. om innsendelse av opgaver vedrørende skog, dyrket mark, fjellstrekning og myrstrekning i henhold til lov av 24 juni 1931 om forandringer i konsesjonslovene 120
April 1. Res. angående ophevelse av en bestemmelse om at gjerde i Åmot herred, Hedmark fylke, skal anses for lovlig, når det er så tett og sterkt at det freder for hest og storfe 166
» 16. Skr. om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Stod herred, Nord-Trøndelag fylke 186
Mai 21. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å dispensere fra en bestemmelse i reglene om innførsel, tilvirkning og merkning av ost og mysost 282
Juni 17. Lov nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. 368
» 30. Lov nr. 3 om Lånekassen for jordbrukere 421
Aug. 11. Skr. om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Jøssund herred, Sør-Trøndelag fylke 490
» 26. Res. om ikrafttreden m. v. av lov nr. 3 av 30 juni 1932 om Lånekassen for jordbrukere 493
Septbr. 9. Res. om nedsettelse av skogkonsesjons- og jordkonsesjonsgrensene for Gjerpen herred, Telemark fylke 499
» 12. Skr. om vedtekt for bruk av piggtråd til gjerde i Odda herred, Hordaland fylke 504
Oktbr. 28. Res. om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for utenbygdsboende for Oddernes herred, Vest-Agder fylke, til 10 dekar 543
Novbr. 2. Rundskr. angående enkelte spørsmål vedrørende fortolkningen m. v. av jordloven 574
» 11. Res. om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen i Vang herred, Hedmark fylke, til 200 dekar for utenbygds- og innenbygdsboende og av jordkonsesjonsgrensen til 100 dekar for innenbygdsboende 593
» 11. Res. om bemyndigelse for fylkesmannen i Finnmark til å utferdige skjøte på de eiendommer som selges med hjemmel i lov av 22 mai 1902 om avhendelse av statens jord i Finmarkens amts landdistrikt 593
Desbr. 2. Res. om endring i de ved kongelig resolusjon av 9 oktober 1931 utferdigede regler om merkning av utenlandsk smør og poteter . . 617
» 16. Res. um fullmakt for Landbruksdepartementet til i tia 1 januar 1933—31 desember 1933 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk . . . 637
» 21. Skr. om avgift til utjevning av prisforskjellen mellem konsum- og produksjonsmelk 654
Oversettelse til nynorsk av lov nr. 25 av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål 130

Side

1932 *b. Husdyr. Rensdyrdrift.*

Janr. 13. Skr. om forbud mot hestetrafikk over grensen mot Finnland 6
» 22. Res. om at Aurskog herred i Akershus fylke og Nordre Modum lensmannsdistrikt i Buskerud fylke erklæres smittet av bipest 18
Febr. 6. Skr. om reglement for veddemål ved totalisator 48
» 9. Skr. om forbud mot å slippe gravær på beite i sambeitestrekning i Roan herred, Sør-Trøndelag fylke 52
» 22. Skr. om at hund i Gravvik herred, Nord-Trøndelag fylke, skal holdes i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid, bufe beiter 78
Mars 3. Lov nr. 1 om forandring i lov inneholdende tilleggsbestemmelser angående lappene og rensdyrdriften innen de sønnenfor Finnmark fylke liggende landsdeler av 25 juli 1897 99
April 1. Res. angående ophevelse av en bestemmelse om at gjerde i Åmot herred, Hedmark fylke, skal anses for lovlig, når det er så tett og sterkt at det freder for hest og storfe 166
» 8. Skr. om forbud mot å slippe gravær på beite i sambeitestrekning i Støren herred, Sør-Trøndelag fylke 168
» 8. Skr. om forbud mot å slippe gravær og geitebukker på beite i sambeitestrekning i Horg herred, Sør-Trøndelag fylke 168
» 9. Res. angående plikt til å bidra til sams sauesanking i Romedal og Egeberg almenninger, Romedal prestegårdsskog m. v. . . . 171
Mai 27. Res. angående plikt til å bidra til sams sauesanking i Solvorn sambeite i Hafslo herred, Sogn og Fjordane fylke 323
Juni 17. Lov nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. 368
Juli 22. Res. om stadfestelse på et tillegg til statuttene for Lømsen Hestekasse i Nord-Trøndelag fylke 486
» 29. Res. om bevilling for Det norske Travselskap og de lokale travselskaper som Landbruksdepartementet dertil godkjenner, til ved travløp i årene 1933 til og med 1937 å anordne veddemål ved totalisator 488
Aug. 6. Skr. om at hund i Trondenes herred og Harstad by i Troms fylke skal holdes bundet eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter 489
Septbr. 9. Res. om fastsettelse av renflyttevei gjennem det område av Fæmundsmarken som ved kongelig resolusjon av 29 august 1930 blev fredet for renbeitning 500
» 16. Res. om at herredene Ytre og Øvre Sandsvær samt Kongsberg by erklæres smittet av bipest 509
Oktbr. 12. Skr. om forbud mot å slippe gravær og geitebukker på beite i sambeitestrekning i Alstahaug herred, Nordland fylke 525
» 20. Skr. om at hund i Leinstrand herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holdes i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter 539
Novbr. 3. Res. om bevilling for Norsk Forening for Varmblodig Hesteavl til ved kappritt i årene 1933 til og med 1937 å anordne veddemål ved totalisator 580
» 22. Skr. om at hund i Vennesla herred, Vest-Agder fylke, skal holdes i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter 602
Desbr. 2. Skr. om at hund i Tiller herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holdes i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter 618
» 8. Skr. om ophevelse av forbudet mot å slippe gravær og geitebukker på beite i sambeitestrekning i Hol herred, Nordland fylke . 620
» 19. Skriv um at det skal vera lovleg å lata gravær utan umsyn til alder gå på beite i sambeitestrekning innan Hareid og Ulstein herad, Møre fylke, i tidi frå 1 mars til 15 august 648

1932 Side

1932 *c. Skogvesen. Almenninger.*

Febr. 3. Regler for jakt og fangst i Brandbu bygdealmenning i Opland fylke 35
» 12. Lov om skogvern 53
Mars 3. Lov nr. 3 angående forandring i lov om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger av 12 mars 1920 111
» 14. Skr. om innsendelse av opgaver vedrørende skog, dyrket mark, fjellstrekning og myrstrekning i henhold til lov av 24 juni 1931 om forandringer i konsesjonslovene 120
» 18. Res. om forbud mot innførsel av skåren og høvlet last av gran og furu, jfr. lov av 22 mars 1918 126
Mai 7. Skr. om at samtlige fjellvann i statsalmenninger innen Verdal herred, Nord-Trøndelag fylke, skal være fredet for fiske med garn . . 259
» 19. Nye bruksregler for Ringebu Østfjell statsalmenning 274
» 26. Ny § 10 i bruksreglene for Romedal bygdealmenning 284
Juni 10. St.besl. om oprettelse av et fond til 2. prioritets utlån på skog 347
Juli 15. Res. om at lov om skogvern av 12 februar 1932 skal finne tilsvarende anvendelse for Kongsberg by 484
» 20. Nye bruksregler for Visdal statsalmenning 485
Aug. 29. Regler for jakt og fangst i Toten bygdealmenning lodd nr. 1 i Opland fylke 495
Septbr. 9. Res. om nedsettelse av skogkonsesjons- og jordkonsesjonsgrensene for Gjerpen herred, Telemark fylke 499
» 15. Regler for innbetaling av kulturavgift m. v., utferdiget i medhold av § 34 i lov om skogvern av 12 februar 1932 505
Oktbr. 15. Skr. om at det kun er for skogens vedkommende en særskilt klagenevnds verdsettelse i henhold til landsskattelovens § 93 siste ledd er bindende for ligningsmyndighetene de to følgende år . . . 530
Novbr. 2. Regler for jakt og fangst i Romedal bygdealmenning 574
» 11. Res. om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen i Vang herred, Hedmark fylke, til 200 dekar for utenbygds- og innenbygdsboende og av jordkonsesjonsgrensen til 100 dekar for innenbygdsboende . . 593

d. Utskiftning.

1932 *e. Jakt.*

Febr. 3. Regler for jakt og fangst i Brandbu bygdealmenning i Opland fylke 35
Mars 3. Lov nr. 2 om forandringer i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 100
» 3. Lov nr. 3 angående forandring i lov om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger av 12 mars 1920 111
Mai 26. Skr. om fredning av elg i Aust-Agder fylke 284
Juni 29. Skr. om forbud mot bruk av snare til fangst av hare og rype i en del herreder i Opland fylke 419
» 30. Lov nr. 1 om forandring i lov om fangst av bardehval av 21 juni 1929 420
» 30. Skr. om særregler for jakt og fangst innen Hedmark fylke 472
Juli 6. Skr. vedrørende snarefangst av tiur m. v. i 3 herreder i Nord-Trøndelag fylke 474
» 9. Skr. om fredning av hare på Hugløy i Nesna herred, Nordland fylke 475
Aug. 27. Skr. om fredningsbestemmelser for fugl i Rogaland fylke 495
» 29. Regler for jakt og fangst i Toten bygdealmenning lodd nr. 1 i Opland fylke 495
Septbr. 2. Res. om forandring av kgl. res. av 25 juni 1909 om skytning med langtrekkende rifler 497
» 7. Skr. om fredning av tiur, røi, århane og ryper i Kvæfjord, Sandtorg og Trondenes herreder, Troms fylke 499

1932 Side
Septbr. 15. Skriv um freding av hare på Averøyi i Kvernes, Bremsnes og Kornstad herad i Møre fylke 507
» 26. Skr. om fredning av ærfugl i Sørøysund og Hasvik herreder, Finnmark fylke 513
Oktbr. 7. Res om tilføielse til kgl. res. av 25 juni 1909 om skytning med langtrekkende rifler 523
Novbr. 2. Regler for jakt og fangst i Romedal bygdealmenning 574

1932 *f. Fiskeri.*
Janr. 8. Res. om ikrafttreden av lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v. samt om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de i lovens § § 1, 2, 3, 4 og 6 omhandlede bestemmelser og forbud 4
» 8. Res. om tillegg til kongelig resolusjon av 4 desember 1931 om utførsel av fersk storsild og fersk vårsild 4
» 13. Skr. om ikrafttreden av Lofotopsynet i 1932 6
» 22. Bestemmelser om fredning og hermetisk nedlegning av brisling og småsild 18
» 22. Reglement for undersøkelse av brisling- og småsildfangster samt kontrollordning ved mottagelse av råstoff av brisling og/eller sild ved fabrikkene (råstoffcentralene) 19
» 22. Reglement for merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer 24
» 29. Res. om midlertidig forbud mot utførsel av saltet storsild og saltet vårsild i visse tilfelle 33
Febr. 26. Res. om endring i statuttene for Fiskeribedriftens Forskningsfond 96
» 26. Res. om forbud mot fiske på visse områder ved laksetrappene i Osfoss og Rækevikfoss i Gaula elv, Gaular herred, Sogn og Fjordane fylke 98
Mars 3. Lov nr. 3 angående forandring i lov om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger av 12 mars 1920 111
» 10. Res. om forbud mot å bruke kastenøter til fiske av laks og sjøørret i Lakselv, Staburselv og Børselv i Kistrand herred, Finnmark fylke 117
» 18. Lov nr. 1 om endring i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v. 124
» 18. Res. om dispensasjon fra § 25 i lov av 1 juni 1907 om vårtorskefisket ved Romsdals amts kyst og fjorder, for Sande opsynsdistrikts vedkommende 126
April 4. Skr. om delvis ophevelse av fiskireglene for Etnedal herred, Opland fylke 168
» 9. Res. om utvidelse av årsfredningen for laks- og sjøørretfiske med bundne redskaper i Fosen, Orkdal, Guldal, Strinda og Selbu fiskeridistrikter i Sør-Trøndelag fylke 171
» 15. Skr. om fiskeriregler for Hemsedal herred, Buskerud fylke 185
» 16. Skr. om fiskeriregler for Hol herred, Buskerud fylke 186
» 16. Skr. om fiskeriregler for Sleipa og Heine elver i Opdal, Nore og Rollag herreder i Buskerud fylke 186
» 20. Skr. om ophør av Lofotopsynet 192
Mai 4. Skr. om fiskeriregler for en del av Drammenselven i Øvre og Nedre Eiker herred, Buskerud fylke 237
» 6. Skr. om de i lakselovens § 47 påbudte opgaver over fangst av laks og sjøørret 255
» 6. Skr. om de i lakselovens § 47 påbudte innkjøpsopgaver fra opkjøpere av laks og sjøørret 257
» 7. Skr. om at samtlige fjellvann i statsalmenninger innen Verdal herred, Nord-Trøndelag fylke, skal være fredet for fiske med garn 259
Juni 4. Skr. om fiskeriregler for Ytre og Øvre Rendal herreder, Hedmark fylke 330

1932 Side
Juni 10. Res. om forbud mot utførsel av saltet storsild og saltet vårsild medmindre samtykke foreligger fra vedkommende fiskerorganisasjoner eller sildelag 349
» 24. Lov nr. 10 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell 392
» 24. Lov nr. 11 om fredning av gullflyndre 395
» 27. Skr. om fiskeriregler for Åsvatnene i Fluberg herred, Opland fylke 406
» 27. Skr. om fiskeriregler for Vågå herred, Opland fylke 406
» 27. Skr. om fiskeriregler for Vestre Gausdal herred, Opland fylke . . 406
» 30. Lov nr. 4 om Lånekassen for fiskere 424
» 30. Lov nr. 11 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk 434
» 30. Midlertidig lov nr. 12 om utførsel av storsild og vårsild . . 435
Juli 15. Res. om den årlige fredningstid for laks- og sjøørretfisket med bundne redskaper innen Stjør- og Verdal samt Inderøy fiskeridistrikter i Nord-Trøndelag fylke 484
» 20. Skriv um fiskereglar for Øystre Slidre herad, Opland fylke 485
» 21. Skr. om fiskeriregler for Nordre Land herred, Opland fylke . . . 486
» 29. Res. om forbud mot bruk av garn til fiske efter uer og sei i Bindalsfjorden, Nordland fylke 488
Aug. 19. Res. om ikrafttreden av lov nr. 11 av 30 juni 1932 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk 491
» 26. Res. om ikrafttreden m. v. av lov nr. 4 av 30 juni 1932 om Lånekassen for fiskere 493
Septbr. 8. Skr. om hvorvidt personer som deltar i fiskeri og som lønnes med anpart av fangsten (lottefiskere) må gjennemsnittslignes . . . 499
» 23. Res. om tillatelse til på visse vilkår å bruke kilenot til fangst av laks i Eidsvatnet og Grungstadvatnet i Overhalla og Høylandet herreder 512
» 27. Skr. om fiskeriregler for Sør-Fron herred, Opland fylke 513
Oktbr. 5. Skriv um fiskereglar for Dovre herad, Opland fylke 517
» 8. Skr. om forandringer i fiskerireglene for Nord-Aurdal herred, Opland fylke 524
» 14. Res. om ophevelse av en rekke fritagelser fra helligdagsbestemmelsene i lov om torskefiskeriene i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus amter av 28 juni 1913, gjeldende for Kalvåg, Bremangerpollen, Vågsvåg, Raudeberg, Kinn og Batalden opsynsdistrikter 525
» 14. Res. um avgjerd um fisket i Eidselvi, Sogn og Fjordane fylke . . . 525
» 14. Res. um fyresegner um fisket ved utlaupet av Ørstaelvi, Møre fylke 525
Novbr. 3. Res. om regler for fisket i Fusta elv, Nordland fylke 580
» 11. Res. angående bestemmelser om fisket i Vefsna elv, Nordland fylke 593
Desbr. 6. Skriv um at fiskereglane for Hopenelvi sitt vassdrag i Hopen herad, som gjeld til ut året 1932, skal vera gjeldande inntil vidare, likevel ikkje lenger enn ut året 1937 618
» 10. Res. om endringer i de ved kongelig resolusjon av 22 september 1922 fastsatte forskrifter for fiskefartøiers innredning og utrustning m. v. 625
» 12. Skriv um fiskereglar for Sunndal herad, Møre fylke 630
» 13. Skr. om fiskeriregler for Hemsedal herred, Buskerud fylke 631
» 13. Skr. om fiskeriregler for Sigdal herred, Buskerud fylke 631
» 13. Skr. om fiskeriregler for Lier, Røyken, Nedre Eiker, Flå, Uvdal og Krødsherad herreder, Buskerud fylke 631
» 16. Res. om forbud mot utførsel av storsild og vårsild i visse tilfelle . . 636
» 16. Res. ang. bestemmelser om årsfredningen for laks- og sjøørretfisket i Namdal fiskeridistrikt, Nord-Trøndelag fylke 637

Side

1932 *g. Bergverk. Fabrikker.*

Janr. 8. Res. om ikrafttreden av lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v. samt om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de i lovens § § 1, 2, 3, 4 og 6 omhandlede bestemmelser og forbud 4
» 15. Vedtak angående bestemmelser for salg av grønnsåpe 11
» 22. Res. om bergverksordning for Jan Mayen 17
» 22. Bestemmelser om fredning og hermetisk nedlegning av brisling og småsild 18
» 22. Reglement for undersøkelse av brisling- og småsildfangster samt kontrollordning ved mottagelse av råstoff av brisling og/eller sild ved fabrikkene (råstoffcentralene) 19
» 22. Reglement for merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer 24
» 22. Skr. om forandring av § 14 i bestemmelsene av 4 januar 1930 vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran . . . 26
» 25. Skr. om opnevnelse av bergmesteren for Svalbard til å utøve den myndighet som tilligger bergmesteren for Jan Mayen 27
Febr. 12. Res. angående bestemmelser om merkning av gummifottøi og en del andre gummivarer 71
Mars 18. Lov nr. 1 om endring i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v. 124
April 29. Res. om endring i bestemmelsene om merkning av gummifottøi og en del andre gummivarer 230
Juni 3. Res. om endring i reglene for opsøkning og utvinning av alluvialt gull på statens grunn i Hålogaland bispedømme 329
» 24. Lov nr. 10 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell 392
» 30. Lov nr. 6 om forandring i lov av 31 mai 1918 om ertsforekomster innen en del av Nord-Trøndelag fylke 427
Oktbr. 7. Res. angående bestemmelser om merkning av visse malervarer . . 518
» 7. Res. angående bestemmelser om merkning av visse glassvarer . . 519
» 20. Res. angående bestemmelser om merkning av støpejernsvarer . . . 537

1932 *h. Håndverk.*

Febr. 5. Res. om endringer i svenneprøveplakaten av 25 oktober 1918 . . . 47
Mars 16. Skr. om forståelsen av håndverkslovens § 13 annet ledd 123
Juni 3. Res. om kommunal autorisasjon av rørleggere i Bærum kommune . 328
Septbr. 9. Res. om håndverkslovens anvendelse i Odda og Tyssedal bygningskommuner m. v. 499
Oktbr. 13. Skr. om ny lukningsvedtekt for barber- og frisørforretninger i Skien 525
Desbr. 16. Res. om regler for autorisasjon av rørleggere i Steinkjer 637

1928 – 1929 *i. Handel.*

Juni 5. – Febr. 25. Vennskaps-, handels- og konsulartraktat mellem Norge og Amerikas Forente Stater 666
1930
Juni 21. Handels- og sjøfartskonvensjon mellem Norge og Rumenia 666
Novbr. 11. Handelstraktat mellem Norge og Finnland 667
1930 – 1931 Juli 31. – April 30. Norsk-italiensk noteveksling om ophevelse av legalisering av oprinnelsesbevis og handelsfakturaer 667
1931
Novbr. 13. Handels- og sjøfartskonvensjon mellem Norge og Portugal 668
Desbr. 31. Handelsavtale med Brasil 668

1932			Side
Janr.	5.	Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Lardal herred, Vestfold fylke	3
»	8.	Res. om ikrafttreden av lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v. samt om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de i lovens § § 1, 2, 3, 4 og 6 omhandlede bestemmelser og forbud	4
»	8.	Res. om tillegg til kongelig resolusjon av 4 desember 1931 om utførsel av fersk storsild og fersk vårsild	4
»	8.	Res. om fastsettelse av skibsavgifter til Sandefjord og Kristiansand børser	4
»	8.	Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Tvedestrand	4
»	13.	Skr. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Tjøme herred, Vestfold fylke	6
»	13.	Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Honningsvåg, Storbukt, Kobhullet og Nordvågen i Finnmark fylke	6
»	13.	Brev om adgangen til i almindelig handel å selge radioaktiv sjokolade, kalt «Radiumsjokolade»	6
»	15.	Vedtak angående bestemmelser for salg av grønnsåpe	11
»	16.	Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Hadsel herred, Nordland fylke	13
»	21.	Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Gjøvik	14
»	22.	Bestemmelser om fredning og hermetisk nedlegning av brisling og småsild	18
»	22.	Reglement for undersøkelse av brisling- og småsildfangster samt kontrollordning ved mottagelse av råstoff av brisling og/eller sild ved fabrikkene (råstoffcentralene)	19
»	22.	Reglement for merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer	24
»	22.	Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Ballangen herred, Nordland fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen sammesteds	26
»	22.	Skr. om forandring av § 14 i bestemmelsene av 4 januar 1930 vedrørende tilvirkning, omsetning og utførsel av medisintran	26
»	23.	Skriv um stengjingsvedtekt for utsalsstader i Hareid herad, Møre fylke	26
Janr. 11. / Janr. 27.		Midlertidig handelsavtale mellem Norge og Salvador	682
»	29.	Res. om forandring av forskriftene angående mellemmenns adgang til å opta bestilling på vin, fruktvin og mjød	33
»	29.	Res. om midlertidig forbud mot utførsel av saltet storsild og saltet vårsild i visse tilfelle	33
Febr.	5.	Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk og på svineslakt i samhøve med lov nr. 20 dagsett 24 juni 1931	48
»	9.	Skr. om vedtekt for herberger og beverternæringen i Høyland herred, Rogaland Fylke	52
»	10.	Skriv um innkrevjing og betaling av avgift på umsetnaden av mjølk og flesk	52
»	12.	Res. angående bestemmelser om merkning av gummifottøi og en del andre gummivarer	71
»	12.	Skriv um ny stengjingsvedtekt for utsalsstader i Eide herad, Møre fylke	73
»	19.	Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Ballangen herred, Nordland fylke	77
»	25.	Skr. om bevillingstvang for å drive herberge i Karasjok herred, Finnmark fylke	88
Mars	3.	Res. om lukningsvedtekter for utsalgssteder i Hedrum herred, Vestfold fylke	112
»	3.	Skr. om at forannevnte lukningsvedtekter for utsalgssteder i Hedrum herred skal tre i kraft 4 april 1932	112

1932			Side
Mars	3.	Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Blaker herred, Akershus fylke	112
»	3.	Skr. om vedtekter for salg fra offentlige steder samt fra portrum i Oslo	112
»	14.	Skriv um bruk av herbyrge- og vertshuslova i Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke, og um vedtekt for herbyrge- og vertshusnæringa samestad	120
»	15.	Rundskr. om forandringer i de ved kongelig resolusjon av 20 september 1929 fastsatte forskrifter om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer	121
»	15.	Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Odda	123
»	15.	Vedtak angående bestemmelse for levering av grønnsåpe i henhold til avtaler som er inngått før 18 januar 1932	123
»	18.	Lov nr. 1 om endring i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v.	124
»	18.	Res. om forbud mot innførsel av skåren og høvlet last av gran og furu, jfr. lov av 22 mars 1918	126
»	19.	Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Tjeldsund herred, Nordland fylke	126
»	19.	Brev om adgangen til i almindelig handel å reklamere et munnvann som tjenlig til å forebygge sykdommer	126
April	1.	Skr. om vedtekter for handel med brukte eller kasserte gjenstander i Nedre Eiker herred, Buskerud fylke	167
»	5.	Skr. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Bygland herred, Aust-Agder fylke	168
»	6.	Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bygland herred, Aust-Agder fylke	168
»	12.	Skr. om vedtekter for torvhandelen i Trondheim	171
»	12.	Skr. om vedtekter for handel med brukte og kasserte ting i Trondheim	171
»	15.	Vedtak om bestemmelser for salg av grønnsåpe	682
»	16.	Skr. om forandring i vedtekter for herberger- og beverternæringen i Son	186
»	20.	Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vardø herred, Finnmark fylke	192
»	22.	Lov nr. 3 om forandringer i og tillegg til lov av 18 mars 1925 om skatt av fortæring på bevertningssteder	194
»	29.	Res. om endring i bestemmelsene om merkning av gummifottøi og en del andre gummivarer	230
»	29.	Res. om forbud mot å innføre blomsterløk fra fremmede land uten tillatelse fra Landbruksdepartementet	230
»	30.	Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sør-Varanger herred, Finnmark fylke	235
Mai	2.	Skriv um brigde i stengjingsvedtekta for utsalsstader i Drangedal herad, Telemark fylke	236
»	6.	Lov om forandringer i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl	237
»	6.	Kunngj. om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgetterminen 1 juli 1932—30 juni 1933	252
»	6.	Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1932 av sjokolade- og sukkervarer	254
»	6.	Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1932 av 1) kullsyreholdige, alkoholfrie drikkevarer og 2) innenlands tilvirket fruktvin	254
»	6.	Vedtak ang. bestemmelser om prisansettelser m. v. ved salg av margarin	682
Mai	9.	Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Hen herred, Møre fylke	260
»	12.	Skriv um brigde i vedtekta for herbyrge- og vertshusnæringa i Time herad Rogaland fylke	261

1932 Side
Mai 13. Res. angående nyordningen i A/S Vinmonopolet, opnevnelse av nytt styre og konsesjon m. v. 266
» 21. Res. om nedsettelse av skibsavgiften til Sandefjord og Kristiansund børser 281
» 21. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å dispensere fra en bestemmelse i reglene om innførsel, tilvirkning og merkning av ost og mysost 282
» 23. Skriv um ny stengjingsvedtekt for utsalsstader på Aure og Klokkarhaug i Sykkylven herad, Møre fylke 282
» 25. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hønefoss 283
» 26. Skr. om forandring i reglene for torvhandelen og torvenes benyttelse i Stavanger 284
» 27. Res. om at lov nr. 7 av 19 juni 1931 om eiendomsmeglere trer i kraft 1 juli 1932 323
» 27. Skr. om vedtekter for torvhandelen i Borge herred, Østfold fylke . 324
» 28. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Bodin herred, Nordland fylke 325
» 31. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Asker herred, Akershus fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen i samme herred 325
» 31. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Lenvik herred, Troms fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen i samme herred 325
Juni 2. Skr. om at New Zealands regjering har opsagt handels- og sjøfartstraktaten mellem Norge og Storbritannia av 18 mars 1826, således at den vil ophøre å gjelde for New Zealand 15 april 1933 326
» 8. Brev om at homøopatiske lægemidler er gjenstand for apotekeres enehandel i detalj og bare kan innføres av dem som er nevnt i § 1 i lov av 22 juni 1928 om innførsel av apotekvarer m. v. . . . 330
» 9. Skr. om reglement for eiendomsmeglere m. v. 330
» 10. Res. angående bestemmelser om merkning av kryssfiner 348
» 10. Res. om forbud mot utførsel av saltet storsild og saltet vårsild medmindre samtykke foreligger fra vedkommende fiskerorganisasjoner eller sildelag 349
» 10. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Grimstad 358
» 17. Lov nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. 368
» 17. Res. om forandring i forskriftene om handel med melk m. v. i Flekkefjord 369
» 17. Res. om endring av bestemmelsene om merkning av gjær 369
» 24. Lov nr. 10 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk samt rogn og agnskjell 392
» 24. Res. om tillatelse for Salangen kommune til å drive kjøbmannshandel i ett år fra og med 1 april 1932 401
» 24. Res. om ophevelse av Sandefjord børs 401
» 25. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Norderhov herred, Buskerud fylke 406
» 28. Skriv um stengjingsvedtekt for utsalsstader i Ulstein herad, Møre fylke 407
» 29. Skriv um ny stengjingsvedtekt for utsalsstader i Hosanger herad, Hordaland fylke 419
» 29. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Hen herred, Møre fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen samme-steds 419
» 30. Lov nr. 2 om forandringer i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk 420
» 30. Lov nr. 11 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk 434
» 30. Midlertidig lov nr. 12 om utførsel av storsild og vårsild . . 435

Juli 2. Rundskr. angående avgifter vedkommende virksomheten som eiendomsmegler 473
» 5. Skr. om forandringer i vedtektene for torvhandel m. v. i Kopervik 474
» 8. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Mosjøen 475
» 20. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Stranda herred, Møre fylke 485
» 25. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Lista herred, Vest-Agder fylke 486
» 27. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Borge herred, Østfold fylke 487
» 27. Skriv um stengjingsvedtekt for utsalsstader i Stord herad, Hordaland fylke 487
Aug. 10. Skr. om vedtekter for torvhandelen i Moss 490
» 16. Skr. om vedtekter for torv- og porthandel i Sarpsborg 490
» 19. Res. om ikrafttreden av lov nr. 11 av 30 juni 1932 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk 491
» 30. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Asker herred, Akershus fylke 496
» 30. Brev om hvorvidt bromkaliumopløsning kan selges av kjøbmenn . . 496
Septbr. 1. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Harran herred, Nord-Trøndelag fylke 496
» 6. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Alversund herred, Hordaland fylke 498
» 6. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bolsøy herred, Møre fylke 498
» 16. Res. om oprettelse av et høstmarked på Røros 508
» 20. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Vågan herred, Nordland fylke 510
» 23. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Drammen 513
Oktbr. 3. Skr. om hvorvidt eiendomsmeglere er berettiget til å besørge stempling og til å kassere stempelmerker 517
» 7. Res. angående bestemmelser om merkning av visse malervarer . . 518
» 7. Res. angående bestemmelser om merkning av visse glassvarer . . . 519
» 7. Res. om regler for kontroll med utførsel av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) fra Norge til Sverige 520
» 7. Vedtak angående bestemmelse for salg av grønnsåpe 524
» 7. Vedtak angående bestemmelse for omsetning av skrive- og regnemaskiner og duplikatorer 524
» 13. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Skien 525
» 14. Skr. angående bestemmelser vedkommende mellemhandel m. v. med avgiftspliktige sjokolade- og sukkervarer 526
» 18. Rundskr. om endringer i kongelig plakat av 20 september 1929 om handel med gifter, apotekervarer og en del andre varer og om tillegg til kongelig plakat av 2 mai 1930 om opbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer 531
» 20. Res. angående bestemmelser om merkning av støpejernsvarer . . 537
» 20. Res. om adgang for visse fremmede undersåtter til å drive handel på de offentlige markeder i Troms og Finnmark fylker 538
» 20. Res. om ophevelse av Skiens børs 539
» 22. Skr. om forandring av mønstrene for stempelmerke og merkelapp som skal benyttes ved kontrollen med utførsel av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) fra Norge til Sverige 540
» 28. Res. om forbud mot innførsel av kryssfinér og møbelplater (sperreplater) uten Landbruksdepartementets tillatelse 543
Novbr. 5. Skriv um vedtekt for herbyrge- og vertshusnæringa i Hareid herad, Møre fylke 583
» 11. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vågan herred, Nordland fylke 594

1932 Side
Desbr. 2. Res. om forskrifter for melkehandel i Hurum herred og Holmsbu ladested 608
» 2. Res. om endring i de ved kongelig resolusjon av 9 oktober 1931 utferdigede regler om merkning av utenlandsk smør og poteter . 617
» 2. Skr. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Eidsvoll herred, Akershus fylke 618
» 15. Skriv um vedtekt for herbyrge og vertshusnæringa i Alversund herad, Hordaland fylke 635
» 16. Res. om forbud mot utførsel av storsild og vårsild i visse tilfelle . . 636
» 16. Res. om fastsettelse av satsene for skibsavgift til Kristiansand, Haugesund, Ålesund og Kristiansund børser 637
» 16. Vedtak ang. bestemmelser om priser m. v. ved salg av hermetisk nedlagte fiskeboller, seikaker og torskerogn 643
» 23. Res. om fastsettelse av skibsavgift til Bergens børs i kalenderåret 1933 663
» 23. Skr. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Lista herred, Vest-Agder fylke 663

j. Brennevin, vin, øl m. v.

1932
Janr. 13. Skr. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Tjøme herred, Vestfold fylke 6
» 15. Rundskr. om forhøielse av tilleggene til avgifts- og refusjonssatsene for innenlands fremstillet brennevin 9
» 22. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Ballangen herred, Nordland fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen sammesteds 26
» 29. Res. om forandring av forskriftene angående mellemmens adgang til å opta bestilling på vin, fruktvin og mjød 33
Febr. 9. Skr. om vedtekt for herberger og beverternæringen i Høyland herred, Rogaland fylke 52
» 25. Skr. om bevillingstvang for å drive herberge i Karasjok i Finnmark fylke 88
Mars 14. Skriv um bruk av herbyrge- og vertshuslova i Sogndal herad, Sogn og Fjordane fylke, og um vedtekt for herbyrge- og vertshusnæringa samestad 120
» 19. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Tjeldsund herred, Nordland fylke 126
April 5. Skr. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Bygland herred, Aust-Agder fylke 168
» 15. Res. om henleggelse av den daglige ledelse av rusdrikkontrollen i Oslofjorddistriktet til statspolitichefen 181
» 16. Skr. om forandring i vedtekten for herberger- og beverternæringen i Son 186
» 22. Lov nr. 3 om forandringer i og tillegg til lov av 18 mars 1925 om skatt av fortæring på bevertningssteder 194
Mai 6. Lov om forandringer i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl 237
» 6. Kunngj. om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgett-terminen 1 juli 1932—30 juni 1933 252
» 12. Skriv um brigde i vedtekta for herbyrge- og vertshusnæringa i Time herad, Rogaland fylke 261
» 13. Res. angående nyordningen i A/S Vinmonopolet, opnevnelse av nytt styre og konsesjon m. v. 266
» 31. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Asker herred, Akershus fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen i samme herred 325

1932 Side

Mai 31. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Lenvik herred, Troms fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen i samme herred 325
Juni 24. Lov nr. 7 om forandring i lov om brennevin til medisinsk bruk av 30 november 1932 390
» 24. Res. om at sluttsedler som utferdiges ved omsetning av aktier i A/S Vinmonopolet, fritas for stempelavgift 404
» 25. Rundskr. om skatt av fortæring på bevertningssteder 404
» 29. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Hen herred, Møre fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen samme-steds 419
» 30. Kunngj. om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter 436
» 30. Kunngj. av avgifter til statskassen fra 1 juli 1932 av brenne-vinstilvirkningen og til denne anvendt mais, durra eller rug, av etyletertilvirkningen samt av øltilvirkningen 445
» 30. Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1932 av til innenlandsk forbruk avhendet brennevin 447
Juli 13. Vedtak om priser på øl ved servering på hoteller, restauranter og andre bevertningssteder 476
» 25. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Lista herred, Vest-Agder fylke 486
Septbr. 6. Skr. om herberger- og beverterlovens anvendelse i Alversund her-red, Hordaland fylke 498
Novbr. 5. Skriv um vedtekt for herbyrge- og vertshusnæringa i Hareid herad, Møre fylke 583
Desbr. 2. Skr. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Eidsvoll herred, Akershus fylke 618
» 15. Skriv um vedtekt for herbyrge og vertshusnæringa i Alversund herad, Hordaland fylke 635
» 16. Res. ang. bestemmelse om at der kan ydes bestyrere av A/S Vin-monopolets skjenkesteder en rabatt på inntil 3,5 procent som erstatning for brekkasje og svinn 636
» 23. Res. om vedtekt for herberger- og beverternæringen i Lista herred, Vest-Agder fylke 663

1932 *k. Foranstaltninger i anledning av krig eller dyrtid. Offentlig næringsdrift.*

Janr. 15. Vedtak angående bestemmelser for salg av grønnsåpe 11
Mars 15. Vedtak angående bestemmelse for levering av grønnsåpe i henhold til avtaler som er inngått før 18 januar 1932 123
April 15. Vedtak om bestemmelser for salg av grønnsåpe 682
» 27. Skr. om godtgjørelse for transport fra jernbanestasjon og skibsstoppe-sted til avsidesliggende distrikter av malingsprodukter av hvete, rug og bygg, bestemt til menneskeføde 225
Mai 6. Vedtak ang. bestemmelser om prisansettelser m. v. ved salg av margarin 682
Juni 30. Lov nr. 2 om forandringer i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk 420
» 30. Lov nr. 3 om Lånekassen for jordbrukere 421
» 30. Lov nr. 4 om Lånekassen for fiskere 424
Juli 13. Vedtak om priser på øl ved servering på hoteller, restauranter og andre bevertningssteder 476
Oktbr. 7. Vedtak angående bestemmelse for salg av grønnsåpe 524
» 7. Vedtak angående bestemmelse for omsetning av skrive- og regne-maskiner og duplikatorer 524
» 28. Res. om forbud mot innførsel av kryssfinér og møbelplater (sperre-plater) uten Landbruksdepartementets tillatelse 543
Desbr. 16. Vedtak ang. bestemmelser om priser m. v. ved salg av hermetisk ned-lagte fiskeboller, seikaker og torskerogn 643

15. Sjøfartsforhold.

a. Sjøfart.

1929
Mai 31. Internasjonal overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929 666
1930
Juni 21. Handels- og sjøfartskonvensjon mellem Norge og Rumenia 666
Juli 5. Internasjonal overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930 . . 667
1931
Aug. 5. Avtale med Danmark om gjensidig fritagelse for beskatning av skibsfart 667
» 15. Avtale mellem Norge og Grekenland i hensikt gjensidig å frita for inntektsbeskatning visse fordeler som skriver sig fra rederivirksomhet 668
Novbr. 13. Handels-og sjøfartskonvensjon mellem Norge og Portugal 668
Desbr. 23. Noteveksling mellem Norge og Japan om gjensidig fritagelse for beskatning av skibsfarten 668
1932
Janr. 2. Rundskr. om utgassing av bygning og skib 1
» 2. Forskrifter for utgassing av skib med blåsyregass ved blåsyreholdige pulver som middel til utryddelse av rotter, veggelus, kakerlakker og møll m. v. 668
» 8. Res. om fastsettelse av skibsavgifter til Sandefjord og Kristiansand børser 4
Febr. 26. Res. om forandringer i forskriftene for bemanning av norske skib 96
April 22. Lov nr. 1 om merkning av vekten på tunge kolli som fraktes med fartøi 193
Mai 21. Res. om nedsettelse av skibsavgiften til Sandefjord og Kristiansund børser 281
Juni 2. Skr. om at New Zealands regjering har opsagt handels- og sjøfartstraktaten mellem Norge og Storbritannia av 18 mars 1826, således at den vil ophøre å gjelde for New Zealand 15 april 1933 326
» 3. Res. om forandring i reglene for innseiling til Svolvær havn 329
» 10. Lov nr. 6 om forandringer i lov om arbeidstiden på norske skib av 11 juli 1919 345
» 10. Res. om ikrafttreden av tilleggslov av 20 mars 1931 til sjødyktighetsloven og om utferdigelse av forskrifter om lastelinjer på skib m. v. 349
» 10. Res. om trafikkregler for Porsgrunns havnedistrikt 356
» 24. Res. om ny gebyrtariff for de offentlige kontrollkontorer for skibsinstrumenter 402
» 24. Bestemmelser om årlig eftersyn på skib med internasjonalt lastelinjecertifikat 684
» 24. Bestemmelser om lukepresenninger på skib med internasjonalt lastelinjecertifikat 685
Janr. 18. / Febr. 24. / Aug. 10. Noteveksling ang. gjensidig godkjennelse av certifikater for passasjerskib i utenriksk fart utferdiget henholdsvis i Norge og britisk India 688
Aug. 12. Res. om bemyndigelse for Socialdepartementet til å gjøre undtagelser fra bestemmelsene i kongelig resolusjon av 21 juli 1894 § 1 om fartøiers forsyning av lægemidler m. v. 490
» 17. Cirk. om endring i skjemaet for de ankomstopgaver som førerne av norske skib har å innlevere til de utenrikske stasjoner i havnebyer 490
Oktbr. 18. Skr. om at den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930, trer i kraft for Norges vedkommende 1 januar 1933 531
» 28. Res. angående forskrifter om bygning av og redningsredskaper m. v. på passasjerskib i internasjonal fart 542
Novbr. 7. Skr. om forskrifter for elektriske anlegg ombord i skib som er bygget til klasse i Det Norske Veritas, Lloyd's Register of Shipping m. fl. 583

1932 Side

Novbr. 11. Res. angående forskrifter om varsling av fare samt om nødhjelp m. v. for skib 587
» 15. Cirk. om varefortegnelse m. v. som førere av fartøier som ankommer fra utlandet, skal fremlegge for tollvesenet, samt om at bestemmelsene om trafikk til og fra Svalbard også skal gjelde Jan Mayen 595
» 28. Rundskr. om behandling av karantenepliktige fartøier 605
Desbr. 2. Res. ang. forskrifter om signalapparater, instrumenter m. v. for skib 608
» 2. Res. om at førerne av tankskib fra 1 januar 1933 skal sende Sjøfartskontoret en rapport om reisen 617
» 10. Res. om endringer i de ved kongelig resolusjon av 22 september 1922 fastsatte forskrifter for fiskefartøiers innredning og utrustning m. v. 625

b. Skibsregistrering.
Se under C nr. 19.

c. Skibsmåling.

1932 *d. Skibsfører. Skibsmannskap m. v.*

Febr. 13. St.besl. om godkjennelse av nye premiesatser for ulykkestrygd for sjømenn 73
» 26. Res. om forandringer i forskriftene for bemanning av norske skib . . 96
Juni 10. Lov nr. 6 om forandringer i lov om arbeidstiden på norske skib av 11 juli 1919 345
» 24. Res. om utsettelse til 1 juli 1933 med ikrafttreden av lov om maskinister på motorfartøier av handelsmarinen av 9 februar 1923 . 402
Aug. 17. Cirk. om endring i skjemaet for de ankomstopgaver som førerne av norske skib har å innlevere til de utenrikske stasjoner i havnebyer 490
Novbr. 15. Cirk. om varefortegnelse m. v. som førere av fartøier som ankommer fra utlandet, skal fremlegge for tollvesenet, samt om at bestemmelsene om trafikk til og fra Svalbard også skal gjelde Jan Mayen 595
Desbr. 2. Res. om at førerne av tankskib fra 1 januar 1933 skal sende Sjøfartskontoret en rapport om reisen 617

1932 *e. Losvesen.*

Janr. 18. Skr. om tvungen benyttelse av havnelos inn og ut av Risøyvågen og i Haugesund havn 13
Mars 1. Skr. om et dampskib som i et omhandlet tilfelle i analogi med bestemmelsen i loslovens § 2,2 anses ikke å ha vært lospliktig . . 99
April 22. Lov nr. 4 om midlertidig forhøielse av losbetalingen 196
» 22. Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å treffe de nødvendige forføininger i anledning av forannevnte lov av 22 april 1932 nr. 4 196
Mai 12. Skr. om losplikt for et fiskefartøi over 130 netto registertonn, som anløp norsk havn for å reparere kjeleskade 261
» 14. Skr. om innbetaling av bøter som i henhold til loslovens § 37 erlegges for en forseelse mot loslovgivningen 273
Juli 4. Skr. om losplikt for et fartøi som anløper norsk havn for å skifte mannskaper, men samtidig lar utføre reparasjonsarbeider i forbindelse med dokksetning 473
» 14. Skr. om at det anses å være uten betydning, hvorvidt et fartøi er praiet av los utenfor eller innenfor territorialgrensen . . . 480
» 15. Skr. om losplikt for et fartøi som anløp norsk havn for oplag . . . 485
Aug. 18. Skr. om at anløp for dokksetning og utbedring av havariskader ikke inngår under loslovens bestemmelser i § 2, 5 om fritagelse for losplikt 491

1932 Side
Aug. 18. Skr. om at kun bøter som ilegges i henhold til loslovgivningen skal innsendes til Losfondet 491
Septbr. 8. Skr. om at et fartøi som anløp Tromsø for bunkring og samtidig lot foreta dykkerundersøkelse og et mindre tettningsarbeide, blev å anse som ikke lospliktig 499
» 13. Skr. om at 2 til et fartøi på forhånd bestilte kystloser — hvor los ikke var kommet til — ikke anses berettiget til de i loslovens § 27, 5 omhandlede milepenger 505
» 16. Res. om forlengelse av fristen for å gi dispensasjon fra fordringene om utenriks fart og kjennskap til engelsk for kystlosaspiranter 509
» 21. Skr. om at et fartøi som anløp Norge kun for å ta kystlos ombord og sette en av mannskapet i land, må være å betrakte som ikke lospliktig 511
Oktbr. 7. Skr. angående spørsmålet om losplikt for et estlandsk dampskib, som fungerte som moderskib for en fiskeekspedisjon og på reise fra Island til Estland kom under den norske kyst ved Marsteinen 523
» 29. Skr. om at et fartøi som anløper norsk havn for å foreta reparasjon, må anses som lospliktig 573
Novbr. 15. Skr. om at et fartøi som blir slept til norsk havn for ophugning, må anses for å være lospliktig 596

f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen.

1932
Janr. 18. Skr. om tvungen benyttelse av havnelos inn og ut av Risøyvågen og i Haugesund havn 13
Juni 3. Res. om forandring i reglene for innseiling til Svolvær havn . . . 329
» 10. Res. om trafikkregler for Porsgrunns havnedistrikt 356
Juli 23. Skr. om en forhøielse av tolltillegget til Arendal havnekasse . . . 486
Novbr. 11. Res. angående forskrifter om varsling av fare samt om nødhjelp m. v. for skib 587
» 28. Rundskr. om behandling av karantenepliktige fartøier 605

16. Kommunikasjonsvesen.

a. Veivesen. Motorvognkjøring.

1931
Aug. 8. Avtale med Sverige om gjensidig anerkjennelse av førerkort m. v. . 668
1932
Janr. 6. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring innen Høyanger bygningskommune, Sogn og Fjordane fylke 3
» 26. Brigde i fyresegner av 20 desember 1926, fastsett etter lov um motorvogner av 20 februar 1926 27
Febr. 25. Skriv um at forbodet mot motorvognkøyring på hovudvegen yver Utvikfjellet, Sogn og Fjordane fylke, held up å gjelde 88
Mars 8. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring i Leinstrand herred, Sør-Trøndelag fylke 115
» 8. Skr. om at kommunale motorkjøretøier ikke antas skattepliktige efter lov av 18 juli 1917 med tilleggslover 115
» 9. Skriv um avgrensande fyresegner for fortenstkøyring med motorvogn på vegstrekningane Fagernes—Tyin—Lærdal, Borlang bru—Gol, Gol—Fagernes og Fagernes—Bygdin i Opland, Buskerud og Sogn og Fjordane fylker 115
» 10. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring i Haug sogn, Øvre Eiker herred, Buskerud fylke . 117
» 11. Rundskr. om skatt av motorvogner og inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. (Lov av 18 juli 1917 med tilleggslover) 118

1932				Side
Mars	11.	Skr.	om forbud mot motorvognkjøring på hovedveiene i Hedmark fylke under teleløsningen	119
April	4.	Skr.	om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring i Saltdal herred, Nordland fylke	168
»	7.	Skr.	om forbud mot motorvognkjøring på hovedveiene i Hurum herred, Buskerud fylke, under teleløsning	168
»	18.	Skr.	om at skadebot på kr. 10 000,00, som en enke har fått utbetalt i anledning av hennes manns død som følge av en automobiloverkjørsel, ikke antas å kunne beskattes som inntekt på enkens hånd	187
»	25.	Skriv	um motorvognkøyring på hovudvegstrekningi Korsvingen—Borgund kyrkje	224
Mai	6.	Kunngj.	om skatt til statskassen av motorvogner samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgettterminen 1 juli 1932 til 30 juni 1933	252
»	10.	Telegram	om forbud mot motorvognkjøring under teleløsningen på hovedveiene Rustefjellma—Langnes og Birkestrand—Lerpollen i Tana herred, Finnmark fylke	260
»	12.	Skr.	om særbestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring langs Urskog-Hølandsbanen	261
»	18.	Skr.	om endrede bestemmelser for motorvognkjøring i forskjellige gater i Bergen	274
»	30.	Skriv	um avgrensing i retten til å drive fortenestkøyring med motorvogn på hovudvegen Aurlandsvangen—Fretheim i Aurland herad, Sogn og Fjordane fylke	325
Juni	3.	Lov	nr. 2 um brigde i lov um motorvogner	326
»	13.	Skriv	um avgrensande fyresegner for fortenestkøyring med motorvogn utan rute i Os herad, Hordaland fylke	358
»	18.	Skr.	om forbud mot motorvognkjøring under teleløsning på hovedveien over Meheia innen Buskerud fylke	373
»	21.	Skr.	bl. a. om ophevelse av bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn på hovedveien Hellesylt—Tryggestad—Sogn og Fjordane fylkesgrense og Tryggestad—Øye	379
»	24.	Midlertidig lov	nr. 13 om avgift av bensin og automobilgummiringer til dekning av statskassens almindelige utgifter	396
»	24.	Skr.	om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring uten rute med motorvogn stasjonert innen Skarnes bygningskommune i Sør-Odal herred, Hedmark fylke	404
»	30.	Kunngj.	um vegavgifter m. v. i budgett-terminen 1932—33	436
»	30.	Skr.	om bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring på de offentlige veier i herredene Blaker, Aurskog, Nordre Høland og Søndre Høland	472
Juli	13.	Skr.	angående nedsettelse av den største tillatte hastighet for kjøring med motorvogn eller motorsykkel til 15 km i timen på riksveien gjennem Strand i Evenes herred, Nordland fylke	476
Septbr.	20.	Skr.	om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig befordring av personer og gods med motorvogn uten rute innen Nordreisa herred, Troms fylke	510
Novbr.	17.	Skr.	om ophevelse av innskrenkende bestemmelser for motorvognkjøring på hovedveistrekningen Rage bro—Dirdal, Rogaland fylke	596

b. Skyssvesen.

1932				
Juni	30.	Res.	om endring i de gjeldende takster for skyss fra offentlige skysstasjoner	453

1932 Side

1932 *c. Jernbaner.*

Febr. 12. Res. om maksimal arbeidstid og godtgjørelse for overtidsarbeide m. v. for jernbanepostekspedisjonenes vedkommende 72
» 22. Skr. om en tilføielse til statsbanenes driftsreglement punkt 21 . . 78
Mars 18. L o v nr. 3 om forandring i jernveisloven av 1848 125
Juni 10. Res. om fastsettelse av nytt militært jernbanetransportreglement . . 358
Juli 15. Res. om konsesjon for A/S Oslo Sporveier på anlegg og drift av en forlengelse av Grefsensporveien til Kjelsås skole m. v. . . 485
Aug. 19. Res. om kostgodtgjørelse og nattillegg for tjenestemenn ved statsbanene på reiser innen eget distrikt 491
» 20. Skr. om visse innskrenkninger, som av enkelte stater er gjort i den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene 492
Novbr. 3. Res. om kostgodtgjørelse for overtallig personale ved statsbanene, som anvendes til linjearbeide eller lignende 580
» 18. Res. om at tilsynet med private jernbaner overdras til Hovedstyret for statsbanene 597
» 18. Skr. om en tilleggsprotokoll av 16 september 1932 til den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene, Bern 23 oktober 1924 597
» 30. Rundskr. om hvad der bør kreves attestert i skyssregningen for reiser med jernbaner 607
Desbr. 10. Res. om at sprengstoffet «Ammon 3» tillates befordret med jernbane på vilkår som opstilles av Socialdepartementet 625
» 19. Skr. om bestemmelser for transport av sprengstoffet «Ammon 3» 647

1929 *d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen.*

Mai 11. Konvensjon mellem Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten 666

1932

Janr. 5. Res. om ikrafttreden av lov nr. 1 av 12 juni 1931 i henhold til konvensjonen mellem Norge og Sverige om visse spørsmål vedrørende vassdragsretten av 11 mai 1929 3
April 19. Skr. om forandring i § 22 i forskriftene for elektriske anlegg 191
Juni 17. Res. om forandring av takstene for Fredrikshaldskanalen 370
Juli 29. Res. om reglement for manøvrering av reguleringsdammene i Skjerkavassdraget, Vest-Agder fylke 488
Aug. 12. Res. om nye bryggeregler for Bandak-Norsjøkanalen 490
Septbr. 9. Res. om innførelse av kontroll med visse arter av elektrisk materiell og apparater 500
Novbr. 7. Skr. om forskrifter for elektriske anlegg ombord i skib som er bygget til klasse i Det Norske Veritas, Lloyd's Register of Shipping m. fl. 583
Desbr. 20. Skr. ang. bestemmelser om gebyr m. v. for kontroll med visse arter av elektrisk materiell og apparater 648

1932 *e. Postvesen.*

Febr. 12. Res. om maksimal arbeidstid og godtgjørelse for overtidsarbeide m. v. for jernbanepostekspedisjonenes vedkommende 72
Mars 18. Res. om fastsettelse av nytt krigspostreglement 126
April 15. Res. om portoen for innenrikske vareprøver 182
Mai 6. Res. om utferdigelse av reglementariske bestemmelser i henhold til postloven 255
» 21. Res. om fastsettelse av lokalporto for trykksaker og vareprøver . . 281
Juni 24. Res. om fullmakt for Poststyret til å treffe avtale om endring i den norsk-amerikanske pakkeoverenskomst og for Handelsdepartementet til å fastsette vektportoen for pakker til Amerikas Forente Stater 403

1932 Side
Juli 15. Res. om forsendelse av reklameartikler og andre mindre varesendinger mot korsbåndsporto 484
Oktbr. 7. Res. om ny ordning av inkassotjenesten i postvesenet 520
Novbr. 25. Skr. om forandring av den terminalgodtgjørelse som er fastsatt i pakkepostoverenskomsten mellem Norge og Amerikas Forente Stater 604
Desbr. 10. Res. om erstatning for overtidsarbeid i postetaten med fritid . . . 630

1932 *f. Telegraf og telefon.*
Desbr. 10. Res. om bruk av telegraf og telefon til forkynnelser i henhold til domstolslovens § 164, 1. ledd, og telegraf til skriftlige meddelelser m. v. i henhold til samme lovs § 189 624

1919 *g. Luftfart.*
Oktbr. 13. Internasjonal overenskomst om regulering av luftfarten, Paris 13 oktober 1919 666
1932
April 22. Res. angående bestemmelser om luftfart 197
Juni 17. Lov nr. 5 om endring av lov om luftfart av 7 desember 1923 . . . 364
Aug. 26. Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å opnevne 1 representant for Landbruksdepartementet og 1 representant for Norges Svalbard- og Ishavs-Undersøkelser som medlemmer av Det permanente råd for kartlegning fra luften 494
Oktbr. 15. Regler om luftfart 527
Desbr. 10. Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å opnevne 1 representant for Norges Tekniske Høiskole og 1 representant for Norges Landbrukshøiskole som medlemmer av Det permanente råd for kartlegning fra luften 630

17. Omsetnings- og kredittvesen.

1932 *a. Bank- og pengevesen.*
Mars 14. Lov om tillegg til lov om sparebanker av 4 juli 1924 120
April 27. Skr. om en banks oplysningsplikt i henhold til landskattelovens § 64 og byskattelovens § 56 225
Juni 6. Forandring i reglementet for Norges Bank 684
» 29. Lov nr. 1 om endring i lov om pengevesenet av 17 april 1875 . . . 407
» 29. Lov nr. 2 om midlertidig tillegg til lov om sparebanker av 4 juli 1924 (med senere endringer) 408
» 29. Lov nr. 3 om oprettelse av en garantikasse for sparebanker 409
» 30. Lov nr. 3 om Lånekassen for jordbrukere 421
» 30. Lov nr. 4 om Lånekassen for fiskere 424
Juli 29. Res. om en tilføielse til § 6 i reglementet for Kongeriket Norges Hypotekbank 489
Aug. 26. Res. om forandring av § 6 i reglementet for Den norske stats småbruk- og boligbank 493
» 26. Res. om ikrafttreden m. v. av lov nr. 3 av 30 juni 1932 om Lånekassen for jordbrukere og lov nr. 4 av samme dag om Lånekassen for fiskere 494
Septbr. 10. Skr. om at Hypotekbankens og Boligbankens faste kommisjonærer efter bemyndigelse kan foreta forkynnelse av auksjonspåkrav efter tvangsfullbyrdelseslovens § 109, tredje ledd 503
» 15. Skr. om stempelavgift i anledning av en banks overtagelse av aktier deponert av en debitor mot nedskrivning av vedkommendes gjeld til banken 507
Oktbr. 7. Res. om fritagelse for stempelavgift av veksler trukket av Norges Bank på sparebanker i hensikt å sikre vedkommende sparebanks likviditet 523

1932 Side
Oktbr. 8. Skr. om kostgodtgjørelse for Småbruk- og Boligbankens småbruk- og boliginspektør 524
Novbr. 25. Rundskr. om fastsettelse av kurser fra 15 desember 1932 for beregning av stempelavgiften av veksler som lyder på utenlandsk myntsort 688
» 26. Skr. om fritagelse for stempelavgift av dokumenter vedkommende overdragelse til Småbruk- og Boligbanken 605
» 28. Forandringer i reglementet for Norges Bank 606

b. Mål, vekt, vrakning.

1932
Mars 7. Skr. om forandring i tillegg III til reglementet for justervesenet av 15 desember 1922 114
April 19. Rundskr. om forkortelser av metriske mål- og vektbetegnelser m. v. 682
» 19. Skr. om forandringer i og tilføielser til reglementet for justervesenet av 15 desember 1922 187
Septbr. 28. Skr. om forandringer i og tilføielser til justerreglementet av 15 desember 1922 514

18. Forsikringsvesen.

1932
Janr. 29. Res. om forlengelse av dispensasjon fra forsikringslovens § 117 annet ledd, forsåvidt angår forsikring mot regnvær og flomskade . . 33
Febr. 13. St.besl. om godkjennelse av nye premiesatser for ulykkestrygd for sjømenn 73
Mars 12. Skr. angående spørsmålet om et forsikringsselskaps plikt til å meddele en ligningsnevnd oplysninger om hvorvidt en navngitt person har tegnet livsforsikring i selskapet 120
» 22. Skr. om at premier i følge sparebevis i Garanti A/S Norsk Spareselskap antas å inngå under landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, 2net ledds 1ste punktum 128
April 9. Res. om forandring av reglene for utlån av Rikstrygdeverkets midler 170
Mai 27. Lov nr. 4 om endring i lov om syketrygd av 6 juni 1930 321
» 28. Skr. om Rikstrygdeverkets fritagelse for skatt i henhold til landskattelovens § 27, byskattelovens § 21 325
Juli 22. Res. om stadfestelse på et tillegg til statuttene for Lømsen Hestekasse i Nord-Trøndelag fylke 486
Desbr. 10. Res. om forandringer i tariffer med instruks for godtgjørelse for læge-, tannlæge- og jordmorhjelp efter syketrygdloven 624
» 16. Res. om fastsettelse av regler til gjennemførelse av bestemmelsene i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 85, 1ste ledd . . . 637

19. Konsesjon.

1932
Janr. 22. Res. om konsesjonslovens anvendelse for Jan Mayen 18
Mars 14. Skr. om innsendelse av opgaver vedrørende skog, dyrket mark, fjellstrekning og myrstrekning i henhold til lov av 24 juni 1931 om forandringer i konsesjonslovene 120
Mai 13. Res. angående nyordningen i A/S Vinmonopolet, opnevnelse av nytt styre og konsesjon m. v. 266
Juli 15. Res. om konsesjon for A/S Oslo Sporveier på anlegg og drift av en forlengelse av Grefsensporveien til Kjelsås skole m. v. 485
Septbr. 9. Res. om nedsettelse av skogkonsesjons- og jordkonsesjonsgrensene for Gjerpen herred, Telemark fylke 499
Oktbr. 28. Res. om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for utenbygdsboende for Oddernes herred, Vest-Agder fylke, til 10 dekar 543
Novbr. 11. Res. om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen i Vang herred, Hedmark fylke, til 200 dekar for utenbygds- og innenbygdsboende og av jordkonsesjonsgrensen til 100 dekar for innenbygdsboende 593

20. Sociale anliggender.

1932 Jfr. nr. 18 Forsikringsvesen.

Febr. 26. Lov nr. 1 om edruelighetsnevnder og behandling av drikkfeldige . 88
April 9. Lov om tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 med tilleggslover . . . 169
» 22. Lov nr. 1 om merkning av vekten på tunge kolli som fraktes med fartøi 193
Juni 10. Lov nr. 6 om forandringer i lov om arbeidstiden på norske skib av 11 juli 1919 345

21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland.

1932

Janr. 22. Res. om bergverksordning for Jan Mayen 17
» 22. Res. om konsesjonslovens anvendelse for Jan Mayen 18
» 25. Skr. om opnevnelse av bergmesteren for Svalbard til å utføre den myndighet som tilligger bergmesteren for Jan Mayen 27
Febr. 25. Skr. om at Polen har tiltrådt Svalbardtraktaten av 9 februar 1920 88
» 26. Res. om fredning av plantevekst innen visse områder på Svalbard . 97
Mai 21. Kunngj. om avgift til statskassen av kull som utføres fra Svalbard 280
» 21. Kunngj. om erleggelse av formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgett-terminen 1932—33 280
Juni 10. Res. om oprettelse av en sysselmannstilling i det ved kongelig resolusjon av 10 juli 1931 okkuperte Eirik Raudes Land på Øst-Grønland 348
Juli 7. Res. angående bestemmelse om myndighetsområdet for sysselmannen i Eirik Raudes Land 475
» 12. Kunngj. om at området mellem 63° 40' og 60° 30' n. br. på Sydøst-Grønland inndras under norsk statshøihet 475
» 12. Res. om at sysselmannen i Eirik Raudes Land Helge Ingstad konstitueres som sysselmann i det område på Sydøst-Grønland som er inndratt under norsk statshøihet, og at Finn Devold meddeles politimyndighet innen området 475
» 22. Skr. om at skjøte på en eiendom på Svalbard ikke antas stempelpliktig 486
Novbr. 15. Cirk. bl. a. om at bestemmelsene om trafikk til og fra Svalbard også skal gjelde Jan Mayen 595

22. Forsvarsvesen.

1925 *a. Militærvesen i almindelighet.*

Juni 17. Protokoll om forbud mot bruk i krig av kvelende, giftige eller lignende gassarter samt av bakteriologiske midler, Genéve 17 juni 1925 666

1929

Juli 27. Genferkonvensjonene av 27 juli 1929 om 1) såredes og sykes behandling i krig og 2) behandling av krigsfanger 666

1932

Mars 18. Res. om fastsettelse av nytt krigspostreglement 126
» 18. Res. om nye regler for midlertidig bestyrelse av militære embeder m. v. 126
Juni 10. Res. om fastsettelse av nytt militært jernbanetransportreglement . . 358
Septbr. 2. Res. om forandring av kgl. res. av 25 juni 1909 om skytning med langtrekkende rifler 497
Oktbr. 7. Res. om tilføielse til kgl. res. av 25 juni 1909 om skytning med langtrekkende rifler 523
Desbr. 16. Res. om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å treffe de bestemmelser som det i § 60 i lov om verneplikt og utskrivning av 21 juni 1929 er overlatt Kongen å fastsette 643

1932 Side

1932 *b. Hæren.*

Mars 23. Skr. om kostgodtgjørelse for bestyreren av generalfelttøimesterens oljekontor 128
April 1. Res. om forandring av vedtektene for «I. Divisjons Musikkorps's Pensjonsfond» 164
Mai 26. Skr. om forandring i klasseinndelingen med hensyn til kostgodtgjørelse for reiser innen riket forsåvidt angår første avsnitt under Forsvarsdepartementet, Hæren, 1ste klasse 284

c. Flåten.

23. Finansvesen.

1932 *a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden.*

Mars 3. Lov nr. 3 angående forandring i lov om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger av 12 mars 1920 111
Mai 7. Skr. om at samtlige fjellvann i statsalmenninger innen Verdal herred, Nord-Trøndelag fylke, skal være fredet for fiske med garn 259
» 19. Nye bruksregler for Ringebu Østfjell statsalmenning 274
Juli 20. Nye bruksregler for Visdal statsalmenning 485

1932 *b. Stiftelser. Legater m. v.*

Janr. 14. Stadf. på «Barfod-Legatet» til trengende i Bamle herred 7
» 14. Stadf. på «Agent Diedrich Henrich Griegs legat til arbeidet for oprettelse av småkirker i Bergen» 7
» 15. Stadf. på «Søstrene Griegs Legat» til understøttelse av trengende og verdige kvinner av embeds- eller borgerstanden hjemmehørende i Oslo 9
Febr. 5. Stadf. på «Christineforeningens rekreasjonsfond til fordel for Oslo Hjemmenes Vels medlemmer» 48
» 11. Stadf. på «Solum sykepleieforenings fond» til trengende syke . . . 53
» 15. Stadf. på «Martine Bjerkes legat» for syke og trengende innen Ås og Kirkebygdens krets i Eidsvoll 73
» 18. Stadf. på «Dr. Christian Frellsens legat til bekjempelse av tuberkulosen hos barn» 74
» 18. Stadf. på «Protectors legat til fordel for Sjøvæsenets mænd» . . . 74
» 19. Stadf. på «Ing. Peter M. P. Stavdals legat», til Stordal herred . . . 77
Mars 4. Stadf. på «P. A. Munch-Fondet til Fremme av norsk Historieforskning», tilknyttet Nansenfondet 112
» 4. Stadf. på «Sophus Bugge-Fondet til Fremme av humanistisk Forskning», tilknyttet Nansenfondet 112
» 4. Stadf. på «Sam. Eydes Fond til Fremme av kjemisk og fysisk Forskning», tilknyttet Nansenfondet 112
» 4. Stadf. på «Det medisinske Fond», tilknyttet Nansenfondet 112
» 4. Stadf. på «T. H. Aschehoug-Fondet til Fremme av samsundsvidenskapelig Forskning», tilknyttet Nansenfondet 112
» 4. Stadf. på «Christoffer Hannevigs Fond til Niels Henrik Abels Minde», tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Anton Martin Schweigaards Fond til Fremme av norsk rettsvidenskapelig Forskning», tilknyttet Nansenfondet . . . 113
» 4. Stadf. på «Nicolai Andresens Fond til Fremme av norsk biologisk Forskning», tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Holbæk Eriksens Fond til Fremme av åndsvidenskapelig Forskning», tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Ernst og Ossian Sars's fond til fremme av historisk og zoologisk-biologisk forskning», tilknyttet Nansenfondet 113

Side

Mars 4. Stadf. på «Det Amerikanske Fond», til fremme av norsk geologisk forskning, tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Det Østerdalske Fond», til fremme av videnskapelige undersøkelser av betydning for skogens vekst og utnyttelse, tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Ole Evenstads Fond» til fremme av videnskapelige undersøkelser av betydning for skogens vekst og utnyttelse, tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Det Trondhjemske Fond» til understøttelse av videnskapelige undersøkelser utført i Trondhjem eller av interesse for Trondhjem og Trøndelagen, tilknyttet Nansenfondet . . . 113
4. Stadf. på «Fredrik Lundgreens Fond» til fremme av studiet av vertebratfaunaen i det Trondhjemske, tilknyttet Nansenfondet . . 113
» 5. Stadf. på «Vestlandske Kunstindustrimuseum i Bergen» 114
» 7. Stadf. på «Sootfondet» til hjelp til utdannelse eller hjelp til selvhjelp for personer bosatt i Oslo, Akershus og Østfold fylker 114
» 19. Stadf. på «Maren Langeruds legat» til fordel for «Det Norske Missionsselskap» og «Den Norske Sjømandsmission» 126
» 22. Stadf. på «Legat åt Voss folkemuseum» 127
» 22. Stadf. på «Petter Dass's Stipendiefond» til høiere praktisk utdannelse for unge menn i Nord-Norge 127
» 22. Stadf. på «Johan og Rikke Røslands legat for døve, blinde og vanføre i Sem og Slagen 127
» 22. Stadf. på «Ellen og Hans Olsen Steneruds legat» til hjelp for verdige trengende døve eller blinde i Hjera krets i Eidsvoll 127
» 30. Stadf. på «Johanne og Berta Nordangs Legat» til kvinner fra Hjørundfjord til hjelp til selvhjelp 128
» 30. Stadf. på «Tobias og Nils Osens legat til hjelp for ulykkeligstillede i Bru herred 129
» 30. Stadf. på «Fru overrettssakfører Karen Jenssens legat» til verdige trengende innen Furulund skolekrets i Vestre Gran 129
» 30. Stadf. på «Bergens Spædbarnhjems Legat» 129
» 30. Stadf. på «Frøken Cis. Skavlands legat» til 5 ugifte piker i Oslo av embedsmannsklassen til deres utdannelse 129
April 16. Stadf. på .Andreas Wettre og hustrus legat» til fordel for sønner av mindre bemidlede gårdbrukere i Asker 186
» 16. Stadf. på «Steinar T. Skredtveits legat» til beste for fattige barn i Mo sogn, Telemark 186
» 16. Stadf. på «Argusfondet» til trengende i Oslo som har sett bedre dager, og som ikke nyter fattighjelp 186
» 16. Stadf. på «Sorenskriver Fasting og hustrus legat» til fordel for de gamle ved Kristiansund kommunes gamlehjem, oprettet ved testamente av 27 februar 1924 186
» 19. Stadf. på «Christiania legat for tjenestepiker» 187
» 21. Stadf. på «Rasmus Krogh og frue Constance Krogh, født Holms legat til Nordlandets forskjønnelse», Kristiansund 192
» 21. Stadf. på «Skiens Handelsstands og Industriforenings legat» til understøttelse av medlemmer av Den Norske Handelsstands Understøttelsesforening og deres efterlatte som er hjemmehørende i Skien 192
» 25. Stadf. på «Kjøbmann Iver Alvær og hustru Ingeborg Alværs legat» til understøttelse av trengende i Korskirkens menighet i Bergen eller til utdannelse for sådanne 223
» 29. Stadf. på «Cand. filos. Johan Hertzbergs legat» til fordel for Norsk Kvindeforening til Dyrenes Beskyttelse 231
» 29. Stadf. på «Karoline og A. Wærdahls legat» til utdannelse for gutter fra Levanger folkeskole 231
Mai 4. Stadf. på «Andreas T. Behrens's stipendiefond for kunstnere» . . 236

1932			Side
Mai	4.	Stadf. på «Bottolf Gjermundsen Westgård og hustru Sigrid Bottolfsdatter Westgårds legat til fremme av godt kreaturstell og hvad dermed står i forbindelse», Stor-Elvdal	236
»	4.	Stadf. på «Peder Larsen Rindals legat for verdige trengende i Edøy herred	236
»	4.	Stadf. på legat til understøttelse av verdige trengende sjømenn eller deres efterlatte, hjemmehørende i Sarpsborg eller omegn	236
»	4.	Stadf. på «Oberst Johan Hertzberg og fru Agnes Hertzberg, født von Kroghs legat» til fordel for trengende menn, hvis foreldre har tilhørt embedsstanden	236
»	6.	Stadf. på «Skiens kommunale fond til ophjelp av folkehelsen»	255
»	11.	Stadf. på «Torstein T. Skammesteins legat for værdige trengende inden Hegge sogn, Østre Slidre»	260
»	11.	Stadf. på «J. L. Nerliens Kreftforskningsfond»	260
»	11.	Stadf.på «Augusta Sands legat til bekjæmpelse av kræftsykdom»	260
»	20.	Stadf. på «Skibsfører Edvin Jensens og hustru Amalies legat til fordel for værdige trængende sjømandsenker i Kristiania»	274
»	25.	Stadf. på«Brødrene Olaf Rolfsens og August Halvorsens legat til beste for trengende syke i Kongsberg	283
Juni	1.	Stadf. på «Lensmann M. Larsens legat for foreldreløse barn i Våler (Solør)	326
»	22.	Stadf. på «Frk. Thea Bråthens legat til barnehjem for Haug sogn i Øvre Eiker	380
»	23.	Stadf. på «Edv. og Karenus Westgårds legat til fremme av praktisk utdannelse i Stor-Elvdal»	380
»	23.	Stadf. på «Ole og Ingeborg Østensbos legat til fordel for verdige trengende personer i Øyestad .....»	380
»	24.	Stadf. på «Nils A. S. Overreins Legat» til støtte for arbeidet mot tuberkulosen	404
»	28.	Stadf. på «Andrea Wethalls legat for gamle, slitte, hederlige arbeidskvinner i Elverum»	406
»	28.	Stadf. på «Andrea Wethalls legat for Svanviken omstreiferhjem»	407
»	28.	Stadf. på «Karinius Westgårds legat til fremme av musikk», Stor-Elvdal	407
»	28.	Stadf. på «Skomakermester Ole Monsen og hustru Øllegårds legat til fordel for medlemmer av Domkirkens Gamlehjem»	407
»	28.	Stadf. på «Lunder gamlehjems fond»	407
»	29.	Stadf. på «Gårdbruker Theodor Furuseths og hustru Hanna, f. Sjølies legat til hedningemissionen»	474
Juli	6.	Stadf. på «Mollie Storseths legat» til utdannelse i håndarbeide for kvinner fra Tingvoll herred og til premiering for dådrikt verk på Nordmøre	474
»	27.	Stadf. på «Aldershjemmet Solvang» Stavanger	487
»	28.	Stadf. på «Harald Meltzers og hustrus legat» til fordel for trengende, verdige og flittige elever av gymnasiet ved de høiere almenskoler i Bergen	487
Aug.	19.	Stadf. på «Lars Larsen Elgseth og hustru Ane Sivertsdatter Elgseths legat til fordel for verdige trengende i Byneset»	491
»	19.	Stadf. på «John Rasmussen Aas og hustrus legat, stiftet av sønnen kaptein Niels Aas til jordbrukets og dets binæringers opkomst og fremgang i Buskerud fylke»	492
»	20.	Stadf. på «Karen og Ole Dahls legat» til hjelp for trengende i Røros menighet	492
»	22.	Stadf. på «Bjørnstjerne Bjørnsons 70 års grundfond av 8 desember 1902 med formål å hedre og bevare Bjørnstjerne Bjørnsons minne i forbindelse med hans fødested Bjørgan i Kvikne	492
»	22.	Stadf. på «Marie og Else Mustads legat» for behandling av patienter lidende av reumatiske leddsykdommer og til fremme av videnskapelig utforskning av disse sykdommer	492

Aug. 25. Stadf. på «Ludv. Fjelds legat til verdige trengende samt til fremme av jorddyrkningen innen Rakkestad herred (Rakkestad og Os sogner)» 493
» 25. Stadf. på «Ambjørg Olsdtr. Ruuds legat til Hol» til verdige trengende 493
» 27. Stadf. på «Erik Flak og hustrus legat» til verdige trengende i Byneset herred 494
» 27. Stadf. på «I. C. Pharo og hustru Cecilie Pharo født Egers Legat» til arbeidende og uformuende damer av den dannede klasse, hjemmehørende i Oslo 494
» 27. Stadf. på «Erik Olsen Grøttings og hustrus legat» til fordel for sykepleiersker i foreningen for frivillig fattig- og sykepleie Elverum 495
» 27. Stadf. på «Bjørnstjerne Bjørnsons fond for Kvikne» til videre utdannelse for unge piker og gutter 495
» 27. Stadf. på «Tonos Understøttelsesfond for norske komponister og deres efterladte» 495
» 27. Stadf. på «Augusta Antonette Mohrs legat til Johanneskirkens åpning for andagtssøkende om hverdagene», Bergen 495
» 31. Stadf. på «Oslo Gartnerforenings Hjelpefond» 496
» 31. Stadf. på «Oslo Gartnerforenings Reisefond» 496
Septbr. 1. Stadf. på «Henriette Bergs legat for elever ved Stavanger offentlige høiere skole» 496
» 2. Stadf. på «Anna Omdals legat» til trengende tuberkuløse innvånere i Lårdals sogn i Lårdal herred 497
» 2. Stadf. på «Gustav og Marie Wettens Legat for trengende i Vang» . . 497
» 9. Res. om stadfestelse på nye statutter for stiftelsen «Det Holterske legat for Sør-Odal» 499
» 9. Stadf. på Kjøbmann Ole Dahls legat for Røros ungdom» til utdannelse i handelskunnskap eller håndverkslære 503
» 9. Stadf. på «Hjem for eldre damer», Kongsberg, oprettet ved gaver fra frøken Elvine Thomassen, ingeniør Tinius Olsen og Husflidsforeningen, Kongsberg 503
» 9. Stadf. på «Erik og Helene Hansens legat», Kongsvinger 503
» 15. Stadf. på «Kjøbmann Ole Dahls legat for fattige trengende skolebarn i Røros by» 505
» 15. Stadf. på «Kjøbmann Ole Dahls legat til fattige barns ferieophold», Trondheim 505
» 15. Stadf. på «Kjøbmann Ole Dahls legat til premier for elever av Røros folkeskole og Røros middelskole» 505
» 19. Stadf. på «Berthe Marie Strandløkkens legat til fattige trengende i Stange prestegjeld 510
» 26. Stadf. på «Kjøbmand Peder Bjørn Einersen og hustru Anne Cathrine Einersens legat» 513
Oktbr. 3. Stadf. på «Besiktigelsesmann P. B. Larsens legat for unge Bergenseres utdannelse m. v.» 517
» 3. Stadf. på «Fru infanterikaptein Jens Dahl Apenes's legat til minde om Jacob Apenes og hustru Christine, født Endresen» 517
» 3. Stadf. på «Officersfondet 1897» 517
» 4. Stadf. på «Ole og Marie Steigs legat til gamlehjemmet i Luster» . . 517
» 15. Stadf. på «O. A. Heides Legat» til trengende i Gjerstad herred . . . 527
» 17. Stadf. på «Mathilde og Kaja Juells legat» til fordel for enslig stillede trengende damer av den borgerlige klasse i Arendal 530
» 17. Stadf. på «Disponent Aksel Byes fond» til musikklivets fremme i Oslo 531
» 21. Stadf. på «Familien Wroldsens legat» til fordel for trengende i Tromøy 540
» 21. Stadf. på «A. H. Bachkes Fond» til fordel for Det Kgl. Norske Videnskabers Selskap, Museet, Trondheim 540
Novbr. 1. Stadf. på «Jakob Pedersens og hustrus legat» til fordel for trengende i Borge i Lofoten 574

1932 Side
Novbr. 8. Stadf. på «Otto og Hanna Tidemands legat» til fordel for eldre verdige kvinner av embeds- og borgerstanden og dermed likestillede klasser . . . 583
» 10. Stadf. på «Distriktslæge Hans Frisak juniors legat for syke av Grimstad by» . . . 583
» 10. Stadf. på «Kjøpmann O. H. Grindberg og frues legat» til fordel for elever ved Steinkjer Landsgymnas . . . 589
» 14. Stadf. på «Johanna Margrethe Samuelsdatter Pedersen Veiums legat av Grong» til fordel for trengende i Grong sogn . . . 594
» 15. Stadf. på «Fredrike og Peter Bergs gave» til «Christiania Tjenestepigehjems legat til utdannelse av unge piger» . . . 595
» 15. Stadf. på «Losoldermann Johan Edevardt Martin Næss's legat for gamle, trengende sjøfolk» . . . 595
» 15. Stadf. på «Skolebestyrer Smiths hustru og datters legat» til trengende damer i Arendal . . . 595
» 18. Res. om approbasjon på overenskomst mellem stamhusbesidder Sverre Røhrt og Oslo kommune om salg til kommunen av Store Ekeberg gnr. 151 bnr. 1 i Aker og Utsikten nr. 30 og 31 i Oslo 597
» 25. Stadf. på «T. T. Risteigens legat til Veggli, Annex til Rollags Prestegjeld» til verdige trengende i bygden . . . 603
» 25. Stadf. på «M. Thams's Legat til Meldals Herred» til oplæring av bondepiker i landhusholdningsstell og kvinnelige håndarbeider og sysler . . . 603
» 29. Stadf. på «Lærerinne Mariane Grønnings legat» til fordel for eldre ugifte damer i Steinkjer . . . 606
Desbr. 17. Stadf. på «Halvor L. Kviltens legat» for verdige trengende i Engerdal herred . . . 645
» 19. Stadf. på «Grosserer Carl Henrik Krogh og hustru Mathilda Kroghs legat til Rekneshaugen i Molde» . . . 646
» 19. Stadf. på «Frk. Petra Larsens legat» til fordel for fattige syke i Kvitingsøy herred . . . 646
» 21. Stadf. på «Even Ruds legat til beste for Nord-Aurdal gamleheim» . 653
» 21. Stadf. på «Esten Knutsen og Anne Olsdatter Haugens legat» til hjelp for syke i Fådalen og Fåset i Tynset . . . 653
» 21. Stadf. på «Johan Jebsen og hustrus legat» . . . 653
» 22. Stadf. på «Carl Krogh og hustru Mathilda Kroghs legat til barnekrybbene i Oslo» . . . 657
» 22. Stadf. på «Dyrlæge af Ringsted i Danmark S. A. Christensen og Hustru Anne Beate Christensen, født Dieseths Legat for Dyrlægers efterladte i Norge» . . . 657

c. Offentlige fond.

1932
Febr. 5. Stadf. på «Christineforeningens rekreasjonsfond til fordel for Oslo Hjemmenes Vels medlemmer» . . . 48
» 11. Stadf. på «Solum sykepleieforenings fond» til trengende syke . . . 53
» 26. Res. om endring i statuttene for Fiskeribedriftens Forskningsfond 96
Mars 4. Stadf. på «P. A. Munch-Fondet til Fremme av norsk Historieforskning», tilknyttet Nansenfondet . . . 112
» 4. Stadf. på «Sophus Bugge-Fondet til Fremme av humanistisk Forskning», tilknyttet Nansenfondet . . . 112
» 4. Stadf. på «Sam Eydes Fond til Fremme av kjemisk og fysisk Forskning», tilknyttet Nansenfondet . . . 112
» 4. Stadf. på «Det medisinske Fond», tilknyttet Nansenfondet . . . 112
» 4. Stadf. på «T. H. Aschehoug-Fondet til Fremme av samfundsvidenskapelig Forskning», tilknyttet Nansenfondet . . . 112
» 4. Stadf. på «Christoffer Hannevigs Fond til Niels Henrik Abels Minde,» tilknyttet Nansenfondet . . . 113

1932 Side
Mars. 4. Stadf. på «Anton Martin Schweigaards Fond til Fremme av norsk rettsvidenskapelig Forskning», tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Nicolai Andresens Fond til Fremme av norsk biologisk Forskning», tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Holbæk Eriksens Fond til Fremme av åndsvidenskapelig Forskning», tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Ernst og Ossian Sars's fond til fremme av historisk og zoologisk-biologisk forskning», tilknyttet Nansenfondet . . . 113
» 4. Stadf. på «Det Amerikanske Fond», til fremme av norsk geologisk forskning, tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Det Østerdalske Fond», til fremme av videnskapelige undersøkelser av betydning for skogens vekst og utnyttelse, tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Ole Evenstads Fond», til fremme av videnskapelige undersøkelser av betydning for skogens vekst og utnyttelse, tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Det Trondhjemske Fond» til understøttelse av videnskapelige undersøkelser utført i Trondhjem eller av interesse for Trondhjem og Trøndelagen, tilknyttet Nansenfondet 113
» 4. Stadf. på «Fredrik Lundgreens Fond» til fremme av studiet av vertebratfaunaen i det Trondhjemske, tilknyttet Nansenfondet . . 113
» 7. Stadf. på «Sootfondet» til hjelp til utdannelse eller hjelp til selvhjelp for personer bosatt i Oslo, Akershus og Østfold fylker 114
» 22. Stadf. på «Petter Dass's Stipendiefond» til høiere praktisk utdannelse for unge menn i Nord-Norge 127
April 1. Res. om forandring av vedtektene for «I. Divisjons Musikkorps's Pensjonsfond» 164
» 15. Res. om forvaltning m. v. av det Farmasøitiske Institutts fondsmidler 182
» 16. Stadf. på «Argusfondet» til trengende i Oslo som har sett bedre dager, og som ikke nyter fattighjelp 186
Mai 4. Stadf. på «Andreas T. Behrens's Stipendiefond for kunstnere» . . . 236
» 6. Stadf. på «Skiens kommunale fond til ophjelp av folkehelsen» . . . 255
» 11. Stadf. på «J. L. Nerliens Kreftforskningsfond» 260
» 27. Res. om stadfestelse på statutter for Direktør Throne Holsts Fond for Ernæringsforskning 321
Juni 10. St.besl. om oprettelse av et fond til 2. prioritets utlån på skog . . . 347
» 10. Res. om statutter for Statens veterinærvidenskapelige forskningsfond 356
» 28. Stadf. på «Lunder gamlehjems fond» 407
Aug. 22. Stadf. på «Bjørnstjerne Bjørnsons 70 års grundfond av 8 desember 1902» med formål å hedre og bevare Bjørnstjerne Bjørnsons minne i forbindelse med hans fødested Bjørgan i Kvikne . . 492
» 27. Stadf. på «Bjørnstjerne Bjørnsons fond for Kvikne» til videre utdannelse for unge piker og gutter 495
» 27. Stadf. på «Tonos Understøttelsesfond for norske komponister og deres efterladte» 495
» 31. Stadf. på «Oslo Gartnerforenings Hjelpefond» 496
» 31. Stadf. på «Oslo Gartnerforenings Reisefond» 496
Oktbr. 3. Stadf. på «Officersfondet 1897» 517
» 17. Stadf. på «Disponent Aksel Byes fond» til musikklivets fremme i Oslo 531
» 21. Stadf. på «A. H. Bachkes Fond» til fordel for Det Kgl. Norske Videnskabers Selskap, Museet, Trondheim 540

1932 *d. Sportelvesen.*

Janr. 4. Skr. om beregning av gebyr for utpantning hos en og samme mann for hans egen og hjemmeværende barns herredskatt, jfr. landskattelovens § 31 og sportellovens § 125 tredje ledd 3

1932 Side
Febr. 4. Skr. om gebyr efter sportellovens § 28 c, jfr. § 26, for en i henhold til skiftelovens § 91 avholdt registrering 36
» 19. Res. om gebyr til statskassen for utferdigelse av attest angående bevilling til separasjon, skilsmisse m. v. 77
Mai 21. Res. om forhøielse i henhold til sportellovens § 114 av godtgjørelse for forkynnelser i civile saker vedkommende Hirkjølenbrukene i Ringebu lensmannsdistrikt 281
Septbr. 8. Skr. om lensmannens tilkommende efter sportellovens § 122 499
» 23. Skr. om gebyr for kjennelse av namsretten efter tvangsfullbyrdelseslovens § 234 fjerde ledd 512
Novbr. 26. Skr. om en lensmanns adgang til å beregne sig avskrivningsgebyr ved frivillig skattetrekk 604

e. Skattevesen.

1931
Aug. 5. Avtale med Danmark om gjensidig fritagelse for beskatning av skibsfart 667
» 15. Avtale mellem Norge og Grekenland i hensikt gjensidig å frita for inntektsbeskatning visse fordeler som skriver sig fra rederivirksomhet 668
Desbr. 23. Noteveksling mellem Norge og Japan om gjensidig fritagelse for beskatning av skibsfarten 668
1932
Janr. 29. Skr. om beskatning av avkastningen av forbruksforeningers formue 34
Febr. 20. Skr. om avbrytelse av gjennemsnittsligning, når en gårdbruker, som tidligere har drevet fiskerinæring ved siden av gårdsbruket, ophører med fisket 77
» 27. Skr. om adgangen til å undslå sig for å motta valg til medlem av ligningsråd eller ligningsnevnd i henhold til landskattelovens § 68 siste ledd og § 69 tredje ledd 98
Mars 8. Skr. om at kommunale motorkjøretøier ikke antas skattepliktige efter lov av 18 juli 1917 med tilleggslover 115
» 10. Telegram om beregning av utbytteprocent efter landskattelovens § 46 sjette ledd 118
» 11. Rundskr. om skatt av motorvogner og inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. (Lov av 18 juli 1917 med tilleggslover) 118
» 12. Skr. angående spørsmålet om et forsikringsselskaps plikt til å meddele en ligningsnevnd oplysninger om hvorvidt en navngitt person har tegnet livsforsikring i selskapet 120
» 16. Skr. om at en brukspanthaver må være berettiget til å begjære særskilt klagenevnd over eiendomstakst med hjemmel i landskattelovens § 12 124
» 18. Lov nr. 2 om utskrivning av ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1932—1933 124
» 22. Skr. om at premier ifølge sparebevis i Garanti A/S Norsk Spareselakap antas å inngå under landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, 2net ledds 1ste punktum 128
» 29. Skr. om beskatning av fordringen på restbeløpet av kjøpesummen for et solgt tømmerparti 128
April 15. Skr. om beskatning av setre beliggende i ett herred, men matrikulert under ett med vedkommende gård i et annet herred 185
» 16. Skr. om forfallsterminene for skatt som er utlignet ved forhåndsligning, jfr. landskattelovens § 33 og byskattelovens § 28 . . . 187
» 18. Skr. om utgangspunktet og endepunktet for beregning av efterligningsrenter av skatt 187
» 18. Skr. om at skadebot på kr. 10 000,00, som en enke har fått utbetalt i anledning av hennes manns død som følge av en automobil-

Side

overkjørsel, ikke antas å kunne beskattes som inntekt på enkens hånd 187
April 22. Lov nr. 2 om adgang for kommunene til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1932—1933 193
» 22. Lov nr. 3 om forandringer i og tillegg til lov av 18 mars 1925 om skatt av fortæring på bevertningssteder 194
» 27. Skr. om en banks oplysningsplikt i henhold til landskattelovens § 64 og byskattelovens § 56 225
Mai 6. Kunngj. om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgett-terminen 1 juli 1932—30 juni 1933 . . . 252
» 6. Kunngj. om skatt til statskassen av motorvogner samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgett-terminen 1 juli 1932 til 30 juni 1933 252
» 20. Skr. angående en bedrifts adgang til å kreve inntektsfradrag for «teknisk amortering» 277
» 21. Kunngj. om erleggelse av formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgett-terminen 1932—33 280
» 28. Skr. om adgang til å avholde utpantning hos en arbeidsgiver for vedkommende lønnsmottagers skatt 325
» 28. Skr. om Rikstrygdeverkets fritagelse for skatt i henhold til landskattelovens § 27, byskattelovens § 21 325
Juni 6. Skr. om at de i landskattelovens § 69 næst siste ledd omhandlede utvalg ikke antas å ha adgang til å kreve undersøkelse av en skattepliktigs regnskapsbøker 330
» 8. Skr. om utligning av bygningsskatt efter forskjellige satser i Kabelvåg bygningskommune, Nordland fylke 330
» 15. Skr. om utligning av bygningsskatt efter forskjellige satser i Sauda bygningskommune, Rogaland fylke 359
» 21. Skr. om hvorvidt en innen et herred boende skattyder har krav på fullt gjeldsfradrag for en skogeiendom, som er beliggende i et annet sogn innen herredet enn det hvor han bor 380
» 24. Skr. om prioritet i konkursbo for krav som utspringer av landskattelovens §§ 31 og 115 404
» 25. Rundskr. om skatt av fortæring på bevertningssteder 404
» 30. Lov nr. 7 om forandringer i skattelov for landet av 18 august 1911 428
» 30. Lov nr. 8 om forandringer i skattelov for byene av 18 august 1911 430
» 30. Kunngj. om formues- og inntektsskatt til statskassen for budgett-terminen 1 juli 1932 til 30 juni 1933 438
» 30. Kunngj. om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1932—1933 442
Juli 27. Skr. om forståelsen av en bestemmelse i lover av 30 juni 1932 nr. 7 og nr. 8 om forandringer i skattelovene (landskattelovens § 83, byskattelovens § 76) 487
Aug. 23. Skr. om beskatning av kursgevinst som opnåes ved tegning av obligasjoner i statslån eller lignende lån 493
» 23. Skr. om at et aktieselskaps pensjonsfond som eier skog, antas å bli skattepliktig for formue i og inntekt av skogen 493
Septbr. 8. Skr. om hvorvidt personer som deltar i fiskeri og som lønnes med anpart av fangsten (lottefiskere) må gjennemsnittslignes . . . 499
» 12. Skr. om hvorvidt en executor testamenti har krav på hos vedkommende ligningsmyndighet å få adgang til arvelaterens siste selvangivelse 504
» 23. Skr. om hvorledes der, når skatter trekkes hos en arbeidsgiver, må forholdes for så vidt mulig å bevare prioriteten overfor ham i konkurstilfelle 513
» 27. Skr. om at ligningsmyndighetene ikke antas å kunne kreve opgaver over dampskibsekspeditørers inntekter hos dampskibsselskapene 513

1932 Side
Oktbr. 4. Skr. om at det i byskattelovens § 121, landskattelovens § 129, siste ledds første punktum, benyttede uttrykk «til bruk ved innfordring av skatt» ikke antas å gjelde arveavgift 517
» 14. Skr. om at en kemner ikke antas å behøve særskilt prosessfullmakt for å begjære utpantning for skatter 526
» 15. Skr. om at det kun er for skogens vedkommende en særskilt klagenevnds verdsettelse i henhold til landskattelovens § 93 siste ledd er bindende for ligningsmyndighetene de to følgende år 530
» 19. Skr. om at bestemmelsen i landskattelovens § 93 siste ledd ikke antas å være til hinder for at der opnevnes særskilt klagenevnd 2 år i trekk 532
Novbr. 11. Res. om ikrafttreden av lov av 19 juni 1931 nr. 17 om forandring i lov av 13 juli 1921 inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue . . . 593
» 12. Skr. om at der ved arveavgiftsberegningen i et bo bør skje en forholdsmessig fordeling av den inntektsskatt som beregnes på grunnlag av det kalenderår hvori dødsfallet finner sted . . . 594
» 21. Skr. om at bestemmelsen i landskattelovens § 102, byskattelovens § 94, ikke antas å kunne utvides til å gjelde ligningsrådenes forhandlinger 598
Desbr. 13. Skr. om adgangen for en overligningsnevnd til å gjennemgå selvangivelser og næringsopgaver, jfr. landskattelovens § 95, byskattelovens § 87 annet ledd 631
» 14. Skr. ang. den fritagelse for fondsskatt som i henhold til lov nr. 17 av 19 juni 1931 tilkommer avsetninger til reservefond . . . 632
» 15. Rundskr. nr. 100 vedkommende skattelovene 632

1932 *f. Matrikuleringsvesen.*
April 1. Res. om overførsel av en del eiendommer fra Nordre Land til Etnedal herreds matrikkel 167

1932 *g. Stempelavgift.*
April 19. Skr. om avgiftsberiktigelse av skråtobakk i beter 192
Mai 6. Kunngj. om stempelavgift til statskassen av dokumenter og spillekort for budgett-terminen 1 juli 1932 til 30 juni 1933 m. v. . . 247
Juni 17. Skr. angående stempelmerker til beriktigelse av gebyrer for ekteskapslysning 373
» 24. Res. om at sluttsedler som utferdiges ved omsetning av aktier i A/S Vinmonopolet, fritas for stempelavgift 404
» 30. Kunngj. um stempelavgift til statskassa frå 1 juli 1932 av cigarar, cigarettar, cigaretthylser, snus, røykjetobakk og skråtobakk . 448
Juli 4. Skr. om at en vederlagsfri overdragelse av en kirke fra Det Nordlandske Kirke- og Skolefond til vedkommende menighet antas fritatt for stempelavgift 473
» 22. Skr. om at skjøte på en eiendom på Svalbard ikke antas stempelpliktig 486
Septbr. 15. Skr. om stempelavgift i anledning av en banks overtagelse av aktier deponert av en debitor mot nedskrivning av vedkommendes gjeld til banken 507
Oktbr. 3. Skr. om hvorvidt eiendomsmeglere er berettiget til å besørge stempling og til å kassere stempelmerker 517
» 7. Res. om fritagelse for stempelavgift av veksler trukket av Norges Bank på sparebanker i hensikt å sikre vedkommende sparebanks likviditet 523
» 8. Skr. om at skjøte fra et konkursbo til konkursskyldnerens hustru, som i forbindelse med konkursen hadde fått særeie, på en fellesboet tidligere tilhørt eiendom antas fritatt for stempelavgift . 524

1932 Side
Oktbr. 29. Skr. om endring av et par verdiklasser i den gjeldende skattebeslutning for røketobakk, herunder karvet skråtobakk 572
Novbr. 18. Res. om fritagelse for stempelavgift av auksjonsskjøter, hvorved fast eiendom som er solgt ved tvangsauksjon overdras tilbake til den tidligere eier, dennes ektefelle eller barn 597
» 25. Rundskr. om fastsettelse av kurser fra 15 desember 1932 for beregning av stempelavgiften av veksler som lyder på utenlandsk myntsort 688
» 26. Skr. om fritagelse for stempelavgift av dokumenter vedkommende overdragelse til Småbruk- og Boligbanken eller den kommune som har garantert småbruk- eller boliglånet 605
Desbr. 22. Skr. ang. den ved kgl. res. av 18 november 1932 fastsatte fritagelse for stempelavgift av visse auksjonskjøter 657

1932 *h. Arveavgift.*
Janr. 21. Skr. om en dødsgave som er arveavgiftspliktig i henhold til lov av 23 september 1921 § 3 og er ydet til en ubeslektet 14
Mai 20. Skr. om adgangen til ved arveavgiftsberegningen i boer, som overtas av arvingene, å gjøre fradrag for utgifter til prosessomkostninger 278
Juni 30. Kunngj. om arveavgift til statskassen for budgett-terminen 1 juli 1932 til 30 juni 1933 443
Septbr. 20. Skr. angående spørsmålet om omberegning av arveavgift av en forsvunnen arvings arvelodd 510
» 21. Skr. om beregning av arveavgift av arv efter forsvunnen person . . 511
Oktbr. 4. Skr. om at uttrykket i byskattelovens § 121, landskattelovens § 129 siste ledds første punktum «til bruk ved innfordring av skatt» ikke antas å gjelde arveavgift 517
» 12. Skr. om arveavgiftsberegningen i et bo efter en i Amerika som amerikansk borger avdød arvelater 525
Novbr. 12. Skr. om at der ved arveavgiftsberegningen i et bo bør skje en forholdsmessig fordeling av den inntektsskatt som beregnes på grunnlag av det kalenderår hvori dødsfallet finner sted 594
Desbr. 15. Skr. om beregning av arveavgift av arv som ved testamente er bestemt å skulle tilfalle arvelaterens arvinger efter loven 636

i. Brennevins-, etyleter- og ølavgift.
Se under nr. 14 j.

j. Avgifter av utskjenkning og salg av brennevin, vin øl m. v.
Se under nr. 14 j.

k. Konsulatavgift.
Se under nr. 1 a.

1932 *l. Særlige avgifter.*
Janr. 18. Skr. om vedtekt og regulativer for opmålingsforretninger og for byggeanmeldelser og bygningstilsyn i Sand bygningskommune, Rogaland fylke 13
Febr. 5. Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk og på svineslakt i samhøve med lov nr. 20 dagsett 24 juni 1931 48
» 10. Skriv um innkrevjing og betaling av avgift på umsetnaden av mjølk og flesk 52
» 27. Skr. om regulativ for behandling av byggeanmeldelser og tilsyn med byggearbeider i Porsgrunn 98
Mars 8. Skr. om betalingsregulativ for bygningskontroll og opmåling i Oslo 114
Mai 6. Kunngj. om avgift til statskassen av jord som i budgett-terminen fra 1 juli 1932 til 30 juni 1933 anvendes til dyrkning av tobakk 253
Mai 6. Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1932 av sjokolade- og sukkervarer 254

1932			Side
Mai	6.	Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1932 av 1) kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer og 2) innenlands tilvirket fruktvin	254
»	6.	Kunngj. om avgift til statskassen fra 1 juli 1932 av 1) sirup, som anvendes til tilvirkning av drops og 2) mais og innenlands tilvirket maisstivelse, som anvendes til tilvirkning av stivelsessukker eller stivelsesirup	254
»	11.	Skr. om vedtekter og regulativer for opmålingsforretninger samt for behandling av bygningsanmeldelser og byggetilsyn i Laksevåg bygningskommune, Hordaland fylke	261
»	21.	Kunngj. om avgift til statskassen av apotekenes omsetning	279
»	21.	Kunngj. om avgift til statskassen av kull som utføres fra Svalbard	280
Juni	2.	Skr. om forandring i vedtekter med tariff for opmåling av private tomter i Bærum bygningsdistrikt, Akershus fylke	326
»	10.	Skr. om et tillegg til bygningsregulativet for Porsgrunn	358
»	13.	Skr. om vedtekter og tariff for opmåling av tomter i Vardø og om bygningsvedtekter for Vardø	359
»	17.	Res. om forandring av takstene for Fredrikshaldskanalen	370
»	17.	Skr. om regulativ for opmålingsforretninger i Strømmen bygningskommune, Akershus fylke	373
»	24.	Lov nr. 8 om endring i og forlenget gyldighet av lovgivningen om medisinalavgift til Nordland og Troms fylkeskommuner	391
»	24.	Lov nr. 9 om endring i og forlenget gyldighet av lovgivningen om medisinalavgift i Finnmark	392
»	24.	Midlertidig lov nr. 13 om avgift av bensin og automobilgummiringer til dekning av statskassens almindelige utgifter	396
»	24.	Res. om ny gebyrtariff for de offentlige kontrollkontorer for skibsinstrumenter	402
»	30.	Kunngj. um vegavgifter m. v. i budgett-terminen 1932—33	436
Juli	2.	Rundskr. angående avgifter vedkommende virksomheten som eiendomsmegler	473
Septbr.	13.	Skr. om regulativer for bygningsgebyrer, opmålingsgebyrer og situasjonskarter i Aker herred, Akershus fylke	504
»	15.	Regler for innbetaling av kulturavgift m. v., utferdiget i medhold av § 34 i lov om skogvern av 12 februar 1932	505
Oktbr.	7.	Res. om avgifter ved Egersund slaktehus	522
»	7.	Res. om avgifter ved slaktehallene i Bergen kommunale slaktehus	523
»	7.	Res. om avgifter ved Trondheim slaktehus	523
»	14.	Skr. angående bestemmelser vedkommende mellemhandel m. v. med avgiftspliktige sjokolade- og sukkervarer	526
Desbr.	16.	Res. om fullmakt for Landbruksdepartementet til i tia 1 januar 1933—31 desember 1933 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskilnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk	637
»	20.	Skr. ang. bestemmelser om gebyr m. v. for kontroll med visse arter av elektrisk materiell og apparater	648
»	21.	Skr. om avgift til utjevning av prisforskjellen mellem konsum- og produksjonsmelk	654

1930		*m. Tollvesen.*	
Desbr.	22.	Overenskomst om økonomisk forståelse mellem den belgisk-luksemburgske økonomiske Union, Danmark, Nederland, Norge og Sverige, Oslo 22 desember 1930	667
1932			
Janr.	12.	Res. om ikrafttreden av § § 69, 173 og 218 i lov om tollvesenet 22 juni 1928	5
»	13.	Kunngj. om et ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll	5
«	15.	Rundskr. om forhøielse av tilleggene til avgifts- og refusjonssatsene for innenlands fremstillet brennevin	9

1932 Side
Janr. 20. Overenskomst mellem Norge og Amerikas Forente Stater om gjensidig tollfri innførsel av konsulatrekvisita og om gjensidig tollfrihet for utsendte konsulære tjenstemenn 681
Mai 6. K u n n g j. om et ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll 253
Juni 3. Res. om nedsettelse av tollen på multer og multegrøt som innføres til Troms og Finnmark fylker fra de tilgrensende distrikter i Finnland 329
» 29. K u n n g j. om tollavgifter 411
Juli 1. K u n n g j. om tollavgifter 472
» 23. Skr. om en forhøielse av tillegget til Arendal havnekasse 486
Septbr. 16. Skr. om opkrevning av toll av varer som innføres landverts fra Sverige over Graddis i Saltdal herred, Nordland fylke . . . 509
» 23. Res. om regulering av grensene mellem Halden, Fredrikstad og Sarpsborg tollsteddistrikter 512
» 23. Res. om nedsettelse av tollen på saltet fårekjøtt i tønner 512
Oktbr. 28. Res. om ikrafttreden av lov om tollvesenet av 22 juni 1928 med endringslov av 7 juni 1929 543
» 28. Res. om reglement for tolltjenesten 544
Novbr. 11. Res. om tollfri innførsel av blekt og ublekt lingarn, spunnet i Sverige av norskavlet lin 593
» 15. Cirk. om varefortegnelse m. v. som førere av fartøier som ankommer fra utlandet, skal fremlegge for tollvesenet, samt om at bestemmelsene om trafikk til og fra Svalbard også skal gjelde Jan Mayen 595

1932 *n. Regnskaps- og oppebørselsvesen.*
Febr. 10. Skriv um innkrevjing og betaling av avgift på umsetnaden av mjølk og flesk 52
Juni 25. Rundskr. om skatt av fortæring på bevertningssteder 404
Juli 2. Rundskr. angående avgifter vedkommende virksomheten som eiendomsmegler 473

1932 *o. Statsregnskapet og statsrevisjonen.*
Juni 24. St.besl. om forandring i bevilgningsreglementet 397

C. PRIVATRETT

I. Eiendomsrett og bruksrett.

1932
Janr. 22. Res. om konsesjonslovens anvendelse for Jan Mayen 18
Mars 14. Skr. om innsendelse av opgaver vedrørende skog, dyrket mark, fjellstrekning og myrstrekning i henhold til lov av 24 juni 1931 om forandringer i konsesjonslovene 120
Septbr. 9. Res. om nedsettelse av skogkonsesjons- og jordkonsesjonsgrensene for Gjerpen herred, Telemark fylke 499
Oktbr. 28. Res. om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for utenbygdsboende for Oddernes herred, Vest-Agder fylke, til 10 dekar 543
Novbr. 11. Res. om nedsettelse av skogkonsesjonsgrensen i Vang herred, Hedmark fylke, til 200 dekar for utenbygds- og innenbygdsboende og av jordkonsesjonsgrensen til 100 dekar for innenbygdsboende 593
» 18. Res. om approbasjon på overenskomst mellem stamhusbesidder Sverre Røhrt og Oslo kommune om salg til kommunen av Store Ekeberg gnr. 151 bnr. 1 i Aker og Utsikten nr. 30 og 31 i Oslo 597

2. Hittegods og vrakgods.

3. Pant.

1932
Mars 16. Skr. om at en brukspanthaver må være berettiget til å begjære særskilt klagenevnd over eiendomstakst med hjemmel i landskattelovens § 12 124
Juni 10. St.besl. om oprettelse av et fond til 2. prioritets utlån på skog . . 347

4. Grunnbyrder.

1932
Novbr. 1. } Kapiteltakster for året 1932 598
Novbr. 21.

5. Kontraktsforhold.

1932
Febr. 6. Skr. om reglement for veddemål ved totalisator 48
Mars 14. Skr. om innsendelse av opgaver vedrørende skog, dyrket mark, fjellstrekning og myrstrekning i henhold til lov av 24 juni 1931 om forandringer i konsesjonslovene 120
Mai 13. Res. angående nyordningen i A/S Vinmonopolet, opnevnelse av nytt styre og konsesjon m. v. 266
Juli 29. Res. om bevilling for Det norske Travselskap og de lokale travselskaper som Landbruksdepartementet dertil godkjenner, til ved travløp i årene 1933 til og med 1937 å anordne veddemål ved totalisator 488
Novbr. 3. Res. om bevilling for Norsk Forening for Varmblodig Hesteavl til ved kappritt i årene 1933 til og med 1937 å anordne veddemål ved totalisator 580
Desbr. 16. Res. om fastsettelse av regler til gjennemførelse av bestemmelsene i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 85, 1ste ledd . . . 637

6. Jordleie. Husleie.

1932
Novbr. 1. } Kapitaltakster for året 1932 598
Novbr. 21.

7. Gjeldsforpliktelser.

1932
Mars 8. Skr. om foreldelsesfristen for jordmødres krav på skyss- og kostgodgjørelse som fremsettes i henhold til § 1 i lov av 25 juni 1909 114
Mai 27. Lov nr. 2 om veksler 285
» 27. Lov nr. 3 om chekker 307
Juni 3. Lov nr. 1 om forandring i lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 326
» 24. Lov nr. 3 om forandringer i midlertidig lov om kommuners gjeldsforpliktelser av 22 juni 1928 382
Juli 15. Res. om ikrafttreden av lov om veksler av 27 mai 1932 nr. 2, lov om chekker av 27 mai 1932 nr. 3 og lov om forandringer i tvistemålsloven av 10 juni 1932 nr. 2, forsåvidt angår §§ 441, 444 og 451 480
Oktbr. 7. Res. om fritagelse for stempelavgift av veksler trukket av Norges Bank på sparebanker i hensikt å sikre vedkommende sparebanks likviditet 523
» 19. Skr. om fra hvilken tid foreldelsesfristen skal regnes for skyss- og kostregninger som sendes inn kvartalsvis 532

8. Forløfte.

9. Tjenesteforhold.

1932
Janr. 5. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Lardal herred, Vestfold fylke . . . 3
» 8. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Tvedestrand . . . 4
» 13. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Honningsvåg, Storbukt, Kobhullet og Nordvågen i Finnmark fylke . . . 6
» 16. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Hadsel herred, Nordland fylke . . . 13
» 21. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Gjøvik . . . 14
» 23. Skriv um stengjingsvedtekt for utsalsstader i Hareid herad, Møre fylke . . . 26
Febr. 12. Skriv um ny stengjingsvedtekt for utsalsstader i Eide herad, Møre fylke . . . 73
» 19. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Ballangen herred, Nordland fylke . . . 77
Mars 3. Res. om lukningsvedtekter for utsalgssteder i Hedrum herred, Vestfold fylke . . . 112
» 3. Skr. om at forannevnte lukningsvedtekter for utsalgssteder i Hedrum herred skal tre i kraft 4 april 1932 . . . 112
» 3. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Blaker herred, Akershus fylke . . . 112
» 15. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Odda . . . 123
April 6. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bygland herred, Aust-Agder fylke . . . 168
» 9. Lov om tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 med tilleggslover . . 169
» 20. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vardø herred, Finnmark fylke . . . 192
» 30. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sør-Varanger herred, Finnmark fylke . . . 235
Mai 2. Skriv um brigde i stengjingsvedtekta for utsalsstader i Drangedal herad, Telemark fylke . . . 236
» 9. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Hen herred, Møre fylke 260
» 23. Skriv um ny stengjingsvedtekt for utsalsstader på Aure og Klokkarhaug i Sykkylven herad, Møre fylke . . . 282
» 25. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hønefoss 283
» 28. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Bodin herred, Nordland fylke . . . 325
Juni 10. Lov nr. 6 om forandringer i lov om arbeidstiden på norske skib av 11 juli 1919 . . . 345
» 10. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Grimstad . . . 358
» 25. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Norderhov herred, Buskerud fylke . . . 406
» 28. Skriv um stengjingsvedtekt for utsalsstader i Ulstein herad, Møre fylke . . . 407
» 29. Skriv um ny stengjingsvedtekt for utsalsstader i Hosanger herred, Hordaland fylke . . . 419
Juli 8. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Mosjøen 475
» 20. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Stranda herred, Møre fylke . . . 485
» 27. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Borge herred, Østfold fylke . . . 487
» 27. Skriv um stengjingsvedtekt for utsalsstader i Stord herad, Hordalands fylke . . . 487
Aug. 30. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Asker herred, Akershus fylke . . . 496
Septbr. 1. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Harran herred, Nord-Trøndelag fylke . . . 496

1932 Side
Septbr. 6. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bolsøy herred, Møre fylke 498
» 20. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Vågan herred, Nordland fylke 510
» 23. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Drammen 513
Oktbr. 13. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Skien 525
» 13. Skr. om ny lukningsvedtekt for barber- og frisørforretninger i Skien 525
Novbr. 11. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vågan herred, Nordland fylke 594

10. Skadeserstatning.

11. Sjørett.

Se under B nr. 15 a.

12. Personnavn.

13. Ektefeller.

1931
Febr. 6. Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål med sluttprotokoll, undertegnet i Stockholm 6 februar 1931 667
» 10. Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige, angående inndrivning av underholdsbidrag, undertegnet i Oslo 10 februar 1931 667
1932
Febr. 24. Rundskr. om konvensjon av 10 februar 1931 mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående inndrivning av underholdsbidrag 79
» 24. Rundskr. om nordisk konvensjon angående ekteskap, adopsjon og vergemål 80
Mars 10. Res. om godkjennelse av formular for vigsel i Notodden frimisjonsmenighet 115
April 15. Lov om endring i lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 172
Juni 17. Skr. angående stempelmerker til beriktigelse av gebyrer for ekteskapslysning 373
» 24. Res. om godkjennelse av formular for vigsel i «Pinsemenigheten i Salen», Halden 398
» 24. Res. om ekteskapsstiftelse og lysning i «Det norsk-lutherske Kinamisjonsforbund»s misjonsfelt i Manschuria 401
Desbr. 8. Rundskr. om at ekteskapslysning herefter ikke vil bli tatt inn i Kunngjørelsestidende forinnen behørig stempelmerke er påklebet lysningsblanketten 619

14. Foreldre og barn.

1931
Febr. 6. Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål med sluttprotokoll, undertegnet i Stockholm 6 februar 1931 667
» 10. Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående inndrivning av underholdsbidrag, undertegnet i Oslo 10 februar 1931 667
1932
Febr. 24. Rundskr. om konvensjon av 10 februar 1931 mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående inndrivning av underholdsbidrag 79

1932 Side
Febr. 24. Rundskr. om nordisk konvensjon angående ekteskap, adopsjon og vergemål 80
Juni 17. Lov nr. 4 om forandringer i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 og i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre 360
» 20. Rundskr. angående foran nevnte lov nr. 4 av 17 juni 1932 . . . 373

15. Umyndige og verger.

1931
Febr. 6. Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål med sluttprotokoll, undertegnet i Stockholm 6 februar 1931 667
» 10. Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående inndrivning av underholdsbidrag, undertegnet i Oslo 10 februar 1931 667
1932
Febr. 24. Rundskr. om konvensjon av 10 februar 1931 mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående inndrivning av underholdsbidrag 79
» 24. Rundskr. om nordisk konvensjon angående ekteskap, adopsjon og vergemål 80

16. Arv.

17. Odelsrett og åsetesrett.

1932
Juni 30. Lov nr. 9 om forandringer i odelslovgivningen 433

18. Forsvunne og fraværende personer.

19. Tinglysning. Registrering.

20. Industriell rettsbeskyttelse.

21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse.

1928
Juni 2. Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 666
1932
Febr. 12. Skr. om at den reviderte Bernkonvensjon av 13 novenber 1908 om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett med tilleggsprotokoll av 20 mars 1914 er tiltrådt av mandatlandet Sydvest-Afrika 72
Mars 31. Skr. angående Japans ratifikasjon av Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett og om konvensjonens anvendelse for Korea (Chçsen) Formosa (Taiwan), Det sydlige Sakhalin (Karafuto) og det forpaktede område Kvantung (Kwanto) 130

D. STRAFFERETT OG STRAFFEFULLBYRDELSE

1. Strafferett.

1929
April 20. Internasjonal overenskomst om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929 666
1932
Febr. 5. Lov nr. 1 om straff for handlinger som påtales ved Riksrett . . 36
Juni 30. Res. om disiplinærreglement for Ørje kursted for alkoholister . . 450
Oktbr. 7. Res. om at Framnes kursted i Vossestrand godkjennes til å motta mannlige patienter i henhold til § 21 i lov nr. 5 av 31 mai 1900 om løsgjengeri, betleri og drukkenskap og § 30 i lov av 28 november 1898 om umyndiggjørelse 518
» 20. Res. om forskrifter for Hovelsåsen alkoholistanstalt angående overflytning av innlagte til annen anstalt m. v. 533

2. Fengselsvesen og straffefullbyrdelse.

1932
Mai 28. Rundskr. om forandringer i reglement for forvaringsfanger av 23 desember 1930 324
Oktbr. 24. Skr. om sikringsfanger i fengsel 540

E. PROSESS

1. Forliksvesen.

2. Civilprosess.

1932
Janr. 9. Skr. om at overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 om den civile rettergang er utstrakt til å gjelde en del nærmere opregnede britiske territorier 5
» 25. Skr. om at overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 om den civile rettergang er gjort gjeldende også for New Zealand samt om en del beriktigelser i en tidligere meddelt liste over kolonier etc., for hvilke overenskomsten er gjort gjeldende 26
Mai 9. Rundskr. om salær til sakkyndige i farskapssaker 259
Juni 10. Lov nr. 1 om forandringer i domstolloven 339
» 10. Lov nr. 2 om forandringer i tvistemålsloven 339
» 10. Lov nr. 3 om forandringer i lov om utdrag av ankesaker i Høiesterett 341
» 14. Skr. om anvendelsen i Danmark av den internasjonale civilprosesskonvensjon av 17 juli 1905 359
Juli 15. Res. om ikrafttreden av lov om veksler av 27 mai 1932 nr. 2, lov om chekker av 27 mai 1932 nr. 3 og lov om forandringer i tvistemålsloven av 10 juni 1932 nr. 2, forsåvidt angår §§ 441, 444 og 451 480
Juli 12.} Noteveksling mellem Norge og Storbritannia om ophevelse av Norges
Aug. 19.} kapitulasjonsrettigheter i Irak 688
Desbr. 10. Res. om bruk av telegraf og telefon til forkynnelser i henhold til domstolslovens § 164, 1. ledd, og telegraf til skriftlige meddelelser m. v. i henhold til samme lovs § 189 624

3. Straffeprosess.

1932
Febr. 5. Lov nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker 39
Juni 10. Lov nr. 1 om forandringer i domstolloven 339
» 10. Lov nr. 5 om forandringer i straffeprosessloven 344
Juli 14. Regler for behandling av rusdrikksaker etc. i Oslofjorddistriktet . . 476
Novbr. 3. Skr. om i hvilken utstrekning lensmenn bør iverksette efterforskning uten å oppebie ordre fra overordnet 580
» 5. Regler om påtalemyndighetens og politiets meddelelser til pressen i straffesaker 581
Desbr. 13. Skr. om Fengselsstyrets strafferegister 630

4. Tvangsfullbyrdelse.

1932
Febr. 24. Rundskr. om konvensjon av 10 februar 1931 mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige angående inndrivning av underholdsbidrag 79
Mai 27. Rundskr.om begrensning av omkostningene ved tvangsauksjoner . . 323
» 28. Skr. om adgangen til å avholde utpantning hos en arbeidsgiver for vedkommende lønnsmottagers skatt 325
Juni 10. Lov nr. 4 om forandring i tvangsfullbyrdelsesloven 342
Septbr.10. Skr. om at Hypotekbankens og Boligbankens faste kommisjonærer efter bemyndigelse kan foreta forkynnelse av auksjonspåkrav efter tvangsfullbyrdelseslovens § 10, 9 tredje ledd 503
» 10. Skr. vedrørende bestemmelsene i lovene om lånekasser for jordbrukere og fiskere av 30 juni 1932 § 7, forsåvidt konkurs og tvangsfullbyrdelse angår 503
Oktbr. 14. Skr. om at en kemner ikke antas å behøve særskilt prosessfullmakt for å begjære utpantning for skatter 526

5. Skifte- og arvebehandling, konkurs og akkordforhandling. Administrasjon.

1932
Janr. 14. Rundskr. om hjelp i krisen 7
Febr. 3. Skr. om adgangen til å beskikke til bobestyrer (akkordkommissær) den som på vegne av kreditorene har søkt å få i stand en underhåndsordning (akkord) med skyldneren 35
Juni 24. Skr. om prioritet i konkursbo for krav som utspringer av landskattelovens §§ 31 og 115 404
Septbr.10. Skr. vedrørende bestemmelsene i lovene om lånekasser for jordbrukere og fiskere av 30 juni 1932 § 7, forsåvidt konkurs og tvangsfullbyrdelse angår 503
» 12. Skr. om hvorvidt en executor testamenti har krav på hos vedkommende ligningsmyndighet å få adgang til arvelaterens siste selvangivelse 504
» 13. Skr. om at et dødsbo av avgiftspliktig størrelse må medtas i skifterettens dødsfallsfortegnelse også hvor offentlig skifte undlates med hjemmel i skiftelovens § 86, 1ste punktum 504
» 23. Skr. om hvorledes der, når skatter trekkes hos en arbeidsgiver, må forholdes for så vidt mulig å bevare prioriteten overfor ham i konkurstilfelle 513
Oktbr. 8. Skr. om at skjøte fra et konkursbo til konkursskyldnerens hustru, som i forbindelse med konkursen hadde fått særeie, på en fellesboet tidligere tilhørt eiendom antas fritatt for stempelavgift . . 524
» 12. Skr. om arveavgiftsberegningen i et bo efter en i Amerika som amerikansk borger avdød arvelater 525
Novbr. 10. Rundskr. nr. 5 om den nye skiftelov (Ang. lensmennenes innberetning til skifteretten om anmeldte dødsfall) 584

1932 Side

Novbr.12. Skr. om at der ved arveavgiftsberegningen i et bo bør skje en forholdsmessig fordeling av den inntektsskatt som beregnes på grunnlag av det kalenderår hvori dødsfall finner sted 594

6. Sakførere og advokater.

7. Translatører.

8. Ting.

KRONOLOGISK FORTEGNELSE OVER LOVER

1932
Febr. 5. Lov nr. 1 om straff for handlinger som påtales ved Riksrett 36
» 5. Lov nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker 39
» 12. Lov om skogvern 53
» 26. Lov nr. 1 om edruelighetsnevnder og behandling av drikkfeldige . . 88
» 26. Lov nr. 2 om forandring i loven om høiere almenskoler 95
Mars 3. Lov nr. 1 om forandring i lov inneholdende tilleggsbestemmelser angående lappene og rensdyrdriften innen de sønnenfor Finnmark fylke liggende landsdeler av 25 juli 1897 99
» 3. Lov nr. 2 om forandringer i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 100
» 3. Lov nr. 3 angående forandring i lov om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger av 12 mars 1920 111
» 10. Lov om forandring i lov av 9 oktober 1905 om det kongelige Frederiks Universitet 115
» 14. Lov om tillegg til lov om sparebanker av 4 juli 1924 120
» 18. Lov nr. 1 om endring i lov av 24 juni 1931 om fredning av brisling og småsild og merkning av hermetisk nedlagte fiskevarer m. v. 124
» 18. Lov nr. 2 om utskrivning av ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1932—1933 124
» 18. Lov nr. 3 om forandring i jernveisloven av 1848 125
April 9. Lov om tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 med tilleggslover 169
» 15. Lov om endring i lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 172
» 22. Lov nr. 1 om merkning av vekten på tunge kolli som fraktes med fartøi 193
» 22. Lov nr. 2 om adgang for kommunene til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1932—1933 193
» 22. Lov nr. 3 om forandringer i og tillegg til lov av 18 mars 1925 om skatt av fortæring på bevertningssteder 194
» 22. Lov nr. 4 om midlertidig forhøielse av losbetalingen 196
» 29. Lov nr. 1 om forandring i lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889 226
» 29. Lov nr. 2 om forandring i lov om folkeskolen i kjøpstædene av 26 juni 1889 228
Mai 6. Lov om forandringer i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl 237
» 27. Lov nr. 1 om forandring av § 6 i lov om utførelse av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912 285
» 27. Lov nr. 2 om veksler 285
» 27. Lov nr. 3 om chekker 307
» 27. Lov nr. 4 om endring i lov om syketrygd av 6 juni 1930 321

Side

Juni 3. Lov nr. 1 om forandring i lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 326
» 3. Lov nr. 2 um brigde i lov um motorvogner 326
» 10. Lov nr. 1 om forandringer i domstolloven 339
» 10. Lov nr. 2 om forandringer i tvistemålsloven 339
» 10. Lov nr. 3 om forandringer i lov om utdrag av ankesaker i Høiesterett 341
» 10. Lov nr. 4 om forandring i tvangsfullbyrdelsesloven 342
» 10. Lov nr. 5 om forandringer i straffeprosessloven 344
» 10. Lov nr. 6 om forandringer i lov om arbeidstiden på norske skib av 11 juli 1919 345
» 17. Lov nr. 1 om forandring i Apotekloven 359
» 17. Lov nr. 2 om enkelte bestemmelser om fremmede konsulers rettsstilling 359
» 17. Lov nr. 3 om tillegg til politilovgivningen 360
» 17. Lov nr. 4 om forandringer i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 og i lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre 360
» 17. Lov nr. 5 om endring av lov om luftfart av 7 desember 1923 364
» 17. Lov nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. 368
» 24. Lov nr. 1 om forandringer i loven om kommunestyre på landet . . . 380
» 24. Lov nr. 2 om forandringer i loven om kommunestyre i byene . . . 381
» 24. Lov nr. 3 om forandringer i midlertidig lov om kommuners gjeldsforpliktelser av 22 juni 1928 382
» 24. Lov nr. 4 om forandringer i loven om stortingsvalg 383
» 24. Lov nr. 5 om forandring i lov om ophevelse av magistratsembedene m. v. 388
» 24. Lov nr. 6 om forandringer i loven om kommunevalg 388
» 24. Lov nr. 7 om forandring i lov om brennevin til medisinsk bruk av 30 november 1923 390
» 24. Lov nr. 8 om endring i og forlenget gyldighet av lovgivningen om medisinalavgift til Nordland og Troms fylkeskommuner . . . 391
» 24. Lov nr. 9 om endring i og forlenget gyldighet av lovgivningen om medisinalavgift i Finnmark 392
» 24. Lov nr. 10 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk, samt rogn og agnskjell 392
» 24. Lov nr. 11 om fredning av gullflyndre 395
» 24. Lov nr. 12 om forandring i lov nr. 18 av 17 juli 1925 om oprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928 396
» 24. Midlertidig lov nr. 13 om avgift av bensin og automobilgummiringer til dekning av statskassens almindelige utgifter 396
» 29. Lov nr. 1 om endring i lov om pengevesenet av 17 april 1875 407
» 29. Lov nr. 2 om midlertidig tillegg til lov om sparebanker av 4 juli 1924 (med senere endringer) 408
» 29. Lov nr. 3 om oprettelse av en garantikasse for sparebanker 409
» 30. Lov nr. 1 om forandring i lov om fangst av bardehval av 21 juni 1929 420
» 30. Lov nr. 2 om forandringer i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk 420
» 30. Lov nr. 3 om lånekassen for jordbrukere 421
» 30. Lov nr. 4 om lånekassen for fiskere 424
» 30. Lov nr. 5 om forandring i lov nr. 3 av 5 juni 1925 om forandring i og tillegg til lov av 17 august 1848 om sinnssykes behandling og forpleining 427
» 30. Lov nr. 6 om forandring i lov av 31 mai 1918 om ertsforekomster innen en del av Nord-Trøndelag fylke 427
» 30. Lov nr. 7 om forandringer i skattelov for landet av 18 august 1911 . 428
» 30. Lov nr. 8 om forandringer i skattelov for byene av 18 august 1911 . 430
» 30. Lov nr. 9 om forandringer i odelslovgivningen 433

1932 Side
Juni 30. Lov nr. 10 om forandring i lov om utlendingers adgang til riket av 22 april 1927 433
» 30. Lov nr. 11 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk 434
» 30. Midlertidig lov nr. 12 om utførsel av storsild og vårsild 435
Oversettelse til nynorsk av lov nr. 25 av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål 130

RETTELSER

1924

Side 372. I note 1 til lov av 8 august 1924 nr. 8 om utvidelse av ladestedene Egersund m. fl. står der Ot. prp. nr. 42 istedenfor Ot. prp. nr. 42 for 1923.

1925

Side 242. I note 1 til lov av 10 juli 1925 nr. 1 om utvidelse av kjøpstaden Moss' grenser står der Ot. prp. nr. 72 istedenfor Ot. prp. nr. 38.

1932

Side 120. I første linje av skrivelse fra Landbruksdepartementet av 14 mars 1932 står der «I medhold» istedenfor «I medhold av lov».

Depotbiblioteket
h050 34 390

Norsk
Lovtidende

1932
2. Avdeling